

سەرجهمی بهرهمی

حوسین حوزنی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سهرنووسهر: به‌دران ئه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولێر

سەرجهمی بهرهمی

حوسین حوزنی

کۆکردنهوه و لهچاپدانی:

دهزگای ئاراس

بهسهرپهرشتی:

د. کوردستانی موکریانی

هینانه سهر ریتنوسی نویتی کوردی:

مهحموود زامدار

پیداچوونهوهی:

عهبدووللا زهنگه نه فهخره دین نامیدیان

بهرگی بهکهم

ناوی کتیب: سهرجهمی بهرهمی حوسین حوزنی - بهرگی بهکهم
کۆکردنهوه و لهچاپدانی: دهزگای ئاراس
بهسهرپهرشتی: د. کوردستانی موکریانی
هینانه سهر ریتنوسی نویتی کوردی: مهحموود زامدار
پیداچوونهوهی: عهبدووللا زهنگه نه + فهخره دین نامیدیان
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۵۵۷
دهرهینانی هونه ریبی ناوهوه: ئاراس ئهکرهم
دهرهینانی بهرگ: ههمید ئازمووده
پیت لیدان: نسار عهبدووللا
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
سهرپهرشتی چاپ: ئاوپهحمانی حاجی مهحموود
چاپی بهکهم، ههولیر - ۲۰۰۷
له کتیبخانهی گشتی ههولیر ژماره (۳۸۴) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوهتی

دەستپىك

راپەرىنى رۆشنىبىرى كوردى لە كوردستانى باشوور، دواى تەواو بوونى شەرى يەكەمى دنيا ۱۹۱۸ دەستى پى کرد. ژمارەيەك لە رۆشنىبىرانی كوردى عوسمانى لە ئەستەمبوولەو گەرانهو و ئەزموونى پيشكەوتووى ئەو سەردەميان لەگەل خۆياندا هينايەو بۆ كوردستان. حاجى توفيقى پيرەمىرد يەكەك بوو لەو رۆشنىبىر و رۆژنامەنووسە لىهاتوانەى ئەو وەچەيە. جيايى پيرەمىرد لەوانى تر ئەو بوو، هەولى دا چاپخانە بۆ خۆى دابمەزىنى، دواى ئەمەش رۆژنامە دەربكات، چاپخانەكەشى وەك دەزگايەكى چاپ و بلاوكردنهوى سەردەميانە هەلبسوورپى.

هەر لەو سەردەمانەدا حوسپن حوزنى موكرىانى، لە سابلآخەو رووى كرده كوردستانى باشوور و سەرەتا لە رەواندن، پاش چەند سالىك ئىنجا لە هەولير گيرسايەو. حوزنى زۆر جى گەرآبوو، لەوانە: شام و ئىستەمبوول و ئەوروپا. وا دياره دواى بىركردنهو، كوردستانى باشوورى بەبواريكى گونجاو بۆ كارى رۆشنىبىرى هەلبژاردبوو، چاپخانەيەكيشى بۆ ئەنجامدانى پرۆژەكانى لەگەل خۆيدا هينايە كوردستان.

لە راپەرىنى رۆشنىبىرى كوردى لە نيوان دوو شەرى گەرەدا ۱۹۱۸ - ۱۹۳۹، گەلەك لە رۆشنىبىرانی كورد رۆليان بينى، بەلام پيرەمىرد و حوزنى جيا بوون. ئەمانە لە ژيترخانەو، لە دانانى چاپخانەو دەستيان داى. هەردوو كيشيان لە سەرەتاو بى ئەوئەوى پشت و پەنايەكيان هەبى، مليان لەبەر پرۆژەيەكى وا ستراتيجى نا.

حوسپن حوزنى لە كوردستانى رۆهەلاتەو هاتبوو، فيربوون و فراژوو بوونى ئەو عوسمانى نەبوو كە ئەو كاتە بزاوى رۆشنىبىرى لە رۆژەهلاتى ناوهرپاست، جلهوكيشەكەى برىتى بوو لە رۆشنىبىرانی گەرآوئەوى ئەستامبوول و خاوەن ئەزموونەكانى كلەكى رۆهەلاتى ئەوروپا. بەلام حوزنى نەك لەوان دوانەكەوتبوو، بگره دەشى بلين لە پيشيانەوئەش بوو.

حوزنى، وەك: رۆژنامەوان، ئەديب، هونەرمنەند و ميژوونووس، لە هەموو بوارەكاندا خۆى نواند. لە هەمووشياندا بالآ دەست بوو. مرۆفئىكى نيشتمانپەرور و دەروون بلند، بەتەنيابالى رۆبەررووى كيشەگەلى گەرە بوو و بەرگەشى گرت هەمووشى بەزاندن. ئەوئەوى ئەدەبىياتى حوزنى لە هەموو ئەوانى تر جيا دەكاتەو ئەو كوردىيە پەتتى و رەوانەيە كە پى دەنووسى.

زمانى نووسىنى كوردى، چ رۆژنامەوانى و چ ئەدەب و چ هەر بواريكى تر لە ماوئەى نيوانى دوو شەرى گەرەكەدا هەر بەشيوئەى كلاسيكى مايەو. زمانىكى خنكاو لە وشە و زاراوئەى عەرەبى و توركى و فارسى. بەلام لە بيستەكانەو، حوسپن حوزنى لە كۆوارى زارى كرمانجى (رەواندن) و پاشان لە سىيەكاندا لە كۆوارى رووناكى (هەولير) بەزمانىكى روون و رەوان دەستى پى کرد، بەهەمان شيوئە لە نووسين و كتيبە ميژووييەكانيشدا. ئەم بەرەمەى بەردەست شايد و بەلگەيەكى زيندوو بۆ ئەو راستىيە.

سەرەتاي سالى ۲۰۰۱، لەگەل بەرپىز د. كوردستان موكرىانيدا پرۆژەيەكمان دانا بۆ سەرلەنوئى چاپكردنهوى سەرچەم بەرەمەكانى حوزنى لە چەند بەرگىكى ريكوپىكدا. پلانەكە ئەو بوو، سەرەتا لە بەرەمە چاپكراوكانەو دەست پى بكەين، واتە ئەوانەى لە شيوئەى كتيب و ناميلكەدا بلاو بووونەو. بەمەزەندەى خۆمان ئەمە دوو بەرگى لى دەرەچوو. ئىنجا بەرگى سىيەم بۆ وتار و ياداشت و نووسينەكانى ترى. ئەگەر هەشبي، نامە و بابەتە ناديار و ونبووكانى لە بەرگىكى تردا.

بۆ سەرەتاي كار، لەگەل خاتوون كوردستاندا بەرپىز مەحمود زامدارمان هەلبژارد بۆ نووسينەوئەى هەموو بەرەمەكانى بەرگى يەكەم و دووئەم بەشيوئە رينووسى ئىستا. زامدار خۆشحالانە هاتە دەست و كارەكەى گرتە ئەستۆ. هەرچەندە ئەنجامدانى ئەم كارە ماوئەى نيزىكەى دوو سالى پى چوو بەلام خۆشبەختانە ئەنجام درا و تەواو بوو.

پاشان من بۆ خۆم بىرم لى كردهو، گوتم بۆ ئەو جوئە كارانە، كارى فرە دەست خاوينتر و جى متمانەترە لە كارى تاكە دەست. ئەو بوو، دواى راپىز لەگەل خاتوون كوردستان، داوام لە بەرپىز عەبدووللا زەنگەنە کرد. ئەوئەوى ئامادەيى پيشان دا،

به داخه وه لای ئه ویش کاره که دوو سالی تری به سه ربرد ئه گهر زیاتریش نه بی.

هه رچۆن بی، من له جیاتی خۆم و خاتوون کوردستان سوپاس و پیزانین ئاراسته ی ئه م دوو به ریزه حوزنی پهروه ره ده که م، ئه وه ی له توانایاندا بوو کردیان. به ره مه که که لاله بوو و هاته ناو ده ست. به لام به ره له وه ی بیدهین به چاپخانه، هه زم کرد بو به راورد و به سه ردا چوونه وه پيشانی که سیکی تریشی بده م، ئه ویش کارمهن دی ده زگای ئاراس (فه خره دین ئامه دیان) ی سنه یی بوو. فه خره ی ده سه رهن گین سه رجه م ئه م به ره مه مه قه به یه ی ئه مسه ر و ئه وسه ر کرد و بنه بری کرد له هه له و بو دوا جاریش منی بی خه م و دلخۆش کرد.

راسته ئه م کاره زۆر دوا که وت به لام کاریکی ئاسانیش نه بوو. رینووسی کۆن و زمانی کۆن و هه له ی چاپی فره و زۆر که موکورتیی تر. خۆشبه ختانه زۆریه ی زۆریان یه کلایی کرانه وه. جیی خۆیه تی، لیره دا سوپاس و پیزانینی خۆم و ده زگای ئاراس ئاراسته ی هه مووو لایه ک بکه م: کوردستان خاتوون و بنه ماله که یان، زامدار و زهنگه نه وه و ئامیدیان.

ئه مه ش شا کاریکی تره له ده زگای ئاراس ده رده چیت، خۆم و ده زگاکه به خۆش حال و سه ره برز ده بینم.

به دران ئه حمه د حه ییب

پیشه‌کی

کوردستان موکریانی

له سه‌ره‌تای سه‌دهی بیسته‌مدا حوسپین حوزنی موکریانی به‌پاره و پوولی خۆی دوو دیاردهی کولتووری هاوچه‌رخى بۆ یه‌که‌مین جار هینایه باشووری کوردستان:

۱- نامیری کامیرا^(۱) - که به‌هۆیه‌وه وینه‌ی سه‌دان پیاوانی رووناکبیر، سه‌رکرده، ده‌سه‌لاتدار، نیودار و... کوردی پین گيرا و له هه‌مان کاتدا به‌و نامیره دهیان کورد فیتری هونه‌ری وینه‌گرتن بوون^(۲).

۲- نامیری چاپکردن: له سالی ۱۹۱۴دا حوزنی له ئە‌لمانیا‌دا نامیرتیکی چاپی مارکی Diamond ی کړی و له سالی ۱۹۱۵دا له شاری سه‌له‌ب دايمه‌زراند. له سالی ۱۹۲۵دا بۆ رواندزی گواسته‌وه و له سالی ۱۹۴۸وه و تا ئە‌مروۆ له هه‌ولتیری دیریندا چه‌سپیندراوه. ئە‌م چاپخانه‌یه له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ی یه‌که‌مین چاپخانه‌یه که حوزنی له کوردستاندا بۆ راژه‌کردنی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی دايمه‌زراندوه، به‌ته‌مه‌نترین چاپخانه‌ی کوردیش ده‌ژمیردیت.

خیتو و هه‌لسوو‌پینه‌رانی چاپخانه‌ی کوردستان (حوزنی و گيو) دهیان به‌ره‌مه‌می بی‌ری خۆیان و نووسه‌ر و بویتزانی کوردی دیرین و نوێ و هاوچه‌رخیان به‌و چاپخانه‌یه چاپ کردوه؛ ئە‌وه‌نده‌ی وه‌زاره‌تیک کارى رۆشنبیری کوردییان راپه‌راندوه؛ به‌ئه‌ندازه‌ی ریک‌خراوتیکى کوردی میشکی کوردیان به‌هه‌ستى نه‌ته‌وايه‌تى زاخاوداوه هه‌روا به‌هۆی پیتوه‌ندییان به‌کوردناس و رۆژه‌ه‌لاتناسانه‌وه و بلا‌وکردنه‌وه‌ی چاپه‌مه‌نیه‌کانیان به‌سه‌ر ئە‌وان و به‌سه‌ر کۆمه‌لانی نیتوده‌وله‌تیبانه‌وه کیشه‌ی کوردیان به‌دنیا‌دا ناساندوه.

وه‌نه‌بیت کارکردن له رۆژنامه‌گه‌ربدا ئە‌وه‌نده سانا بووبیت، چ له رووی په‌یدا کردنی که‌لویه‌لی چاپه‌مه‌نى و چ له رووی راده‌ی هۆشيارى ئە‌و کۆمه‌له‌ی که راژه‌یان ده‌کرد. دووری رواند له شوپنی شارستانیه‌ت و پیتداوېستى چاپخانه و زرنگی داماو، یارمه‌تى و هانیا‌ن داوه، که تپ و کلیشه له داری که‌ویت (که‌وت) - که داریکى جه‌نگه‌لى زۆر

ره‌که - دروست بکات^(۳). له پال ئە‌وانه‌شدا می‌ری به‌غدا به‌هیچ جوړیک هاوکاری نه‌کردوون به‌لکو هه‌ر ئاسته‌نگی هیناوه‌ته پيشیان بۆ ئە‌وه‌ی ده‌ست له راژه‌کردنی فه‌ره‌نگی کوردی هه‌لگرن^(۴). سه‌رباری ئە‌وه‌ش هه‌موو می‌ری عیراق دانى به‌هه‌بوونی داماو‌دا نه‌هیناوه و پیناسه‌یه‌کی پین نه‌به‌خشیوه و ماوه‌ی ئە‌و ۲۳ سالی ۱۹۲۵ - ۱۹۴۷ له عیراقدا ژیاوه هه‌ر رۆژ له‌گه‌ڵ پۆلیسدا کیشه‌ی زیدنامه‌ی هه‌بووه و به‌هه‌شتی باوکیشم له سالی ۱۹۴۷دا به‌لگه‌ی «تجنس» ی پین دراوه و به‌سه‌ر ئیمه‌ی مندالانیشدا به‌زۆر که‌وتوته‌وه.

ئە‌مه له کاتیکدا که ئینگلیز می‌ری عیراقی دامه‌زراندوه. له ولاتی ئینگلیزستاندا هه‌ر مرۆیه‌کی خړکه‌ی زه‌وی رووی تی بکات و ماوه‌ی پینج سالیکی تیبدا بمینیتته‌وه، گه‌ر هه‌یچ تاوانیکى نه‌بیت و نه‌کردبیت، مافی هه‌بوونی جنسییه‌ی بریتانی هه‌یه؛ به‌لام هه‌ر هه‌مان ئینگلیز که عیراقی به‌تیکه‌لییه‌کی نایه‌کسان و ناهاوچه‌شن دروست کرد و له‌و کاته‌ی که ده‌ستووری عیراق داندا خۆی ده‌سه‌لاتدار بوو، له‌و ده‌ستووره‌دا دان به‌هه‌بوونی کوردی پارچه‌یه‌کی دی له عیراقدا نه‌راوه و ئە‌و دان نه‌نانه‌ش به‌را‌ده‌یه‌ک کاربگه‌ر بووه، کوردی پین هه‌ستی نه‌ته‌وه‌بیش باوه‌ری پیتته‌ناوه و هه‌ر بۆیه زۆربه‌ی ئە‌و کوردانه‌ی که له عیراقدا ده‌سه‌لاتدار بوون، نه‌ک هه‌ر یارمه‌تى حوزنییان نه‌داوه، به‌لکو هه‌میشه‌ دژی وه‌ستان و زۆر به‌خراب له لایه‌ن می‌ری هه‌لیانسه‌نگاندوه و تاوانی هه‌لبه‌ستراویان بۆ ساز کردوه. ئە‌م هه‌لو‌تسسته چه‌وتانه و خراپه‌کاریانه نه‌ک له کاروانی به‌ره‌و پيش‌چوونی دوورنه‌خستوته‌وه، به‌لکو بوونه‌ته هانده‌ر بۆ ئە‌وه‌ی خامه و چاپی زیت‌ر له‌گه‌ر بیت، تا هۆشيارى نه‌ته‌وه‌ی و نیشتمان خوازی ره‌گی خۆی لای هه‌موو کوردیک داکوتیت و له تاریکی رزگاریان بیت.

داماوی موکریانی زۆر هه‌ولتی داوه که له عیراق ده‌ریچیت و روو بکاته ده‌وله‌تیکى ئە‌وروپایی که تیبدا نه‌چه‌وسیتته‌وه، له‌به‌رئ‌وه‌ی کورده. به‌لام چه‌ند له‌مپه‌ریک هه‌بوون که بۆی راهی نه‌ده‌بوون:

۱- می‌ری عیراقی رینگه‌ی ده‌رچوونی لی به‌ستبوو، هه‌رکه چه‌ند بالیۆزخانه‌یه‌کی ئە‌وروپایی به‌لینى به‌خشینى په‌نا‌به‌رییان ده‌دا، می‌ری عیراق گفتى وه‌رگرتنى جنسیه‌یان پین ده‌دا.

۲- حوزنی نووسه‌ر بوو، ئالای هۆشيارکردنه‌وه‌ی گه‌لی کوردی هه‌لگرتبوو؛ بۆیه هه‌بوونی

له نښووندا رۆلې زیتیر ده‌بوو تا دوورکه‌وتنه‌وه لیبیان.

۳- به‌ندیوارېکې به‌تینی له‌گه‌ل بڼه‌ماله‌ی به‌درخان‌یبیاندا هه‌بوو. وانه‌ی ئه‌وه‌ی له ئه‌زمون‌ی رۆژنامه‌نووسی ئه‌وان وه‌رگرت‌بوو که بلاو‌کردنه‌وه‌ی نووسراو له‌نیو و لا‌تدا کار‌یگه‌تر ده‌بیت تا له‌ ده‌ره‌وه‌ی و لا‌ت؛ چونکه نار‌دنه‌وه و گه‌یشتنی به‌ده‌ست خوین‌ه‌رانه‌وه ئاسان‌تره.

۴- حوزنی مرۆبه‌کی وا بار سووک نه‌بوو که بتوانیت به‌قاچاخ سنور بېریت و خو‌ی بگه‌یه‌نیته و لا‌تانی ئه‌وروپا. به‌لکو چاپخانه‌که‌ی- که چه‌کی هۆشیار‌کردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بوو- له لای له خو‌ی خو‌شه‌ویست‌تر بوو. هه‌ر بۆ کو‌ی چووبا له‌گه‌ل خو‌ی ده‌بیرد و په‌راندنه‌وه‌ی چاپخانه و ده‌ست‌نوس و... به‌نه‌ینتی کار‌یکې وا سانا نییبه. له‌وکاته‌دا که حوزنی و گیوی برای له‌ بواری رۆژ‌نښیریدا کار‌یان ده‌کرد، نه‌زانین، شو‌تینکه‌وته‌یی، بڼ پیناسه‌یی، نه‌داری و... سه‌رانسه‌ری کوردستانی دابه‌شکراوی گرت‌بووه‌وه و مرۆقی کورد له‌ تاریکستاندا ده‌ژیا. خوین‌ه‌ره‌وه‌ی کورد به‌زمانی کوردی زۆر که‌م بوون. زمانه‌که‌ش زۆر ره‌واجی نه‌بوو. بۆیه ده‌با ئه‌م دوو برایه کاسب‌ییکی دیشیان کردبا بۆ ئه‌وه‌ی خو‌بانی پڼ بژبه‌نن و که‌لوپه‌ل و که‌رسته‌ی چاپی پڼ بکرن که‌چی ده‌سه‌لانداران رتگه‌ی دابین‌کردنی پیداو‌یستنی رۆژانه‌شی لڼ گرت‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توان بیری خو‌یان بلاو‌بکه‌نه‌وه و ئه‌م میلله‌ته له‌ خه‌وی بیداری راپه‌رینن. چاک‌ترین به‌لگه‌ی ئه‌م باره ناله‌باره‌یان و سه‌ختی ژبان‌یان له‌و نامه‌یه‌دا زۆر باش به‌رجه‌سته کراوه که له ۱۹۳۹/۹/۱ دا حوزنی بۆ سال‌ح زه‌کی به‌گی ساح‌یبقرانی نار‌دووه^(۵).

ئو تاوانه قراغه و پر‌وپو‌چانه‌ی بۆ حوزنی هه‌لده‌به‌ستران، بوونه هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌ کوردستان و نیشته‌جیبوونی له‌ به‌غدا، له‌ کاتیکدا که دنیا دوو‌چاری جه‌نگی دووه‌می جیهانی بوو. له‌ به‌غدا هه‌لومه‌رجیکې باش بۆ داماو هه‌لکه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بواری پسپو‌ری خویدا راژه‌ی په‌یشی کوردی بکات و خه‌ریکی فراژی و گه‌شه‌پیکردنی رۆژ‌نښیری کوردی بیت؛ ئه‌ویش به‌هه‌لسو‌راندنی گو‌قاری «ده‌نگی گیتی تازه»^(۶) بوو.

حوزنی له‌ کاتیکدا له‌ عیراق ده‌ژیا که عیراق له‌ لایه‌ن ئینگلیزه‌وه به‌رپوه‌ ده‌برا. ئینگلیز و هه‌ر ئه‌وروپاییه‌کی دی له‌ کار‌کردنیاندا له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌کانیاندا چ له‌سه‌ر ئاستی که‌سی و چ له‌سه‌ر ئاستی ده‌وله‌تانیشدا بۆ هینانه دی ئامانجی خو‌بان سو‌نگه و ده‌رفه‌ت و هه‌لومه‌رجیکې وا ده‌ره‌خسپن که به‌ره‌وه ئه‌و شوپن و پله‌یه‌ت به‌ن که ئه‌وان مه‌به‌ستیانه.

ئهمه‌ش بۆ ئه‌وه ده‌گه‌رتنه‌وه که ئه‌وروپایی هه‌نگاو بۆ هېچ کار‌یک ناهاوین هه‌تا به‌ باشی له‌ هه‌موو لایه‌نیکی به‌هاو‌کاری پسپو‌رانه‌وه لڼی نه‌کو‌لنه‌وه.

به‌لڼی حوزنی له‌ روان‌دز دوور خرایه‌وه و هه‌موو ده‌رگه‌کی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر چاپخانه‌که‌ی لڼی داخرا. کو‌قاری ده‌نگی گیتی تازه- که به‌یونه‌ی جه‌نگه‌وه له‌ لایه‌ن بال‌یو‌زخانه‌ی ئینگلته‌ره‌وه له‌ به‌غدا بلاو‌ده‌کرایه‌وه- پتو‌یستی به‌لڼیزان‌یکې روونا‌کبیری کورد بوو. داماویش ده‌سته‌سه‌ر بوو- هه‌موو سه‌رمایه‌ی ژینی، رۆژنامه‌گه‌ری و نووسین بوو؛ که‌واته که‌سیکی باش و شیوا هیترایه به‌رده‌ستی ئینگلیز بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کو‌قاره‌ی هه‌لسو‌ورینیت.

کار‌کردنی حوزنی له‌ کو‌قاری نیو‌برادا بووه هۆی زیتیر ده‌وله‌مه‌ندبوونی ئه‌م کو‌قاره و به‌تایه‌تی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی که بواری رۆژ‌نښیری کوردیان ده‌گرت‌ه‌وه، به‌لام بۆ که‌سی خو‌ی به‌خراپه به‌سه‌ریدا شکایه‌وه؛ ئه‌ویش به‌تاوان‌بار‌کردنی به‌وه‌ی که بووه‌ته جاسو‌وسی ئینگلیز، ئه‌م پر‌وپا‌گه‌نده نابه‌جیبه هه‌ر له‌ لایه‌ن هه‌مان که‌سانه‌وه بۆی هه‌لده‌به‌سترا که پیت‌شتریش به‌ واته له‌و کاته‌دا که حوزنی کو‌قاری سه‌ره‌خو‌ی خو‌ی (زاری کرمانجی ۱۹۲۶-۱۹۳۲) له‌ روان‌دز په‌خش و بلاو‌ده‌کرده‌وه، تاوانی گو‌پینی ئه‌لف و بیتی عه‌ره‌بی و کردنی به‌کوردی و... یان ده‌خسته ئه‌ستۆ و به‌تاوانیان له‌قه‌ل‌م ده‌دا.

حوزنی مو‌کریانی کاتیک، که له‌ کو‌قاری «ده‌نگی گیتی تازه» دا کار‌ی ده‌کرد له‌ ته‌مه‌نیکدا بوو، پتو‌یستی نه‌بوو که خو‌ی به‌هۆی ئه‌م کو‌قاره‌وه پڼ بگه‌یه‌نیت. له‌ بار‌یکې رۆژ‌نښیری ئه‌وه‌نده بالا و له‌ بواری رۆژ‌نامه‌گه‌ری ئه‌وه‌نده شه‌رزا و لی‌هاتو بوو، ئینگلیز پتو‌یستی به‌و بوو نه‌ک ئه‌و به‌وان. که‌واته کار‌کردنی داماو‌ی هۆشمه‌ند له‌و کو‌قاره‌دا ته‌نڼ بۆ راژه‌ی زمان، می‌ژوو، که‌له‌پوور و... کوردی بووه.

کو‌قاری ده‌نگی گیتی تازه له‌ژیر چاو‌دیری توفیق وه‌ه‌بی و به‌هاو‌کاری شیخ حه‌سه‌ن کور‌ی شیخ مارف به‌رنجی بلاو ده‌کرایه‌وه. جا بۆ ده‌بیت له‌و کار‌ه‌دا هه‌ر ده‌هۆلی جاسو‌وسی بۆ حوزنی لڼی بدن، له‌ کاتیکدا که ته‌نڼ حوزنی رۆژ‌نامه‌نووس بوو له‌نیو ئه‌و نیو‌راوانه. کار‌کردنی ئه‌و له‌و کاته‌دا و له‌و گو‌قاره‌دا هه‌ر وه‌ک کار‌کردنی گو‌ران و ره‌فیب چالاک بووه له‌و رادیو‌یه‌دا که ئینگلیز له‌ کاتی جه‌نگی دووه‌مدا له‌ حه‌یفا کرد‌بوویه‌وه. ده‌بیت چ جیا‌وازیبه‌ک له‌ نیوان کار‌کردنی داماو له‌ ده‌نگی گیتی تازه‌دا و کار‌کردنی به‌هه‌شتی ئه‌مین زه‌کی به‌گ له‌ سالی ۱۹۱۵ دا له «مدیریه‌ی شو‌عبه‌ی ئیست‌خبارات» ی عوسمانیدا هه‌بو‌ییت. بۆ کار‌کردنی ئه‌مین زه‌کی به‌گ به‌ کار‌یکې پیشه‌یی له‌ قه‌ل‌م ده‌دن

و کاری داماو به ناپاکی؟ بۆ باسی کارکردنی داماو لهو کۆتاره‌دا ده‌کهن و باسی ئه‌و مامۆستایانه‌ی زانکۆی به‌غدا ناکهن که له خۆپێدنگه‌ی ئه‌منی قه‌ومی به‌عسیدا وانه‌یان ده‌گوتوه؟ بۆ نه‌چه بۆ ئه‌و نووسهره کوردانه درێژ ناکهن که هه‌موو وتاریکی سه‌دام حوسین و بلاوکراوه‌کانی حزبی به‌عسیان به‌دزی وهرده‌گێرا سه‌ر زمانی کوردی؟ بۆ باسی به‌هه‌شتی تۆفیق وه‌ه‌بی ناکهن که بۆ ئینگلیز ئه‌و داواکارییه‌ی مۆر کرد به‌وه‌ی حکومه‌تیک له کوردستاندا بۆ ئاسووریان دامه‌زرێن و کوردیش له ژێر سایه‌ی ئاسووریاندا ئۆتۆنۆمییه‌ک وهریگریت؟ (د.ریاض الحیدری. الاثوریون. القاها). گهر به‌م تێروانینه‌ی بیت، ده‌بیت به‌هاوکاریکردنی عێراقییان بۆ ئینگلیز و ئه‌مه‌ریکا چی بلێن؟ وه‌نه‌بیت من له‌و به‌راوردکردنانه‌ی ژووورودا بمه‌ویت که‌س بریندار بکه‌م و له‌ پله‌ و پایه‌ی که‌س که‌م بکه‌مه‌وه، به‌لکو ئه‌وانه راستییه‌کن و هه‌ن.

من لێرده‌دا مه‌به‌ستم له‌وه‌دایه‌ چی دی کورد به‌یه‌ک لایه‌نی له‌ که‌سان و رووداوانی دنیا پانه‌مییت؛ له‌ بیرى ناوچه‌گه‌ریتی ته‌سک خۆی ئازاد بکات. چونکه ئیمه‌ی کورد له‌ هه‌ر کۆی بین و به‌زۆری به‌هه‌ر چ ولاتیکه‌وه پێه‌ستیان کردبین، خێوی یه‌ک کێشه‌ین که ئه‌ویش کێشه‌ی نه‌ته‌واپه‌تییه‌. دۆزی ئالۆز و ناهه‌مواری کورد ئه‌وه ده‌خوازیت که به‌ر له‌ هه‌موو شتییک کورد وه‌ک کوردیک رێز له‌ یه‌کتر بنین و پشتیوانی یه‌کتر بن؛ جا سه‌ر به‌هه‌ر چ پارچه‌یه‌کی کوردستان بن؛ جا دواتر وه‌ک عێراقی، تورکیایی، سوربایی و ئێرانی.

شه‌هید شاکر فه‌تاح^(٧) له‌ به‌ره‌مه‌میکی به‌نرخى بیرى خۆیدا مافی ئه‌وه‌ی به‌داماو داوه که به‌ندیاری له‌گه‌ڵ بێگاناندا په‌یدا بکات؛ چونکه زانیه‌ک بووه هه‌ستی به‌لێپرسراوی خۆی کردووه به‌رامبه‌ر به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی و رووی له‌ هه‌موو که‌سییک ناوه بۆ ئه‌وه‌ی ئاورێک له‌ مافی په‌واى کورد بده‌نه‌وه. که‌چی هێندیک کوردی نه‌زانی به‌ره‌رۆشک و بێ ئیشوکار ئه‌وه‌یان به‌گوناھتیکی گه‌وره له‌ قه‌ڵم داوه.

هه‌بوونی حوزنی مامم و گیوی باوکم له‌ باشووری کوردستاندا بۆ نان په‌یداکردن نه‌بووه؛ به‌لکو له‌به‌ر کوردایه‌تی بووه. بۆ هێتانه‌دی ئامانجی نه‌ته‌وه‌ی بووه. ئه‌م دوو زانیه‌ سامانیکی میلیلی بێ هاوتای سه‌رده‌می خۆیان بوون. له‌نیو خه‌لکدا خۆشه‌ویست بوون و رێزی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو چاکترین به‌لگه‌ی ئه‌م په‌یقانه‌م هه‌لوێستی هاوالاتییانی کورده به‌گشتی له‌و شارانه‌ی که مامم و باوکم تێیدا نیشته‌جێ بوون که به‌ته‌واوی به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌لسوکه‌وتی هێندیک له‌ ده‌سه‌لاتدارانی کوردی ئه‌وسا بوون. به‌لێ دانیشتوانی شارانی هه‌ولێر و په‌واندز هه‌رده‌م هاوکاریان بوون و پشتیان گرتوون، بۆ وێنه له‌و کاته‌دا که فایه‌ق

کاکه‌مین فه‌رمانی گرتن و دوورخستنه‌وه‌ی به‌هه‌شتی حوزنی دا، زۆربه‌ی پیاوانی رواندز له ۱۹۴۰/۹/۲۹ و ۱۹۴۳/۱۸/؟/۱۹۴۳ دا چهند سکا‌لايه‌ک پيشکيشی میری ده‌کهن که تێیدا باس له‌ بێ تاوانی و بێ گوناھی داماو ده‌کهن؛ له‌وانه «عبدالوهاب محمد علی ئاغا زاده، عبدالکریم اسعد افندی، ابراهیم ئاغا زاده محمد علی و ده‌یانی دی»^(٨).

وه‌نه‌بیت رۆلی حوزنی موکریانی له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی ئه‌وسادا ته‌نی هه‌روه‌ک رۆژنامه‌نووس، میژوونووس و پروناکیبیریک هه‌بووبیت؛ به‌لکو له‌پال ئه‌وانه‌شدا خه‌لکی فێری چۆنییه‌تی به‌خێوکردنی کرمی ئاوریشم، و چۆنییه‌تی رازاندنه‌وه‌ی باخچه‌ی نیو مالیان ده‌کرد و ده‌لێن حوزنی یه‌که‌مین که‌س بووه که گۆلی قه‌ره‌نفول و گۆله‌باخ و نیلۆپه‌ر ... هیناوه‌ته رواندز و باخی ماله‌که‌ی خۆی به‌جۆریک رازاندبووه‌وه بسوو به‌ئموونه‌ی به‌هه‌شت و زۆر له‌ دانیشتوانی رواندز ئاره‌زوویان ده‌کرد کاتیکی تێدا به‌رنه سه‌ر. له‌ هه‌مان کاتدا له‌نیو ماله‌که‌ی خۆیدا ئاوده‌ستیکی له‌ دار له‌ شێوه‌ی کورسی دروست کردبوو تا میوانه ئه‌ورویاییه‌کان به‌کاری به‌یئن.

گه‌ر سه‌رنج له‌و کلێشه‌یه‌ی به‌رگی کۆتاری «زاری کرمانجی» بده‌یت، ده‌بینیت ئه‌و خانووبه‌ره‌یه‌ی که ده‌نیویدا نه‌خشانوووه‌تی هه‌ر وه خانووبه‌ره‌ی ئه‌ورویاییان ده‌جیت. وه نه‌بیت مه‌به‌ستی ئه‌و لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌وان بووبیت، به‌لکو ئاره‌زووی کردووه که کوردیش وه‌ک ئه‌وان به‌ئاسووده‌یی و سه‌رفرازی و هاوچه‌رخانه‌ بژیه‌ت.

خیزانی حوزنی موکریانی نیوی فاقه‌وه له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌یویان بوو. له‌ خه‌له‌ب ژینی خیزانی له‌گه‌ڵدا پیکه‌یتنابوو. فاقه‌ خان مندالی نه‌ده‌بوو. داماو نه‌یتوانیوه ئه‌و بیره بپه‌ژرینیت که ژنیکی دی به‌سه‌ر بینیت؛ به‌لکو هه‌رده‌م گوتوووه‌تی: من ئه‌و ژنه‌م له ولاتی، که‌سوکاری دا‌پران‌دوو و ئیسته‌ش لێره‌دا هه‌ویتییه‌کی به‌سه‌ر بینم و ژیا‌نی نامۆی و ئاواره‌یی لێ دژوارتر بکه‌م، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر مندالیش بیت، تا وه‌جا‌م کوێر نه‌بیت، ئه‌وا کتیبه‌کانم زارۆی من و مندال ده‌مریت به‌لام به‌ره‌می بیر له‌نیو ناچیت و هه‌رده‌م به‌زیندووویی ده‌مییتیه‌وه.

به‌ره‌مه‌کانی بیرى حوزنی پێویستییان به‌چه‌ندین نامه‌ی دکتۆرا هه‌یه بۆ لیکۆلێنه‌وه؛ چ له‌ رووی هه‌ستی نیشتمانخوازی، میژوونووسی، خوشنووسی، چیرۆکنووسی، و تارنووسی، زمانی نووسینی، زاراه، هونه‌ری رۆژنامه‌نووسی و... من لێره‌دا ئه‌و چهند دێره‌ی د. جه‌مال ره‌شید (۱۹۹۰) ده‌نوسمه‌وه که چۆنییه‌تی میژوونوسین لای حوزنی هه‌لده‌سه‌نگییت:

«میلله تیک بیهویت له ئەمڕۆ و دواڕۆژی خۆی بگات، دەبیت له پێش هەموو شتیک له رابوردوی خۆی بکۆلتیتەوه بۆ ئەوەی پێناسە یەکێکی تایبەتی لە نێو کۆمەڵانی جیهاندا هەبیت. لەم بوارەدا تەنیا زانستیک که ئەمە دینیتە دی، زانستی مێژوو. لەبەر ئەمە مامۆستا حوزنی مێژووزان بایەخێکی تایبەتی دابوو بە نووسینی مێژووی کورد. ئەک تەنیا وەکو بەرھەمیکی هەستی نەتەواوەتی دلسۆزانی تەنگ - که کەسایەتی و بیری تەنیا کەسیک تێدا رۆژ دەبینیت - بە لکو ئەو بەرھەمە لەسەر بناغە یەکێکی زانستە و گەران لە ولاتاندا و پشت بەسەن بەسەرچاوە و پێوەندی پەیداکردن لەگەڵ پەسپۆران و ئامۆژگاریاندا بۆ ئالگووکردنی زانیاری ھاتیبوو کایەو و ئەنجامی ئەم ماندوو بوونە لە کتیبەکانی مامۆستا حوزنیدا بە دیاردە کەوت».

ئێرەدا پێویستە سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراستە ی دەزگە ی ئاراس بۆ چاپ و بلاوکردنەو بەکەم؛ بەتایبەتی برای بەرپێز کاک بەدران ئەحمەد حەبیب. کە سەرلەنوێ چاپکردنەو ی سەرچەم بەرھەمیکانی بیری حوسین حوزنی بە پێویست زانی. گەر حوسین حوزنی کورێکی ھەبا ھەر ئەو نەو نەو کاک بەدران خەمخۆری بەرھەمیکانی دەبوو. ھەروا زۆر سوپاسی برای دلسۆز کاک مەحموود زامدار دەکەم، کە دلسۆزانی و شارەزایانە بەرھەمیکانی بەریتنوسی ئەمڕۆ نووسی بیهو.

بەسەرھاتی حوزنی لەبەر رۆشنایی ئەو دەستنووسانە ی لە بارە ی ژبانی رۆژانە ی خۆی نووسی بیهتی:

(۱۸۹۰) (؟) لە مەھاباد ھاتۆتە دنیا. ھەر لە مندالییەو خراوتە بەرخویندن و باوکیشی لە مائەو زەمبیل فرۆشی بەزمانی کوردی و سمایلنامە ی بەزمانی فارسی پێ گوتوو.

(۱۹۰۳) بۆ بەرھەوامبوونی لە خویندندا مەھابادی جێھێشتوو و بەرھەمراغە و تەوریز رۆشتوو.

(۱۹۰۴) ماوە بەک لە یەریقان ماوەتەو؛ دواتر ھەر لەویدا بوو تە مامۆستای کوردەکانی شەمسەدینۆف و حاجی یوسف بەگ و وانە ی زمانی کوردییانی پێ گوتوو نەو و بۆ ئەم مەبەستە چەند کتیبیکی مندالانی لە زمانی فارسییەو وەرگێراو تە سەر زمانی کوردی^(۹).

(۱۹۰۷) پرووی لە پروسیا کوردوو و تێیدا خویندوو بیهتی و بەمۆرچیتی بەتیبی فارسی

و لاتینی و خویندوسی خۆی بەختو کوردوو.

(۱۹۰۸) چوو تە ئیستانبول و لەویش خویندوو بیهتی. شەرەفنامە ی ئەمیر شەرەفخانە بدلیسی و مەم و زینی ئەحمەدی خانە و بەرچاوەتوو. ھەر لەو کاتەدا دەستی بە نووسین کوردوو و چەند وتاریکی بۆ گوڤاری خاوەر ناردوو و لە نیویاندا ئامانجی خۆی ئاشکرا کوردوو. لەوێو چوو تە سوریا، لوبنان، فەلەستین، حیجاز، میسر، فرەنسا و ئەلمانیا.

(۱۹۱۴) لە ئەلمانیا ئامێرێکی چاپی مارکە ی دیامۆندی کربو و لە سالی ۱۹۱۵دا لە حەلب داھەزراندوو.

(۱۹۱۹) لەبەر بلاو کراوەکانی فرەنسیکان بۆ یازدە مانگ زیندانیان کوردوو.

(۱۹۲۵) حوزنی لەگەڵ گیوی باوکم سوریبەیان جێھێشتوو و پروویان لە عیراق کوردوو. ماوە ی شەش مانگ لە بەغدا ماونەتوو. حوزنی لەگەڵ محەمەد ئەمین یەمەنی (راستەر یومنی - عەبدوڵلا زەنگەنە) کارگە ی ھەلکۆلین و زەنگوگرافی دامەزراندوو (پروانە: کوردستان موکریانی. پروناکی. ۲۰۰۱. ل. ۳۰).

(۱۹۲۶) لە رواندز جێگیر بوو و ئامێرکە ی چاپی لەو شارەدا بەنیوی زاری کرمانجی دامەزراندوو و گوڤاریکیشی ھەر بەناوی چاپخانە کە ی بلاو کوردۆتوو و لە ماوە ی شەش سالدا یانی لە سالی ۱۹۲۶ - ۱۹۳۲ ھەر تەنێ ۲۴ ژمارە ی لێ چاپ کوردوو.

(۱۹۳۱) یاسین ھاشمی سەرۆک وەزیرانی عیراق و رەشید عالی وەزیری ناوخوا حزبیکیان بەنیوی «حزب الاخاء» دامەزراند بوو. لایەنگرانی ئەم حزبە لە ھەولێردا حوزنی دەخوازە ھەولێر. شیخ عەبدولقادر نەو ی شیخ ئەبو بەکر - کە ئەندامی ئەم حزبە بوو - داوای لە حوزنی کوردوو بیهتە ئەندام، بەرامبەر بەمە یارمەتییکی باشی بدەن بۆ پێشخستنی چاپخانە و چاپەمەنیکانی. ماوە ی سی رۆژ ھەولێ لەگەڵ دەدەن، حوزنی دانیان پێدانانیت بەھیچ جوړیک نایبەژینیت بیهت بە ئەندام. بەلام ئەوان تەکا ی لێ دەکەن لە دژیان نەبیت و خەلکیان لێ ھان نەدات.

لە رواندزا شیخ کاکەمین سەلان - کە دۆستیکی زۆر نیزیکی حوزنی بوو - کراو بەسەرۆکی ئەم حزبە و ئەحمەد کەمال کورێ عەبدوڵکەریم خەتی کرابوو بەسکرێتری حزب. ھەلبەت بەھەول و کۆششی شیخ عەلانی دین کورێ شیخ عومەری بیارە ئەم حزبە لە رواندز داندراو و شیخ عەلانی دین مورشدی نەقشە ندیبان بوو و یاسین ھاشمیش خۆی

بەمۆرىدى ئۇ زانىپو.

ئەم حەزىبە لە پرواندز خەلکىكى زۆرى لە سەپان، جووتیار، شوان، گاووان و... لە خۆی کۆکردىبوو. پوژىتیکيان پەیس ئەمین پرواندزى - کە کوردپىكى دلسۆز، براپەکی راست و دۆستپىكى پاکی حوزنى بوو - چۆتە پرواندز و ئەحمەد کەمال خەتى سكرتیرى حزبی ئەخای لە گەل خۆی بردوووتە لای حوزنى و ئەمین پرواندزى بە حوزنى گوتوو:

«هەستە رامەووستە لە گەل ئەحمەد کەمال بچۆ پۆ تەکیەى شىخ کاکەمین داخلى حزب بیه. ئەگەر ئیستە نەچی کۆمەلەى حزب لە تەکیە کۆبوونەتەو، دینە سەرتان تالانت دەکەن و بەجاریک مەتەبە و مالى و ئەشیات دەبەن و خۆشت دەکوژن، ئیدی وەختی راوەستان و خۆراگرتن نییە و...» لە دواى گفتوگۆکردنپىكى زۆر لە گەل ئەمین پرواندزیدا ناچار لە گەل ئەحمەد کەمالدا دەچیتە تەکیە و لەویدا خوتبەبەکی دینی و وەعزىکی پر و اتا پۆ خەلکە دەخوتنیتەو؛ هەموویان بلاووی لى دەکەن.

ئەم هەلوپىستەى حوزنى زۆر بەسەربىدا شکاوەتەو و باجپىكى زۆرى داو و دواتر دووچارى دەیان کیشە بوو. لە سالانى ۱۹۳۶، ۱۹۳۸، ۱۹۴۱ زیندانى کراو و تا سالى ۱۹۴۶ هەر شەریان پى فرۆشتوو و بەزۆرى بردویانەتە دادگە.

تەممووزى ۱۹۳۱ تەلەگرافپىكى لە شەقلاووە پى دەگات کە خیرا بگاتە ئو. ئەویش دەستبەجى هەر ئەو پوژى دەچیتە شەقلاو، لە مالى مودیر ناحیه، ئەحمەد شەشخان، پۆ ماوہى سى پوژى مپواندارى دەکرت و کۆمەلپىک لە مپوانانى سلیمانیش لەوئ دەبن کە ئەمانە دەبن: وەزیرى ئەشغال و ماسەلات، ئەمین زەکی بەگ. ئەندازیار، یونس ئەفەندى. مودیرى ناحیه، ئەحمەد نوری. ئەندازیار، پەمزى ئەفەندى؛ هەروا ئەحمەد خواجە.

ئەم بەرتیزانە لە گەل حوزنىدا کۆدەبنەو پۆ ئەوہى حوزنى چاپخانەکەى بدات بە ئەحمەد خواجە تا ببیاتە شەقلاو و لەویدا دايمەرزىنیت و بىخاتە کار.

حوزنى لە وەلامدا گوتوویەتى: «بەمەرجى ئەمن مەتەبەکەم دەدەم بە ئەحمەد خواجە ئەفەندى و پيشکیشى دەکەم بە پى مزو بەها کە بتوانیت هەفتەبەک وەکو من گوزەران بکات و سەنەدپىکم پى بدات بە کەفالهتەى هەمووان نەیفروشتیت و لەناوى نەبات. ئەگەر لى بپزاربوو بەتەواوى بىداتەو و نەیکاتە سەرمایەى کەیف و هەوەس.

ئەو مەبەس نەبوو کە ببیاتە شەقلاو، وەکارى بخات؛ مەبەسى راستەقینەیان بردن و فرۆتن و لەناو بردنى بوو. هەرکە مەرجم خستە پيش، کۆمەلە بلاوبوون و نەکەوتنە ژیر

دانى سەنەد و کەفالهتەو. دوو پوژى مام. زۆر چاک تىگەيشتم مەبەسیان دلنپایى رەزا بەگ و بەجیتهینانى ئارەزوویەتى».

(۱۹۳۲) مەلیک فەیسەل یەکەم لە ۱۹/۸/۱۹۳۲ دا گەشتپىكى پۆ کوردستان دەست پى کردوو و چوووتە پرواندز. مەلیک فەیسەل ئارەزووی کردوو حوزنى ببینیت. تەحسین قەدرى بەگى یاوهرى نامەبەک پۆ حوزنى دەنووسیت و ئوتومبیلپىکیشى پۆ دەنپرت. ئەویش یەکسەر بەرەو جوندیان دەچیت؛ ئەو شوتنەى مەلیک فەیسەل لى دابەزبوو^(۱۰).

(۱۹۳۲) رەزا بەگ ئیسماعیل بەگ^(۱۱) قایمقامى پرواندز، جەلال بابانى موتەسەرفى هەولپەر برادەبەک لى هان داو تا چاپکردنى گوڤارى زارى کرمانجى لى قەدەغە کردوو و مۆلەتى بلاوکردنەو لى وەرگرتەو.

(۱۹۳۳) حوزنى هەولى داو بەهاوکارى سەعدى جەلال پوژنامەبەک بەناوى سۆران دەریخات؛ بەلام مەحمود فەخرى بەگ بانگى سەعدى دەکات، کە خۆی لەو کارە نەگەینیت و دەست لەو پوژىهەلگرت.

(۱۹۳۳) لە مانگى حوزەیرانى هەمان سالدا مەحمود فەخرى بەگ بەهاندانى رەزا بەگ ئیسماعیل بەگ، فەرمانى دەرکردنى حوزنى لە عیراق دەرھیناوە.

(۱۹۳۳) حوزنى لە مانگى حوزەیران، تەممووز و کانوونى یەکەمى ئەم سالەدا سى جارن چوووتە هەولپەر، تا لە مەحمود بەگ - موتەسەرفى هەولپەر - بگەینیت کە پى تاوانە و تاکە گوناھى ئەو ئەوہیە کە کوردە و مپژووی کوردان دەنووسیت؛ بەلام سوودى نابیت.

(۱۹۳۳/۱۲/۲۱) حوزنى چوووتە بەغدا لە گەل ناجى شەوکەت وەزیرى ناوخۆ دانیشتوو. ئەویش هەر سووربوو لەسەر ئەوہى کە دەپیت عیراق بەجى بهپلپیت و پرو بەرو بەحوزنى گوتوو: «چونکو تۆ کوردپەرستى دەکەیت و لە گەل تاریخ و نەشریاتى کوردى خەرىکی، نایەلم لە عیراق دانیشى. دەپیت دەست لە بیری کوردایەتى هەلگری تاوەکو بژى» هەر پۆ ئەم مەبەستە دەچیتە لای مەجید بەگ یەقربى، کە ئەوسا موفەتیشى ئیدارى بەغدا بوو و پيشتر موتەسەرفى هەولپەر بوو، ئەویش هەولى پۆ دەدات، بەلام سوودى نابیت.

(۱۹۳۴) لە مانگى کانوونى دووہمدا پۆ چارەسەرکردنى کیشەى دەرکردنى لە عیراق مەلیک غازى دەبینیت، ئەویش پى گوتوو: «تۆ لە گەل چاوپراوى کوردایەتى خەرىکی، کوردپەرستى دەکەیت، کتیب و گوڤار و چاپخانەکەت پۆ هاندانى میللەتى کورد بلاو

دهكه‌يته‌وه، كورد له عيراقدا تو فیرت كردوون و لاوه‌كانی كوردت خستوته سهر په‌وشتی خۆت» (١٢).

(١٩٣٤) حوزنی برپار ده‌دات روو له ولاتیکی دی بکات، بو‌ئوه‌ی له‌ویدا به‌ئاسوده‌یی بژی. بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش ده‌چیتته بالیۆزخانه‌ی تورکیا، فرهنسا و ئه‌مه‌ریکا (١٣).

(١٩٣٤/١/١٢) حوزنی ده‌چیتته لای میچه‌ر ئه‌دمۆندس راویژکاری وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی عیراق، هه‌ول و ته‌قه‌لای خۆی چی بو‌مانه‌وه له عیراق و چی بو‌سه‌ره‌له‌گرتن و روو‌کردنه ولاتیکی دی بو‌باس ده‌کات. ئه‌ویش به‌لینی ئه‌وه‌ی ده‌داتی که به‌یانی بینیریته لای سیر کنهان کۆزنه‌والیس، راویژکاری وه‌زاره‌تی ناوخۆ، تاوه‌کو ئه‌و له‌گه‌ل ناجی شه‌وه‌کته‌گفتوگو بکات. حوزنی ده‌لێت دوا‌ی ئه‌مه‌هه‌ باسما‌ن له‌ میژوو، زمان و دیالیکته‌کانی زمانی کوردی کرد و باسه‌که‌مان هیندی‌ک هۆنراوه‌ی چهند شاعیریکیشی گرت‌وه، جا‌گه‌راوه‌ته‌وه ئوتیل ئه‌نده‌لوس (١٤).

(١٩٣٤/١/١٣) چوه‌ته وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه و ئه‌دمۆندس به‌ته‌له‌فۆن پێوه‌ندی له‌گه‌ل راویژکاری وه‌زاره‌تی ناوخۆ کرد‌وه. حوزنی دوا‌ی ته‌له‌فۆنه‌که چوه‌ته وه‌زاره‌تی ناوخۆ. سیر کۆزنه‌والیس پێشوازی لیکرد‌وه و پرساری له‌و کیشه‌یه لیکرد‌وه که بو‌یان ریک‌خست‌وه. ئه‌ویش ده‌لێت: «هه‌ر سه‌ره‌تای ناخۆشییان، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌م بو‌گیا‌یه‌وه که هات‌ومه لای و زۆر به‌دل‌گه‌رمیسه‌وه ته‌ئه‌سوفی بو‌خواردم و له‌گه‌ل وه‌زیری داخلیه موزاکه‌ریه‌کی دووردریژیان له‌بابه‌ت منه‌وه کرد. منیش به‌ناجی شه‌وه‌که تم‌گوت: من له‌خۆمدا جگه‌ له‌وه که کوردیکم و تاریخ ناسیکی کوردم، هیچ گونا‌هیکی دیکه له‌خۆمدا شک نابهم، ئه‌و گونا‌هه که کوردم، بو‌من گونا‌ه ناگوتریت؛ چونکو خوداوه‌ندی په‌روه‌ردگار به‌کوردی هیناومه‌ته دنیاوه؛ من تکا و خواهیشم لێ نه‌کردبو بکات به‌کورد. که‌وابوو کوردیتی من له‌سه‌ر من نییه و بمه‌خشه‌ کێ به‌کوردی دروستی کرد‌وم یه‌خه‌ی ئه‌و بگره و ده‌ست له‌من به‌رده. له‌سه‌ر ئه‌وه دوا‌مینی پێ درا و به‌ته‌له‌فۆن له‌گه‌ل مه‌حمود فه‌خری موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر مودیری شورته‌ی که‌رکوک -عه‌لی که‌مال به‌گ- سلیمانی کرا».

(١٩٣٤/٢/١١) حوزنی گه‌راوه‌ته‌وه که‌رکوک.

(١٩٣٤/٢/٤) گه‌راوه‌ته‌وه هه‌ولێر.

(١٩٣٤/٢/١٢) گه‌راوه‌ته‌وه رواندز (١٥).

(١٩٣٤/٦/٢٣) حوزنی چوه‌ته سلیمانی و ده‌لێت: «... له‌حوزه‌برانه‌وه هه‌تا کانون له‌سلیمانی خه‌ریکی لا‌بردی توهمه‌ت و به‌لا و دامه‌زاندنی مه‌ته‌عه و به‌له‌دیه و ده‌ره‌ینانی رۆژنامه‌ی ژیان ی کوردی بووم» (رووناکی ٢٠٠١).

(١٩٣٤/١١/١٥) سلیمانی به‌جی ده‌هیلێت.

(زستانی ١٩٣٤) به‌رپرسی پۆلیسی رواندز ده‌نیریته شوین حوزنی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زۆر نه‌خۆش ده‌بیت، به‌زۆری هه‌ر ده‌یه‌نه پۆلیسه‌خانه. له‌ویدا فه‌رمانیکی وه‌زاره‌تی ناوخۆی پێشان ده‌ده‌ن که ئه‌مه ناوه‌رۆکه‌که‌یه‌تی:

بینا له‌سه‌ر ته‌حریری په‌سمی ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ موته‌سه‌ریفی لیوا‌ی سلیمانی، حوسین حوزنی که له‌سلیمانی خه‌ریکی نه‌شری رۆژنامه‌ی ژیان بوو، شیعر و غه‌زه‌لیاتی ئه‌حمه‌د به‌گ کوری فه‌تاح به‌گ ساحیبقران زاده‌ی کۆکرد‌وته‌وه و کرد‌ویه‌ته دیوان و کتیب و له‌گه‌ل خۆی بر‌دویه‌ته‌وه رواندز که نه‌شری بکات، لیتی وه‌رده‌گرن و بو‌ئهم وه‌زاره‌ته (وه‌زاره‌تی داخلیه‌ی) ده‌نیرن؛ چونکو ئه‌و دیوانه موخالیفی قانونی عراقیه و نابیت نه‌شر بکریت. له‌هه‌ر جیگایه‌که به‌ده‌ست هه‌رکه‌سیکه‌وه بدیتریت موساده‌ره ده‌کریت.

(١٩٣٥) ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ ببوو به‌موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر. له‌سه‌ردانیکیدا بو‌ رواندز له‌گه‌ل موراد به‌گی قامقامی رواندز و زه‌ینه‌لعاب‌دین خاکی برپاریاندا‌بوو که رۆژنامه‌یه‌که ده‌ریکه‌ن، به‌مه‌رجیک زه‌ینه‌لعاب‌دین بیته به‌رپوه‌به‌ری و بو‌ئهم مه‌به‌سته له‌گه‌ل حوزنی ده‌وین. ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ، زه‌ینه‌لعاب‌دین و حوزنیش به‌زۆری ده‌باته هه‌ولێر بو‌راپه‌راندنی ده‌ره‌ینانی رۆژنامه‌یه‌کی نیو هه‌فته‌یی به‌نیوی سۆران؛ به‌لام دواتر ئه‌و پرۆژه‌یه‌ش سه‌رناگریت. (رووناکی ٢٠٠١).

حوزه‌یرانی (١٩٣٥) پرۆژه‌ی ده‌ره‌ینانی کۆتاریک که حوزنی سه‌رنووسه‌ر و شیت مسته‌فا پارێزه‌ری بیت له‌لایه‌ن ئه‌حمه‌د به‌گ توفیق به‌گ موته‌سه‌ریفی هه‌ولێر، په‌سه‌ند کرا؛ به‌لام ئه‌حمه‌د به‌گ مه‌رجی ئه‌وه‌ی خسته‌ پێش حوزنی که چاپخانه‌که‌ی له‌ رواندزه‌وه بگوازیته‌وه هه‌ولێر.

(١٩٣٥/٩/١٩) حوزنی له‌موسل گه‌فتوگو له‌گه‌ل عیسا مه‌حفوز ده‌کات، بو‌کرینی ئامیتریکی چاپ بو‌شاری هه‌ولێر.

(١٩٣٥/١٠/٦) حوزنی له‌گه‌ل پارێزه‌ر شیت مسته‌فا - به‌رپوه‌به‌ری کۆتاری رووناکی - ده‌چیتته موسل و ئامیتریکی گه‌وره‌ی چاپ و هیندی‌ک تیب ده‌کریت و چل دینار

پیشه کی ده داتی؛ شهست دیناریش قهرزی له سهر ده مینیت.

(۱۹۳۵/۱۰/۸) حوزنی ئەو نامیری چاپه ی له موسل کپیوی، به لۆری ده بهینیتته ههولیر و له لایه کی میتوانداریتی شارهوانی ههولیر دایمه زانندهوه.

(۱۹۳۵/۱۰/۱۲) ئەحمده بهگ توفیق بهگ له سهردانیککی بۆ تورکیا دهگه پیتته وه کوردستان؛ که ده بینیت حوزنی له بریتی ئەوه ی چاپخانه که ی رواندز بۆ ههولیر بگوازیتته وه، چاپخانه یه کی لهوی گه وره تری له موسل کپیوه و له ههولیر دایمه زانندهوه، له بهرته وه ی حوزنی مهرجه که ی موته سهرفی نه هیناوه ته دی - که گواستنه وه ی چاپخانه که ی رواندز بوو بۆ ههولیر - بیانوو به حوزنی دهگریت و به هیچ جوریک یارمه تی نادات.

(۱۹۳۵) حوزنی دهچیتته به غدا بۆ کرینی هیندیک که لویه لی چاپخانه که ی. حوزنی پیتداویستیکانی چاپخانه که ی له مه هدی حوسین، خاوه نی چاپخانه ی دهلیل و له عزرا ئەلیاهو دهگریت و چل و چوار دینار قهرزدار ده بیته؛ عوسمان سه لیمی جووله که بووه به که فیلی.

(۱۹۳۵) له رۆژی گواستنه وه ی چاپخانه که ی بۆ ئەو کۆشکه ی که له رۆسته م چه له بی به کریتی گرتبوو، به یانیک له ههولیر بلاو دهگریته وه تیبیدا داوا له کورد دهکات که خۆی بی دهنگ نهکات و نه خروشیته ... حوزنی به یانه که هه لدهگریت و دهچیتته لای ئەحمده بهگ توفیق بهگ بۆ ئەوه ی دلنای بکات که ئەو ئەو به یانه ی نه نووسیوه و چاپی نه کردوه و...؛ هیچ سوودی ناییت. حوزنی تیبدهگات که ئەو داوه ههر بۆ ئەو داندراره. له ئەنجامدا حوزنی دوو چاری دادگه ده بیته. (رووناکی ۲۰۰۱).

(۱۹۳۹/۱۰/۷) داوا ی زیدنامه ی عیراقی دهکات؛ ههروهک له نووسراویکدا دیاره که ئاراسته ی قایقامی رواندزی کردوه. هۆی داواکردنیشی بۆ ئەوه دهگه پیتته وه که پولیس زیدنامه ی لی داوا کردوه.

(۱۹۴۰/۹/۲۲) ئامر ره تل، عه قید فایق کاکه مین، فه رمانی زیندانیکردنی حوزنی دهردینیت، به پیتی برگه ی ژماره ۵۶ ی سالی ۱۹۴۰ بۆ پاراستنی ئەمن و ئاسایش و سه لامه تی دهولته، بۆ ماوه ی سی سال حوزنی له ژیر چاودیری پولیس داده نیته و قه دهغه ی نیشته جیبوونی له شارانی کهرکوک، ههولیر و سلیمانی لی دهکات.

(۱۹۴۰/۹/۲۳) عه قید نوری محمه ده له شوینی فایق کاکه مین دهسته کار ده بیته و فایق کاکه مین دهگوازیتته وه شاری مونته فیک. عه قید نوری حوزنی ئازاد دهکات.

(۱۹۴۰/۱۰/۱۸) حوزنی نووسراویک بۆ وه زاره تی ناوخۆی عیراقی ده نیریت تا جاریککی دی چاویک به فه رمانی فایق کاکه میندا بهین؛ به لام هیچ وه لامیککی دهست ناکه ویت.

(۱۹۴۱/۲/۱۶) نووسراویک ئاراسته ی سه رۆکی دادگه ی به غدا دهکات؛ هه لته ت له باره ی هه مان بابه ت.

(۱۹۴۱/۵/۱۸) له شاری موسل له لایه ن قاسم مه قسووده وه له مه عه سکه ر زیندانی دهگریت.

(۱۹۴۱/۵/۲۶) قاسم مه قسوود ته حقیق له گه ل حوزنی دهکات و تاوانباری دهکات به وه ی که بیری کوردا یه تی بلاو دهکاته وه. له م رووه وه پشت به و فه رمانه ده به ستیت، فایق کاکه مین له دژی حوزنی ده ری کردبوو.

(۱۹۴۱/۶/۱۰) حوزنی به دیلکراوی ده نیردیرته ههولیر و له ویدا ئازاد دهگریت.

(۱۹۴۱/۶/۱۵) نووسراویک ئاراسته ی وه زیری ناوخۆ دهکات تا رزگاری بیت له و تاوانه ی فایق کاکه مین پتوه ی لکاندوه (۱۶).

(۱۹۴۱) حوزنی به یان له گه ل خۆی ده به ستیت که ئەو ته مه نه ی ماویه تی به خۆشی رابویریت؛ ههر چتیککی ماندوو بوونی ته ن و گیانی تیبدا بیت خۆی تینه گه به نیته، به لکو له گه ل ئیشوکاری بازرگانی خه ریک بیت.

ئەو خانووه ی له سالی ۱۹۳۹ دا دهستی به بینا کردنی کردبوو - که له لایه ن فایق کاکه مینه وه تیکدرا بوو - دهستی پی کردوه و ته وای کرد و زستانه که ی به ئیشوکاری خانووه که به سه ربرد.

(شویاتی ۱۹۴۲) له پردی کۆنتراکتیک مۆرده کات بۆ چاککردنی ریگه و بان. له بهرته وه ی خۆی هیچی لی نه زانیوه، غه فوور ئاغای سلیمانی و نوری ئەوره حمانی کهرکوککی ده بن به هاوکاری و هه ربه که یان دووسه د و دوازه دیناریان پی پراوه و دوا ی ئەمه چند کاریککی دی وای ئەنجام داوه.

(ئهلولی ۱۹۴۲) سه ره رشتی فرۆکه خانه ی دیانان دهکات.

(پایزی ۱۹۴۲) بالیۆزی بریتانی له به غدا، نیزی که ی سی سه د و هه شتا تا ئاردی بۆ هه ژاره کان ناردۆته رواندز و هه روا سه د دیناری داوو، بۆ بهرگ و پیتلاوی قوتابیسه

ههژاره‌کانی رواندز، له قایمقامییهدا بۆ دابه‌شکردنی ئەو ئارده لیژنه‌یه‌ک له: حوزنی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم خه‌یلانی و حاجی تایه‌ر پیکه‌یترا و ئاردیان به‌سه‌ر هه‌ژاراندا دابه‌ش کرد؛ که‌چی له قایمقامییهدا به‌شیککی باش له‌و ئارده‌ گێردراوه؛ بۆیه‌ لیژنه‌ ده‌ستی له‌و کاره هه‌لگرت. له سه‌د دیناره‌که‌ش چارده‌ دینار خورا، بۆیه‌ حوزنی ئیمزای بۆ نه‌کردوون^(١٧).

(پایزی ١٩٤٢) کرنیل لاین پاریژکاری پامیاری و میتجه‌ر کینچی هاوکاری، سه‌ریک له رواندز ده‌ده‌ن. شه‌و له مائی قایمقام عه‌لی سه‌روه‌ت کۆده‌بهنه‌وه و حوزنیش له‌وئ ده‌بیته و به‌م جو‌ره باسی گفتوگۆکانی ئەو شه‌وه ده‌گێرتته‌وه:

شه‌وئ باسی له هه‌ژاری و برسییه‌تی و پروتی و بئ ئیشی گونده‌کانی رواندز کرد. زۆر دل‌سۆزانه له گوزه‌رانیان دوا که بۆ خوئی چاوی پیکه‌وتیبوون. وتی: ئەگه‌ر بزانه‌ن ده‌ست بدات، هه‌تا که‌رکوک بێن له‌سه‌ر مه‌سروفی بریتانیا ده‌یانخه‌مه سه‌ر ئیش. منیش پێم وت: ملله‌تی کورد ناتوانیت له گه‌رمین له ده‌شتدا ئیش بکات ئەگه‌ر ببوایه له‌م خاکه‌دا ئەسه‌پایکی گوزه‌ران و بووژانه‌وه بۆ ئەم په‌ریشانه‌ن ساز کرابایه زۆر باش بوو.

له‌سه‌ر ئەمه کرنیل لاین وه‌عدی دا، که هه‌ر له رواندز ئیشیککی باش بدۆزیتته‌وه که میلله‌ت به‌کۆمه‌له‌ لئی سوودمه‌ند بن، به‌لام به‌تایبه‌تی به‌منی وت ئەم ئیشه توو ده‌یسووړینی، به‌مه‌رجی ئەمه له په‌ئیبی عه‌لی سه‌روه‌ت به‌گ ده‌رنه‌چی؛ چونکه قایمقامی ئەم قه‌زایه ئەوه.

له دواي ئەوه به‌چه‌ند رۆژتیک عه‌لی سه‌روه‌ت به‌بی ئەوه‌ی له‌گه‌ل حوزنیدا پێک بکه‌ویت، سه‌نه‌دیککی چوار ماده‌یی نووسیوه به‌ناوی حوزنی و حاجی سه‌عیدی برای خوئی که هه‌ر کۆنتراتیکی له رواندزا بگیریت، ئەم دووانه به‌نیوه‌یی تێیدا هاوبه‌شن.

دواتر له ژێر چاودێری میسته‌ر تورنور و کرنیل گریته‌ندا کۆنتراتی پێگاکانی رواندز داده‌مه‌زیت و عه‌لی سه‌روه‌ت داوا له حوزنی ده‌کات تا ئاغاگان بۆ به‌شداربکرن له‌و پرۆژه‌یه‌دا بانگ بکات دواي بانگ‌کردنیان پرۆژه‌که به‌پیتی چه‌ند سه‌نه‌دیک به‌م جو‌ره‌ی له ده‌ستنووسیکی حوزنیدا هاتوه، دابه‌ش کرا^(١٨).

ماوه‌ی یه‌ک مانگ بۆ ئەنجامدانی ئەم پرۆژه‌یه ته‌رخان کرابوو له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاغاگان هیچ شتیکیان له چۆنییه‌تی به‌رپه‌رینه‌ی ئەو پرۆژه‌یه‌دا نه‌ده‌زانی، ناچار له به‌رپه‌رینه‌یه‌تی کاردا چاوه‌شیکیان بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی خواست، تاوه‌کو ئەوان کاره‌کانیان پاره‌پرتین که حوزنی له‌سه‌ر مه‌سروفی خوئی هێنانی بۆ سه‌ر کار^(١٩).

له‌گه‌ل ئەو هه‌موو کاره‌ی، که حوزنی رایبه‌راندووه، هاوکاره‌کانی له بریتی ئەوه‌ی یارمه‌تی بدن، هه‌ر کۆسپیان هێناوه‌ته سه‌ر پێ. حوزنی له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی... په‌ئیس تووما و ئەحمه‌د به‌گ جگه له تیکدانی ئیش یارمه‌تییان نه‌دام نه‌ به‌پاره و نه به‌خۆیان. ئیشه‌که‌ش زۆر گران کرا و دایانگرت به‌ئه‌زیه‌ت و ئازاردان^(٢٠).

پرۆژه‌ کۆتایی پێ هات؛ به‌لام که‌ره‌سته‌یه‌کی زۆر له‌نیو چوو که هه‌مووی به‌پاره و پوولی حوزنی کرابوو و قه‌ره‌بووش نه‌کرایه‌وه.

عه‌لی کوپی ده‌رویش عه‌بدوللا که به‌رپرسی ژمیریاری حوزنی بوو، له‌و کاره‌دا و له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو مه‌سرووف و خواردن و هه‌ستان و دانیشتنی له‌سه‌ر حوزنی بوو؛ که‌چی له ژێره‌وه له‌گه‌ل عه‌لی سه‌روه‌ت و هاوه‌لانی پێک که‌وتیبوو، چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی له حیساباتی کاره‌که‌ی حوزنی له‌نیو بردبوو. حوزنی ئەو کاره‌ی به‌ناپاکی له قه‌له‌م دا؛ بۆیه‌ بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی حیساباتی لیژنه‌یه‌کی له دیانه پیکه‌یتنا^(٢١).

کاتییک ئەو لیژنه‌یه به‌و حیساباته‌دا چۆته‌وه، دیسان دوو لاپه‌ره‌ی دییان لئ دزیوه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا پاره‌ی مه‌سرووفاتی پتر بووه له پاره‌ی وه‌رگیراو، ده‌با دوو سه‌د و هه‌شتا دیناری بۆ بگه‌رپینه‌وه؛ که‌چی عه‌لی سه‌روه‌ت و هاوکاران و ایان کرد که کۆمه‌لێک له‌و کرێکارانه‌ی کاربان لای حوزنی کردبوو سکالانامه‌یه‌ک له دژی حوزنی بنووسن و تێیدا بلێن که حوزنی پاره‌ی ته‌واوته‌ی به‌ئیمه نه‌داوه؛ جا پسووله‌ی شه‌کر وه‌رگرتنیان پێ ده‌به‌خشرا و ئەو سکالانامانه‌ش له کاتی پێویسته‌دا له لایه‌ن عه‌لی سه‌روه‌ته‌وه به‌کار ده‌هێنرا.

عه‌لی سه‌روه‌ت به‌وه نه‌وه‌ستا بوو، به‌لکو خه‌لیفه ره‌شید و مه‌جید به‌گی برایانی به‌گۆکی هان دابوو تا خۆیان و چه‌ند که‌سیکی دیش بچه‌ به‌رده‌م میتجه‌ر ئەسته‌نگ، ئەفسه‌ری پێوه‌ندیکانی بریتانی له دیانان و نانی به‌رووی له‌به‌رده‌م دابنێن و بلێن: ئیمه ئەم نانه ده‌خۆین و حوزنی پاره‌ی کرێکاریتی پێ نه‌به‌خشیوین^(٢٢).

عه‌لی سه‌روه‌ت به‌ئه‌فسه‌ری بریتانی له پێشوو نیویراوی گوتیبوو: حوزنی دو‌عای بۆ رۆمیلی سه‌رکرده‌ی نازیانی کردووه تا له جه‌نگ ببیاته‌وه.

حوزنی له‌نیو بیره‌وه‌ریه‌یه‌کانیدا به‌م جو‌ره ئەو کرده‌وه ناراستانه‌ی عه‌لی سه‌روه‌تی لیکداوه‌ته‌وه:

«ئەو هه‌موو فه‌ساد و خراپه‌یییه‌ی عه‌لی سه‌روه‌ت بۆ ئەمه بوو که گێژم بکات و

ناحەقم دەرھینێ، هەتا رووم نەبێ داوای ئەو حەقەم بکەم کە لە قۆنترات بەپەنھانی من خواردبووی و وەری گرتبوو. ئەگەر هاواریکیش بکەم، ئەو بەلێت: ئەووە عەرز و حالی میلیلەتەکیە کە ئەم پیاووە حەقی خەلکی خواردوو و هەرچیەکی بلێت وای نییە».

عەلی سەرۆت لەبەر پەفتاری لە رواندز دوور دەخرێتەو و بەو بەغدا دەنێردرێت و لە داوای چوار مانگ دەکرت بەقایمقامی مەزکەزی قەزای سلێمانی و لەویش واز لە حوزنی ناهینیت و هانی غەفوور ئاغا کۆنە هاریکاری حوزنی داو تا داوایەکی لە دژی حوزنی لە کەرکوک تۆمار بکات، گواپە نیوبرا ۱۵۰ (سەد و پەنج) دیناری لە کۆنتراکتی پردی لەسەر ماو؛ بەبێ ئەوەی حوزنی بانگ بکرتێتە دادگە سەر لە ئیوارەیک دادووەی رواندز، ئەنەر یەکتا خەلکی سلێمانی، شاکر موحرم کاتبی دادگە و موختاری رواندز، پەرەووف، چەند پۆلیسیک و غەفوور ئاغا دەچنە مالاکەیی حوزنی تا مالاکەیی حیزز بکەن، ئەویش لە بەرامبەر دا دەلێت:

«ئێوە چۆن بەبێ دادگایی کردنی من ئەو کارە دەکەن؟» ئەوانیش فەرمانی دادگەیی کەرکوکیی پیشان دەدەن کە تێیدا دەلێت: لەبەر ئەوەی حوزنی عەجەمە، ئەمڕۆ سبەینی هەلدێت و دەچیتەووە عەجەمستان. هەتا نەتێجەیی محاکەمەکە، مەبلەغی سێ سەد دینارم لەسەر یە ئەموالی و چتی مەتەبە عەکەیی حیزز بکرت. (ئەمجارە بووینە عەجەم و فېزار دەکەین لە توھمەت و ئیفتیرای دیکە رزگار بووین).

ئەم دەستپێشبووانە مالا و چاپخانەیان حیزز کرد و نەیانھێشت هیچ کەسیک لە رواندزدا ببیت بە کەفیلی و بەوێش نەوێستان، راپۆرتیکیان لەسەر نووسی گواپە لە سلێمانی کۆمەڵەیک بەناوی هیوا دامەزراو؛ حوزنی و عەبدولرەحمانی برای سەرۆکی ئەو کۆمەڵەین. لەسەر ئەمەش هەردوو برا زۆر ئازاردان.

ئەم کوردە کاربەدەستانە بەوێش نەوێستان لە نان پرینی حوزنی زۆری لە لەعەلی خان دەکەن کە ئەویش دەورێک لە نەبوونی و بێ دەرامەتکردنی حوزنیدا بگێرێت:

«هەر لەو دەمەدا ئاغاژنە لەعەلی خان، دایکی ئیسماعیل بەگ رواندزی، کە بۆ من لە دایکێکی بەمیهربان چاکتر و دلۆزوتر بوو، ناچار کرا کە تەشەبوس بکات تەیارەخانەیی دیانان لە ژێر قۆنترات و ئیجاری مندا بوو، لە ئینگلیزەکان بخوای و لە من وەرگیرێتەو. هەر چەند سێ مانگ پتر وەعدەم ماوو، بۆ ئەوێش مودافەعەم پێ نەکرا و لە دەستم دەرچوو. بەم جۆرە لە هەموو لایەکەو ئەسپایی خست و پەخنەدارکردم ریکخرا و

دۆستە حەقناسەکانیشم وەرگه‌ران».

پایزی ۱۹۴۳) حوزنی پارێزەر محەمەد تاهیر ئەتروشی، برای عەبدولحەمید ئەتروشی، قایمقامی ئەوسای پەواندزی کرد بوو بەپارێزەر و وەکیلی خۆی، بەلام ئەویش هیچی بۆ ناکرت، چونکە دادوور ئەنەر یەکتا واز لە حوزنی ناهینیت و لەگەڵ حیززکردنی هەموو کەلوپەلی نیو مالا بەتایبەتی چاپخانەکەیی، بەبێ دادگاییکردنی هەولێ زیندانی کردنی حوزنی دەدات و لە پال ئەو کیشە هەلبەستراو لە پیشوودا باس کردوو، چەندین گیروگرفتی نەپساوێ دی بۆ ساز دەکەن. هەر تەنێ بۆ رازیکردنی عەلی سەرۆت قایمقامی پیشووی رواندز، ناچار حوزنی خۆی دەگەینیتە بەغدا، تا رێگەیی پێ بدەن بەیکجاری بچیتە دەرەوێ عیراق و لەو بارەوێ نووسیوێت:

«... تکام لی کردن مادامه له فیتنه و کیشه و توهمهت رزگار نابم، چاره‌یه‌کم بۆ بدۆزنه‌وه خۆم و عایله‌م بچینه دەرەوێ عیراق بەئاسوودەیی تەمەنی ماوی بەسەر بیه‌م؛ لەم زیلەت و هەرایە رزگار بکرت، هەر کەسیک بەئیفتیرا داوایەکی هەبیت، بۆ ریک بخرت و من حەقی مەشروعم نەپرسرت و بەبێ ئەسپاب دووچار بەسووکی بکرت. ژیانی و نەبوونی چاکترە لە بوونی. بەمەرجی ئەو ناوی کەس نەبەم، گەلی پیاوانی گەورەم چاوی پێ کەوتن و تکام لی کردن رێگای رزگاریم بۆ بدۆزنه‌وه کە بچمە دەرەوێ عیراق بژیم بەلام هیندەم دەگوت کە پیر بووم، هیچی دیکە توانای دەرەوێ و نەفی و حەبس و گرتن پێو نەماو، دەمەوت بەنانیکی وشک پەیداکردن لە گۆشەیکەیی بێ قرە دانیشم، هەتا بەمەرگ لەم فەلاکەتە دەرەوێ؛ چونکە پشتیوانی گەورە بۆ رزگار بوونم هەر مەرگە».

کاربەدەستان وای بەباش دەزانن کە ئەدمۆندس ببینیت و لەو بارەوێ نووسیوێت: «... کە چوومە لای میستەر ئەدمۆندس ئەمە جاری سێبەم بوو. زۆرم لا عەیب و عار بوو لە لاویکی تازه پیگەیشووی وەکو ئەنەر یەکتا بدویم و بەمیستەر ئەدمۆندس بلیم کە مەسەلە و سەرپه‌ورد ئەمەیه. هەر هیندەم توانی بلیم کە پیر بووم تاب و تەوانای فەقیری و دەرەوێ و حەبس و نەفی و هەرام نەماو؛ رێگایەکەم نیشان بدەن و یارمەتیم بدەن بچمە خاکی هیندوستان یان بەلووستان بەگۆشەگیری لەگەڵ کار و کاسبیەک خەریک بم نانیکی وشکی بێ کیشە پەیداکەم و لەم شۆرشە گیان بەدەرەم.

میستەر ئەدمۆندس وای بەچاک زانی بچم چاوم بەتوفیق وەهیبی بکەوت. بۆچی؟ نازانم. لە کوێ؟ نازانم. ئیوارە لە ئوتیل دانیشتبوووم هاتنە دووم. چوومە خواری وەهیبی

بهگ سواری کردم بردمیه «قصر الدجلة» هتا ساعات ۱۰ی شهو دانیشتم و گهرامه وه ئوتیل. ئەو دیدنه چی بوو، نه مزانی. سبهینتی چوممه لای میستهر ئەدمۆندس و پیم گوت، گوتی سبهینتی وەر هوه. سبهینتی چوممه وه وتی: دهمانه ویت مهجه له یه کی کوردی دهرخهین وا نوویسراوه. هتا پیکدیت ههسته بچۆ بۆ سلیمانی، قاقهزت بۆ دهنوسم یه کسه ره بچۆ بۆ لای شیخ مستهفا قهره داغی، هتا حیسابی نیوان تۆ و عهلی سهروهت به بی دهنگی بپریته وه و ئەوجا بگه پرتوه به غدا».

حوزنی دهچیته سلیمانی و نامه که دهگه یه نیته شیخ مستهفا قهره داغی. موته سه ریفی سلیمانی و ئەویش لیژنه یهک بۆ ئەم مه بهسته پیک دههینیت و له مائی میرزا توفیق قهزاز کۆده بنه وه. حوزنی دهلیت: «له لجنه ی میرزا توفیقدا بیجگه له دل ئیشانم هیچی دیکه م نه بیست». بۆ به یانی دهچیته وه لای موته سه ریف و کومه لیتیکی زلی لئ ده بیت، ههر وهکو حوزنی نووسیویه تی پریری ئەوه دهریت: «من لهو ئاغایانه ی رواندز که ببوونه شه ربکمان، ههر یهک چه ندیان داوه به عهلی سهروهت قاقه زیکم بدنه تی بهو دهستوره حیساب له گه ل عهلی سهروهتدا ده برینمه وه. بهو رازی بووم قهرارم دا و گهرامه وه ئوتیل» (۲۳).

عهلی سهروهت په یوه ندی به شاکر موجرم کرد، بۆ ئەوه ی له رواندزدا هه ول بدات ئاغاکان هیچ کاغه زیک به حوزنی نه دهن و بهو شتوه به عهلی سهروهت غیره تی لای شاکر موجرم په یدا ده کرد و بهم جۆره قسانه حوزنی روونا کبیری لای هه لده سه نگاند: ... زۆر عه بیه بیلکی کوردیکی عه جم به سه ر ئیمه دا زال بیت و قسه ی ئەو به سه ر قسه ی ئیمه بکه ویت و....

(۱۸/۱۰/۱۹۴۳) رواندز به جی دههیلتیت و دهچیته هه ولتیر و دوو پرۆژی تیدا ده مینیته وه.

(۲۱/۱۰/۱۹۴۳) هه ولتیر به جی دههیلتیت و دهچیته که رکوک. شهو به شه مه نده فەر به ره و به غدا به پری ده که ویت و له ۱۹۴۳/۱۰/۲۲ دهگاته به غدا.

(۲۳/۱۰/۱۹۴۳) دهچیته بالۆتیرخانه ی به ریتانیا، پپی راده گه یه نن که نووسینگه یهک بۆ کۆتقاری دهنگی گیتی تازه داده نین و ده بیت بۆ پرۆژی دوو شه مه ریکه وتی ۱۹۴۳/۱۰/۲۷ دا ئاماده بیت.

(۲۷/۱۰/۱۹۴۳) ده که ویت به سه رکار و خه ربکی نووسین و پیک خستنی کۆتقاره که

ده بیت (۲۴) و لهو باره وه نووسیویه تی و دهلیت:

«... پیم خوشبوو که به دلیتی خاوتنه وه ئیش بکه م و پتر به مه دلخۆش و شادمان بووم که گه وره یه کی زانا و تیگه یشتوویتیکی کورد وهکو توفیق وهه بی بهگ چاودیری ئەم کۆواره دهکا و وتاری تیدا دهنوسیت و پیکه وه بۆ به رزبونه وه ی زمانی کوردی له م کۆواره دا هه ول دهنه یین، به تایبه تی لاوتیکی نهوجه وانی وهکو شیخ حه سه ن کوری شیخ مارف به رزنجی که بۆ ته رجمه و نووسین یارمه تی ده داین و زۆری منه تدار کردم».

(۱۹۴۴) حوزنی خانویه کی له به غدا دهست ده که ویت و له ژبانی ئوتیل پرزگاری ده بیت و گیوی باوکم نیو مال و خیزانه که ی بۆ دهگه یه نیته هه ولتیر و حوزنیش له هه ولتیر هه به مال و خیزانه وه روو له به غدا دهکات (۲۵).

(۱۴ی ئەیلولی ۱۹۴۷) گیوی موکریانی چوه ته به غدا و به سه رهاتی ئەو کورده کویتستانیانه ی بۆ حوزنی گپراوه ته وه که له دوی تیکدانی کۆماری کوردستاندا له پرۆژه لاتنی کوردستانه وه په نایان بۆ کوردستانی عیراق هیناوه. ئەو په نابهرانه له گرتووخانه ی شارانی هه ولتیر، موسل و که رکوک زیندانی کراون و زۆر نامرۆقانه له گه لیاندا هه لسوکه وت کراوه.

(۱۸ی ئەیلولی ۱۹۴۷) حوزنی موژده ی ئازادکردنی ئەو په نابهرانه به گیوی برای ده دات که به یارمه تی جه مال بابان، جیگری سه رۆک وه زیرانی عیراق و توفیق وهه بی دهستی خستوه.

(۲۰ی ئەیلولی ۱۹۴۷) حوزنی، گیوی برای تا ویتستگه ی شه مه نده فەر به پری دهکات، بۆ ئەوه ی له که رکوک لا بدات و موژده ی ئازادبوون به په نابهره کانی زیندانی کراوی گرتووخانه ی که رکوک رابگه یه نیت (۲۶).

(۲۱ی ئەیلولی ۱۹۴۷) گیو دهگاته که رکوک و به په نهانی که یفخۆشی مزگینی ئازادبوون ده داته په نابهره کانی کویتسانی و گیو دهلیت: ... شای شایبیا تئ که وت.

ههر هه مان پرۆژی گیو دهگه ریتنه وه هه ولتیر و هه مان موژده ی ئازادبوون به په نابهره کانی کویتسانی زیندانی کراوی هه ولتیر ده به خشیت. جا دهچیته سه ر کاری خۆی. یه کسه ر ته له گرافیتی ده دهنه دهست که له لایه ن به شیر موشیره وه بۆی هاتبوو، تپیدا نووسرابوو: گورج بگه رتیه وه به غدا (۲۷).

(١٠/١٠/١٩٤٨) محمد جواد المفتي نامه يهك ناراسته ي گيو دهكات، بۆ ته وه ي قه رزه كانى حوزنى بدهته وه (٢٨).

په راوتى پيشه كى:

١- ماموستا م. ر. هاوار له بهرهمه به نرخه كه بده بهم جوژه لهو بابته ده دوتت: يه كه م وپنه گريك له كوردستاندا حوسين حوزنى موكرىانى بوو له گه ل كاپرايه كى لويناى. له دواييدا شيخ له تيفى دانساز نهو كاميرايه ي حوسين حوزنى و لويناى كه ي كريبه وه و شيخ له تيفيش له دواييدا فروشتييه وه به يه حيا ته فه ندى.

٢. ر. هاوار. شيخ مه حمودى قاره مان و دهوله ته كه ي خواروى كوردستان. بهرگى يه كه م. له ندهن- ١٩٩٠-٠٦١ وا دياره ماموستاى نيويروا نهو زانباريه ي له بهرگى يه كه مى بهرهمه به نرخه كه ي كاك نه كرمه سالتى رهش وه رگرتوه، كه به نيوي «سليمانى» يه و له به غدا له سالى ١٩٨٧ دا چاپ كراوه.

٣- گيوى موكرىانى -كه له سالانى سيبه كاندا رووى له سابلاخ كردوته وه- ناميى كاميراى له گه ل خوى بردوه و ستوديويه كى وپنه گرتنى له وپيش دامه زانده وه.

٤- هاميلتون بهم جوژه ي ژيروو باسى نهو پيشه و هونه رانه ي حوزنى دهكات، كه له پال ميژوونوسيندا هه ييووه:

* Sayed Heusni is not merely an historian, he is also the local journalist and newspaper proprietor. There is a brass notice on his door which reads, Zari Kermanjji (The Cry of the Kurdish) which is the name of his paper...

His type is set by hand. From the oak of the mountains -side the cuts small blocs of wood.

He planes them smooth and true and upon them he etches the illustrations for his paper. He inks his plates, turns the primitive printing press, then sets and binds his sheets together to form the monthly magazine. Acopy goes to the high Commissioner and another to the league of Nations at Geneva. The Cry of Kurdish is called a "monthly" magazine, but often enough the little paper is suppressed on account of its Kurdish sentiments which are not always approved of by the Government at Baghdad. A. M. Hamilton, Road Through Kurdistan, 1937.

له ١٣/٣/١٩٩٩ دا، كه رۆژى په رده لادان بوو له سه ر ريليفى گيوى موكرىانيدا، كاك فه له كه دين كا كه يى - وه زيرو رۆشنبيروى - له وه به نرخه كه ي خويدا نهو دوو برايه ي به گوتنبروگى كورد دانا.

٤- بۆ وپنه بۆ دوورخستنه وه ي حوزنى له پاژه كردنى رۆشنبيروى كورديدا ريگه ي بلاو كردنه وه ي كوڤارى «زارى كرمانجى» يان لى گرت بهو ناوه ي بابته تيكى راميارى له ژماره ١٦ ي كوڤاره كه بده بلاو كردوته وه، كه نه مهش دهقى نهو فه رمانه ميريبه يه كه بۆ به هه شتى نيردراوه:

الحكومة العراقية
مديرية المطبوعات
رقم التفرقة - ١٢٣ سراى

العدد: ١٠٠
التاريخ: كانون الثاني ١٩٢٩

صاحب جريدة زار كرمانجي

ان الامتياز الممنوح الحكم بكتاب هذه المديرية المرقم ٢٦٦، والعرض في ٢٩/٣٠ مارت سنة ١٩٢٦ قد حضر عليكم البحث في الشؤون السياسية واجاز لكم البحث في الشؤون الادبية والفنية فقط وقد اطلعنا علي العدد (١٦) من مجلتكم فوجدنا فيه مقالا قد تضمن بحثا سياسيا الامر الذي يمد خروجنا علي الخطا التي يجب ان تمنهجها الجرائد والمجلات الادبية لذلك فاني انذركم بهذا ان تمتدوا عن الخوض في الشؤون السياسية وان تحمروا اباحتكم في المسائل العلمية والادبية

مدير المطبوعات

فه رمانى پووچكردنه وه ي مؤله تى كوڤارى زارى كرمانجى له ١٥/٨/١٩٤٩ دا بۆ ده رده چيت. حوزنى له ٢٠/٩/١٩٤٧ دا كوچى دوايى كردوه: يانى له دواى نه مانيشى هه ر لى ناگه رتين:

5- دهکی نامه‌که‌ی به‌هه‌شتی داماو بو به‌هه‌شتی سالیح زه‌کی به‌گ:

شه‌ره‌فی جزووری سه‌عه‌ده‌تی زه‌کی به‌گی خوشه‌ویست (*).

ئیه‌سترحام ده‌که‌م نه‌گه‌ر زرووف مساعدا بییت، ئەم نامه‌یه بخوینه‌وه.

له‌ دوای عه‌رزى ئیحتیاراتی فایقه‌م، ئەمه‌ سێ چوار جاره‌ ته‌شریف ده‌فه‌رموونه‌ پرواندز، له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ نه‌وه‌کو زرووف موساعدا نه‌بییت، نه‌ده‌هاتمه‌ زیاره‌ت و ئەو جاره‌ش که‌ هاتن، دیسان موراجه‌عه‌تی زرووفم کرد مونسایب نه‌بیندرا موشه‌ره‌ف بم. ئەویش له‌ پاش شه‌و و نیوه‌رۆیه‌ک ئاگادار بووم. ویستم به‌م دوو که‌لیمه‌ مه‌عه‌رزانه‌ی -که‌ زرووف مه‌یدانی داوم- سکالایه‌کی دل و راسته‌قینه‌یه‌کی سه‌ره‌بوووم عه‌رز بکری، به‌لکم بو هاتوو پێگایه‌کی ژبانم ده‌سته‌که‌وی.

ساحبی سه‌عه‌ده‌ت! وایزنام هه‌موو خاوه‌ن وجدانیه‌کی پاک و به‌شه‌ره‌فی کوورد له‌مه‌ ئاگاداره‌ و شاره‌زای من که‌ له‌ دنیا‌دا هه‌ر گونا‌هیه‌کی، که‌ به‌شه‌ر له‌ خواوه‌ وه‌یا هه‌ر له‌ خو‌یه‌وه‌ به‌گونا‌ه‌ی زانیوه‌ خو‌ی لێ دوور خه‌ستو‌ته‌وه‌ و نه‌فه‌ره‌تی لێ کراوه‌ له‌ من دووربووه‌ و جگه‌ له‌ کووردی چ گونا‌هیه‌کی دیکه‌ له‌ من سادر نه‌بووه‌ و نابیه‌ت. به‌لێ جگه‌ له‌ پی‌غه‌مه‌به‌ره‌کان به‌شه‌ر بێ گونا‌ه نابێ، به‌لام من له‌ هه‌موو گونا‌هان به‌ریم. خودا و خاوه‌ند وجدانه‌کانیش شاهیدیم بو‌ ده‌دن.

به‌لام له‌ رۆژی من هاتوومه‌ته‌ عیراق، هه‌ر له‌ به‌غداوه‌ -که‌ ئیوه‌ ئاگادارن- هه‌تا گه‌یشتوومه‌ته‌ پرواندز و هه‌تا ئەم‌رۆکه‌ له‌ دنیا‌دا گۆشه‌ و قولینچک و که‌لینی ئیفترا و له‌ خودا نه‌ترسی نه‌ماوه‌ که‌ له‌ من نه‌سه‌ت نه‌درا‌بییت. والله‌ ویا‌له‌ جگه‌ له‌ کوورد بوونم، هه‌موو درۆ و گونا‌هیه‌که‌ که‌ مو‌قه‌ره‌یه‌یه‌کان بو‌ خو‌یان تێدان؛ به‌لام چ بکه‌م؟ چۆن بکه‌م و بچمه‌ چ خمخانه‌یه‌که‌وه‌ که‌ رهنگی سپی و خا‌وینی خو‌م شین و ره‌شکه‌م؟ ئیمان به‌ کێ بینم که‌ رزگاریم؟ ئەمه‌ پا‌زده‌ ساله‌ ئەم ده‌رده‌ ده‌کیشم و به‌ده‌رد و داغ و غه‌سه‌سه‌وه‌ ده‌ژیم و شه‌و به‌ناه‌ و نالین سه‌ر ده‌نیه‌مه‌وه‌. ده‌بێ ئەم سکالایه‌ له‌ کێ که‌م؟ ده‌ره‌مانی ئەم ده‌رده‌ له‌ کێ بخوا‌زم؟ په‌نا ببه‌مه‌ به‌ر کێ؟

سه‌عه‌ده‌تی موته‌سه‌ره‌فی مو‌حه‌ره‌م، ئیوه‌ سالیح له‌ به‌غدا به‌م ده‌رده‌ گو‌ره‌تار ببون (**). به‌ چ ئیش و ژان و سو‌زه‌یه‌که‌ چێشتووتانه‌ و تیبی گه‌یشتوون. ئەمنی به‌دیه‌خت ئەوه‌ پا‌زده‌ ساله‌ له‌سه‌ر یه‌ک به‌م ده‌رده‌ گو‌ره‌تارم و له‌ ئیوه‌ به‌سه‌د پایه‌ پتر له‌ ژێر ته‌نگانی سه‌ختی و فه‌لاکه‌تدا ده‌ژیم. ده‌بییت چۆن بییت مابم؟ بزانت تا چ پایه‌یه‌ک جه‌ور ده‌کیشم.

ئهی خاوه‌نی وجدانی پاک! ساحبی سه‌عه‌ده‌ت! تو‌به‌ چی دلشکا‌و بو‌وییت، منیش وا. تو‌به‌ چی ئیشت پێگه‌یه‌شتیبت، منیش وا. که‌وا‌بوو ده‌بییت له‌ حا‌لی دلشکا‌وان ئاگادار بییت؛ ده‌بییت شاره‌زای

(*) سالیح زه‌کی ساحب‌بقران (۱۸۸۶-۱۹۴۴) له‌و کاته‌دا که‌ داماو ئەم نامه‌یه‌ی بو‌ نووسیه‌وه‌، پارێزگار (موته‌سه‌ره‌ف)ی هه‌ولێر بووه‌ و پێشتریش هی شاری سلیمانی (پروانه: د. کو‌ردستان موکریانی، که‌شکو‌لی گیو - ۹۸۵) - لاپه‌ره‌ ۱۲۵ و ۱۲۶.

(**) مه‌یه‌ستی داماو سالی ۱۹۲۶ه‌ که‌ سالیح زه‌کی کو‌فاری «دیاری کو‌ردستان»ی له‌ به‌غدا ده‌رده‌کرد به‌را‌ده‌یه‌ک ده‌ستکو‌رت بوو نه‌ک هه‌ر فه‌رش و رایه‌خ و کو‌رسی و میزی نه‌بووه‌، به‌لکو‌ حه‌سیری ته‌وا‌ویشی نه‌بووه‌، که‌ بو‌ سێ که‌سانی رایه‌خت (پروانه‌ ژێده‌ری پێشو‌و).

وزارة الداخلية
مديرية الدعاية العامة

الرقم ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
التاريخ ۰۰/۰۰/۰۰

الى حضرة السيد...
ساحب امتياز... (المرماني) المحترم

لقد فررت بقيادة القوات العسكرية للادارة العرفية في العراق الفاء امتياز...
(المرماني) وذلك استنادا الى الصلاحيه المخولة لها من قبل مجلس الوزراء
بمقتضى المادة الرابعة عشرة من مرسوم الادارة العرفية رقم ۱۸ لسنة ۱۹۳۵. لذلك
ينبغي الكف عن اصدار مطبوعكم حالا و آلا فسوف تفرض عليكم العقوبات المنصوص
عليها في المادة الخامسة عشرة من المرسوم المذكور والقوانين الاخرى.

وكيل مدير الدعاية العام

نسخة منه : الى وزارة الداخلية
• • • وزارة الدفاع (الضعة الثالثة)
• • • قيادة القوات العسكرية للادارة العرفية في العراق بالاشارة
الى كتابها المرقم ق.ع ۰۰/۱۳/۸۹۹۲ والمؤرخ في ۱۱/۸/۴۹
• • • مديرية الشرطة العامة
• • • متصرفية لواء...
• • • مديرية شرطة لواء...
• • • المدعي العام
• • • المدير المسؤول السيد...
• • • ممثلة المنظمات العربية

بو‌ زانیاری زیتەر پروانه د. کو‌ردستان موکریانی. هۆی ده‌ره‌نه‌چوونی زاری کرمانجی رۆژنامه‌ی براه‌ته‌ی.
ژماره‌ ۲۷۵۳ پینچ شه‌مه‌ ۱۹۹۹/۱/۷ هه‌ولێر.

نەبوونی و غەم و غەسە و ئەلەم و ئەزەبەت کیشان بی. دەبیت پەحمت بەوانەدا بێت کە کەوتوو. تۆ سالتیک لیت قەوما، چۆنت رابوارد لەبیرتە؟

ئەمن پازدە سالە دەبکیشم. ئەمە پازدە سالە ئامانجی هەموو بەلا و موسیبهت و دەردی سەری و ئەزەبەت کیشانم. ئەمە پازدە سالە لە دەس جەور و ئیستییاد و زۆلم و پێبەست دەکرتیم؛ بوومە هەدەفی ئیفتیرا و توهمەت و ئیفاдати و ئە خودا و دەبیت من بەشەر و ئادەمیزاد نەبم، کە پازدە سالی پەهەق بەبێ پچراوە، لە ژێر کوتەکی زۆلم و ئیفتیرا بئۆخیمەوه و کەسێک بەزەبی بەمندا نەبەت.

هەر نەسبەتییکی کە لە من دراوه کوا ئیستپاتی، جگە لە بێ وجدانی نەبیت؟ بۆچی لە نیوانی پازدە سالان هیچ مەنخەزێکی موفتەریبەکان ئیستپات نەبوو؟ لە هەموو لایەکەوه دەرگای رزق لە من بەستراوه. حوریبەت و ئازادی شەخسیم مونسەلیبە. مەیدانی بزوتنەوهم پێستی خۆمە و تەنها سالی پێرار گوندیکم (*) بەئیجار گرت نەمتوانی تێیدا هەلسووڕیم؛ ئیستا پەنجما - شێست دینار لەژێر زەرەردام (**). نەتوانم حەمالی، چەقالی، زراعت، کاسپی بکەم، دەبیت چی بکەم؟ پێگام نیشانەن؛ چونکە ئێوە ئەمڕۆ حاکم و فەرمانرەوای لیوای ئەربیل و دەکیلی مەلیکن. ئەگەر زرووف موساعەدەم بکات ئەوا ئیستیدعایەک، کە سورەتییکی تەقدیم کراوه بۆ پەسی و زەرای عیراقتی دەنێرم و ئەمە لە سەرەووش سەرپهوردییکی بەدەختی خۆمە نووسیم. ئەگەر لەمانە ئەسەرێک و یان نەتیجەیک پەیدا نەبیت، ناچارم لە دەست زرووف عەرز و حالێکی دووردریژ تەقدیم بەبارەگای خوداوەندی پەرەردگار دەکەم کە بۆچی بەبێ زرووف تووشی ئەو هەموو موسیبهت و بەلا و شەرمەزاری و فەلاکەتە ی کردووم و خستووومیبەتە ژێر دار و فەلاقەکردنیکی واکە زرووف موساعەدەم ناکات. مۆری موختارانیش هەلکەنم (***) و ناھیلێت بشبمە جووتیار و فەلاح و دارکێش و گاوانی گوندیکیش و دەست لە مەتبەعە و تەئلیفات و خوتندن و نووسین و زانیان هەلگرم، لە دەست عەدالەت پەنا بۆ جەهل و [لە] دەست زرووف بۆ وەحشەت و نەزانین فیرارکەم. ناھ سەد ناھ.

حوسین حوزنی بەدەخت - (١) ی ئەیلولی ١٩٣٩

(*) داماو لە پێناو چارەکردنی باری ئابووری خۆی گوندی چەمی سایە ی سەر بەبرادۆست و گوندی مامە خەتیبانی سەر بەبالەکی لە گولزار خامی خێزانی سەید تەها قایقامی پێشوی رواندز بەکۆی گرتوو.

(**) هەرۆکەو لە دەستنووسی برادەرێکی رواندزی دیارە کە لەنێو ئەرشیفی مائەوهماندا چەند لاپەرەپەکی پارێزراوە دەلێت: لەو کاتانەدا، کە داماو بەروبوومی کشتوکالەکی دەهینا نێو شاری رواندز بۆ ئەوی بێفرۆشیت، گومرگی رواندز لێی وەرەدگرت و دەبگوت تۆ شتی قاچاغت پێیە و نایبیت ببەیتە نێو شار. لەبەر ئەم پەفتارە چەوتە ی فەرمانبەرای گومرگ، داماو دووچار قەرزێکی زۆر بوو.

(***) چەند جارێک داماو داوای ئەوی کردوو، کە مۆلەتی مۆزەلکەندنی بەدنی؛ نە سالت زەکی و نە دەسلەتدارانی دی نەیانداوەتی، بەلام مۆلەتی مۆزەلکەندنیان بەو کەسانە داوه کە داماو فێری مۆزەلکەندنی کردوون.

٦- پ. د. مارف خەزەندار بەم جۆرە باسی ئەو بەرەمانە ی حوزنی دەکات کە لە دەنگی گیتی تازەدا بلاوی کردوونەتەوه: حوزنی کارگەرێکی بەکار بوو لەو کۆوارەدا. چیرۆک و وتاری ئەدەبی دەنووسی؛ تێکستی ئەدەبی میلی سەرزاری (فۆلکلۆر) لە شیعەر و نووسینیکی عەرەبی و فارسی بۆ زمانی کوردی. ناوەرۆکی نووسینەکانی لە بابەت ژبانی رۆژەلاتناس و پیاووە سیاسیەکانی سەرەدەمی جەنگی دووهمی گیتی و شاعیرانی کلاسیکی ئینگلیز و هی دیکە بوو.

نووسینی حوزنی لە دەنگی گیتی تازە، لە پلەبێکی بەرز ی هونەریدا بوو. چونکە لە تەمەنێکدا بوو زانست و زانیارییکی زۆری وەرگرتوو بەهۆی کۆششی خۆی و تاقیکردنەوهکانی لە مەیدانی مێژوو و رۆژنامەنووسیدا. (دکتۆر مارف خەزەندار. مێژووی ئەدەبی کوردی. بەرگی پێنجەم. هەولێر ٢٠٠٥).

هەژاری موکریانی بەم جۆرە باسی گۆفاری «دەنگی گیتی تازە» دەکات:

«... لە رووپەرێک و دوواندا خەبەری شەڕ و لە پتر حەفتا رووپەردا فۆلکلۆری کۆنی کوردی زیندوو کردۆتەوه. شیعری شاعیرە باشەکانی لە چاپ داوه. ئیستاش هەر کەس هەموو ژمارەکانی لاین، زۆر بەختیارە و زۆر مەلوماتی باشی لێ دەست دەکەوی». (هەژار. چیشتی مجتویر. پاریس ١٩٩٧. لاپەرە ١٢٢).

٧- شەھید شاکر فەتاح بەم جۆرە داماو هەلەدەسەنگینیت:

«... پێیان دەگوت: ناپاکە؛ بۆ کەلکی ئینگلیزەکان ئەجوولیتەوه. پێیان دەگوت: خۆفرۆشە و بۆ کەلکی ناپوختە ی خۆی کەلکی گشتی ئەخاتە ژێر پێیەوه. پێیان دەگوت: بەلێشاو پارە لە ئینگلیز وەرئەگرێ و نۆکەرێکە لە نۆکەرەکانی ئینگلیز. جارێکیان هەندێ لە مەلاکانی رواندز بریاری خوانەناسی و کوشتنیان دا. جارێکیان مەرسەرپرێکیان لێ هان دا تیرۆپر جنێو و قسە ی ناشیرینی پێ گوت. جارێکیان کردیان بەدز و توندیان کرد لە بەندیخانە و دایشیان بەدادگاھ و دووریشیان خستەوه لە رواندز».

ئینگلیزەکان لەو سەرەدەمدا دەسلەتبان زۆر بوو بەسەر عیراقتا. بەلێشاویش پارەیان ئەدا بەپیاووەکانی خۆیان. جا ئەگەر «حزنی» پیاوی ئەوان بووایە، بۆچ لەم هەموو سالانەدا بەهەژاری و دەستکورتی و نابوتییەوه دەژیا؟... یاخود چۆن فەرمانبەرای عیراق ئەیانوێرا بەو جۆرە تەنگەتاو و ریسوا و سەرگەردانی بکەن؟ پیاویک ئەگەر خەریکی کار و فرمائی ئینگلیز بێ، بۆچ خۆی بەنووسین و چاپکردن و بلاوکردنەوه ی نووسراوانەوه خەریک ئەکات کە تا ئیستاش هیچ نووسەرێک، بەو بابەتانەوه ژبان و گوزەرائی بۆ بەرپۆە ناچی؟

لە سەرێکی تریشەوه، ئەگەر «حزنی» بۆ کەلکی تاییبەتی خۆی بگەراییەو بەتەنگ چاکە ی خۆبەوه بووایە، ئەیتوانی زۆر بەئاسانی بپێتە فەرمانبەرێکی شایستە ی خۆی کە بتوانی بەمووچەپەکی شایستەوه خۆی و خێزانەکی لەوپەر ی خۆشگوزەرانیدا بژی؛ چونکە ئەو سەرەدەمە خۆتندەوار و تێگەپشتوو و جیهان دیدە ی وەک ئەو کەم هەبوو. فەرمانرەوای عیراق خوا خوا یو بەکیکی وەک

ئەو بىن بەفرمانبەر تا كەلگىكى لى بىبىنى. ئەو لە سالى ۱۹۲۶ دا گەيشتە رەواندز. گەلگىكى پىياوى گەورەى ئەناسى لەناو كورد و لەناو بىگانەدا كە دەیانتوانى بۆى تىبىكۆشن و دايمەرزىن لە دەزگایەكى نایابى مېرىدا. بەلام «حزنى» خۆى لە فرمانبەرى نەگەياندا، چونكە ئاواتى ھەرە نازدارى ئەو ئەو ھەروا كە لە رىگای نووسراودانان و نووسراو چاپكردن و نووسراو بلاوكردنەو، ھەرەو لە رىگای وتاردانەو، لەناو كۆرە نەتەو بىبەكاندا، كوردەوارىبەكەى لە خەو راپەرتىن و زىندووى بكاتەو و بېرىشى رۆشن بكاتەو و رىگای سەربەستى و كامەرانى و سەربەرزىشى پىشان بدات. بەواتا بەكى تر «حزنى» بۆ بىروباو رەكانى دەژيا، بۆ خۆى نەدەژيا. گوئى نەدەدایە پىبىستىبەكانى كامەرانى و خۆشگوزەرانى خۆى؛ گوئى دەدایە ئامانجە گشتىبەكانى خۆى كە برىتى بوون لە رزگار بوونى كورد لە دەست ھەژارى و نەخوتندەواری و نەخۆشى و ژىر دەستى.

جا پىياوىكس ئەمانە ئاوات و ئامانجى بووبن و ئەمانە رىگای خەباتى بووبن، دەچى دەبى بەپىياوى ئىنگلىز ياخود داگىرەرانى نىشتمانەكەى خۆى؟

لە راستىدا «حزنى» ھەك ھەموو رۆشنىرىكى شۆرىگىر، بەناشكرا و بەنەپتى تى دەكۆشا بۆ ئەو ھەروا پەيدا بكات بۆ نەتەو ھەكەى خۆى، لە گەورە پىياوانى خۆى و بىگانە. تا لە كاتى پىبىستا بۆ كەلگى و چاكەى نىشتمانەكەى خۆى ئەو دۆستايە تىبىبەيان بەكار بەپتى. لەناو ئىنگلىزەكانى ئەو سەردەمەيشدا ھەندى دۆستى پەيدا كردبوو، ھەك «ئەدمۆندس» كە ئەوسا راپۆتكارى كار بەدەستى ناو ھەو، (واتا موسستەشارى ھەزارەتى داخلىبە) بوو. ئەمانە دەھاتنە رەواندز «حزنى» يان ھەك پىياوىكى كوردى زانا و رۆشنىر دەھاتە پىش چاو. دەھاتنە سەردانى چاپخانەكەى و باخچە جوانەكەى لە رواندزدا و دەبوون بەناشناى لە شارەزايىبەكەى لەو پىژو و مېژو و كۆمەلايە تىبى كورددا كەلگىيان ھەردەگرت. جا «داما» كە فرمانبەرىكانى عىراق تەنگەتاوىيان دەكرد، بەناچارى پەناى دەبردە بەر ئەو دۆستە ئىنگلىزانەى تا رزگارى بكەن ئەوانىش لە سنوورى دەست رۆبىشتى خۆيان و ياسادا يارمە تىبان دەدا؛ چونكە خۆبىشان لە فرماندارانى عىراق بوون.

«حزنى» لەناو رۆسەكانىشدا گەلگىكى رۆژھەلاتناسى گەورە گەورەى دەناسى و نامەكارىشى لەگەلدا دەكردن؛ ھەك «ف.مىنۆرسكى» و «ب.نىكىتەن». ھەرەھا رۆژھەلاتناسىكى ئەلمانىشى دەناسى ناوى «كارل ھەدەنگ» بوو نامەكارى لەگەلدا دەكرد. لەناو كوردەكانىشدا «جەلادەت بەدرخان، كامەران بەدرخان، فرج اللە زكى كوردى، محمد امين زكى، توفىق ھەبى، رەفىق حلمى، مەلا گچكەى ھەولتەر، مەلا محمدى كۆبە، شىخ محمدى مەزن، شىخ ئەحمەدى بارزانى، مەلا مستەفاى بارزانى، سەيد تەھاى شەمزىنى، قازى محمدى سابلاخ»، كە ھەمووىيان پىياوى كەلە كەلە و رۆشنىر بوون. داماو يان خۆش دەوىست و رىزىيان لى دەگرت و ئەگەر كارتىكىشى بکەوتايە لاىان، يارمە تىبان دەدا.

بىجگە لەمەش من وام دپتە پىش چاو كە «داما» تىكەللى لەگەل زۆرىەى بزوتنەو نەپتىبەكانى كورددا ھەبوو؛ دوور نىبە كە ئەندامىش بووبى لەناو ھەندى لەو كۆمەلە نەپتىبەكانەدا.

جا پىياوىكى ھەك ئەو ئەگەر پەيوەندى لەگەل گەورە پىياوان و دەسەلاتدارانى كورد و بىگانەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و فرمانە گشتىبەكانى خۆى و كۆمەلەكانى خۆى پى جىبەجى دەكرى؟ جا لە پىش شەرى بەكەمى جىھانى و پاش شەرىكەيشدا ھەتا ئەم چەند سالىەى دوایىبە رۆشنىرەكانمان لەو باو رەدا بوون كە لە توانادا ھەبە كەلگى لە فرمانەرەوايىبە بىگانەكان ھەربىگىر بۆ كاروبارە گشتىبەكانى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە نەك ھەر «حزنى»، زۆرىەى رۆشنىرەكانى تىش تىكەللىيان لەگەل ئىنگلىزەكان و ھەرنسزەكان و رۆسەكان و ئەمىرىكايىبەكاندا دەكرد بۆ مەبەستى گشتى كوردەواری.

جا لەبەر ئەم ھۆيانە ھەمووىيان، من لەو باو رەدام كە داماو ھەر تىكەللىبەكى لەگەل ئىنگلىز ياخود بىگانەكاندا كوردى، بەنىيازى پاك بوو، نەك خراپ. واتا بۆ كەلگى كوردەواری بوو، نەك بۆ كەلگى تايبەتى خۆى. ژيانە پر ئەرك و ئازار و ھاوارەكەى و بەرھەمە گەورە و گرنەكانىشى بەلگەن بۆ ئەو ھەكەى خۆى بەكەم بوو لە نىشتمانەپەرەو گەورەكانى كورد كە بلىمە تىبەكەى خۆى و وێژەوانى و زانايىبەكەى خۆى تا ما، بۆ كەلگى كوردەواری و كوردستان تەرخان كەرد. شاكەر فەتاح ۱۹۷۲.

۸- ئەو بەلگەنامەبەى لە ژىرەو ھەوئىنە دەپەنمەو، ئەو قسەبەى كاك دلپەر على ئاغا پىشتراست دەكات كە لە ۱۹۹۸/۱۲/۲۸ دا لە ژوورى بەھەشتى مەھدى خۆشناو _ جىگرى پارىزگارى ھەولتەر و سەروكى يەكپىتى نووسەرانى كورد- پى گوتم: خەلكى رەواندز پىشتگىرىيان لە حوزنى كوردو، نەك دەسەلاتداران.

دەقى ئەو نووسراو ھەكەى خەلكى رواندز بۆ پىشتگىرىكردن لە بەھەشتى مامم نووسىويانە بەپى دەسكارى دەپخەمە روو:

۹- حوزنی له و تارێکییدا که لە ژێر سەردێری «کورد له روسییه دا» بلاوی کردۆتهوه، باسی ئەو بڤه ماله یه دهکات و نڤوی ئەو جیگا یانه دهبات که کورد تڤیدا نڤشته جڤ بوون؛ هه روا باسی ئەشیرهت و سه رکرده و جۆری خۆڤڤندڤیان دهکات. (کۆفاری گه لاوێژ. ژماره ۰۶ . سالی ۱۹۴۴).

۱۰- حوزنی بهم جۆره باسی ئەو چاوپڤیکه و تنه دهکات:

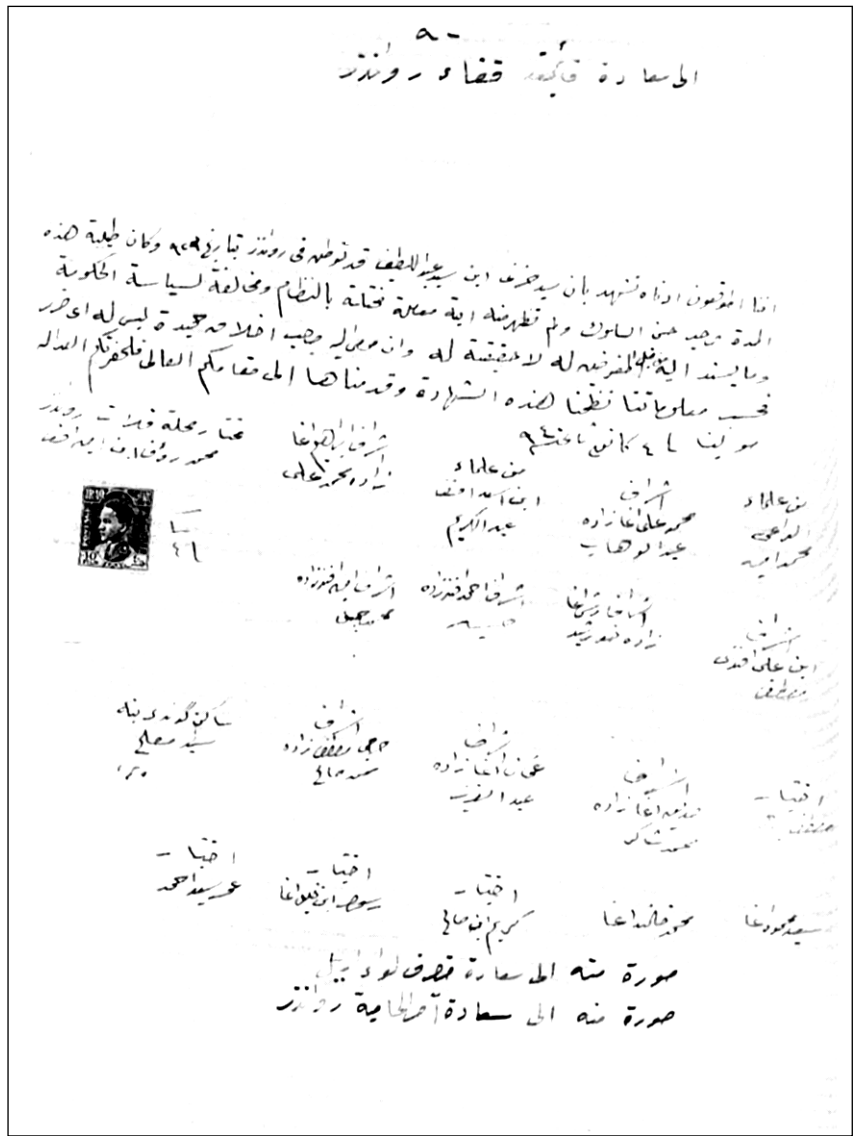
«... که گه ڤڤشتمه سه سهر پردی جوندڤیان دوو پۆلیس لهو بهری پرد راوهستابوون؛ رایان گرتم و داڤان به زاندم له ڤیاده ڤتوه سه ریان خستم. که دڤم ته حسین قه دری بهگ راوهستابوو چاوه نواری منی ده کرد. چوو مه پڤش و ڤژژ باشم لڤی کرد و پڤشم که وت. هڤڤندڤیک ڤه و شتی نڤشان دام که گویا من ناشاره زام و ڤیوانی گه ورم نه دیوه و نه چوو مه ته دیوانی سه رهات و ناو دارانه وه و منڤش ههر به لڤیم بۆ دهگوت و ده ڤڤشتم و ته ماشای ده ورو پڤشتی خانو به ره و کومه له کانم ده کرد. چاوم پڤکه وت که ئەمین زهکی بهگی کوردی سلڤمانی وه زیری ئڤقتیسه و مواسه لات و ئەشغالی عیراق له ته نڤشتی به وه له لای ڤژژاوا ی دیواری خانو به ره که راوهستابوو؛ ته ماشای منی ده کرد و به قامگی راستی ئڤشاره تی به من ددها که زبانی خۆت بگره و ئاگاداری گفتم کۆ کردن به دهستی به زاره وه دهگرت و له گه لڤم خه ربک بو.»

«... چوو مه پڤش و قسه کانی ته حسین قه دریم به هڤڤند نهگرت و به ئڤشارهت و قامک گه زتنی ئەمین زهکی خۆم دانه چله کاند. به ده سه توو رڤکی مو سلمانانه نریک به پڤشگهی مه لڤیک که بوومه وه دهستی راستم بڤند کرد و گوتم: السلام علیکم و کورسیڤیک له نریک داندرا بوو، چووم دانڤشتم. چاوه نواری فه رمانی جه لالهت مه تا بیانم نه کرد، مه لڤیک نه رمه که نڤنڤکی گرت و که مه لڤیک به سه سهر چوو. جوابی سه لاره وه ی دامه وه و گوتی: مر حبا و بڤن دهنگ بوو. له دوا ی دوو دهقیقه ئەحوال ڤرسی کردم و له مه ته به عه و مه ته بو عات و ته تلیفه کانی ڤرسیم و پڤم گوت که زۆر باشه و هڤڤنده جلد مه جله ی زاری کرمانجی نه شر بووه و چندن کتڤیڤکی تاریخی کوردان و ئەده بی و ئڤجتی ما عڤشم له چاپدرا وه و ناوی کتڤیبه کان و فه ره ستیانم پڤنگوت له نڤوانی من و ڤه زا بهگی ڤرسی که چۆنڤن. گوتم: زۆر باشڤن و ڤه زا بهگ مادام قامقامی مه لڤیکه، چاک و داد گهر و به کرد وه ڤه عیبه ته په ره وهر و قانونی و راست و سادقی حکومه ته، هڤچ قسووری و عه بیی لڤی نا بڤنم.»

گو تی: له گه لڤ تو و مه ته به عه کهت چۆنه؟ گوتم له گه لڤم به مه بهره بانه و زۆر ئاره زووی پڤشخستن و دارایی مه ته به عه کهم دهکات و کتڤب و مه ته بو و عه کانم به هژی ئەوه وه نه بڤت ناسو رڤت.

هه رچهند قسه کانم بهر ناوه زووی کرده وی ڤه زا بهگ بوو، به لام له مه دا مه به سی من ئەوه بوو ڤیا و ڤکی کورد نه شکڤتم و له سه ره سه توو رڤ خۆم - که پاشه مله خرابی که سم به زانماندا نه ها تووه - نه مو بڤست له جزووری مه لڤیکڤکی گه وره، باسی خرابی هڤچ که سڤیک بکه م؛ به تاییه تی ڤه زا بهگ، که کوردڤیک و له بڤه ماله یهکی گه وری سلڤمانی بوو، چۆن به زانم دادڤ به خرابی لڤی بدو ڤم.

له پاش ئەوه هه لڤ دایه که تو له گه لڤ گه وره و سه رهات و عه شایری کورد تڤیکه لاوی له گه لڤ شڤخ ئەحمه دی بارزان و ڤژده ری و شڤخ مه حموود زۆر رڤک و دۆس٤ن و هه واخوانی ئەوانی. هه مه شه بۆ

کوردایه‌تی تێده‌کۆشی و هه‌موو کوردێک تۆیان خۆشده‌وێت. په‌زا به‌گ هه‌مووی به‌دوور و درێژی بۆی گێرامه‌وه.

گوتم: به‌لێ له‌به‌ر ئه‌وه. که به‌پشتیوانی قانونیکی به‌میلله‌تی نه‌جیبی کوردتان به‌خشیوه و میلله‌تی کوردتان به‌شه‌عبیکی موهمیمی عیراق داناوه و ته‌شکیلاتی حکومه‌تی عیراق له‌ دوو عونسری نه‌جیب و به‌هیزی کورد و عه‌ره‌ب دراوه‌ته ناسین و قانونی لوغاتی مه‌حه‌لییه بۆ میلله‌تی کورد ته‌تبیق کراوه، مه‌جه‌له و نه‌شریاتم به‌زبانی کوردی بوون و منی به‌هه‌موو کوردێک داوه‌ته ناسین و له‌به‌ر ئه‌مه، که به‌که‌مین کوردێکم که تاریخی کوردانم به‌زبانی کوردی نووسیوه و به‌ناوی جه‌لاله‌ت مه‌ئابانه‌وه چاپ و بلاوم کردۆته‌وه و حکومه‌تی خۆشه‌ویست ئیمتیازی داوم. دیاره که گه‌وره و سه‌ره‌اته‌کانی کورد ده‌بی خۆشیاان بوویم و مادام لوتف و مه‌رحمه‌تی ئیئوم له‌سه‌ر بیته پتر خۆشه‌ویست ده‌بم.

۱۱- په‌زا به‌گ ئیسماعیل به‌گ زۆر هه‌ولێ داوه که حوزنی ئه‌و چاپخانه‌یه به‌رپه‌ته سلیمانی، تاوه‌کو ئه‌و ناویانگهی حوزنی له‌ سلیمانی ده‌نگ بداته‌وه، نه‌ک له‌ رواندز. مامم له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی و ده‌لێت: «... به‌زبان له‌ گه‌لێک مه‌جلیسدا به‌ناشکرا پیتی ده‌گوتم و به‌ئه‌سه‌فیکه‌وه ده‌ینواند که پتیسته‌ تو پجیته سلیمانی؛ له‌ رواندز چی هه‌یه؟ له‌وئ مه‌ته‌به‌عه دامه‌زرتنه و له‌گه‌ل نه‌وجه‌وانه‌کانی ئه‌ویدا پیکه‌ورن».

حوزنی به‌گویتی په‌زا به‌گی نه‌کردوه؛ به‌لام ئه‌م هه‌لوێسته‌ی زۆر خراب به‌سه‌ریدا شکاوه‌ته‌وه. حوزنی ده‌لێت: پووچکرده‌وه‌ی مه‌ته‌به‌عه و نه‌بوونی و له‌ناوچوونی من، له‌ کنی بسو به‌شه‌رتی ئیمان و باوه‌ری.

کوردێکی چاره‌په‌ش یان کوردێکی بێ پشتیوان.

حوزنی زۆر هاوچه‌رخانه‌ بییری کردۆته‌وه و هه‌ولێ داوه که له‌هه‌ر شارێکی کوردستان چاپخانه‌یه‌کی تێدا داچه‌زرت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و وای بۆ چوو بوو که پیتشکه‌وتنی هه‌ر میلله‌تیک له‌ دوو بنه‌ما خۆی ده‌نوێنیت؛ به‌که‌م چاپه‌مه‌نی؛ دووهم: قوتابخانه. (زاری کرمانجی ژماره‌ ۱. به‌رگی ژماره‌ ۰۲ سالی ۱۹۲۶).

۱۲- حوزنی له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: پاره‌وستام و ده‌ستم له‌سه‌ر ته‌خته‌میزه‌که دانا و گوتم: جه‌لاله‌ت مه‌ئاب مه‌لیکی گه‌وره‌و خۆشه‌ویستمان! ئه‌م میزه‌ ته‌خته‌ی یاری بوو؛ ئیئمه‌ی کورد له‌ لایه‌که‌وه و ئیئوه‌ش له‌ لایه‌کی دیکه‌وه بۆ برنده‌وه له‌ته‌رده‌ستیدا بووین، تێده‌کۆشاین. نا ئیئمه‌ نه‌مانزانی و تینه‌گه‌یشتوو بووین و ئیئوه له‌ ئیئمه‌ ئازاتر و ته‌رده‌ستریبوون و بردتانه‌وه. به‌لام پشتیوانی ئیئوه به‌هیزیبوو، پشتی له‌ ئیئمه‌ نه‌ستاند بوو، به‌زۆر به‌ئیئمه‌ی دایه‌ دۆراندن، په‌ریشانی کردین. ئه‌و دۆراندن و په‌ریشانییه‌یه منی ناچارکردوه. که په‌نا بۆ باره‌گاهی به‌رزی جه‌لاله‌ت مه‌ئابتان بێتم و له‌پیش ده‌ستان رابووستم.

۱۳- حوزنی نووسیویه‌تی: چومه سه‌فاره‌تی تورکیا. سه‌فیر ناوی لوتفی به‌گ بوو؛ قبوڵی کردم و زۆر میه‌ره‌بانانه نوازی نواند. له‌پاشان گوتی: هه‌رچه‌ند تۆ تورک ناخۆش ده‌وین، دیسان ئیئمه باوه‌شی

خۆشه‌ویستیمان بۆت کرده‌وه. ئه‌و قسه‌یه وشیااری کردم‌ه‌وه و له‌دلی خۆمدا گوتم ئه‌مانه له‌گه‌ل مندا دلایان پاک نبییه و تووشی آزار و نه‌بوونیم ده‌که‌ن. به‌زبان سوپاسی لوتفی لوتفیم کرد و ده‌رکه‌وتم.

که له سه‌فاره‌تی تورکیا ده‌رکه‌وتم، ئه‌ندیشه و بیرو و خه‌یاڵم هه‌لی گرتم و لیکم داوه. هه‌ستام چومه سه‌فاره‌تی فه‌رنسا؛ ئه‌گه‌ر چی فه‌رنسیکانیشم خۆشه‌ویست، چونکو که له سوریا بووم له رووی وه‌حشه‌ت و زوڵمه‌وه پتی خه‌تی ئاسنینیان دا به‌تورکه‌کان، سه‌ره‌تای ۱۹۲۵ تورک له‌ تخویب سوریه‌وه به‌رپه‌تگای ئاسنی فه‌رنسه‌دا له‌شکری نارده سه‌ر کورده‌کانی شیمال. ئه‌گه‌ر ئه‌و یارمه‌تی تورکی نه‌دابایه هینده کوردی مه‌زله‌ووم به‌ده‌ست تورکی زالم نه‌ده‌کۆترا؛ هه‌تا خۆم به‌زبان به‌جه‌نه‌رال غوروی عه‌میدی سامی فه‌رنسه‌ی سوریا م گوتم: کورد له‌ لاپه‌ره‌ی تاریخی خۆیدا ئه‌و سه‌ره‌په‌ورده په‌شه به‌خوینی خۆی ده‌نووسیتته‌وه.

سه‌فیری فه‌رنسا ته‌به‌عبیه‌ی قبوڵ کردم. رۆژی یه‌کشه‌مه‌ بوو، گوتی سه‌بینه‌ و ده‌روه عه‌ریزه‌به‌ک بده ته‌زکه‌ره‌ی ئیقامه‌تت پێ ده‌دین. له‌ لای سه‌فیری فه‌رنسا، که ده‌رکه‌وتم، کرده‌وه‌ی فه‌رنسه‌کانی سه‌ریه‌ی که له‌ حقی کورداندا کردبوویان وه‌بیرم هاته‌وه؛ دلگیربووم و له‌نیو ده‌ریای ئه‌ندیشه‌دا بلقم ده‌خوارد و ده‌چووم. هه‌ر به‌و دلگیری و غه‌مه‌وه له‌ پردی مۆدی به‌غدا په‌رپه‌وه به‌ری که‌رخ. به‌به‌ر سه‌فاره‌تی ئه‌مریکا دا چووم. گوتم په‌نا بۆ سه‌فیری ئه‌مریکا ببه‌م، ئه‌مه له‌ هه‌مووان چاکتره. چومه به‌رده‌رگایه‌که پرسیارم کرد، له‌به‌ر ئه‌وه که یه‌کشه‌مه‌ بوو، سه‌فیر له‌ جیتی خۆی نه‌ما بوو. له‌وێوه به‌دلپه‌ریشانی و شه‌رزه‌یی گه‌رامه‌وه جیگای خۆم که له‌ ئوتیل ئه‌ندهلوس له‌ گه‌رگی مه‌یدان بوو. چومه ژووره‌که‌مه‌وه له‌سه‌ر پشت درێژ بووم و که‌وتمه‌ بیرو ئه‌ندیشه و خه‌یاالی پاره‌سازبیه‌وه، هاتف له‌ ناکاو پتی گوتم:

ده‌رگای به‌رزو جیگای ئومید که هه‌بیته‌ موسه‌ته‌شاری وه‌زاره‌تی داخلیه‌ کۆرنه‌والیسه. هه‌رچه‌نده له‌ نیوانی سن مانگ و نیو، که له‌ به‌غدا بووم نه‌چوو بوومه لای یه‌کیه‌که نه‌ له‌ کورده‌کان و نه‌ له‌ ئینگلیزه‌کان، هه‌موو په‌نا و ته‌شه‌بوس و پارانه‌ووم له‌به‌ر کاربه‌ده‌ستانی عه‌ره‌ب بوو که ئیشم کۆتاه‌ی بیته و تووشی گری و گوڵ نه‌بیته، ئه‌وانیش هیسه‌ت و غیره‌تیان ئه‌وه‌نده بوو که ناچاری په‌نابردنی سه‌فاره‌تی تورک و فه‌رنسه‌ کرام. (پروانه ده‌ستنووسی: کوردێکی چاره‌په‌ش یان کوردێکی بێ پشتیوان).

۱۴- له‌ باره‌ی ئه‌دمۆندس و خۆیه‌وه ئه‌مه‌ی نووسیوه: له‌وه‌پیش ده‌یناسیم؛ ناسینیکی عیلمی و تاریخی بوو. ته‌ئلیفه‌کان و کتیبه‌کانی منی زۆر باش خوتیندبووه‌وه و چه‌زی له‌ تاریخی کورد ده‌کرد و بۆ خۆشی یه‌که‌مین تاریخناسی کورد و زبان و ره‌وشترانی کوردناسه و له‌ بابته‌ کوردانه‌وه نووسین و ته‌ئلیفاتی هه‌ن و به‌هۆی تاریخناسییه‌وه منی خۆشه‌ویست و باوه‌ری پێ کردبووم که کوردێکی په‌تی و نووسه‌ر و موئه‌ریخ و موئه‌لیفیکێ بێ گرژگوڵ و بێ قریژ کوردم و به‌ده‌ست و قوڵ و کرده‌وه‌ی خۆم دلگه‌رمم و پشت و پالم به‌که‌سه‌وه نه‌داوه و هیج ئومیدگاه و ده‌ستگیر و یاریده‌ده‌ریکم نبییه و له‌ خۆم به‌ولاوه، ده‌ستم به‌که‌سیکه‌وه نه‌گرتوه و که‌سیکیش کۆمه‌کیم ناکات و به‌وه‌ش دلنیا بوو له‌ ته‌ئلیفات و

مه تبوعاتی کوردی بهولاوله بههیچی دیکه دلخۆش نابم و ئیشم بههیچی دیکهوه نییه و جگه له تاریخی کورد نووسینهوه و مه تبهعه به چی دیکه خۆ خهبریک ناکهم و نه مکردوه.

۱۵- ئەمهم هیج لهبیر ناچیت و ههردهمیتک وه بیرم بینمهوه پیتی دلگیر دهیم که چومه رواندز، له ڕیگا هه له ههولتیهوه بارانیتکی توند و بهڕێژنهه بهسهردا باری و ئوتومبیلهکهه راست چوو له بهر ده رگای ڕهزا بهگ ڕاوهستا. که دابه زیم، ڕهزا بهگ له دیوه خانه که یهوه ته ماشای ده کردم. نه چومه لای، سلاویکم لیتی نه کرد. ئەوهم لیم بوو به داخ؛ چونکو که وتیبوو، ته قاعود کرابوو. منیش به ئاره زوو که ڕا بوومهوه. بو دلخوازی ئەو ده بوايه که دابه زیم، بچمه لای و دلخۆشی بدهمهوه. به لایم له بهر ئەوه که هه موو له شم ته ڕیوو، سه رماش که سیره ی کردبووم، ئەو نوکتیه م له بیرو چوو و به هه له درام؛ بوو به مایه ی ئەوه که ئیدی له پاشانیش شه رم کرد بچمه لای و چاوم پیتی بکه ویت.

به لایم له وه پاش هه تا ئەم ڕۆکه ش، له پیتش چاوی حکومهت که ناحه ز کرام و هه ره مه ئوریتک هاته لیوای هه ولتیه بو سه ره که وتنی خۆی منی کردۆته ئامانج و دوو چاره به ئه زهت و ئازاری کردووم، بناخه ی ئیفتیرا و توه مه ته کانی ڕهزا بهگ، که به بێ زبانه و قه له م پارازتن و به بێ وردبوونه وه له وجدان و ئینساف و عه دالهت به منی کردوه و له هه موو کۆمه له یهک و... دا به خراپی لیتیم دو او ه؛ به دلپێسی به دناوی کردووم، بۆم بۆته که راستی ڕهش و هه ره که سیتک هاتوه، هه ره که بێ ئه ندیشه و وردبێنی خسته و میده ته زار و زبانه وه و تووشی دلگیری و زه ره ر و زبانی کردووم و پیاویکی به وجدان مو دافه عه شی کردیم، بێ سوود بووه و هه ره گه وریه کی مه ئموورانی لیوا بو لایر دنی ئەو له که یه له ڕووی ئینساف و مرو و ته وه که ته قه لاشی دا بپیت، بێ که لک ما وه ته وه.

۱۶- نووسراوی حوزنی:

سالی وزير الداخلية المحترم
المعزز لعاليكم

لقد اشكر آمرتل رواندز بتاريخ ١٤٠/٦/٢٨ بصفته حاكم جزءاً من الدرجة الأولى حكماً بتجريبي وفقاً للمادة ٢٨ من اصول المحاكمات الجزائية .

رحمك على بتأدية صغان نقدى قدره ثلاثون ديناراً لمحافظة السلم ومضى من الإقامة في الولاية اربيل كركوك والسليمانية ومضى تحت مراقبة الشرطة لمدة ثلاث سنوات وفقاً للفقرة الثالثة من المادة الرابعة من مرسوم صيانة الأمن العام وسلامة الدلية رقم ٥١ لسنة ١٩٤٠ .

وبما كان الحكم المذكور مخالفاً لحقوقي ميزته بتاريخ ١٤٠/١٠/٨ لدار المحكمة كسجل بعداد وزارة الداخلية حسب اللائحة التنفيذية العرفية التي ركسني حتى الآن لم اعرف ماذا امر علي اللائحة المذكورة لذلك ارجو الأمر بتدقيق القضية وانحياك بأرأسه بحسالي وفي الأيام الأخيرة من انعقاد الذي سمي بحكومة الدفاع الوطني لقد سبني القائد قائم مقرون من الموصل واقضني بتاريخ ١٩٤١/٥/١٨ .

في المشروح العسكري بدون سبب ولم يجر التحقيق معي إلا بتاريخ ١٩٤١/٥/٢٦ اي بعد ثمانية أيام من توقيفي وفي اليوم المذكور سلب القائد قاسم مقرون حصرراً امامه ذات هيبة الادعاء الكردية دون ان يبين اي اية دلائل في هذا الخصم وبعد ان عجز عن اثبات الدلائل استند على الحكم الصادر من قبل آمرتسل رواندز المنوره عنه اعلاء رقيتني الترتيب اي يوم ١٠ حزيران ١٩٤١ الى ان سبني مشرداً بالوراء - ل سعادة اليد تحسين علي وارسلني الى اربيل لأتلاق سراجي/ منبني له اليكم معاً بيانه لم يكن هناك سبب لتوقيفي من الاعتراء والمدران والأستناد على الحكم المذكور الذي هو من حقوق وزير عسادل ان أنسني تركت رواندز بتاريخ ١٤٠/٥/٢٦ ان قبل سنة وسهرا قمت في اربيل بدون عمل ان ان عمل استغالي رواندز رقيها منبني ومضى ومضى وكان ذلك تركته ضيلة هذه العدة بتدريز مراقبة احد وشيخني على ما انبكم ما ادبسنني من الاعتراف بفتح سدا الحكم وانني وصيد الأمل ان وزارة لم لا تقبل هذا الظلم والاحباط فلما ارجو تدقيق قضيتي من انبائها والا مر باحباط ما يلين لرفع هذا الظلم والا مر لكهشم سيدني .

سيد حسين عبد الجبار
١٥ حزيران ١٩٤١
صوتة منكم . سعادة تعرف الراديو الحكم للعدو بالهم

۱۷- به‌بونه‌ی دابه‌شکردنی نارد و پاره به‌سهر قوتابییانی پرواندزدا به‌پتوبه‌بری قوتابخانه و عه‌لی سه‌روهت و حوزنی وینه‌یه‌کیان له‌گه‌ل قوتابییان گرتووه و بۆ بالیوژی بریتانیا یان ناردووه. حوزنی ده‌لئیت: ئەم دوو ئیسه نه‌ختیک ساردی خسته نیتوانی من و عه‌لی سه‌روهت و من له داخان نه‌خۆش که‌وتم.

۱۸- رینگای په‌زان بۆ چۆم بالۆک و بۆ به‌رسرین درایه میر سادق میری رۆست. ئەو له‌گه‌ل حاجی سه‌عید بوونه شه‌ریک، سه‌نه‌د پیکدرا.

رینگای چۆم بالۆک و بیسه و ناو رۆین درایه قادر به‌گی رۆست له‌گه‌ل مندا بووه شه‌ریک و سه‌نه‌دمان دا به‌یه‌کدی.

رینگای بابشتیان مه‌لا وه‌سو ئاغای باله‌کیان و عبودولسه‌تتار پرواندزی وه‌ریانگرت له‌گه‌ل حاجی سه‌عید سه‌نه‌دیان پیک دا.

رینگای دیانان و سه‌ری به‌ردی درا به‌من و ئەحمه‌د به‌گ به‌گۆک و ره‌ئیس تۆم‌ای ئاسووری و سه‌نه‌دمان دا یه‌کتر.

رینگای سه‌ری به‌ردی و سیده‌کان و بیرکه‌مه - مه‌حمود خه‌لیفه سه‌مه‌د برادۆست وه‌ری گرت و من و مه‌حمود به‌گ سه‌نه‌دمان دا یه‌کتر.

رینگای په‌زانۆک و چۆمه ریخن، ئەوره‌حمان حاجی نه‌ورۆز و شاکر ئاغای په‌واندزی وه‌ریان گرت و له‌گه‌ل حاجی سه‌عید بوونه شه‌ریک.

رینگای چۆمه ریخن و خانه‌قا و سه‌رنه‌وس، شیخ محمه‌دی ئاغای باله‌ک وه‌ری گرت و له‌گه‌ل حاجی سه‌عید بوونه شه‌ریک.

رینگای خه‌لیفان و ئالانه درا به‌خدر ئاغای سه‌رچیا و من کرامه شه‌ریکی خدر ئاغا.

رینگای خه‌لیفان و کۆزه‌ک درایه نوری باویل ئاغای پرواندزی و حاجی سه‌عید کرایه شه‌ریکی.

رینگای بیبا و درایه سالح ئاغای هه‌یده‌ری و شه‌له‌موونی برای مه‌ترانی ئاسووری، حاجی سه‌عید بوو به‌شه‌ریکیان.

رینگای هه‌واره کۆن و ماویلیان و ده‌رگه‌له درایه حاجی محمه‌د عه‌لی ئاغا و میر محمه‌د ئەمین به‌گ ده‌رگه‌له؛ به‌لام نه‌من و نه‌ حاجی سه‌عیدیان نه‌کردینه شه‌ریک.

۱۹- حوزنی نووسیویه‌تی: مسته‌فا کۆز، خه‌لکی سلیمانی بۆ لای خدر ئاغای برد. شیخ حوسین خه‌لکی سلیمانی له‌ لای مه‌لا و سوو ئاغا و عبودولسه‌تار داندران. ئاغا شوکر خه‌لکی خانه‌قین، له‌ لای میر سدیق دامه‌زراندن. قاله‌ره‌ش خه‌لکی خانه‌قین، ناردرایه لای مه‌حمود به‌گ. خه‌لیفه ره‌ئیس برادۆست و مه‌حمود قه‌ره وه‌یس مان نارد له‌ لای قادر به‌گی رۆست و مه‌سرووفی رینگا و پیتسه‌کی دراو و ئوتومبیلیان له‌ منه‌وه پیدراوه، ئەویش به‌ موافقه‌تی عه‌لی سه‌روهت که له‌ نه‌تیجه‌ی حسابدا پیم بدریته‌وه.

۲۰- حوزنی به‌م جۆره روونی کردۆته‌وه:

۱- عه‌لی سه‌روهت به‌هۆی مه‌لا و سو ئاغای هه‌ودیا نه‌وه کارکه‌ره‌کانی هان ده‌دان که هه‌ر رۆژه نا رۆژیک سه‌رکیشی بکه‌ن و له‌ ئیش بگه‌رتنه‌وه و ئەگه‌ر ئیشیش بکه‌ن سه‌عات ۹ و ۱۰ بینه سه‌ر ئیش و ئیواره‌ش زوو ده‌ست له‌کار به‌رده‌ن و هه‌ر رۆژه‌ی بیانوویه‌ک بگرن.

۲- هه‌موو کارکه‌ره‌کان - که نزیک سه‌د و په‌نجا که‌س بوون - سه‌دو په‌نجا گویدریت و ئیستر و بارگیر به‌رد و زیخ و چه‌وی ده‌کیشاوه له‌ مه‌یدانی ته‌نگ گری درابوون؛ بیجگه له‌ په‌شایی و زۆری بزوتنه‌وه و ئیش نه‌ده‌دیترا.

۳- له‌هه‌موو قۆنتراته‌کانی دیکه به‌ردی بچووک وه‌رده‌گیرا. ته‌نها ئیسه ده‌بوایه هه‌موو به‌رده‌کامان گه‌وره بن. ناچار له‌ رینگای میل و نیوتیک دووره‌وه به‌رد ده‌کیشراوه

۴- له‌سه‌ر رینگای هه‌ر ده‌سته کارکه‌ریک هیندیکیاندا دانابوو، رۆژی چوار پینج جار کارکه‌ریان له‌ ئیش ده‌کرد؛ له‌ لاه بۆ ئەولایان ده‌برد و له‌ لاه بۆ ئەم لایان دینان ...

۵- یه‌ک دوو میل رینگا به‌پانایی ۲۲ فووت ریزه‌به‌ردی ئینج و نیوی به‌پینج ئینج به‌ری تی کرا و سی چالێ زلی ده‌ورویشتی گوندی دیانان یان پرکرده‌وه گه‌لیک جینگایانیا پین ساچمه پیت کردم پاره و فلوسیکیان بۆ حساب نه‌کردم.

۶- له‌ راست و چه‌پی رینگاوه جۆگه‌یان به‌دریژی پین بریم و ئەوه‌ش نه‌خرایه ژماره و حسابه‌وه. هه‌موو مه‌سرووفه‌که له‌ کیسی من چوو.

۲۱- حوزنی لیژنه‌یه‌کی له‌م به‌ریزانه‌ی که‌ناویان له‌ خواره‌وه هاتووه، پیک هینابوو:

- عه‌بدو له‌کیم - به‌پتوبه‌بری قوتابخانه‌ی دیانان.

- مسته‌فا ئەفه‌ندی - مه‌ئموری ئیستیهاک.

- محمه‌دی کوری قادری پرواندزی - بازرگان.

- عه‌بدو له‌کیریم - کاتبی ئەحمه‌د به‌گ به‌گۆک.

- عه‌لی کوری ده‌رویش عه‌بدو لالی.

له‌رۆژی یه‌کشه‌مه‌هه‌ ریکه‌وتی ۲۰۰۵/۶/۱۹ دا له‌ پرواندز سه‌ر ریکم له‌ به‌ریز عه‌لی ده‌رویش عه‌بدو لالا - ناسراو به‌ع‌لی مه‌کته‌به - دا. له‌ نیو قسه‌کانیدا له‌وه دوا که ئەو موخته‌مدی حوزنی بووه و له‌کاتی جیتبه‌جیتکردنی پرۆژه‌ی کردنه‌وه‌ی رینگاکانی نیوان پرواندز و ده‌روبه‌ری ئەو هه‌موو حیساباتیکی بۆ حوزنی کردووه. که باسی ئەو کیشه‌یه‌م لێ پرسی، وای پیتشان دا که له‌ بییری نه‌ماوه؛ که‌چی زۆر بابه‌تی دی هه‌ر هی هه‌مان سه‌رده‌می له‌بیر ما‌بوو.

۲۲- وادیاره حوزنی ئەو به‌سه‌رهاته ناهه‌موارانه‌ی خۆی له‌ نووسراوتیکدا بۆ گیوی برای نووسیوه، بۆیه گیو له‌ نیو ده‌ستتوسیتیکدا جۆری یارمه‌تیدانی خۆی و چۆنیه‌تی چاره‌سه‌رکردنی باس ده‌کات:

«کاکم، که ئەو وه‌زه‌ی خۆی بۆ من نووسی به‌ته‌واوی ئاورم تیبه‌ربوو. رادیۆیه‌کم هه‌بوو به‌ ۶۰ دینار و ما‌کینه‌یه‌کی چکۆله‌ی وینه‌گه‌ریتیم به‌ ۱۲ دینارن فرۆشت و سه‌د دینارم پیکه‌وه ناو ۵۰ دیناریشم له‌

برایه سووری قهرز کرد و یهک جی ۱۵۰ دینارم بۆ نارد و ئه ویش گه لیککی نیو مالی خۆی فرۆشت و سوار بوو و هه موو ئهوانه ی که کاریان بۆ کردبوو به سه رباندا گه را و کۆی کردنه وه و پیتی گوتن: رهنگه ئیوه هیندیکتان حیسابتان له گه ل ئیمه مابج و نووسیار به چه وتی نووسیبیتی، من باوه ر به ئیوه ده که م چه ندیان ماوه و کین پیم بلین تا بینوسم و چه ند رۆژێکی دیکه پولتان بۆ په ی داده که م و ده تانده من. هیندیکت پیاوانه و گه لیکیش بی مرووه تانه بزوتنه وه و هه مووی نووسی ئه گه رچی هه مووی درۆ و ناراست و دروستکراو بوون، به لان بۆ ئه وه ی که نه لین داماو هه قی هه ژاره کانی مه لله تی خۆی خوارد و بۆ ئه وه ش که قسه ی دوزمنان وه سه ر نه که وئ، هه مووی وه ئه ستۆی خۆی گرت گه راهه پرواندز و لیژنه یه کی له چوار که سان دروست کرد، که حاجیله ی عه زیز تیزاوی، یوسف زیای ئاسووری و ئه حمده عه بدولای کاولۆکی و عه زیز شاکر و شاکر موجرمی سلیمانی بوون رهوانه ی کردن و پیکه وه به دیته ته کانداندا گه ران و یه که یه که پاره کانیان ته سلیمی وان کرد و تاکه تاکه به جودایی سه نه دیان لئ وه رگیرا. ده ستنووسی- به سه رهاتی حوزنی موکریانی به پینووسی گیوی موکریانی).

۲۳- «چونکه نه خۆش بووم زۆر زوو خه وتم. سه ئات دوازه زه والی له شه و رابوردبوو، شورتیه کی سئ خه تی هاته ئوتیل له خه وی راپه راندم، وتی: وه ره له مه رکه زی شورته تۆیان گه ره که. به و نه خۆشیه هه ستام چومه مه رکه زی شورته. هاوینه و نیوه شه وه و دونه چۆله. سئ سه عات له مه رکه ز راپانگرتم که س نییه، له پاشان سدیق ناو مه ئمووری مه رکه ز هات و که مپک دلخۆشی دامه وه و پۆلیسیکی له گه ل ناردمه وه بۆ ئوتیل ئه مه چی بوو؟ عه لی سه روه ت، قائمقامی مه رکه زی قه زائمه ری دابو بگرن و بمترسین. ئه مری به جی گه یه ندرا، گۆیا مودیری شورته جه میل به وه ی زانیبوو تووره بیوو، به رباندام».

حوزنی ده گه رپته وه پرواندز بۆ ئه وه ی قاقه ز له ئاغاکان وه ربگریت. دادوه ئه نهر یه کتا به فیل دهبیاته دادگه له ویدا به ری نادات، تا که فیلیک په ی دانه کات و حوزنی له و باره یه وه نووسیوه تی: «... مه جبووریان کردم عه بدلو هه اب ئاغای کوری حاجی محمه د عه لی ئاغام کرده که فیلی سه د دینار و سه نه دم پیدان، هه روه ختی منیان ویست حازر بم. ئه م که فاله ته بۆچی؟ نازانم. حاکم ده زانیت، عه داله ت و وجدان ده زانیت».

۲۴- «... کیشه و موحا که مه ی غه فوور ئاغا هه رده ما نا ده مپک دایده چله کاندم و له هه وه س و ئاره زووی نووسین و تیکۆشانی ده خستم و گیژ و هتیر ده بووم. به رامبه ر به پروپا غنده کانیان ئاسووده نه ده بووم و له لایه کی دیکه شه وه خۆم له به غدا و عایله م له پرواندز و ده ست نه که وتنی خانوو له به غدا و له ئوتیل مانه وم، هینده ی دیکه مپشکی شه ژانده بووم و مه سرووفی زیاده و بی هووده له به غدا و له پرواندز، جیره (مووچه- ک.م.) یه کی پیم ده درایت هه لئه دینا؛ ئه وه ش پتر له پیتی خستبووم. که وابوو ئه مه ش منی دلنیا و ئاسووده نه کرد. نازار و دل ئیشه سه ری سووک نه کردم که له م کۆواره دا بتوانم به چاکی خزمه ت بکه م و بشیم وه کو جارن فکرو بیروه ری له مپشوو و ئه ده بیاتی کوردی بکه مه وه و له م کۆواره دا به دلخه واز و په سند بنوسم و سه رباری ئه وه ش له پرپکا قاقه زی

عه بدوله رحمانی برام بۆ ده هات و هاواری ده کرد که له لایهن شورته وه ته نگه تاو کراوه و توهمه ت و ئیفتیرای پیده که ن و په کی کارو کاسپیان خستوه و نایه لن بجوولیتنه وه».

۲۵- گیوی باوکم له و باره یه وه نووسیوه تی:

«داخی گرانبه برا هه ژاره که م ته نها سه د فلسی هه بوو ده ستبه جی هه موو چه شنه دانه ویتله یه کم بۆ پیکه وه نا و له سه ر کیسه ی خۆم له ره واندزه وه ۲۹ دینارم چواند تا مال و مندالیم گه یانده به غدا».

۲۶- «ئیه وه ی شه مه ۱۹۴۷/۹/۲۰ نۆکه ری نارد ئوتومیلی هینا. کاکم به خا و خیزانه وه له گه لم هاتنه سه ر قه تار کارتیی بۆ وه رگرتم و چتۆمه که کانی له نیو و اگۆنیکدا دامه زاندا و پیکه وه له ته نیشته قه تار هاتوچۆ و قسه مان ده کرد. له و هاتوچۆیه دا گه لیک که س له هاتوچۆکه ران شه و با شپیان له کاکم ده کرد. چونکو خیزانی له گه ل بوو زۆرم چه زده کرد که کاکم بگه رپته وه مالی چیدیکه سه ری خۆی به منه وه نه به شینیی و چه ند جارن تکام لئ کرد و گوتم: کاکه گیان! ئیوه بگه رپته وه مالی با منیش بچم جیگای خۆم بگرم. ده یفه رموو: برام چ کارم نییه، بچمه وه مالیش هه ر داده نیشتم، با نه ختیکی پیکه وه بگه رپین. تا دوو سه عاتان هه ردوو کمان زۆر به خۆشی به رازونیاز و ته گبیر و به نیشاندانی سکا لا و ده ردی دل رامانباورد. له پرپا که لوکومۆتیف فیه تی لیدا و خه لکی وه په له په ل که وتن بچنه نیو و اگۆنه کانه وه، دیسان کو تیراییم دا به ت، کوم: کاکه گیان! ئیوه بگه رپته وه بامنیش جیگایه که م نه گیرپته وه. فه رمووده ی هه ره دوا یی داماو له گه ل برا قور به سه ر و خا که سار و چاره ره ش و نا هو میده که ی ته نها ئه وه نده بوو: به خولای گیو زۆر حه ز ده که یه ت که لیت دوورمه وه؛ قه یدی ناکات. برا که م زۆر ئاگات له دا به ی بیت و قۆنده ره کانی ماچ ده که م به خوام ئه سپاردی. ده ستی راستیم ماچ کرد و ئه ویش نیوچاوان و ملی ماچ کردم و لیتی جوئی بوومه وه».

۲۷- گیو نووسیوه تی: «... که گه یشتمه وه به غدا، هه وار خالی نه بیت، چی دیکه م لئ نه دیت. دوا ی گه لیک له خۆدان و قور به سه رکردن و هاواری براله رۆ به دووی چلۆنی نه خۆشی و هۆی ئه و رووشه گه وره یه که وتم. گوتیان که شه وی شه مۆیه تۆی به ری کرد و گه رپه وه ته واو ساخ و به که یف بوو، له سه ر شپوه ی جارانی نان و چا و ناو و ماستاوی خوارده وه و رادیۆی لیدا و خه ربکی یادگاره کانی خۆی بوو. له ده می خۆشیدا نوست و له پاش چه ند سه عاتیکی سگی ده ست به ژان ده کات و ده رشپته وه و سگیشی زۆر ده چیت و هه ر ئه و ده مه ش زمانی ده به ستريت. سه به نی به یانی دکتۆریکی هیندی که نیوی دوسه بوو و هی ئینگلیزه کان بوو، ده به یینه سه ری، کئ و چۆن ئه و دکتۆره ی هینا سه ری؟ که ریم کوری میر عه بدولای سا بلاخی که نۆکه ری بوو.

داخوا ئه و دکتۆره هیندییه چی له برا هه ژار و بی که س و چاره ره شه که م کردوه؟ چ ده رمانیکی داوه تی؟ چ ده رزیبه کی لیدا وه چی به سه ره یینا وه؟

ده لاین چی لئ نه کرد، ته نها ره چپته یه کی بۆ نووسیوه، ئه ویشمان له ده رمانگه ی ئیسلامیه یه کپوه هینده ی هه ول و ته قه لام دا ده رمانگه ی ناوبرا و ره چپته که ی نه دامه وه.

سئ جارانی ش چومه مالی دکتۆر دوسوده. جاری به راییی و دووم خۆی نیشان نه دام، له جاری

وینه‌ی ئەو نووسراوەی، کە گیۆله دوای دامالا وایبکردنی حوزنی بڕایدا بۆ حوزنی سەرف کردوو:

بەسەر داوا بۆ کۆماری کوردستان بڕیارم کردووە!

مئانی	رێش
۹۸۹	۱۱۸
۹۵۰	۲۳
۲۱۶	۱۲۵
۲۵۱	۲۱
۵۰۲	۴۱
۲۶۵	۲۵
۸۶۸	۴۵

نەهێمانە مەسزەمانێ بێ کوردستان
ئەبێت بێ کوردستان
مەسزەمانێ بێ کوردستان

سەرچاوەی پێشەکی:

A.M. Hamilton 1937 Road through Kurdistan

- حوزنی موکریانی. کوردێکی چارەڕەش یان کوردێکی بێ پشتیوان. (سالانی ۱۹۳۵-۱۹۴۱) گرتۆتووە. دەستنووسە.
- حوزنی موکریانی. دەوری استبداد و ڕەوشتی وە خووی ئەو لە کوردستاندا. سالانی ۱۹۴۱-۱۹۴ گرتۆتووە. دەستنووسە.
- گیۆی موکریانی ۱۹۴۸ بەسەرھاتی حوزنی موکریانی. دەستنووسە.
- شاکر فەتاح ۱۹۷۲ داماوێ موکریانی - سلیمانی.
- د.جمال رشید احمد. ڕێزازی ژبانی حوسێن حوزنی موکریانی لە سەرھتای سەدەە بیستەمدا. گۆقاری ڕۆژنێبیری نوی. ژمارەئێ وەرزئێ ھاوین ۱۹۹۰.
- ڕەمزئێ سابیر حوزنی موکریانی نووسەر و ڕۆژنامەنووس. نامەبەکە وەکو بەشئێک لە پتۆستئێیهکانئێ پەلەئێ «ماجستیر» لە ئەدەبئێ کوردئێدا پتۆشکەش بەکۆلئێجئێ نادابئێ زانکۆئێ سەلاحەدین کراو ۱۹۹۳.
- ھەژار. چتتئێ مجتور. پاریس ۱۹۹۷.
- د. مارف خەزنەدار. میتۆوئێ ئەدەبئێ کوردئێ. بەرگئێ پتۆنجەم. ھەولتیر ۲۰۰۵.

سپێهەمدا لە پەنجەرەووە خۆئێ نیشاندام و دەرگائێ نەوئێزێ بەکاتووە، لیم پرسی: بڕام چ نەخۆشئێئێکی بوو؟ گوئتئێ: زەحیری کۆئێ (دزانترئێ) بوو؛ مئ ناگام لە میتۆ بەسەر نەخۆشئێ بڕاتدا ھەبە، جار جار لئێ دەژیاووە و مئ دەرمانم دەکرد و چاک دەبوو، بەلەن ئەو جار داخەکەم ڕزگار نەبوو. داماو لە ڕۆژئێ شەممە ۱۹۴۷/۹/۲۰ دا لە بەغدا کرا بە قوربانئێ ئازادئێ و ڕەوانەئێ و لاتئێ خامۆشان کرا. بەھۆئێ وەزیری مەعارفەووە زۆرم ھەول دا کە تەرمئێ بڕای بئێ کەس و خۆشئێ نەدیتوو و گۆر ئاوارەکەم بە پتۆنمەووە کوردستان. حکوومەت نەبھتت و گوئیان تا سەد ڕۆژئێ دیکە نابئێ دەستئێ لئێ بدرت.

۲۸- وینەئێ ئەو نامەبەئێ، کە محمد جواد المفتی بۆ گیۆئێ ناروو:

بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان
بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان
بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان
بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان
بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان
بۆگە مێتۆم کە مەسزەمانێ بێ کوردستان

غونچه‌ی بهارستان

تاریخی کوردان

جیی لیّ ده‌رکه‌وتنی و ژییانی و ته‌واوی ته‌مه‌ددونی گه‌لانی کوردان

ته‌تلیفی

سه‌ید حوایین حوزنی هه‌سه‌نی

هه‌موو دراوی چاپ بو موئه‌لیف راده‌گیری

جی لہ درکوتی و ژیاپی . و توای تمدنی . کلانی کردان'

تالیفی

مغایبه، انصیر الجدید، حلب سته، ۱۹۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

قال عليه السلام: (اخوانكم خولكم جعلهم الله تحت أيدكم، فمن كان أخوه تحت يده فليطعمه مما يأكل ويلبسه مما يلبس ولا تكلفهم ما يغلبهم، فإن كلفتموهم فأعينوهم.)
صدق رسول الله

یه کیچک له شهرتی باوهری یاریدهدانی برای ثانی و برای وهتهنی و برای میلله تی و برای دایکی و باوکییه. دهه رموویت: براتان له خه یالتان، له بیرتان دهرمه خه ن. میهره بانای بکه نه به وانهی له ژیردهستی ئیوه دان و یاریده بان بدن؛ ههروه کورهم دهکن به خوستان و مندالی خوستان، بو جلو ئاسوده دلی و سه رهستی، وه ئاشکرا بی؛ چونکه دهوله مه ند هه رچه ند توانا و دهست دریت و به مال و زوردار بی، نه گهر توانای نازادی نه بو، له رهنج و نه زیهت و سه ریشه دا ده بی. جا نه گهر وابج جلی ئاسوده دلی و سه رهستی و نه فکاری نازادی وتن، بی ره نجییه، توانا و به زوری بازویتی راستیمان دهوی، به دزی و ئاشکرا بو برای خوئی به مال یا به بیر و یا به کار وه یا خود بو پیشکوهتنی تی بکوشیت، به هه ر جوړیک بی غه مخواری و کومه گی بکا بو برای خوئی.

«حب الوطن من الإيمان»، «لولا محبة الأوطان لخرت». لازمه له سه ر هه موو میلله تی کورد و واجیبه و شهرتی ئیمانیه مه حه به تی کوردستانیان هه بی و خوشیان بوئی و بزانیته (خاک و خوئی و ره گی میللهت و شار و دیهات و سنووری وهتهنی، ته ئریخ، سیاسه تی، عیلمی، زانین و جه هاله تی و پیشکوهتنی، ئاوه دانی، کرین و فروتنی جووت به نده و چاندنی نازادی و سه رهستی). تا بزانیته و به ته واوی لیبی دیار ده بی، نه وده مه ده زاندریت خوئی دهوی؛ نه ویش خوئوسیتنیکی به راستی و له سه ر باوهری پیشوو باوهریان زور دهکا. چونکه رهشتی ئینسانانه؛ هه ر شتیکی خوشه ویست بی له هه موو توژ و خوئی و ره خه و پیسی به خبو ده کریت و به چاکی هه لده گیریت و هه میسه بو بلندی و پیشکوهتنی ده کوشریت.

شهرتی باوهری: هه موو روژیک چه ند جارن دووباره باوهری تازه بکاته وه؛ تاکو ئیمانی و دینی نه که ویتته ته هلوکه وه و ئیمان و ثانی روو له شکسته بی نه کا، چون هه موو شتی له بیرچوو، له بهرچاو ده که ویت. نه و له بهرچاو که ویتته ده بیته ره خه یه ک، هیواش هیواش لیبی دوور ده خاته وه و ئاهسته ئاهسته و که م که م دلی لیبی سارد بی، زور ناحه ز و

به دفه ره ده بیندریت. نه و ده وره یه ده بیته بهر فریدان و بشکه ویتته به ریپیان و بوئی دلگیر نابی. جا له بهر نه وه خوئوسیتنی وهتهن شهرتی ئیمانیه.

سه به بی کتیب دانان

ته ماشا ده کریت و ته ئریخ بو نه وه گه واهه و شاهیده، میلله تی کوردی نه جیب و ره شید و سه خی و زه کی، نازاترینی نه قوامی «ناری» یه و له ئیبتیدای کاریاندا وهتهنی راستیان باوکی نه قوامی ناری زهوی و نه رازیبان لانکی ته مه ددون و پیشکوهتن و بلندییه بو قه بایلی دیکه. کورد نه وه ل که سیکن قانون و ثاین و قاعیده یه کیان هیتابوه گوئی. له نیبو ته واوی به شه ردا چاکترینی ته واوی نه دیان و ثاینیان بو عه دل و به دادترینی هه موو قانونیکی ئینسان قه بوئی کردبو و نزیکترینی عه قل و ئینساف و ته بیعهت بوو که خیل و گه ل و قه بایلی دیکه به کاریان بردبوو.

کورد نه وه ل که سیکن ته واوی به شه ر به ته وه خوش له کویتستانان و سه حرایاندا ده زیان و به تالان و کوشتاری یه ک و له حال به دو بیاندا رایان ده بوارد، نه وان به جووت و چاندن و دانیشتن له دیهاتدا به سه ربان دهرد و روو له بلندی و پیشکوهتن عاده تیان گرتبووه، قه بایلی دیکه لیبیان و هه رده گرتن. له زه مانی پیشوو به چل قه رن پیواوی زور گه وره یان لی په یدابوو و به داد و عه دل [و] ره شید و جیهانگیری ئیشتیهاری کردوو. ئینسانی نازا و به زور بازوویان تیدا په یدابوو. حوکمداران و کومه تاباد و جه مشید و که یانی و ساسانیان له پیش ئیسلام پیگه یاندوو. کورد میلله تیکه، نه زمینه ی قه دیمه نیسه به تی موته هه ویران و په هله وانان و جه سووران لی دده دن. کورد پیواوی وه کو روسته می داستان و دارا و به همهن و جاماسب و زه رده شتیان پیگه یاند تا قیامهت له تایفی دهر مه دحیان ده کا. کورد نه وه یه له خیلافه تی حه زره تی عومه ردا، پادشایان دادیان له ده ست ده کردن، کوردستان پیواوی وه کو توکله و فه زلوون و ده یسه م و سه لاهه دینی نه بووی و نادر و که ریم خانی زه ند له سه لاتیان هیتا وجود.

کوردستان نه وهنده پیوانی پیگه یاند نه گهر بیته ته ئریخی زهوتی بگا، سه د جیلد کتیب، به لکه هه زار جیلدی لی ته لیلیف ده کریت. (مه عه زالییک به ده سایسی دوشمن له په رده یه کی ته وه هوم و خه یالییدا خسته وویانه ته نه زه رده وه و له ته واریخی نه غیاردا [به] غه یری کوردیان ده نووسن. مولا حه زه ده کریت، مونه وهران و جه وان و جحیل و عوله ما و مه شایخ و به گ و ئومه را و شازاده [و] خانزادانی کوردستان نه گهر بیته سوئالیکی

ته‌ئریخی یاخود ناین وه یاخود ئیجتماعی، سیاسی، ئیقتسادی قه‌ومیک له ئه‌قوامی به‌شهریان لی پیرسی، به‌ته‌واوی زانین جه‌واب ده‌ده‌نه‌وه و به‌لکه له‌و عیلمه‌دا به‌زبان غه‌یریش ته‌ئلیفی هه‌یه؛ لاکین ته‌گه‌ر که‌میک له‌ ئه‌حوالی ته‌ئریخی میلله‌تی خۆی و زوبانی دایکی و باوکی، وه‌ته‌ئیکتی تییدا په‌روه‌رده [و] گه‌وره بووه لیتی پیرسیت، یا ده‌بیرت نازانم، و یاخود به‌خاموشی و بیده‌نگی جه‌واب ده‌داته‌وه. جه‌زهره‌تی عومه‌ر (رض) فه‌رموویه: «لولا محبة الاوطان لخریت» لازمه له‌سه‌ر هه‌موو که‌سێک و له‌ پیش هه‌موو که‌سێکدا، جه‌وايجی ماڵ و مندالی به‌جێ بێنیت و له‌ زه‌روه‌رتیان ده‌رخا، له‌ پاشان سه‌ده‌قه به‌هه‌مسایه‌ بدات. ئه‌وه‌ کاری عاقل نبیه‌ خانووی خۆی رووخابن، مالی خه‌لقی چاکاته‌وه و مندال و ژنی خۆی برسی و پروت بێ و دراوی بۆ مندال و ژنی بێگانه‌ خه‌رج کا، وه‌ته‌نی و میلله‌تی موحتاج بێ به‌ مه‌عاریف و ته‌ئلیفات، بچێ خزه‌تی عیلم و مه‌عاریف و زبان و دینی ته‌غیار بکا. جه‌زهره‌تی فه‌خری عالم (ص) فه‌رموویه: «حب الوطن من الإیمان» هه‌رکه‌س مه‌حه‌به‌تی وه‌ته‌نی نه‌بێ ئیمانی نبیه، هه‌رکه‌س مه‌حه‌به‌تی وه‌ته‌نی بو، سه‌عی بۆ ئاوه‌دانی و موعاوه‌نه‌ت و زانین کرد، ئه‌وه‌ بۆ وه‌ته‌ن ده‌فعی زه‌ره‌ر و جه‌لبی مه‌نفه‌عه‌تی کرد و بۆی کوشا، ئیمانی به‌سه‌د چه‌ندان و باوه‌ری به‌ئه‌وه‌نده زیاد ده‌بێ.

مولاحه‌زه ده‌کریت له‌ ئه‌وه‌ل ده‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌وه تا ته‌مپۆ، عوله‌ما و مونه‌وه‌رانی کوردستان به‌بوغز و نیفاق و شیفاق و ویرانی کوردستان ده‌کوشن. وه‌ته‌نیان له‌ زوبان و عادات و ته‌بايع و ژبان و ئاوه‌دانی و میللیه‌ت و قه‌ومیه‌تیا ن مه‌حرووم کردن و خسته‌یانه ژیر لینگێ ته‌عداوه و له‌ ئه‌حوال و ته‌ئریخی خۆیان و ته‌جدادیان بێ خه‌به‌رکردن، ته‌ئلیفات و نووسین و خدمه‌تانیا ن به‌زوبان و عاداتی غه‌یری خۆیان ده‌ست پێ کرد. بوون و، ژبان و هه‌ستی و نازادیان کردوه فیدایی هیندیک ته‌شیای ناچیزه و مه‌وه‌وم و خه‌یالی. وه‌ته‌ن و میلله‌تیا ن له‌ ده‌ست ده‌رخست. ته‌ئریخی کوردستان هه‌ر پارچه‌یه‌کی که‌وته ده‌ست ته‌غیاریکه‌وه. ئه‌و ته‌ئریخانه ته‌مپۆکه بۆمان بۆته چیرۆک و حیکایات و ته‌فسانه له‌ زبانی چاک و به‌ددا. ته‌گه‌ر له‌م عه‌سه‌رده‌ا بێتو مونه‌وه‌ریکی کوردستان له‌ خه‌وی غه‌فله‌ت هه‌لستا و له‌ مه‌ستی شه‌رابی ته‌وه‌هوم هوشیار بووه‌وه و عه‌قلی که‌وته‌وه سه‌ری، ده‌ست ده‌با ته‌ئریخی میلله‌تی خۆی موتاله‌عه بکا. (بیلئيجار ده‌بێ له‌نیو کتیبانی موخته‌لیفه‌ی په‌راکه‌نده‌دا سه‌حیفه به‌سه‌حیفه بگه‌ریت، هه‌ر جه‌رفیکی له‌ کتیبیکدا و هه‌ر کتیبی له‌ جیگایه‌کدا ده‌ست بخات، به‌موده‌یه‌کی زۆر، رسته‌یه‌کی ده‌ست که‌وی یا نه، ته‌ویش له‌

تاقه‌تی هه‌موو که‌سێکدا نبیه له‌هه‌ر ته‌ئریخیکی نوسخه‌یه‌ک په‌یدا کا؛ یاخود مومکینه‌ ئه‌و ته‌ئریخه له‌ هه‌موو وه‌ختیکدا ده‌ست نه‌که‌وی، په‌یدا نه‌بێ وه‌ یاخود هه‌موو که‌سێک زوبانی غه‌یره نه‌زانیت وه‌ یاخود مه‌قسوودی پێ ناییتته‌ جێ، به‌مه‌جبووری ده‌ست له‌و خه‌یاله به‌ر ده‌دا و ئه‌و فیکر و هه‌وه‌سه‌ی له‌سه‌ر ده‌رده‌که‌ویت.

فه‌قیری خادیم که‌ ئه‌و وه‌زه‌عییه‌ته‌م لێ ئاشکرا بوو، کولانی موحبیه‌تی وه‌ته‌ن جۆشی دام. زه‌مانیکی زۆر کوششم کرد بۆ جه‌مه‌کردنی موته‌فه‌ریقان، کومه‌یی نه‌قدی عومر و ماڵم بۆ خه‌رکردنی بلاوکرد. ته‌شه‌بوسی کتیبانی بێژمارده‌م بۆ کرد، زۆرتین شارانی مه‌مله‌که‌تی کوردستانی بۆ گه‌رام، تا به‌راستی ئاگاداریم له‌ ته‌ئریخی ته‌حوالیان په‌یدا کرد و بۆ رێکخه‌ستنی قسه‌یان ده‌مکوشی و ته‌مه‌ی به‌ئه‌همیه‌ت بوو ده‌منووسی. له‌پاش مه‌راهه‌تیکی زۆر و زه‌ره‌ریکی بێ ژمار، به‌هه‌موو هه‌وه‌سه‌ییکی توند هه‌رچیسه‌کی راست و بێ درۆ و غه‌ش بووه خه‌رم ده‌کرد و رێم خسته‌ قه‌له‌مه‌وه. به‌راستی مه‌جبووری وه‌ده‌سته‌هینانی هیندیک ته‌خبار [و] ئاساری قه‌دیمه‌ بووم و زۆر ته‌زه‌یه‌ت و زه‌ره‌رم له‌سه‌ر کیتشا، تا ته‌واوی لزووم ده‌سته‌که‌وت. هه‌ر کتیبیکی دائیر به‌مه‌قسه‌د بێ موتاله‌عه‌م ده‌کرد بۆ خاتری نووسینی ته‌ئریخیکی به‌راستی و دروست. وه‌ هه‌ر عه‌کسیکی مه‌خسوس به‌کوردستان بێ وه‌رم ده‌گرت. به‌ته‌واوی که‌مه‌ری خادیم بۆ به‌ست، بۆ هه‌موو خدمه‌تیکی حازر بووم، به‌هیچ وه‌جه‌ خه‌یالم له‌سه‌ر لا نه‌چوو و هه‌ر ته‌حوالیکی مه‌نعی ده‌کردم دل زیاتر سابیت قه‌ده‌می ده‌کرد، نه‌ موته‌ئخیریکی سه‌به‌بی ته‌ئخیری پێ کرا و نه‌ مانعیکی مومانه‌عه‌تی پێ درا، به‌لکه‌ چاکتر حه‌مییه‌ت و جه‌ساره‌تم پێ زیاد بوو، بۆ هه‌موو زه‌حمه‌تیکی حازر و رازی بووم، تاکو به‌ته‌وفیقاتی په‌ببی موته‌عال یه‌زدانی پاک و به‌مه‌ده‌دکاریی جه‌زهره‌تی فه‌خرو له‌نبیای نیکو سه‌روشت و ستوده‌ خیسال و گوزیده ئیدراک و به‌هیمه‌تی شیرانی عالی ته‌باران و سه‌رکرده‌ی ئیمانداران، ته‌ئریخیکی هات «غونچه‌ی به‌هارستان» له‌ میتره‌زاری باغ مه‌نشئه‌ی و گولبونی «ته‌ئریخی کوردان» ه‌ تازه‌ غونچه‌یه‌که، نه‌وشکۆفه له‌ به‌هاری خوره‌میدا ده‌ست به‌پشکووتن ده‌کا. له‌سه‌ر هه‌ر لک و گه‌لاییکی له‌ داغ و حه‌سه‌ره‌تی بولبولان، به‌له‌بان باله‌بان لێ ده‌دا و له‌ ئیشتیاقی به‌هه‌زار ته‌رانه، له‌ خۆشخوانی دایه‌ عه‌نده‌لبیان، له‌ نزیک سپیه‌تی فه‌جری و یسالدا بۆ گه‌یشته‌تی کردنه‌وه‌ی لیوی به‌پیکه‌نین، به‌ناله‌ و زار نه‌غمه‌ی نه‌وای تووتیا ن بێ، ئاوتنه‌ی جه‌مالی لال به‌ته‌به‌سومی ئه‌و غونچه‌یه‌ شه‌که‌ر شه‌که‌نی ده‌که‌ن و ده‌م له‌ سوخه‌نوه‌ری ده‌دن. ئه‌م غونچه‌یه‌ نه‌وره‌سه‌ نازکه‌ پر عه‌تره‌ بۆ، په‌نگی له‌ نه‌زه‌ر په‌قیبانا‌داته‌شه‌یه‌ گه‌لای تازه‌ ده‌رده‌خا،

پشکووتنی به خوشکی گه وهه ری به کانه یه تا ئه و گه وهه ری نه که ویتنه بازار یه به کتاییه وه، ئه م غونچه عه تر به خش نابی و تا ئه و گه وهه ره جیلوه گهر نه بی ئه م نۆبه ره تازه کچه پشتیوان په یدا ناکا، هه رچه ند مه حبووب و نازه نینه و شیرینه؛ لاکین بۆ به ختیوکردنی به ختیوکردن لازمه، تا بۆنی خوژش و مه هاره تی ئاشکرا بی، دووشیزه و موعه ته ریکی وایه له کراسی شکۆفه بیدا خوژی شارده ته وه، که پشکووت زۆر که سان سه رمه ست و زۆران ده خاته سه ر که یفیکی وه هاوه، تا رۆژی ئه زه له مه شامیدا ته عه تور رایحه فزا بی و په نامان به خودایه.

ته ئریخ زانین

عیلمی ته ئریخ، فه ننیکی زۆر شه ریفه و وه قایعی زه مانی رابردوی نه وعی به شه ر و ئه حوالی ئومه می سابقه به سووره تیکی سه حیح و ته دقیقیکی ته و اوامان بۆ به بیان ده کا.

ته ئریخ گه رانی ئه نواعی به شه ری موخته لیفه، مه ده نییه ت و ته ره قی که رانیان به ته دریح ده یگه ریتته وه. به راستی ته ئریخ له مه یدانی مه ده نییه تدا ئیسه باتی و جوود و ئاساری میلیه له وه حشه ت و ته مه ددونی حالی به دو بییه ت و ئه حوالی گوزه شته و گه یشتن به نه جات، وه قایع و ئینقلابات و ئیسه تیرداد و به سه ردانی عه داله ت و زولم. خو لاسه ته وای شوونی ژیان و مردن ده کا. ته ئریخ ده لیلی سه یری پادشایان و ئومه را و ده وله تیان و سیاسه تیان و شه رپوشۆر و هیجره ت و ئیسه تیلا ی ته شکیلات و ئیسه رده یان ده کا، وه ئیسه ردامان ده کاته سه رشتیکی بۆ دین و دونیامان لازم بی. ته ئریخ فیتری ئه خلاق و عادات و ئه ده بیات و علووم و موکته شه فات [و] موکته ره عاتمان ده کا، هه ر قه ومیکی ئاسار و عه لاماتیکی له پاش به جی نه ماب، ئه و قه ومه له نه زه ری عموومدا به جاهیل و موته وه حیش و نه زانیکی وای داده نین که له به حسیاندا ئیسه تفاده یه ک نابه خشیه د.

چلۆنی ته ئریخ: ته ئریخ نه هه ر مه قسه د له حیكایه تکردن و سه رگوزه شته و چیرۆک خویندن بی، لاکین ده فعی مه راقمان له حه قی وه قایعی رابردو کرد بی. ته ئریخ ته ئمینی ئیسه تیفاده مان به مه ده کات، ئه جداد و باب و با پیرامان، یاخود ئوستادمان و تایفه و میلیه تمان له زۆر زه مانانی پیتشوودا ژیاون و عومریان به سه ر بردووه، له گه له ئه قوامی قه دیم یا به به رابه ری و یا له گه له دوشمنان له مه مله که تان شه ر و کوشتار بوونیان له گه له دوشمنانی ئیسه تاماندا به ناسیمنان ده دا.

له پیتشدا حکومه تان چۆن بلنبدوون و پیتشکه وتن و پاشکه وتنیان چۆن بووه و به چ

جۆرێک که وتن. ده بی بزانی ئه و ئه قوامانه به چ هونه ریک گه وره بوون و له سایه ی چ پیسی و فه سادیکه وه مه حوو بوون. ئیسه ئه وانه هه موو فیتر ده بین. ئه و میلیه ته ی هاتوچۆ به ری ته جره به ی چاک و خراپه یه کی زۆریان، ئیسه له سایه ی ته ئریخه وه ده زانین.

ته ئریخ حسسیات و نه جیبیی ئیسه نان بلن د ده کا. هیسه ت و ره شاده ت و نازیی و سه خاوه تی پیاوان و کۆمه گی و پشتیوانی مه حبه به ت و یه ک دلّی ده کا ئه و که سه ی ته ئریخ بزانی ت و هکوله زه مانی پیتشوودا تا ئیسه تا ژیا بی و به چاری خوژی هه مووی ده بی نی. ئه حوالی وه قایعی پیتشووی ئیسه نان زۆر قه دیم ده زانی، ده یاناسیته. فایده له وه زیاتر بۆ ئیسه نان چ بی چاتره؟

چاکه ی ته ئریخ: له پاش فیتربوونی ته ئریخی ئیسه نان له زه مانی رابردوودا ژیا نی بلن د که وتنیان و له به ر چ بوونی زانرا و ئه وانه ی ئیسه رده ی مه مله که تان و ئه قوامیان له ده ست دا بی، له هه موو که س زیاتر ئیسه تفاده ده کا. له ته ئریخ زۆر وقووعاتیکی ته ئریخی و سیاسه تیکی به ده هشه ت، له شبر و چه ک و سیلاح زیاتر پرنده و کار په زیره، له وه به کار نیشاندانیی واقیعاتیکی زۆر گه وره ده به خشیته، له هه موو وه قتیکی و زه مانیکدا ئه وه ی که قه له م ده به ییتته و جوود و ده یخاته قالبی ئیسه راته وه و ته ئسیره ده به خشیته، هیچ گولله و توپیک ئیسه رای ئه وه ناکا. له چه ند عه سراندا زۆر حقووقی سیاسی زا یع بوویتیش، ته ئریخ خسته ویه تبه مه یدانه وه. ئه وه له ته ئریخ ئیسه تفاده ده کریت به ته نها مه ده نییه ت و شوونی میلیه تیکی زانین نییه، ده بی له وه قایعی ته نه یی ئه و قانونه ی که ئه وانی پی ئیسه رده کراره بزاند ریت و ئه سبابی ته عیینه کردنی وه قایعی موکته لیفه و باعیسی ده رکه وتنی فه سادی رابردو و ئیسه تا و حادیساتی پیتشوومان له گه له ئه م وه خته به رابه ری و قیاسی ده کا. له کاغه زانی پیتشووی ته ئریخیدا ئیسه تفاده ده کریت، هه روه کو بیژرا غایه ی ته ئریخ، ئیسه نان له سه ر ریگای ته ره قی و ته وای بۆ مه نزلّی نازادی و سه ره به ستی ده با ته پیتشه وه.

دابه شکردنی ته ئریخ

له ئه ساسدا ته ئریخ دوو قسه مه: عموومی؛ خسووسی. ته ئریخی عموومی به حس له سیلسیله وه قایعی ته وای ئه و ئه قوامانه ده کات که زۆر یا که م له مه یدانی مه ده نییه تدا ئه سه ریکی به جی هیشتی بی. ته ئریخی ئه سلیش ئه وه هه رچی کو خسووسییه، به حس له موکته وه یاتی ده وله ت و مه ده نییه تی سیاسی و ئه حوالی قه ومیکی ده کا که ئه ویش

قسمتیکه له ته‌ئریخی عمومی. غه‌یری ئه‌وانه‌ی مه‌زکووریش «ته‌ئریخی مه‌ده‌نییه‌ت» ته‌ئریخیکه به‌حسی مه‌ده‌نییه‌ت و ئیجتماعیه‌ت و ئه‌حوالی موخته‌لیفه ده‌کا.

ئه‌گه‌ر به‌حسی سیاسی داخیلی و خاریجیی حکومه‌تیک بکا «ته‌ئریخی سیاسی» پیده‌لین. هه‌ر به‌و نه‌وعه ته‌ئریخی: فنون، سه‌نایح، ته‌بیعیات [و] فه‌لسه‌فه، زیکر ده‌کرتین.

«کانیی ته‌ئریخ» مه‌نابیعی ته‌ئریخ سین: ئاساری مه‌نقوله، ئاساری قه‌دیقه و ئاساری مه‌زبوو ته‌یه.

موئهریخان ته‌ئریخیان به‌سی ئه‌دوار داناوه.

ئه‌زمه‌نه‌یی ته‌ئریخییه: قروونی ئوولا، قروونی وستا، قروونی ئوخرا. له ئه‌زمه‌نه‌ی مه‌جهووله‌وه یه‌عنی له خه‌لقه‌تی ئاده‌مه‌وه تا ئیمپراتورییه‌تی شه‌رق و غه‌ربی رۆما (سالی ۳۹۵ پ. م) ته‌عبیر ده‌کرت. قروونی وستا له سالی ۳۹۵ه‌وه تا ئینقرازی ئیمپراتورییه‌تی رۆما، یه‌عنی له سالی ۱۴۵۳ ب. م که ئه‌سته‌نبوول که‌وته ده‌ست ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه.

قروونی ئوخرا له فه‌تخی ئه‌سته‌نبووله‌وه تا ئه‌م عه‌سه‌ری ئیمه‌ تیداین. ئه‌ویش به‌دوو قسم ته‌قسیم ده‌کرت:

له سالی ۱۴۵۳ پ. م [تا] زهووری ئینقیلابی گه‌وره‌ی فره‌نسه له ۱۷۸۹. ئه‌وانه هه‌موو به‌قروونی وستا مه‌حسوبین؛ له‌وه به‌ملاوه به‌قروونی ئوخرا حساب ده‌کرت.

ئیعمادی ئه‌م ته‌ئریخه: ئه‌م ته‌ئریخه پشتیوانی به‌دوو گه‌رانه گه‌رانی پیشوو و گه‌رانی پاشوو. گه‌رانی یه‌که‌م له ده‌رکه‌وتنی مه‌نشئه‌ی کوردان تا په‌یدا‌بوونی ئیسلام (سالی ۶۲۲ پ. م). ده‌وری دووه‌م له ده‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌وه تا ئیستا.

مه‌نشئه‌ی کوردان

عوله‌مای ته‌ئریخ له حه‌قی مه‌نشئه‌ی کورداندا نه‌زه‌ریاتی موخته‌لیفه‌یان هه‌یه. له‌وه نه‌زه‌ریاته که ئیمه له‌م ته‌ئریخه‌دا نه‌قلی بکه‌ین و ئه‌وه‌ی لایق بچ بۆ گوتن له عه‌سه‌ری ئیمه‌دا، نه‌قل له به‌عزی ئاسار و ئینکشاف و به‌عزی کیتابی ئه‌وروپاییه، وه نه‌زه‌ریاتی هیندییک موئهریخانی ئه‌جنه‌بی و ئاشووری و کلدانی و ئیقتباسی به‌موئهریخانی یونانییه. له‌وه‌وه‌وه‌وه‌وه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌هه‌مییه‌تی هه‌بچ ته‌شه‌بوساتی به‌عزی مونه‌وه‌رانی کوردانی

ساحیب رۆح و به‌حه‌مییه‌ت وه ته‌ئسیساتی هیندییک ته‌ئریخانی کوردانه و ئه‌ده‌بیات و به‌عزی سه‌رگوزه‌شته و چیرۆک و حیکایاتی ته‌ئریخی کوردستانه به‌زوبانی میلله‌ت. ئه‌ویش زیاتر کۆمه‌گی و پشتیوانی ده‌کا بۆ بوونی کوردستان له مازییه‌کی زۆر دووردا و له قسمی ژبانی میلله‌تدا به‌ناشکاری وه‌دیکاراوه، به‌یانی ده‌که‌ن. ئه‌وانیش له دائیره‌یه‌کی مه‌حدوو دا هه‌موویان به‌ته‌واوی ئینتیزام و ئینحیسار کراوه، هه‌موو حه‌ره‌کات و ئه‌خلاق و عادات و ته‌بایع و موچاره‌بات و هيجره‌ت و حکومات و ئیداره‌جاتیان له سیلسیله‌یه‌کی مه‌ربووت و سه‌حیح‌دا ده‌ست به‌ده‌ست هاتوووه و دم به‌ده‌م و زیان به‌زیان بیژراوه. ئینشائه‌للا له کتییی گه‌وه‌ری یه‌کانه به‌دووور و درتیزی زنجیره‌ی گه‌وره و پادشایانیان یه‌ک یه‌ک دینه‌ گوتن. ئه‌وانه‌ش له‌سه‌ر دوو ته‌قسیم دابه‌شراوه: به‌شیکتی ئه‌وانه عائیده به‌ده‌وری پیش ئیسلامییه‌وه؛ یه‌عنی له ئیبتیدای ده‌رکه‌وتنی مه‌نشئه‌ی کوردان تا زهووری ئیسلام. ده‌وری دووه‌میان عائیده به‌ئه‌سه‌رانیکی قبوولی ئیسلامه‌تیان کردوووه.

هه‌رچیکو قسمی ئه‌وه‌له - هه‌روه‌کو له‌سه‌ره‌وه بیژراوه - ئیبتیدایه‌ک یه‌ک و هه‌ریه‌کی له جیگای خۆیدا ئینشائه‌للا به‌ته‌واوی به‌حس ده‌کرت و هه‌ر نه‌قلتیکی به‌سه‌نه‌دیکی چاک، بۆ خاتری دلێ خوتنده‌وار نه‌که‌وێته ته‌شوبشه‌وه، به‌یانی ده‌که‌م.

ئه‌ما قسمی دووه‌م له حه‌قی ئه‌مردا، ته‌واوی قه‌ومانی له شه‌رق هه‌مانه، به‌قبوولکردنیان و ئیرتیباتیان له‌گه‌ڵ عه‌ره‌ب و ئیسلام قبوولکردنیان یا نه‌کردنیان بوون به‌ته‌سه‌دوق و [فدای] نه‌زه‌ریات مین عیندی موئهریخانی عه‌ره‌ب.

جومله و ته‌واوی میلله‌تی ئیسلام، مه‌نشئه‌یان له داخیلی ئیسلامدا له‌نیو عائیله‌ی عه‌ره‌بدا گه‌رانیان مه‌جبووورکردن، ئه‌ویش ته‌زبیتیکی وابوو که هیچ ئیسلامیک نه‌ماوه له شه‌رقدا له‌به‌ر عیلاقه‌دارییان به‌ئیسلام عه‌ره‌بان به‌مه‌نشئه‌ نه‌زانن، یا له ته‌فریق وه یاخود ته‌زبیتی وه یاخود جه‌هاله‌تی عوله‌مای مه‌یدانیدا «بوون و بوونی ئه‌سلان»؛ به‌غه‌یره‌ز ئیرانیان نه‌که‌وتنه ژێر ته‌ئسیراتی عه‌ره‌به‌وه و به‌ئیسسی شیعییه‌ت و به‌عزی، به‌عزیکیان گه‌ریانیان له په‌نجه‌ی ده‌سایسی عه‌ره‌بان ره‌ها کرد. کوردیش هه‌روه‌کو ئه‌قوامی دیکه‌ی شه‌رق به‌ئیجباری ئه‌وه‌یان قبوول کرد بوو. جا له‌به‌رئه‌وه‌یه گه‌وره و که‌یخودایانیان و مه‌شایخی توروک و مه‌لایان، له نه‌سلی عه‌ره‌ب بوونیان ئیددیعا ده‌که‌ن. عه‌له‌لخسوس هه‌روه‌کو له باندانی هاتوو به‌ته‌فسیل دیته به‌حسه‌وه، مه‌نشئه‌ی عه‌ره‌ب ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر ویجدانی کوردان قوه‌تی نه‌بووه که ببیته ئه‌ساس بۆیان و ئه‌دواری رابردوویان مه‌علوم

دهکا و ئیرشادی ئەمەمان دەکا که کورد له پیش عەرەباندا بەچەند هەزار سالان له ئەمەددونیککی تەواویدا بوون. ئەو تەعەرۆزە عەرەببەتیش که خستبیتە مەیدانەوه، مۆئەریخانی ئیسلامی وەکو «مەسعودی» ساحیبی «مروج الذهب» و «ابو اسحق الفارسی» ساحیبی «برهان قاطع» و هیندیک مەلا و شێخانی کوردستان بۆ مەنفەعەتی زاتیەیان، نەوریجی ئەو فیکرەیان داوه و نسیبەتیان له عەرەبدا بۆ تەسەلۆتی دینیە، تا لەنیو ئیسلاماندا ئیعتیمادیان پێ بکەن و زیاتر مەنفەعەتیان پێبێرێ. یەکیەک حەزەرەتی عومەر و یەکیەک حەزەرەتی ئەبویەکر و یەکیەک عوسمانی زینورەین و یەکیەک عەباسی و یەکیەک ئەمەوی و هەریەک له عەسری خۆیاندا بۆ تەقەرۆب و مەکسەب دوور بەدوور خۆیان نزیک کردووه و میللهتیان بەرداوه لەنیو کوردستاندا بەئیسیمی دینی و ئیستیلای روهانی تەرکی ئەسلیان کردووه. پێنغەمبەر فەرموویەتی: «من أنکر أصله لا أصل له». هیندیک مەسائیلی ئێران بۆ ئەو ئیددیعاەمان بەشاهیدیککی عادیل حیساب دەکریت. میسالی حکومەتی ئێران لەبەر بەعزێ حەرەکهتی سیاسی حەزەرەتی عومەر که ئیستیلای بەسەردا کرد و ئیبنقرازی حکومەتی کردن و کچی پادشایان وەکو ئەدنا عەبدیک له بازاری مەدینە فرۆت و مەحەبەتیان لەگەڵ حەزەرەتی عەلی له خسووسی ئەوه که حیمایەیی مەسائیلی کورد و کچه کبیرایی کردبوو وە مودافەعەیی بۆ کردن، له شوکرانەیی ئەو حەرەکه سیاسیابانەوه حکومەتی ئێران بەهەموو نەوعیک باوەش و باغەلی بۆ ئەولادی حەزەرەتی عەلی کردووه و لەهەر تەرەفیکەوه سەرەستی کردن و ئیحترامی گرتن. زۆر کەسانی ئەسل ئێرانی یا کورد یاخود فارسی وە یاخود تەراکمەیی تازەریایجان، که ئەو مەحەبەتەیی له حکومەتەوه بۆ ئەولادی عەلی چاوپیکەوت لەم شارە بۆ ئەو شارە ئەوانیش هیجەرەتیان دەکرد و بەدرۆ و بۆخاتری خۆیان له تەمەتووعی باج و خەراجی حکومەت رەها بکەن و بکەونه رەحەتەییەوه و جیگایەکی چاک بخەنە دەست، نسیبەتیان له ئەولادی عەلی دەدا و خۆیان دەکرده «سەید» حەتا له عەسری ئیمەوه فەقیر بەچاوی خۆم ئەوانەم دیوه و لێم مەعلوم بووه. ئەمەۆکه تەماشای دەکریت ئەکسەری ئێران «سەیدن» و خۆیان بە ئەولادی عەلی حیساب دەکەن. له ئیبتیدای ئیسلامییەوه تائیسنا هەر بەوجۆرە تەئسیراتی عەرەب له کوردستاندا کاری کردووه و مەنشەتیان لێ ون بووه. عەجەبا ئەو عائیلانە که خۆیان بە عەرەب حیساب دەکەن، بەچاکی مولا حەزەیی ئەحوالیان ناکەن که لەپیش ئیسلامەوه «کورد» نەبوون و ئەم عائیلانە که هەموویان عەرەبن، کورد چی لێهات و چ و یجدا نیکە ئەوانەیی کردە کورد؟ مادام روئەسا عەرەبن و ئەمیر و گەوره و شیخ و

مەلا هەموو عەرەبن، بۆچی میللهتی کورد بەسەر ئەواندا غەلەبەیی کردووه لازم بوو ئەوان غەلەبە بەسەر کورداندا بکەن، چونکه عەدەتە هەر قەومیککی گەوره و بەنفووز بەسەر قەومیککی زەعیفدا ئیستیلای کرد بەهەر نەوعیک بێ بابی، دەبێ ئەو زەعیفە بکەوێتە ژێر تەئسیراتی زبان و عادات وە زویانی قەومی بەقووت؛ وەکو ئیستیلای عوسمانیان بەسەر ئیمپراتۆریەتی رۆمدا، تەماشای دەکریت هەموو ئەقوامی رۆمیککی کهوتە ژێر پەنجەیی عوسمانییانەوه، له رۆمی ئەناتۆل بەتەواوی ژیان و عادات و زبانی عوسمانییان قبول کردووه و ئیستیلای عەرەب بەسەر میسر و ئەندەلوسدا. خۆلاسە ئەوانە هەر وەکو بێژرا وە له بەعزێ جیگای دیکەشدا تەکەرۆر دەکریت، ئەوانە هەموو له جەهل و تەعەسۆب و تەمەع و مەنفەعەتی شەخسی بەعزێ مەلا و شێخان تەقەددومی کردووه. وەلێ و یجدا نیی کورد هەر کورده؛ نەنسیبەتی له عەرەب و نه له تورک و غەیره دەدریت. کورد له ئەو ئەمریاندا یەعنی له چەند دەهەزار سالانەوه تائیسنا هەر کوردن و خۆیان بەکورد دەزانن وە له عادات و ژبانی قەومبەتیان دەر نەچوون.

لیسان و عیر ئیسیەتی کورد

رەگی میللهتی کورد له شوعبەییەکی زۆر گەورەیی ئەقوامی ئێرانی و میللهتی ئێران ئارین. ئیسی ناری له تەرەف جوغرافیونی قەدیم بەقسمی شەرقی شاری «خوراسان»، «هەرآت» وەکو سیستان بێژراوه.

هیندیک ئەوقات تەواوی ئەفغانستان و بەلووچستان تا حدودی هیند تەعمیم کراوه، لاکین له قەدیمدا عیبارةتە له هەرآت. ئەنسابی ئومەم و ئەلسینە له تەرەف عولەمای مۆتەئەخیرینەوه بەقەومیک تەسمیە دەکریت زەمانی قەدیم له بەلخ و هەرآتدا ساکین بووین و لەوتیوه بۆ ئێران و هیندوستان و ئەوروپا شوعبەیی بلاوکر دبیتهوه. مەملەکهتی قەدیمی ناری لانکی نەوعی بەشەر بوو و ئەو ئەمەزەری مەدەنییەتی تەرەقی ئینسان حیساب دەکری. بینا لەسەر ئیقتیازی ئیقلیم و مەوزیع و مەوقیعی ئەهالی ئەو جیگایە له تەواوی ئەنواعی نەوعی بەشەری دی که تەناسوبی ئەعزایان چاکترە و مالیک بەزەکاوەتانیکی زیاترن، له پیش هەموویاندا وشیاربوونەوه و ئاگادارییان پێدا [کرد] ئەگەر ئەو عەهدە ئەکسەری بەشەر بە شوانی و دەر او و جووت دەژیان و له حالی چادر نشینیدا بوون. ئەو ئەکسەری که دێهاتدا دەستی [بە] تەئسیسی دانیشتن کرد و خوری بەخانوو دروستکردن کرد و قاعیدەیان بەزراعت کرد میللهتی (کورد) بوون.

بۆ خاتری له قهزا و قهدهر و شهڕ و جیدال و شتی تههلۆکه خوۆ بدزنهوه، له جیگاندا دانیشتن و ئیسکانیان کرد و زراعت و شوانی و راوکردنیان کرده قاعیده. دهستیان به نیلتیزیامی ئیقامهت و نفوس زیادکردن کرد. به مروری زه مان له و جیگیانهدا زیاد بوون. وهتهنی ئهسلییان پت تهنگ هات و تیییدا نه دهگونجان و تهوسییی زراعتیان کرد و بۆ حهراسه تی ئهرازی قابیل به زراعت و پهیداکردنی زهویی و زیادکردنی جووت و دروونه، مهجبوور بوون به ئه ترافدا بلاوینهوه. هه ریه ک له نزیک خوۆیهوه خشا و له خوۆلی وهتهنیان جوئی بوونهوه. بۆ نهوعی گهلی کوردان دم به دم و زه مان به زه مان و قه بیله به قه بیله و خیل به خیل، گه له گه له هه لستان و دهستیان به ههجرهت کرد و پرویان کرده جیگیایه کی دهست بدا بۆ جووتکردن پهیدا نه ده بوو یا نه یان ده دیبه وه و یا خود له گه ل عیل و خیلێ ئه و جیگیانهدا سازشیان نه ده کرد وه یا خود له و جیگیانهدا نه ده گونجان. ده گه ران تا کو موه فقه ده بوون و له گه ل عیل و عه شیره تی دیکه شه پریان ده کرد، ئه گه ر به سه ریاندا زال بوونایه، له وئ داده نیشتن؛ ئه و عیله یان یا ده رده کرد وه یا خود به خزمه تکردنیان راده گرتن و ده یان خسته ژیر ده ستووری کور دیبه وه، ئه گه ر ده ره قه تیان نه هاتبان، به مه جبووری ده رۆیین تا له سه ر عیلتیک زال ده بوون و دانیشتیان قه رار ده دا. هه ر به و جوۆه بۆ پیتشه وه لی ده خو ران و پیتش ده که و تن.

لاکین ئه و گه له عیلا نه له ته نها سالتیک یا خود گه رانی کدا بلاونه بوونه وه؛ به لکه له عه هد و زه مانیتکی زۆر موخته لیفه، لیک دوورکه و تنه وه. به و جوۆه له به ینی هه ر خیلێ کدا چه ند گه ران و قروون به سه ردا رابردوه.

و له قهومی ئاری چه ند قه ومیک غه یری کورد و ئیرانی ش له ئاری ده رکه و توون؛ وه کو «کلت» و «پاسخ» ولاتین «توتون». ئه سکیت «یۆنان». به زۆری زه مان و لیک دوورکه و تنه وه، ته غییراتی زوبانیان تی که و تووه.

له م موخته سه رده به حس له و ئه قوامانه به ته فسیل ناییته کردن؛ چونکه شوعه یان زۆرن و قسه درپژ ده بیته وه و له سه ددی مه تلّه ب لاده دریت. لاکین له کتیبی گه وه ردا به ته واوی شه رحیان ده کړی. له قاموسی «الاعلام» ی شه مسه دین سامیدا زیاتر له ۵۰ سه حیفه ی وه کو ئه مه دا شه رحی ده کات. ئه ما هه رچی کو ئه قوامی ئارین، له پیتش هه موو قه ومیکدا، دوو شوعه یی زۆر گه وره یان لی جوئی بووه وه: یه کییک بۆ ئیران ده رکه وت و دووم بۆ هیندوستان بلاو بوونه وه. له بن نیوی قه ومیه ت و میللییه تدا، موه سه ل له ئاتیدا قه ول به قه ول ده بیژریت.

قهومییهت و میللییهت

قهومی ئیرانی له وهتهنی خوۆیاندا بلاو بوونه وه. له غه ربی (خوبیه وه) به ته واوی ئهرازی ئیرانی دا پۆشی و پالتیان پیکه وه دا. به عزتیک له ئیران و مه جرای جه یحون و دیجله و فوراندا بلاو بوونه وه و ئه و ئهرازیان ه یان پرکرد. هیندییک له شیمالی شه رقی عه ره بستان، قسمی شیمالی غه ربی ئیراندا و شیمالی به حری خه زه ر و غه ربی کوستاناندا دانیشتن. شه رقی مه علوم نه کراوه؛ چونکه دايمه تا حدوودی هیندیان پرکردوه. له سه ر حه دد و سنووری کوردستانی قه دیدما مه علومی ده که م. وه هه ندیکیشیان له کتیی زاخو و به حری فارسدا و سه حرای که بییر و بلوچستان و ئهرازی ئه فغانستاناندا پرپوون و له هه ر ئه ترافیکیه وه دهستیان به سه رکیشی کرد. ئه قوامیککی له و جیگیانهدا بوون، به زۆری بازوو ده ریان کردن و بۆ خوۆیان لیبی دانیشتن و ئهرازیانیان زه وت کرد. ته واوی کوستان و دهشتی غه ربی و جنوبیان ئاوه دان کرد و دهستیان کرده جووت و چاندن.

له سه ر حه د به حسی حدوودیان ده کړیت. ئه و قه ومه عه زمه له ته ره ف موئه ریخانه وه هیندیکیان به «لودوهی» و به عیلام و میدیا و کاردۆخی یان نیویردوون و له پیتش ئه و نیوانه دا به ئیرانی ته سمیه ده کړین. له حه قیقته تی ئه مردا هه روه کو له که لیمه ی کوردا به حس ده کړیت کوردن و له زبانی کورداندا به یان ده کړیت، چونکه موئه ریخان میدیا به ئه قوامی ئاریان داده نین که له سیستانه وه ده رکه و توون و له خاکی ئیراندا ئیسکانیان کرد. ئه و قه ومه له زبانی ئه زمه نه ی قه دیمه دا به ئه قوالی موخته لیفه به حس کراون. ئه سلێ قه ولی سه حیح ئه مه یه ئه وه ل شوعه یی که له ئاری جوئی بووه وه له سیستانه وه هه جره تیان کرد و هاتنه ئیران، فورسی قه دیمه. که ئه مرۆ به کورد ته سمیه ده کړین. له پاش جی [گرتن] و پادشاهی له عه هدی پیتشه وه تا ده رکه وتنی که یقویاد -یه عنی تا ئه وه ل که یانیان- به ئاری مه شه وورن. چونکه ته واریخ و ته قلیدات و عاداتی پیتشوویان بووه. ئه وه شاهیده، ئیسمی ئاری تیدا شه رح ده کړیت. له زهووری که یانیاندا به «میدیا» ناویران و بۆ کوردان بوو به عه له م. عیلام، فارس، بلوچ، ئه فغان، ئه رمه ن ئه سلیان کوردن و له کورد ده رکه و توون.

«په هله وی»: له زه مانی ساسانیاندا بۆ تینگه یاندنی ره عیه تی، سربانی، هیندی، که لیماتی سربانیان تیکه ل به کوردی کرد و هیندییک نه زم دراو له دائیره ی حوکمداران ئیستیعمالی ته رویح درا هیندییک له له هجه ی ئه سلێ کوردی دوورکه و تنه وه.

زەند: زەندیش زوبانیکی دینییه که کتیبی موقهدهسی پی نووسرابوو.

نەرمەنی: نەسلی ئوستی له پههلهوییهوه ده‌رکه‌وت. له عەسری چوارەمدا (ب. م) به‌هیمەتی مەسرووب نیتۆیکی ئەهلی مووش، حروفی لاتینیان قبوڵ کرد و هیندیک له ئەلفازی رۆمیان ولاتینیان داخل بە‌ئوستی کرد. هیتواش هیتواش له کوردی دوورکەوتەوه. کەلیمە «ئاری» موشابیه و مونسایی ئیسمی ئیرانی بوونی شاهیدی تەسمیه کردنه. له زوبانی قەدیمی سانسکریتی پیشوودا، مەعنای کەلیمە «ئاری ئیسمی بۆ «ساحب»، «ئەزازی» و هەم بە‌ئەسڵ و «ئازادی» و «سەرەستی» بە‌یان کراوه و بە‌عزیک بە‌مەعنای «زەوی» و ئەرازییه‌وه موشته‌قه.

زمان و میلییهت

زۆر له قەدیما زوبانی کوردی هه‌بووه وه له‌گه‌ڵ فارسیدا هیچ فەرق نەدەکرا؛ وه له پیش زوبانی فارسیدا بۆ. چەند هەزار ساڵ، بوونی ئیسیات کراوه: ئەویش موسابیهی ته‌واوی به‌هله‌وی ده‌کرد. حروفاتیکی له کوردیدا ته‌له‌فوزی پی بکریت، زۆرن. به‌عزێ موه‌ریخان ده‌لین له‌پیش هیج‌ره‌تیاندا نووسینیان به‌زوبانی کوردیان هه‌بووه. ئەو نووسینه له ئیبتیدائی ئەمریاندا تا ئەمڕۆشی ده‌فەته‌ به‌دولاتی به‌سه‌ردا هاتوو: ئەوه‌ڵ جار له زەمانی زەردهشت و له‌تەرەف به‌ل‌خه‌وه کتیبی زەندی ئەقیستایی به‌تەریکیاتیکی زۆر به‌لیغی پی نووسی. ئەو لوغه‌ته‌یان نیتونا «زەندی» و له‌نیوه‌ عوله‌مای دیندا به‌کار ده‌برا؛ بوویه زوبانیکی دینی وه‌کو زوبانی «نەحوی عەره‌بی»؛ دووه‌م له‌ عه‌دی ساسانیاندا هه‌ندیک له‌ زوبان و حروفاتی سەریانی و هه‌ندیکه‌ حروفاتی زەندی و کوردیان له‌گه‌ڵ کرد. «ده‌ری» و «په‌له‌و» یان نیتونا. هەر وه‌کو له‌ پیشدا بیزار؛ سییه‌م؛ له‌ پاش قبوڵ کردنی ئایینی ئیسلام، زۆر ئەلفاز و ته‌عبیراتی عەره‌بیان له‌ کوردی دا به‌تیکه‌ڵ. له‌ نیوه‌ عوله‌مایاندا ده‌ستی به‌ ئیستیعمال و ته‌رغیب و ته‌وزیج درا؛ هه‌رچه‌ند مرووی زەمان، ئینقلابات و ته‌زیق و ده‌رده‌سه‌ری زۆر به‌سه‌ر زوبانی کوردیدا هاتوو؛ دیسان کوردی ئەسلی، زەندییه و زەندییه‌ کوردی قەدییه. هه‌رچه‌ند عوله‌مای کوردستان له‌ پیشدا و له‌ پاش ئیسلامیه‌تیش په‌هله‌وی و عەره‌بی و فارسی و زەندییه‌ ئیستیعمال کرد بێ، به‌زوبانی خۆیانیشیان ئەه‌میه‌ت نه‌دا بێ و به‌و زبانه‌ی مه‌زکوور ته‌لیفاتیشیان کرد بێ، ئەوه‌یش له‌به‌ر سوڵته‌ی دینی و ده‌سایسی عوله‌ماوه ته‌قه‌دومی کردوو، له‌ زەمانی قەدییه‌وه تا په‌یدا‌بوونی ئیسلام و تا ئیستا، به‌زوبانی قەدیمی کوردی ئەشعار بیژراوه. ئەو

ئەده‌بیاته‌ش له‌سه‌ر حروفی عەره‌بی زۆر ئەده‌بیات و کتیبی ته‌واوبه‌خیاان پی هیتاوه‌ته‌ وجوده‌وه؛ چونکه‌ نووسینی پی ئاسانتره. له‌ فه‌ره‌نگستان قه‌واعیدی نه‌حو و سه‌رفی کوردیان به‌لوغه‌تیکه‌ فه‌سیح و ته‌واوی ئیته‌یمام زه‌بت کراوه.

له‌م عەسه‌شدا له‌ گه‌لێک جیگایان قاموسی کوردی و ته‌ئریخ و ته‌لیفاتیکه‌ زۆرکراوه و له‌ نه‌شر دایه، قه‌واعیدی لوغه‌ت له‌ زۆر شاران له‌ ته‌ره‌ف مونه‌وه‌رانی کوردان له‌ وه‌خ‌کردن دایه و ئەغله‌بیش ته‌بع کراون.

له‌لای موئه‌ریخانی قەدییم و عوله‌مای ئەم عەسه‌ره، شوعه‌یه‌کی له‌ به‌ل‌خ و هه‌را‌ته‌وه ده‌رکه‌وت و له‌ ئیراندا ئیسانی کرد. له‌ زوبانی ئەزمه‌نه‌ی موخته‌لیفه‌دا بیژراوه دیسان زوبانی (ئاری) ئیرانییه. ئەم‌رۆکه‌ ئەوانه‌ له‌ نیتو ئومه‌می ئاریدا له‌سه‌ر وه‌جه‌ی ئاتی موقه‌سیمه:

شوعبه	ئەلسینه‌ی قەدییه	ئەلسینه‌ی جه‌دییه
ئیرانیان	زەند	فارسی
کوردان	فوری قەدییم	کوردی
ئەفغانیان	-	په‌ختی (ئەفغانی)
ئەرمەنیان	په‌هله‌وی	ئوستی (ئەرمه‌نی)

ئەو چوار میلیله‌ته‌ گه‌وره‌ له‌ جه‌دوله‌ی سه‌ره‌وه‌دا زیکران، ئەقوامی ئیرانیان و دایکی ئەسلیان ئیرانه و باوکیان کوردن. به‌موقته‌زای وه‌قت و ئینقیلاباتی زەمان له‌ ئەسلی کوردی دووریان ده‌ست پی کرد. زەمان و مه‌کان، ته‌غییراتی زوبانی تیخست. فه‌قه‌ت شکلی چیه‌ره، عادات، ئەخلاق، ته‌بیعه‌ت، حه‌ره‌کاتی، ئەلفاز، لوغه‌ت، ته‌قالید، هه‌ینه‌ت، سیما، حه‌یات و ژین، ئەده‌بیات لیک جوێ نه‌بوته‌وه، له‌ژێر هه‌ده‌ده‌فیکی نیشانه قه‌ومییه‌تیک؛ میلییکدا ده‌ژین.

کەلیمە‌ی کورد

دو‌قتۆر «سه‌یج» له‌سه‌ر ئوسوولی تازه و ته‌شه‌بوساتی موئه‌ریخانی قوده‌ما، ئیسمی میلیله‌ت زۆر به‌ئەه‌میه‌ت عه‌تف ده‌کریت و له‌به‌ر نیتوی مه‌نشە‌ئو ئەسڵ هه‌رچلۆنیک ئیسم و کەلیمە «کورد» ته‌دقیق کرابێ له‌ حه‌قیقه‌تدا. موتاله‌عاتیکه‌ی زۆر دوور و درێژ هه‌یه. له‌ سه‌حیفه‌ی ئەوه‌لی ته‌ئریخی یۆناندا موئه‌ریخ «ئوستراپۆل» زۆر به‌حسی کوردستان ده‌کا و ده‌لێت: میلیله‌تی «قالوکید» له‌ شیمالی کوردستاندا مه‌وجود بوون و ئەوانیش خۆیان

به «غوردی» ته سمیه ده کرد، ۴۰۱ سال له پيش هه زه ته عيسادا كه تا ئيستا دهكات ه ۲۳۲۵ سال. موچه رپري يوناني مه شهوور (دا) «ئه كسه نۆفۆن» له سه فهرى ۱۰ هه زار له شكريدا كه چوه شهري كوردستانه وه بو كه مبيزى دووم ده بيشى له سه فه نامه يه دا ميلله تى «غوردى» له هه موو رپگاماندا هه بوون. ده نووسيت له پاش شكاندن و په ريشانى گه رابوونه وه. ئەو (۱۰) هه زاره له شكري (قرد) بوون.

ده لئيت له رپگاماندا تا چووينه كوستانى «زاغروس - زاخو» و له شه رقى زاخودا ئەو ميلله تهى «قردوخ» هجووميان كرده سه ر ئيمه و به به رد و قوچه قانى ده ستيان كرد به شه ر و كوشتارمان، ئەو شكسته مان له ميلله تى «غوردۆن» بوو. له پاش گه رانده وه و له سه ر رپگاماندا راستى ئەو ميلله ته دهاتين. هه رچيكو ئە كسه نه فۆنه ده لئيت ميلله تى كورد موسته قيل بوون و بو حوكمراڻيان مه يدانىكى زور زل و شارانىكى ئيجكار بى ژماريان قه يد دهكا و دايمه پيكه وه يهك دل و يهك زوبان و موته فيقيان له گه ل يهك راستيان نه قل دهكا.

ئەو جيگايه كه پيدا گه رابوونه وه، «شه مسه دين سامى» ده لئيت ئە مپۆكه به دياريه كر و مه عموره تولعه زيز مه شهووره و ده ناسريت. هه رچيكو «قردوخ»، «غوردۆن»، «كردۆن»، «غوردى»، «قوردى»، «كورد» ييه، له زباني يونانيدا ده ركه وتن و ته بديل و گۆراني مه علومه؛ له باتى «ك» به «غ» و له برى «ى» به «خ» نويسينيان غه له ته و «كوردى» بوونى هيج شوبهه ي تيدا نيبه.

هه ر به وجۆره و هه زار سيشه دو بيست و پينچ سال له پيش ئەو جيگايانه ي كوردى تيدا بووه و دانيشتون. وه شكى تيدا نيبه نه ينه وا و بابل و عيراق وادى فورات و ديجله و ئەو جيگايانه دا كورد ساكين بوون، به كوله و ته واوى كوردستان بووه، له نازربايجان و عيراقى عه جه م و عه ره ب و سه يحوون و جه يحوون. كورد له حاالى حازرېش و زه مانى قه ديما له حاالىكى موسته قيليدا مه وجوديه تيان نواندوه و به بى ئيداره ي حكومه تى غه ير ژباون و به سهريان بردوه و له ژيانىكى زور چاكدا رابواردنيان موچه قه.

له سالنامه ي ئاسوورباندا مه زكووره ميلله تى «غوردى» دايمه له سه ر كيشى و هه يه جاندا بوون و نه كه ونه ژير حوكمى ئيمه وه و له ژير حوكمى كه سدا ناژين. دوقتور «سه يچ» و ساحيبى «قاموس الاعلام» شه مسه دين سامى به گ و به عزى موئه ريخانى ديكه ش، له سه ر ئەمه موته فيق و يهك قه ولن و ده بيتزن له نيو ميلله تى شه رقادا كه ليمه ي كورد به مه عناي

نازا، قه هره مان، بهادر، ره شيد، په هله وان، زه بر ده ست، به قوه ت [و] غه يبور هاتوه. كه سىكى بهو سيفه تانه مه سووف بى، نيسبه تى له «كورد» ده دن.

له فزى كورد عه ينى مه عنا ده به خشيد. شاهنامه له حه قى به عزه كه سانى به كارى ده با و زور به گه رمى له ئە غله ب جيگاياندا مه دحى گه وره ي سوپاه و پيغه مه ر و پادشايانى ره شيد له مه يدانى شه ردا پى ده كا. ئيسمى كورد بينا له سه ر جه ساره تى ته بىعى كوردانى قه دين و له ئيبتيდაى ئە مرياندا بهو مه عنايه نيسبه ت دراوه و له پاشان بوته عيلم. موئه ريخانى پترسبورغ حه للى كه ليمه ي كورديان به سووره تى ئاتى به حس كردوه: كه ليمه ي كورد بو قه ومي كه موسته قيل بن و كه سىكى له ژير راي خويدا به نازادى و سه ره ستى بژى. له به عزى ته ئريخانى ئيراندا ته ئيبيد و ته قويه ي ئەو قه وله ده كه ن. له قيوداتى ئيراندا نه زه رياتى كه ليمه ي «كرت» يه عنى موسته قيل يا پادشايه كى حامى يا قه ومي كى سه ره ست و موسته قيل به هه ردوو نه وع به ته حقيق گه يشتوه. كه ليمه ي كورد و كرت موشا به هه ي ته واويان هه يه و زور ليك نزيك، چونكه له حه قيقه تى ئە مرادا حه رفى «ت» و «د» يهك ده ننگن و يهك سه دايمه كيان هه يه.

به عزى له عوله مايان گوتويان هه وه و خاكه دا حكومه تى كه ته شكيل كرابو به نيوى پادشا ياخود گه وره يان كه ئە وپيش ئيسمى «لوردۆهى» ده ركه وتوه و وه رگيراوه.

له ته ره ف عوله ماي ئە خيبر و موئه ريخانى تازه، بو كه ليمه ي كورد ئەو نه زه رياتى مه زكوور قبوول كراوه. بهو سووره ته نيو به ته واوى ته ناسوب په يدا ده كا. دوقتور «سه يچ» كه ليمه ي كورد له «لوردۆهى» موشته ق ده كا. ئەو نه زه رياتانه ي عوله ماي پيشوو و پاشوو موئه ريخانى رابردوو و هاتوو، ئيسپات بوونى كه ليمه ي كورد و ميلله تى كورد و زوبان و كوردستان و حكومه ت و ئيسيتيقلالى كوردستان و ئيداره و حوكمراڻيان به هه موو جوړتيك ده كه ن. «ملته برون» له كتيبي جوغرافيه ي عمومويدا - كه «فاعه به گ» ته رجه مه ي كردوه - ده بيتيت ئە وان هه ي له كوستانى زاغروس و نيغاتيس دا ساكين و به «ميديا» مه شهوورن ميلله تى «كه رتى» ن. وا مه علومه ئەو نه يكه كه «زينفون» به «كوردوخ» يان ناو ده بات «بلتوخوس» به «غهردونى» ته سميه يان ده كا. ئەمىن مه رقه لين به «كوردۆنى» و له به عزى ئە ده بيتات و ته وا ريخى ئيراندا به «گورد» و به عزى عوله ماي موته ئە خيبرين به «كرد» يا «أكراد» ناويان ده بن. به عزى به گافى فارسى و را و دال و به عزى به كافى عه ره بى به حسيان ده كه ن. له «طبقات الأمم» ي جرجى زيداندا زيكه ده كريت: ئە ما ئە كراد

ئومەتتىكى قەدىن و لە تەئرىخى قوداماياندا بە «كوردۆخ» تەسمىيە كراون.

بىنا لەسەر تەقائىدى عولەما و تەقاروبى ئەلفاز و كەلىمات، ئىختىلاف حاصل ناپى؛ بەلكە لە زوبان و لوغەتى يۆنانياندا بەغەلەت تەلەفوزيان پىتكردوو و ئىيلا: ئەو كەلىماتانە فەرقتىكىيان تىدا مولاحەزە ناكړت. ئەو تىكەلى و غەلەتە لە مۆئەريخانى يۆنانىيەو دەرکەوتوو و لە حەقىقەتدا ئىسمى زۆر پادشايانى كوردان و ئاسوور و كلدانى و نەينەوايان تەغىير و تەبدىل كراو. ئەمپۆكە تەواوى عولەماى تەئرىخ بۆ تەسلىح و رىتكردنى ئەو نىوانە سەعى دەكەن و زەحمەتبان كىشاو و بەچەندان ئەزىبەت و مەرارەت تەئلىفاتىيان لەو خسوسە كرددوو و تا ئىستان تەسلىح نەكراو و بەتەواوى و لە گەلىك جىگاياندا موهەمل و لە شكدا ماو بۆ تەسحىحى موفەق نەبوون. لەبەر چى؟ لەبەر ئەلفازى غەلەتى يۆنانىيە.

ئەدەبىياتى خۇشخوانى

مىللەتى كورد لە شىعردا ئىستعدادىكى فەتريان هەبوو. لەنىو عەشاپر و قەبايلى كوردستاندا ئوسولتى شىعر لە مەدح و هەجوودا، مەرسىيە لە حالىكى دلئوسزىدا و كەيفخۆشى و زوقدا تەسەور دەكرا. بەعزىك بۆ شەر و هجوومى پەهلەوان، دلاوهران و بەعزىك لە مردندا لەسەر جەنازان بەرەسمى نەوحە و گۆزانى لە مەجلىسى مەيداناندا، خۇشخوان و ساحىب تەبعان، نەزمى ماجەرايان كرددوو. ئەو كەلىمانەيان لەسەر قاعىدەبىتىكى چاكىيان خستۆتە وەزەنەو و هەروەكو بۆ موزەفەرىيەتى پەهلەوانان پىيان هەلگوتون.

كورد لەنىو قەبايلى و عەشیرهتانداندا لە رەبەت و دانانى قسە و كەلام و دەنگ خۇشيان كۇشاون. خۇشخوان لە مەجلىسى گەوران و دىوانان و سەرا و خانووى حوكمراندا بەئىحترام و لە پىش و زۆر لە پرودا بوون و ئىعتبارىتىكى تەواويان دەكردن. ئەگەر يەكىن لەنىو عەشیرهتتىكىدا هەوايەكى بەنەزمىتىكى چاك و خۇش رىك خستبایە، عىل و عەشیرهتى دىكە بۆ موازەنە دانى كەلام، دەهاتنە تەبرىك و ئافەرىنى و هەدىيە و وسوقات و ديارىيان بۆ دەپتان.

هەر عىلىك و تافىفە و قەبىلەبىك خۇشخوانى لەنىودا بوايە ئەو قەوم سەربلند دەبوو، ئەوئەندە مەدح و تەعريفى گەورە و مەزنىيان دەكرد، رەئىسى ئەو قەومە و قەبىلەيە لەنىو باقى قەبايلدا ئىشتەهارى بەچاكە دەكرد و دەبوو سەبەبى تەردقى و شان و شەرەفى بلندى

ئەو رەئىسە و ئەو قەبىلەيە. هەروەكو لەم عەسرە و لە زەمانى ئىمەدا ساحىب رۆژنامە و جەرايد و مۆئەلىفانى ساحىب فەن و مۆنەوهر بەفەيكر و تەدبىر لەنىو هەموو دەولەتانى مۆتەمەددىندا، موعتەبەر و لە روودان و سەعى دەكەن بۆ بلندى مىللەت. سەحافىيىنى ئەمپۆ تەواوى وەزىفەى خۇشخوانى پىشوان دەپىن. ئەو خۇشخوانانەش بۆ بلندى ئەو عەشیرهتە تەسەورايتان دەخستە فەيكرەو و بەزبان دەريان دەخست. هەموو كەسپك لەهەجو و جنىوى خۇشخوانان دەپارىزان بەپى هەلگوتن فەخر دەكرا؛ ئەو مەدحە دەبوو سەبەبى شوهرەتى ئەو پىاو. ئەغلەب لە عەسرى ئەخىردا تەشەبوساتى تەئرىخى كوردان لە زوبانى بەعزى خۇشخوانان دەگەراو. چونكە ئەو خۇشخوانە بەزوبانى حالى ئەو ئەمىرە وە ياخود ئەو پادشايە، وە ياخود ئەو قەبىلەى مەنسوب بەو. بەتەواوى جەريانى ئەحوالى كوردستان لە زوبانى ئەواندا گۆزەرى كرددوو؛ بەچاك وە ياخود بەپىس دەست بەدەست وەردەگىرا، هەروەكو دوور و درىژ لە «چىرۆك و سەرگۆزشتە» دا زىكر دەكړت.

شوعەراى عەرەب لە پىش ئىسلامىيەتدا ئىقتباسىيان لە كوردستان دەكرد بۆ فەيكرى نەزمى شىعر. لە حدودى بايبلەو روويان دەكردە كوردستان بۆ چوونى تەكمىلى شىعر و تەبلىغى مەرامىيان دەكرد لە نەزمى كەلامدا. ئەگەر يەكىن لە شاعىرانى عەرەب ئەو سەفەرى بۆ كوردستان نەكردبايە، لەنىو قەبايلى عەرەب ئەوئەندە ئىعتباريان بەشىعر و نەزمى نەدەكراو ئەمپۆكەش لىمان مەعلوم دەبى لە پەردەى خوتىندى عەرەباندا بەعەينى نىوى كوردىيان لەسەر داناو وەكو ئەمە «راك»، «بەيات» و «دوگا»، «سىنگا» ئەو نىوانە شاهىدە بۆ قەول و قسەى بىژرا لە سەرەو.

دەنگە دەنگى گەلى مىللەت

هيندىك نووسىنى ئاسووريا و كلدانى لەسەر بەرد و سواڵەتان نەقش كرابوون و لە تەرەف بەعزى عولەماى عەسرىيەو، هيندىك لە ئەحوالى كوردستانيان لەو نەقشانەدا بەئوسولى ئاتى دەرج كرددوو و هينناويانەتە سەر قىاسىكى تەواو، بەيەكەستى حكومەتى كورد و ئاشوور، چەند قەبىلەبەكىيان كورد لە جىهەتى مەركەزى ئەسلىيانەويان هيننا جىبالى كوردستانى ئەمپۆى حازرى. ئەو كىوانە مىللەتتىكى توورانى (لوردۆهى) نىوتىك ئىستىلاى بەسەردا كرددوو. بەداكەوتن دەستىيان بەتەشكىلات كرددوو. لە حدود و خارىجى سنورىيان فەساد و نارەحەتبان دەكرد و لە حەرەكاتىكى بۆ تەمەددونى و تەوەحوشدا بەسەريان دەبرد. هەروەكو لە كەلىمەى «كورد» دا بىژرا. بۆ دەفەى ئەو فتنەيە

له گهڙل حكوممه تي نه كباتان (كوردستاني كوبرا) به ئيتفاقي نه وه كه نهو حكوممه ته مه حووكهن و حكوممه تيكي ئيداري كوردستانيكي سوغرا ته شكيل كهن، چهنده قه بيله يه ك له تهره في كوردستانه وه ناردرا و هجوو ميان كرده سهر لوردو هيان و شكانديان. له جيگاي نه وه حكوممه تيكي كورديان دانا و ته شكيلاتي ئيداري نهو حكوممه ته كورده يان كرد، نهو جيبالانهش عيبارهن له كيتوي «هه كاري، شنو، بتليس، دياربه كر، مه عموره تلعه زيز، نه ترافي گولي نورو ميبه».

به عزى ئاسار و ته واريخ بو ئيمه نهو قه ناعه ته حاصل دهكا كه له دهوري راپردوو و زهماني پيشوودا «كورد و كوردستان» ئيستقالييه تيكي چاك و چهنده سريتك حكوممه ت و ئيدارانين ته شكيل كردوو. ويجداني مه عشري كورد غايه ت بلند و نازاده و به روو گه وره بووه؛ ههروهكو «دوقتور سهيج» درجي كردوو و به ته حقيقي شاهنامه له به حسي كه يكاوس و كه يخوسره و زاب كه يقو بادو ته ئييدي نهو دهكا كه روسته م چوو نه لبورز به ئيتته وه بو هه مه دان، كه هات هه موو كورد له سهرى و هخرپوون و حكوممه تيان بو ته شكيل كرد. گيووي كوري گوده رز چوو كيتواني لورستان و هيتنايه وه كوردستان. له شكريان بو برا و كورد له گهڙل توركان شهريان كرد له كه ناري دهرياي ورمي و گه وره ي توركاني كوشت و ته وسيعي كوردستانيان كرد. بينا له سهر قه ولى هيرودوت وا مه علوم دهبي نهو توركانه به سه ركيشي رايان ده بوارد، له كورستاني كوردستاندا به معاونه تي ناشوورين، كورد ئينقرانين پيدان و له جيگاي نه واندان حكوممه تي «لوردو هي» يان ته شكيل كرد. نهو ئاساران به ته و او ي بو بووني حكوممه تي كوردي قه ديم شاهيدن و ئيسپاتي ته ره قيبان ده كهن. به عزى عوله ماي فه رهنه گه دهنگه دهنگي كوردييه ت و بووني كورد سه به بي هيجره تيان له وه نه ني ته سلين، ئيران، بو نه رازي ناشووري و ناسي اي سوغرا، به به عزى نه زه رياتي ته تريخي هاتويه هه لكردن و ناشكريان كردوو «نه مه ي كورد لوغه تيان ناري و وه نه نيان ئيرانه» نه عه ره ب و نه توركن، كورد، فارس و فارس، كوردين. به ته و او ي مو شاپي به ي سه نسك ريتي هيندييه.

هه رچي كو ديوكيسي زوحاك به مه عنا گرنتي بيوراسب به وديب ماري گه زهنده، «نه ستيا جيس» جيسي زوحاك يه عني به لايه كي سوژنده «له نه لفازي عه و امدا زوحاك ماري». به هه ر ته قدير و له سهر قه ولى نه سه ح زوحاك له نورشليمه وه ئيستيلاي كرده سهر كوردستان و بيناي ماريه رستي دانا له كوردستاندا. دووماري گه وره ي به مه عبود دانا

بوو، زور كه سي كورداني سهر بري و بو سته م و جه و ره دهستي دريژكرد و زولمي له تاقه تدا نه ما. زاتيكي وه كو «كاوه» بي كه وه زيري زوحاك بوو، له ژيره وه قوه تي په يدا كرد. روژي نه و هلي به هار - كه به «نوروز» مه شه و ره - به كو مه له سهر اي حوكمداريدا وه خربوون و زوحاكيان گرت و خستiane زيندانه وه و «فراو رتيش» فه ره يدوون ناويكيان له شازاداني كوردان له سهر ته خت دانا و (ئالا - به يداغ) كه سي كه كاوه هه لي دابو «دره وشي كاوياني» يان نيونا و كرديانه شتيكي به مو باره ك و پيروزيان ده ژمارد و به ته و او ي گه و هه ري به ردي به قيمه تيان جوان كردبوو. نهو ئالايه تا زهماني حه زره تي عومه ر (رض) هه ر حوكمداريك ته نكيه كي لي روويدا بيه نهو عه له مه يان ده رده خست و چهنده هه زار قوربانينيان بو سهر ده بري، بو موزه فه ريه ت ده ريان دينا و له زينه تيدا زور مو باله غه يان تيدا كردبوو. له زهماني عومه ردا نهو ئالايه به نه ساره ت و ديل چوو مه دينه ي مونه و هره و پارچه پارچه كرا و نهو موجه و هه راته يان ليكرده وه و ئالايان سووتاند.

له خسوس كاوه ئيرانيي زور خورافاتي تيدا ده كهن و له مو باله غه دا كر دو ويانه ته نه فسانه. نه و انيش هه موو بي نه سلن، لاکين كاوه پياويكي ميلله تپه روه ر و روو به هيمه ت و حه مييه ت و به ته عه سوب بوو بو خه لاسي وه تن له ده ست دو شمني زالم و بينگانه و ئيستيقالاي كوردستان. ده ركه وت نهو حه ره كه ي هيتنا وجود و خروو جيكي ده نكه ده نكي ميلله تبي بوو و به س، ئيمه ش ده بي تا قيامه ت شوكرى نهو زاته و نه مسالي نهو بكه ين، نهو روژهي نه و هلي به هاريان كرده جه ژني نوروز، يه عني بو كوردستان روژيكي تازه يه و له سي ويه كي نوغستوس كه ناخر روژي هاوين بووه زوحاكيان كوشت و فراور تيشيان كرده پادشا و نهو روژهيان نيونا «ميهريجان» (مه حه به ت روژي ئيستيقالال)، يه عني ده ركه وتني كاوه و له شكري له ده ما و نه ده وه. خولا سه نهو دوو روژهيان به جه ژني ميللي قبول كرد و تا ئيستاش له نيو كوردستان و ئيراندا به روژيكي پيرو ز قبول كرا و له هه موو ته تريخيكي كورد و ئيراندا كوشتن زوحاك و روژي ئيستيقالايان له لا مه سه وود و مو باره كه. له و خسوسه وه نه زه ري مو نه پرخاني جه لب كر دووه بو مونا سه باتي كورد و ئيران.

«سير مالتقوليم» ي ئينگليزي موحه رپري ته تريخي ئيران ده لئيت: زوحاك له ئيستيبداد و سته ميكي زور عادييه وه حه ره كه ي ده كرد. له بهر نهو سته مه كورد له ئيراندا بلا بوونه وه له كيتواندا وه خربوون. هيتاش هيتاش جه معيه تيان به قوه ت بوو، له پريكتدا لينگيان دار سهر

زوحاک و کوشتیییان و ئیرانیشیان دهست خستهوه و حکوممه تیکی فهوقولعادهیان تهشکیل کرد. لهسه ر ئیددیعیای مالفۆلیم ئه وه حهره که یه بوو بهسه به بی ته ره قی و ته مه ددونو تهشکیلاتی کوردستان.

عوله مای دیکه مه سئه له ی زوحاک به زۆر ئه همیه ت دادهنین و له مویاحه سه [ترکوزی] ده که نه سه ر شکلیکی زۆر گه وه، له سه ره ئه وه کورد له ئه وتانی خۆیان هیجره تیان کرد و له زولم و سته می زوحاک که وتنه کیو و کویتستانه وه. هه ره کو بیتر، زوحاک ئه سلی ئیرانی نه بوو. موئه ریخان عه ره به ته و له ئه هالی سووریا و فه له ستهینی بوونی قبوول ده که ن و به وه قه ناعه تیان حاصل کردوه.

عوله مای موته ئه خیران زوحاک به حوکمداران وه یاخود به حوکمداریکی ئاشووری قه بوول کردنیان مونه حیسه. خولاسه ئه غله بی قه بایلی کوردستان له وه عه سه رده ا هیجره تیان کردبوو، له شیمالی ئیراندا ئیسکانیان ده ست پیکرد. بۆ خۆیان دائیره به کیان بینا نابوو. له شیمالی ئاشووریاندا حکوممه تیکی گه وه ره ی کوردان بوونی به حس ده که ن که دا مه ئاشووری له ده ستیان عاجزبوو. «هه ممه ر» موئه ریخی ئه له مانی ده لیت بۆ نه سلی کورد و سه به بی هیجره تیان و حه قیقه ته ئه حوالیان فه قه ره به کی ته ئریخیه کانه هه به ئه وه فه قه ره به ش به م جوړه حهل ده کری: ئاو ره په رستی و رۆژ په رستی له ئیراندا ته رو بیج درابوو. کورد له به ره ئه وه که له سه ره ئایینی زه ره ده شتی بوون، له گه ل قه ومی رۆژ په رستان دا مه له شه ر و کی شه دا بوون، له سه ره ئیختیلافی دینی. ئه وه دوو دینه بوو به سه به بی هیجره تیان بۆ مه جرای فورات و دیجله و ئه ترافی ئه ناتۆلی، هه ره وه کو عه سری حازری له مه سئه له ی شیعه و سونیه ته دا، لاکین به حالیکه موسه قیلل له کویتستاناندا ئیداره یان ده کرد. «هاری پیورت» له ته ئریخی عمومیدا ده لێ: سه به بی هاتنی کوردان بۆ ئه وه ئه رازیانه، که یکاوس بوو. له ده وه ری سه لته نه تیدا دیته بیترین. که یکاوس مه عنای (چاو جوان) ه.

داستانی میلله ت

شتیکی زیاتر ده سته موئه ریخان بگریته و ته ئییدی قه ولیان بکا و بۆ بوونی کورد و کوردستان له پیشوویه کی زۆر دوور و درێژدا، له قیسه می ژبانی میللییه ته دا به ته فسیل نیشاندانی و به راستی گه رانده وه یه، ئه ویش چیڕۆک و سه رگوزشته یه کی وایه هه موویان له دایره به کی مه حدووددا به ته واوی ده وه رته رتن راگیراوه و به خێوکراوه.

له نپه و ئه و داستان و سه رگوزشته و چیڕۆکانه دا، حکوممه تیکی زۆر گه وه ره و به غرو ریکی

به زه فه ره و ژینیکی به ئازادی و سه ره به سته و ئیسته تیقالیکی خسووسی و فیکریکی چاکترین و ته مه ددونیکه مونه وه ره و حقووقی ئه خلاقی، به دا یعی خسووسیاتی ئه وه مه وقیعه انه عاید به ژبانی میلله تیکی زۆر گه وه ره ی کوردان. ئه وانیش ماجه راهه کی وان. کورد له ده وه ری رابردووی پیشوودا له گه ل میلله ته ی شه رق شه ریان کردوه و به سه رباندا زال بوون؛ خاکیان لێ گرتوون. به ره سه می خۆشخوانی له مه جلیساندا خویندوو یانه ته وه. له پاش واقیعات شایه ران به زبان و به ده نگه ی خۆش زه وت ده کرا و له هه موو جیگا و ئه نجوممه ناندا ئه وه شه ره به نه زم بۆ ئه هلی خه لقی ئه وێ ده بیتر؛ هه ره وه کو ئه مرۆکه ش هه ره واقیعه به ک بی، شایه ران نه زمی ده که ن.

له زه مانی حه زره ته ی عومه ردا (رض) کتیبی ته ئریخی کوردستان «قینداد» نیو و کتیبی ئایینی موقه ده س (زه ند ئاو یستا) یان له هه ره چوار که ناری کوردستانه وه وه خرکرد و خسته یانه دیجله وه و ئه سه ری ته ئریخیان و ئاینییان مه حوو کراوه و ته عه سووبی ئیسلامیه تیش غه له به ی به سه ره میللیه ته دا هینا بوو. ده سه یسه ی عه ره به ییش ره گو ره یسه ی ده ره خست. عوله مای کوردستانیش نه یان کرد خۆیان ته سلیم به ئایینی موته هه ری موحه مه دی که ن، عادات و ئه رکانی شه ربه ته ی غه را بکه نه بینایه کی ته واو و گوێ نه ده نه ئه فسانه و خورافات و ده سایسی دو شمن، کور دییه تیان به ئیسلامیه ته وه ئیفتیخار پی بدابایه. کورد ئه مرۆکه ده بوونه چاکتری قه ومانی موخته لیفه ی ئیسلام. وه کو ئه مرۆکه له جه هلدا نه ده مان. ئه وانه هه موو به حه ره کاتی نه زانی که وته ژیر زولمه ته وه و نه بوونه وه و له به ره بی فیکریان له هاتوو و رابردوودا و نه تیجه ی کاریان و نه زانینیانه وه به سه ربان هات. جا یا هه لڤه له تان به قسه ی وشک و یاخود ئیغفال دران.

ئه گه ره وانه بوا به کورد هه لستان و دانیشه ستیان و ژبان و قاعیده و ته سه وراتیان به ده ره جه یه کی ته واو له عه سرانی پیشوودا قه ناعه تی کورده وارییان له شه وکه ت و ده ولته و حکوممه تیاندا حاصل ده بی و له وانه وه ها مه علوم ده بی که له ئه زه مه نه ی رابردووی پیشوودا بۆ کوردان، مه بده ئیکی ته ئریخی زۆر بلن د و شه وکه تیکی گه وه ره ی سه روویان هه بووه و ساحیب ئیداره و ئینتیزامیک و ئه مر و فه رماو به ده ست و قوده ت و مالیکی شاهنشاهیکی عه زیم بوون له زه مانیکه ی زۆر پیشوودا حوکمداران و ئیداره و ته شکیلاتی وه کو حوکمداران «کووش» یان هه بوو که ئه غله بی موئه ریخان له کوردانیان جوێ کردوونه وه، عه له لسه وسوس کووش و میلله تی کووش که پایته ختیان «که رکووش»

(که‌رکوک) بوو، تایفه‌ی کوردن و ته‌قالید و عادات و ره‌وشتیان بۆ‌ئوه شاهیده. ئە‌مما هه‌روه‌کو له‌ئە‌غلە‌بی جی‌گیاندا بی‌ژرا، عوله‌ما و مونه‌وه‌رانی کوردان له‌به‌ر ئی‌رتیباتی دینی و بی‌موالاتیان به‌ته‌ریخی میلله‌تیان، که‌م که‌م ئە‌حوالی کوردستان که‌وته نه‌زانینه‌وه و زه‌وتیان نه‌کرد. موئه‌ریخانی ئە‌جنه‌بی که‌ وایانزانی، زاتهن له‌خودایان ده‌خواست کورد جاهیل بمینیتته‌وه. به‌زوویی ئە‌و عوله‌مایانه‌ نیسه‌تی گه‌وره‌ی کوردیان له‌خۆیان ده‌دان بۆ‌ نیسپاتی شان و شه‌وه‌که‌تی خۆیان؛ هه‌روه‌کو له‌ پاش نی‌سلام - که‌ نیسته‌تیمه‌ به‌چاکی لی‌مان ئاشکرایه‌ - سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوویی کوری شادییه‌ و له‌ ئە‌ولادانی ئومه‌رای کوردستانی نازه‌ربایجانه. موئه‌ریخانی عه‌ره‌ب نیسه‌تی له‌ مه‌روانی ئە‌لحیماری «ئه‌مه‌وی» و عه‌له‌ل‌خسوس مه‌روان له‌ هه‌موو موئه‌ریخیک مه‌علومه‌ چی لی‌ هات و ئە‌ولادی به‌نی ئومه‌بیه‌ چیبیان به‌سه‌ره‌ات؛ چونکه‌ عوله‌مای کوردستان ته‌ریخی ئە‌حوالی خۆیان به‌خپۆ نه‌کردوه، به‌قه‌وڵی دوشمن ئیغفال کران؛ ته‌ریخیان لی‌ گوم بوو، ئیمه‌ له‌ جلدی یه‌که‌می «گه‌وه‌ری یه‌گانه» دا به‌ته‌واوی به‌حسیان ده‌که‌ین.

«کیانیان» له‌ ئیبتیدای ئومریانه‌وه تا دواییان مه‌علومه‌ و جی‌گای لی‌ ده‌رکه‌وتنیان که‌ هه‌مه‌دان و کویتستانی هه‌ورامان و کرمانشایه‌ بۆ‌ئوه شاهیده. چوونی رۆسته‌م بۆ‌ ئە‌لبورز و هینانی که‌ یقوبادو. ئە‌م دوو به‌یته‌ گه‌واهی‌ده‌ریکی به‌داده‌ که‌ کیانی «کورد» بوون، موراجعه‌ی شاهنامه‌ بکریت ده‌زاندریت به‌یتی:

یکی جام و باده به‌رستم سپرد
بدو کفت کی نام برداری کرد

رۆسته‌م ده‌لی:

ته‌واوی گه‌وره‌ و ریش سپییانی کوردستان له‌ هه‌مه‌دان وه‌خپوون و ئە‌رازی کوردستانیان له‌ دوشمنیکی وه‌کو ئاشووریان بی‌ قوتارکرد و میان نارده‌ خدمه‌ت جه‌نابتان و رایان ئە‌سپاردم. به‌یت:

بگوید که کردان ترا خواستند
سرتخت ایران بیاراستند

به‌عزی موئه‌ریخانی تورک و عه‌ره‌ب، بۆ‌ و‌نکردنی راستی نیسه‌تی کیانیان له‌ ته‌رکیش به‌خه‌تا چوونیان ته‌ریخ شاهیده؛ چونکه‌ له‌ پاش که‌ یقوباد و فه‌ره‌اد و که‌ یقوبادی دووهم دانیشته‌ سه‌ر ته‌خت له‌ ۱۲۷۸ پ. ه له‌ ۱۲۵۶ دا له‌ واقیعه‌ی «راغاو» دا به‌ده‌ست

ئاشوورانه‌وه ده‌کوژریت؛ که‌یکاوس ده‌بیته‌ پادشا. له‌ عه‌هدی که‌یکاوسدا (۶۳۴ ق.م) تایفه‌یه‌ک له‌ تورکی سیبه‌ریا که‌ به‌ئه‌سکیت مه‌شه‌وورن و شه‌ر و هه‌جوومیان له‌ هه‌موو عوله‌مایه‌ک مه‌علومه‌ که‌ به‌ چه‌ ته‌وه‌حوشیک ده‌ستیان به‌کوشنار و تالان کرد؛ به‌بی‌ چه‌ک ده‌ستیان به‌ژن و مندال کوشن کرد. ته‌واوی ئاسیایان خسته‌ به‌ریپتوه، ئە‌وه مه‌علومه‌ که‌ که‌یانی کورد بوون. تورک له‌و عه‌سه‌ره‌ موته‌وه‌حیش بوون و شه‌ر و کوشتاریان ده‌لیله‌ که‌ ئە‌و زه‌مانه‌ش وه‌کو نیسته‌ عاده‌تیان به‌زولم و به‌رپه‌ری بوو، تا که‌یکاوس له‌ ۶۳۲ ق.م دا به‌ته‌دبیر کوشتنی ئە‌و ته‌به‌قه‌یه‌ بی‌ شوپه‌ و شه‌ک کوردن و حوکمداری کوردانی و ئە‌سلیان له‌ کویتستانی شاره‌زوور ده‌رکه‌وتوه. قه‌برستانیان له‌ بیستوون بوونی که‌ ناوه‌کی کوردستان بووه، ئە‌وه دوو و درێژ ئاگاداریان ده‌دات. چونکه‌ ناتوانین بلێین ئە‌و جی‌گیانه‌ تورکی تیدابوو وه‌ یاخود ئە‌و زه‌مانه‌ تورک ئە‌وه‌نده‌ به‌ته‌مه‌ددون بووه، ته‌شکیلاتی سه‌لته‌نه‌ت بکا. ئە‌گه‌ر هاتبیت و له‌ کیوانی سیتی‌ریا ده‌ریشکه‌وتن له‌ برسان و بی‌ زادی هاتوون و به‌ ره‌وشتیکی موته‌وه‌حیشانه‌ هیندی‌ک تالان و کوشتاریان کردوه و گه‌راونه‌وه.

له‌پاش که‌یکاوس «ئیستایک» بۆ‌ته‌ پادشا. له‌ پاش ئە‌و که‌ یخوسه‌وی کوری مه‌ندانه‌ی کوری که‌یکاوسی دوو به‌که‌یکاوسی دووهم کوری فه‌ره‌اده. مه‌ندانه‌ی کچی ئیستایک بوو و دایه‌ که‌یکاوس. حیکایه‌تی ئە‌و زاته‌ دووره‌ و به‌ته‌واوی له‌ جلدی یه‌که‌می «گه‌وه‌ر» دا به‌حس ده‌کریت. (موراجعه‌ به‌رموون: که‌ یخوسه‌رو - کۆرۆش) ئی‌مپراتۆری شاهه‌نشاهییه‌کی گه‌وره‌ی ته‌ئسیس کرد و له‌شه‌ر و کوشتاری گورجستاندا ده‌کوژریت. که‌یکاوسی دووهم (که‌مبیز) ده‌بیته‌ پادشا. ئە‌ویش له‌پاش سه‌فه‌ری میسر له‌به‌ر ده‌رکه‌وتنی کۆمانیس نیوتیک گه‌راوه‌ بۆ‌ کوردستان. له‌ بادیه‌ی شامدا له‌ ئە‌سپ ده‌که‌ویت و ده‌مریت. دارا (کشتاسپ) له‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیشی. ئە‌و زاته‌ له‌ ئینتیهای هینده‌وه تا ئاخری زه‌نگستان و تا دوایی رۆم ده‌خاته‌ ژێر ده‌ستییه‌وه، هه‌ر به‌وجۆره‌ ئە‌و حکومه‌ته‌ ده‌وام ده‌کا تا زه‌مانی «دارای سییه‌م کۆدومان» له‌ سالی ۳۳۰ ق.م دا به‌شه‌ر کردنی له‌گه‌ل ئە‌سکه‌نده‌ری مه‌کدونیا یه‌وه ئینقرازیان پیدرا و کوردستان پارچه‌پارچه‌ کرا. ئە‌مما حوکمداری کوردان له‌ حالیکی نیو ئیداریدا ماوه. ئە‌شکانیان به‌سه‌رداهاتن دیسان چه‌ند پارچه‌ حکومه‌تی چکۆله‌ی کوردستان ئیداره‌ ده‌کرا تا ده‌رکه‌وتنی ئە‌رده‌شیری بابیه‌کی ئە‌رده‌وانی کوری تیردای ئە‌شکانی. ئە‌وه بوو به‌سه‌به‌بی ژیانه‌وه‌ی کوردستان و ده‌ستی به‌شاهنشاهییه‌کی له‌ ئە‌وه‌ل چاترکرد و ئە‌حوالیان بۆ‌ کورد بوونیان که‌ هیچ شوپه‌ نه‌بی و ده‌رکه‌وتنی له‌ شاره‌زوور و جیلوانه‌. وه «ابن الاثیر» له‌ جلدی یه‌که‌میدا موفه‌سه‌ل به‌حسی

دهکا. کاغذی نهدوان لیتمان مه علوم دهکا که خیتابه ن دهلیت: نهی کوردی کوری کورد، نهوش شاهیده که عائلهی ساسانیان کوردن؛ لاکین ههروه کو بیژرا عوله مای کوردستان هه موو نه حوالی میلله تیان کرده فیدای غه فلهت و هه لئه له تانندیان به دوشمن. خولاسه نهو عائلهیه تا زهمانی هه زه تهی عومهر حوکمداریان کرد و دهستی زوریان به سهر شهرق و غه ریدا داگرتبوو. له زهمانی هه زه تهی عومه ردا به «به زدی کورد» ئینقرازی کرد. نه حوالیان دوور و درتیه له جلدی یه که می «گه وهه ر» دا و نیوی حوکمداران و عه کسبان به بیان ده کرتیت. که هه ماشا ده کرتیت له پاش ده رکه وتنی ئیسلام نهو زاتانهی بیژرا و له دهستی دوژمندا به غهیری کورد حیساب کراون. چونکه ته ئریخی کوردان له خیلافه تهی هه زه تهی عومه ردا و هه خرکان و خرانه دیجله وه و ئیرتیباتی دینی بوو به سه به بی که مکردنی ته ئریخی کوردستان. مه سه له ن زاتیکی وه کو نادر شای هه وشاری که له سالی ۱۰۹۹ له هه وشار هاتوته دونیا وه هه وشاریش جیگه یه که له قیتعهی موکریان و له ۱۱۴۰ تا ۱۱۶۳ هه ر حوکمداری کردوه له ئیران و هیندستان و له تهرهف نه وروپاوه به ناپلیونی شهرق ئیشتتهاری کردوه موئه ریخانی تورک به خه لقی بوخارای داده نین. چاکه نه وه بوو به نه هلی بوخارا، لاکین ئیسمی هه وشار چ لیده که ن؟ نهو چون ئینکار ده کرتیت هه رچه نده نه وانیش ئینکاری بکه ن، لاکین ته ئریخ ئیسه پاتی دهکا و بو مان به بیان دهکا که نهو زاتانه بی شوبهه کوردن ههروه کو له زبان و عاداتی میلله تدا به خیتو کراوه و ته ئریخیش حیفزی کردون.

که ریم خانی زه ند پیاو تیک بوو له عه شیره تی زه ند و پا په له سالی ۱۱۶۳ هه تا ۱۲۱۰ پادشایه تی کرد، نه ویش به ده ست ناغا محمه دی قاجاری که یه کتیک بوو له ئومه رایانی، ئینقراز دهکا، وه کو با پیره گه وری نه م پادشای ئیران بووه که ئیستا نه حمه د شایه.

نه حوالیان به ته وای له گه وهه ری یه گانه دا ده بیژرتیت. خولاسه حیکایهت و سه رگوزشته گه لی میللهت به ته وای ده ست به ده ست و زبان گرتوه و له دائیره یه کی زور چاکدا هاتوه و زهوتیان کردوه که نهو زاتانه کورد و پادشا و حوکمداران کوردستان بوون و به عزتیک ئیستتیلان به سهر غه ردا کردوه. لاکین له تهرهف عوله ماوه که وتوته ژیر په رده ی جه هله وه، له بهر ئیشتتالیان به عیلمی عه ره بی و ته عه سووی وشک، نه بیان په رژا وه ته سه ر ته ئلیفاتی ته ئریخ به کوردی و ده لئین «انا لله وانا الیه راجعون».

عیلم و زانینی کوردان

کورد نه وه نده ئیعتباریان به کتیبی عیلم و سه نایع نه دا بوو، له ئوسوولی شهر و زورانی و تیره ندا زیدا زیاتر سه عیان ده کرد، وه کویازی و سواری و گو وچه وگان و تیر و شیر و مه تالبازی و پیشکه وتن به سواری و مه بانداری و راوکردن، له مه داریساندا نه غله بی ته حسیلاتی خسووسیان نهو نه وعه زانینه بووه، نه ما له هه بیته تی ئیجتما عیدا زور به هیمهت بوون و دا ئیه به مه شه وهت و یه ک دلی و ته دبیر، کار و هه ره که بیان ده کرد و بی ناگاداری یه ک ده ستیان بو هیهج کاریک نه ده برد، هه ر کاریکی موهیم روویدا با پیکه وه وه خر ده بوون بو نهو مه سه له یه فیکریان ده کرد و لیک غافل نه بوون.

نه قسامی شرعه ی کورد:

«هیرودوت» ده بیژرتیت: چوار قسمیان بو شهر و مو حاره به و سی قسمیان بو جووت و چاندن به ده قسمیان داده نی، زاهیر سی قسمیش ساحیب مولک و جووت به نده بوون و له سه ر وه جهی ئاتی نه گه وری بوون و نه ساحیب روتبه و ره ئیس بوون، له گه ل نه وه ش له سه ر ئومه تی غهیره و بیگانه مه رزه بانی سپه پیده بیان ده کرد. قسمی نه عزه می کوردانی مه زکوور گه وری له شکر و سوپا ه، له ژیر نه مری خو باندا بوون.

عاداتی کوردان: له نه وه لی نه مر دا عیقه تی نه فسیان په بیدا کردبوو. ته عدیلی لیباس و مه عیسه تیان کردبووه عادهت، له له زهت و هه وا و هه وهس و شه هوات و نه فسانی و مهستی و نه زاکهت و تن په روه ربیان ده ست هه لگر ته بوو، هه تا له دو ایبانه وه له نان و ته عام و خو اردندا به ته وای ئیقتسادیان کردبوو، لاکین وه قتی که له هه موو شه عبانی ئاسیا ده وله مه ندر بوون و به سه رایاندا قوه تیان زیاتر بوو، ته ماشایان کرد به شه وکه تتر و زیاتر زه بر ده ست بوون و چاترین دنیا یان بو هاتوه و ته وای عاله میان که وتوته ژیر ده ست و حوکمه وه. ته غیبری عادات و ته بایعی مه مدوحه بیان به فه سادی کرد و ده ستیان به ته له زوزات و مهستی کرد و هه موو نه خلاقی مه رزه بیان به ردا.

ده لئین: له جه ژنی «میهریجان» دا نه وه نده بیان شه راب ده خو ارده وه تا عه قلیان له سه ر ده رده چوو. نه گه ر ته دبیر تکیان له نه مر تکی موهیمدا له واقیع ببویه، چه ند رۆژتیک له پیشتدا مه سه له حه تیان ده کرد؛ یه عنی له پیش جه ژندا. چونکه زیامی رسته یان له ده ستدا نه ده ما. هیندی که له موئه ریخان ده فه رموون له مه جلیسی ته دبیریشدا شه رابیان ده خو ارده وه. له پاشان شوونی ره عیهت به ته وای گه بییه بلوو غ. له هه ر جیگایه ک ساحیب

روتبه‌یه‌کی حکومت یا خود ساحت مهنسه‌بیک یا مهرزه‌بان وه یا خود سپه‌ه‌بودیکی سپایان بدیبايه ته‌لعین و نه‌فیربان ده‌کردن و به‌تف له‌نیوچاویان ده‌کوتان. وه‌کو زابتانی ئیستای کوردان.

هیندیك له‌و ساحت مهنسه‌بانه قیولیان ده‌کرد و خویان به‌موسسته‌حه‌قی لومه‌ده‌کرد و نه‌و ئیستبداد و زولمه‌یان له‌سستی و بی‌ئیعتباری و نه‌کوشینی خویان ده‌زانی.

حوکمدار له‌سه‌ر هه‌موویانی واجب کردبوو، ره‌عیه‌ت و ساحت روتبه سه‌جده‌بان بو حوکمدار ده‌برد و به‌عزیک له‌هوشمه‌ندان نه‌و ئیستبداده‌بان قبول نه‌کردبوو. هه‌روه‌کو نه‌مرو که عه‌جه‌م له‌سه‌لامدا رکوع ده‌به‌نه‌ به‌ر گه‌وره و نیوه‌سوجه‌یه‌کیان بو‌ده‌بن. نه‌و ئیستبداده تا نه‌مروش له‌کوردستاندا ماوه. ره‌عیه‌ت بو‌ئاغا و میران و مورید بو‌شخیان به‌ته‌واوی ره‌سمی ته‌عزیمیان له‌حزوردا نیمچه سه‌جده‌بیکه. نه‌وانیش وایان خستوته ئیعتقادی نه‌و فه‌قیرانه‌وه، نه‌گه‌ر وانه‌کن کافر ده‌بن یا خود زور بی‌ته‌ده‌بی ده‌که‌ن.

ژن هینان

کورد بو‌ژن هینان زور حه‌ریس بوون؛ ژنی زوریان ده‌هینا، زوریان جاریه و که‌نیزه‌کیان به‌قه‌ده‌ری ئیمکان هیناوه. «ژن» موتیعی نه‌مری پیاو بوون، به‌هیچ وه‌جه‌موخاله‌فه‌ی پیاویان نه‌ده‌کرد و ده‌رکه‌وتنیان له‌مال مه‌منوع بووه. نه‌گه‌ر ده‌ریش که‌وتیان له‌ژیر به‌خیکردندا و به‌رچاوی به‌داپوشراوی و چارشیتو و رووبه‌ندیانه‌وه ده‌گه‌ران، نه‌گه‌ر بچوبانه مالی که‌سوکاریان یا برای گه‌وره یا می‌ردی نه‌و ژنه له‌گه‌لیان ده‌چوون و ده‌یان هیناوه. وه نه‌گه‌ر بو‌جیگایه‌کی وه‌کو باخچه و بیستان و ته‌ماشگا بچوبایه دیسان هه‌ر به‌به‌خیکراوی ده‌چوون و ده‌هاتنه‌وه و که‌سیتک نه‌یده‌دی. نه‌غله‌ب ژنیان له‌لیباسی پیاوانیشدا ئیشتراکی شه‌ریان کردوه و زور حوکمداریان له‌په‌یدا بووه. بو‌میهمانداری و کارکردن له‌مالاندا، نه‌غله‌ب وه‌زیفه‌ی پیاویان ده‌بینی و زور ژنی مه‌شه‌وور و شه‌رکه‌ر و ساحت قوه‌ت و ره‌شیدیان له‌عه‌سری نه‌وه‌ل و دواییشدا له‌ده‌رکه‌وتوه، که‌نه‌حوالی نه‌وان له‌به‌ندی سه‌لته‌نه‌ت و نه‌ماره‌تی مه‌شه‌ووراندا به‌ته‌فسیل ده‌بیتزیت نه‌گه‌ر خودا هه‌زبکا.

ته‌ریه‌ی مندالیان: له‌به‌خیکردنی نه‌ولاد و مندال و ژندا زوریان نه‌هه‌میته‌ پیدابوو و له‌سه‌ر ره‌وشتیکیان ته‌ریه‌ ده‌دا. مندال تا (پینج) ساله‌بی نه‌ده‌بی ژنیان ده‌دانت، له

مالدا کارکردن و ژنیانی فیر ده‌کرا. له‌پینج ته‌جاووزی بکردبا و ژنیانی مالدارانی بزانیان نه‌وجاره ده‌یان خسته به‌ر موعه‌لیم. له‌قوتابخانه‌دا عه‌قل و تیگه‌یشتن و چاکه و پیاوه‌تی و ته‌هزیبی نه‌خلاق و له‌عب و بازی و شکار و سواری و تیر و مه‌ته‌لبازی فیرده‌کرا. هه‌روه‌کو بیترا له‌عیلم و زانیاندا مندالیک به‌په‌نج سالی ده‌گه‌یشتن، سوپاهی بوون. به‌جوتیک نه‌ده‌ب و ته‌ریه‌ ده‌دران شایانی مه‌دح و ته‌عریف بوون. هه‌ر له‌چکۆله‌بیه‌وه سیدق و راستگوییان فیر ده‌کرد و موراعاتی پیاوی راستییان نیشان ده‌دا و درۆ و ده‌له‌سه‌یان زور له‌لا عه‌یب بوو و به‌گوناهیتی گه‌وره‌یان ده‌زانی. گه‌وره و نه‌مه‌رایان ئیفتخاریان به‌مه‌ ده‌کرد که نه‌ده‌فرۆشن و نه‌ده‌کرن به‌مه‌نه‌فه‌عه‌تی مولکیان ده‌ژنیان، هه‌رچییه‌کی لیتیان زیاد ده‌بوو، ده‌یاندا به‌فه‌قیر و مسکینان، هه‌روه‌کو نه‌مروژ نه‌و عاده‌ته له‌نیوانیاندا لانه‌چوو. هه‌تا مونه‌وه‌ر و نه‌مه‌رای کوردستان هه‌رچه‌نده ساحت ئیقتداریش بووبن، له‌به‌ر نه‌وه که نه‌که‌ونه ژیر منه‌ته‌وه و به‌سه‌ره‌ستی بزین، له‌ده‌وائیری هه‌یچ حوکومه‌تیکدا مه‌ئمووریان قبول نه‌کردوه. شه‌ره‌فخانی بتلیسی له‌ته‌ئریخه‌که‌یدا ده‌بیتزی: له‌هیچ وه‌ختیکدا پشتیان بو‌دوو نان خوار نه‌کردوه. سه‌به‌بی ژنیان له‌کیوان و قه‌لایانی سه‌ختدا نه‌وه‌یه که نه‌که‌ونه ژیر ته‌حه‌کوم و منه‌تی نه‌غیاره‌وه. دیسان ده‌لئ: پادشا یانی که له‌ته‌رازیان نزیکبوون هه‌زبان کردوه بیانکه‌نه سپه‌ه‌بد و مهرزه‌بان له‌نوردوویندا له‌به‌ر «راستیان و ره‌شیدی و به‌مروه‌تیان». نه‌و میله‌ته‌پاکه نه‌گه‌ر له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیتک شه‌ریان کردبی شیربان زه‌ه‌ریوه، نه‌و که‌سانه به‌نه‌دامه‌ت گه‌یشتون و نه‌گه‌ر رووی راستیان له‌هه‌ر میله‌تیک کردبی نه‌و میله‌ته‌به‌مه‌قسوود و مه‌رامی گه‌یشتوه.

خوو و ته‌بیعه‌ت

کوردان تا زه‌مانی که‌یک‌اوس له‌ته‌بیعه‌تیکي غایه‌ت ساده و به‌سیتدا ده‌ژنیان. کورد خویان له‌نه‌قوامی سایره به‌قه‌وتتر ده‌زانی، له‌پاشان له‌گه‌ل میله‌ته‌تی موخته‌لیفه ئیختیالیان نوواند؛ چاک و پیسیان جوئ کرده‌وه. نه‌خلاق فاسیده و هه‌سه‌نه‌یان له‌میله‌تانه‌دا ده‌دی و ده‌یان خسته میزانی عه‌قله‌وه. عادات و مه‌ده‌نییه‌ت و قه‌واعیدیان ده‌بژارد، هه‌رچی که‌چابوو قبولیان ده‌کرد. ئوسوولی ئیداره له‌کوردستاندا ته‌ره‌قییه‌کی زور چاکی هه‌بوو، لاکین ته‌واوی فیکر نه‌هاتبووه کاره‌وه هه‌تا له‌وازم و ژنیانی ده‌ره‌ویان به‌هه‌میته نه‌زانی بوو؛ مه‌سه‌له‌ن تا ئینقرازی حوکومه‌تیان، وه‌زیفه‌ی ته‌بابه‌تیان له‌ده‌ست یوناندا بوو. غه‌یره‌ز «جاماسب هه‌کیم» پیاویکیان نه‌هینا بووه و جوود. دیسان بو‌که‌شتیوانی و نه‌کاری و هیندیك له‌مه‌علوماتی فه‌نییه‌دا نه‌جته‌بیان به‌خیکو ده‌کرد. له‌«میسر» و

«رۆم» هوه بیان پیاو دینا بۆ ئەو جۆره کارانهیان به کار دهبرد. ئەیهالەتی کهلدانیان ولایتیک بوو له کوردستان دهچوون ئیقتباسی لازمیان له دوشمن دهکرد. له بهر ئەو جۆره حههره کاتانه و بچ ته دبیر و وهته نپهروهری و بچ ئیهتتامی هه مێشه حکومه تیان له شۆرش و هه لاله لاله دابوو.

کوردستان زۆر ئه هه مێشه تی به سیحریاز ده دا. سیحریاز له ئیداره ی حکومه تدا نفووزی ته وای هه بوو، له مه راسیم و ته وه جوهاتی خسووسیدا، ئەوان ئیفایی ئەمریان ده کرد. زه بتی ته قویم و ده قایقی حکومه تیان گرتبووه ده ست. ئەوانه هه ر شتیکی مونسه باتی عیلمی تیدا لزوم بدیترا بیه، ئیستخدا میان ده کرد و بۆ ته رقی و بلندی ده کووشان. چاترینی هه موو ئەشیای جیهان که وتبووه ده ست کوردان. «کورد ه واری» له هه موو خسووسیکه وه حوړ و سه ره ست ده ژیان، هه ره کو حسیاتی میللیان نه بوو و بۆ ژبانی به شه ربه تیش غایه و ئامالیتی که به ته وای ته شکیلی ته مه ددون بکا و یا خود بۆ دوا بیان. ده ساییستیک دانانیان لیتی ئومید نه کراوه. له وه قتی ده ست درژیاندا ئەساسیکی بۆ ئەولادیان سه مه ره به خش بچ، ته شه بوساتیان نه بووه و نه که وتۆته فیکریانه وه، نه یانزانی له پاش رووناکی تاریکی و له دوا ی خوړسه ندی که ده ره. کورد خو اردن و کار نه کردن و له بهر کردنیان کرده عاده ت، ئاسووده بیان له لا موباره کیکی گه وه بوو. جووت و دروینه و کیلانیان له عوه ده گرتبوو، مایل به ته رقی و ته شکیلاتی حکومه ت نه بوون، له ده وائیریان و سوپا هیاندا ئەجنه بی ئیستخدا م ده کران و په عیه ت له بهر شید ده تی حکومداریان قه وانین و نیزاماتی حکومه تیان به ته وای له بیر کردبوو. کورد بۆ سه روه ت و تیجاره ت مو ته رقی بوون، زو لم و جه وریکی له خار بجه وه کرابا، کورد له وانه ئەمنیه تیان حاصل کردبوو و وه حشه تی ئیستبدا دیان له نیتو دانه بوو، هه رچه نده له خزمه تی میلله تی خو یاندا بۆ موسته قبه ل قسوریشیان کردی و بینایه کی ئەستووری چاکیان بۆ کوردستان دانه نا بچ، ئەما به ته نها بۆ ته ئیساتی نیزاماتی مه ده نییه ت خزمه تیکی زۆر چاکیان هه بوو، له نیتو ئەزه نه ی پێشوو دا و مونه وه رانی ئەقوامی مو ته مه ددینانی قه دیدا ته نه یایی و په کتایی په یدا کردبوو، له سایه ی مه زه هب و ئاینی زه رده شت و فه زل و که مال و ئەحکام و ده ستووری ئەو زاته، مو سلێحه وه کورد به مو دده ی چه ند عه سرتیکه سه لته نه ت وه هه موو قه بایل و تایفه ی ئاسیای هینابوو ده ست. له شه ر قدا به یه ک دلێ ده وله تیکی زۆر گه وه و چاکیان خستبووه و جوود. سه لامه تپه روه ری و حوړیه ت و شه جاعه ت و سه ره بستی و داخوا هییان له نیتو ئەقوامی ئاسیادا ئاشکارا کردبوو.

دینی کوردان

دینی کورد: قه دیم زۆر له پێشوو دا به ئیسمی «مه هئاباد» شه خسپک ئیددیعا ی پێغه مبه ری کرد و ته مه ددو نیکی دینی و مه زه به بی له نیتو کوردستاندا بینا کرد. له نه زه ریاتی عوله مایاندا ئەو زاته «ونه وه» و «نه بیره» ی، ئەویش له پێش پێشدا دیاندا ته شکیلی حکومدار بیان کردبوو.

غه یری ئەویش زۆر که س ئیددیعا ی ناردرایان کردبوو. به ئیددیعا به مالی کورد و ئیران، وه کو باقی ئەقوامی ئاری عیبا ده تی ئەجرامی سه ماویان کردوو. عه له خسووس «رۆژ» و «مانگ» و «ئه ستیره» په رستنیان بووه (مه) په رستن. له زاتی مه زکو ره وه ته ئسیس کرا، ئەسلێ مه عنای «مه» گه وه ئیسمی بوو، ئەوه ل بانی تی شاهیده، له پاش ئەو زاته مانگ به «مه م» ته سمیه کراوه. «رۆژ په رستن» له پێش ئەو دا زهووری کرد، چونکه «جه م» به مه عنا ئه رکانی دین «شید» په رسنده. مه عبوود ئه رکان ئەمی «خو رشید» ئەو زاته خو رشید په رستنی خسته مه یدان و مه ی و جامی ئیجاد کرد و کردیه روکن بۆ ئاین و «نه و رۆژ» ی کرده جه ننی دینی. زاهیره ن ئەو وه خته بۆ هه موو ئەستیره یه که هیلکه به کیان دروست کرد بوو له هه موو چیا بیئیکدا دایان نابوو. له ئەغله ب مال و سه رایاندا مه و جوود بوون. له بهر ئەوه له عیلمی فه له کدا زۆر مه هاره تیان حاصل کردبوو، ته ره قییان له مونه جیمیدا گه بی بووه دره جه ی نیهایه ت. له مه سه له ی حه زه تی ئیبراهیم (ع) دا لیمان مه علووم ده بچ خودای ته عالا حه زه تی ئیبراهمی له سه ر ئوسوولی ئاینی کوردان فیر کرد بوو، به لکه بۆ ئیلزامیان ئەوه ل حه قناسینی له ئەستیره و مانگ و رۆژه وه نیشانی دان، ئەویش به نه سسی قورئانی مه سبووته و شکی تیدا نبیه و ئیزهاری ئەمه ده کا که «کورد» ئەستیره و مانگ و رۆژ په رستنیان ده کرد و بوتیان بۆ ئەو ئەجرامانه دروست کردبوو بۆ به ته قالید. حه زه تی ئیبراهیم که له پاش ئەوه ده بیژریت ئەوه خودامه، ئەستیره ئاوابوو مانگ ده رکه وت، ده لیت ئەمه به خودا. که مانگیش ئاوا ده بچ رۆژ ده رده که ویت ده لی: ئەمه به خودام چونکه له هه مووان گه وه تره. که ئەویش ئاوابوو فه رموی «انی وجه ت وجهی» ئەی قه وم! من له شیرک دوور که وتمه وه و ئەوه رووی خۆم کرده خودایه کی که ئه رز و ئاسمانی ئافه ریده کردوو.

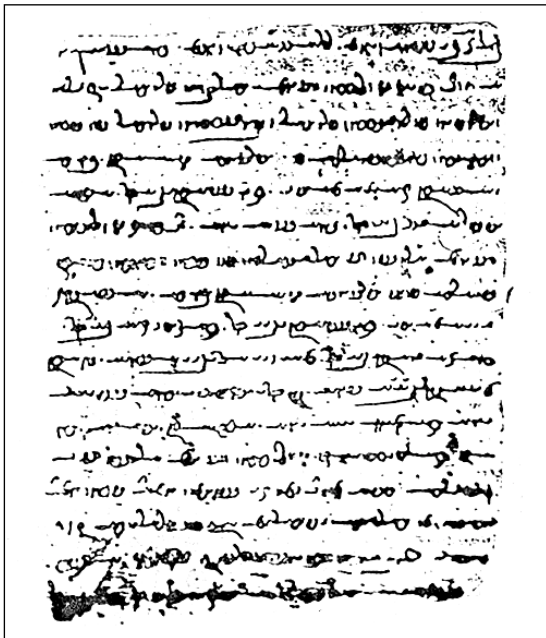
دووم که بوته کان ده شکینتی ئیسپاته و که به باوکی ده لیت تو ئەسنامت به خودا قبوول کرد، ته ماشا ده که م تو ش و قه ومه که ت له زه لاله تیکی ئاشکاران، ئیسپاتی بوتپه رستی

کوردها. له وهختیکی که دهفهرمبون: من نه مشکان له هه مووان گه وره تر شکاندنی، ئیسپاته بۆ ئه وه بوتانی موته عه دیدیان هه بووه. ریوایه تی قازی به یزای له عه بدوللای ئیبنی عومه ره وه: ئه وه که سه ی ئیشاره تی به سووتاندن کرد گوتی: بیسووتین و نه سره تی خوداکانتان بدن، پیاویک بوو کورد و نیوی «هیزن» بوو، مه علوم ده بی و شاهیدیکی له وه چاتر نییه که قورن ئیسپاتی ئه وه دهکا. حه زره تی ئیبراهیم کورد و نه مروود و ازهرایی کورد بوون. ته فسیر به حسی دهکا و زور له عوله ما و موته ریخان موباحه سه ی رابردو ئیسپات دهکهن. ساحیبی «برهان قاطع» ده لیت: حه زره تی ئیبراهیم ئیسمی ئه سللی «زهردهشت» ه. ئیبراهیم له فریکی سربانییه به عنی: ئه بره هم (اب رحیم). له پاش هیجره تیان له دست بیوراسپ هه ره کو له دهنگه دهنگی میللیه تدا به دریتی بیژرا سربانیان نیویان نا «باوکی به میهره بان». خولاسه حه زره تی ئیبراهیم دینی سابیته ی له کوردستاندا نه شرکرد. له ئه وه لیشدا خودایان ناسی بوو، لاکین له هاتوودا ئه حوالیان ده بیژین. ئه غله بی موته ریخان له سه ره ئه وه ن حه زره تی ئیبراهیم له عه هدی بیوراسپدا هاتوته وجود. هه رچیکو بیوراسپ موته سیسی ئاینی «مارپه رستی» بوو. له زمانی ئه ودا «مار و گه نم» یان ده په رست. له به عزئی ئاساردا که شف کراوه «مه طران یوسف دبس» له ته ئریخی سووریادا و له جلدی ئه وده ل ئه وه به حسه به ته فسیل ده گپه رسته وه. ئیسمی بیوراسپ بۆ ئه وه شاهده: به عنی ماری گه زنده. (چونکه له دهنگه دهنگدا به حس کرا لازم به شه رح نییه، موراجعه عت کهن).

کورد له پیش ده رکه وتنیان له وه ته نی ئه سللی، ئه و ئاشوویی دیانه ته و ته فریقه ی مه زاهیب و ئیعتقادیان تیکه وتبوو؛ چونکه له جیگای خو یاندا کتیبی زهند ئاو یستیایان که وتبووه ناو، له پاش به سه ردادانی زوحاک له زولم و ته عه ددا، ئه وه ده ستیان به هیجره ت کرد. حه زره تی ئیبراهیم له وه ته نیاندا ته لقینی دیانه تی خو ی کردبوون، له پاشان هاتنه جیبال و کتیوانی هه ورامان و شاره زوور و ئورفه و دیاره کر و مه عموره هله عه زیز.

بینا له سه ره ئه قوالی موته ریخان له ئیراندا «زهردهشت» دانه ری قانون یا پیغه مبه ریکی ناردراو ده ژمیتریت. ده لیتن له عه هدی جه مشیددا هه بووه و له سه ره رووی دنیا بوو. زهردهشت له نازه ربایجاندا له شاری «ورمی» له دایک بووه و له گه ل هورمز به زدان به کدیبان چاوپیکه وت و مولاقاتیان کرد. له هورمز کتیبی موقه دده سی «زهند ئاو یستا» ی که وه رگرت، زهردهشت له ورمی هه لات و هیندیک ئه شخاسی له گه ل چوو، به سه ره ئاوی چۆمی «ئاراز» (ئه رقس) و به حری خه زه ردا رابه ورتن. گه لیک پیاوان وه دوویان که وتبوون

و حه مله یان ده برین. مولاحه زه ی وه زعییه تیان کردبوون و به سه ره ئاواندا ده رباز ده بوو و ده چوو. زهردهشت زور سالان به ته نها له کتیوانی چۆلدا به حالی موسته غریقدا به سه ری بردبوو. له ئاقیبه تی ئه مردا له کتیوانی ته ترافی ورمی که [مرکورنو چیا کورنو چیا] بی هاته خواری، رووی له به لخ کرد و کتیبی زهند ئاو یستای ته قدیم به خه لق کرد و ئه مر و نه واهی فیکردن و ده ستی به ته بلیغاتی دینی دهکا. گوشتاسپی حوکمداری به لخ ته له بی موعجیزاتی لی دهکا و ئیسپاتی پیغه مبه ری لیخواست. ده چی له نیو لۆکه دا پارچه ئاوری بۆ ده بات، نه لۆکه و نه ده ستی که سی ده سووتاند. گوشتاسپ موعجیزه ی دیکه ی لی داو کرد. زهردهشت هه ندیکی کتیبه که ی بۆ خو ینده وه، گوشتاسپ ئیمانی بی هینا و عوله مای به لخ رجایان کرد پادشا ئه زبه تی نه دا گوشتاسپ به هه موو ره زایه ک ئاینی قبول کرد و «زهند ئاو یستا» ی له سه ره پیستی ۱۲ هه زار گامیش به زپه نووسییه وه و به نه قشونبگار جوان کرا. زهردهشت بۆ موغه قبه تی نفوزتیکی ته وای پدید کرد و هه موو کهس با وه ری پی کردو له لای هه مووان ئاینی قبول کرا. ئه و موغه قبه ته بوو به سه به بی په یدا بوونی دو شمنان و قوه ی ناتیقه ی موعاره زه ی کرد، زانین و مه علومات هه م دو شمن و هه م دلای عاله می ته سخیر کرد.

(ئهمه ی ئاتی سه حیفه به که له کتیبی زهند ئاو یستا)

زهووری ئەو دینه بووه سه‌به‌بی موحارەباتی دینی و جیدال. ئەو دینه بوو بە‌غە‌له‌به‌ی
گوشتاسپ لە‌سه‌ر ته‌واوی جیهان بە‌قووه‌ت شه‌ری خسته‌ نیوه‌راستی هیند و ناسیاوه.

له‌ هیندیك ئاساردا نه‌قل كراوه، سه‌حیفه‌ی سه‌روه‌ه كه‌ دینی كوردان وه‌كو دینی
زه‌رده‌شت بووه‌ مه‌ه‌ته‌ر و چه‌ه‌ته‌ری ئە‌دیانیك بوو، به‌شه‌ر قبوولی كردبوو و نزیکتری
عه‌قل و عه‌داله‌ت و ئینساف بوو. ئوسوولی ئە‌و دینه قبوول‌كردنی ماده‌ بکه‌ن، یه‌عنی
قبوولی شتیکی مادی كه‌ خودا له‌ ماده‌یه‌دا مه‌وجود بوو. خودا زاتیكه‌ له‌و دایه‌.
له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌نیو موئه‌ریخاندا و له‌ ئیستیلاحي عوله‌مایاندا به‌كوردی قه‌دیم «مه‌دیا»
ده‌بێژیت؛ چونكه‌ بۆ خودا شتیکی مادییان قبوول كرد، ئە‌و دینه‌ش له‌ پێش هیجره‌تیاندا
دانرا بوو، بینایان نابوو. زه‌رده‌شت ئە‌و دینه‌ی ئیصلاح كرد و کتیبی زه‌ند ئاویتسای بۆ
ئیسلاحاتی ئە‌و دینه‌ قه‌رار دا‌بوو. له‌ کتیبی ئە‌و زاته‌ عه‌زیمه‌ و موسلیحه‌ گه‌وره‌ و ئوستاده
فه‌زیه‌دا ده‌بێژیت: هه‌رچیکو «مه‌عبوود» واجبه‌ و ده‌بی موجه‌رپه‌د بی له‌ ماده‌ و له‌سه‌ر
مادان ته‌سه‌لوتی هه‌بێ، ئە‌و مه‌عبووده‌ نه‌وعی به‌شه‌ری به‌روحیکی سالح ئافه‌رید و هه‌موو
شتیک ته‌مه‌توع له‌و ده‌كا. ئە‌و مه‌عبوده‌شیان به‌«هورمز» (یه‌زدان) ناو‌برد. هه‌موو
سیفاتیکی چاکی بۆ ئیسپات كرد، له‌شكر و سوپاهی له‌ ئه‌رواحی سالیحی ئە‌وه‌وه‌ بۆ
قه‌راردان وه‌كو مه‌لائیکه‌ بن و خدمه‌تی ده‌که‌ن. «قاعیده‌ی کتیبی زه‌رده‌شت» ده‌بی ئینسان
له‌ به‌راه‌ری رۆحی سالحدا له‌ دائیره‌ی قانونی عه‌داله‌تدا، به‌بی زه‌ره‌ری بژیته‌. به‌هه‌موو
ئیسلاحیکه‌وه‌ تا رۆژی مردن به‌سه‌ری بیا. «موکافه‌ئات» له‌ مقابیلی عه‌مه‌لی خیر و
شه‌ردا، به‌م نه‌وعه‌ ته‌سه‌وری پێده‌دا: هه‌رک‌سه‌ له‌ نیو خۆلدا گه‌نم هه‌لگرت له‌و دنیا و
زه‌ویدا غونچه‌ی ئە‌و گوڵ و میوه‌ پێگه‌یه‌نیت، ئە‌و که‌سه‌ له‌ دنیا‌دا نه‌شری خیر و فه‌زیه‌ت
ده‌كا، هه‌روه‌كو سه‌د قوربانی سه‌ر بېژیت. ئە‌و که‌سه‌ شه‌ره‌ف و حه‌سییه‌تی ئاینی «هورمز»
ته‌واوی زیاد ده‌كا. له‌ پاش مردنیش ئە‌حوالی روح به‌م سووره‌ته‌ حه‌ل ده‌كا «مه‌لائیکه‌»
فریشته‌ی «راشئو» ئیسمیک ئە‌فعال و ئە‌عمالی چاکه‌ و حه‌سه‌نه‌ و پیسی ئینسان به‌بی
خه‌تا و سه‌هوو به‌ته‌رازووی عه‌داله‌ت ده‌کیشیت، ئە‌ویش به‌شاهیدی ئە‌عمالی وه‌ختی ژبان
و ئە‌فعالی حه‌یاتی و چاوپێکه‌وتنی ئە‌و روحه‌ موکامه‌ ده‌کرت. ته‌واوی ئە‌حوالی دیته
حیسابه‌وه‌، ئە‌ویش یا ته‌بریئه‌ ده‌کرت یاخود مه‌حکووم ده‌بی. روحیکی له‌ مه‌حکه‌مه
ده‌رکه‌ویت ده‌یه‌نه‌ مه‌دخه‌لی رێگایه‌کی بۆ سه‌ر پردی «سنوا» راکیشراوه‌ بۆ به‌هه‌شت.
ئه‌گه‌ر ناپاک بی له‌ پرد رانابریته‌ و ده‌که‌ویت ته‌ ناو‌ره‌وه‌، ئە‌گه‌ر پاک بی به‌مو‌عاوه‌نه‌تی
فریشته‌ی «سه‌رئوشا» نیو، به‌بی زه‌حمه‌تی له‌ پردی «سنوا» ده‌په‌رپه‌ته‌وه‌ و ده‌چیته‌

به‌هه‌شته‌وه‌. ئە‌و زه‌مانه‌ به‌حزووری مه‌عبوود (هورمز) ده‌گا. هه‌رچیکو «حه‌شر» ه‌ تا
مه‌وقیعیکه‌ مردوو ئیشغالی ده‌که‌ن و لییان ده‌پرسن: کتیبی زه‌ند ئاویتسای مه‌بنی بوو
له‌سه‌ر ئە‌مر و نه‌واهی و وه‌عد و وه‌عید و ئە‌حوالی مازی و موسه‌قه‌له‌ی تیدا نووسرابوو.
ئە‌م دینه‌ له‌ زه‌مان سواری ئیوه‌دا لغاو ناکریت، ئە‌گه‌ر عاله‌می بنویش کا لاکین ئە‌مانه‌شتان
له‌ خۆتان بی له‌ سواری وشتری سووری چاوپه‌ش چونکه‌ ئاینی ئیوه‌ مه‌حوو ده‌كا. زه‌رده‌شت
سه‌ر ده‌فه‌ ژنی هینابوو، ئە‌ولاد و ئە‌حفاد و زیتن زۆر بوگه‌لیکی؟ هینابوو و جوود. له‌پاش
۷۷ سالان سالی هجوومی تورک بۆ سه‌ر کورد و ئیستبدادی به‌لخ ده‌که‌ن له‌ ده‌ست تورکدا
کوژرا. هیندیك ده‌لین: تا قه‌رنی هه‌شته‌می ق. م ما‌بوو و له‌ زه‌مانی جه‌مشیدا مه‌وجود
بووه (العلم عندالله) یه‌عنی زه‌رده‌شت به‌ته‌عه‌هودی گوشتاسپ له‌سه‌ر ئە‌و عه‌قیده‌ باقی
ما‌بوون.

په‌یدا‌بوونی ئاوریه‌رستی

له‌ سالی ۵۳۴ قه‌بلی عیسا عه‌له‌به‌یسلامدا «غوماتیس» نیویك زهووری كرد
به‌سه‌م‌ردیسی برای كه‌ یك‌اوسی دوهم (كه‌مبیز) خۆی ته‌سمیه‌ كرد و ئیستیلا‌ی كرده‌ سه‌ر
كوردستان و به‌ئیددیعیای برابه‌تی كه‌ یك‌اوس، ئه‌رزی كوردانی زه‌وت كرد و كه‌وته‌ نیو
ته‌واوی حكومه‌ته‌وه‌ و ته‌داخولی به‌حه‌ره‌سه‌رای پادشایی كرد و هه‌موو ژنی كه‌مبیزی
ماره‌كرد و خسته‌یه‌ ده‌سته‌وه‌ ئاینی ئاوریه‌رستی ئیعلان كرد، له‌ تازه‌رایجاندا بینای
ئاته‌شگه‌ده‌ییکی زۆر گه‌وره‌یان كردبوو، هه‌موو مه‌عه‌دی زه‌رده‌شتیی ویران كرد و له
جیگایاندا ئاته‌شگه‌ده‌ییکی بینانا و ئوسوولی دیانه‌تی لی گۆرین. قاعیده‌یه‌کی بۆ ئە‌و
دینه‌ مه‌جبوریه‌ مه‌جوسیان‌ه‌یان دانا كه‌ «ئه‌هریمه‌ن» مه‌عبوودی شه‌ر و «هورمز» مه‌عبوودی
خیره‌. ئە‌و رۆحه‌ شه‌رپه‌ر موقابیلی روحی سالح ده‌كا و به‌قووه‌ت دیت و هه‌موو ئە‌حوالی
سالح به‌فه‌ساد ده‌دا. بۆ رۆحی سالحیش قووه‌تیک هه‌یه‌ ده‌چیت ئە‌و روحه‌ شه‌رپه‌ر
بكوژیت، تاقت نایه‌نیت. بۆ شه‌رپه‌ریش له‌شكر هه‌یه‌ له‌گه‌ل روحی سالح شه‌ر ده‌که‌ن.
روحی سالح له‌و شه‌رده‌دا زه‌ره‌ر دینیت؛ ئە‌گه‌ر چی قووه‌تی روحی سالح زۆرت‌ریشه‌، له‌گه‌ل
ئه‌وه‌ش ده‌ره‌قه‌تی ناکریت. له‌ پاش مردن، روحی سالح پێشوازی سالحان ده‌كا.
مه‌رحه‌بابی لی ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌نه‌ شاری تازادییه‌وه‌. هه‌رچیکو شه‌رپه‌ر فریبان ده‌ده‌نه‌ نیو
چالای شه‌ره‌وه‌ و له‌ شاری شه‌راندان خواردنیان زه‌هره‌ و ئاوی سویر و تاله‌
«موغ، کاهین»: فه‌سادی ئاینی زه‌رده‌شت له‌ موغ و کاهینانه‌وه‌ هاته‌ پێشه‌وه‌. موغان

له پاش زهردهشت ئاورپه‌رستی و نه‌ستیره و نه‌جرامی سه‌ماوی په‌رستیان تیکه‌ل به‌ئه‌حکامی ئاین و مه‌زه‌ب و دیانه‌تی زه‌رده‌شتیی کرد. خورافات و نه‌فسانه‌یه‌کی زۆریان له‌ئه‌صلی ئاین و ه‌ردا. ئه‌ویش له‌ئیبیتیدی ئه‌مردا عوله‌ما له‌نیتو کوردستاندا ده‌ستیان به‌ته‌داخولی ئاین و ئیجتیهاد له‌ئوسوولی دینیاندا کردبوو. به‌ده‌سایسی «جووله‌کان» ئه‌و فیتنه‌یی ئه‌فکاره له‌ کار دا‌بوو و بۆیان ده‌کۆشان و که‌وتبوونه نیتو میتشکی موغانه‌وه. بۆ فه‌سادی ئاینی زه‌رده‌شت، موغ و عوله‌ما ته‌سه‌لوتی مه‌عنه‌وییان له‌ کوردستان په‌یدا کرد و چووبوونه عه‌قلی عاله‌مه‌وه. له‌نیتو رو‌حی کوردستاندا ده‌ستی ئیستیلیان درێژ کردبوو. له‌ ته‌ره‌ف میلله‌ته‌وه ئیجتیهادات و ته‌عزیمتییکی له‌ حه‌دد به‌ده‌ریان بۆ ده‌کردن. مه‌حبووب و عه‌زیز و مه‌سموعولکه‌لام بوون. له‌سه‌ر حوکمداران، به‌ته‌واوی ئه‌مر فه‌رما بوون و موپه‌شیریان ده‌کرد بۆ حوکمدار به‌عه‌فوو. حوکمدار ئینکاری نه‌ده‌توانی بکا پادشا جه‌ساره‌تی موخالیفه‌ی ئه‌و موغانه‌ی نه‌بوو. ئه‌و نه‌شخاسانه ده‌ستیان به‌فه‌لسه‌فه‌ی دینی کرد، پیستیرینی عاداتی ئه‌و عوله‌مایانه ئه‌مه‌یه که له‌هه‌موو شتییکی بیج‌تر بوو، بۆ خودای مه‌ستی، موسه‌که‌راتیان ده‌برد به‌قوربانی. له‌ پاشان موغ شه‌رابی ده‌خواردوه تا ویجدان و په‌وشت و عه‌قلی له‌ ده‌ست ده‌رده‌چوو. خه‌لقیشیان فیری ئه‌و عه‌قیده فاسیدانه کرد و سو‌جده‌یان بۆ ئاورش پێ ده‌بردن. خولاسه ئیعتیقادی کوردستانی قه‌دیم له‌پیشوودا له‌ هه‌موو ئیعتیقادیکی ئومه‌می سائیری شه‌رق چاتر بوو؛ چونکه بێ وه‌حی ئاسمانی ته‌شه‌بوسات وه‌حدانییه‌ت خودایان کردبوو له‌ سینهی ۵۲۱ق. م «دارای گه‌وره» ه‌وجوومی کرده سه‌ر «سمردیس» و کوشتی. ئه‌و عه‌قیده فاسیده‌ی له‌ کوردستاندا پاک کرده‌وه. ئه‌ما به‌دزی له‌ نیو هه‌ندیکدا ئه‌سه‌ری ما‌بوو؛ ده‌یان شارده‌وه. باقی به‌ ته‌واوی دینی زه‌رده‌شتیان قه‌بوول کردو ده‌ستیان به‌ بینای دینی پیشوو‌کرد. «دارا» هه‌موو موغ و کاهینانی «سمردیس» کوشتن. عوله‌مای زه‌رده‌شتی خسته [سه‌ر] و ئیعتیقادیکی ته‌واوی پیدان. «مه‌زده‌ک» تازه‌مانی «ئه‌نوشیروان» دینی زه‌رده‌شتی له‌وجوددا بوو؛ لاکین ئاوربان به‌خۆشه‌ویست قه‌بوول کردبوو و به‌ گه‌وره‌یان ده‌زانی نه‌به مه‌عبوود بیناسن؛ یاخوود ته‌له‌بی خیر و یا شه‌رتیکی لیبکه‌ن. ئه‌ما زۆریان به‌عه‌زیز و مه‌حبووب که‌وتبووه به‌رچاو؛ ئه‌ویش له‌ ته‌ئسیراتی سمردیس ما‌بووه.

له‌ زمانی نه‌وشیروانی عادلدا «مه‌زده‌ک» نیتو‌یک بانی و موسیسی دینی مه‌جووسی په‌یدا بوو. دیسان که عه‌قیده‌ی فاسیده‌ی سمردیس تازه‌کرده‌وه و خسته‌یه مه‌یدانه‌وه.

«ئوسوولی ئیعتیقادی مه‌زده‌ک»: هه‌ر چیکو شه‌یتانه، رو‌حییکی شه‌ریه‌ر ته‌واوی

کۆشش و مه‌قسه‌دی ئیفسادی رو‌حی سال‌حه. هه‌ر [چی] فیکری هه‌یه بۆ ئه‌و هه‌ده‌فه به‌کاری ده‌با، به‌ په‌رستنی روژ و مانگ و فه‌ره‌جی ژن و ئاور و مردوو ئه‌مری پیدابوون. سو‌جده‌یان ده‌برده‌به‌ر «ئاور» و «نوور» و «هه‌وا» و «با» یان ده‌په‌رست. به‌ئاوریان ده‌گوت: جه‌سه‌دییکی پاکه. ئه‌گه‌ر له‌لای قوربانی ئاوربان بگرتبایه نه‌یان ده‌کۆژانده‌وه و ئیعتقادیان به‌هاته‌خواره‌وه له‌ ئاسمانه‌وه ده‌کرد. ئه‌و ئیعتقاده‌یان به‌نزولی دانا‌بوو، تا زه‌هوری ئیسلام ده‌وامی کرد؛ لاکین هیندیک له‌ کوردانی ئه‌ترافی به‌حری ورمی له‌ عه‌سری چواره‌می پاش عیسا، به‌واسیته‌ی یه‌کیک له‌ عوله‌مای کوردستان، «ئاس» نیتو‌یکه‌وه دینی مه‌سیحیان قه‌بوول کردبوو. له‌ زه‌مانی خوسره‌وی په‌رویزدا -که له‌ ده‌ست به‌هرامی چۆپین هه‌لا‌ت‌بوو- هیندیک له‌ کوردان له‌گه‌لی چووبوون. به‌دزییه‌وه دینی عیسیان قه‌بوول کردبوو. تا ده‌رکه‌وتنی ئیسلام له‌ژێر ئه‌و ئیعتقاده‌دا ده‌ژیان.

کورد و ئیسلامیه‌ت

کوردستان به‌ئه‌کسه‌رییه‌ت ئیسلامه‌تییان قه‌بوول کردوه، به‌شرووتاتیکی ته‌واو شو‌عه‌به‌کیان هه‌یه که قه‌بوولیان نه‌کردبیت زۆر که‌من.

ئه‌وانه‌ی ئیسلامه‌تییان قه‌بوول نه‌کرد بیت، هیندیکن مو‌شاییه‌ی مه‌جووسی ئیرانیان هه‌یه. له‌ حه‌یاتییکی ئیبتیدادا ده‌ژین. ئه‌وانیش ناکه‌ینه ئه‌وه‌ بۆ کوردی ئه‌سلی؛ چونکه ئه‌وانیش له‌ژێر ویجدانی ئیجتیماعیه‌ی کوردی ئیسلامدا به‌مه‌جیوری ئیستخ‌دام ده‌کرین، هه‌روه‌کو مه‌جووسانی ئیرانی حازری به‌م حاله‌ نابنه ئه‌وه‌ بۆ کوردی قه‌دیم و قه‌بوول ناکرین. له‌نیتو کوردستاندا به‌ته‌واوی و له‌سه‌ر شکلی ئه‌سلی ئیسلامه‌تییان قه‌بوول کردوه و بۆ مو‌حافه‌زه‌ی ئه‌و دینه مه‌وجودیه‌تیان مه‌حوو کردوه. هه‌تا وه‌پاشکه‌وتنیان له‌ حه‌زاره‌تی عه‌سری و عه‌ده‌می ته‌ره‌قیان له‌ به‌عزێ فنوونی تازه‌دا، ته‌عه‌سووی ئیسلامیه‌ته. ده‌لێن هه‌روه‌کو به‌به‌عزێ ئومووری خورافاتیی ئه‌جنه‌بیه‌وه ئیشتیغال ده‌که‌ین، سه‌عی له‌ دیانه‌تکردن چاتره. چونکه ده‌ببندریت و نه‌زه‌ری دیقه‌ت جه‌لب ده‌کات، زاتیکی وه‌کو سه‌لاحه‌دین ئیمپراتۆریه‌تییکی ئیسلامه‌تی له‌ کوردان هینا مه‌یدانه‌وه. ئه‌و ته‌شکیلاته‌ی له‌سه‌ر ئوسوولی دینی دانا‌بوو. ئه‌گه‌ر بۆ مه‌حافه‌زه‌ی ئیسلامیه‌ته‌بوایه، وه‌کو ئه‌مرۆ ته‌شکیلی «که‌مالیه» که‌ کرا ئه‌وه‌ل به‌رنامه‌جیان حکومه‌تی تورکیای لادین بوو. ئه‌ما ئه‌یووبی حکومه‌تی ئیسلامیه‌تی لا میلییه‌تیان ئیعلان کرد و بۆ که‌لیمه‌ی ته‌وحید سه‌عیان ده‌کرد. ئه‌وه ده‌لبیلیکی زۆر گه‌وره‌یه بۆ دینداری کوردان.

عوله‌مای کوردستان میللیهت و کوردایه‌تیبیان ئینقرآز پیتدا. ئەگەر بهو دەرجه له دیندا حهریس نه‌بوونایه ئەمپۆکه نه‌ده‌بوونه ته‌عنه‌زهنی به‌عزێ موئه‌ریخانی موسته‌بیددی تورک و به‌ته‌وه‌حوشیان دانه‌ده‌نان؛ عه‌له‌لخسوس له‌م عه‌سری ئەخیره‌دا زاتیکێ وه‌کو مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری له‌ کورداندا به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک له‌ ئوسوولی ئیسلامیه‌تدا نیشته‌هاری کرد له‌ نیتو چاک و خراپدا به‌ته‌واوی ماهیری ره‌هبه‌ری جه‌وه‌ری دیانه‌تی ئیسلامی ده‌کردن؛ له‌پیشدا میلله‌تی کوردستان له‌ قه‌رنی ئەوه‌ل و ناخیری هیجریدا ئەوه‌نده ته‌ئلیفاتیان که‌ بوو بێت، بۆ ته‌عه‌سووی دینی له‌سه‌ر لوغه‌تی قورئانی ته‌ئلیفاتیان کردوه؛ هه‌روه‌کو له‌ کتیبی «گه‌وه‌ری به‌گانه» له‌ نه‌ه‌زی عیلمیه‌دا ده‌بێژریت. دايمه‌ ساعی بوون بۆ ته‌قلیدی عه‌ره‌ب، له‌ عاداتی میللیدا زۆر موته‌ئه‌خیر بوون، ئەگەر عاداتی میللیه‌ت و ئیسلامه‌تیبیان پێکه‌وه موخافه‌زه‌ بکردایه و کوردایه‌تیبیان بۆ عه‌ره‌بیه‌ت ته‌رک نه‌کردایه، ئەمپۆ کورد له‌ هه‌موو شوعه‌یه‌کی کوره‌ی ئەرز، مونه‌وه‌تر و جه‌سوور و به‌حه‌میه‌ت و ناموس و شه‌ره‌فتر ده‌بوون. عوله‌ما و مه‌شاخ و ئومه‌رای کوردستان به‌که‌لیمه‌ی دینه‌وه هه‌لواسرايوون. ئیسمی کابووسی خه‌لافه‌تیبان له‌به‌ر چاوان گه‌وره‌ کردبوو. نه‌یان‌توانی حه‌ره‌که‌یه‌کی میللیه‌ت بکه‌ن، عه‌له‌لخسوس له‌ژێر په‌رده‌ی خه‌لافه‌تیدا هه‌م دیانه‌تیبان چوو و هه‌م مه‌وجودیه‌تی کوردستانیان له‌ ده‌ست ده‌رکه‌وت. به‌مه‌حزی قه‌ول ئیغفال کران و له‌ سه‌رسامی و غه‌فله‌تی ئەو کابووسه‌ هشیار نه‌بوونه‌وه. قووه‌ی دیانه‌ت تا ۹۲۲ هه‌جری به‌ته‌واوی ئینتشاری کردبوو. سه‌لیمی ئەو وه‌ل به‌ده‌سه‌یسی سیاسی له‌گه‌ل ئیدریسی بتلیسی بێ دین، ته‌شویقی کوردانیان کرد بۆ شه‌ری شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی. ئیسمی شیعی له‌ نیتو په‌رده‌ی ئیسلامه‌تیدا به‌ئاته‌شیکێ سۆزنده‌یان نیشان دا. بۆ ئیستیلا‌ی کوردستان فیتنه‌ی قزلباشیان کرده‌ ئاله‌ت. ئیدریس بێ ئەندیشه‌ عه‌له‌می ئینقرآزی کوردستانی بۆ سه‌لیم به‌شانه‌وه‌ گرت. له‌فزی ئیسلامیه‌تی کرده‌ ته‌په‌ل و هه‌موو ئەرازی کوردستان گه‌را و کوردستان به‌شیری بێ ته‌دبیری قه‌تلوعام کرا. ته‌نافیداوی ته‌زویریان له‌ گه‌ردن کرا، به‌ده‌ستی خۆیان بوونه‌ سه‌به‌بی ئینقرآزی کوردستان و ته‌فریقه‌ و شوعه‌باتی دینی و مه‌زه‌بیه‌ی تێ که‌وت. سه‌لیم کاریکی کرد هه‌مووی له‌به‌ر یه‌ک بلاوکرده‌وه و هه‌زار مه‌زه‌به‌ی لێ په‌یداکردن. «بناء علی ذلک» بۆ مه‌نقه‌عه‌تی سه‌لیم، ئیسمی ئیسلامیه‌ت و ته‌داخولی ده‌سایسی شیعیه‌ت و سونییه‌ت که‌وته مه‌یدانه‌وه. ئەم شوعه‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ به‌راستی براهه‌کی دایکی و باوکی و یه‌ک عیرق و یه‌ک میلله‌تیبان به‌بوغز و کینه‌ کرده‌ دوшمن و لیکیان دوورخستنه‌وه. بێ ته‌ئه‌ننی ده‌میان تیکنا، کوشتار کرا و خوینی

میلله‌تی مه‌زلوومی کورد هاته‌ رشتن. سه‌لیم بۆ عومریکی موه‌قه‌ت ئیلقای ئەو فیتنه‌ی کرد. خولاسه‌ له‌ نیتو کوردستاندا شوعه‌ی موته‌عه‌دیده‌ په‌یدا‌بوو. له‌ هه‌مووان به‌قووه‌ت و شه‌وه‌کتتر «سونی» و «شیعه» یه‌.

ئەو دوو شوعه‌ عه‌زیمانه‌ له‌ ئەرازی ویلایه‌تی سه‌دا - که‌ به‌جزیره‌ی کوردستان مه‌شه‌هوره‌- وه‌ ئیران و قه‌فقاسیا عه‌شایری موته‌عه‌دید هه‌یه؛ لاکین سونی زیاتر «ته‌ریقه‌ت». هه‌رچیکو سونین، به‌عزیکیان به‌سه‌ر هیندیکی ته‌ریقه‌تاندا ته‌قسیم کراون وه‌کو: نه‌قشبه‌ندی و قادری و ره‌فاعی و سه‌هره‌وه‌ردی. بیلخاسه‌ نه‌قشبه‌ندی له‌ ئیجابی سه‌لابه‌ت و دینیدا زیاتر ته‌عمیمی کردوه و له‌ ئەغله‌بی دێهات و شاراندا ته‌کیه‌ و خانه‌قایان له‌ که‌مالی ئینتیزامدا هه‌یه. ئەمما له‌ نیتو عه‌شایری کورددا هیندیکی به‌زیدیه‌ت و قزلباشیه‌ت و ماز [ده‌تیزم] له‌ نه‌زه‌ریاتدا ئیستیناد کراوه و به‌عزێ ته‌ریقه‌تیبان مه‌وجوده‌. کورد میللیه‌تی و بجدانی ئیسلامیه‌تی عه‌بنه‌ن هه‌روه‌کو خودا ئەم‌ری کردبێ، ئیجرا‌ی ده‌که‌ن؛ به‌لکه‌ له‌ ته‌عه‌سویدا زیاتر له‌ فه‌رایز و سونه‌ن ئەدای شه‌عائیر ده‌که‌ن و زیاده‌ له‌ قودره‌ت که‌مه‌ری ئیخلاسیان بۆ ئیسلامیه‌ت گری‌ داوه و ناتوانن که‌سێک له‌ غه‌یری ئەو میلله‌ته‌ بۆ ده‌ره‌جه‌ی دینی و ئیسلامیه‌تی موخافه‌زه‌ بکه‌ن؛ عه‌له‌لخسوس زه‌ربه‌یی بێ دینی و ته‌زیقی تورکانیان له‌سه‌ره‌. باهه‌مه‌ی ئەوه‌ هه‌رکه‌س له‌ گوشه‌خانه‌یه‌کدا بۆ موخافه‌زه‌ی ئیسلامیه‌تی ده‌کوئن. له‌ ئیراندا چه‌ند شاریکی وه‌کو ساوجبلاغ و شو‌ و سه‌قز و بانه‌ و سارمقه‌له‌ و سه‌نه‌ندۆج و ئەورامان و هه‌وشار و کرمانشا و ورمی و خۆی و سه‌لماس و ماکو ئەو جوژه‌ جیگایه‌یان هه‌یه. له‌گه‌ل ئەمه‌ش تورک پیتیان ده‌لین: له‌ژێر ده‌ستی قزلباش دایه‌.

دێهات نییه‌ مه‌دره‌سه‌ی دینی و ته‌کیه‌ و خانه‌قای ته‌له‌به‌ی عیلم و عوله‌مای چاکی نه‌بی و به‌هه‌موو نه‌وعێک له‌ ته‌ره‌قی دیندا زیاتر له‌ کوردستانی تورکیا بوون. مونه‌وه‌ر، عالیم، زه‌کی، موده‌ریس ئەویش له‌به‌ر بوغز و کینه‌ی حکومه‌ته‌وه‌ بوو، له‌ هه‌موو قه‌ته‌عاتی کوردستانی عوسمانیدا، مه‌دره‌سه‌یه‌ک یاخود ته‌کیه‌ و مزگه‌وت و قوتابه‌خانه‌ بۆ فیترکردنی میلله‌ت په‌یدا نه‌بوو. بۆ ته‌عمیرات و ئاوه‌دانیه‌ی کوردستان نه‌کوئشان. هه‌ر سالیک میقداری زیادیان بۆ دروستکردنی پێگا و ئاوه‌دانی، له‌ کوردی غافل و هه‌خرده‌کراو. ئوجره‌تی توروو و ته‌مه‌توع و ته‌نوبرات و عه‌ره‌بان دوو چه‌ندان وه‌رده‌گیرا. ئەو دراوه‌ هه‌موو ده‌چوووه‌ ئەسته‌مبوول و ئەدرنه‌، سه‌رفی جنده‌یی و شه‌راب و که‌یف ده‌کرا.

رۆژتیک بۆ ته‌ره‌قی و سه‌نايع و پێشکه‌وتن و ئاوه‌دانی و ژیان و زانینی کورده‌واری

موتەفەكیڕ نەبوون و نەیانخستە بیرهوه. ئەو منداڵانەى بێكار و كەسب بخەنە سەر كارێك و پەواجی تیجارەت و فەلاحەتیان بدن، تەشویقی شەرىكەت و قۆمپانیا و هەڵستان بەرێن نەبوو. شەهو و پۆژ لە فێكری ئەمەدا بوون چ بەهانەیه كیان پێ بگرن و بە چ دەسایستێك و حیلە و حەوالە رووتیان كەنەوه و تالانیاں بكەن. ئەگەر یەكێكى بەبیریشیان لێ پەیدا بوايه، هەزار داویان بۆ دادەناوه و تووشى بەلایەكیان دەكرد.

بێ موبالەغە تورك بەغەیرهز فەساد و تالانگەرى و بەد ئەخلاقى و تەوهحوش و جەهل و بێ ئیدراكیان فێرى كوردان نەكرد. بۆ ئیستعبادى ئەو قەومە قەدیە و نەجیبە، هەزار حیلەى وهكو شیعه و سوننه و بەدین و بێدینیاں خستە پێشەوه. نیفاق و شىقاق و دوور لە تەمەددونیاں نیشاندا. توخمى جەهل و نیفاق و تەوهحوشیاں بۆ چاندن. بەئیسىمى دیانەت و ئیسلامییهوه چەند كەسێكى مەنفەعەت پەرور و خودپەرستى وهكو هێندێك مونافیقاى كوردانیاں بڵندكرد و كلكێكى دیانەتیان پێداكردن و بەواسیتهى ئەو رىجاله پوولپەرستانهوه ئەم میلله تە فەقیر و بەلەنگازەیان لە هەموو حقووقێك مەحرۇوم كرد.

لەلایێكهوه هێندێك بانگى شیعیه تى و هێندێك سونییه تى، عەجەم بۆ مەنافیع و تەرەقى میلله ت و پەهابى لە توركان و دووركەوتن لە تەئسیراتى توركان، شیعه بیان تەمەسوك كرد. توركیش بۆ ئیستعباد و سوخره و شەر لە مابەینى ئێران و ئەناتۆلدا بانگى سونییه تى و حوبى دیانەتى بەگوێیان دادان. كوردیش بۆ مەدەنییه تى عەرەب و تەقلیدى ئەخلاق و ئیسلامیه ت هەلخەلە تابوون و لە خەوى غەفلەت و بێ خەبەرىدا لە بن تەئسیراتى چوار قووه تى جازیبەدا موتەحەبیر مابوون.

تەقلیدات و دەسایس لەهەر چوارلاوه لەنێوانیاندا فاعیلیكى موختار بوو. لەبەر كوشتارى یەكتر بەدەسایسى كازیبه نەپڕژانە سەر ئەوه، فرسەتیان دەستكەوى و چاویان بكەنەوه و بزائن چ دەكەن؛ بەغەیرهز ئەمە كە دەم تێكێتن و یەكترى بكوژن چاره یەك نەمابوو. بوون بەقوربانى تورك و عەجەم. عەداوه تى سیاسیه كى بەپەرەى ئیسلامیدا بۆ شەر و بوغز و نیفاقى مەزاهیبیاں تێكەوت و ئاورى فێستەى تورك بەكبرىتى دینى هەلایسا. هەردوولا بەنێوى شیعه و سونى مەحووبوون. تورك و عەجەم بەكوشتنى ئەم قەومە نەجیبه تەقویەى میلله تیان كرد و بەخوێنى ئەوان ئیسپات بوون.

«سیر مالتۆلم» بەم سورەتە ئیزاحەى دەكا: هەرچێكو كورد لە مەیدانى شەر و كوشتارى خوێناوى شیعه و سونیدا دەژین، بە شیرى دەسایس عومریكى بەفەلاکەت رادەبوێرن. لە جەرەیانى موختەلیفەدا بەر لینگى ئەم و ئەو پێكوتى دوشمن بەسەرگەردانى و پەژمورده یی

لەملا و لەولا لە كوچ و باردان. بەتەواوى عومریكى بەغەفلەت رابردن و دەبنە فیدای دوشمنان.

هەر لە ئەوئەلى ئیسلامییهوه تا ئەمڕۆ -كە سالى ١٣٤٣ى هیجرییه- عەینى حال مەوجوده و بەهیچ وهجه تیک لە دوشمن تەنبیهگیر نەبوون. هەر لە زەمانى ئیمەدا كە دیومانە لە سالى شێخهوه تا هاتنى فەریق بۆ «یسویه» لە لاجان (١٣٢٤) دا و لە حەربى عموومى و عروس (حلمى ئەركان) كە ئەمەندە كورد كوژراوه، ئەوه پیاوى وهكو «حوسین خانى سەردارى بۆكان» و «حەمەخانى بانە» و «سەیفەدین خانى سەقز» و كوشتنى پیاویكى وه تەنپەرور و حەمیه ت و میلله تخوازیكى وهكو «میرزا فەتاح» و بەئەسیر چوونى ئەوهنده یەخسیرانه، لە هەموو ئەقتارى كوردستانهوه و كوشتارى ئەهالى وان و مووش و سیرت و بتلیس و حادیسەى «ئیسماعیل خانى سەمكۆ» و «سەید تاها» و كوژتارى «مارشیمۆن» ی ئەرمەنى و حادیسەى شێخ مەحمودى بەرزنجیه یی لە سلیمانى و ئەو حەرەكاتى ئەخیره ی سالى ئیستا كە ٥٠ هەزار كورد لە دارى سیاسەت درا و ٢٠٠ ئەكەلى مەشایخ و عولەمای موتەبەحیری دینى و لە ٥٠ موتەجاویز ئومەرای ساحیب زۆر و شەوكەت بوون بەفیدایى و لە بن دارى زولم و ئەزیه تدا مردن و زیاده لە سێ ملوین نفوس ئەمڕۆكە بەنیوه گیبانى دەژى؛ هەموو شاهیدی ئیداره ی سابق و لاحقی توركانه و ئەوانه هەموومان لى مەعلوم دەكا و ئەمڕۆ كرده وه یەكە كورد لە بن سەتتارى دیندا بەهیاك چوون، غەبرى ئەمە كە موخده ع بەئیسلامى بن و فیدای دین و عەرەب بوونیاں، گوناھێكى سادریان نبیه كەوا لە جەهلدا مپێننه وه.

ئەم فەزایع و كوشتاره ی لە دیارەكەر و ئەلعەزیز و ئورفە كرا، دین پیتی كردن. (حەوادیسى ئەوانە لە «گەوهەرى یەگانە» دا بەتەفسیل بەحس دەكرى) پەزائەت و فەزایحیكى تورك بەكوردیان كرده وه بەسورەتێكى تورك بۆ خوێیان لە جەرایدیاندا نەشریان كردن و عەكسیان كێشاون، ئیمە بەیانى دەكەین.

ئەو ژبانە و دەردى سەریكى كورد دەیکێشن، تەعەسووبى دینییه و ئەو تەعەسووبەیان بەم جوړه گرتوه: هەرکەس ئیددیعیای دیانەت بکا لە لایان و جلی دینی پتیه بى، ئەگەر لە دلدا كافریش بى، وا دەزانن پیاوى خودایه و لازمه بەهه موو نەوعیتك كەمەرى خزمەتى بۆ گرتەدن. ئیدی ئەوهیان نبیه كە دەرەوه و ژوورى، بەرابەر یەك بکەن و بزائن بەراستی لایقه بەمە ئەو خزمەتە بكرى قووه ی ئەو موخاکەمه و تەدقیقاته و ئیدراکیشیاں بەمە لى سەلب كرده وون كە لەسەر هەموو ئیسلامیك لازمه تەجەللوسى لەسەر براى دینی خوێ نەكا

و هەرچیگو گوتی، راسته و به درۆزنی مه زانه.

ئهو (له غاوه) ده مچ گریدان. تورک و عه جه م لهم دهم گریدانه. ئیستفاده ده کهن. پیاویکی ره زیل و بیج دین و مه نافیعی شه خسیهت په رستیک په پیداه ده کهن، ههر به و جوژه دهست به دهست ئهو فیتنه و دهسیسه به له کاردا بوو و زه مان به زه مان کابووس سواربان بووه و ته سه لوتی له سه ر په پیداه کردوون تا که یاندوونیه ئه مپۆکه.

دایمه کورد له ژیر ته ئیسیری دوو کابووسی به قووه تدا ژباون: یه کیتیکی دینی و یه کیتیکی حکومهت. ههرچیگو دینی به واسیته ی هیندییک مه نافیعی و پول په رستان ریگا و در و دوولانیان لی په پیداه کردووه و له ئه بوایی موته عه دیدهدا بویان چوون و له خه وی غه فله تیکی حکومهت ئیغفالی کردبوون، زیاده خو به ندیان کردن به ئه فسوون و ته له سمان چاوی دیتن و پی روین و دهست به کاریان گریدان و مه جالی بزووتنیان نه دانی. دایمه له نووره وه بو زولمه تیان لیخوپین و ته وقی ئیستعبادی پۆم و عه جه م و غه بره بان کرده گه ردنیان.

ده توانم به راستی بلیم ئهو که سانه ی دینخواه له راسته وه ئاله تیکی به کاریوون بوو حکومهت ده کووشان. ئه گه ر ئهو زاته فازیلانه ی عیبادی «پوول و مه سله ک» نه بوونایه، کورد وانه ده که وته ژیر زولمهت و جه هل و زولمی حکومه تی له خودا نه ترسانه وه. ئه وه ی به سه ر کورد هاتووه، ئهو زاته زیر په رستانه سه به بن. «دقتور فریج» - که به حسی دیانه تی کوردان دهکا - ده لی له عه سری ئیسلامیدا کورد ده نگه ده نگی میلیلهت و عه شایری ئیسلامیه تیان له ژینیکی زۆر به قووه تدا گه رته وه. ئهو حه یاته ش ئولفه تی له گه ل دین زیاتر هه بووه. له پاش ئه ویش دائیره ی ژبانیان مه حدود بوو، هه ستان و دانیشتن و گه رانیان تابع به قیووداتی موراقه به ی گه وره و مه زنانی کوردان بووه.

لاکین له دائیره ی میلیلهتدا به که مالی سه ره سستی ده رۆن مه یلیان به شکلتیک بووی، بزووتن و ئاره زوویان به هه ر چتیکه وه بیج سوئالی ده کهن و ئاره زوویان نه بیج ره ددی ده کهن. له نیتو سنووری زه وی و خاکیاندا له ژیر حوکم و ئیداره ی گه وره و خودانیکیا ده ژین. له ژیر قانون و زاکوونیکی زۆر چاک و ئاشکارا به مه شه ره تی یه کدی به سه ریان بر دووه.

هیندییک له موئه ریخان ده لپن: کورد له بهر ته زییقی عه ره بان، ئیسلامیه تیان قبول کردووه؛ چونکه کورد له پیش ئیسلامیدا له کویتستانان گه شتوگوزاریان ده کرد و ئه رازی هاوین و زستانیان هه بوو. عه ره ب وه ته نگی هیتان و (بیلجبار) قبولیان کرد و ئهو ته زیقیه بوو به سه به بی ئیسلامیه تیان.

زاتهن راسته ته نگی عه ره ب نه به ته نیا بو کوردان بوو، بو هه موو میلیله تی شه رق ئهو ته زیقیه کرا؛ ئه ما عه بری کورد به یه کجاری بو ته قالیدی عه ره ب، خو یان و میلیلهت و وه ته نیان مه حوو نه کردووه؛ به ته نی دینیان قبول کرد. لاکین کورد هه م دین و هه م ته قلید و هه م خورافات و ئه فسانه ی جاهیلانی عه ره بیان به ته واوی قبول کرد و له و ئه فسانه و خرافاتانه دا ئیشتیهادیان کرد ته وسیعیان ینشان دا. به لکه به بی ترس ده لیم عوله ما و مه شایخی کوردان فه نانی ئه فسانه و درۆی خرافی نه زانانی عه ره بن و له سه ر ئوسولی ئه سلی ئهو درۆ و ئه فسانانه کتیب و حاشیه و ته لیلیفات کراوه. لاکین هه ر وه کو به حس کرا تا زه مانی ده رکه وتنی ئیسلام، کورد به موسسته قیل له بن ئالای پادشای خو باندا ده ژیان، فتوحاتی ئیسلامی یه کتیک به حسیان ده کهن پیاویکی وه کو «هورمزان» پادشای لوپستان و ئه سفندیار پادشای شه ره زوور و به هرام کوری فه رخ زاد پادشای ئاوربایگان، ئه وانه و چه ند که سیک هه ن که به کۆمه کی یتک «یه زدی کوردیان» کرده شاهنشاه. خولاسه به یتک جیهه تی و راستی و ئیتیفاق و یه ک دلی به سه ریان ده برد. سوخره کیشی هه یچ که سیک نه بوون چونکه دین، پادشا، قیبله، وه ته ن، میلیلهت، زبان، ژیان، عادات، ئه خلاق یه ک بوو؛ تیییکه ل نه بوو له پاش قبول کردنی ئیسلامی مه زاهیب دین، ئاین، تورق، شه عب، جینس، وه ته ن، ئه خلاق، زبان، ژیان تیییکه ل بوو لیکدرا ته سه لوتی هه زار توخم و زبانیان به سه ردا هات. ده ساییس عه ره ب، ترک، دین له لاییکه وه لیک جوی کردنه وه و بلا بوون. عوله ما ی کوردستان یتک یتک به ده ساییسی حکومه تانی موخته لیفه له عه سری پیشوودا و ترکی له پاشان دینیان کرده ئالهت. هه ر وه کو ئه مپۆ که له عیراق له نیتو به عزی روه سایی دینی کورداندا نمونه ی پیشووان نیشان ده دن و ته سدیقی هه موو ئیدعیاییتکم ده کن. ئه حوالیان له ئاتیدا له فه سلی عه شائر و قه بیله ی کوردان له بن عنوانی «قه ومییهت و میلیلهت عه شیره تی کوردان» دا هه ریه ک له عه شیره تی خویدا و مه زه هب و ئاین و ته ریهت و خه ریته و زوبان و جوغرافیا و ئه رازییان و عه ده دی نفوس و ماهیهت و چلونیان ئیداره و ژبانیان و ئه حوالی سیاسی روه سایی مه شایخ و کوره ی ئهو عه شیره تانه دیته به حسه وه. به ئیزنی خودا له به حسی دیانه تی کوردان خلاس بووین دیتنه سه ر عه شیرهت و تاریخی ئه حوالیان له جلدی دووه مدا.

«سه ره سل» سه ره ده و سنووری کوردستان پیش و پاش و خه واس ته بیعییه یی هه رچیک و کوردستانی ئیستایه حدود و سنووری له سه ر ته شکل عه شائیری ته عین کردنی.

کتیبی غونچهی بهارستان دوو جلده ئه مهی تهبع کرا جلدی ئه وه له، جلدی دووهم تهبعکردنی کهوته پاشه وه. جلدی دووهم کتیبه که زۆر چاکه؛ عه شیرهت و قه بیله و شاران و دێهات به ته واوی دهگریته وه. عه ده دی نفوس، مه وقع جوغرافیا، چۆم کیتو، تیجارهت، ژیان عادهت، جل، ئیداره، ئاغا و ره ئیس و تاریخ هیجرهت و ئیسکان و ئه ساسیان و سه به بی نیویان و له ئه رازی مومته له کات دانیشته وان به ده لایلیکی چاک به حس دهکا و به چهند صورته و عه کسان موزه بییه نه. به ته شویق و ته رغیبی هه ندیک له ئومه را و مه زن و کورانی عه شائیری کوردان به دلخۆشی دانیبیه وه شهرت و قه راریان که و ته سه ره وه وس و ئه منیبه تیشیان دامی مادی و مه عنه وی بۆ ته بعیان و ئینتشاریان کۆمه کیم بکه ن. له پاش ئه وه که که و ته تبعکردنیان و چهند مه لزه مه یه کم ته واو کرد، ئه و زاتانه هه ره که س له جیبی خۆی کشاوه؛ کۆمه کی پارهیتکیان نه کرد. منیش بی تا قهت و بی ده ست و بی مامه وه به هه ره غیرهت و زه حمهت بوو له بن ته ئسیرات چهند مانعاندا ئه زبه تم کشاند جلدی ئه وه لم ته بع کرد. ئیستاش ته بع و نه شری که و ته تۆته ژیر حه مییهت و مره و ته و به ئه نساف منه وهرانی میله تپه رور کۆمه کتیکمان بکه ن ئه و جلدی ما وه ته بع بکریت.

ئه ئه ر و ته ئلیفات و مه ئالیف

۱- «گه وه هری یه کانه تاریخ کوردانه» عیباره ته له چوار جلد: «جلدی ئه وه ل له ئیبتیدای سه لته نهت و سیاسی ئیداره حکومهت مه ده نییهت، سه نایع، خهت، نووسین، موچاره به و ئیستیلا و ته ره قی و ئینقیراز وهضعفیهت و ته واوی ئه حوالیان له سه ره قه ول سه حیح به حس دهکا و میقداری دوو سه د سو ره تی ئه شخاس و ئاسار و ئه بنیه ی شارانی کوردستانی قه دیی تیدایه و دوو سه د و په نجا سه حیفه ی وه کو ئه م سه حیفه یه له ئیبتیدای ئیسلامییه وه تا ئه مرۆ به سیتییه م جلد ته واو ده بی.

جلدی دووهم و جلدی سیتییه م و جلدی چوارهم:

تاریخ، ئه حوال، ژیان، دیانهت، ئه خلاق، عادهت، سه لته نهت، ئه مارات، حوکمداران، عه شیرهت، قبا ئیل، تائفه، مه زاهب، ته رایق ئیستیلا، شه رپوشۆر، ته شکیلات و ئینقیباز و ته واوی سه رگوزشته یان و ماجه رایان، تاریخ و ته رجومه ئه حوال پیاوان دینی عوله ما، شو عه را و فه بله سو فان، مشایخ، صۆفیه، مو صه نیفان، مو ئه ریخان و ئومه را و ئاغا وات،

حوکام و مه زنان ئه وانه میلهت په ره ره و مه شهوران که له کوردستاندا پیگه یشتوون و ئیشتیهاریان کردووه سه ره حه د و سنوور و ئه رازی ته بیعی و مه عادن و تیجارهت و زراعه تی کوردستان له ئه وه ل زهووری ئیسلامه وه تا ئه مرۆ که ئه و سیتییه م جلده ش عیباره ته له دوو هه زار سه حیفه زیاتر دیسان به سی سه د و کسو ر سو رهت و خه ریته موزیبه نه. عه کسی ئه کسه ری ئه شخاص و شاران و مه نازیرو ئاساری قه دییه ئه وه نده ی په یدام کرد بی تیم خسته وه.

۲- تاریخ کوردستانی ئا ذریایجان له ئه وه له وه تا ئه مرۆ ی، عیباره ته له سه د سه حیفه مزینه به ئه غله ب سو رهت خه ریته و مه نازیرو زۆر چاکه بۆ کردن و ئه عیانی ئه و جیگایه.

۳- تاریخ حکومه تی سی میران «موکریان و بابان و سوژان» جلدی یه ک عیباره ته له ۱۲۰ سه حیفه له سه ره ئوسولیکه غایهت زه ریف و چاکه کتیبیکی زۆر له تیفه و به فائیده یه.

۴- «ره همنای حه کاکان» کتیبیکه «علمی عه مه لی» کۆلان و ته واوی مه عادن به واسیته ی ئه ده وات کیمیای زۆر به ئاسانی بۆ ساحیب هه وه سان ره هبه ریکی چاک و مورشیدیکی به فه زله. عکاسی به عز ی مه واد به ده ستی خۆت دروست ده که ی بی ئه وه ی ئیحتیاجت به فه رن گستان ده بی.

۵- «سه نه عت و فنون» که ره با، غلوانی، ددان سازی، زێرن گری، ئاو پینه سازی، مینا له سه ره ته واوی معادن سابون ره نگی، هه موو مه نسو وجاتییک و زۆر شتی لازمی تیدایه بۆ هه موو میله ته تی کورد لازم ده بوو هه موو سن فیک ئیستیفا ده ی لیبی ده که ن به شه ست ره سم موزه بییه نه.

۶- تاریخ ئیسماعیل خان «سمکو شکاک» هه فتا سه حیفه یه و چهند عه کسیشی تیدایه.

ئه گه ره هیمهت و حه مییهت بزکی کوره ره ئه سای کوردستانم له سه ره ده بی ته بعیان ده که م با ته واوی کوردستان به زیان و لوغهت خۆیان بیخو پین و ئیستیفا ده ی تاریخ و سه نه عت له سه ره ئوسولیکی کورده واری لیبی بکه ن. بۆ به نده فه خریکه و شو کرانه ییکه که مؤفه ق بووم به قه ده ر خو م خدمه تی میله ته م بکه م و بۆ ئه و ذاتانه ش خیرییک و ئیحسانیکه له گه ل میلهت و وه تن و ئه ولادی خۆیان ده که ن. خودا توفیق بدا.

خۆشى و ترشى

له نيو دل و دهره ييكي بي كه سيدا هاوار و بانگيكي به راستيه له
حاليكي ئه فسانه بييدا

دانه ري

سه يد هوسين هوزني هوسيني

مزي دامه زراني يو دانه ري راده گيرت

نه شرياتى: ۵

پوژى دووشه ممه يازدهى محه رهم سالى ۱۳۴۶ = ۱۹۲۶

له مه زره كهى زارى كرمانجيدا دامه زرا

خوشبو ترشی

له نیو د ول و دده ریکی بیکسیدا داوار و واسگی به راستیبه له حالیکه افسانه بد

دانهری

دانهری

روزى دوشمه لارزدهى محرم سالى ۱۳۴۶ = ۱۹۶۶

نشریات :

روزى دوشمه لارزدهى محرم سالى ۱۳۴۶ = ۱۹۶۶

له مزره كوى زار كومانچى دا دانهرى

پیشداستی

به مندالی بچووک بووم شلک و ساوا
گهلی ناز و نییازم بوو له ناوا
همیشه کار و پیشهم ههر له مال بوو
ئه نیس و غه مپه وینم دایک و خال بوو
له بو دلخووشیی و ئاسوودهگی دل
گه لیک خۆشده ویستم دایکی کامل
به گیان و دل، ئه وندهی مایلم بوو
له لانکا یا له کۆلا مه نزلم بوو
خودا رازی بی لیتی، رازی له ویش بووم
له دهرد و ئیشی دونیا بی بهری بووم
ئه ونده ئه و ژنه خووشی ده ویستم
له سهر تهخت و دوو سی دۆشهگ ده نویستم
به سه د گوننه چتی چاک بووم ده خه ملی
سهر و می شکم وهکی بوو کان ده گه ملی
به دهنگی لایه لایه وهرده که و تم
به چه پله و پیکه نینیان سه رده که و تم
ئه سهف بو ئه و ده مانه ی شاد و خو پریم
مخابن بو زه مانه ی خو ش و هه مدهم
حه یف بو ئه و زه مانه ی رۆح په روه ر
که دایکم هه مدهم بوو باوک سه روه ر
وه کو مندالی ساوا ههر ده گریام
له نیو مالان به رۆژ و شه و ده گریام

به وینه ی رۆحی شیرین بووم له کنیان
نه وهک دهنگم به هاتبایی بمردبان
ده میک گۆزه ده میک کاشیم ده کرد له ت
ده میک جلکم دری گاه چادر و په ت
ده میک بو دار و شووشه م به رد ده هاویت
ده میک جوینم ده دا ده مخوارد و ده مریت
ده میک دایکم به تووک پیتم هه لده کالالا
ده میکی شیری خو ی پیتم کرد هه لالا
گه لیک جار دهستی بی عاریم دریت بوو
له نیو ژورا شه روشووم به ریت بوو
له ترش و شیرنی هه رچیم بدیبا
به گریه و زۆری خو م ده مبرد هه چی با
له من دایم ده یانده ی چه ند به ها
نه بوو هیچ چاره یی غه یره ز فسانه
ده میک بازی و گه مه و خو شی و ته رانه
گه هیک زاری و گرین قیژه و سه رانه
له په یان و له شیرته بی ترس بووم
نه بو پۆشین و خواردن باری که س بووم
نه بوو پیی خو شبی ئیشی کم بگاتن
که دهیدی ناله مه و ترشیم ده گاتن
له من زیاتر به دهرد و داخ ئه نالی
له بو م هه رده م به ئاه و غه م ده بالی
نه راحه ت بوو که ئازاری بدیبا م
نه تایی بوو که پیتم درکی بدیبا م
له ههر ئیشم تو زانای ئیزه دی پاک
له سه ر به نده تو به خشنده ی به بی باک

ئەگەر تۆمىھەربانى خۆت نەدابا
 دەچوو بوون و ژيانم پاكى بەر با
 دلئىكى ھۆگىرى تۆدات بەدايك
 گرىي خۆشويستنت ليدا بەباريك
 لە ژوورى ھەر دلئىكا پەردەيى نوور
 بەلوتفى تۆترووسكا وەك چىاي توور
 چ چاكى فەرموو ھە پىرى زانا
 بەھەشت بى جىگەبى ھە ھەردەمانا
 لە ھەو رۆژەي كە ئەمنت ئافەرىد كرد
 بەغەيرەز بى شعورى كوانى چىم كرد
 خودايا تۆبەزاتى خۆشەويستنت
 بەپىوانى بژاردەي ھەقپەرستت
 لە كىردارى بەدم چاوان بپۆشە
 لە رۆژى تەنگەتايى مەمخروشە
 بىخەشە تۆ حوسپىن حوزنى موكرىان
 بەدە پىتى باغ و باغچە و مولك و سامان
 غەرەز رۆژانى پىشپىن كارم ھەو بوو
 تەمەننايى دلئى زامدارم ھەو بوو
 كە لىم دلگىر دەبوو ھەو دايكە چاكەم
 نەبوو رىتگاي خالافاندىن لە ماكەم
 بەچىرۆك و فسسانە و لايە لايە
 دەيانلاواندەم ھەو ھەو كىيژ و دايە
 ھەو ھەندەي خۆشەوازي و قسە چاكى
 لە پەند و شىرەت و چەند گۆنە پاكي
 دەيانگوت ھىچ بەدل لىم خۆشەھاتن
 بەغەيرەز بزن و مەر چىرۆك نەكاتن

لە بزنۆكە و مەرۆكە و سەربھووردىان
 گەلەك دلخۆش دەبووم دەمبىست رەوشتيان
 لەويدا ژىنى خەلك و دوژمن و يار
 بەچاوى خۆم دەدى ئەحاباب و ئەغيار
 رەگەزىان يەك نەبى چۆنە ژيانىان
 كە دوژمن چۆن دەبىتە دۆستى جانيان
 لەبەر ھەو سەرگوزشتە ژىرى بار بووم
 بەحىكمەت تىيگەياندىم فىرى كار بووم

بزنۆکه و مهړۆکه

گوتی پیم: دایکی زاناو عه زیزم
ببی لیم رۆله یی شهنگ و ته میزم
له مه پیش چند له میژ بوو بزنه سووریک
سپی بن چهنگ و جوان و رهنگو کووریک
دوو شاخی پیوه بوون تیژ وینه ی خه نجه ر
وه کو که وتبیته دهست پیای دلاوه ر
ردینیکی سپی و دوو بست دریتی
له بن کۆلمه و چه نه ی گه رچو ده هیژی
ده موچاویکی جوان ریش و سمیلی
به روو وهک عابیدیکی توندوتۆلی
له گه ل تۆمه ، بزانه تیگه یشتوو
له نیو خه لکا به فه زلی وهک ئه ره ستوو
نموونه ی عیلم و فه زلت ریشی پانه
له بۆ جـه لـبی دلانه ، داو و دانه
نیشانه ی کار و عیرفانت ردینه
دلی زانا له داخت پر له خوینه
بلندی و سه رفرازی گهر به ریشه
بزن گه وره ترینی کار و ئیشه
ئه گهر فه زل و ئه ده ب ریشی درپژه
بزن به کتایی ده ره هه ر بیژه
به ریش بیت پیاهوتی و عه قل و جه مالت
حه قیقه ت خوّل به سه ربی وهک که مالت

قسه ی کورت گویدیره زۆر دریتی
به کار نایهت هه تا سووچی بریتی
وه ره تو گه وهه ری به کدانه یی پاک
به نایایی وه ده رخه ده چیه بن خاک
برپژه دهر له دهریا فیکری بیکرت
دور و له عل و گه واهیر قهند و شه کرت
له نیو دوکانی عه تارانن خو شبوو
ده بانسوو مشک و عه نه ر شوخی گولپوو
که ئه و بزنه زه مانیک شادمان بوو
له نیو میترگ و چه مه ندا بی خودان بوو
به خو شی و سه ربلندی چاک ده چریا
ده گه ریا بۆ له وه ر هه رده م ده گه ریا
هه بووی چوار کاربله ئه و بزنه فه رزه ند
به بوونی وان هه میشه شاد و خورسه ند
به کییک شه نگول ئه وی دی ناوی مه نگول
ئه وانه ناوی کوردین: سه وسه ن و گول
سییه م تیتل ئه ویشدی بیبلی ناو
له به ر خو شی ئه وان شاد و فه ره حناو
وه یه ئه ولاد و ئه موال ئیمتیحانن
ده مییک سوودن ده می دیکه ش زبانن
نه وا بی مال له ده ستدا جاویدان بی
نه فه رزه نده ت له چاکی پایه به نبی
نه دایک بۆ ئه به د بۆ کوپ ده مینن
نه کوپ بۆ دایکانه غه مپه وینن
چتیکی بۆت به کار بی ئه ی خیره ده مند
له بۆ تیره و ره گه ز کوشین له گه ل په ند

به دهست و باسک و قوّل و مالّ و سهروهت
بکۆشی بۆ ژيانی عيزز و شهوکهت
له بۆ بهرزی ههشار به و ريزگاری
زيان و خوویی ميللهت پيشه و کاری
به راستی سهعیی کهی تا رۆژی مهحشه
دهمیئی نامری ئاوت له دهفتهر
ئهگه و اژی ئه و عومرت بهسهرد
دهچی ههچی که بووت رهنجت خهتهر برد
له وهختی مردنا ئهی پیاوی خورسهند
چیيان لیدی بلّی ئه و مالّ و فهرزهند
له مولک و دهولهت بیتجگه له کفنت
نه ما پۆشین و جلکت کوانی کردنت؟
له نیو گۆرا بهغهیرهز تۆزه خۆلیک
وهدهستت ناکهوی چبکهی بهپوولیک
به دلّ ئاهان دهکیشی داد و فریاد
دهکهی باسی کرین و کردهوت یاد
دهلّی فهرزهدی دلّبهندم له کوتی تۆ؟
برا و خویش و خزمانم له کوتی تۆ؟
نه مندالیکه تا جوانیت بداتن
نه خزم و یاره تا کامت بداتن
به بی ناو و نیشان بی دهنگ و بی ناس
له کلیی خوت ئهچی و ئهمری لهسهرناس
به لان بۆ میللهت کۆشای که مردی
ههتا رۆژی ههتا ماوی نه مردی
خودایا کۆمهگیم که تا نه مردووم
وهدی بیتم چت و کاری نه کردووم

ههتا بۆ میللهتی خۆم خزمهتی کهم
به گیان و دلّ له ریتیان سهرفری کهم
ئهگه مردم دهچی ناوونیشانم
بهغهیرهز تۆ نییه شهکوه و بهیانم
به هاوارم وهره ئهی رهستگارم
بده دلّخوازی ئه و قهومی ههزارم
خولاسه بزنهکهی فهرخونده ئاسار
دهچوو تا خۆی گه یانده بن گه لیک دار
مه پیک هات بوو بهدۆست و ههم ئه نیسی
هه موو کاریکی وی بۆ خسته کیسی
ههتا سهرما نزیک بوو هه شه و و رۆژ
له نیو ئه و میرگه دا بوون بی گره و تۆژ
بزن رووی کرده مه پیی گوت به یاری
وه ره خانووییکی چاکهین تا نه یاری
سهی سهرمایه، باران و کرپوه
نه شیین خۆمان به خیکهین هه ره له جیوه
له بۆ هه ره جۆره کاریکمان به کاره
بلا دهست پیبکهین بی پوول و پاره
به توندی مه پ گوتی ئهی شیتی بیهوش
له سایه ی جلک و بهرگی خۆمی داپۆش
چ ئیحتیاجیم هه یه دهستکه م به قوردا
بکیشم ئه زیه تی دونیا به سهردا
که بزنی عاقل و دووربینی کارزان
بهیستی، پیکه نی له و عه قلی نازان
به ری خۆی دا به جییه که بزنی زبیره ک
بینای نا خانوومان و دار و دیره ک

به دهستووری ئەکابیر ژوور و هه‌یوان
 به‌خشتی سووری دانا کۆشک و سه‌یوان
 ئەگەر هەر هینده‌ی بزنی‌ک بزانی
 ده‌کۆشاین بۆ ژبانی پاک و خاوین
 ته‌ماشای پاش و پیشی کاروبارمان
 بکه‌ین تا‌کو نه‌مردوین شه‌و له‌ سه‌رمان
 بزوت سه‌رما که زستان هاته‌ پیشا
 مه‌ری ئەحمه‌ق له‌ سه‌رمان جه‌رگی ئیشا
 گوتی: ئە‌ی یاری دێرینه‌م به‌قوریان
 جی‌گه‌ی شان و سه‌رمکه‌ ب‌مه‌ نامان
 له‌ سه‌رما عه‌قل و هۆشم لێ ب‌راوه
 له‌ سه‌رما هێزی جارانه‌م نه‌ماوه
 بزنی پیتی دا به‌لان جی‌گه‌ی سه‌ری کرد
 به‌شه‌و گورگی‌کی گه‌یبی دوو‌گه‌که‌ی برد
 سه‌به‌ی هه‌لسا بزنی دی مه‌ر خوراوه
 به‌غه‌یره‌ز پیتست و ر‌یخۆله‌ی نه‌ماوه
 هینای ر‌یخۆله‌که‌ی کرده‌ گوریس زوو
 به‌پیتستی ده‌رگه‌که‌ی ر‌یخست به‌ده‌رچوو
 گوتی: ئە‌ی رۆله‌کانی شو‌خوشه‌نگم
 ده‌ری خۆتان گ‌ری‌ده‌ن ناو و نه‌نگم
 ده‌چم بۆ گ‌یا ده‌رک بۆ که‌س نه‌واکه‌ن
 له‌ دوژمن پ‌ر حه‌زه‌ر بن نه‌ک به‌باکه‌ن
 به‌سووکی پیتی ده‌گوت: ئە‌ی شه‌نگۆلی من
 مه‌به‌ غافل له‌ مه‌کری دۆست و دوژمن
 که‌ ویستم ب‌چمه‌ ک‌یوئ گ‌یانی دایه
 له‌ گورگان خۆ ب‌پارێزن له‌لایه

له‌سه‌ر خۆتان گ‌ری‌ده‌ن ده‌رک و بانان
 مه‌بن هێمن له‌ فی‌لی گورگی نادان
 له‌ ده‌ره‌وه‌ گورگ دایم ک‌ینه‌ جو‌یه
 هه‌میشه‌ مه‌تله‌بی ئە‌و گۆشتی تو‌یه
 له‌ من ب‌ ترس ئە‌گه‌ر ب‌ی، زوو به‌زووی
 ده‌تانخوات ب‌ی قسه‌ و ب‌ی ر‌ه‌زم‌جووی
 که‌ من وامزانی پ‌یی ش‌یت بووم و ب‌یهۆش
 له‌ ئایینی خ‌یره‌د ده‌رچووم ژه‌هرنۆش
 ئە‌گه‌ر بۆمان وه‌دی ب‌ی دوژمنی به‌د
 دلی وه‌ک به‌رد و ب‌ی شه‌رم و ر‌ه‌حمسه‌رد
 به‌زولم و جه‌ور دلی گ‌رت ل‌یمه‌دا مشت
 نه‌ گ‌یان و مال و دل، دیلی ده‌با گ‌شت
 له‌نێو جه‌رگه‌ی ده‌روومان دایه‌ دوژمن
 ته‌واوی ک‌یشوهری کوردی ب‌گرتن
 نه‌ ده‌توانی ده‌ری خۆت ل‌ی گ‌ری‌ده‌ی
 نه‌ مومکینه‌ ئە‌ویش ب‌ی ده‌نگ ده‌رخه‌ی
 به‌پیاوێکی دل‌یری رۆسته‌م ئاسا
 هه‌یه‌ بۆ کۆمه‌گ‌یت ده‌ست با‌ته‌ داسا
 نه‌ جام‌اسپ هه‌یه‌ ده‌ردت بزانی
 نه‌ ک‌ا‌ووست هه‌یه‌ دوژمن به‌زانی
 نه‌ ک‌ا‌وه‌یکت هه‌یه‌ ر‌اکا‌ دره‌فشی
 بو‌یراسپ ر‌ف‌ینی تاج‌به‌خشی
 گه‌لێک چاکی ده‌فه‌رموو عاقل و مه‌ند
 بوزرگه‌ م‌یهر حه‌کیمی شیره‌ت و په‌ند
 له‌ هه‌رلا دوژمنان ل‌یت بوون که‌م‌ینگی‌ر
 ب‌ل‌نده‌ زوو وه‌ده‌ستخه‌ خه‌نجهر و شیر

خوویا چاره‌یی بیچاره‌یی تو
 په‌نایی بی‌کسه‌س و ئاواره‌یی تو
 مه‌ری بی‌شوان و به‌رخ‌ی بی‌خودانم
 بز و کاربیله‌یی بی‌گویی و زبانم
 له‌دهستی گورگ و درنده و ستم‌مکار
 بمانپارینه‌ی رۆژ و شه‌و ببه‌یار
 عه‌زیم بزنه‌که‌چوو گه‌یییه‌ده‌شتی
 به‌چریان ده‌رۆیی ده‌یکرده‌گشتی
 که‌ده‌رچوو دایکی گورگی پر‌فروفتیل
 به‌سالتوسی ده‌هات هه‌روه‌کو‌دیل
 به‌ماته‌ماته‌هات گه‌یییه‌بن‌ده‌ر
 ته‌ماشای کرد به‌چاکی گورگی به‌دغه‌ر
 که‌هاتوودی که‌هوا‌ده‌رکه‌ی ژه‌نیوه
 له‌ترسان‌ده‌رک و بانی‌تونند‌خه‌نیوه
 به‌نی‌ه‌نگ و فسوون و حیل‌بازی
 زبانی‌خوش و شیرن‌کرد‌به‌گازی
 که‌ئه‌ی شه‌نگول و مه‌نگول‌گیانی‌دایه
 له‌گوانا‌شیر‌زارم‌گیای‌تیایه
 وهرن‌ده‌رگا‌وه‌که‌هن‌رۆله‌له‌دایه
 گه‌لیک‌ماندووم‌له‌بۆت‌هیزم‌نه‌مایه
 هه‌تا‌تیر‌شیرۆکه‌م‌کاری‌عه‌زیم
 ته‌وانای‌پشتن‌و‌بۆ‌چۆک‌و‌هیزم
 ده‌لێ شه‌نگول‌که‌دایکی‌ئیمه‌شینه
 تو‌زهردی‌دوژمنی‌ئیمه‌ی‌به‌کینه
 ده‌چیته‌مالی‌خمگه‌ر‌شین‌ده‌کا‌خۆی
 به‌چوستی‌دیته‌وه‌ئه‌و‌گورگی‌به‌دخووی

ده‌لێ شه‌نگول‌که‌دایکی‌ئیمه‌ره‌ش‌بوو
 ردینیشی‌هه‌بوو‌دوو‌چاوی‌گه‌ش‌بوو
 به‌له‌ز‌چوو‌خۆی‌له‌قور‌خست‌و‌گه‌راوه
 دووباره‌گورگی‌زالم‌هات‌به‌تاوه
 گوتی‌شه‌نگول: ئه‌ی‌زالم‌که‌دایکم
 سپی‌بوو‌وه‌ک‌کولووی‌لۆکه‌به‌خواکه‌م
 به‌تاو‌باز‌ده‌دا‌چوو‌گه‌یییه‌کووریک
 له‌نیو‌قسلا‌ده‌گه‌وزی‌بوو‌سپی‌و‌ریک
 گه‌راوه‌هاته‌پشت‌ده‌رگا‌به‌توندی
 گوتی‌ده‌رکێ‌وه‌که‌هن‌زووبن‌به‌ره‌ندی
 ددانم‌پر‌له‌گیا،‌گوان‌پر‌له‌شیره
 ده‌م‌و‌گیانم‌له‌بۆتان‌چاک‌و‌خیره
 جوابی‌داوه‌شه‌نگول‌جه‌رگی‌پر‌خه‌م
 نیشان‌ده‌ده‌ست‌بزائم‌چنگه‌یا‌سم
 له‌وه‌ترسم‌هه‌یه‌بیگانه‌بی‌تو
 به‌ده‌نگت‌لیم‌خو‌بانه‌دوژمنی‌تو
 که‌وه‌ی‌بیست‌گورگی‌پر‌حیل‌سه‌ری‌برد
 که‌لینی‌ده‌رکی‌لابرد‌ده‌ستی‌تی‌برد
 گوتی: هانی‌ته‌ماشاکه‌ن‌بنۆرن
 له‌ده‌ست‌و‌په‌نجه‌ئێستا‌که‌ده‌نۆرن
 که‌شه‌نگول‌ده‌ستی‌دی‌کردی‌گرینه
 له‌چاو‌فرمی‌سکی‌ریت‌ئه‌و‌دلبرینه
 گوتی‌پتی‌پیت‌و‌ایه‌تۆ‌که‌گورگی
 له‌بۆ‌تیره‌و‌ره‌گه‌زمان‌ده‌رد‌و‌مه‌رگی
 له‌رووت‌دیاره‌که‌بیر‌حمی‌و‌سته‌مکار
 له‌ملتا‌خوینی‌ناحه‌ق‌سه‌ده‌هزار‌بار

ئەگەر دایکم بەشاخی تیژی وەک شیر
 لە جەرگت دا دەزانی گورگی یا شیر
 کە سوکارم بەراستی گەر وەخر بن
 بەیە کەدەستی لە بۆتان رێک بەدەربن
 سەرۆکان و بزن و نییری لەگەڵ کوپ
 نە شیر و گورگ و ریتی، نە پلنگ دور
 نە هرچ و نە بەرازان خو له پیشیان
 دەتوانن راگرن دەمرن له ئیشیان
 بەلام ئیستاکە هەرکەس چوونە کیتی
 لە مالددا مانەوێ چوار کەس هەتیوی
 کە گورگی حیلەباز مەئیسوس دەماو
 لە شەنگۆلی دەپرسی و دای سالاو
 بلێ شکتی چه چهی دایکت چلۆنە
 کەوا گەزەندی لیم، پیت درۆنە
 گوتی پیتی دایکی من پەنجە حەنایە
 بەرەحمە نەک وەکو تو بێ وەفایە
 لە بۆمان زۆر بەدلخۆشی دەکوژی
 لە پیسی و عەیب و عارمان چاو دەپۆشی
 گەلێک دەستپاک و خاوتین هیندە مستی
 خەتا و جەور و ستەم نایەت لە دەستی
 دەچیت رەنگین دەکاتن دەست و پاشی
 گەر اوێ دڵ بە کینە ی چاو هەراشی
 لە پشت دەرگایەو دەستی درێژ کرد
 بە نالە و ئاھەو دەنیای قەرێژ کرد
 دەمیێک دەستی بردە نیو کەلینان
 دەمیێک زۆری دەدا چوارچیو بە کینان

لە رێسمە ی دەرکی توند کرد چەنگ و نینۆک
 گریژنە ی دوو دەری پاکر بە زۆر سووک
 بەسەد نینرنگ و ئەفسوون و بەھانە
 بە پشت لیتی دا وەبوو دەرگا و کولانە
 لە سەر بەدبین و زالم دەروە کردن
 لەگەڵ نەفسی تەمیز زولمیکە مردن
 کە ریتی دوژمن لە سەر مالت کراو
 ژیان ت مەرگە خزمت سەرپراو
 لە دەست بیتگانە دا هەر کەس کە مالتی
 وەکو کۆرپە لە دەست گورگا دەنالتی
 ستەمگەر گورگی بێ دینیان کە نۆری
 لە گیانی خۆشەویستیان دەست دەشۆری
 دەلێن کاریلە حەیانە و نەزانیت
 نە دوژمن ناسە، نە چاکە دەزانیت
 ئەگەر پیاویکی زانا وەک ئەوان با
 دەبوو زوو تیگەیشتبا چی خراپا
 بەلام نە دۆست نە دوژمن دەناسن
 لەبەر کیبر و حەسەد بپهۆش و کاسن
 لەگەڵ دوژمن رەفیقن دوژمنی دۆست
 لە خو ناگەن دەیانگورون لە نیو پوست
 بەراستی گورگ کەوتە نیو هەژاران
 پەلاماریکی بردە بەرخی جارن
 لە گولۆتینە خزا زوو کاکە شەنگول
 لە تەندوورا وەشیرا گیانی مەنگول
 بە چەنگو دەم درێ تیتل خوراچوو
 پەلی کرد بیبل و خواردی و بەدەرچوو

وهرن ئەى قەومى مەزلووم هوشيار بن
 له گورگى ناگه هان په رههيز و كار بن
 كه بيكهس بوو دهيانخۆن گورگ فه رزه ند
 له دهستو دهرده چۆ روحى جگه ره بند
 له بۆت دى دوژمنى پر مه كر و حيله
 ده گاته نيۆ ژن و مندال چوسيله
 وه كو گورگيگ به چنگ و كه له به و دم
 ده خنكيني له بۆت گا و بزن و يه كسم
 نه دهستتيكه له گه له ئه و بى و به شه پر بى
 نه پيى چووين هه يه هه له بى و به ده ربى
 به فيتنه و حيله بازى يه ك له دووى يه ك
 ده گيرين و ده چن هه ره به ك به ده ست يه ك
 له سه حرا چون گه راوه بزنى هوشيار
 كه وا ژوور خالييه نه كو پر نه ديار
 نه شه نگوول و نه مه نگوولى دياره
 نه قاپه و كه و چكه نه خوانچه پاره
 به ده نكي به رز بانگى كرد و گريا
 له خووى دا شين و دادى كرد به هوريا
 له گولبين ده كه وت شه نگوول به نووزه
 له نيۆ ته نديووريدا مه نگوول كرووزا
 وتى ئەى داىكى دل سووتى جگه رغه م
 مه پرسه چن به سه رهات بى تو يه كدم
 له ده ست گورگى له عيني به د سه ره نه نجام
 به ناخى ته رزيا چى ناوى به دنام
 ته وه نده ته زيه ت و جسه ورى منى دا
 به كاك و خوشكه كانم سه د ته وه ندا

به چهند حيله و درۆ و رهنگ هاته پيشى
 له كن ئەو مه كرى شه يتان بوو به پووشى
 هه تا ده ركى وه كرد ئەو گورگى كافر
 نه ما رۆژى ژيان و تن هه موو مر
 به په نجهى زولمى ئەو چوو كاكه تيتل
 به خو تينى كرده ره نكين داده بيبل
 له ترسا چوومه نيۆ گولبيني ته ندوور
 هه تا گيان بى له ئافات و به لا دوور
 نه مردم سه د خراتر بووم له مردن
 كه كاكه و داده يى منيان ده بردن
 كه بيسستى ئەو به لايه بزنى عاقل
 به هاوار كردى گابۆر داخ له سه ر دل
 كه داخم بو تو تيتل پاره جه رگم
 له بو بيبل نه ماوم يا خوا مه رگم
 به هه رده م غه مه ره و پينى من به قوربان
 به شه و غه مخوار و يارى من به قوربان
 ره فيقى دلگوشا كانم بمردبام
 نه وه ك وام بيسستبا يانه به به رد بام
 له كو تين ئەى تيتل و بيبل له دا بى
 ئە نيسى رۆژگارى باب و دا بى
 به شه و هه مده نگ، رۆژ ئارامى گيانم
 ژيان و كو رپه له ي من شير له گوانم
 وه ره ئەى تيتلى دا يكت له كو تى تو
 چكۆله و قشپالانه ي من له كو تى تو
 له كو تى ئەى زينه تى دام تينى دا يكت
 له كو تى ئەى غونچه يى بيسستانى دا يكت

وەرە ئەى شوخوشەنگى مامزى من
 وەرە ئەى چاۋ ھەلئۆى رەوكەھوى من
 كچم بىبل كورى شا لايقىت بوو
 كورم تىتل كچى شا عاشقىت بوو
 چ غەددارىكە ئەو زولمەى لە من كرد
 ستەم كىشتى نەمامى وا قەلەم كرد
 ئەگەر گەردوونى ئەجزات كوت بەكوت كەم
 ئەگەر شىرى فەلەك بى گۆشتى لەت كەم
 ئەوھى گوت دەرکەوت چوو بانى رىوى
 گوتى: ئەو كىيە سەربانم دەپپوى
 دەلئ ئەوھ من منم منمن منۆكە
 دوو چاوم پىئوھىە زۆر بزىزۆكە
 دوو شاخم پىئوھىە تىژ وەك رەمۆكە
 دوو گوتى گەورەم ھەيە پان وەك برۆكە
 بزەنم كىيە خواردى تىتلى من
 دەبى زوو بىتتە مەيدانى شەرى من
 ئەلئ نەمخواردووھ من تىتلى تۆ
 نەدئمە پىشى بۆ جەنگ و شەرى تۆ
 لەوى رۆيشت و بۆ بانى گورگ چوو
 تەپە و سەمكۆلى دەست پىكرد و ھات چوو
 لە خوارى گورگ بانگى كرد بەھاوار
 بەبى ترس و خەوف خونخوارى غەددار
 گوتى: كىيە لە سەربانم دەچى و دى
 تەپا تەپ بۆ چىيە بى عەقلى بى جى
 بزى وەك ھور قىيىژەى كرد و پاسا
 گوتى: ئەى گورگى پىسى ھەق نەناسا

لە بۆ چى خۆت وەشارد و چوويە لانه
 وەرە دەر بۆم مەھىنە ھىچ بەھانە
 لە بۆ خواردت تۆ تىتل و بىبلى من
 لە بۆ بردت جگەر پارە و دللى من
 بللى بىچوولەكانى من لە كوئىنە
 بللى مندالى شىرخۆرم لە كوئىنە
 وەرە تا داخى خۆمت پى برپىژم
 زگت بدرم لە خوئىنت ھەلبكىشم
 بە تۆلەى تىتلىم چاوت دەرئىنم
 لە باتى بىبلىم پىستت گورپىنم
 كە بىستى لىدوا ئەو گورگى بەدخوو
 لە نىو مالى دللىدا كردى ھوھوو
 كە ئەى نازان تو چەندە ھەرزەبىژى
 لەبەر بى عەقلى مەستى و گىژ و وىژى
 دەرپىژى ئاخىوداخرت دوور بەدوورى
 لەوان لاف و گەزافان ھىچ نەبوورى
 ئەوئىستا پىت نىشانندەم ھالى تىتل
 ئەتۆش داوئىمە نىو چالاوى بىبل
 ئەوھى گوت گورگ لە مالى خۆى بەدەرچوو
 خەتاي كرد چونكە رىگاي بۆ خەتەر بوو
 بزى شىرى لە مل كرد و مەتالى
 لە بۆ شەر شاخى خۆى تىژ كرد و مالى
 لە بۆ شەر چوونە مەيدان ھەردوو دوژمن
 وەكوشىر لىكخورپىن بىرى تەن و من
 دوو لا وەك پىل گەرانە نەعرەكىشان
 بەوئىنەى ھەورى نىسانى خرۆشان

له بۆ يەك كوشتنى دليان دەجۆشا
 زرى و خەفتان و پۆلابان دەپۆشا
 بەنەعرە و قىژە مەيدان پر له دەنگ بوو
 دراوسى و خزم و خۆبشانيان وەخر بوو
 دەلئين ئەو كيشە يەى هەنگۆ له مەيدان
 تەواو نابى وەرن بۆكن سەه رۆكان
 بەعورف و عادەتى تيرە و پرەگەرتان
 وە دەستخەن تۆلەبى كارى له سەرتان
 چ حوكمى دا بەهەنگۆ حاكمى شەرع
 وەرن هەردوو تەرەف گوى بديرنە سەر شەرع
 بەداده رىكويىكى هەر ژيانى
 نەپرسىنە دەرۆخى دوودەمانى
 ئەگەر پرسين و يارى و يەكدلى بوو
 نە گورگ نە شير و رىوى تەرىبوو
 قەرارى ئەهلى ئاوايى بەجارتىك
 درا سوبحەى پرۆينە تەك بەكارتىك
 بزن گەرياو مالى و شيرى دۆشى
 له بۆ يارى هەوينى كورد و پۆشى
 گورگ ترسا له قازى چا و بەسورمە
 كە چاوى پىكەوى بىكاتە سىرمە
 دەزانى پىاوى عاقل بز هەژيرن
 له زولم و ناحەقى هەر گورگە ژييرن
 دەلەرزى گورگى خاين لەو قسانە
 نەما رىگاي هەلاتن نە بەهانە
 دەلئين هەمبەهانە يەكى پر له با كرد
 دوو دانە نۆكى خستى و دەركى بەند كرد

چووە كن قازى سۆزى بەر بە يانى
 گوتى: قوربان ژ بۆ تەم تووتن ئانى
 ئەمە تووتنىكى چاكە و بۆنى خۆشە
 كە بىكىشى دەلئى عەتر و بنەوشە
 لە شاوور و شۆ نيرىم لە يەكدان
 گولوم لى رشانە و كردمە هەمبەهانە
 كە قازى كردبەو دەركى هەمبەهانە
 لە پر دەرچوو لە چاوى دا دوو دانە
 بەجارتىك هەردوو چاوى كوئىر دەبيتن
 رقى گورگى له دلدا زۆر دەبيتن
 بزن هەلسا هەلى گرت ديزەلىك ماست
 بەديارى بردى بۆ قازى و تكاى خواست
 دەلئى قازى: كە گورگى ما يە فيتنە
 بەنۆك دوو چاوى كوئىر كردم چ گوتنە
 دەلئين هەندىك لە ماستى دا لە چاوى
 هەلات روون بۆو دەيدى زۆر تەواوى
 ئەويستە حيله شەرعىك ساز دەكەم من
 نەمىنى رپى قسە بۆ گورگى دوژمن
 بەحوكم و ئايىنى حەفتا و دوو تيرە
 دەدەم فتوا كە كوشتنى گورگ خيترە
 ئەمە رۆژتەكە وەختى ئىنتىقامە
 دەبى ئەم رۆكە ژينى كەى تەمامە
 بەهەر حيله و فرۆفيلتەكە ئەى بز
 لە بۆ مردنى قسوور ناكەى تە هەرگيز
 لە ئاسن جووتە شاخىكى نەبزا
 سەرى تير كرد و چەندى مالىومشت دا

دوو شاخی کول لبادی بۆ گورگ کرد
وتی بۆ کوشتنی گورگم شهرع کرد
به تالووکه نویسی قازیبی قاقه ز
له بۆ جه لیبی گورگ هینانی بوو فه رز
که هات ئه و گورگی زالم خایینی دین
له پۆ تراکیان به ست شاخی لبادین
هه موو مندال و گه وره ی شار وه خر بوون
سه رۆک و پش سپی هه ند خۆش و گه ربوون
گورگ دوو چاوی زه ق کردن له بزنی
به توندی تیی خورپی تۆ چی نه بزنی
له بیرتان چوو به شه و لوورهم له شاخان
هه موو شه و ژان و برکم بوو له داخان
هه میشه پارووی من بوو، پاک و پیسوو
برپسن چه نده، هه ر خاوه گوریسوو
که بۆم هه لکه وتبایه بوو ده هاتم
یه کییکم لی ده خواردن، هه لده هاتم
له میری خۆ بکه شهرم و هه یایان
مه به مایه ی شه روشۆر و هه رایان
له گه وره تا چکۆله هه ر خوارون
له ده ست تیره ی گورک مردوون و نه ماون
ئه ویتسه حالئ پیشووت پئ نیشاندهم
به گازیک خۆم و خۆت پئ نشاندهم
له پیشدا سه د هه زار فیلم ده دیوه
به شه و تاکو ده گه یه جنسی ئیوه
هه نووکه رۆژی روونه و ئه مری قانون
له پیش چاوان له تت که م سپله یی دوون

وتی بزنی زرنگی دل بریندار
ئه مه مهیدانی جهنگه شیتی غه ددار
له بۆت مه علووم ده که م چۆن بی ژبان
نه ره حمت پینه که م ناده م ئه مانت
دزی رتیگر شه قی پر مه کر و حیله
هه میشه زولم و خوینخواریت وه سیله
نه رۆژی جه وره ئه مرۆ، نه فروفیل
به شاخیک پیت ده لیم گۆلی وه یا دیل
گه لیک لاف و گه زافیان کرد له یه کتر
به سه ر یه کدا گورین دوو پیای شه رکه ر
به ناکا و لیتی دا بز دوو شاخی سه ر در
ده لیتی بردت له کوییکدا له ئا و پر
به شاخ ورگی دری هه م له تله تی کرد
له نیو جه رگ و هه ناوی کوتکوتی کرد
له نیو ریخۆله ده رکه وتن دوو فه رزه ند
که تیتل و بیبلن ئه ولادی دل به ند
ئه گه ر زولم و جه فا هه ر که س که کردی
به بی شهرم و هه یا و ئه ندیشه کردی
به چاوانی ده بینیتن جه زایان
ده بی رۆژییک به پاداش گا هه موویان
خرابه هیچ مه که تا به د نه بینی
مه چینه تۆی به دی تا درک نه بینی
ئه گه ر هه رکه س دلکی پر جه فا کرد
له ئاخردا ده زانی چه ند خه تا کرد
له گه ل جنست مه که زولم و جه فا قه ت
ئه گه ر لیت دن له ریگادا به بی له ت

ئەگەر کارپىكى ناچىزەت لە خۆدى
 لەبەر بى عىلمىيە تىبگە نەفەوتى
 كە زانیت عىلم و عىرفانت تەواو
 مەدە رىگا بەزولمىكى كە ماو
 كەگورگىك لىت بخوا مندال لە مالى
 تە تە دبىر بىكوژە يا هەر بنالىس
 كە تە دبىرت هەبوو زالم چەوا كا
 دەگەوزى وەك ئەسىرانت لە خاكا

ئەوهم رىكخست كە تا مندال بخوتىن
 بزانت زىن چىيە لىتى رانەمىن
 بز و ئەو گورگە بۆم بوونە بەهانە
 نمونەى ژىنى كوردانە فەسانە
 كە تا مندالى كورد هەر شىخ و گەورە
 بزانت تىبگەن هەرچەندى جەورە
 ئەوئەندەى مىر و مەزن و كاربەدەست بىت
 خراپى و چاكەبى مىللەت لەوان دىت
 لە كارى گەورە چاوى خۆ دەپوشن
 لە هىچ وپووجى وەك مەنجهل دەجوشن
 عەدوومان گورگە مىللەت بز و كارىن
 لە ژىر چەنگالى جەهلا زارخوارىن
 لە خۆمان روودەدا ئىمەين وەسىلە
 دەلىلى گورگ و مەكر و فىتل و حىلە
 وەكو بزنىك نەشىن حەقمان بخوازىن
 لە مەيدانى خودىدا شىر و بازىن
 ئەگەر گورگىك بخوا پەنجا هەزار كىژ
 هەموو بىدەنگ دەبن هەروەك ژنى پىژ

كە ئىو دەنگ نەكەن خۆ رانەستىن
 دەبى بىرن هەمووتان خۆ پستىن
 رەئىس و عىل و مەئمووران و خاوەند
 لە بز و گورگ بگرن عىبەرەت و پەند
 بەبىدەنگى و پەرىشانى كە خەوتن
 نە عىلم و مەعريفەت نە پىشكەوتن
 لەگەل يەك كىبىر و بوغز و يەك نەكىشان
 بزۆتى ئاورن بۆ زام و ئىشان
 هەموو دنيا دەبىتە گورگى خونخوار
 وەكو دووگى مەپن نەك بزنى شاخدار

تەواو بوو بەيارى خوا

رواندز لە مزرەكەى زارى كرمانجى دامەزرا - ۱۳۴۶

كتىبانىكى كە لە گەرەكى مزرەكەى زارى كرمانجى لە رواندزدا دامەزران و دەفرۆشپىن:

قران

- * پىشەواى ئاين ۴
- * عەقىدەى ئىمان ۱
- * ئەحمەدى ۲
- * كەلەباب ۱
- * غونچەى بەهارستان ۴
- * خۆشى و ترشى ۲
- * دەورى سەلتەنەت و مېژووى سولتان شوجاعباز ۲

كتىبانىكى كە لە ژىر دامەزراندان:

- * مېژووى بنەمالەى سەلاحەدىنى ئەيووبى.
- * مېژووى رواندز و مىرانی سۆران.

ٹاوریکی پاشہوہ

(بہندی دووہم)

حکومتہ تی بہرزہکانی

کردہوہی خیتیوی زاری کرمانجی

سہید حوسین حوزنی موکریانی

۱۰ی تہمووزی ۱۹۲۹ / ۶ی موحرہمی ۱۳۴۸

رواندز لہ مہزکھی زاری کرمانجی دامہزرا

(نہشرباتی زاری کرمانجی ۱۱)

مکتبہ اسلامیہ افریقیہ

(بہ تہدی دوہم)

* حکومتی بہ رزہ کافی *

* کردہ وہی خیوی زار کرمانجی *

مکریانی

—»»«—

۱۰ نومبر ۱۹۲۹ ۶ محرم ۱۳۴۸

« رواندز لہ مہزرکھی زار کرمانجی دامہزرا »

(نشریات زار کرمانجی ۱۱)

سهر بهوردی هه لوان و دینه وهر

دینه وهر: له بیست فرسه خ زیاتر دووری هه مه دان هه لکه وتووه. له دوری مه دهنی نیسلامدا شاریکی گه وره و خوښ و ناوا بووه، هه ووه کو له سهر بهوردی عوله مایاندا دیتته گوتن، گه لیک پیاوانی گه وری تیدا پهیدا بووه. نهو شاره نه مړوکه ویرانه یه. شه مسه دین سامی له یاقووتی هه موی ده گپرتته ووه که نهو شاره سچ چندانی هه مه دان گه وره بووه.

هه لوان: یه کییک له شانری گه وره و به ناوبانگی کوردان بووه له شاره زووردا سه دو نه وهد کیلومه تره و له رۆژه لاتی به غدا واقیع بووه. شاریکی گه وره تر له به سره و کوفه و سامه را و به غدا (؟) بوو. کاوله کانی له سهر ریگای به غدا که بۆ کرمانشا ده چی له که نار یه کییک له چومه کانی «دیاله» هه لکه وتووه. گه لیک کانی گوگردی هه یه. هه نجیری گه وره و چاک و هه ناری بچ وینه و باشی هه یه.

له گه لی و دۆلئیکی ریگای پیدایه ده چیتته نیو شاره ووه. دوو دار خورمای به ناوبانگی هه بوو که هه موو شوعه رایانی نهو ده مانه پتیمان هه لگوتووه. نهو شاره له پیش نیسلامه تیدا به گه لیک زه مانان هه بووه.

له چاخی هه زه ته عومه ردا، هاشیمی کوری عه ته به که زاوای سه عدی وه قاس بوو، به سولح له سالی ۱۹ یان ۱۷ دا گرتی؛ نهویش زور چاخان حاکمی بوو. گه لیک عوله ما و زانا له هه لوان ده رچوون له جیگای خویدا باس ده کرتین.

یه کییک له عوله مایانی ئینگلیز «راو لنیسو» ناو، له ویرانه و کاوله ی هه لواندا چهند جیگایئیکی کۆلی بوو؛ ئاساریکی زوری کوردان و نیسلامانی لی ده رختبوو. له گرتنی نهو شاره هه تا چاخی ده رکه وتنی حکومه ته تی به رزه کانی، له تهرهف والی کوفه ووه به ئیداره ییکی تاییه تی راگیرا بوو.

به ندی دووه م

میژووی (ته ریخ) هوکمدارانی دینه وهر و شاره زوور

(۳۳۰-۴۶۰ هـ)

یه کییک له میران و گه وره ییکی کوردی شاره زوور ناوی نه میر حوسین بوو. له نیو کوردستانی شاره زووردا فه رمانه وایی ده ست پیکرد و له هه موو لایه که وه کوردی ده وروپشتی له خوی کوکردنه ووه. له سالی ۳۳۰ هـ دا ته پلای سهر به خوئی لیدا. هیتندیک جارن له دینه وهر و گه لیک چهلان له شاره زووردا هوکمداری ده کرد. له هه موو خاکیکدا میر حوسین به رزه کانی ناوبانگی [ده را] کرد و به سه خاوهت و به خشیش و به نازایی و زرنگی خوی نواند و رۆژ به رۆژ هتیزی پهیدا کرد و سوپا و چه کی فره بوو. زهوی و خاکی گه لیک که وته ده ست و پۆل پۆل کورده واری په نایان بۆ ده برد و ده بوونه ژیر فه رمانی.

نه لموقته فی بیللا ئیبراهیم خه لیفه ی عه باسییان که وته نه ندیشه و بیره وه، له شکرئیکی قورسی رییکخست و له ژیر فه رمانده ی ناسروده وه ی وه زیری خویدا نارویه سهر نه میر حوسین به رزه کانی. له بیکه مین شه ردا له شکرئی خه لیفه شکا و زور به شپرزهی و په ریشانی که میکی رزگار بوو و گه راوه به غدا و گه لیک نه سباب و تالان که وته ده ست نه میر حوسین. نه میر حوسین به و سه رکه وتنه به هیزتر بوو، پیاوه کانی زرنگترین ده ستخست و چاویان له شه ر ده کراوه [وا] ترسیان نه ما. نه میر حوسین له شکرئی نارده سهر چهند قه لایانی شاره زوور و کردنیه له شکرگا و له پاش نهو شه ره نه میر حوسین زل بوو؛ له شکرئی رییکخست و بناغه ی هوکمداری قایم کرد. جار به جاری له ده وروپشته وه جیگای فره ده کرد و له شکرئی زور ده کرد و قه لا و کونگرانی توند و سه خت ده کرد، هه تا به جاریک خاکی هه موو شاره زوور و دینه وهری به ده وروپشته وه خسته ژیر په نجه یه وه و فه رمانده ی له سهر هه موو شار و قه لایانی دانا؛ سهر ره قانی نه رم کرد. که سیکی له و خاکه دا به رابه ری بکریا نه مان.

له سالی ۳۳۸ هـ دا موعیزوده وه ی بووه یه له شکرئیکی گرانی هه لگرت و چووه سهر

ئەمىر حوسپىن؛ ھەردوو لا بۆكۈشتار رووبەرووى يەك بوون. لە پاش گەلىك كۈشتار و يەكتر قىرگدن، موغىزودەولە بەناچارى ماملەتى خواست، بەنا بەدلى و پەرىشانى گەراوہ. بەلام ھەتا سالى ۳۴۰ ئەمىر حوسپىن لەگەل شەر و شۆر و كۈشتار خەرىك بوو؛ ئاسوودە نەبوو. لەو سالىدا ھەسنەوى كورى خۆى كرده سەر كردهى سويا و ناردىہ سەر سنوورى دىنەوہر، لە پاشى چەند جىگايىكى دىكە و دەستەپىنان بەشاد و دلخوشىيەوہ گەراوہ دىنەوہر. ھەمىشە لە بلند بوون و گەورەبى دەكۆشان و تخووبى زەوى و خاكى بەردەستىيان لە دوژمن دەپارازت. ھەتا سالى ۳۴۸ ئەمىر حوسپىن بەرزەكانى بەنامرزشى يەزدان شاد بوو؛ ھەسنەوى كورى بوو بەھوكمدارى شارەزوور و دىنەوہر.

ھوكمدارى ھەسنەوى كورى ئەمىر حوسپىن

كە ئەمىر حوسپىن بەرزەكانى لە سالى ۱۳۴۸مرد، ھەسنەوى لە دىنەوہر بوو. بەلەز ھەموو لەشكر و سوياھى لەسەر خۆى كۆكردهوہ و لە جىگاي بابىدا بوو بەھوكمدار و ھەموو خاكى لە ژىر دەستىدا بوو. گەرا قەلا و جىگايانى دامەزراند و گەراوہ دىنەوہر.

موغىزودەولەى بووہى كەلىنى دەستكەوت و لەشكرىكى شەر كەرى لەژىر فەرماندەى نەيال گۈشدا لە عارەبانى ھەمدانى تەعلەبى لە مووسلەوہ ناردە سەر شارەزوور. ھەسنەوى لە رۆژاواى ھەولتەر پىشوازى كردن و گەيشتنە ئەوان و ھەردوو لا سازى شەر بوون و بەگژىبە كدا چوون. لەشكرى نەيال شكا و بەپەرىشانى گەراوہ مووسل. لەو شەرپەدا گەلىك تالان كەوتە دەست ھوكومەتى كوردان. موغىزودەولە كە لەو ئاگادار بوو، قوشەنىكى رىكخست و لە بەغداوہ ناردىہ سەر دىنەوہر و گەلىك دىھات و ئاوايىيانى تالان كرد و سووتاندنى و زۆرى ئەزىبەتى كوردان دا. ھەسنەوى لەولاوہ بۆ پىش پىگرتنىيان لەشكرى ناردە دىنەوہر؛ بەلام بەخت يار بوو. لەولاوہ روكنودەولەى بووہى كۆمەگى لە موغىزودەولە خواستبوو كە بچىتە سەر كوردەكانى «گورگان». چونكە روكنودەولەيان شەرپەزە كرد بوو. موغىزودەولە لەبەر ئەو ناچار ما بىناى ماملەتى لەگەل ھەسنەوى دامەزراند و بەشەرتى ئەمە كە لە خوتبەدا ناوى موغىزودەولە بخوتىندىتەوہ.

ھەسنەوى كەلىنى دەست كەوت و لە ماملەتكردن جىر بوو، لە پاش گەلىك ھەرپەشە و چاوپا، موغىزودەولە چەند گەورە و سەردارانى بۆ تكا و پارانەوہ ناردە لای ھەسنەوى و ۵۰ ھەزار دىنار و دراوى ماملەتانە بۆ ھەسنەوى نارد. لەسەر ئەو ھوكومەتى كورد و بووہىكان بوونە سوپىندخۆرى يەكتر و گرتى دۆستايەتىيان گرتدا.

لە سالى ۳۵۶دا ھەسنەوى لەگەل عىزودەولەى كورى موغىزودەولە نىوانىيان تىكچوو، شەرپىكى قورسىيان كرد و عىزودەولە شكا و جىگا و جەلالى ھەسنەوى زىادى كرد و مال و دەولەت زۆر بوو. لە ھەر چوار كەنارەوہ خاكى فرە كرد. گەورەبى خۆى بەھەمووان نواند؛ زەبەردەستى و ئازايى كوردانى نىشان بەدۆست و دوژمن دا. نەيارانى چاوترسىن كرد.

لە سالى ۳۵۷دا بەختىارى دەيلەمى بۆ رىككەوتن لەگەل كوردستانى شارەزووردا چوہ نرىك تخووبى كوردستان و لە ھەسنەوى گىراوہ كە ھەز دەكەم پىكەوہ رىككەوين. پىوانى زانا كەوتنە نىوان و لەسەر چەند ماددەبەك رىككەوتن. بەختىار چەند دىاربىيەكى نرىك گرانى پىشكەش بەھەسنەوى كرد؛ بوون بەدۆست. لەودەمەدا تەعلەبى ھەمدانى لە تەرەف مووسلەوہ تەماى سەركىشىيە ھەبوو؛ ھىندىك رەوئەندى عارەبانى لەسەر خۆى گرد كوردبوونەوہ كە بچىتە سەر مووسل. عىزەدىن بەختىار لەو بابەتەوہ داواى يارمەتى لە ھەسنەوى كرد. ئەو پىش بەشەرتى كە سنوورى ھەتا سەر «زاب» فرە بكا و زىبى بادىنانى نىوان مووسل و ھەولتەر تخووب بى. لەسەر ئەو پىكھاتن.

ھەسنەوى بەلەشكرى كوردەوہ چوہ سەر مووسل. تەعلەب كە واى زانى روو بەبەغدا ھەلات. نايب بەختىار كە لە بەغدا بوو بەو كەالت دانىشتبوو، بەلەشكرەوہ بۆ تەعلەب دەركەوت و بەپەكەم ھەلمەت تەعلەبى شكاند. لەولاشەوہ ھەسنەوى و بەختىار كەوتنە دووى تەعلەب و ھەلبانىرى و ھەتا لە شارى «رەقە» يان پەستاوت. ھەرچەندە عەشپەت و رەوئەندى عارەبىيان كەوتە سەر رىگا پەرىشانىيان كردن، لەولاوہ بەتالانىيىكى بى ژمار گەرانەوہ مووسل و حدودى كوردستان لە رۆژئاواوہ بوو بە زىبى بادىنان.

ھەسنەوى بەفەتخ و زەفەرەوہ گەراوہ ھەولتەر و كاروبارى ھوكومەت و مەملەكەتدارىيە ئەو جىگايانەى رىكخست و دەورەبەكى بەشارەزووردا و گەراوہ دىنەوہر.

روكنودەولەى بووہى لە موغىزودەولە بەختىار و ھەسنەوى كە كرا بوو، دلگىر بوو؛ لەشكرىكى كۆكردهوہ و لە سالى ۱۳۵۹دا لە ژىر فەرماندە و سەردارى عەمىدوہزىردا ناردىہ سەر ھەسنەوى تاكو بەھەر جۆرىك بى، خاكى شارەزوور و دىنەوہرى لە ژىر پەنجەى ھەسنەوى دەرخوا و بنچىنەى ھوكمدارىيە بەرزەكانى فرتدا.

ھەسنەوى كە ئەوہى بىست دانىشورەانى كۆكردەوہ و چلۆنايەتى دوامايى ئەو كارەى لى خواستق كە چۆن بكنە كار نەكەوتتە شەر و كۈشتار. ھەموو گەورە و بىرتىبەكانى دەست و پىتوئەندى ھەسنەوى لەسەر ئەمە قەرارىيان دا كە شىر و خەنجەر وەشاندن بۆ ئەمىر كەى

حکومەت بە چاک ناییتە بەرچاوان و وا چاکە بە نوازش و دلداری روکنو دەوله له فیکری شۆرش وەپاش بخەن. بۆ ئەوە دوو پیاوی زرنگیان هەلبژارد و ناردیانە کن روکنو دەوله و بە ناوی تەدبیر ناگری فیتنەیان کوژاندەوه و روکنو دەولهیان لەوه گێراوه پاشی.

حەسنەوی حوکمداریکی بەئیدارە و خێرخواھ و میلەت پەرورە و زرنگ و بێر تێژ بوو. خاکیتی بە دەولهت و حەشەم کە لە ژێر حوکمیدا بوو ئەمانە بوون: «ئاھواز، خوزستان، نەھاوئەند، ئەسەد ئاباد، دینەوەر، شارەزور». حەسنەوی بە دراو و سەرما یە و ئەسپاب و لەشکریتی بێ ژمار و پێککەوتوو لەسەر ئەو زەوی و شارانە حوکمەرما بوو. بە تەدبیر و مەشورەت بەخۆنواندن و ھەرەشە و بەخشش و داین و بە ئازایی و زرنگی خۆی، پەعیە تپەرەری دەکرد و مەیدانی دەستدریژی لە دوژمنان بریبوو و ھەموو دراوسێکانی بە چاکە پادەگرت و نەیدەھیتشت دوژمنی بۆ پەیدا بێ و حکومەتییکی ئازادی (مستقل) دامەزراند و خوتبەیی لەسەر مینبەران بە ناوی خۆی دەخویندەوه و سەکە و پارەش سەر بەخۆی ھی خۆی بوو کە سێکی نە دەناسی.

لە سالی ۳۶۷دا بەختیاری بوو بە ئە دەست عەزودولەولی ئامۆزای لە بەغدا دەرکەوت و ھەلات و پەنای بۆ حەسنەوی برد. ئەویش ھەرچەند بۆ بەرەیی کاری خۆی پێگای دا، بەلام یارمەتی نەکرد. نە یال گوش لە گەڵ حەسنەوی پێککەوت کە: لەشکریتی بداتی لە گەڵ عەزودولەولی بە شەر پێن. ئەگەر سەرکەوتن چەند پارچە بەک زەوی لە خاکی ھەمەدان بخەنە سەر حکومەتی بەرزەکانی. بەو مەرجە حەسنەوی سوپاھیتی بەراو کرد و لە ژێر سەرداری «ئەبو نەجم بەدر» ی کوپیدا پێکی خست و بەختیاریشی لە گەڵ خست و چوونە سەر عەزودولەولی. لە و لاو عەزودولەولی ھات و پێشی پێ گرتن و شەر دەست پێکرا، «بەدر» زۆر خراب شکا و بەشپەزیی گەراوه. بەختیار کەوتە دەست عەزودولەولی و بە ئەزەبەت کوژرا. نە یال گوش بەھزار مەرارەت و دەر دەسەری پزگاری بوو و گیانی لە مردن پەھا کرد و خۆی لەو گیتراو دەھاو پێژت و ھەلات. لەو شەر پەدا زۆر کوژران و چەند سەرداریک نەبوون بوون. بەدر و چەند سەرکردە بە پەرتیشانی دەریاز بوون و روو بە شارەزور ھەلاتنە پاشەوہ.

بەلام ئەو شەر و کوشتارە سوودی کوردانی تێدا بوو؛ چونکو بەو شەرە شۆرش کەوتە عیراقەوہ و عەزودولەولی چوارچاو کرا و نە دەپەرژا روو لە کام لا کا. حەسنەوی لەو فرسەتەدا ئیستفادەیی ئەمەیی کرد کە خۆی بە چاکی کوژدەوه و ھەموو دەور و پێشتی

سەرھەدانی خۆی بە لەشکر قایم کرد و پوژ بە پوژ لەشکری زیادیی دەکرد و بۆ ھەلمە تێکی دیکە خۆی ساز دەکرد. زیاتر لە خۆی ئاگادار بوو و ھۆشیتی ھاتەوہ بەری.

عەزودولەولی بە سەرکردەیی «ئەبولوفا» لەشکریتی قورسی لە مووسلەوہ ناردە سەر شارەزور و بە پەرتیشانی و بلاوہیی گەراوه مووسل و گەلیک زەرەر و زبانی لێ کەوت. شارەزور بوو بە نیشیمەنی لەشکر و قوشەنی زلی کوردان و ھەمیشە سوپاھیتی زەبەر دەستی ئازای لە گەلیک قەلا و شارانیدا دادەنیشت. حەسنەوی بە سەر بەستی و ئازادی ھەتا سالی ۳۶۹ حوکم فەرماینیکی موستەقیلی کرد. حەسنەوی لە ۳ رەبیعی یەکی سالی ۳۶۹ ھ دا مرد.

حوکمداریی ئەبو نەجم ناسرودەولی بەدر ۳۶۹ - ۴۰۵ھ

بەدر کە حەسنەوی بابی مرد، بە ئیتفاقی سەردار گەرەیی مەملەکەت و سوپاھ، لە جێگای بابیدا بە حوکمداری کوردی بەرزەکانی قەرار گیر بوو؛ دەستی بە پێکخستنی لەشکر و پێکھێنانی مەملەکەتداری کرد و ژێر دەستانی شاد و سەرکردانی دلخۆشی داوہ و بەلوتف و میھربانی لە نیو دلی میلەتدا جێگیر بوو. دوو مانگ لە پاش دامەزراندنی ئومووری مەملەکەت، لەشکریتی ناردە سەر چەند قەلا ییکی پوژتاوای ھەولێر و چەند جێگایانی لە دەیلە مییان گرت.

لە سالی ۳۷۶دا شەر فودەولی دەیلەمی لینگیی دا سەر «ئاھواز» کە لە وێوہ بچیتە سەر بەغدا. ھەتا بەدر تەدارەکی دی و خۆی ساز کرد، شەر فودەولی روو بە بەسەر تێپەری. بەدر لەسەر ئەوہ لە گەڵ خەلیفەیی بەغدا کە تاعوللای عەباسی بوو موخابەرەیی کرد. خەلیفە لە ژێر دەوہ ئیتفاقیکی پەنھانی چاکی لە گەڵ بەدر کرد کە دەیلە مییەکان ئاگادار نەبن.

بەدر بە قووە تێکەوہ چووە سەر ئاھواز و خوزستان و دووبارە خستنیوہ ژێر فەرمانی. لە سالی ۳۸۸دا بەدر بە دەور و پێشتی خاکی خۆیدا سوور پێکی دا و چەند زەویبەکی و آسیعی خستە دەست، لە ژێر دەوہش زۆر بەتوند و چالاکیی لە پێکپێکی و چاکە کاری حکومەت خەریک بوو.

لە سالی ۳۸۹دا عەمیدودەولی لە تەرەف دەیلە مییەکانەوہ ناردرا سەر خوزستان. ناسرودەولی لە بەھائودەولی بوو بە نویسی و خەلیفەش کەوتە نیوانی و بە پێ شەر خوزستانی گەراوندەوہ ژێر فەرمانیوہ.

له سالی ۴۰۵ دا ناسرودهوله چووہ سەر حوسینی کوری مهنسور له قه‌لای «کۆسجه‌د» دا دهری دا. [چاخی] زستان و به‌سهرما و تهر و تووشی بوو. ریگای گه‌رانه‌وی نهما و نه‌شیا قه‌لاش بگری و به‌ناچاری په‌ریشان بوو و هه‌لات و گه‌لیک مال و ئەملاکی که‌وته ده‌ست میله‌تی جوژه‌قان و به‌بلاوه‌یی گه‌راوه. ناسرودهوله ههر لهو ساله‌دا مرد.

هیلالی کوری به‌در ناسرودهوله

هیلال که ناسرودهوله‌ی بابی مرد، به‌بی کیشه بوو به‌حوکمداری دینه‌هر و شاره‌زور. هه‌روه‌کو گوتمان له زه‌مانی باوکیا مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی که‌وتبووه ژیر ده‌سایه‌وه. هیلال به‌ته‌دبیر و هیز و توندی خۆی خاوتینی کرده‌وه.

له سالی ۴۰۲ دا له‌شکریتی قورسی کۆکرده‌وه و ته‌مای فره‌کردنی مه‌مله‌که‌تی هه‌بوو. فه‌خرودهوله‌ی وه‌زیر له به‌غداوه له‌شکریتی گرانی هه‌لگرت و چووہ سهر هیلال. له پاش که‌مشه‌رپیک هیلال له ده‌ست فه‌خرودهوله به‌دیل گیرا و له شاره‌زوردا حه‌پسیان کرد و تاهیری کورپان کرده حوکمدار. به‌گرتنی هیلال ئەهالی شاره‌زور بلاوه‌یان تیکه‌وت.

کورپیتی هیلال به‌مال و منداله‌وه هه‌لات و چووہ نیتیک شاری ده‌پله‌مان و مه‌وجودیه‌تیتی ته‌شکیل کرد. ئەو جیگایه به‌ناحیه‌ی برادۆست ناوبراو میرانی برادۆست و سۆما له نه‌ژادی ئەو کورپن.

که هیلال له ده‌ست دوژمن بوو، شه‌مسوده‌وله‌ی کوری فه‌خرودهوله‌ی خیتی هه‌مه‌دان ته‌مای گرتنی شاره‌زور کرد و که‌وته سهر هه‌وه‌سی ئەوه که به‌ته‌واوی بیخاته ژیر په‌نجی خۆبه‌وه. له‌ولاشه‌وه جه‌لالوده‌وله‌ی وه‌زیری به‌غدا که ئەوه‌ی بیست، به‌گورجی هیلالی له حه‌پسخانه رزگار کرد و له‌شکریتی قورسی بۆ ریک‌خست و ناردیه سهر شه‌مسوده‌وله که تۆله‌ی لێ بکاته‌وه. پاش خۆ گرت کردنه‌وه، هیلال له‌شکر هه‌لگرت و چووہ سهر شه‌مسوده‌وله؛ له هه‌ردوو لاه کوشتار ده‌ست پیکرا. له مه‌یدانی شه‌ردا هیلال کوزرا و له‌شکر شه‌مسوده‌وله گه‌لیک خراپه و زولمی له کوردان کرد و گه‌لیکی کوشتن.

تاهیری کوری هیلال

هه‌روه‌کو گوترا که هیلال له شاره‌زور به‌ند کرا، تاهیر بوو به‌جیگانشینی باوکی؛ به‌مه‌ئمووری حوکمداری مه‌شغوول بوو. چاخیتی هیلال به‌ردرا، تاهیر حوکمدار بوو که‌له

له مانگی زیلحیجه‌ی ۶-۴۰۶ دا بابی کوزرا، تاهیر په‌نای برده لای جه‌لالوده‌وله. به‌یارمه‌تی جه‌لالوده‌وله قوه‌تیتی کۆکرده‌وه و گه‌راوه سهر مه‌مله‌که‌تی خۆی.

لیرده‌ا ئەو بنه‌مالیه بوونه دوو پارچه. محه‌مه‌د ئەبو فه‌تخی کوری عه‌یازی کوری حوسین که به‌سه‌رداری قشورن رایده‌بوارد، به‌لام چونکو ئەویش کوره‌ بابیتی ئەوان بوو، به‌هه‌واداری حکوومه‌تی شاره‌زور له که‌لین ده‌گه‌را. به‌لام ئەو رۆژه‌ی [به] که‌لینی زانی، له‌گه‌ل جه‌لالوده‌وله قاقه‌ز نویسی کرد که مه‌مله‌که‌تی شاره‌زور بخاته ده‌ست خۆی. له‌وه‌ده‌مانه‌دا تاهیر له‌گه‌ل به‌هائوده‌وله به‌شهر هات و به‌دیل گیرا و که‌وته حه‌پسه‌وه.

به‌هائوده‌وله که بیستی محه‌مه‌د ئەبو فه‌تخ له‌گه‌ل جه‌لالوده‌وله رپیک که‌وت، به‌ئه‌مری شه‌مسوده‌وله تاهیر به‌ردرا و له‌شکریتی چاکی بۆ ساز کرا و ئیستقلالی کوردستانی شاره‌زوری بۆ ته‌سدیق کرد و ناردیه سهر مه‌مله‌که‌تی خۆی. محه‌مه‌د ئەبو فه‌تخ له‌ولاوه - که له‌سهر عه‌شیره‌تی کوردی شادسنجانیکان گه‌وره‌یی ده‌کرد - له‌شکر شاد سنجانیکانی کۆکرده‌وه و له ژیر فه‌رمانده‌ی فارس ئەبو شوکی کورپدا ناردیه سهر تاهیر. هه‌ردوو لا به‌شهر هاتن.

له‌وه‌شه‌رده‌دا فارس شکا و تاهیر شار و مه‌مله‌که‌ته‌کانی که له ده‌ست چوو بوون، گرتیه‌وه دووباره ئەبو شوک هیزی په‌یدا کرد و چووہ سهر تاهیر؛ دیسان خۆی پێ رانه‌گیرا و به‌که‌مشه‌رپیک شکا. ئەبو شوک خزم و زاواکانی له خۆی کۆکردنه‌وه و جاری سییه‌م لینگی دا سهر تاهیر، له شهر کردندا تاهیر به‌ده‌ست ئەبو شوک به‌کوشت چوو.

به‌دری کوری تاهیر

به‌دری کوری تاهیر که بابی کوزرا، هه‌لات و چووہ تهره‌فی قرمیسین (کرمانشا) و گه‌لیک کوردی له‌سهر خۆی کۆکردنه‌وه. له‌وه‌لاشه‌وه ئیبراهیم نه‌یال یارمه‌تی دا و گه‌راوه به‌زۆر دینه‌هر و ده‌وروشتی خسته‌وه ده‌ست و گه‌لیک جیگایانی تریشی گرتن. ئەحوالی ئەو له باسی ئەبو شوکدا دیته‌ گۆتن.

محهمه‌د ئەبو فه‌تخ

محهمه‌د ئەبو فه‌تخی کوری عه‌یازی کوری حوسین له سالی ۳۸۱ هـ تا ۴۰۱ هـ به‌ئه‌مری ناسروده‌وله له شاره‌زور و قرمش و قرمیسین به‌سه‌ردار سوپاهی رایده‌بوارد. فارسی کوره گه‌وره‌ی ئەبو فه‌تخ له حه‌لوان و ئەتراف سوپا سالار بوو. ده‌میتی حکوومه‌ت برازاکانی له

نیجرات و بهرزیدا بوون. ئەبو فەتح لە گەڵ دلخۆشیدانەوهی ئەهالی فارس لە خۆنۆندن و خۆچاک نیشاندان و میللەت مەمنوونکردن دەکوژشا. بەو جۆرە باب و کور هەموو کەسیان خستبوو دەست و لە ژێرەوه بنچینهیەکی زۆر ساغیان دامەزراند بوو، ئەبو فەتح رەوشتیکی چاک و ڕێگایێکی راستی و ڕزگاری نیشان بەبرا و کورەکانی دابوو. هەتا سالی ٤٠١ هـ لە کۆشش و کردەوهی هێز پەیداکردن و کەلتین و دەستەهێنان بوون.

فارس هوساموودەولە ئەبو شوک

فارس کە بابی مرد لەسەر رەوشتی کە بۆی داناوو، دەستی کردە فەرماندەیی لە گەڵ تاهیری کوری هیلال کە پادشای حەسنەوی بوو؛ بناغە یاری دانا و دەستدریژی بۆ مال و مولکی تاهیر کرد.

و هەو گوترا تاهیر لە دەست بەهائوودەولە دەیلەمیدا بوو؛ شەمسوودەولە بەری دا و کردیە پادشای شارەزور و دینەوەر. ئەبو شوک چوو حەلوانی کردە پایتەختی خۆی و لە گەڵ مەملەکت ڕێکخستن و سوپاداری خەریک بوو. تاهیر لەو لاوە لەشکرێکی زۆری بەراو کرد و چوو سەری ئەبو شوک و لە بەراوەیدا خۆی پێ ڕانەگیرا و شکا و رووی لە هەلاتن کرد؛ بەلام تاهیر نەکووتە سەری و گەراو شارەزور.

ئەبو شوک دووبارە چوو حەلوان و لەشکرکێشی کرد و هاتەو سەر تاهیر و هەلمەتی بردی و دیسان خۆی پێ ڕانەگیرا و بەشپرزەبیەوه شکا. تاهیر ئەمجارە دەستی لێ بەرنەدا و کەوتە سەری، تاهیر هەتا گەلیک جینگایانی لێ گرت و خستنیەوه ژێردەستی.

دوو سال لەو شەرە بەسەر چوو. ئەبو شوک بەناچاری ماملەتی کرد و دۆستایەتی هینا پێشەوه و زاوایەتیەکی خستە نیوانی و بەموسالەحە ڕێککەوتن و دۆستایەتیەکی خوشیان پەیدا کرد. هەرچەند لەپێشدا نامۆزایەتی هەبوو، بەلام ئەمجارە کە بەزاوایەتی چاکتر بناغە دامەزراندەوه.

ئەبو شوک لەو خزمایەتیە کە لێنی دەستخست و بەپەنھانی دەستی بەخۆ ڕێکخستن کرد و هەموو پێویستیەکی ساز کرد و لە ناکا و لینگێ دا سەر خاکی شارەزور و گەلیک زەوی و خاکی لێ گرت و لە مەیدانی شەرەدا تاهیر کەوتە دەست ئەبو شوک و مۆلەتی نەدا و کوشتی. دینەوەر و شارەزور لەو دەمەوه کەوتە ژێر فەرمانی ئەبو شوک و بوو بەتیکەلبووی خاکی حەلوان.

لە سالی ٤١٤ هـ دا عەلائوودەولە کوری کاکەویە بەلەشکرەوه چوو سەر هەمەدان و لە گەڵ شەمسوودەولە کوری بوویە بەشەر هات و بەسەریدا دەست درێژی کرد و زال بوو و گەلیکی خاک و زەوی لێ گرت و لەوێهه چوو سەر دینەوەر و دەورپوشتی گرت. ئەهالی شار کۆمەگی لەشکری ئەبو شوکیان کرد و شەر دەست پیکرا و موودەتی ٨ ڕۆژ لەسەر قەلای دینەوەر کوشتار کرا. ڕۆژی نۆبەم عەلائوودەولە بەکوشتار خۆی خزانده دینەوەرەوه و دەستی بەتالان و سووتاندنی شار کرد و گەلیکی جەور لە میللەتی کوردی دینەوەر کرد.

بەزۆر شاری دینەوەر لە ژێر پەنجەیی ئەبو شوک دەرخت. لەشکری ئەبو شوک بەشکاوی روو بەحەلوان کشانەوه. ئەبو شوک کە ئەوهی بیست لەوه زیاتر شەر نەکردنی بەچاکتر زانی لە قالبیکی سیاسیدا قاقەزێتیکی لە موشەرەفودەولە و زبیر نووسی و ناریدیە بەغدا کە بێتە مایە دەکردنی عەلائوودەولە بەبێ شەر. موشەرەفودەولە کە قاقەزی ئەبو شوکی وەرگرت دەستبەجێ ناریدیە لای عەلائوودەولە کە دینەوەر بەردا و بەبێ شۆرش و شەر بگەرێتەوه دواوه. موشەرەفودەولە کە وای زانی، لە دینەوەر دەرکت و چوو هەمەدان.

ئەبو شوک دووبارە دینەوەری خستەوه دەست و دەستی بەپیکوپیکی شار و قەلای کردەوه و ئەهالییەکی کە بلاوہیان تی کەوتبوو، کەم کەمە کۆی کردنەوه و بەبێ ئەزبەت حوکمداریی کرد.

لە سالی ٤٢٠ هـ دا قەبیلە «غەز» ی - کە تورکمانانی دەرەدەر بوون- لینگیان دا سەر شار و زەوی «راجیس» (تاران) و گرتیان و تالانیان کردن و روو بەهەمەدان ڕۆیشتن و ئەویشیان گرت و ئوستراباد و دینەوەر کەوتنە ژێر تەنگانەیی غەزبیەکانەوه. لە هەموو لاییکەوه بزۆزی و شۆرش و سەرکێشی کرا.

ئەبو شوک لە ژێر فەرماندەیی ئەبو فەتھی کوری خۆیدا، لەشکرێکی ئازا و شەرکەری ڕێکخست و ناریدیە پێش غەزبەکان. ئەبو فەتھی چونکە لاویکی خۆشرووی بیر تیش بوو، لەم شەرەدا زانین و رووخۆشی و رەوشت چاکی لە کوشتار و توندی پێ چاکتر بوو؛ لە پێشدا زۆر بەنەرمی و لاواندەوه خۆی بەغەزبەکان دا بەناسین و لەشکرەکەشی بەفیتل دا بەش کرد؛ هەتا لە ناکا و دەورەیی لێ گرتن و دەستی بەکوشتاریان کرد. بەکەمچاخیکی گەلیکی کوشتن و دیلیکی زۆری لێ گرتن و هیندیکی کەمیش بەهەلاتن ڕزگار بوون.

ئەبو فەتھی کە لەو شەرەدا سەرکەوت و دینەوەری خستەوه دەست، گەراو خزمەت بابی. خەلیفە عەباسیەکان کە بیستیان غەزبەکان لە دەست ئەبو فەتھی پەڕیشان بوون،

خه‌ل‌تییکی رازاوه‌ی گرانبه‌ها و شیرینی‌گی‌وهه‌ربندی له‌گه‌ل له‌قه‌بی حوساموده‌وله بو‌ئه‌بو شوک نارد. ئه‌بو شوک سکه و خوتبه‌ی به‌ناوی خه‌لیفه‌وه دایه لیدان و خوتبندنه‌وه و رۆژ به‌رۆژ روه‌ی له به‌رزی و پیشکه‌وتن بوو؛ به‌مولک و میلله‌تداری خه‌ریک بوو. گه‌لیتی خزمه‌ت بو‌ کوردستان هه‌بوو، تیجاره‌ت و چاندن و کپیری زۆر له فره‌بی بوو. ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی له خه‌رج و باج و گرانباری ئاسوده‌بوون، حوساموده‌وله له سالی ۴۳۰ه‌دا له‌شکریتی قورسی دا به‌ئه‌بو فه‌تح و نارویه سه‌ر قرمیش و ده‌ورپشتی و به‌زۆری باسکی، قرمیش و چیا و کتیوان و ئه‌و جیگیانه‌ی گرت و خسته‌یه سه‌ر دینه‌وه‌ر و به‌شادی و خو‌شی گه‌پراوه خزمه‌ت باوکی.

حوساموده‌وله ئه‌بو فه‌تحی کوری کرده نایی خۆی و نارویه سه‌ر دینه‌وه‌ر و ده‌ورپشتی و چوه‌ دینه‌وه‌ر و قه‌لا و جیگیانی سه‌ختی توند قایم کردن، هه‌تا له دوژمن و سه‌رکیشانی بپاریتیت و رۆژ به‌رۆژی ئه‌منیه‌ت و ئاسایشی چاکی خسته‌بووه نیو میلله‌ته‌وه. له هه‌ر که‌س دوو دل‌ بایه و بو‌نی خراپیه‌کی لی کردبایه ده‌چوه سه‌ری و پاکی ده‌کردنه‌وه و ورده دوژمنه‌کانیشی به‌خو‌شی و توندی ده‌هیتا ژیر فه‌رمانه‌وه.

موهه‌له‌لی برای حوساموده‌وله به‌تایبه‌تی له قه‌لای «بکورا» داده‌نیشته. ئه‌بو فه‌تح چوه‌ کنی و به‌خو‌شی به‌مامی گوت که قه‌لا ته‌سلیم بکا. موهه‌له‌ل نه‌بدا و توندی نواند و کار له دوستانیه‌تیه‌وه بوو به‌دوژمنایه‌تی و له خزمایه‌تی بوو به‌کوشتار و خو‌ینریتی. هه‌ردوو لا بو‌ شه‌ر کردن له‌شکریان له به‌راهه‌ر یه‌کتر راگرت. مام و برازا به‌گژی یه‌کدا چوون. له پاش گه‌لیک کوشتار و خو‌ینریتی، برازا به‌ده‌ست مام گرفتار بوو. له‌شکره‌که‌ی ئه‌بو فه‌تح به‌بلاوه‌یی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه و هیندیکیش کوژران و که‌میکیش به‌دیل گیران.

له‌شکره شکاوه‌که چوونه کن حوساموده‌وله و سه‌ره‌پورده‌که‌یان بو‌ گپراوه. حوساموده‌وله که بیستی موهه‌له‌لی برای ئه‌وه‌ی کرد، له هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری دنگ دا و سوپاهیتی قورسی کو‌کرده‌وه و چوه سه‌ر موهه‌له‌ل. له‌ولاوه موهه‌له‌ل له‌گه‌ل عه‌ل‌ئوده‌وله‌ی کاکه‌وی موخابه‌ره‌ی کرد و کو‌مه‌گی لی خواست. عه‌ل‌ئوده‌وله له‌وه خو‌شحال بوو، چونکو له که‌لین ده‌گه‌را. به‌قه‌وتی چاکه‌وه هه‌لمه‌تی برده سه‌ر حوساموده‌وله و به‌شه‌ر کردن ده‌ورپشتی قرمیسن و دینه‌وه‌ری گرت و له دوای گه‌لیک جه‌نگ و جوان له سالی ۴۳۲ه‌دا ئه‌و خاکه‌ی له حوساموده‌وله گرت و هینایه ژیر فه‌رمانی خو‌یه‌وه.

حوساموده‌وله که‌م که‌مه هیزی په‌یدا کرده‌وه و به‌رگ و چه‌کی کوردی ئه‌و جیگیانه‌ی

کو‌کرده‌وه تاکو نه‌که‌ونه ده‌ست دوژمنه‌وه؛ له‌ولاشه‌وه سه‌رخابی برای ده‌ستی به‌سه‌رکیشی کرد و گه‌لیک جیگا و زوه‌ی له حوساموده‌وله گرت. له هه‌موو لایه‌که‌وه برا و برازا و خزم له حوساموده‌وله روویان وه‌رگپرا و ده‌ستیان کرد به‌تالان و گرتی جیگیان.

حوساموده‌وله له‌گه‌ل جه‌لالوده‌وله‌ی وه‌زیری به‌غدا ریک بوون و کو‌مه‌گی یارمه‌تی لی خواست. جه‌لالوده‌وله به‌که‌م سوپاهیتک کو‌مه‌گی کرد. که ئه‌و له‌شکره گه‌یشته حه‌لان، موهه‌له‌ل نارویه لای عه‌ل‌ئوده‌وله که یارمه‌تی بدا. جه‌لالوده‌وله له موهه‌له‌لی گپراوه له دینه‌وه‌ر با له ده‌ست عه‌ل‌ئوده‌وله بمیتن و زوه‌ی و خاکیکی که ده‌میتن له‌گه‌ل براکانی به‌ش کا و چیدیکه نه‌بیتته مایه‌ی شه‌ر و کوشتار.

موهه‌له‌ل به‌قه‌سه‌ی جه‌لالوده‌وله قاقه‌زیتی له حوساموده‌وله‌ی برای نووسی که مامله‌ت که‌ن. له‌ولاشه‌وه خه‌لیفه و جه‌لالوده‌وله که‌وتنه نیوانیان و نیوژیان کردن و پیکیان هینان و له نیواندا دوژمنایه‌تییان لبرد و دووباره بنچینه‌ی ئاشنایه‌تی و برابه‌تییان دامه‌زرانده‌وه و موده‌تیک به‌و جو‌ره رابرا.

چونکه ئه‌بو فه‌تح له قه‌لای بیزارشا به‌ند کرا بوو، حوساموده‌وله له پاش چه‌ندتیک خۆی کو‌کرده‌وه و رووی کرده شه‌ره‌ووور و ده‌وره‌ی قه‌لای بیزارشای دا و وه‌ته‌نگی هینا و هه‌موو ریتیگانی هاتوچۆی گرتدا و له چوار که‌ناری قه‌لاوه مه‌نجه‌نیقی دامه‌زراند و قه‌لای به‌رده باران کرد.

ئه‌بو قاسمی کوری عه‌یاز، خپوی قه‌لای بیزارشا له‌گه‌ل حوساموده‌وله که‌وته موخابه‌ره‌وه و له پاش گه‌لیک موخابه‌ره هه‌ردوولا به‌مه‌یان برپه‌وه که ئه‌بو قاسم، ئه‌بو فه‌تح به‌ردا و بیداته‌وه ده‌ست بابی که حوساموده‌وله‌یه. ئه‌بو قاسم به‌و فی‌لله حوساموده‌وله‌ی له‌سه‌رخۆ لبرد و حوساموده‌وله باوه‌ری پی کرد، به‌بی ئه‌مه که ئه‌بو فه‌تح وه‌رگه‌پیتته‌وه روو به‌ناحیه‌ی «سند» جله‌وی وه‌رسووړاند و چوو.

ئه‌بو قاسم که حوساموده‌وله‌ی فریودا و لای برد، قاقه‌زیتی له موهه‌له‌ل نویسی و چلونه‌تی خۆی و حوساموده‌وله‌ی لی گپراوه، موهه‌له‌ل بو‌ی نویسیه‌وه که به‌هیندی نه‌گرت و جوابی نه‌داته‌وه و ئه‌بو فه‌تحیش به‌رنه‌دات.

حوساموده‌وله له پاش گرتنی سند چوه سه‌ر «سه‌لمه‌غان» و ئه‌ویشی خسته ژیر حوکمه‌وه و جله‌وی روو به‌خاکی موهه‌له‌ل وه‌رگه‌راند و ته‌واوی خاکی ئه‌وی گرتن و خسته‌تیه ژیر په‌نجه‌ی خو‌یه‌وه و دانیشوه‌ر و زانا و ریش سپیانی میلله‌تی کورد که‌وتنه نیوانی هه‌ردوو

برایان و پیکیان هیتان و مامله تیان پی کردن. حوسامودهوله له پاش ئەو مامله ته گهراوه
ههلوان.

ئیبیراهیم نهیال له کرمان بوو، به ئەمەری «ئەرتوغرول» بەگی سه لجووقی له شکری کۆکردهوه
و چووه سەر هه مەدان و به بی شه ر گرتی.

گه رشاسپی کوری عه لائودهوله له گه ل جوزه قان چوونه لای ئیبیراهیم نهیال و ئیتاعه یان
کرد. له و ده مەدا حوسامودهوله له دینه وەر بوو؛ چوو بووه قرمیسین. به هاندانی گه رشاسپ
ئیبیراهیم که و ته سەر گرتنی دینه وەر و له شکری دهنگ دا و پروو به دینه وەر چوو و له پاش
که م شه رپیک گرتی.

حوسامودهوله که ئەوهی زانییه وه له قرمیسینه وه گهراوه ههلوان. ئیبیراهیم چوو
قرمیسینیشتی گرت و خستیه ژیر ئەمەری خۆیه وه. ئیبیراهیم که قرمیسین و دینه وەری گرت
قووه تی زیاد بوو، ئەوجا پرووی کرده ههلوان.

حوسامودهوله له ههلواندا شه ر کردن و به رابه یی ئیبیراهیمی به چاک نه زانی و حەزی له
فهوتانی میلله ت نه کرد و ههلوانی به ردا و پروو به قه لای «سیروان» چوو؛ له ویدا خۆی
خسته که لپینه وه. ئیبیراهیم دهستی جه ور و ئەزیه تی به سەر میلله تی کورد درپژ کرد، که
چووه ههلوان هه مووی تالان کردن و له ویشه وه پروو به «زه میره» چوو و ئەویشی گرت و
هه موو ئەو خاکه پاکه ی تالان و ویران کرد.

حوسامودهوله له گه ل موهه لههه ل که و ته موخابه ره وه که به هه ر جو رپیک بی رپیک که و تن
مایه ی رزگاری و ئاسووده گی هه ردوو لایانه؛ چونکو دوژمن دهست به رنادا. به ناشوکی
نه بی له و ده مەدا ئەبو فه تخی کوری حوسامودهوله به مه رگی خۆی له به ندیخانه دا مرد.
موهه لههه ل به ئەمه که حوسامودهوله دلێ پاک بیته وه و دلنه وازیشی بدا، به سویند خواردن،
پاکانه ی بو کرد و له به ری پاراوه له گوناھی خۆش بی و دلێ ره نه جیده نه کات، گرتی ئەبو
غه نامی کوری خۆی نارده لای؛ ئەگه ر باوهر نه کات ئەبو فه تیح به مه رگی خۆی مردوو، ئەو
کوهر له باتی ئەبو فه تیح بکوژیتته وه.

حوسامودهوله ئەوهی زانی و عوزری لی قه بوول کرد و ئەبو غه نامی دلخۆشی داوه و
به خشیشی. له سەر ئەوه هه ردوو لا پیکه اتنه وه و گرتی برابه تییان گری داوه. له پاش ئەو
مامله ته، موهه لههه ل به هه موو له شکر و ژیر ده ستیه وه که و ته بن فرمانی حوسامودهوله و
هه ر دوو برا به دلپاکی بوون به یه ک و له شکریان کۆکرده وه بو لابرندی دوژمن رپیک که و تن و

بو به رابه ری ئیبیراهیم نهیال خویان ساز کرد.

له وده مەدا «سه رخاب» ی برایان چووه سەر سه عدی کوری حوسامودهوله که له سەر
«به ندنچین» حاکم بوو. به شه رکردن ده وهی به ندنچین و ئەترافی دا. سه عد به بی کیشه
قه لای دا به مامی. سه رخاب به گرتنی ئەو جیگایانه شکه سته بیکی ته وای دا به براکانی.
له سەر ئەوه حوسامودهوله ته مای شه ری نه کرده وه و له گه ل برای به شه ر نه هات. سه رخاب
به حوکمداریی ئەو جیگایانه به سه ری برد.

حوکمداری موهه لههه ل

له سالی ٤٣٧ هـ دا حوسامودهوله له قه لای سسیروان مرد و له ویشا نازتیان. موهه لههه ل
له پاش مردنی برای له جیگای ئەو به حوکمداریی دانیشت. کورده کانی شاره زوور به بی
کیشه سه ریان خسته ژیر فرمانییه وه. چه ند که سیکی شه رخواز سه عدی کوری
حوسامودهوله یان خه ل تاند و خستیان هه واداریی حکوومه ت و سه رکیشی له مامی.
له بنه وه بو ئەمه که مه مله که ته که ی بابی بخاته وه ده ست بزواتیان.

سه عد له سەر ئەوه به دزیه وه قاقه زی له نهیال نویسی و خۆی خسته ژیر به ختییه وه. که
موهه لههه ل بوو به حوکمدار و له گه ل رپیکو پیککی و مه مله که تداری خه ریک بوو، ئیبیراهیم
نهیال گرتی شاری قرمیسینی دا به به دری کوری تاهیری پادشای به رزه کانی حه سنه وی و
کردیه پادشای ئەو خاکه (ههروهک له پیشدا باسی کرا).

موهه لههه ل له سالی ٤٣٨ هـ دا خۆی کۆکرده وه و به له شکرتیکی قورسه وه چووه سەر به در و
قرمیسینی ده ورده دا. به در هه لات و قرمیسین به بی شه ر که و ته وه ده ست موهه لههه ل. له شکر
و قوه تیککی نهیال له نزیک قرمیسین هه بوون؛ چوونه سەر موهه لههه ل و به که م شه رپیک
بلاوه یان تیکه وت و دیل و تالانیککی زۆر که و ته ده ست موهه لههه ل و به شادمانی گه رانه وه
قرمیسین.

موهه لههه ل که سپاهی نهیالی شکاند، گهراوه پایتهخت و ژنی حوسامودهوله که دایکی
سه عد بوو هینایه ژیر ماریی خۆیه وه تاکو رپگا به ده ساییسی دوژمن نه به ته پروو.

موهه لههه ل له گه ل کوردی شادنجان به دره فتاری ده کرد و زۆری پروو نه ده دان، ئەوانیش
چونکو هه میشه خویان له پیش هه موو که سدا دیتبوو، به و بی میهره بانیییه ی موهه لههه ل
دلگیر بوون و زۆری پی مات بوون و له به هانه یه ک ده گه ران.

لهولاشهوه سهعد بېوو بههاودهنگی نهیال و ههواداری حوکمداری بوو. ئیبراهیم نهیال له عهشیرهتی تورکمانی غهز لهشکرکی بۆ سهعد ساز کرد و نارویه سهر حهلوان. سهعد به لهشکره چوو ههسهر حهلوان و له پاش شهپر و کوشتار، موهلههلی له حهلوان دهربهپاندهوه خۆی له حهلوان خزانده. له پاش نهمنیهت و ئاسایشی شار لهسهر مینبهر خوتبهی بهناوی نهیال خوتندهوه، ئینجا له پاش پیکخستنی حهلوان بهئهسپاییهوه روو بهدهشت خشا و دهستی بهدیهات گرتن کرد.

موهلههل لهولاهه لهشکرکی شهپرکهری ههلگرت و چوو ههسهر حهلوان و بهزۆر هینایهوه ژیر حوکمی خویهوه و گهلپکی له غهزهکان کوشت و تالانکی زیادی دهستخست و خوتبهی بهناوی خویهوه دایه خوتندهوه و ههوادارانی سهعد و نهیالی گرتن و بهندی کردن.

سهعد له پاش ئهوه چوو ههسهر مهملهکهتی سهرخاب -که مامی خۆی بوو- دهستی بیعاری و رووتکردنی درپژ کرد و بوو بهمایه فیتنهیهکی خراب. خاکی موهلههل و سهرخاب کهوته ژیر بلتسهی ئاگری سهعهوه و گهلپک جارن حهلوانی له موهلههل دهگرت و دووباره موهلههل دهیگپراوه ژیر فرمانییهوه؛ بهو جزه چاخیکی دهوری دهوام کرد.

دوژمنیکی که بۆ میللهتی کورد له کهلیندا بوو روژتیکی وای ئارهزوو بوو، له هاندانی سهعد پاش نهدهکهوت. سهعدی خهلهتاویش وهکو گویهک له دهست دوژمناندا له سوورپاندا بوو، ههتا له دواي نهزیهتیکی زۆر سهعد کهوته دهست سهرخابهوه و گرتی و خستیه نیو بهندیخانهوه.

ئهبو عهسکهری کوری سهعد که تهماشای کرد بابی له دهست مامهکانیدا کهوته بهند و گیرهوه، له ههموو لایهکهوه دهستی بهسهرکیشی کرد و شوپشی خسته نیو خاکی مامهکانی و کوردانی ماههکی لهبهر دهستدریژی وهتهنگ هاتبوون و کهوتبوونه ژبانیتیکی اووه که مال و مندالیان بیزار بن. بهناچاری له ژیرهوه قاقهزیان له ئهبو عهسکهر نویسی و بهماملهت پیکهوه پیکهوتن و کوردی ماههکی بوونه پشت و هیز بۆ عهسکهر.

سهرخاب لهوه ئاگادار نهبوو، له ههراسان بوونی ئهوه میللهته نهگهیشتبوو، لهناکاو ماههکییهکان سهرخابیان گرت و دایانه دهست ئهبو عهسکهر و بۆ خویشیان کهوتنه لایهک. ئهبو عهسکهر زۆر بی وهفایی و خراپهی لهگهڵ مامی کرد و سهرخابی بهدیاری بۆ نهیال

نارد. نهیالیش دهزیهجی ههردوو چاوی سهرخابی کۆلی و خستیه زیندانهوه.

لهولاهه ئهبو عهسکهر سهعدی بابی رزگار کرد و بهلهشکرهوه چوو نه سهر حهلوان و گرتیان و کردیانه پایتهخت. ئهبو عهسکهر له پاش گرتنی حهلوان چوو کن نهیال و تکای بۆ سهرخاب کرد و له زیندانی دهرخست و بهئیحترامهوه برویه لای خۆی.

غهزهکان که تهماشای بزووتنی مام و برازا و حوکمدارانی بهرزهکانیان کرد که ده میان تپک ناوه و پشپوی و شهپر خویهخویه و کهس ئاگای له کهس نییه، خۆیان کۆکردهوه و بهگهله ههلهتیبان برده سهر حهلوان و دیهاتانی و خراپه نهما نهیکهن؛ گهلپکیان مال و چت دهستخست و ئاوی ئهوه لایانهیان ههموو ویران کرد. بهتالان کردن روو بهبهغدا کشان و بهکوشتار و تالانکردن و ئاوی سووتاندن، دهو رویشتی بهغدایان وهتهنگ هینا. له بهغداوه لهشکرکی قورسیان نارده سهریان و گهلپکیان له غهزهکان کوشت و پهرشویلاویان کردن.

له سالی ٤٤٣ ه دا موهلههل ههستا چوو بهغدا و لهگهڵ ئهرتوغرو ل بهگی سهلجووقیدا پیکهاتن که خاکانی شارهزوور، سیروان، داقوقا، ساماغان و دهو روپشتیانی حوکمداریهکی سهربهخۆ و نازاد بی و قهلاي ماههکی بۆ سهرخاب و قهلاي رادندهبین بۆ سهعد بن. بهو مهرحه موهلههل لهگهڵ ئهرتوغرو ل پهیمانی گری داوه و بهدری کوری خۆشی بهگروه له لای دانا که لهوهپاش شوپش نهکهوتیه نیوانیان. که ئهوانه کران و ههردوو لا موعا هده نامهیان بۆ یهکتر مۆر کرد، موهلههل گهراوه سهر خاک و زهوی خۆی و لهگهڵ حوکمداری خۆی خهریک بوو.

لهو موعا هدهیه زۆر بهسهر نهچوو که سهعد لهگهڵ موهلههل نیوانی تیکدا و دهستی بهسهرکیشی کرد و کهم کهمه هیزی پهیدا کرد و لهشکر کۆکردهوه. موهلههل لهولاهه خۆی دهپارازت. سهعد بۆ بهرا بهری موهلههل لهشکر برده سهر حهلوان. موهلههل بۆ پیتش پینگرتن سوپاهی دهرخست. له پاش شهپر و شوپ و کوشتار، موهلههل له دهست سهعهوه گرفتار بوو، خاکی کهوته دهست سهعهوه و مهسهله گهوره بوو. بهناچاری ئهرتوغرو ل کهوته نیوانی و قاقهزی له سهعد نویسی که موهلههل بهر بدا و دهست له سهرکیشی ههلگری. سهعد له جوابیدا گوتیهوه که من میراتی خۆم گرتوتهوه؛ که موهلههل بهردهم دیسان شوپش پهیدا دهبیتهوه و شهپر و کوشتار بنی نایب و مهملهکهتهکه دهکهوتیه نارهحهتیهوه. ئهرتوغرو ل دیسان بۆ نویسیهوه که موهلههل بهردات و بهدری

کوری که به گرهو له کن ئه و بوو بیداته سهد و به گرهو راپیگری تاکو شوړش به ریا نه کړی. سهد گوته ی ئرتوغروالی به هیند نه گرت و له گهل خو کورده ووه و هینز په پیدا کردن خه ریک بوو و به پنهانی په یامیکی نارده لای مه لیک ره حیم و بنچینه ی یه که تی و دوستانه تی له گهل دامه زران و له ولاره پشتیوانیکی په پیدا کرد.

حوکمداری به دری کوری موهلههل

ئرتوغروال له ووه ناگادار بوو که سهد له گهل مه لیک ره حیم ریک که ووتوه. گرتی سوپاهیتی شه پرکری بو به دری کوری موهلههل دروست کرد و نارویه سهر سهد. له نیوانی سهد و به دردا شهر واقع بوو، که میتک کوشتار کرا، هیچ کامیکیان به سهر یه کدا زال نه بوون. به در که م که مه رووی له هینز په پیدا کردن کرد، چهک و بهرگ و له شکریتی چاکی ریک خست و بهر بهر چاوی کرده ووه و بره بره زوی و خاکی سهدی هینایه ژیر دهسته ووه و هیواش هیواش به در به هینز بوو. سهد رووی له شکان کرد.

له سالی ۴۶ هـ دا به در به جارتیک گه ووه بوو. سهد هیچی له دهستدا نه ما، وه کو ته ماشای ئه و بزوتنه ووه و گه رانه ی به در و ژیر که و تنه ی سهد ده که ین، وامان لی دیار ده بی که حکومه تی به رزه کانی له و ده مه دا بوو به حکومه تیکی ئیداری و له ژیر گه ران و چاودیری سهد لوقیه کاندای خو ی راگرتیوو. وه کو حکومه ته گچکه کانی دیکه ی روزه لات که هه ریه ک سهر به خو له ژیر فرمانی سهد لوقیه کدا ناوی حکومه تیکی نازادیان لینا بوو؛ بو ئه وده دلایل و نمونه ی ئه ووه بوو که سهد لوقیه کان به هه موو جوړتیک یارمه تی به رزه کانیان ددها و پنیکیان نه ده خست.

لیره دا ژیان و سهر بهوردی موهلههلان دهست نه کهوت که بزاین له پاش که و تنه دست سهد، چی به سهر هات. میژوونویسه کان به هیچ کلوجتیک لینی نه دواون.

به دری کوری موهلههل ده میکی زور به حوکمداری شاره زور و دینه وهر و حه لوان راپیوارد. له چاخی به دردا شهر و کوشتاری که ده کرا به ده سایی سهد لوقیه کانی ده کرد.

حوکمداری سهرخابی دووهم کوری به در کوری موهلههل

مردنی به در له ئیمه تاشکه را نه بوو، به لام هینده ده زانی که سهرخاب له پاش به دری بابی بوو به حوکمداری به رزه کانی له شاره زور و دینه وهر. ئه ویش له کتیبی میژوواندا به «ئهبوشوک» ناو ده بری.

سهرخابی دووهم به یاریده دانی ئرتوغروال به گی سهد لوقی بوو به حوکمداری شاره زور، کینگه وهر، خه فته زه کان، دا قوقا و له تهره ف خه لیفه ی عه باسیبه کانه ووه به «ابو الفوارس» له قه ب کرا.

سهرخاب گه لیک چاخان له سهر ئه و خا که حوکمداری کرد، له پاشان له گهل سولتان به رکیارقی کوری مه له کشا بناغه ی یه که تی دامه زران و به خو شتی وه بی کیشه به سهری بر د.

سهرخاب پیاییتی له سهر خو و خووچاک و ره وشت پاک بوو. له سایه ی پیاهه تی و زرنگی خو یه ووه، مال و حه شه م و شان و شه و که ت و هینزیتی ته و او ی ده ست خست، له مولک و مال و دراو و نه سپ و چهک و سهر و ته دا حوکمداریکی بی هاوالی چاخی خو ی بوو. میژوونویسه کان ده لاین که سهرخاب ئه و نه ده ده لمه مند و خا و نه ند مال و دراو بوو، له بنه ماله ی ئه و حوکمداراندها وینه ی ئه و یان تیدا نه بووه.

له سالی ۹۵ هـ دا قهره ئیلی ناویکی تورکمان - که به سهد لغور ده ناسری - به چه ند که سیتکه ووه چونه خاکی سهرخابه ووه. ئه ویش چه ند پیاییتی نارده پیش که نه هیلن بکه ویتته نیو خاکی کوردستانی شاره زور ووه. تورکمانه کانیش بو به رابه ربی ساز بوون. هه ردو لا به شهر هاتن، کورده کان گه لیتکیان تورکمان کوشتن و گه لیتکیان پر زگار بوون و هه لاتن و خو یان گه یانده قهره ئیلی و سهر بهوردیان بو گپراوه.

قهره ئیلی گه لیتک توند بوو و رقی هه لسا و ناردی له شکریتی زوری له تورکمانان کورده ووه و روو به سهرخاب چوو، له ولشه ووه سهرخاب سوپاهی کوردانی ساز کرد. قهره ئیلی پیشه نگی نارد، هه ردو لا به گز یه کدا چوون و شیر ی کوشتاریان تیکنا. کورد و تورکمان ده ستیان به به کتر کوشتن کرد، له و شهر ده کورده کان سهر که و تن و گه لیتکیان تورکمان کوشتن و هیندیتک به دلیل گیران و ئه وده ی ماوه هه لاتن.

جاری سیتیهم قهره ئیلی له ووه زیاتر قوه ووت و هینزی په پیدا کرد و گه راره سهر کوردان، دیسان کوشتاریکی زور کرا، تورکمان به سهر کوردا زال بوون و نزیک به ۱۰۰۰ که س کورد له مه میدانی جهنگ و جه دالدا به ده دست دوژمن به کوشتن چوون. له دوا ی ۴ روزه شهر کردن سهرخاب رینگه ی هه لاتنی خسته پیش و روو به چیا یان کشا و چوو. له و له شکره قورسه ی که هه بیوو ۲۰ پیایو له گهل دهر چوو.

قه لای خه فته زه کان - که له یه که قه لایانی توندی سهرخاب بوو - هه همیشه بو روزه تیکی

وای راگرتسوو که دوچار به تنه‌نگاویه‌ک بی خۆی تپیدا بگریته‌وه و هه‌موو ده‌میتک پر له چه‌ک و ئاله‌ت بوو. چهند پیاویکی شه‌پکه‌ری له‌ژئیر فه‌رمانده‌ی گه‌وره‌به‌کدا له‌وێ دانا بوو. ئەو فه‌رمانده‌یه‌ که بیستییه‌وه سه‌رخاب شکاوه، قه‌لا و ده‌ورپه‌شتی خسته‌ ژئیر حوکمی خۆیه‌وه و له سه‌رخاب روو گه‌ردان بوو دراو، دانه‌ویله، چه‌ک، گه‌نجینه، سوپا و ئەسپاییکی زۆر له‌و قه‌لایه‌دا بوون، هه‌موویانی بو خۆی زه‌وت کرد.

سولتان به‌رکیارک که له‌وه ئاگادار بوو، چهند که‌سێکی نارده سه‌ر قه‌لا و ۱۰۰ هه‌زار زێری سووریان به‌زۆر لێ ئەستاندن. تورکمانه‌کان له‌ولاوه به‌تالان و کوشتاری کورده‌کانی خاکی سه‌رخاب ده‌کوژان. پارچه‌ خاکی شه‌اره‌زور و داقوقا نه‌بێ له ده‌ست سه‌رخابدا ما، ئەوانی دیکه هه‌موو که‌وتنه ژئیر زولم و جه‌وری تورکمانه‌وه.

هه‌ر له‌و ساله‌دا که سالی ۴۹۵ هه‌ بوو، یه‌کیک له دوو نوکه‌رانی سه‌رخاب که له قه‌لای خه‌فتیزه‌کاندا سه‌رکیشیان کرد و بوونه مایه‌ی فیتنه‌ی شه‌روشه‌ور و هاوالیکی خۆی کوشت و له سه‌رخابی گتپاوه ئەگه‌ر له گوناھی ببووری و له مردنی ئەمین کا، قه‌لای خه‌فتیزه‌کان ده‌داته ده‌ست سه‌رخاب.

سه‌رخاب به‌سویند ئەمینی کرد و له کوشتن و ئەزیه‌ت ئاسوده‌ی کرد، دووباره قه‌لای خسته‌وه ژئیر حوکمه‌وه.

له سالی ۴۹۹ هه‌ دا به‌له‌کی کوری بارامی کوری ئارتق چوو سه‌ر قه‌لای «جانیحاری» که یه‌کیک بوو له قه‌لایانی سه‌رخاب. به‌له‌ک هه‌ر چوار که‌ناری ئەو قه‌لایه‌ی وه‌ته‌نگ هینا و به‌شه‌پکردن چوو ناوی و گرتی و له‌ژئیر فه‌رمانی سه‌رخابی ده‌رخست. سه‌رخاب سی جارن به‌له‌شکه‌روه چوو سه‌ری و گه‌لیکی شه‌ر له‌گه‌ل کرد؛ به‌ناو‌میدی ده‌گه‌راوه. له دوایییدا هیندیک له دراوسێکان که‌وتنه نیوانیان و ناو‌بژیین کردن و به‌بێ کیشه قه‌لاکه‌ی جانیحاریان دووباره پێداوه.

سه‌رخاب گه‌لیک پیاوی چاک و ئازا و ره‌شید بوو، به‌لام هه‌موو ده‌میتک به‌خۆشیی راپه‌به‌وارد. له سالی ۵۰۰ هه‌ دا به‌مه‌رگی خۆی مرد. ئەبوو مه‌نسووری کوری به‌در بوو به‌حوکمداری شه‌اره‌زور و ئەترافی.

حوکمداری ئەبو مه‌نسوور کوری به‌در

که سه‌رخابی کوری به‌در مرد، ئەبوو مه‌نسووری برای له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمداری دانیشت؛

به‌کاروباری په‌عیه‌ت و ئاواپی به‌سه‌ری ده‌برد. گه‌لیکی خزمه‌ت بو شه‌اره‌زور هه‌بوو، له چاندن و زه‌راعه‌ت و مه‌مله‌که‌تداری خه‌ریک بوو. موده‌تی بیست سال به‌خۆشی و ئازادی حوکمدارییه‌کی «مستقل» سه‌ربه‌خۆی کرد و زۆر به‌ئاسوده‌گی راپه‌به‌وارد.

شه‌مه‌سه‌دین سامی له جلدی یه‌که‌می «قاموس الاعلام» یدا ده‌لیت: که ئەولادی سه‌رخاب له‌پاش ئەبوو مه‌نسوور ۱۳۰ سال له شه‌اره‌زوردا حوکمداریان کردوه؛ ئەما ئیمه له‌وه زیاتر سه‌ربه‌هوردی ئەو بنه‌مائه‌مان ده‌ست نه‌که‌وتوه و له هه‌یچ کتیبیکا راست نه‌هاتوون که بزاین له‌پاش سه‌رخاب که ئەبوو مه‌نسوور بوو به‌حوکمدار، له‌پاش نه‌بوو مه‌نسوور کێ بوو به‌جینشینی. له‌به‌رئه‌وه که ئیستا له‌وه زیاتر ئاگام لێ نییه، به‌وه‌نده قسه ته‌واو ده‌که‌م وه ده‌ست به‌بندی سیتییه‌م ده‌که‌م که حوکمدارانی ئەرده‌لان له شه‌اره‌زور و دینه‌وه‌ردا حوکمداری بوون.

به‌ندی دووهم ته‌واو بوو

لیوه‌رگر - ماخذ

- ۱- شه‌ره‌فنامه - شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی - فارسی - به‌رگی یه‌که‌م
- ۲- مرآت العبر - سه‌عید پاشای دیاربه‌کری - تورکی - به‌رگی دووهم
- ۳- کوردلر - دوکتور سه‌یح - تورکی - به‌رگی یه‌که‌م
- ۴- قاموس الاعلام - شمس‌الدین سامی - تورکی - شه‌ش به‌رگ
- ۵- الفتوحات الاسلامیه - شیخ احمد دحلان - عاره‌بی - به‌رگی یه‌که‌م
- ۶- دائرة المعارف - بستانی - عاره‌بی - به‌رگی یه‌که‌م

بەرگی دووهم
ئاورپکی پاشهوه

جزمی چوارهم

پادشایه تی چند بنه ماله بیکی کورد له کوردستاندا
کرده وهی خیتی و سهرنوسهر و به پیتوه بهری - کواری زاری کرمانجی

هویتن هوزنی هوسهینی موکریانی

مزی دامه زرانندی و فرۆشتنی به خیتی به خیتو ده کری
یه کی ئه یلولی ۱۹۳۰ م ۸ ی په بیعی دووهمی ۱۳۴۹ ه
رواندز له مه زه که ی زاری کرمانجی دامه زرا
هه ر نوسخه به کی به سی قران (دوازه ئانه) یه
نه شریاتی زاری کرمانجی (۱۳)

۹ رکی دوو م

مثنوی لیلی اور لیلیا و لیلی

جزی جوارم

بادشاه بی چند بنه ما له یکر کے ورد له کے وردستاندا

— *

کرده وده ی حیوی و سه رتویسه نواری زار کرمانجی

(موک برمان)

— (*) —

مثنوی دامه زرانندی و فو و شتی بی حیوی . حیو ده کوی

یکی ایلول ۱۹۳۰ م ۸ ربیع دوم ۱۳۴۹ هـ

رواندزله مه زره کی ی زار کرمانجی دامه زرا

هه ر نسخه یکی به سیه قران (دوازده آله)

نشریات زار کرمانجی (۱۳)

پیشه‌نگ

جزیره - جزیردی نومهر

هه‌لگه‌وتنی جوغرافیا و بیساکردنی جزیره

جزیره: له شیمالی شەرقی ویلایه‌تی دیاربه‌کرهوه ۲۰۰ کیلۆمه‌تره له شەرق جنووبی شاری دیاربه‌کر دووره. له لای راستی چۆمی ده‌ژله، ۱۵۰ کیلۆمه‌تره. له شیمالی غەرب له به‌ره‌وژووری مووسل ۲۴۰ کیلۆمه‌تره. له شەرقی جنووبی ماردین هه‌لگه‌وتتوه. شارێکه له‌نیۆقه‌لایتیک دایه. شەرقی شیمالی جزیره، ولاتی وانه و شەرقی جنووبیشی ولاتی مووسله.

خاکی جزیره و دێهات و قه‌لاکه‌ی هه‌موو کوردن، هیندییک دانیشتوو و هیندییک په‌وه‌ندن. خاک و زه‌ویه‌که‌ی خاویین و چاکه بۆ چاندن؛ شایسته‌ی کوردن و کیلگه و چاندنه، دانه‌وێله‌ی هه‌موو جوهری تیدا په‌یدا ده‌بێ. باغ و باخچه و لۆکه و تووتنی به‌ناوبانگه، میتوه و خوارده‌مه‌نی زۆر پوخته‌ی هه‌یه. ده‌ستکرده‌ی ئه‌هالی له لۆکه جاو و له‌به‌ر کری جوان و رانکوچۆغه له بوز و به‌ره و جاجمی باشی تیدا دروست ده‌کهن. خوری و مه‌ره‌زی به‌رگنی زۆره. له مس و زێر و زیوقاپ و که‌وچکی به‌ناوبانگی لێ دروست ده‌کری. حه‌یواناتی چوار پێ و مه‌رومالی زۆره. رۆن و په‌نیر و چه‌رم و پیتستی گه‌لییک ده‌بێ. دێهات و ئاوه‌دانیه‌تی زۆر له ده‌وروپشتی جزیره هه‌بوو: ئیستاکه‌ش و یترا نه‌ قه‌لای خراب بوو و کاوله‌کانی گه‌لییک ماون. له جزیره گه‌لییک پیاوانی گه‌وره و ناودار هاتوونه‌ته روو به‌نیۆ دنیا دا ده‌نگی عیلم و فه‌نیان داوه‌ته‌وه.

قه‌لای جزیره له‌نیۆ چۆمی ده‌ژله‌دا له‌سه‌ر شکلی هیلال هه‌لگه‌وتتوه، عه‌بدولعه‌زیزی کوری عومه‌ر به‌رگه‌عیید سالی (۲۰۰هـ) بینای کردوه، له‌که‌ناری راستی چۆمی ده‌ژله‌ دایمه‌زراند، له‌هه‌ر چوار که‌ناریه‌وه شووره‌یه‌کی سه‌خت و بلندی به‌ده‌وره‌دا کیشاوه و به‌کونگره‌ قایی کرد و هه‌موو ده‌وره‌شی کرده خه‌نده‌قیکی قول و پرتاو، جزیره له‌ رۆژی بیناکردنییه‌وه هه‌تا سالانی (۳۷۲هـ) له‌سه‌ ده‌وروپشتی مووسل ئیداره‌ ده‌کرا، له‌و ساله‌دا جزیره که‌وته ده‌ست مه‌لیک شو‌جاعبازی کوردی، خێوی دیاربه‌کر و ئه‌ردیش. له‌ پاش ئینقرازی حکومه‌تی دۆشتیک، جزیره که‌وته ده‌ست وه‌زیر ئیبن جه‌هیر، له‌ پاش ئه‌وان که‌وته ژیر حوکمی شه‌مسودین جگه‌رمژ که ئیبه‌ له‌م کتیبه‌دا مه‌به‌ستمانه.

به‌ندی یه‌که‌م

شه‌مسوده‌وله جگه‌رمژ - (۴۷۸ - ۵۰۲هـ)

جگه‌رمژ پیاویکی وربا و زرنگ و زانا و نازا و ره‌شید بوو. کوردی بنه‌ماله‌ی «وه‌هبان» خه‌لکی جزیره‌ی عومه‌ر بوو. له‌ پاش خویندن و فیتربوونی علووم له‌ لای حوکمدارانێ دۆستیک بشنوی دا کرا به‌کوڤه. له‌ پاشان که‌وته سپاهی بشنۆیه‌کانه‌وه و له‌ ئیداره و حوکمرانی حوکمدارانێ کوردی بشنۆیی دلگیر و په‌نجیده بوو. که‌ کوری جه‌هیر له‌ گه‌ل حکومه‌تی دۆستیک که‌وته شه‌ر و مولک گرتن، جگه‌رمژ بوو به‌هه‌واداری کوری جه‌هیر و په‌گه‌لیان که‌وت. هه‌رچه‌ند ببوو به‌سه‌رکرده‌ی ئه‌میر سلیمانی دۆستیک، به‌لام به‌قوه‌ته‌وه خۆی به‌ده‌سته‌وه دا. کوری جه‌هیر کرایه ئه‌میری سوپاهییک و ده‌ستی قه‌دروقیمه‌تی پیتوه‌نا. جگه‌رمژ رۆژ به‌رۆژ له‌ خۆنواندن و نازایی و ره‌شیدی نیشاندان خه‌ریک بوو. دم به‌ده‌م رووی له‌ به‌رزبوون و سه‌رکه‌وتن بوو. بۆ ئه‌وه‌ش چ پیتوبستیک هه‌بوایه، که‌م که‌مه‌ سازی ده‌کرد و حتی کوڤه‌کرده‌وه و دلێ میلیه‌ت و له‌شکر و ئومه‌راکانی ده‌خسته‌ ده‌ست خۆی. له‌ که‌لیندا بوو خۆی گه‌وره‌ بکا.

جگه‌رمژ به‌سه‌خا و به‌خشش و به‌زبانخۆشی و شه‌هامه‌ت، هه‌موو نزیکه‌کانی به‌خۆیه‌وه گرتدا بوو، هه‌تا وای کرد به‌که‌مچاگییک جزیره‌ی عومه‌ری خسته ژیر حوکمییه‌وه. سالی ۴۷۸ به‌وه‌کاله‌تی کوری جه‌هیر، چوه سه‌ر جزیره و گرتی و بوو به‌خاوه‌ندی جزیره.

سالی ۴۷۸ فه‌خروده‌وله‌ی کوری جه‌هیر، سوپاهییکی نارده سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر که‌ له‌ ده‌ست حوکمدارانێ دۆستیکدا بوون.

بنه‌ماله‌ی وه‌هبان - که‌ له‌ ماله‌ گه‌وره و که‌بخودای جزیره بوو - روو به‌کوری جه‌هیر گرتبوون، به‌لام چونکه له‌ ده‌ست حوکمدارانێ دۆستیک په‌نجیده بوون، شه‌وی بۆ هینانی سوپاهی کوری جه‌هیر بۆ نیۆ شار ده‌رگاییکی گچکه له‌ دیواری قه‌لادا بوو که‌ په‌پایه له‌ ده‌روه بۆی سه‌رده‌که‌وتن، ئه‌و ده‌رگایه‌یان کرده‌وه و به‌که‌یه‌که سوپاهه‌که‌یان برده ژووری.

سه‌رکرده‌ی سوپاهی جگه‌رمژ بوو؛ حکومه‌تی له‌ جزیره‌دا دامه‌زراند و ده‌وله‌تی دۆستیک له‌ جزیره‌دا دوایی هات. هه‌ر جاریکی له‌ ده‌روه بۆ سه‌ر جزیره هه‌لمه‌تیک بدرایه بنه‌ماله‌ی

وهه بان بۆ پیش پینگرتنی راده وههستان. جگهرمژ بهوه بوو به نامیرتیکی کوری جههیر له سهه جزیره.

موحه پهمی سالی ۴۸۹ مه نسووری کوری نیزامودین کوری ناسرودهوله که حوکمداری دیاربه کر و ئهردیش [بوو] له گهل کوری جههیر شه ری کرد و شکا و هه لات و چوه جزیره ی عومه ر. جگهرمژ گرتی و له ماله جوله که بهک بهندی کرد هه تا مرد. بهوه حکومه تی دۆستیک دوایی هات و قوههت و هیزی جگهرمژ زیادبوو، ئیدی که میک له عایله ی دۆستیک و له کوردی بشنۆیی نه ما بهرامبه ر به جگهرمژ خۆراگرت.

موئه ریخه کان ده لئین: ئینقرازی حکومه تی بشنۆیی به له چه ری مه نسوور هات، چونکو له له چه ریدا بی هه وال و له ته ماعدا دلئ هه موو که سیکی له خۆی کردبوو. بۆ حوکمدار پیویسته له هه موو کهس زیاتر به خششی هه بی و به سهه ره عیههت و سوپاه و دهستوییه نه دیدا هه لات و جیره ی زۆری؛ تاکو به چاکی بتوانی حوکمرانی بکا. مه نسوور له وانه به ری بوو.

سالی ۴۸۹ عه لی کوری موسلیم حاکمی مووسل، له دهست «که ریوگا» وه ته نگ هات و هاواری له جگهرمژ کرد یاریده ی بدات و به سوپاهه وه بچیتته رزگارکردنی. جگهرمژ بهوه که لئینی دهستخست و سوپاهیتی قورسی له کوردانی جزیره و به ختی و بشنۆیی و فنیکی هه لگرت و روو به مووسل له چیا یان چوه خواری. له ولاره «توتناش» که سهه رکرده ی سوپاهی که ریوگا بوو، له شکریتیکی بی ژماری به ره و پیری جگهرمژ له له شکرگا ده رخست و له نیوه ی رێگادا هه ردو سوپا جله وگیری یهک بوون و بۆ کوشتار ریزه یان به ست. شه ر و کوشتار دهست پیگرا. له پاش چند رۆژ کوشتار؛ جگهرمژ شایانی به راهه ری نه بوو، وه ته نگ هات و دووچار به نه زیههت و لیقه وه مانیتیکی قورس بوو. چونکو دوژمن گه لیک به هیز و قورس بوو، به ناچاری له ناکا و شه وی روو به جزیره له شکرسی سوارکرد و رۆیشت. توتناش دهستبهرداری نه بوو؛ که وه ته سه ری.

جگهرمژ که ته ماشای کرد دوژمن زۆری هینا و دووچار به نه بوون ده بی، به گورجی هه یه ته تیکی عوله ما و که یخودایانی بۆ ماملهت ناره لای توتناش؛ به مه که بکه ویتته ژیر ئیداره ی «که ریوگا» وه پیکه اتن. جگهرمژ دیاری و هه لات و گه لیک چتی بۆ که ریوگا نارد و ریکه وتن. جگهرمژ له ژیر ئیداره ی که ریوگا وه بووه به حوکمداری جزیره.

جگهرمژ ۳ سالان له ژیر ئیداره ی که ریوگادا خۆی راگرت، به لام به په نهانی له دهستبردی

هیز په یداکردن و رزگاریدا بوو؛ هه تا به جاریک خۆی قورس کرد و سوپاه و پیویست و میلهه تی به ته واوی خسته ده ست.

سالی ۴۹۲ که ریوگا به سوپاهه وه روو به نه نتاکیه رۆیشت. جگهرمژ سه ری بلندکرد و له ژیر ئه مری که ریوگا رزگار بوو.

سالی ۴۹۲ جگهرمژ به چوونی که ریوگا بۆ نه نتاکیه که لئینی دهستخست و له گهل فره کردنی خاک و زهوی، دلداری ره عیههت و نه هالی و قه لا و ناوکردنی جیگایان خه ریکی بوو. له شکرسی زۆرکردن و خستنیه ژیر ئینتیزامه وه. ئالای سه ره خۆیی بلندکرده وه. بۆ گرتنی مووسل که وه ته ته دارهک و پیویست سازکرده وه. له ولاره خه لیفه ی عه باسیه کان له قه بی شه مسوده وله یان له گهل شیریتیکی به گه وه ره رازاوه یان بۆ نارد و ئیماره تی جزیره یان بۆ قه رار دا. سالی ۴۹۳ جگهرمژ چند قه لا و جیگایانی سه ختی له خاکی هه کاری و زۆزاندای دروست کرد و هه مووی به سوپاه و ئالاته وه پرکردن و هه ریبه ک دژواریتیکی له سه ردانان.

سالی ۴۹۴ جگهرمژ بۆ وه دهسته ئینانی مووسل سوپاهیتیکی ریکه وتووی سازکرد و رووی له مووسل کرد.

نه هالی مووسل له ترسی جگهرمژ هاواریان برده بهر مووسای تورکمانی که خاوه نندی هه سنکیفا بوو، له ته ره ف که ریوگا وه به تاییه تی دانیشتبوو، قه راریان دا مووسلی بخه نه ده ست. له ولاره سه نه قه رجه وه کیلی که ریوگا که وای زانی مووسا بۆ یاریده دانی له ده ست جگهرمژ، ده چیتته مووسل، گرتی به سوپاه و نه هالی مووسله وه چوه پیشوای کردنی. که نزیک بوونه وه، هه ر یهک له ئه سپی خۆی دابه زی و بۆ مردنی گه وره یان گریان.

سه نه قه رجه به مووسای گوت: «دلخوازی من نه مه یه هه رچییه کی مال و مه نسهب و مه مله کهت و سه رمایه و ئه سپایی گه وره ی ئیمه هه بوو که وه ته ده ست ئیوه وه و ئیوه فه رمانه ره وان». مووسا پیی گوت: «جگه له سولتان کی خاوه نندی چت و ماله و سولتان هه ز له هه ر کهس بکا ده یدا به». له سه ر نه وه ده مه چه ندیان کرد. سه نه قه رجه ده ستی هاویته شیری و له لایه کی مووسای دا و برینداری کرد. مووسا خۆی به زهوی دادا. کوری ئه میر مه نسووری کوردی، خودانی دیاربه کر و ئهردیش له گهل مووسا بوو. خه نه ره ی کیشا و لینگی دایه سه ر سه نه قه رجه و له سه ری دا و ئیشی ته واوکرد. مووسا سواربوو چوه نیو مووسله وه و دلخۆشی نه هالی داوه و پیواه کانی سه نه قه رجه ی هه لات کردن و فه رمانه ره وایی خۆی له مووسلدا ناژۆت و مووسل بوو به مالی مووسا.

جگهرمژ که له وه ناگادار بو، بهو هیز و تهوانه یه وه رووی له نوسه بیین کرد و بهمودده تیکی زۆر کهم گرتی و پیاویکی خۆی له سهر دانا و ئومووری حوکمداریی تیدا پتک دهخت.

مووسا له ولاره به سوپا هوه رووی له جزیره کرد، جگهرمژ چوه پیشی. له پاش کهم شه پتک مووسا به په نهانی ههلات و خۆی له مووسل خزاند. دهروازهی شار و قهلا و بورجه کانی توند کرد. جگهرمژ سوپا و له شکره کهی مووسای خسته دهست خۆیه وه و بهو قوه ته وه چوه سهر مووسل و دهو ره ی دا و بهمودده تیکی دووردریژ له وه ته نگه یینانی مووسا دابوو. مووسا هاواری له ئه میر سه قمان خیتی دیار به کر کرد، جگهرمژ پتگی هاتو چوونی له شار گرت و مووسا و ئه هالی وه ته نگ هینا. له هه مو لاره په لاماردان و هه لمه ت گهر مه ی تی کهوت. کورده کان هه ریه ک له لاییکه وه لینگیان دا سهر دهروازه و کونگره کانی شار. ئه هالی مووسل و مووسا له وه وه ره زبوون، مووسا ناچار ما پتگی پزگار بوونی دهست نه کهوت.

ئه میر سه قمان به مه که مووسا دهست له حه سنکیفا هه لگرت و ۱۰ هه زار دینار دراویش بدا، ئه میر سه قمان وه عده ی یار مه تی دای؛ مووسا به ناچار ی له گه لی پتک کهوت. ئه میر سه قمان به له شکره وه بو یاریدانی مووسا له دیار به کر ده رکهوت و له پتگاشیدا هیزی فره کرد، هه تا نزیک مووسل بوو. جگهرمژ دهستی له مووسل بهردا و گهراوه جزیره.

شه مسولده وه له جگهرمژ که له مووسل دهستی هه لگرت، له ناو دیوان و دپهات خۆی په نهان کرد و چاوه نوژی که لیتن بوو. مووسا که زانییه وه جگهرمژ دهستی هه لگرت و ئه میر سه قمان هات، دهستوی پتیه ندی خۆی هه لگرت بو پیشواز بکردن له شار ده رکهوت و گه یشته دپیه ک که پتیهان ده گوت: «که واسا». چه ند نۆکه رتکی روو گهردان بوون؛ بو کوشتنی له که لیندا بوون. مووسا که دابهزی تا ماندوو بیان به حه سیته وه، ئه وه دهسته نۆکه رانه ی که له مووسا دلگیر ببوون، له وه چاتر که لیتیهان دهست نه کهوت، به کومه له ده سپر پتکی تیرانیان کرده سهر. مووسا و چه ند نۆکه رتک کوژران، باقی نۆکه ر و دهستوی پتیه نده کانی به شکاوی روو به مووسل گه رانه وه و مووسایان له سهر ته په یه ک ناشت. له ولاره ئه میر سه قمان که له وه ناگادار بوو، جله وی سووړاند و روو به حه سنکیفا گهراوه پاش و به کهم شه پتک حه سنکیفای گرت و خسته یه ژیر فرمانی خۆیه وه.

شه مسولده جگهرمژ که له کوشتنی مووسا ناگادار بوو، له ولاره پیاوه کانی مووسا و له شکره کهی به دلخۆشی هینانه وه ژیر حوکمه وه. بهوه یزه روو به مووسل رویشت و قاقهزی له هه واداره کانی مووسا نویسی که هه راسان نه بن و خۆ به دهسته وه بدن. هه مو له که نارانه وه له سهر جگهرمژ کۆبوونه وه. ئه هالی مووسل که ئه وه یان زانییه وه، که یخودا و ریش سپی و کار به دهستان بو ئیتاعه کردنی جگهرمژ له مووسل ده رکهوتن و چوونه پیشوازی کردنی، به شاد و خوورمه ی جگهرمژ بان برده نیو شماره وه، به لوتف و پیاوه تی ئه هالی دلشاد کرد و نوازشی نیشان دان. له پاشان دهستی به پتک خستنی ئومووری و شار و دامه زراندنی میللهت و ئینتیزامی سوپادا. که ئومووری حوکومه تی دامه زراند و پتیهستی پتکه یینا و پیاویکی له سهر دانا ئه وانیه ی مووسایان کوژبوو گرتنی و له تۆله ی مووسادا به داریداکردن و خنکاندنی و گهراوه و چوه جزیره.

سالی ۴۹۶ یاقووتی کوری حه سه ن کوری ئه میر ئارتق برازای ئه میر سه قمان که له سهر ماردین بوو، نازایی و پیاوه تی جگهرمژ ی په سند کرد و دلخۆشی حه مییهت و زرنگی بوو. له به ره وه قاقه زتکی له جگهرمژ نویسی، له رووی گه وریه ی و پیاوه تیه وه سهر په رشتی بکات و له ژیر بالیدا ناگاداری بیت و دهستی میهره بانی به سهر دا بکیشی. جگهرمژ روو به نسیبین رویشت و لپی گپراوه که یاقووت به چیته لای له نسیبین به کتر بیین.

یاقووتی له شه هامت و گه وریه ی جگهرمژ ئه مین بوو؛ هه ستا روو به نسیبین رویشت، له نیوه ی پتگادا یاقووتی له دهست دوژمناندا به کوژتن چوو. سهر کرده ی یاقووتی که ناوی عه لی بوو، سوپا و مال و ئه سپاب و قهلا و مهمله کهت و شارانی یاقووت له گه ل ماردین ته سلیم به جگهرمژ کرد و هه مووی خسته ژیر فرمانییه وه. عه لی بیژراوی کرده وه به سه ر کرده و ناییی خۆی له سهر ماردین و روو به جزیره رویشت. سوپا هیکی پتک خست و گهراوه مووسل له مووسلدا چه ند پتک دانیشت.

هه ر له و ساله دا جگهرمژ سوپا هیکی هه لگرت و چوه سهر خاپوور. به هه ر جوړ پتک بوو خاپووری خسته دهست. قهلا و دپهات و دهو روپشتی خاپووری هه موو گرت و هاو پتیه ژیر فرمانی خۆیه وه. ته وای عه شایرانی کوردی ئه ولایانه ی به چاکه و پیاوه تی وای کرد که هه موو به جار پتک حوکمداریی ئه ویان قه بوول کرد.

جگهرمژ که له کورده کان ئه مین بوو و مه رجیان دا، ئه و جا له شکر ی رووه و دهشتی «تات» (عاره ب) وه رگپرا. عه شایری تاتی ئه و به ری فوراتی به خاهی و نه خاهی و به زۆر و شه ر کرده ره عیهت و خسته یه ژیر فرمانییه وه و به شادی روو به مووسل گهراوه. له و

عه‌شایرانه سوپاهیتیکی رپیکه‌وتووی رپیک‌خست و روو به‌جزیره گه‌راوه.

سالی ۴۹۷ جگهرمژ سوپاهیتیکی قورس و شه‌رکه‌ری له‌خاپوور و ماردین کۆکرده‌وه و بۆ شه‌ری چه‌لیپا چونه‌سه‌ر فه‌رهنگ و روو به‌ئورفه سوپاهیتیکی ناژۆت و له‌سه‌ر چۆمی «به‌لخ» له‌شکری کورد و فه‌رهنگ له‌یه‌ک هه‌له‌نگۆتن و بۆ شه‌ر به‌را‌به‌ر یه‌ک راوه‌ستان. شه‌ر و کوشتار ده‌ست پیکرا، له‌شکری کوردان نه‌شبان خۆ راگرن، روویان له‌هه‌لاتن کرد و شکان. فه‌رهنگ دوو فه‌رسه‌خ رپیکا هاتنه‌سه‌ر کوردان و هه‌لیان برین. شه‌مسوده‌وله جگهرمژ هه‌رچه‌ند غیره‌تی دا و هاواری کرد، چاره‌نه‌بوو، له‌دواییدا قووه‌تیکی ته‌واویان له‌مووسله‌وه گه‌یشتی و هیتزیکیان په‌یدا کرده‌وه. چونکو فه‌رهنگ زۆربوون، قووه‌تی مه‌عنه‌وی کوردانی به‌یه‌که هه‌لمه‌ت شکاند. جگهرمژ که‌وته سه‌ریان و رووی له‌له‌شکر و سه‌رکرده‌کان کرد و دلخۆشی دانوه و قسه‌ی په‌ندنامیزی پین گوتن و به‌شانویاهوی هه‌لگوتن. له‌شکره‌کی که‌وته‌وه غیره‌ت و روو به‌دوژمن وه‌رچه‌رخانه‌وه و لینگیان داوه سه‌ر فه‌رهنگ و شیرانه هه‌لمه‌تیان برده سه‌ریان و به‌که‌م شه‌رپیک فه‌رهنگیان شکاند و بلاویان کردن. هه‌رچی‌تیکی کوژرا و مرد، ئه‌وی ماوه به‌دیل گیرا. کورده‌کان مال و ئه‌سباییکی زۆریان به‌تالان ده‌ست که‌وت.

له‌نیوه‌هه‌لاتووه‌کاندا فه‌رمان‌ره‌وا و خیتی ئۆرغه «قه‌مس به‌ردویل» بوو به‌دیل گیرا و بردیانه چادری سه‌رکرده‌ییکی له‌شکری جگهرمژ. له‌وده‌مه‌دا له‌نیوانی له‌شکره‌کاندا له‌سه‌ر تالان کیشه‌ په‌یدا‌بوو. چهند پیاویکی جگهرمژ چونه‌ نیوه‌ چادری ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌وه که قه‌مس بکوژن. جگهرمژ له‌ولاوه زوو زانییه‌وه، فریاکه‌وت و نه‌یه‌یشت قه‌مس بکوژریت.

جگهرمژ قه‌مسی برده لای خۆی و له‌شکره‌کی کۆکرده‌وه و به‌تالان و خه‌لات به‌خشین نوازی کردن و قه‌مسی هه‌لگرت و به‌له‌شکره‌وه چوه سه‌ر ئورفه، ۱۵ رۆژ به‌توندی ده‌وره‌ی ئورفه‌ی دا. هه‌رچه‌ند وه‌ته‌نگی هینا و شه‌ری کرد نه‌یتوانی ئورفه‌ بگریت، به‌ناچاری قه‌مسی هه‌لگرت و گه‌راوه مووسل. ناردی قه‌مسی چه‌پس کرد.

له‌و شه‌ره‌دا ۱۶۰ کورد به‌دیل که‌وته ده‌ست فه‌رهنگ و ۱۵ هزار که‌س له‌فه‌رهنگ به‌ده‌ست کورد به‌کوشت چوون. قه‌مس هه‌تا سالی ۵۰۲ هه‌ له‌قه‌لای جعیردا له‌به‌نددا بوو.

هه‌ر له‌و ساله‌دا جگهرمژ به‌سوپاهیتیکی چاکه‌وه چوه سه‌ر چه‌رپان. له‌پاش که‌م ئه‌زیه‌تیک گرتی و ئومووری حوکمداریی خۆی تپیدا رپیک‌خست و خاوه‌نده‌که‌ی پیشووی به‌وه‌کاله‌تیبی له‌سه‌ر داناوه و گه‌راوه مووسل.

سالی ۴۹۸ سولتان محهمه‌د له‌ته‌وریزه‌وه چوه مه‌راغه و له‌وتیشه‌وه روو به‌هه‌ولپیر سوپاهی هه‌لگرت که‌ بچیتته سه‌ر جگهرمژ و شاره‌کانی له‌ده‌ست ده‌رخا. که‌ جگهرمژ ئه‌وه‌ی زانییه‌وه شووره‌ی ده‌وره‌ی مووسلی دروست کرد و به‌بورج و باروو و به‌کونگره توندی کرد. ناردی هه‌رچه‌ند ئه‌هالی له‌دیها‌تی ده‌روه‌ بوون بردنیسه نیوه‌ شاره‌وه. به‌سه‌رکرده‌ی له‌شکری ئه‌مر دا هه‌رکه‌سی له‌هاتن پاشکه‌وت بیکوژن و مالی تالان که‌ن.

جگهرمژ له‌خۆکۆکرده‌وه و سوپا رپیک‌خستن و شار و دیواری قه‌لا قایم‌کردن خه‌ریک بوو، سولتان محهمه‌د نزیک به‌مووسل بوو. سولتان قاقه‌زیتیکی له‌جگهرمژ نویسی بۆ مامله‌تکردن له‌گه‌ل برای و قه‌رار بدا مووسل و مه‌مله‌که‌تی جزیره له‌ژئیر فه‌رمانی ئه‌ودابن قاقه‌زی سولتان به‌رکیارق که‌ له‌و زانییه‌وه نویسیبوو، ئه‌ویشی بۆ نارد و تپیدا گوترا‌بوو که «ئیتاعه‌ی سولتان محهمه‌د بکری». سولتان محهمه‌د دیسان بۆی نویسی ئه‌گه‌ر ئیتاعه‌ی بکا مه‌مله‌که‌تی له‌ده‌ست جگهرمژ دا دیلتیه‌وه و قه‌رار ده‌دا بیداته‌وه، به‌مه‌رجی ئه‌وه خوتبه له‌مووسل و جزیره و خاکی جگهرمژ هه‌رچی هه‌یه به‌ناوی سولتان محهمه‌د بخویندریتته‌وه.

جگهرمژ جوابی داوه که: «ئیمه له‌گه‌ل سولتان به‌رکیارق قرارمان داوه هه‌ر خاکیکی بیگرم له‌ده‌ست ئه‌ودابن وه ته‌سلیم به‌که‌سی نه‌کات».

سولتان محهمه‌دی له‌چونه‌ نیوه‌ مووسل جواب دا. سولتان که‌ زانییه‌وه به‌راستی نه‌به‌یشت بچیتته نیوه‌ مووسله‌وه، بۆ شه‌رکردن له‌شکری لیخوریه پییشه‌وه. دیوار بر و ئاورهاو‌یژ و به‌رد فریاده‌ره‌کانی خسته به‌رده‌می له‌شکره‌وه و به‌توندی چونه سه‌ر مووسل.

ئه‌هالی له‌به‌ر خۆشی جگهرمژ و هه‌زلیکردنیان دامینی پیاوه‌تی و نازاییان به‌لادا کرد و بۆ سولتان محهمه‌د له‌قه‌لا ده‌رکه‌وتن. شه‌رپیکی زۆر خوینرپیزانه و نازاییانیه‌یان کرد. له‌به‌ر پیاوچاکی و په‌وشت خۆشی و خوو چاکی خۆیان به‌کوژت دا. گه‌لیک له‌ئه‌هالی کوژران، جگهرمژ ئه‌م‌ری دا له‌شووره‌ی چه‌ساره‌وه ده‌رگا چکۆله‌کانیان کرده‌وه که ئه‌هالی بۆ شه‌رکردن له‌شار ده‌رکه‌ون. به‌جوژه کوژتاریکی زۆریان له‌له‌شکری سولتان کوژت.

سولتان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌م‌ری دا دیوار بره‌کان چونه‌ژئیر شووره‌ی قه‌لاوه و ده‌ستیان به‌برینی شووره‌کرد. له‌نیوه‌ی شه‌ودا ئه‌هالی له‌وه ئاگاداری‌بوون؛ ده‌زبه‌ج به‌ده‌ستی به‌هیتزه‌وه که‌وته سه‌ر دروستکردنه‌وه‌ی شووره. به‌چهند سه‌عاتیک چاکیان کرده‌وه و ده‌سته به‌ده‌سته بۆ شه‌رکردن و گه‌راندنه‌وه‌ی له‌شکری سولتان له‌شار ده‌رکه‌وتن و زۆر به‌چاکی چارده

قەلای خویان بەختیو کرد. لە دەورەگرتندا دلتهنگ نەبوون.

«ابن الاثیر» لە تەئریخی «کامل» دا دەلێت: «لەنیو مووسلدا دانەوێلە هەرزان و زۆریوو. دەورە لێگرتوو هەکان تەنگای خواردنیان نەکیشا. سی مکووک گەم بەدیناریک و پەنجما مکووک جو بەدیناریک بوو؛ کەسبیش نەبەدەکری».

سوپاهی جگەرمتز هیتدیکی لە تەلیه عەفر کۆببۆنەوه. بۆ روو وەرگەڕانی سوپای دوژمن و ئاو لێ پرینیان دەکووشان، موددەتیکی دوورودرێژ شەر و کوشتار دەوامی کرد، هەتا دەی جەمادی یەکی ئەو سالا هەر شەر و کوشتار بوو. دەنگی مردنی سولتان بەرکیارووق بەگوتی جگەرمتزا کەوت. هەموو ئەهالی شاری کۆکردەوه و مەشورەتی پێ کردن و باسی لە مردنی سولتان بەرکیارووق کرد، وە لە دواي ئەو چی بکری و چۆن بژین پرسیری لێ کردن. ئەهالی بەیەک دل و یەک گیانی گوتیان: مال و مندال و گیانمان لە بەردەستی تو دایە؛ لەو پرێگایەدا مردن بەسەر بەرزێ دەخووزین، هەرچۆنیکی تو ئارەزوو بکە سەرور و گەرورە و مەشورەت بەسەر کردە و سەرداری لەشکرەکانیش بکری چاکترە. لەبەر ئەوه ئۆمەراکانی سوپاهی کۆکردنەوه و مەشورەتی بەوانیش کرد. ئۆمەراکان گوتیان هەتا سولتان زیندوو بوو، وەعدەبەکی بەومان دابوو بەسەرمان برد. ئەمپۆکەش مادامە سولتان مرد، ئەمە بەسولتان هەلژاردن چاکترە؛ چونکو بەبێ سولتان حوکمداریی ئەمپۆکە دژوار و سەختە. جا ئەگەر وابوو سولتان محەمەد بەسولتان قبوول کردن چاکترە.

جگەرمتز بەئیزن و مەشورەتی ئەهالی و لەشکریان، قاقەزێکی لە سولتان محەمەد نویسی و ئیبتاعەت کردنی قبوول کرد. وەزیر سەعدولمەلیکی خواستە لای خۆی. لەسەر ئەو قاقەزە، سولتان گرتی و سەعدولمەلیکی نارده لای جگەرمتز. لەولاو بەئیحترامەوه پیشوازی وەزیریان کرد و بردیانە دیوانی. لە پاش گفتوگۆیەکی تەواو، وەزیر بەجگەرمتزی گوت: دەبێ بچیە لای سولتان و قسە لەگەڵ بکە. ئەو هەرچیکی لێ بخووزی بەقسەت دەکا و واژی دلخووزیت نابزویتەوه. لەسەر ئەو قەرار درا.

جگەرمتز و وەزیر دەستیان بەدەستی یەکتەر گرت و لە دیوان دەرکەوتن. ئەهالی مووسل کە چاویان بەوه کەوت، گابۆریان دەست پێکرد و گریان و شین و واویلا و هاواریان بلند بوو؛ خۆل و قورپان بەسەر خویاندا کرد و بانگیان دەکردە یەکتەر بەگەرورەو بۆ یەکتەریان دەگێراییهوه. جگەرمتز جوابی کەسی نەداوه و لەگەڵ وەزیر چوونە لای سولتان. وەزیر سەر بهوردی ئەهالی بۆ سولتان گێراوه. سولتان گەلیک لوتفی لەگەڵ جگەرمتز کرد و

دلخۆشی داوه و نوازی کرد و پتی گوت: میللەتە کەت چاوه نۆریت دەکەن و نیگەرانی، هەستە بچۆوه نیویان و دلایان بەتۆوهیە.

جگەرمتز چەند پیاویکی ماقوولی سولتان لەگەڵ خۆی هەلگرت و گەروره مووسل. ئەهالی کە چاویان پێ کەوتەوه بەشادی گەروره، شادمانی و کەیفیکی بی ژماریان کرد. سولتان ناردی پرسیری کرد سبەینی داخیل بەشار بی، شار پرازیننەوه و چراخان بکەن. جگەرمتز نەیهیشت، بەلام وەعدە میوانداری لە دەرتی شاری پێ دا.

سبەینی ئەهالی و مەئموورین بەکەیف و شادمانی لە دەرتی شار زینەتیان کرد، دیاری و ئەسپاییکی زۆر گرانبەهیاان بۆ سولتان و وەزیر برد، وە دلخۆشیان کردن. ئەو رۆژە شادمانی بوو؛ بۆ سبەینی سولتان بۆ سەرەخۆشی بەرکیارووقی برای دانیشت. هەموو چوونە سەرەخۆشی و لە پاشا سوکواری و سەرەخۆشی لێکردن، حوکمداری جزیره و مووسلی بۆ جگەرمتز تەسدیق کرد و روو بە بەغدا لەشکری ئازۆت.

جگەرمتز لە پاش رۆیشتنی سولتان بەرکیخست و دامەزراندنەوهی میللەت و رەعیەت خەریک بوو؛ سوپاهیکی کۆکردەوه و رۆیشت، گەیشتەوه سولتان؛ لەگەڵی رۆیشت و چوونە بەغدا. لە ئاخری جەمادی دووهمدا دەنگ گەیشتە جگەرمتز کە قلیچ نەرسەلانی کوری سلیمانی کوری قتلش چوو دیار بەکر، تەمای چوونە سەر جزیرهی هەبە. جگەرمتز ئیزی لە سولتان وەرگرت و بەسوپا هەوه روو بەمووسل گەروره داوه.

سالیچوار سەدو نەوه دوو نو مەلیک رەزوان کوری تەتەش بۆ شەری فەرەنگ لەشکری هەلگرت، لە [گەل] ئۆمەرایانی ئیلغازی کوری ئارتق کە شەحنە بەغدا بوو و سپەه بوو سوپا و ئەلبی کوری نەرسەلان تاش خیتی ژەنگار - کە زاوی جگەرمتز بوو - لە نیوهی رێگادا ئیلغازی بە مەلیک رەزوانی گوت ئیمە دەچینە غەزا، مال و ئەسپاب و لەشکرمان دەوی و اچاکە بچینە سەر خاکی جگەرمتز و دەور و پشستی و بیانگرن، هەم مال و هەم سوپاهیکی قورس دەست دەخەین. ئەوجا دەچینە شەری ئەهلی چەلیپا و لەوه شدا مالتیکی زۆر دەست دەخەین.

مەلیک رەزوان بەوه خەلەتا، لە مانگی رەمەزاندای بەدە هەزار سوارەوه چوونە سەر نسیبێن، بەلام لە تەرەف جگەرمتز هەوه دوو ئەمیر لە ئەهلی خزی لەسەر نسیبێن دانرا بوو. قەلا و شاریان قایم کرد و بەسوپا هیکی رێککەوتوو هەوه بۆ شەرکردنی مەلیک رەزوان خویان سازکرد. لەنیوی شووری شار و قەلادا بەتیر و ئاور فرێدەر و بەردهاوێژ دەستیان

به‌شهرکردن کرد. ئەلبی کوری ئەرسه‌لان داش زاوای جگهرمژ به‌په‌یکانیک برینداربوو. زامیکی گهوره‌ی وهرگرت و به‌ناچاری گه‌راوه و روو به‌ژهنگار چوو.

جگهرمژ له‌ولاهه که خه‌به‌ری زانییه‌وه مه‌لیک ره‌زوان چووته‌سه‌ر نسیبین، له‌وه‌دهمه‌دا له‌حانه‌ی نزیک ته‌نزه‌بوو، نه‌خوشیکی که هه‌بیوو دهرمانی ده‌کرد؛ ده‌زیه‌جی سوار بوو چوو مووسل و ره‌عبه‌ت و ئەهالی ده‌ورپشت له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه و له‌به‌ر ده‌روازه‌ی شار چادری هه‌لدا و بۆ چووته‌شهری ره‌زوان خۆی ساز کرد. له‌فیل و خه‌له‌تانندی ره‌زوان که‌وته‌بیره‌وه؛ گرتی قاقه‌زیتی له‌ئومه‌را و سه‌رکرده‌کانی ره‌زوان نویسی و دل‌خوشی دانه‌وه‌ی کردن و به‌وه‌عه‌ده ئاره‌زوی قبول‌کردن. هه‌ینه‌ده‌خه‌ریک بوو هه‌تا به‌چاکی نیه‌تی ئەوانی وهرگه‌یپه‌له‌ی خۆی. هه‌روا گرتی قاقه‌زی له‌پیاو و نوکه‌ره‌کانی خۆی نویسیه‌ نسیبین که دلی مه‌لیک ره‌زوان مه‌شکینن و ئیبتاعه‌ی بکه‌ن و بۆ دانان و خزمه‌تی ده‌رکه‌ونه‌ده‌ری شار ئیبحترامی لازمی بگرن. وه‌ قاقه‌زیکیشی له‌مه‌لیک ره‌زوان نویسی له‌ویدا گوتی: سولتان محمه‌د رووی له‌خاکی ئەو کرد و چه‌نده‌ی ده‌وره‌دا و ئەزه‌تی کیشا نه‌شیا بیگریت، له‌دواییدا به‌ناچاری مامله‌تی کرد و ده‌ستی هه‌لگرت و چوو، له‌زه‌ره‌و ئەزه‌یه‌ت زیاتر چی دیکه‌ی نه‌که‌وته‌ده‌ست. دیسان له‌وه‌ قاقه‌زه‌دا گوتی ئەگه‌ر ئەو ئیلغازیه‌ی که هه‌موو که‌س ده‌یناسیت چ موفسید و فیته‌نه‌نگه‌یتریکه‌ بیگریت و له‌به‌ندی کا، به‌هه‌موو مال و له‌شکر و پیوسته‌وه‌له‌ خزمه‌تکردندا حازر و ناماده‌یه‌هه‌رچیکه‌ له‌دراو و ئاله‌ت و له‌شکر و دانه‌ویله‌ی بویت، ده‌یداتی.

به‌وه‌ ره‌زوان نیه‌تی گۆری، له‌ئیلغازی که‌وته‌دوولیه‌وه، رۆژ به‌رۆژ دلی له‌پیسبوون بوو؛ هه‌تا رۆژیکی به‌ئیلغازی گوت ئەم مه‌مله‌که‌تانه‌گرتیان سه‌خته‌و دژواره، وه‌ده‌ترسی فه‌ره‌نگ بچیتته‌سه‌ر هه‌له‌ب بیگریت. و‌اچاکه‌ و من ئەمه‌به‌خه‌ترتر ده‌زانم له‌گه‌ل جگهرمژ مامله‌ت بکه‌ین، دۆستایه‌تیمان له‌ته‌کدا بکا؛ چونکو ده‌توانیت به‌له‌شکر و مال بۆ شه‌ری فه‌ره‌نگ یاریده‌مان بدات. وه‌به‌سه‌رمایه‌ و دراو ده‌ستمان بگری. وه‌ئوه‌ش ده‌بیتته‌مایه‌ی کۆبوونه‌وه‌ی بلاوه‌ی ئیسلام و سه‌رکه‌وتن.

ئیلغازی جوابی داوه‌به‌لێ تۆ له‌پیشدا به‌دل‌خوازیی خۆت هاتی و له‌سه‌ر حوکمی خۆت بووی، به‌لام ئەمه‌رۆکه‌له‌ژیر ئەم‌ری من دای. به‌بێ گرتنی ئەم مه‌مله‌که‌ته‌ ناتوانی پرۆیه‌جیگاییکی دیکه‌؛ وات کرد زۆرچاکه‌؛ ده‌نا من له‌گه‌ل تۆ شه‌ر ده‌که‌م.

ئیلغازی چونکو تورکمانی زۆری له‌سه‌ر کۆبووه‌وه، گه‌لیک به‌هه‌وا و سه‌ربلند و مله‌رق

بوو. هه‌رچیکو ره‌زوان بوو، له‌رۆژی قاقه‌زی جگهرمژ‌وه‌له‌گه‌ل چه‌ند دلاوه‌ریکی له‌شکری قسه‌ی کردبوو له‌گرتنی ئیلغازیدا یاریده‌ی بدن. له‌وده‌مه‌دا و‌اچاوی لێ داگرتن له‌پر راسته‌وه‌بوون ئیلغازیان گرت و زنجیر و پاله‌هه‌نیان کرد.

تورکمان که‌له‌وه‌گه‌بیشتن سه‌رپه‌چیان کرد و له‌ره‌زوان جوێ بوونه‌وه‌ و په‌نایان برده‌به‌ر شووه‌ی قه‌لا. له‌ولاهه‌به‌هه‌ر جوێک بوو ئیلغازیان بۆ قه‌لا سه‌ر ده‌خست. ئەهالی قه‌لاش له‌نسیبین به‌له‌شکره‌وه‌ده‌رکه‌وتن و یاریده‌یان دان. که‌تورکمان چاویان به‌وه‌که‌وت، به‌جاریک رقیان هه‌ستا چییان له‌ئسه‌باب و مال ده‌ست که‌وت تالانیان کرد و ره‌زوانیان هه‌لگرت و روو به‌حه‌له‌ب گه‌رانه‌وه‌.

جگهرمژ له‌ولاهه‌له‌شکری کۆکرده‌وه؛ بۆ شه‌ری ره‌زوان و ئیلغازی له‌مووسل که‌وته‌ری و گه‌یشته‌ته‌له‌عه‌فر. مزگینیان دایه‌که‌ره‌زوان بلاوه‌ی تی که‌وت و به‌دل‌شکاوی گه‌رانه‌وه‌. جگهرمژ له‌سه‌ر ئەو مزگینیه‌ روو به‌ژهنگار چوو. له‌وده‌مه‌دا ناردرای ره‌زوانی گه‌یشتی و داوای ده‌سته‌شه‌رکه‌ریک و نه‌ژده‌ی لێ کردبوو. باسی چی به‌سه‌ره‌یتانی ئیلغازیشی بۆ نویسی بوو. جگهرمژ به‌په‌چه‌وانی و ته‌وسه‌وه‌به‌لێی بۆ گوت و ناردرای به‌ری کردوه‌و له‌وه‌عه‌ده‌یکی به‌ره‌زوانی داوو به‌جی نه‌هیتنا، بۆ رق خوارده‌وه‌ی له‌ئەلبی کوری ئەرسه‌لان تاش که‌ئهنییه‌تی پێ کرد و مه‌مله‌که‌تیکی داوو ده‌ست، ئەویش چوو بوو به‌پشتیوان و یاریده‌ری دۆژمن و ریگا نیشانده‌ریان.

له‌وه‌ده‌مه‌شدا ئەلب له‌ناخوشیکی سه‌ختدا بوو، له‌ده‌ست برینیکی له‌په‌یکانی شه‌ره‌کانی نسیبین خواردبوو وه‌زۆر له‌ده‌ست برینه‌که‌ش به‌ئیش بوو. که‌جگهرمژ له‌ژهنگار دابه‌زی، ئەلبی به‌پیاوه‌کانی خۆی گوت به‌ده‌ست هه‌لی گرن و بیسه‌نه‌به‌رده‌می جگهرمژ. پیاوه‌کان هه‌لیانگرت و بردیانه‌لای. ده‌ستی به‌پارانه‌وه‌ و لاوانه‌وه‌کرد و به‌جگهرمژی گوت ئەمن به‌گوناه‌یکی زۆره‌وه‌خۆم خسته‌به‌رده‌ست، ئەتۆش هه‌رچۆنیکه‌ پیت خۆشه‌ و دل‌ت پێ شاد ده‌بی پیم بکه‌. ئەوه‌ی گوت و هه‌لیانگرت و بردیانه‌وه‌نیو شاری، که‌گه‌یشته‌جی ئەلبی مرد.

که‌ئەلبی مرد ئەهالی ژهنگار له‌جگهرمژ رووگه‌ردان و سه‌رکیش بوون و شار و قه‌لایان قایم‌کرد و روو به‌جگهرمژ ده‌ستیان به‌شه‌رکرد. جگهرمژ به‌ناچاری بۆ وه‌ده‌سه‌خستنی شار کۆشا. شه‌ر ده‌ست پیکرا. جگهرمژ هه‌ر چوار ده‌ره‌ی شاری وه‌ته‌نگ هیتنا. ره‌مه‌زان و مانگی شه‌وال شه‌ر و کۆژتار له‌نیوانیاندا پایه‌داری کرد. جگهرمژ هه‌رچه‌ند کۆشا چاره‌ی

نه‌کرد. له دواییدا «تەمیرک» ی برای ئەرسەلان تاش مامی ئەلبی بۆ ئیتاعەت کردنی جگەرمتژ، له شار دەرکەوت و سەری بۆ دانەواند و جگەرمتژ له گوناهەکانی بهورد و ژەنگاری پێ بەخشی و ئومووری ژەنگاری بۆ رێکخست و بەکەیفەوه گەراوه چوو مووسل.

سالی پینچ سەد لەبەرئەوه که جگەرمتژ هیندپک وەعدە دابوو بەسولتان محەمەد و بەجیبی نه‌هینابوو، سولتان ئەوهی لەسەر دڵ ببوو گری. لەولاشەوه یه‌کیک له ئومەراکانی سولتان که بەجیاوولتی سی گا ناویانگی کردبوو، پیاویکی نارەحەت بوو؛ سولتان له شەری دەترسا، وە بۆ لەسەر خۆ لا بردنی له مانگی موخەرەمدا ئەمەری پیکرد بچیتە سەر خاکی جگەرمتژ و بیگری و به‌قوو تەوه بچیتە سەر فەرەنگ و یاریده‌ی موسلمانان بدات. بەو فیلە سولتان بەلای جیاوولتی لەسەر خۆی هاوئێژت.

جیاوولتی لەپیشدا بەسەر مەملەکەتی لورستاندا حوکمداری دەکرد. زەمانیک مابوو که ئەمەری سولتانی وەرگرت. جیاوولتی له رێگای بەغداوه روو بەمووسل رۆیشت. له مانگی رەبیبی یه‌کدا گەیشته «بوازج»؛ گرتی و چوار رۆژ ئەمەری تالانکردنی دا. ئەهالیه‌که‌ی ئەمێن کردوه و سوپندی بۆ خواردن بەختیوانکا. له‌وتوه روو بەهه‌ولپیر رۆیشت.

بەلام جگەرمتژ که له‌ولاهه‌وه چوونی جیاوولتی بیسته‌وه، قاقەزی به‌هه‌موو لایه‌کدا بلاوکرده‌وه و داوای یارمەتی کرد و هه‌رچه‌نده سوپاهی هه‌بوو له مووسلدا کۆی کردنه‌وه. له‌وده‌مه‌دا قاقەزێکی له تەرەف ئەبیهه‌یجای کوری مووسه‌کی کوردی هه‌زه‌بانی خیتی هه‌ولپیره‌وه بۆ هات که جیاوولتی بوازجی گرت و تالانی کرد و روو به‌هه‌ولپیر له بزوتندایه. ئەگەر به‌له‌ز له‌شکری نه‌هینێ و کۆنه‌بنه‌وه و به‌کۆمه‌له‌ نه‌چنه‌ پیشی، ئەبیهه‌یجای ناچاره ئیتاعه‌ی جیاوولتی بکات.

جگەرمتژ له‌وه ترسا که ئەبیهه‌یجای ده‌بیتته پشتیوانی جیاوولتی. وای به‌چاک زانی زوو له‌ زێ بیه‌ریتته‌وه و فریای بکه‌وی.

جگەرمتژ به‌له‌شکری مووسله‌وه له رۆژه‌لاتی ده‌ژله که په‌ریبه‌وه پانه‌وستا له‌شکری ده‌وره‌ی فریاکه‌وێت. ئەبیهه‌یجاش له‌ولاهه‌وه له‌شکریکی باشی له‌گه‌ل کوره‌کانی خۆی نارده‌ لای، له گوندی «باکله‌ا» که نزیک هه‌ولپیره، کۆبوونه‌وه.

جیاوولتی له‌ولاهه‌وه هاته به‌رابه‌ریان پاره‌ستا، له نیوه‌راسته‌وه خۆی به‌نیوه‌راستی سوپاهی جگەرمتژدا دا. هه‌رچێکی له‌پیشی بوو، خۆیان پانه‌گرت و هه‌لاتن. کورژتار ده‌ست پیکرا.

له‌وه‌شه‌ره‌دا گه‌لیک پیاوی ناوداری کورد به‌ده‌ست تورکان به‌کوژت چوون.

شەڕ پازده رۆژ ده‌وامی کرد. هه‌رچه‌نده جگەرمتژ به‌ئیفلیجی گورفتار بوو نه‌ده‌شیا بچیتته‌ مه‌یدانی کورژتاره‌وه، به‌ته‌ختی ره‌وان هه‌لیان ده‌گرت. له نه‌تیجه‌دا له‌شکری جگەرمتژ شکا، کەس نه‌ده‌په‌رژا سەر کەس.

ئەحمەدی کوری مه‌لیک قاورت به‌گی کوری داود، له‌گه‌ل چەند کەسێک له‌بەر ته‌ختی جگەرمتژدا شه‌ریان ده‌کرد. به‌شهو ته‌ختی جگەرمتژیان هه‌لگرت که بیرفین. ئەحمەد بریندار کرا و هه‌لات. جگەرمتژ ماوه و کەوته ده‌ست دوژمن، به‌دیل گیرا؛ له‌شکره‌که‌ش به‌په‌ریشانی روویان له هه‌لاتن کرد و روو به‌مووسل کشانه‌وه. له‌شکرێکی جگەرمتژ خواستبوونی دوو رۆژ پاش به‌دیل گرتنی جگەرمتژ، گه‌یشته‌وه مووسل، که ته‌ماشایان کرد له‌شکر به‌په‌ریشانی روو به‌مووسل هه‌لدین. له‌وه‌شه‌ره‌دا کوره‌کانی ئەبیهه‌یجای دیسان به‌دیل گیران.

وه‌ختی جگەرمتژیان برده‌ لای جیاوولتی ده‌زه‌جی به‌ئیحترامه‌وه بۆ به‌ختیوکردنی ئەمەری دا. که جگەرمتژ گیرا جیاوولتی له‌شکری روو به‌مووسل ئاژۆت. ئەهالی مووسل و سوپاهیکی له‌شاردا بوو، له جیاوولتیان گێراوه ئیمه‌ هه‌تا پیاویکی زیندوویمان مابێ شه‌رتان له‌گه‌ل ده‌کەین و خۆ ته‌زیه‌ت مه‌ده‌ن و شار به‌ده‌سته‌وه ناده‌ین.

جیاوولتی که وای زانییه‌وه ته‌یگه‌یشت که گرتنی مووسل زۆر دژواره؛ چونکه جگەرمتژ وای قایم کرد بوو، چوار ده‌وری به‌شووره و کونگره‌ی بلندی وا - که گرتنی بۆ کەس ده‌ست نه‌دا- توندی کردبوو. له‌سەر دیوارانی مه‌ته‌ریز و سوپه‌ری بۆ شه‌رکه‌ر دروست کردبوو. هه‌ر چوار ده‌وره‌ی شووره‌ی به‌خه‌نده‌قی قوولی پر له‌ ئاو ده‌وره‌ دابوو. له‌بەر ئەوانه جیاوولتی ده‌ستی له‌مووسل به‌ردا و روو به‌ئه‌ترافی کشاوه. به‌هه‌ر جوړێک بوو له‌شکری دیکه‌ی کۆ کرد و گه‌راوه سەر مووسل.

جگەرمتژیان سواری ئیستریک کرد و بردیانه ژێر دیواری شووره‌ی قه‌لاهه. جگەرمتژ بانگی له ئەهالی و سەرکرده‌کان کرد ده‌رگا بکه‌نه‌وه و وهرن رزگارم کهن؛ که‌سیک خۆی تی نه‌گه‌یاند و جوابی نه‌داوه. چەند رۆژێک به‌و جوړه جگەرمتژیان ده‌برد و ده‌یانگێراوه، چاره‌ی نه‌بوو. شه‌ویکی له ترسی دزینه‌وه جگەرمتژیان له به‌ندکرد؛ که سبه‌ینی هه‌ستان جگەرمتژ له به‌ندیدا مردبوو.

جگەرمتژ له پاش شایست سال ژیان و خزمه‌تیکی زۆرکردن و به‌رز و بلندکردنی

شانوشه وکته تی مهمله کهت و وهتهن و میلله تی، دوابی عومری له دهست تورکمانی دوزمنیدا له بهند و زنجیر تهواری کرد.

لهولاهه نه هالی مووسل و سهررداری عه شیرت و سهرکرده ی لهشکری جگهرمز که به جاریک له ژبانی جگهرمز ناومید بوون. سهررداری قهلا و دژداری مهملوکی جگهرمز «غه زغلی» ناوبوو، له ودهمه دا سهری بۆ کوری ناغای دانه واند. جگهرمز چنده مال و نه سپاییکی کۆکردبوونه وه و چنده نه سپ و مالیکی هه یوو، به سهر لهشکریانیدا بلا وکرده وه و گرتی قاقه زی له سه یفوده وله سه دهقه و قلیچ نه رسلان و به رستی شه حنه ی به غدا نوویسی که یاریده ی بدن و جیاوولی نه هیتلن ده زدریژی بکاته سهر خاکی کوری جگهرمز. هه موولا له سهر نه وه قه راریان دا یاریده ی بدن، به لام سه یفوده وله سه دهقه گوتی لازمه ئیتاعه ی نه مری سولتان بکری.

جیاوولی لهولاهه دیسان دهوره ی مووسلی داوه؛ له هه موو لاییکه وه وهتهنگی هیتا. له نه عیانی مووسل له بنه مالیه ی که سیرات که به دهوله ت و نفوس ناوبانگیان کردبوو، پیسویکیان به ناو «نه بو تالیب» بوو له لای جگهرمز سهرکه و تبسوو جیگای به رزی دهستکه و تبسوو، هه موو ئوموریک جگهرمزی خستبووه ژیر دهستی خویه وه؛ له و شه ردا له گه لی بوو. که جگهرمز به دیل گیرا «نه بو تالیب» هه لات و چوو هه ولیر و په نای برده لای نه بیهه یجا خاوه ندی هه ولیر. کوری نه بیهه یجاش له گه ل جگهرمزدا له وهختی شه ردا به دهست جیاوولی نه سیر کرابوون. جیاوولی قاقه زیکی له نه بیهه یجا نوویسی کوری که سیراتی بۆ بنیریت، له بری نه و کوره کانی به رده دات. نه بیهه یجا «نه بو تالیب» ی نارد و کوره کانی خوی له نه ساره ت رزگار کرد. که نه بو تالیب له لای جیاوولی راگیرا مه رجی له گه ل کرد به شه رتی به ردانی، مووسل بگریت و بیخاته ژیر حوکی جیاوولیه وه و هه موو خاکی جگهرمزی به بی نه زیه ت بخاته دهست و مال و نه سپاییکی بی ژماری بۆ په یداکا. له سهر نه وه نه بو تالیبی به ردا و زۆرچاک ئیحترامی گرت و جیگاییکی به رزی له ئومور پیتی دا.

به لام قازی مووسل نه بو قاسمی کوری وه دغان، له گه ل نه بو تالیب دوزمن بوو، قاقه زیکی له جیاوولی نوویسی نه گهر کوری که سیرات بکوزریت و سهری بۆ بنیریت، به بی شه ر و کوزتار مووسلی ته سلیم بکات. جیاوولی به وه خه له تا و سهری کوری که سیراتی بری و بۆ قازی نارد. له سهر نه وه ته شوبشاتیکی زۆر که وته نیو مووسله وه، له لاییکه وه مالی نه بو تالیب تالان کرا و له لاییکه وه خانووی سووتاندرآ. له سهر نه وه چهند

تورکمانیکی دوزمنی نه بو تالیب بوون، دهستی خراپه یان بۆ مالی دریژکرد، گیران و کوزران.

جیاوولی که له وه ناگادار بوو دیسان که وته وه چاره ی گرتن و وه دهست هیتانی مووسل؛ به لام وه کو گوترا به شه رکردن و زۆر، نه ده شیا مووسل بگریت. دیسان دهستی به ده وره دان و وه ته نگه یانی مووسل کرد و شه ری بینا ناوه.

جیاوولی له به رنه وه گرتنی مووسلی زۆر به سه خت ده زانی، به ناچار ی کشاوه، هه تا که لین دهست ده خات.

لهولاهه نه هالی مووسل و سهرکرده ی لهشکر و کورده کانی جزیره و نه تراف له مووسلدا کۆبوونه وه و به کۆمه له گرتیان «نه زنگین» ی کوری جگهرمز که عومری یازده سالانه بوو کردیانه حوکمدار و خوتبه یان به ناوی خوتنده وه. سهردار و نه عیان و گه وره ی مهمله کهت بۆ یاریده دانی که مه ری خزمه تیان به ست.

نه زنگین هه رچهند مندال بوو به لام له عه قل و تیگه یشتندا ته واوبوو، به ره وشت خۆشی، لهشکر و سهرکرده کانی کرده هه واداری خۆی. به وه عده و دلخۆشی دانه وه نه هالی راگرت، له گه ل ریکوپیتی خه ریک بوو. سهرداره کانی لهشکر به خه لات و سوپاهی به به خشش و عوله ما و که ی خودا کانیسی به جیره و به رات شاد و خورسه ند کردن. دیواری قه لای دهوره ی شاری تازه کرده وه و خه رندی دهوره ی پاک و قوول کرده وه. له هه موو جیگا پیوستانی پاسه وانی دانا. دهستی به ناواکردن و ئیحترام گرتنی په رستش خانان کرد، به ره وشتی چاکانه میلله تی منه تدار کرد.

له پیشدا باسمان کرد که قاقه زیان له قلیچ نه رسلان نه میر سه دهقه و به رسه قی نوویسی، هه رچیکو به رسه قی شه حنه ی به غدا بوو به ته ماییکی دیکه لهشکری هه لگرت و چوو مووسل؛ له ته ره ف رۆژه لاتیه وه دابه زی. که سیک نه چوو له لای و به خیره اتیان نه کرد و خۆشیان تینه گه یاند. شه ویک ماوه و به ناومیدی گه راوه، به لام مه لیک قلیچ نه رسلانی سه لجووقی خاوه ندی رۆم به لهشکره وه هات و گه یشته نسپین. جیاوولی روو به ژه نگار رۆیشت و له وی نه میر ئیلغازی کوری ئارتق و کۆمه له ییکی زل له سوپاهی جگهرمز له گه لی که وتن. به وه جیاوولی هیزی زیادکرد و لهشکری خۆی له چوار هه زار کهس دا. لهولاشه وه قاقه زیکی له مه لیک ره زوانه وه بۆ چوو که چاکه بۆ شه ری فه ره نگ بچیته ره حبه.

لهولاهه كورې جگهرمژ و نومهرای جهیش و نههالی مووسل نارديانه لای قلیچ نههسلان
 كه له نسیبین بوو، سویندیان دا بو خویمان و سویندیشیان بو خوارده كه ئیتاعه تی بکه،
 لههسر نهوه لهگهله گهرانهوه مووسل. كورې جگهرمژ و نههالی بو پیشوازی دههكهوتن.
 بیست و پینچی رهجهبی نهو ساله داخیلی شار بوو. نههالی و گهورهکانی خهلات کرد و
 كورې جگهرمژ لههسر تهخت دانا و خوتبهی بهناوی خوئی و نهزنگین خوتندهوه،
 چاکهیهکی زوری لهگهله لشکریان کرد، قهلائی له غهزغلهی مهملوکی جگهرمژ وهرگرت و
 دژداریکی دیکه لههسر دانا، رهسمی زولمی لههسر نههالی لای برد و عهدهاله تی دامهزاند.
 قازی نهبا محهمه دی کورې قاسمی شاره زوری کرده قازیهلقوزات.

قلیچ نههسلان له پاش ریکخستنی نومووری حکومته له مانگی رههزاند مووسلی
 بهردا و روو بهمهملهکه تی روم کشاوه.

وهکو بیژرا جیاوولی که روو بهرهجه چوو، قوهه تی پهیداکرد و لهشکر و سوپای
 زیادبوو، بو شه پرکردنی قلیچ نههسلان چوهه سه ریگای.

لهولاهه که نومهراکانی قلیچ نههسلان قوهه تی جیاوولیان زانییهوه، هیچ له نههسلان
 جوئی نهبوونهوه، له خاپوور لهشکری جیاوولی و قلیچ نههسلان بهگژ بهکدا چوون. قلیچ
 نههسلان بهنهفسی خوئی بهتیر و شیر شهری دهکرد و جیاوولی بریندار کرد. جیاوولی
 لهولاهه روو بهمووسل گهراوه. نههالی و کوردی دهورپشتی یاریدهیان دا که نزیك مووسل
 بوو، نههالی دهراگی شاریان بو کردهوه. لهولاشهوه کورې جگهرمژ مال و خهزینهی لهگهله
 غهزغلهی نوکهریان ههگرت و له شار دههكهوتن و روو بهجزیره ریشتن.

جیاوولی که داخیلی مووسل بوو گرتی پیاوهکانی جگهرمژ که بیوون بههواداری قلیچ
 نههسلان، بهنهزیهت و زیلله تی دوچارکردن و بلاوهی تی خستن.

نهزنگین که له مووسل دههكهوت لهشکریکی زوری لههسرخو کوکردهوه و مال و عایلهی
 ههگرت و چوهه وهتهنی خویمان که جزیره بوو تییدا دانیشن و لهگهله ئیش و پیکهاتنی
 نومووری مهملهکه تداری خهریک بوو، بهلام چونکو لهپیشدا جگهرمژ جزیرهی دابوو
 بهکورې گهرهی که ناوی هههش بوو، نهزنگین دیسان نومووری بهبراکهی تهسلیم کردهوه.

جیاوولی که مووسلی گرت و چوهه سه جزیره، هههش و غهزغلهی بو بهراهه ریکردنی
 لهشکریان دهنگ دا. مودهه تیکی زور بهشه ریکردن بهراهه رییان کرد، له پاشان بهکهوتنه
 نیوانی ناوېزیکه ران ماملته کرا و شهش ههزار دینار پارهیان دا جیاوولی لهشکره کهی
 روو بهمووسل گهراوه.

سالی پینچ سهده دوو مهودوودی کورې شهنگین له لایه نی سولتان محهمه دی
 سه لجووقی کرا بهوالی مووسل و ناردره بههسر خاکی جیاوولی. لهولاهه جیاوولی
 بههیندی نهگرت و خوئی تی نهگه یاند و مووسلی بهدهسته وه نهدا. مهودوود بو یارمه تی
 نارديه لای هههشی کورې جگهرمژ که کومه گی بکات و سوپاهیکی بو کوکاته وه.

لهولاهه که هههش تهماشای بزوتنی رهعیهت و فهسادی جیاوولی و هیتز و
 دهستدریتی سولتان محهمه د و مهودوودی کرد، لهو گیتراوه خو پرکارکردنی بهچاک زانی له
 حوکمداری. قاقهزیکه له مهودوود نویسی ههستیت پجیتته جزیره و هههچند لهشکر و
 سوپاهیکی ههیبی دهیداتی. لههسر نهوه روو بهجزیره چوو. هههش نهقدینه و نهسپاییکه
 که ههیبوو ههلیگرت و مولک و خاکی کپاریکی که لهژیر دهستیدا بوو بو خوئی ههلیژارد
 و پپووستی حوکمداری و لهشکر و سوپاهی مهملهکه تی بهمهرجی نهمه که مهودوود
 گهرهیی مال و شهرفی بنهمالهی جگهر مژ بهخیتوکا هههش بو مهودوود دهستی له
 حوکمداری بهردا له مالی خویدا بهچاندن و دهوله تپاریزی خوئی له نومووری
 مهملهکه تداري گوشهگیر بوو.

حکومته تی جزیره لهو سالهوه کهوته دهست مهودوود و حوکمداری کورانی جگهرمژ و
 نهولادانی دواپی هات.

ناقسه‌نقهر و گه‌راوه مووسل. له پاش گه‌لیک خزمه‌ت و ئاواکردنی مه‌مله‌که‌ت له سالی ۵۲۰ له مزگه‌وت نوژی جومعه‌ی ده‌کرد، فیدایییکی «باتینی» (باطنی) به‌خه‌نجه‌ر کوشتی. له پاش ناقسه‌نقهر سالیکی ئه‌میر عیزه‌دینی کوری به‌والیه‌تی مووسل دانیشته. له سالی ۱۵۲۱ د مرد. عیماده‌دینی زه‌نگی کوری ناقسه‌نقهر بوو به‌جینشینی برای و ده‌ستی به‌حوکمداری کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له ده‌وره‌ی بابیدا بیوو به‌والی به‌سره و واسیت. که ناقسه‌نقهر مرد، بیوو به‌شه‌هنه‌ی به‌غدا. که عیزه‌دینی برای مرد، ویلایه‌تی مووسل و ده‌وروشتی خسته گه‌رده‌نه‌وه و سه‌ره‌خویی و ئیستقلالی ئه‌تابه‌گان له ده‌مه‌دا ده‌س پیکرا.

عیماده‌دین له سالی ۵۲۱ ی مانگی رهمه‌زاندان گه‌یشته مووسل و ئیداره‌ی حکومه‌تی خسته ژیر په‌نجه‌وه؛ ده‌ستی به‌ریت‌ک‌خست کرد. نه‌سیره‌دین بوو به‌دژدار (قه‌لعه‌چی). سه‌لاحه‌دین محمه‌د بوو به‌ئه‌میر حاجیب، به‌هائه‌دین کرا به‌قازیلقوزات، کاروباری حکومه‌ت له مووسلدا دامه‌زرا. ئه‌وجا رووی له ده‌وروشته کرد.

عیماده‌دین زه‌نگی له سالی ۱۵۲۱ د چوه سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر به‌ده‌وره‌دانیکی دوور گرتی و خسته‌یه ژیر فه‌رمانی خۆیه‌وه). به‌لام له پیش گرتیندا ئه‌هالی به‌موخابه‌ره گفتوگۆیان له‌گه‌ل کرد، به‌مه‌رحی بیزه‌ره‌ری شاریان به‌بی ئه‌زیه‌ت به‌ده‌سته‌وه دا. عیماده‌دین مه‌ئمووریکی خۆی له‌سه‌ر جزیره‌ دانا.

له سالی ۵۲۲ عیماده‌دین نسیبین، ژه‌نگار، خاپوور، حه‌ران (سروج) و ده‌وروشتی ئه‌و جینگایانه‌ی گرتن.

له سالی «۵۲۸» عیماده‌دین له‌شکریکی قورسی کۆکرده‌وه سه‌ر قه‌لایانی ئاکری، شووش و هیدیکه که له‌ژیر فه‌رمانی کوره‌کانی «حه‌میدی» دابوون، گرتنی. له‌وتیوه چوه سه‌ر خاکی هه‌کاری و قه‌لایانی گه‌هیچه، نۆشگولاب، فه‌رح، که‌وسه‌ر، زه‌عه‌فران، که‌واشی و ده‌وروشتی ئه‌و قه‌لایانه‌ی له‌گه‌ل قه‌لاکان خسته ده‌ست و چوه سه‌ر قه‌لایانی میهرانی و سه‌ره، ئه‌وانیشی گرت. هه‌موو خاکی «زۆزان»ی هاوینه ژیر فه‌رمانه‌وه.

له سالی ۵۳۴ د عیماده‌دین چوه سه‌ر شاره‌زوور، قه‌پچه‌قی کوری ئه‌لب ئه‌سه‌لانی وه‌ته‌نگ هیتا و به‌هه‌ر جوړیک بوو شاره‌زووری خسته ژیر فه‌رمانه‌وه. سه‌یفه‌دینی غازی کوری خۆی کرده حوکمداری شاره‌زوور.

له سالی ۵۳۴ د عیماده‌دین چوه سه‌ر قه‌لای «ئه‌شبا» که یه‌که قه‌لای قایم و توندی

به‌ندی دووه‌م

حوکمدارانی ئاتابه‌گان له کوردستاندا

۵۰۸ - ۶۱۹

سولتان محمه‌د سه‌لجوقی له سالی ۵۰۱ د مه‌ودودی کوری شه‌تگینی کرده والی مووسل، هه‌تا سالی ۵۰۸ مه‌ودود له سروج و ره‌هه و ئه‌و ده‌وروشته‌نه له‌گه‌ل ئه‌هلی سه‌لیب شه‌ری ده‌کرد. چوه دیمه‌شق رۆژی جومعه له مزگه‌وت نوژی ده‌کرد، گیان فیداکانی «باتینی» (باطنی) به‌خه‌نجه‌ر مه‌ودودیان له‌نیو مزگه‌وتدا کوشته.

که ئه‌و سه‌ره‌ه‌ورده به‌سولتان محمه‌د راگه‌یشته، ئه‌تابه‌گ ئه‌میر «ناقسه‌نقهر به‌سه‌قی» که له کوردی لوری گه‌وره، خه‌لکی شاری ره‌ستاق، له بنه‌ماله‌ی ئه‌تابه‌گانی لورستان بوو، به‌والیه‌تی مووسل ته‌عیین کرد. له سالی ۵۰۸ هه‌تا ۶۱۹ ئه‌و خاكانه له ده‌ست ئه‌و ئه‌میره کورده و ئه‌ولادیدا بوو.

که ئه‌میر ناقسه‌نقهر بوو به‌والی مووسل، ئه‌میری سنجار «ئه‌میر نه‌میرک» و ئه‌میره‌کانی دیکه‌ی ده‌وروشته پیکه‌وه چوه سه‌ر جزیره‌ی عومه‌ر. موولک و زه‌وی حکومه‌ت ئه‌ویان دا به‌ناقسه‌نقهر. له‌وتیوه روو به‌ماردین چوون. ئه‌یازی کوری ئه‌میر ئیلغازی به‌له‌شکره‌وه تیکه‌ل به‌سویاهی ناقسه‌نقهر بوون. هه‌موو ئه‌و له‌شکره گه‌یشته پازده هه‌زار سوار. سالی ۵۰۸ گه‌یشته ئۆرفه.

فه‌ره‌نگیکی له ئۆرفه‌دا بوون، ده‌رگای کوشتاریان کرده‌وه و حه‌وت نه‌فه‌ر ئیسلامیان له ناقسه‌نقهر به‌دیل گرت و به‌دیواری قه‌لای ئۆرفه‌دا به‌داریان داگردن.

له‌سه‌ر ئه‌وه ئیسلام دلایان جوئشا و به‌گه‌رمی شه‌ر کرا، هه‌ر گه‌وره‌ییکی فه‌ره‌نگ بکه‌وتبایه ده‌ست موولمانان ده‌یانکوشته، شارانی ئۆرفه و سروج و سامساد و ئه‌ترافانی -که له ده‌ست فه‌ره‌نگدا بوون- ویران کران.

ناقسه‌نقهر له‌وتیوه روو به‌حه‌له‌ب رۆیشته. به‌گه‌یشته‌نی، حه‌له‌بیشی له ده‌ست سلیمانی نه‌وه‌ی ئه‌میر ئارتق ده‌رخسته. له پاش ئه‌و ئه‌نتاکیه و شارانی دیکه که‌وته ده‌ست ئه‌میر

کورده‌کانی هه‌کاری بوو؛ به‌زۆری شه‌ر گرتی و قه‌لاکه‌ی ویران کرد و دووباره قه‌لاکه‌ی دیکه‌ی دامه‌زاندوه و ناوی خۆی خسته سهری؛ پێیان گوت «عیمادیه» که ئەمپڕۆکه نامیدی پێ دەلێن، له‌سهر ته‌په‌یه‌کی بلند هه‌لکه‌وتوه (واقعه).

حوساموده‌وله‌ی کوری (خێوی قه‌لا‌ی فنیک)

سالی ۵۴۰ عیماده‌دین قه‌لا‌ی جه‌عبه‌ری دهوره‌دا و له‌شکرێکی قورسی له‌ژێر فه‌رمانده‌ی حه‌سان به‌عه‌به‌کیدا نارده سهر حوساموده‌وله. حه‌سان ناویکی به‌عه‌به‌کی له‌گه‌ڵ حوساموده‌وله نه‌یاربوو، گرتی قاقه‌زێکی له‌ حوساموده‌وله‌ی ئەمیری کوردان نوویسی که: «کێ تو له‌ ده‌ست من رزگار ده‌کا» و بۆی نارده. حوساموده‌وله که ئەو قاقه‌زه‌ی خۆینده‌وه، لێی نوویسیه‌وه: «ئه‌وه‌که‌سه‌ی تو‌ی له‌ ده‌ست به‌ئه‌کی کوری بارام رزگار کرد، هه‌ر ئەو منی‌ش له‌ ده‌ست عیماده‌دین رزگار ده‌کا». ده‌زه‌جێ قاقه‌زه‌که‌ی بۆ نارده‌وه.

سه‌ره‌وردی رزگاربوونی حه‌سان له‌ ده‌ست (به‌ئه‌ک) ئەمه بوو: له‌ سالی پینج سه‌ده و هه‌ژده‌ی هه‌جریدا به‌ئه‌کی کوری بارام به‌توندی حه‌سانی له‌ قه‌لا‌ی به‌عه‌به‌ک دهوره‌دا، وه‌ته‌نگی هه‌ینا. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه حه‌سان که‌وته ته‌نگایه‌کی زۆره‌وه. له‌ چاغی کوشتار و شه‌ردا، تیرێکی ناکاو له‌به‌ئه‌ک که‌وت و کوژرا، له‌شکره‌که‌ی به‌ئه‌ک بلاوه‌ی تێ که‌وت. حه‌سان له‌و ته‌نگیبه‌ رزگار بوو.

حه‌سان که ئەو قاقه‌زه‌ی له‌ حوساموده‌وله وه‌رگرته‌وه، گه‌راوه دواوه و چوه لای عیماده‌دین، به‌لام سه‌ره‌وردی قاقه‌زی خۆی و حوساموده‌وله‌ی بۆ نه‌گه‌یتره‌وه، هه‌ر هه‌ینه پیتی گوت که ئەمپڕۆکه قه‌لا‌ی «جه‌عبه‌ر» گرتن له‌ فنیک چاکتره. له‌سه‌ر ئەوه له‌گه‌ڵ دهوره‌دانی قه‌لا‌ی جه‌عبه‌ر خه‌ریک بوون.

له‌ رۆژی پینچه‌می ره‌بعی دووه‌می ئەو ساڵه‌دا، عیماده‌دین له‌ ده‌ست نۆکه‌رێکی خۆیدا به‌کوژت چوو. له‌شکرێ عیماده‌دین بلاوه‌ی تێ که‌وت. حوساموده‌وله له‌ فیتنه و به‌لا‌ی عیماده‌دین رزگار بوو. «مرآة العبر» هه‌ر هه‌ینه باسی حوساموده‌وله ده‌کا.

که عیماده‌دین مرد بردیانه شاری «ره‌قه» نازتیان. نوره‌دین که عیماده‌دینی بابی مرد له‌سه‌ر ئومووری بابی له‌شکرێ هه‌لگرت و چوه سه‌ر حه‌له‌ب و به‌خۆشی و ناخۆشی حه‌له‌بی گرت.

کوری دووه‌می عیماده‌دین که سه‌یفه‌دینی غازی بوو، به‌حوکمداری شه‌ره‌زور خه‌ریک بوو. که بابی مرد گه‌راوه مووسل، له‌ جیگای بابی بوو به‌حوکمدار. سه‌یفه‌دینی غازی له‌

رۆژی چوه سه‌رته‌خت بابی، هه‌تا مرد له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگان به‌جیهاد و غه‌زا به‌سه‌ری برد. گه‌لیک ناویانگی کرد و زۆر موه‌فه‌ق بوو. له‌ سالی «۵۴۴» دا مرد.

که سه‌یفه‌دین مرد وه‌زیر جه‌ماله‌دین و ئەمیری جه‌یشی زه‌ینه‌دین هه‌موو له‌شکریان کرده هاوده‌نگ قوتبه‌دین. مه‌ودووو کوری عیماده‌دینیان کرده حوکمدار.

قوتبه‌دین پیاویکی دادخوا و به‌دین و خۆش باوه‌ر و خه‌رخوا و به‌شه‌فه‌قه‌ت بوو، له‌ نزیک جزیره‌ی عومه‌ر له‌سه‌ر چۆمی «ده‌ژله» پردی «کارگی»ی دروست کرد که ئەمپڕۆکه ویرانه؛ به‌لام نیشانه‌ی پایه‌کانی ماوه. له‌ سالی ۵۹۹ دا مرد. جه‌نازه‌که‌یان له‌سه‌ر وه‌سیه‌تی خۆی بردیانه مه‌دینه‌ی مونه‌وره‌ له‌ نزیک مه‌رقه‌دی نه‌به‌وی به‌پازده گه‌ز نازتیان.

که قوتبه‌دین مرد، سه‌یفه‌دینی کوری بوو به‌جێ نوشینی. له‌ زه‌مانی ئەو دا نوره‌دین مه‌حمودی مامی بۆ گرتنی مووسل و کوردستان له‌شکرێ کیشا؛ به‌مامله‌ت رێکیان خست. له‌ پاش ئەوه جزیره‌ی عومه‌ری دا به‌سنجه‌رشای کوری. له‌ سالی ۵۶۷ سه‌یفه‌دین مرد.

که سه‌یفه‌دین مرد، عیزه‌دین مه‌سه‌ودی کوری قوتبه‌دین مه‌ودوو بوو جێنشینی برای. له‌ سالی ۵۷۸ دا سولتان سه‌لاحه‌دینی ئەیووبی دهوره‌ی مووسلی دا. به‌واسیته‌ی دایکی عیزه‌دین مه‌سه‌ود گه‌راوه و وه‌زرایانی سولتانیان لای برد، تکای قبول کرد. له‌ولاوه وه‌زا و برا و کوره‌کانی سولتان سه‌رزه‌نشستی سولتانیان کرد؛ دووباره سولتان سه‌لاحه‌دین مووسلی دهوره‌داوه. له‌وده‌مه‌دا مردنی شاه‌روخ پادشای ئەخلاتیان به‌سولتان راگه‌یاند، سولتان چوه ئەخلاتی خسته‌وه ژێر فه‌رمانی خۆبه‌وه و گه‌راوه سه‌ر مووسل. سێ باره خستیه‌وه ته‌نگایی. موخابه‌ری هه‌ردوولا که‌وته کار. له‌ نه‌تیجه‌ی موخابه‌ره‌دا له‌سه‌ر ئەمه قه‌رارگیربوو که سه‌که و خوتبه‌ به‌ناوی سولتان بێت و چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ شه‌ره‌زور بۆ سولتان سه‌لاحه‌دین به‌جێ به‌یلتدری. به‌و مه‌رجانه‌ نیوانی سولتان سه‌لاحه‌دین و عیزه‌دین مه‌سه‌ود به‌مامله‌ت پێکهاتن. له‌وده‌مه‌دا شه‌ره‌زور که‌وته ژێر حوکمداری سولتان سه‌لاحه‌دینه‌وه.

به‌مردنی سولتان سه‌لاحه‌دین، عیزه‌دین مه‌سه‌ود له‌گه‌ڵ عیماده‌دینی برای که له‌سه‌ر سنجار بوو رێکه‌که‌وتن و چوونه سه‌ر حه‌ریران و په‌لاماری مه‌مالیکی سولتان سه‌لاحه‌دینیان دا. به‌لام نه‌خۆش که‌وت و له‌شکره‌که‌ی دا به‌عیماده‌دینی برای و بۆخۆی گه‌راوه مووسل؛ له‌ شه‌عبانی ئەو سالی ۵۸۹ دا مرد.

که عیزه‌دین مه‌سعوود مرد، نوره‌دین نهرسه‌لان شاه له‌جیگای بابی جی نوشین بوو. له سالی ۵۹۴ نوره‌دین نهرسه‌لان شاه چوو سه‌ر نسیبین که قوتبه‌دینی ناموزای گرت، قوتبه‌دین په‌نای برده لای مه‌لیک عادیلی نه‌یویی، داوای یارمه‌تی لی کرد. مه‌لیک عادیل له‌شکری دایی و ناردیه سه‌ر نسیبین، نوره‌دین به‌ناچاری گه‌راوه مووسل.

سالی ۶۰۰ حاکمی سنجار، قوتبه‌دین، خوتبه‌ی به‌ناوای مه‌لیک عادیل خوتبه‌ده. نهرسه‌لان شاه له‌وه دلگیر بوو، چوو سه‌ر نسیبین و گرتی. له‌سه‌ر نه‌وه قوتبه‌دین له مه‌لیک نهرسه‌فی کوری مه‌لیک عادیل کۆمه‌گی خواست. به‌یارمه‌تی مه‌لیکی نه‌وحد حاکمی میافاروقه‌ین لینگیان دا سه‌ر نهرسه‌لان شاه و له‌گوندی «بووشره» شه‌ر دست پیکرا. نهرسه‌لان شاه روو به‌مووسل گه‌راوه و هه‌لات و نسیبین که‌وته‌وه دست قوتبه‌دین.

له سالی ۶۰۷ دا نهرسه‌لان شاه مرد. عیزه‌دین مه‌سعوودی کوری بوو به‌حاکم و له‌سه‌ر ته‌خت دانیشست. که عیزه‌دین بوو به‌حوکمدار به‌«مه‌لیک تاهیر» ناونرا. مه‌لیک تاهیر هه‌موو ئومووری حوکمداری خۆی نا چنگ به‌دره‌دین لولوو که کوریکتی نازا و ره‌شید و موته‌ه‌ویر بوو. له‌میژبوو خزمه‌تی بنه‌ماله‌ی ئاتابه‌گیان ده‌کرد. له‌سه‌ر نه‌وه که له‌ کورده‌کانی لولوو بوو، به‌به‌دره‌دین لولوو ناوبانگی کرد. به‌دره‌دین لولوو هه‌موو ئومووریکتی خسته ژتیر ده‌ستی خۆبه‌وه. عیماده‌دینی برای خۆی ناره‌ سه‌ر قه‌لای ئاکری و شووش؛ خستیه ده‌ست. به‌دره‌دین رۆژ به‌رۆژ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه.

له بیست و هه‌وتی ره‌ببعی به‌ک، له سالی ۶۱۵ دا مه‌لیک تاهیر مرد. دوو کوری له پاش به‌جیما؛ گه‌وره‌ترین نهرسه‌لان شای نیبوو، ده سالانه بوو. له‌وه‌ختی ساغیدا نه‌وه کوره‌ی خۆی کردبووه وه‌لیعه‌هد. به‌دره‌دین نهرسه‌لان شای کرده حوکمدار، به‌لام کار و ئومووری له‌خۆی گری دا. له سالی ۶۱۶ نهرسه‌لان شا مرد.

ناسره‌دین ناو برای گچکه‌ی که سی سالانه بوو کرا به‌حوکمدار؛ به‌دره‌دین حکوممه‌تی ده‌گپرا. له سالی ۶۱۹ دا ناسره‌دین مرد. به‌زۆر و به‌خواهیشت بوو به‌حوکمدار و بنه‌ماله‌ی ئاتابه‌گیان له‌ کوردستاندا رووی له‌ نه‌بوون کرد.

حوکمداری بنه‌ماله‌ی لولوو (۶۱۹ - ۶۹۹)

که ناسره‌دین به‌کۆمه‌گی به‌دره‌دین بوو به‌حوکمدار، موزه‌فه‌ره‌دین گوگوری خاوه‌ندی هه‌ولیر و عیماده‌دین خاوه‌ندی ئاکری به‌هیوای حوکمداری نه‌وه جیگایانه بوون و. هه‌ریه‌ک له‌وه دووانه له‌ نزیک خۆبه‌وه روو به‌مووسل له‌شکریان ناردبوو. به‌دره‌دین لولوو بو‌راگرتن له

مه‌لیک نهرسه‌فی کوری مه‌لیک عادیلی نه‌یویی گپراوه و خۆی خسته ژتیر چاوه‌دیری مه‌لیک نهرسه‌فه‌وه و ئیخه‌ی له‌ ده‌ست نه‌وانه ره‌ها کرد. له سالی ۶۱۶ دا ناسره‌دین مابوو که خۆی خسته ژتیر ده‌ستی مه‌لیک نهرسه‌فه‌وه.

له سالی ۶۱۹ نوره‌دین له‌شکریکی ناره‌ سه‌ر قه‌لایانی ئاکری و شووش، له‌ ده‌ست عیماده‌دینی کوری نهرسه‌لان شای ده‌ره‌تینا خستیه ژتیر فه‌رمانی خۆبه‌وه. عیماده‌دین چوو نامیدی.

له سالی ۶۲۱ موزه‌فه‌ره‌دین خاوه‌ندی هه‌ولیر بو‌گرتی مووسل، له‌شکریکی قورسی کشاند. شاری ده‌وره دا. له‌به‌رئه‌مه‌ که مووسل که‌وتبووه ژتیر چاوه‌دیری مه‌لیک نهرسه‌فه‌وه، موزه‌فه‌ره‌دین ده‌وره‌دانی مووسلی به‌ردا و گه‌راوه هه‌ولیر.

له سالی ۶۲۲ که له‌پیشدا شار و قه‌لای نامیدی له‌ژتیر حوکمی عیماده‌دین کوری نهرسه‌لان شادا بوو، به‌دره‌دین لولوو له‌شکری برده سه‌ری، له‌ ده‌ستی ده‌رخست و پیاویتی خۆی له‌سه‌ر دانا. له‌ پاش چوار مانگ نه‌هالی نامیدی کۆمه‌لیان به‌ست، هه‌موو مه‌ئمووره‌کانی لولوویان ده‌رکرد و بناغه‌ی سه‌رکیشییان دامه‌زراند. لولوو دیسان به‌له‌شکریکی قورسه‌وه چوو سه‌ریان، ئاکری گرت و خستیه‌وه ژتیر حوکمه‌وه.

له سالی ۶۲۹ دا تاتاره‌کان روو به‌دیاره‌کر چون. گه‌لیکیان نه‌زه‌ت دابه‌ نه‌هالی دا و تالان و کوژتاری زۆریان کرد و روو به‌مووسل خشان.

موزه‌فه‌ره‌دین خاوه‌ندی هه‌ولیر و لولوی خیتی مووسل پیکه‌وه ریکه‌وتن بو‌ به‌راهری تاتاره‌کان چونه‌ پیشه‌وه. به‌کوشتار روو به‌ئاوریابه‌گانیان کشاندنه‌وه.

له سالی ۶۳۷ به‌دره‌دین لولوو له‌شکریکی هه‌لگرت و چوو سه‌ر مه‌لیک جه‌واد یونس کوری مه‌لیک مه‌ودوو کوری مه‌لیک عادیل. له‌ پاش شه‌ریکی چاک سنجاری لی گرت و خستیه ژتیر حوکمی خۆبه‌وه.

له سالی ۶۴۴ له‌شکریکی قورسی هه‌لگرت و چوو سه‌ر نسیبین و له‌گه‌ل خواره‌زمیه‌کان شه‌ری کرد. به‌زۆر نسیبینی له‌ ده‌ست ده‌رخستن.

له سالی ۶۴۸ به‌دره‌دین له‌گه‌ل مه‌لیک ناسره‌دین به‌شه‌ر هات و شکا. نسیبین که‌وته ده‌ست مه‌لیک ناسره‌دینه‌وه و لولوو گه‌راوه مووسل.

له سالی ۶۵۶ که هه‌لاکۆ به‌غدای گرت و روو به‌جزیره‌ چوو. لولوو ئیتاعه‌ی هه‌لاکۆی کرد و حکوممه‌تی له‌ ده‌ستا ماوه.

له سالی ۶۵۷ به دره دین لولوو مرد. حکومت که و ته دست مه لیک سالی کوریه وه. هه لاکۆ مودده تیک حکومتی له دست مه لیک سالحدا هیشته وه.

له سالی ۶۶۳ دیاربه کر و مووسل به ناوی «ئیقلمی دیاربه کر» کرا به ئیماره تیک وه شاری مووسل کرا به پایتخت ئه میر تورانی کرا به ئه میری ئه و ئیقلمه. له پاش ئه و ساله حکومتی لولوو خرا سهر مه مالیکی هه لاکۆ.

حکومهتی ئاتابه گان له جزیره و بۆتان و ژهنگار

ههروه کو له پیندا بیژرا، سه یفه دین غازی کوری مه وود له ساغی خۆیدا جزیره و بۆتانی دا به سه رنجهر شای کوری؛ له بۆ ئه و بوونی وه سیهت کرد.

له سالی ۵۷۶ دا سه یفه دین غازی که مرد سه رنجهر شا جزیره و دپهاتی ده وروبه ری خسته ژیر حوکمه وه زه وتی کردن.

له سالی ۵۸۶ سولتان سه لاهه دینی ئه یووبی روو به جزیره چوو که بیگریت. سه رنجهر شا خۆی خسته ژیر چاوه دیری سولتانه وه و بۆ کوشتاری خاچپه رستان به له شکرکی زۆر و دانه ویتله کۆمه گی سولتانی کرد.

سه رنجهر شا ماتی به جه ور و ئه زه تدان راگریوو. له دواییدا مال و مندال و له شکر و سه رکردانی لی بیزار بیوون. له کورانی مه حموود و مه ووددی ناره خاکی زۆزان، له قه لای فه ره حداه بندی کردن، وه غازی کوره که ی دیکه شی له خانووکی ته نگ و تاریکدا زنجیر کرد بوو، له خواردنیش وه ته نگی هینابوو. غازی له و خانوه دا خۆی رزگار کرد و کۆمه گی له نوره دین کردبوو.

غازی چونکو زۆر ناچار و وه ته نگ هاتبوو، شه ویتکی چوو بووه ماتی بابی، له گو شه یه کدا خۆی په نهان دابوو که لینی دست که ویت؛ سه رنجهر شای خنکاندبوو، دژدار و ئه هالی، کرده ی غازیان زۆر به خراپ دانا. ناردیان مه حموودی کوری سه رنجهر شایان هینا و کردیانه حوکمدار و غازیان له سالی ۶۰۵ کوژت.

مه حموود به مو عیزه دین نا و نرا و دهستی به کاروباری حکومت ریخستن کرد. کاره که ر و که نیزیکی بۆ خنکانندی سه رنجهر شا کۆمه گی غازیان کردبوو، له ده ژله دا خنکانندی، له پاش مو عیزه دین جزیره که و ته وه سهر مووسل.

سنجار (شاری سنجار (ژهنگار) و ده وروپشتی له رۆژی گرتنی مووسله وه، به مووسله وه

گریدرابوو. سه یفه دین غازی حوکمداری مووسل که -بابی مردبوو- بوو به حوکمدار. نوره دین مه حموودی حاکی هه له ب زۆری لی کرد ژهنگار و ده وروپشتی دابه عیماده دینی کوری قوتبه دین مه وود که برای سه یفه دین غازی بوو. له سالی ۵۶۶ ه ژهنگار که و ته وه دست عیماده دینه وه.

عیماده دین هه تا سالی ۵۹۴ به ئاسوده گی حوکمداری ژهنگاری کرد و له و ساله دا مرد. قوتبه دینی کوری له جیگایدا دانیشته به حوکمداری.

سالی ۵۹۶ نوره دین ئه رسه لان شای حاکی مووسل، ته له عفه ری له قوتبه دین گرت و به ماملهت دووباره دایه وه به قوتبه دین.

سالی ۶۰۵ نوره دین ئه رسه لان شا له گه ل مه لیک عادیل خزمایه تیپکی زاوایی که و ته نیوانیان. مه لیک عادیل خاکی ژهنگار و نسیپین و خاپوری له قوتبه دین ئه ستاند و دایه نوره دین.

مانگی سه فه ری سالی ۶۱۶ قوتبه دین مرد. عیماده دین شاهنشای کوری جیگیر بوو. له پاش چند مانگی عیماده دین چوو سهر ته له عفه ر و به بزوتنی عومه ری برای په لاماری جه ماعه تیکیان دا. عیماده دین له و شه ره دا کوژرا. عومه ر گه راوه ژهنگاری گرت و کردیه ژیر دهستی خۆی؛ به لام زۆری نه کیشا.

سالی ۶۱۷ مه لیک ئه شرف سه نجاری گرت و دایه به دره دین لولووی حاکی مووسل. له وه وه ئه تابه گان له ژهنگاریش ده رچوون.

جزمی چواره م دوایی هات، به یارمه تی خودا دست به هی پینجه م ده که یین.

لی وهرگر - مأخذ

- ۱- التاریخ الكامل (ابن الأثیر) - عاره بی.
- ۲- مرآت العبر (سه عید پاشای دیاربه کری) - تورکی.
- ۳- الروضتین فی أخبار الدولتین - عاره بی.
- ۴- ناسخ التواریخ - فارسی.

بهرگی دووهم
ئاوړيكي پاشهوه

جزمی يه کهم

ئومهرا و حوکمدارانى به ناوبانگى کوردستانى شاره زوور

له سالى ٦٥ هـ - سالى ٦٥٦ هـ

کرده وهى خيوى زارى کرمانجى

سعيد حوسين حوزنى موکريانى

٣ى تشرينى يهک ١٩٣١

په واندز له مه زره کهى زارى کرمانجى دامه زرا

په رتکراوى - نه شرياتى زارى کرمانجى - ١٥

فارس گوتی: یا ئەمیرولمۆئەمینین! ئومێدەم بە ئەسپ هەیه؛ بەرەمبێکی لە دەستەدا بێ بەهێزتر دەبم؛ بەلام شێرو مەتالیش قبول دەکەم، ئەوانی ترم بێ ناوێت.

فارس چەک و ئالەتی شەر و کوشتاری لە خۆی گرتی دا و تەمای سواربوونی کرد. خەلیفە لێی چوو پێشەوه، بەدووعا خۆتندن دەستی بە پشتیدا هینا و قۆلی فارسی گرت و سواری کرد و دەستی روو بە عاسمان بلندکرد، بە دەنگێکی بلند دووعای خێری بوو فارس و تووکی لە رۆمی کرد. خەلیفە بیست سواری ئازا و جەنگاوەری خستە پشت فارسەوه.

فارس که سواربوو کەوتە رینگا، دۆل و شیبوێکی لە پشتیدا بوو. که سەرکەوتن پالەوانە رۆمییه که بژاردنی بیست کەس بوون؛ ئەویش تەنھا موبارزێتیکی خواستبوو. رۆمییه که دەنگی کردن که ئەمن پیاویکم داوا کرد، ئیستاش ۲۰ پالەوان پێشیان بێ گرتم. دەیسا قەیدی ناکا، نایەلم پیاویکتان لێ رزگار بێ.

فارس هاواری لێ کرد مەترسه بێجگە لە تەنھا پیاویک بۆت نایەتە مەیدانەوه. فارس ئەوهی گوت وە لە هاواله کانی جوێ بووه. رکیفی لە ئەسپ دا و روو بە رۆمییه که چوو پێشەوه. که تەماشای کرد چەند رۆمییه کی دیکەش لە قەلا کەوتوونەتە پارێزوه له بۆسه یان. دیسان لەوهش باکی نەبوو، رۆیشت هەتا گەبشته نزیك پالەوانی رۆمی. ئەو پالەوانە بانگی کرده فارس گوتی: که چتیکت لێ دەپرسم راستم بێ بلی. فارس گوتی: بلی. رۆمی گوتی: توخوا فارسی کورد نی؟ فارس گوتی: با ئەمنم. پیتی گوت: لەگەلم شەر دەکە؟ پیتی گوت: چۆن دەبێ شەر نەکەم؟ رۆمییه که پرساری کرد که شەرمان کرد بەسەرمدا غالب بووی، چیم لێ دەکە؟ فارس گوتی ویژدانی خۆمت نیشان دەدەم. لە پاش گەلیک پرسیار و گفتوگۆ هەردوو خۆیان سازکرد و بەگژ یە کداچوون. موددەبەک بە شیر و مەتالبازی خەریک بوون. که تەماشایان کرد هەردوو ماندوو بوون و هیچ کامێکیان سەرنه کەوتن. بۆ یەکتەر دابەزین و دەستیان کرد بە زۆرانی گرتن. ئەو رۆژه هەتا کو ئیوارە یەکتریان هینا و برد، لیکتر کاریگەر نەبوون. ئەوجا دەستیان برده رەمب، یەکتریان بەنووکه رەمب داگرت و لە ژێر زرتیوه پەیکانه رەمبیا تیک دەوه ژاند، بە دلخواز نەگەشتن، ئەوجا دەستیان دایە شیری ئاودار، سەر و گوتی یەکتریان دا بەر شیران، لەویش ماندوو بوون. ئەوجا سواری ئەسپ بوون و کەمەندیان هاوێتە یەکتەر و یەکتریان کیشا، هیندە لەسەر ئەسپ یەکتریان هینا و برد ئەسپی هەردووکیان توپین. فارس که لە ئەسپ کەوتە خواری، بە تەردەستی راستەوه بوو دەستی دا شیر و لینگێ دا سەر رۆمییه که

بەندی سییەم

ئومەرا و ناوادرانی کورد که له دەوری ئیسلامه تیدا،

یەکه یەکه له شارەزوور و دینه وەردا ناوبانگیان کردوو

فارس جزیری

فارس له کوردانی جزیره بوو. بەسوارچاکی و سیلاح شوێی و زەبەردەستی و پالەوانی و مەشهووری و رەشیدی و ئازایی ناوبانگی بەهەموو کوردستاندا بلاویبووه. فارس له جزیره له دایک بوو. بەخوێندن و زۆرخانه و زۆرانی گرتن و شیر و مەتالبازی خەریک بوو. خەلیفە هارون رەشیدی عەباسی ئازایی ئەو کورده رەشیدە بیستەوه، بەهەر جوړتیک بوو دلخۆشیاان داوه و بردیانە بەغدا.

لەلای خەلیفە گەلیک کەوتە روو و کردیانە مامۆستای فیرکردنی شەر و زۆرانیگرتن و مەتال وەشانندن.

فارس رۆژ بەرۆژ پێشکەوت و هەتا گەبشته دەره جەبێکی وا که لەبەرەو ژووری ئەو، کەسێک نەما و هەموو بوونە ژێردەستی ئەو و بوو بە وەستا.

رۆژتیکێ لەشەری رۆمییااندا پالەوانتیکێ رۆمی له مەیدانی جەنگوچوودا موبارزێتیکی خواست. هارونورەشید رووی له فارس کرد که بۆی بچیتە مەیدانی کوشتارەوه.

ئەو پالەوانە رۆمییه لەنیو میلله تی خۆیدا بیکه تی دەستکەوتیبوو، ناوبانگی کەوتبووه هەموو رۆژه لانهوه. هارونورەشید له زەبەردەستی ئەو زۆر دەترسا و له چەند شەر و کوشتاریکا چاوی هارونورەشیدی ترساندبوو. که چاوی بەو پالەوانە رۆمییه کەوت، خەلیفە لەرزینی دەست پیکرد. فارس لەوه ئاگادار بوو، کەمێک خۆی گرت، خەلیفە ئەمری کرد تا کو ئەسپتیکێ توند و مەتالێکی قایم و شیرتیکێ تیژ و رەمبێکی ئەستوور و سەر بەپەیکان و زری و کلاوبەزری و چوار ئاوتنە بوو باسک بەند و خەنجەرێکی جەوهەرداری گەوهەرەبەندی بۆ بێننە مەیدان.

و به هه موو هیزی خۆی شیرینی داهینایی و وای زانی بهو شیره کاری رۆمی ته و او بوو. به لّام رۆمی له ژیر بهرگیه وه زرتی له بهردابوو؛ شیره که کاری لی نه کرد و به گورجی بلن دبوو فارسی دا بهر دهمه شیران.

فارس لهو ته رده ستر بوو، به مه تال پیشی به شیرینی رۆمی ده گرت. مودده تیکی زور بهو جزه له گه ل یه ک کوشان، هه تا له دهستی ماندوو بوون، له ولاره هاواله کانیا ن ته سپیان بۆ هینان؛ هه ربه ک سواری ته سپیک بوون.

فارس له پاله وانیی زورانی گرتندا فروفیلی ده زانین و له شه ر و کوشتاردا زرنگ و وربا و له بهر اهری نه یاریدا رهوشتی باش بوو. فارس که سواری بوو، جلهوی ته سپی سواری و رووی ته سپی وه رگیترا و بهر به خلیفه رووی له هه لاتن کرد.

رهشید زور ترسا و وای زانی که فارسی پستی دا و به راستی له دهست دوژمن هه لات و نه یوانی خۆ رابگری.

رۆمییه که که ته وهی دی نه یار پستی دا و هه لات، زیاتر دل قهوی بوو، جلهوی ته سپی بهردا و که وته دوا ی فارس، هه ر بهو جزه رهوشتن هه تا چونه نزی که خلیفه، له ناکا و فارس. جلهوی ته سپی وه رگیترا و به ته ردهستی په لاماری رۆمی دا و له سه زینی بلن کرد و رفاندی و بردی به ردهمی رهشید. بهو گه لیک شاد و خورم بوو؛ چونکو له دهست ته و رۆمییه دا ته زه تی کیشابوو و ببوو به لا له سه ریان. خلیفه ته مری دا فارسیان زیر وه شان کرد، خه لات و دیارییه کی زوربان دای.

فارس لهو دهمه دا گوتی: ته وانه به کاری من نایتن، هه ز ده کهم خه لیفه ته مر بکا به سه رهستی و ئازادی بگه ریمه وه ولاتی خۆم. به ستامی له دائیره توله عاریفیدا هه ر هیندهی مه سه وودی ختی «مروج الذهب» گیترا وه ته وه؛ به لّام له وه زیاتر میترووی مردن و ژبانی فارسیان دهست نه کهوت که ئیمه ش لیبی بدوین.

ئه فشینی کوری دیواد کوری یووسف ته بی ساج

محهمه له سالی ۲۰۱ هـ دا له شه زور له دایک بووه. له ئومه رازاده کانی کوردی ته و زه و بیبه یه. به مندالی له گه ل خوتندی عیلم و مه عاریف و هونه رمه ندی خه ربک بووه.

سالی ژبانی نزی که به چارده بوو هه وای سه ره خۆی و سه رداری که وته میتشکیه وه، داخوایی فه رمان ره وایی له که لله دا جو لاره دهستی له خوتندن هه لگرت و رۆژ به رۆژ خۆی نزی که به عه باسییه کان کرد و دهم به دهم ته ستیره ی به ختی دره وشا و هونه ر و ئازایی خۆی

نواند. کهم که مه به ره و ژور ره یشت و به رز بوو، هه تا بوو به حوکمداری شه ره زور، هه کاری، جزیره. ته رمه نستانی خسته دهست. له گه ل ته حمه دی کوری تولون سولتانی میسر ریکه وه تو بوون به سویند خۆی به کتر.

محهمه هه تا ته حمه مابوو وه کو بریان ئیداره یان ده کرد، که ته حمه د مرد «ابو لجیش خمارویه» کوری ته حمه د بوو به حوکمدار له جیگای بابی دانیشتن. ته فشین محهمه د له شکرکی قورسی له کوردستان کۆکرده وه، بهو له شکره گرانه وه بۆ گرتنی میسر روو به سووریا خشا. به ئیداره وه سیاست هتواش و کهم که مه شارانی ره قه و حه له ب و ته نتاکیه و حه ما و حومس و ده وره پشتیانی گرتن، وه خستینه ژیر ئیداره وه گه رانی خۆیه وه. له هه موانا مه ئموور و سه رکرده ی له شکرکی خۆی تیدا دانان. رۆژ به رۆژ هیزی په یاد کرد و روو به دیمه شق و شام بزووت؛ له سه ر ریکادا قوه تی زیاد کرد.

خومارویه که ته وهی بیست بۆ بهر اهری ته فشین محهمه د به له شکرکی گرانه وه له میسر ده رکهوت و به ری خۆی دا سووریا که ریکای به دیواد بگریت.

هه تا خومارویه گه یشت، دیواد دیمه شق و ده وره پستی گرت و خۆی تیدا دامه زراند و له شکرکی قورسی بۆ پیش خومارویه له دیمه شق ده رخسته ده ره وه. له نزی که دیمه شق هه ردوو له شکر بهر اهر به یه ک بوون و بۆ کوشتار ره ره یان گرت و شه ر و لیکدان چه ند رۆژیک ده وامی کرد. خومارویه خۆی پچ رانه گیرا و به شکاوی رووی له هه لاتن کرد.

دیواد لهو شه ره دا گه لیک یه خسیر و تالان و چه کی ده ستخست و به په رۆزی گه راره دیمه شق. پیاوانی بۆ کوردستان به ری کرد که له شکرکی بۆ کۆکه نه وه تا کو روو به فه له ستین و میسر بچوولیته وه. له سالی ۲۷۶ دا ئیسحاق کوری که نداج به سوپا هیتی زوری کوردانه وه له مووسل بزووت و بۆ کۆمه گیگردن چوه لای دیواد. له ولشه وه دیواد خۆی ساز کردبوو که ئیسحاقیش به هاواریه وه چوو، بهو سوپاهه گه وره وه له دیمه شق ده رکهوتن و چونه «شیزه ر» خومارویه دووباره له ولاره سوپاهه به لا و کرد و گه راره سه ر دیواد، که نزی که به سووریا بوو به حیه له و فیل خۆی گه یانده دیمه شق و گرتی و هه موو مه ئموور و پیاوه کانی دیواد دی کردن.

له پاش خۆ دامه زراندنی، بهو هتزه وه روو به شیزه ر بۆ بهر اهری دیواد ده رکهوت. له شیزه ر بهر اهر به یه ک به بی شه ر مودده تیگ دانیشتن. دیواد نارده بو به شه ره زور که له شکرکی بۆ بچیت و چاره نواری پشتیوان و یارمه تی بوو، چه ندیک ته و چاره نواریه ی

کیشا و به بی شهر هردوو لا راوه ستابون.

خومارویه خوی پی رانه گیرا و هه لمه تی دایه دیوداد و شهر هه لایسا. له دوایی دوو شه و دوو رۆژ کوشتار، خومارویه به ناچاری رووی له هه لاتن کرد و شکا. ئەو شکانه گه لپیک پیس بو و به په ریشانی له شیزه ده رکه وت. له وه دا دیوداد گه لپیک چتی گرانبه های ده ست که وت.

له و ئەسنایه دا، ئەحمەد ئەبی عەباسی کوری مو فەق که به «ئەلمو عتە زید» له قەب کرابو له به عداوه به له شکر تیکی زۆره وه به هاواری دیوداد گه یشته شیزه ر. که دیوداد ئەوهی زانی گه لپیک پی ناخوش بو، به لام به سه ر خویان نه هینا و به عیز و شه ره فه وه پیشوازی خه لیفه ی تازه یان کرد. به لام ئەلمو عتە زید خوی رانه گرت و له گه ل دیوداد که وتنه سه ر خومارویه و به دیل گرتن و تالان و کوشتار خومارویه یان شه پرزه کرد. خومارویه به هه زار کیشه خوی خسته دیمه شقه وه و له ویش خویان پی رانه گیرا و هه لاتن.

مو عتە زید له گه ل دیوداد له مانگی شه عبانی سالی ۲۷۱ چوونه سه ر دیمه شق به شه پرکردن گرتیان. له شکر ی خومارویه روو به ره مله خشان و له ویتوه قاقه زیکیان بو خومارویه نوویسی و ئەحوالی خویانیان تیگه یاندن، له ولاره خومارویه به له شکره وه له میسر ده رکه وت و ریتگای ره مله ی گرتنه پیش.

مو عتە زید که ئەوهی زانییه وه خومارویه به سوپا هیتی گرانه وه بو ره مله رۆیشت، بو به رابه ری کردن سوپا هی دنگ دا و له دیمه شق چووه ده ری که پیش به خومارویه بگری.

دیوداد له و بزوتنه ناشایسته ی مو عتە زید گه لپیک ره نجیده بو که بزوتننیک ی وا خوتن پرتزان ه ی کرد و خوی له وان هه ل سوو و له مو فەقیه تی دیودادی ئیستفاده کرد و ناوی خوی خسته نیتوانی و پرستیکی به دیوداد نه کرد؛ له سه ر ئەو بزوتنه وه یه ناردی کوری کنداجی برده کن خوی و جوولانه وه ی مو عتە زیدی هینایه پیش. ئەویش زۆر دلگیربوو، پیکه وه له سه ر ئەمه ریککه وتن.

که له دیمه شق ده رکه وتن، هه ردوو کیان روو به قنسرین رۆیشتن. دیوداد قنسرینی کرده له شکرگا و کوری کنداجیش گه راوه مووسل.

مو عتە زید له ولاره روو به خومارویه خشا و له چوونی دیوداد ناگادار نه بوو، به بی شهر گه راوه و بو میسر رۆیشته وه.

دیوداد له رقی مو عتە زید وه لامی بو خومارویه نارد که پیکه وه مامله ت بکن، هه ردوو

لا پیکه وه له سه ر ئەمه ریککه وتن، که دیوداد کورپکی خوی بنیریتته میسر و له سه ر مینبه ران خوتبه به ناوی دیوداد و سولتانی میسر بخوتن دیریتته وه و سکه ش به ناوی هه ردوو کان لی بدری. دیوداد له داخا ئەوهی ویست و ناردیه کوردستان و خوتبه یان به ناوی هه ردوو لا خوتن دهنه وه و کورپکی خوشی ناردی میسر. که ئەو مامله ته قه رارگیر بوو، خومارویه پیش پیگرتنی مو عتە زیدی بو خو گرت و دیودادیش بو سه ر عیراق چوونی هه لپارد. له سه ر ئەوه هه ردوو لا له خو خرکردنه وه خه ریک بوون.

کوری کنداج که له نیتوانی دیوداد و خومارویه گه یشت، ئەویش بوو به هه واداری خه لیفه و له شکر ی قورسی له عیراق کو کرده وه. له ولشه وه دیوداد روو به عیراق بزوت، له فورات په ریه وه. کوری کنداج له ولاره چووه پیش، هه ردوو لا به گژی که دا چوون. شه رپیک کرا کوری کنداج شکستی خوارد و روو به ماردین هه لات. دیوداد که وته سه ری و له دووی نه بو وه هه تا له قه لای ماردینی په ستاوت. کوری کنداج قه لای له سه رخو گری دا و دیوداد ده وهی گرت. له پاش چوار رۆژ ده وه دان کوری کنداج به شه و ده ره ری و روو به مووسل هه لات.

سبه یین که زاندره هه لاتنوه، دیوداد که وته دوای هه تا له مووسلی خزاند. کوری کنداج له ویشی خونه گرت و هه لات. دیوداد چو مووسلی گرت و مه ئموورپکی خوی له سه ردانا و بو خوشی روو به دیاربه کر رۆیشت. هه موو ولاتی مووسل و جزیره ی خسته حوکی خۆبه وه و خوتبه ی به ناوی خوی و خومارویه دایه خوتن دهنه وه.

له سالی ۲۷۷دا له ژیر فه رمانده ی کوری خویدا له شکر ی ده رخسته ده ره وه و ده ستیان به «کو ده بی» (ته حسیلات) کرد. عه شیره تی به عقووبی سه رکیشییان کرد. له پاش گه لپیک شه ر و کوشتار ئەو عه شیره ته یان ده رکرد و مایه ی فیتنه کانی به جه زا گه یاندن.

هه ر له و ساله دا کوری کنداج چووه میسر و له گه ل خومارویه ریک که وت. دیوداد که ئەوهی زانییه وه ناوی خومارویه له خوتبه دا لابر و به ته نها ناوی خوی هیشته وه. دیوداد له پاش ئەوهی دهستی به ئمووری ریکخستن و لات و ده ستخستن دلی ئەهالی کرد، له شکرپکی زۆر چاکی ساز کرد و چووه دیمه شق و ئەویشی ریکخست. له ترسی فیتنه ی خومارویه و کنداج، دهستی به به خشش و خه لات به سه ر ئەهالی دا کرده وه. خومارویه له میسر وه له شکر ی کیشا و چووه سه ر دیمه شق و له ده ره وه ی شار هه ردوو لا به رابه ر به ک وه ستان.

دیوداد له ئەهالی شام زۆر ئەمین نەبوو، خەزینە و چەکی زیادهی ناردە حومس. بەدزبەوه ئەهالی دیمەشق خومارویەیان لەوه ئاگادار کرد. ئەویش بەپەنھانی زۆر بەلەز، دەستە سەربازیتکی ناردە پێشەوه، لەپیش گەیشتنی خەزینەدا لەشکری خومارویە لە کەنار حومس پێشی بەخەزینە گرت و هەمووی بەتالان خستە دەست.

دیوداد که تەماشای کرد ئەهالی سووریا و بەتایبەتی دیمەشقیەکان خیانەتی لەگەڵ دەکەن، دیمەشقی بەردا و روو بەحەما و حەلەب کشاوه.

خومارویە کەوتە دوای و لێی نەبوو هەتا گەیانیدیە رەقە. دیوداد لەویشی خۆپێرانی گێرا و رۆیشتە مووسڵ. خومارویە کەوتە سەری. دیوداد روو بەحەدیسە ناو شاریک رۆیشت کە لەسەری زێی بادینان لەنیوانی مووسڵ هەولێردا هەلکەوتبوو، خاوەندی حەدیسە - کە هاپون بجیلی بوو - کۆمەگی کرد. خومارویە بە دوو هەزار کەسەوه و کوری کنداج بە هەزار پیاوێهه چونە تگریت و تەمای کەشتی دروستکردنیان کرد کە لە «دەژله» روو بەشارەزورر بپەرێهه.

دیوداد نەچوو پێشبان، بەلام لەشکریکی چاکی بەیارمەتی هارۆنی خێوی حەدیسە هەلگرت و چوو مووسڵ و لە دەرەوی شار لەشکرەکە ی قایم کرد. لەولاوه خومارویە چوو سەری و دە شەو و دە رۆژ شەری خۆپێرێژیان تێکنا و کوشتاریکی قورسیان لێک کرد. لە دواییدا کوری کنداج نەیتوانی خۆ راگری و روو بەرەقە هەلاتە پاشەوه. دیوداد کەوتە دوویان و گەلێک بەخسیر و تالانی دەست کەوت. گرتی قاقەزێکی لە موهفەقی عەباسی نووسی کە کۆمەگی بکا تاکو بچیتە سەر خومارویە و لە فورات بپەریتەوه. خەلیفە جوابی داوه چاوهنواری بکا هەتا یارمەتی بۆ دەنێرێ.

کوری کنداج لەو موددەتەیدا کەلینی گرت و چوو لەشکریکی زۆری لە سووریا کۆکردەوه و گەر اووه رەقە.

دیوداد لەسەر فورات لە بەرابەری رەقە چادری هەلدا و بۆ قووهت چاوهنۆڕ بوو. بەلام بەچاو و را و رۆژ بەرۆژ دلخۆشی لەشکرەکە ی خومارویە دەداوه و دەبێتانه لای خۆیەوه. رۆژ نەبوو دەستەسواره و پیاوێهەکی لەشکر لە فورات نەپەریتەوه لای دیوداد.

کوری کنداج کە ئەوێ زانی بەناچاری رۆیشت و پەنای بۆ خەلیفە برد و چوو بەغدا. خەلیفە موهفەق کەوتە نیتوانیان و بەماملەت هەردوو لای پێکھێتان.

دیوداد لە رەقەوه لەشکرەکە ی ناردەوه شارەزورر و بۆ خۆشی چوو بەغدا. خەلیفە

لەبەری خاکی جزیره، هەموو ولاتی ئاوربایهگانی دا بەدیوداد و جزیرهش درا بەکوری کنداج و خومارویە. لە سالی ۲۷۶ دا دیوداد بوو بەحوکمداری شارەزورر و ئاوربایهگان. دێرسی کوری ئیبراهیم کوردی بوو بەسەرکرده کە لە ناخیردا بوو بەحوکمداری ئاوربایهگان. دیوداد دێرسی بەوالیبەتی ناردە سەر ئاوربایهگان. وه «مونیس» کرا بەسەرداری قرمیسین. دیوداد بەئیستراحەتییکی تەواو هەتا سالی ۲۸۸ بەخۆشی حوکمداریی شارەزورر و ئاوربایهگانی کرد و بەبێ کیشە و ئەزبەت راییوارد.

دیوداد لە سالی ۲۸۸ دا لە شاری «بەرزەده» لە خاکی ئاوربایهگان بەئامورزەشی یەزدان شادبوو.

ئەسحابی کوری دیوداد ئەفشین مەهەد

لە سالی ۲۸۸ ه دا کە دیوداد مرد، ئەسحاب کە یەکە سەرداری بوو، لەسەر تەختی حوکمداریی شارەزورر و ئاوربایهگان و دینهوهر لە جیگای باوکیا دانیشت.

هەر وهکو لەپێشدا بێژرا لە چاخی حوکمداریی بابیدا خاکی کوردستانی شارەزورر و قرمیسین و ئاوربایهگان کەوتبوونە ژێر پەنجە ی سەرکرده کانهوه سی پالەوانی کورد بەسەر حکومەتی ئەو جیگایانه دا رادهگەیشتن.

کوری دیوداد هەر بەناو بوو بەحوکمدار، هێندە بەهێز نەبوو نەشیدەتوانی ئەو سەردارانە دەرخوا و دەستیان لە ئیش بکیشیتەوه، بەلام بەئوسوولێکی حەکیمانه رابدهگرتن و حوکمداریی خۆی پێ دانەناسین. ئەوانیش دیسان لەبەر رۆژتێکی کەلێن دەستکەوتن بۆ هەموو ئەمرێکی ئامادەبوون و لە ژێر بەیداغیدا دەکوژان.

لە سالی ۳۰۴ دا مونیس کە یەکیک بوو لە سەرداران، بەدەسیسە ی موقتەدیر خەلیفە ی عەباسییان دەستی بەسەرکیشی کرد. ئاوربایهگانی لە ژێر حوکمی ئەسحاب دەرخت و کردیە ئەمارەتییکی ژێر حوکمی خۆی.

لە سالی ۳۰۱ دا «سەبووک رەبی» ناو کە سەرکرده یەک بوو رووی لە ئەسحاب وەرگێرا و قووهتییکی زۆری خستە ژێر دەستەوه و قرمیسین و دەرورپشتی گرت. ئەسحاب بەماملەت لەگەڵ سەبووک رەبی رێککەوت کە دەستی لە قرمیسین بەردا، سەبووک رەبی بچیتە سەر ئاوربایهگان لە دەست مونیس رزگارکا و بۆ خۆی ببیتە حوکمدار.

سەبووک رەبی بەوه رازی بوو، بەقووهتی هەردووکیان لەشکریان کۆکردەوه. گەلێک کوژان بەلام لەوسالەدا ئاوربایهگان کەوتە دەست ئەمیر دەیسامی کوری ئەمیر ئیبراهیمی

کوردی. چونکو ئیمه لهم کتیبه پیروژه‌دا باس له حوکمدار و ئومهرایانی شاره‌زور و دینه‌وهر ده‌که‌ین، له‌مه زیاتر باس له‌و ئومهرایانه ناکه‌ین که‌هه‌ز ده‌که‌ن له‌ئه‌حوالی ده‌یسام بگه‌ن و ته‌ئریخی ئاوربایه‌گان بزنان، ته‌ماشای کتیبی (پیشک‌ه‌وتن) ی ئیمه‌ بکه‌ن له‌ سالی (۱۳۶۱) دا چاپ کراوه.

موساویر کوری هه‌مید هه‌زبانسی

موساویری کوری هه‌زبانسی سالی ۲۰۵ له‌ شاری هه‌ولیر له‌ دایک بووه و به‌ئازایی و زرنگی و تیگه‌یشتوویی ناوبانگی کرد. گه‌لیک له‌گه‌ل خویندن و زانین خه‌ریک بوو؛ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ بوو به‌مه‌ئموور.

میژوونوسه‌کانی تات له‌به‌رئه‌مه‌ که‌ له‌ خه‌لیفه‌ عه‌باسیه‌کان رووگه‌ردان بوو و له‌ به‌دیره‌وشتی ئه‌وان ده‌ستی به‌سه‌رکیشی کرد، ئه‌و پالنه‌وانه‌ کورده‌ به‌موساویری ناوده‌به‌ن؛ چونکو پیاویکی به‌غیره‌ت و به‌شه‌ره‌ف بوو، گه‌لیک بزوتنی خرابی له‌ عه‌باسیه‌کان ده‌دی و غیره‌تی هه‌لی نه‌ده‌گرت، جا له‌و ده‌مانه‌دا پیاویکی غیره‌ت کیش که‌ چاوی عه‌یب دیتنی هه‌بووایه‌ وه‌ جه‌ور و ئه‌زیه‌تی بیانییه‌کانی نیشان به‌کورده‌کان بدابایه‌، به‌خاریجی - به‌عنی به‌بی‌دینی - ناویان ده‌برد؛ هه‌تا میلیله‌ت هه‌زبان لی نه‌کردبایه‌ و له‌ ده‌ستیان خستبایه‌.

نمونه‌ی ئه‌و حاله‌ ئه‌مپه‌رکه‌ش له‌نیو کوردستانا هه‌ر ماوه‌، وه‌کو کۆشه‌ری مونه‌وهر و لاوه‌کانی کورد و مه‌لا نه‌خوینده‌واره‌کانی کورد که‌ له‌ حه‌ق لاوه‌کانا چاوو‌راو ده‌که‌ن، له‌ چاخ‌ی عه‌باسیه‌کانیشا میلیله‌تپه‌روه‌ره‌کانی کورد بۆ رزگاری وه‌ته‌ن و ئازادی میلیله‌ت ده‌کۆشان. به‌پیتی خاریجی ئه‌و کوردپه‌روه‌رانه‌یان په‌خه‌دار ده‌کرد.

موساویر به‌سه‌بات و راستی و ئازایی دل‌ی هه‌موو ئه‌هالی کیشابوو؛ هه‌مووکه‌س خوشیان ده‌ویست هه‌رچتیکی به‌واژی کورده‌واری به‌هاتبایه‌ته‌ به‌رچاوان، بۆ لایردنی ده‌کۆشا. له‌و رێگایه‌دا زۆر ماندوو بوو، تووشی گه‌لیک سه‌رئیشه‌ بوو، به‌ناچاری گۆشه‌گیری هه‌لیژارد و چوو هه‌جیگایه‌ک که‌ به‌ «بوازج» ناو ده‌برا. دوور له‌ ده‌سایسی عه‌باسیه‌کان دانیشته‌.

له‌ سالی ۱۲۵۲ دا حوسین ناو، مه‌ئمووریتی شورته‌ی عه‌باسیه‌کان له‌ شاری (حه‌دیسه‌) - که‌ ئه‌مپه‌ر به‌شاری مه‌خمور ناو ده‌بری - ناردی موساویری خواست بۆ «کو‌ده‌یی» (ته‌حسیلداری) به‌زۆر ناردیه‌ دێهات که‌ به‌هانه‌یه‌کی پێ بگری.

موساویر کورپکی (حه‌وسه‌را) ناوی هه‌بوو، له‌ شوخی و جوانیا بی وینه‌بوو؛ حوسین به‌به‌هانه‌یه‌ک هه‌وسه‌ری گرت و له‌ به‌ندی کرد.

سه‌عید پاشای دیاره‌کری له‌ کتیبی دووه‌می «مرآة العبر» یدا ده‌لێت که‌ حوسین شه‌ویکی هه‌وسه‌ری له‌ به‌ندیخانه‌ ده‌رخست و برديه‌ دیوانی مه‌یخواردنه‌وه‌ و به‌زمه‌وه‌ که‌ مه‌ستی بکا و به‌ئه‌تک ده‌ست بۆ نامووسی درێژکا. هه‌رچه‌ندی کرد مومکین نه‌بوو، دووباره‌ خستیانه‌وه‌ زیندانیتی ته‌نگ و تاریک و زنجیر و پالنه‌نیان کرد. هه‌وسه‌ر که‌ گه‌راوه‌ نیو زیندانی به‌هه‌ر جوړیک بوو قاقه‌زتیکی له‌ بابی نویسی ئه‌گه‌ر فریای نه‌که‌وی: «به‌ روژ به‌ند و زنجیرکراوم و به‌شه‌و بووکی مه‌جلیسارام».

که‌ ئه‌و قاقه‌زه‌ گه‌یشته‌ ده‌ست موساویر، ئاوری که‌وته‌ گیانه‌وه‌ و هۆشی له‌سه‌ر نه‌ما. ئه‌و قاقه‌زه‌ی هه‌لگرت و دی به‌دی گه‌را و قاقه‌زه‌که‌ی به‌کورده‌کان نیشان ده‌دا و پیتی ده‌گوتن: «که‌ بزنان مه‌ئمووریتی تات هاتۆته‌ نیو ئیمه‌ ده‌ست بۆ شه‌ره‌ف و نامووسی کوردان درێژ ده‌کا. ئه‌وه‌ چ غیره‌ت و نامووسیکه‌ بۆ ئیوه‌ ئه‌وه‌ هه‌لگرن، پیاویکی و بتوانیت ده‌ست درێژتیکی وای لی رووبدات و ئیوه‌ش بی ده‌نگ بن؛ ئه‌مپه‌رکه‌ له‌من بی سبه‌ینی له‌ ئیوه‌».

له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کوردیتی زۆر بوون به‌کۆمه‌گی ده‌ردی موساویر؛ ئازا و په‌شیدیکی زۆری له‌سه‌ر کۆیوه‌. موساویر له‌شکرکی قورسی هه‌لگرت و چوو هه‌ر شاری هه‌دیسه‌؛ به‌بی شه‌ر چوو نیو شه‌اره‌وه‌.

حوسین که‌ ئه‌وه‌ی زانی له‌نیو مالاندا خۆی وه‌شارد. موساویر هه‌وسه‌ره‌ی کوری له‌ به‌ند ده‌رخست و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی ئومووری شارکرد. له‌ هه‌ر چوار که‌ناره‌وه‌ کوردی له‌سه‌ر کۆیوه‌وه‌ و له‌ دوا‌یی ریکویتیکی حکومه‌ت سوپاهیتیکی باشی ساز کرد و روو به‌مووسل له‌ هه‌دیسه‌ ده‌رکه‌وت.

عه‌قه‌به‌ی کوری محمه‌د له‌وده‌مه‌دا به‌ئه‌م‌ری خه‌لیفه‌ والی مووسل بوو. خۆی کۆکرده‌وه‌ که‌ پیش به‌موساویر بگریته‌ له‌ ده‌ستی نه‌هات؛ چونکو عه‌قه‌به‌ له‌شکری که‌ له‌ژیر فه‌رمانیدا بوو کۆی کرده‌وه‌، له‌ مووسل ده‌رکه‌وت. به‌راه‌ر به‌موساویر ریزوو. به‌یه‌که‌ هه‌لمه‌ت عه‌قه‌به‌ شکا؛ گه‌لیک مال و ئه‌سپایی بۆ موساویر به‌جیه‌یشت. موساویر چه‌نده‌ی تالان ده‌ست که‌وت، به‌سه‌ر له‌شکری خۆیدا به‌خشییه‌وه‌. هه‌ر به‌و چوونه‌، ده‌ره‌ی مووسلیدا. له‌ولاوه‌ ئه‌هالی له‌گه‌ل موساویر یه‌ک بوون و نه‌یانه‌یشت فیتنه‌ په‌یدا بیت، به‌زوویی ده‌روازی

شاربان کرده‌وه و موساویریان برده نیو شاره‌وه. هه‌موو ئەهالی چونه به‌خیرهاتنی موساویر، به‌وه هیتیکی چاکی دهست کهوت و له‌شکری فره‌کرد و له‌گه‌ل ریک‌خستنی شار و ئەترافی خه‌ریک بوو.

خه‌لیفه له‌شکریکی قورسی ریک کرد و ناردیه سهر موسول. موساویر له موسول دهرکهوت و چوو له تگریت پیشی پی گرت، به‌که‌م په‌لاماریک له‌شکری خه‌لیفه‌ی شکاند و له دوا‌ی کوشتاریکی زۆر به‌شادمانییوه گه‌راوه موسول و جاری سهره‌خۆیی لیدا.

سالی ۲۵۳ خه‌لیفه له‌ژیر فه‌رمانده‌ی «به‌نادر» سوپاهی ناردیه سهر موساویر که بیگریت. موساویر بۆ دهرکهوت له پاش شه‌ر و کوژتار، به‌نادر به‌هه‌ر فیللیک بوو په‌نچا که‌سیکی بۆ رزگار بوو؛ له مه‌یدانی خویناوی خۆی هاو‌یژت و هه‌لات.

موساویر که وردبۆوه له موسول دانیشتن ئاسووده‌گی ده‌س نادات و ناحیه‌ی «مه‌رجه» شی به‌سلیمان ئەزدی فرۆشراوه و ئەهالی و عه‌شیره‌تی «عه‌نیزه» له سلیمان روو‌گه‌ردان و عه‌شیره‌تی «شه‌بیان» بیوون به‌ئاله‌تی شه‌روشتۆر، ئەمنیه‌تی به‌ئه‌هالی موسول دا. ناردی به‌ناچاری موسولێ دا به‌نۆکه‌ریکی خۆی و له‌شکری کورده‌کانی هه‌لگرت و چوو شاری «حه‌دبسه» و کردیه پایته‌خت.

هه‌ر له‌وه‌ ساڵه‌دا خه‌لیفه‌ی عه‌باسیان، ئەبووبی کوری ئەحمه‌دی ته‌عله‌بی کرده والی موسول و ناردی. ئەبووب گرتی و حه‌سه‌نی کوری خۆی کرده وه‌کیل له‌گه‌ل حه‌مدانی کوری حه‌مدوون و عه‌شایری عاره‌بی دیکه ریک‌که‌وتن و له‌شکریکی قورسیان برده سهر موساویر و له وادی رباد به‌راه‌ر به‌یه‌کتر بوون و شه‌ر گه‌رم بوو. له‌شکری حه‌سه‌ن له ده‌ست کورداندا نابوود بوو. نۆکه‌ریکی حه‌سه‌ن – که خه‌لکی هه‌ولێر بوو – حه‌سه‌نی له مه‌یدان دهرپه‌راند و بردیه هه‌ولێر و له «هه‌ره» (حهره) په‌نهانی کرد و هه‌موو ئەسپابیان که‌وته ده‌ست کورده‌کان.

سالی ۲۵۵ موساویر به‌له‌شکره‌وه هه‌لمه‌تی برده سهر موسول. سلیمان ناوێ که کشار (ئه‌میرو لبه‌له‌د) نه‌یتوانی پیشی پی بگریت؛ به‌په‌نهانی له شار دهرکهوت و هه‌لات. موساویر به‌بی شه‌ر چوو نه‌بو شاره‌وه و چونه مزگه‌وت.

موساویر له‌سهر مینه‌ر خوتبه‌یه‌کی بۆ بی‌که‌تی و ده‌ست پی‌کگرتن خوینده‌وه و دل‌خۆشی و نوازی ئەهالی کرد. له پاش چهند رۆژیک دامه‌زراندنه‌وه‌ی ئوموور گه‌راوه حه‌دبسه.

موساویر پی‌او‌یکی ناودار و به‌غیره‌ت و حه‌میه‌ت بوو. هه‌تا سالی ۲۶۵ زۆر چاک

ئیداره‌ی حوکمداری پی‌راگرت و میلیله‌تی کورد هه‌موو منه‌تداری بوون.

سالی ۲۶۵ خه‌لیفه موعته‌مید له‌ژیر فه‌رمانده‌ی موفلیح ناودا سوپاهیکی زۆر قورسی ناردیه سهر موساویر؛ هه‌تا نزیک حه‌دبسه چون. که موساویر ته‌ماشای کرد دوژمن به‌قوه‌ته، هیتزی خۆی هه‌لگرت و چوو چپای «ئامه‌وزینی» که نزیک حه‌دبسه‌یه. موفلیح دامینی زینتی کرده له‌شکره‌ز.

موساویر له نیوه‌شه‌ودا به‌سهری دادان و گه‌لیک کوژتاری لێ کردن و گه‌رانه‌وه نیو چیا. موفلیح که زانییوه له‌گه‌ل موساویر شه‌رکردن ناکرێ، روو به‌موسول له‌شکره‌که‌ی گه‌راوه.

موساویر له ریک‌گه‌ ته‌نگه‌کاندا پی‌او‌ی شه‌رکه‌ری دانا و چاوه‌نۆری که‌لین بوو، که له‌شکری موفلیح گه‌یشته‌ پیشی، له هه‌موو لایه‌که‌وه پی‌یان دادا و کوژتاریان لێ کرا. زۆر که‌میان به‌ساغی گه‌یشتنه‌وه موسول؛ گه‌لیک دیل و مال که‌وته ده‌ست کوردان. موساویر به‌شادمانییوه گه‌راوه حه‌دبسه، ئەهالی و سوپاهی به‌تالان گرتن شادبوون و به‌که‌یفه‌وه چونه نیو شاره‌وه.

موفلیح دووباره له‌شکری برده سهر موساویر به‌شکاوی و شپه‌زه‌بی گه‌راوه موسول و به‌ته‌نها روو به‌سامه‌را هه‌لات.

موساویر له پاش ئەو شه‌ره‌ چوو سهر ئە‌لوه‌ند موسای کوری به‌غا پیشی پی گرت، له پاش شه‌ر و کوژتار موسا به‌شکاوی خۆی هاو‌یژته به‌غدا. موساویر به‌زۆر ئە‌لوه‌ندی گرت و پی‌او‌یکی خۆی له‌سهر دانا و گه‌راوه حه‌دبسه. سالی ۲۶۶ له مانگی رهمه‌زاندان موساویر مرد و جیگای چۆل بوو.

هارون کوری عه‌بدبجیلی شاره‌زووری

هارون پی‌او‌یکی سهرکرده‌ی سوپاهی موساویر خه‌لکی بجیل ناو گوندیک بوو. که ئە‌م‌رۆکه‌ش ئەو گونده له‌نیو عه‌شیره‌تی کوردی سوورچیدا ماوه و مه‌رکه‌زی شی‌خانی سوورچییه. هارون له کتیبی تاته‌کاندا به‌هارونی خاریجی ناو ده‌به‌ن؛ چونکه له‌گه‌ل خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی شه‌ری کردوه، پی‌یان گوتوه خاریجی.

که موساویر مرد هیتزی سوپاهه‌که‌ی که‌وته ده‌ست هارونی بجیلی. له پاش ریک‌خستنه‌وه‌ی ئوموور روو به‌موسول له‌شکری کیشا و موسول و ئە‌ترافی خسته‌ ده‌ست و گه‌راوه حه‌دبسه.

لهولاه «محهمهدى كورى خهزاد» كه ئويش شهركه و سهركردهيهكى موساوير بو، چووه شارهزور و لهشكريكى كۆكردهوه و گهراوه سهه هارون و بهگژيدا چوون و هيچيان سهه نه كهوتن. كورى خهزاد گهراوه شارهزور و دهستى بهلهشكر كۆكردهوه كرد. بهئومىدى جيتگيرى موساوير لهشكرى برده سهه موسول و له «واسيت» لهشكرى دابهزاند. هارون له موسولتهوه دهچووه «مهعلتيا» كه زانبييهوه محهمهده له واسيت روويهرووى روويشت و له گوندى «شهراخ» بهلانگازى يهكتريون. له نهتيجهدا هارون شكا و دووسهده كهسيك پياده كوژرا. هارون بهشكاوى له دهژله پهريهوه و عهشاير يارمهتيان دا و روو بهحهديسه گهراوه و دهستى بهئيمارهت كرد.

هارون چونكه فيل و دهسيسهه دهزاني، شوړشى خسته نيو سوياهى محهمهدهوه. بهرهبره محهمهده له هيز كهوت، جگه له عهشيرهتى شمردلى له دستندا نه ما.

سالى ۲۷۷ دبوداد له دهست خومارويه ههلات و له شامهوه پهناى بو هارون برد، هارون بهمال و سويا و چهكهوه ياريدى دا و كورى كنداجى بو شكاند. هارون بهي شهه همموو شارهزورى خسته دهست خوئيهوه؛ نهترافى موسول همموو له دهست هارون دابوو. والى خهليفه له موسول حوكمى دهرنهدهكهوت.

سالى ۲۸۳ خهليفه موختهزبى عهباسى بهلهشكريكى قورسهوه چووه سهه هارون، له دواى شهه و كوژتاريكى بيتمار، هارون بهديل كهوته دهست خهليفه و برديانه بهغدا و له چوار ميخيان دا و خنكانديان.

ئهمير جهعفهري كورى فههر

ئهمير جهعفهري، ميره گهورهيهكى كوردبوو له موسول. همموو واليهكان بي دلخوازى ئهوه ئهميره كورده له موسولا نهدهشيان فهزمانهواين. ئهوه ئهميره همموو دهميك له نيوتري و ماملتهنى نيوانى دهكوشا. پياويكى دووره شهه بوو؛ خيتر و بهرهكهتى ميللهت و نيشتمانى دهخوازت.

سالى ۲۱۴ عهبدوللاى كورى سهيد كورى تانيسه له تهرهف خهليفهوه كرا بهوالى موسول. لهبهه بهدخوبى و توندوتيزى دلى ئههالى رهنجيده كردبوو. ئهمير جهعفهريش بهئههاليهوه وهتهنگ هاتبوو.

عهبدوللا گهليك جهورى كوردانى ددها، چهندجار ئهمير جهعفهري، عهبدوللاى هوشيار كوردهوه كه دهست له زولم و جهور بهردات سوودمهده نه بوو.

ئهمير جهعفهري روژتيكى ناردى همموو كوردى دهروويشت و شارى كۆكردهوه و هيزتيكى قورسى پيكهوهنا و له ميرهكانى كوردستاني گيپراوه ياريدى بدن. ئهمير جهعفهري دهروويشتى موسولتى خسته دهست خوئى و همموو مهئموورهكانى عهبدوللاى دهرکردن، تهنها شار له دهست عهبدوللا ماوه. ئهمير جهعفهري روژ بهروژ هيزى پهيداكرد و نهترافانى خسته دهست خوئى و له قوهت زيادكردن خهريكيوو و نو سال دهوامى كرد.

سالى ۲۲۳ عهبدوللا داواى يارمهتى له خهليفه كرد؛ ئويش سوياهيكي ريكويپيكي بو نارد، له كهناى شار له گهله كوردان بهشهه هات. له پاش چهند روژ كوژتار، عهبدوللا كوژرا و زور كهه له سوياهى رزگار بوو و ههلاتنهوه موسول. ئهمير جهعفهري دهستى لى بهرنههوان و دهورى موسولتى دا و ريگاي له هاتوچووان برى، ئههالى بهناچارى شاربان بهموسالههت تهسليم كرد.

ئهمير جهعفهري شهه سال بهچاكه و خوئى موسولتى لهژير دهستدا بوو، ميللهت هممووى منهتدارى بوون و بهداد و رهعههتپهروهري رايدههوارد.

سالى ۲۲۹ خهليفه سوياهيكي له ژير فهزمانده «ئهمير ئيتاخيدا» ناردى سهه موسول. ئهمير جهعفهري بو له شار دهركهوت، له چوار سهعات بهرهوژورى موسول پيشى پيگرت، له دواى شهه و خوئيتري ئهمير جهعفهري له مهيداندا بهكوژراوى دوزراوه. شكسته كهوته كوردان و ئيتاخى بي جهور چووه موسول و تهماى چوونه سهه كوردانى ههبوو، بهلام كوردهكانى دهروويشت پيشيان پيگرت.

ئهمير تووون

كتيبي «مرآة العبر» بهرگى دووهه، لاپهريه ۱۲۵ دهليت: تووون يهكيك بوو له ئومهرايانى كورد و خاوهند هيز و پشتيوان بوو. موقتهفيهللا ئيبراهيم خهليفه عهباسى ئهوه ئهميره كوردهى كورده ئهميروئومهرا. سالى (۳۳۰) ئهمير تووون بهسوياهيكي زورهوه چووه بهغدا و بوو به ئهميروئومهرا. ههتا سالى ۳۳۲ همموو كاروبارى خهليفه خسته ژير پهنجهى خوئيهوه.

خهليفه لهوه كهوته ترسهوه؛ بهپهنهانى له ناسرودهولهى والى موسولتى گيپراوه، بهههر جوژييك بيت فرباى كهويت و رزگارى كات.

ناسرودهوله لهشكرى ههنگرت و لهژير فهزمانده عهبدوللاى ناموزاي و سهيفودهوله ناردىه تگريت. خهليفهش لهولاه ژن و مندال و دهست و پيوهندي خوئى دزيهوه و روو

به تگریت له به غدا دهرکهوتن. ناسرودهوله به ئیحترامهوه قبولتی کردن. ئەمیر تۆروون که لهوه ناگادار بوو، رقی ههستا و لهشکری برده سهر مووسل، ناسرودهوله و سه یفودهوله به لهشکرهوه چوون و له تگریت رینگایان پیگرت. له پاش شهپر و خوینتریژی، تۆروون سهرکهوت و دوژمنی روو به مووسل پفاند.

ناسرودهوله ناچار خهلیفه هه لگرت و له مووسلهوه روو به نسیبین هه لاتن. خهلیفه له ویشهوه چوو ه شاری رهقه و له ویتوه قاقهزی بو تۆروون نویسی و بناغه ی مامله تی دامه زاندا؛ به ههر جوړتیک بوو ریککهوتن.

خهلیفه له رینگای هیت و سنديهوه روو به به غدا گهراوه. ئەمیر تۆروون بو پیشوازی له به غدا دهرکهوت. که گه یشت به توندی گرتی و ههردوو چاوی کوئی و عایله که ی خهلیفه شی به شادمانی گهراندهوه به غدا.

ئەمیر تۆروون که گه یشتهوه به غدا، موسته کفی بیلا عه بدولای کوری موکته فی کرده خهلیفه و سالی ۳۳۳ مانگی سه فهر له سهر تهختی خه لافه تی دانا.

ئەمیر تۆروون، ههتا مانگی زلیحجه ی ئەو ساله ژیا و له دواییدا به نامرزشی خودا شادبوو. لهوه زیاتر سه رهوردی ئەو ئەمیره کورده مان وه چنگ نه کهوت.

ئەمیر سالار

ئەمیر سالار له کوردی ئەلوهنده، به زانین و نویسین و به شیر و مه تالبازی و سوارچاکی ناوبانگی کردبوو. سالی ۵۲۶ عومری بیست ساله یی بوو، کهوته لای سولتان مه سعوود. له بهر زرنگی و زه بهر دهستی خوئی، روژ به روژ سهرکهوت و رووی له بهر زیوون کرد. له گه لیک جینگایانی شهردا ناوبانگی کرد.

له سالی ۵۳۲ دا سولتان مه سعوودی سه لجووقی له گه ل داود شهری کرد. ئەمیر سالار زور هونه ر و نازیی نیشان دا له سهر ئەوه کرا به والی هه مه دان.

سالی ۵۴۰ عه لی کوری دبیس چووبوه سهر حیلله و به زور گرتبووی. ئەو حاله له سولتان شکایهت کرا که عه لی دهستدریژی دهکات. سولتان به داخوازی ئەهالی سالاری نارده حیلله. سالی ۵۴۲ به ئەمری سولتان مه سعوود، ئەمیر سالار له هه مه دانهوه چوو به غدا. شاری حیلله و دهو روپشتی به «پره» (مقطع) درایی. ئەمیر سالار به لهشکر تیکی باشی کوردهوه چوو سهر حیلله، له پاش شهپر و کوژتار به زور حیلله ی له عه لی ئەستاند و چوو نه ئیو شاره وه.

عه لی به شکاوی په نای بو ئەمیر به قشک برد، به کۆمه گی ته رنتاوی خیتی و اسیته وه عه شایری تاتی چۆل لینگیان دا سهر حیلله. به شهپر و کوژتار سالاریان ده ره پرا ند. سالار له سالی ۵۴۴ دا روو به به غدا گهراوه.

سالی ۵۴۵ سولتان مه سعوود لهشکری بو سالار کوژدهوه، سالار دووباره هه ستا چوو سهر حیلله و به شهپر عه لی دهستگیر کرد و کوژتی و بنه ماله ی مه زیدی کوژکردهوه.

سالی ۵۴۶ سولتان مه سعوود مرد. خهلیفه موقته فی لیته مریلا سه لجووقیه کانی له عیراق دهرکرد و هه موو بلا و بوونه وه. مه سعوود ناویک که شه حنه ی به غدا بوو، هه لات و چوو حیلله و په نای بو سالار برد و به حورمه ته وه سالار رایگرت و بوو به هه مکاره ی.

سالی ۵۴۶ سالار به مه سعوود فریوی خوارد که که لێن کهوته دهست مه سعوود، له چۆمیدا سالاری خسته نیو ئاوه وه و خنکاندی.

ئەمیر شادی

بنه ماله ی هه زیان که به ئەمیر یووبی ناوبانگیان کردوه.

شادی کوری مه روان له عه شیره تی کوردی ره وه ند و ئەمیری قه لای دووین بوو. قه لای دووین له نیوانی رواندز و هه ولیردا له نزیک دیره هه لکه وتوه و ئەمیر که کاله که ی ماوه و دبیبه کی بچوکه له سهر قه زای رواندزه. میرانی هه زبانی له شاری دووین به حوکمداریان پاده بوارد. مه روان که مرد شادی حوکمداری دووین و هیندیک له خاکی سووانی ده کرد. ئەمیر حه سه نی کوری مووشک بوو به حاکمی قه لای هه ولیر، تا سالی ۴۳۶ ئەو دوو میره کورده ناودارانه به ریکی رایانبوارد.

لهو ساله دا قه راوش ناو تاتیک له ته ره ف خه لیفه وه کرا به والی مووسل و له گه ل نه سروده وله ی کوردی حه میدی دۆشتیک حاکمی جزیره ناخوشییان کهوته نیوانی.

ئەمیر عیسانی حه میدی حوکمداری ئاکری له گه ل دهوله تی دۆشتیک ریککهوت و هه موویان چوونه سهر مووسل. قه راوش له ئەمیر حه سه ن داوا ی یارمه تی کرد، ئەویش به کۆمه گی ئەمیر شادی چوونه پیتش ئەمیر عیسانی و له پاش گه لیک شهپر به شکانی قه راوش لیکبوونه وه. ئەو ئومه رایانه ی کورد هه تا سالی ۴۴۶ به دۆستایه تی رایانبوارد.

لهو ساله دا فیتنه ی سه لجووقیه کان کهوته نیو ئاسیاوه، ئومه را و حوکمداره کانی کوردستان وه کو حوکمداره کانی دیکه کهوته ژیر فه رمانی ئورتوغروله وه؛ مه لیک شادیش هه روا. به هرۆزی ئیغریقی که له یه که نوکه رانی شادی بوو، کهوته لای سه لجووقیه کان. له

دهوری مهلیک شاهی سه لجویقی گه ووره بوو. شادی به راوه ژوو پوژ به پوژ بچووک بوو و له دهست سه لجویقیه کان له دهستکوت. قاقهزی له به هرۆزی نویسی و به هرۆز بردیه مووسل له گه ل مهلیکشا به ناسینی دا. له دواییدا نه میر شادی له دووین باری کرد و چوو مووسل و گه لیک کاروباری چاکبوو. که مهلیکشا مرد، سولتان مه سعود گه لیک ئیحترامی نه میر شادی ده گرت، که به هرۆز کرا به شه حنه ی به غدا، نه میر شادی کرده حاکمی تگریت. له لای نه هالی تگریت و سولتان زور موحته رهم بوو. سولتان تگریتی به پره دا به نه میر شادی. ههتا مرد به حوکمداری تگریت رایوارد. له تگریت که مرد ناژرا و گومبه زتیکی له سه دروستکرا، ئیستاش نه و گومبه زه ماوه.

نه میر نه یووب نه جمه دین کوری شادی

له پاش نه میر شادی، نه میر نه یووب نه جمه دین - که کوره گه وری بوو - بوو به حوکمداری تگریت، ههتا سالی ۵۳۲ ه شیرکوژی برای نه جمه دین سه رکرده بیکی به هرۆزی کوژت. له سه ره نه و به هرۆز بو له تگریت ده رکه وتنیان نه مری دا. نه و شه وهی باریان کرد و له تگریت ده رکه وتن، سه لاحه دین یووسفی کوری نه یووبی کوری شادی کوری مه روان له تگریت له دایک بوو.

نه جمه دین چونکه له چاغی خویدا چاکه یه کی قورسی له گه ل عیماده دین زهنگی کردبوو، به و ئومیده مال و مندالی هه لگرت و روو به سووریا په نای بو کورانی زهنگی برد. کورانی زهنگی شیرکوژیان کرده سوپه هداری حه له ب و شاری به عله به گیشیان دا به نه جمه دین. له دوای کهم چاغیک نه جمه دین بوو به وه زیری سولتان مه حمود نوره دینی کوری زهنگی و شیرکوژ بوو به وه زیری عازیدی خه لیفه ی فاتیمیه له میسر. سه لاحه دین له دوای مردنی مامی بوو به وه زیر. له پاشان سه لاحه دین بوو به سولتانی میسر و یه مهن و حیجاز و سووریا و شاره زوور و جزیره و وان و بتلیس و دیاربه کر و له هه موو دونیاشدا ناوبانگی کرد. بو ئاگاداری نه و بنه ماله یه ته ماشای کتیبی «ئیمه ی نه فسه ری شاهان» بکه ن.

نه میر نه حمه د کوری نه میر نه لای سه یفه دین کوری نه حمه د

کوری نه بییه یجای کوری نه میر عه بدوللای کوری نه میر خه لیلی مه رزه بانیه. نه میر نه حمه د له قه بی عیماده دین و ناوبانگی «نه بوو مه شتووب» ه. هیندیك له میژوونویسان گوتویانه مه شتووب ناوبانگی باپیره گه و ره یه تی و هیندیك ده لئین مه رزه بان کوردی هه کاریبه.

نه میر نه حمه د سالی ۵۷۵ له خاکی مزووری هاتوته دونیا و خویندن و سه رکه وتن و به رزیوونی له و یوه بووه و چوو مووسل و به شیر وه شینی و رمبازی و سوارچاکی و پاله وانی ناوبانگی کرد.

له مووسله وه چوو جزیره و له «په را» (خزمهت) ی سولتانه کانی نه یووبیدا به حورمهت و جیتگه به رزیی راگیرا و بوو به نه میری له شکر جزیره، له به رادا هینده پیشکه وت، نه یووبیه کان له یه کیتی خویان ده ژمارد. وای لیها ت بوو به رو کیتی ده وله تی نه یووبیه.

نه میر عه لی باوکیشی له په رای سولتان سه لاحه دینی نه یووبیدا هینده پیشکه وت ههتا مردن هه ره به حاکمیه تی شاره گه و ره کانی را بوارد. شاری نابولسی به پره درایی و شه ش سالی له سه ره بوو و مرد. که نه میر عه لی مرد سییه کی نابولس له ته ره ف سه لاحه دینه وه درا به به یتمال؛ نه وی دیکه ش درا به نه میر نه حمه د عیماده دین. نه میر نه بیله یجای باپیری شی له ته ره ف سولتانه وه کرا به نه میری جزیره؛ له پاشان له قه لای نامیدی و چه ند قه لایه کی دیکه ی به پری درایی.

نه میر نه حمه د هه ره به دهست دریتی و خو شه ویستی ژیا. له شه ری دمیا تدا مه لیک کامیلی سولتانی میسر لپی دلگیر بوو. نه میر نه حمه د به ناچاری له ولاتی میسر ده رکه وت و چوه جزیره. له مانگی ره بیعی دوو همداه یشته ته له عفه ره. نه میر لؤلؤنی خیتی مووسل ناردی دلخوشی داوه که بیکاته نه میری کی خوی. له دوای گه لیک موخابه ره له گه لی ریکه وت و بردیه مووسل و مودده تیکی کهم ماوه. سالی ۶۱۷ لؤلؤ گرتی و به زنجیرکراوی بو مه لیک نه شه ره ف موزه فه ره دینی کوری مه لیک عادیلی نه یووبی ناره حه ران و سروج. مه لیک نه شه ره ف به زنجیر و پاله هه نگ مودده تیکی زور له به ندی کرد. نه میر نه حمه د نه دوو هه لبه ستراه ی بو نارد:

يا من بدوام سعه دار الفلك
ما انت من المملوك بل انت ملك
ملوكك ابن المشطوب في السجن هلك
أطلقه فأن الامر لله ولك

نه گه رچی نه میر نه حمه د به و شیعرا نه له مه لیک نه شه ره ف پاراوه، به لام کاریگه ره نه بوو. هه ره ها له زنجیر و به ند جه ور درا، ههتا سالی ۶۱۹ مانگی ره بیعی دوو هه به و حاله له به ندیدا مرد.

مهلیک ئەشرف له دهروازهی شاری سه‌رینچاوه (رأس العین) گومبەزێکی گه‌وره و رازاوهی بۆ دروست کرد و له سرووجهوه جه‌نازه‌که‌ی به‌ئیحترام و چاکه‌وه برده‌ ئه‌وێ و ناژتی و گه‌لیک مه‌وقوفه‌شی بۆ په‌راکانی ئه‌و زاته بریه‌وه که په‌رای گومبەزی بکه‌ن. له‌وده‌مه‌دا که ئه‌میر ئەحمەد له‌ به‌ندی دابوو، ده‌سته‌په‌راکانی ئەم دوو شیعه‌ریان بۆ نوویسیبوو:

یا أحمد مازلت عماداً للدين
یا أشجع من أمسك رمحاً بيمين
لاتأس إذا حصلت في سجنهم
ها يوسف قد أقام في السجن سنين

سالی ٥٨٨ شه‌وی پینجشهمه‌ی ١٩ی جه‌مادی دووهم، سولتان سه‌لاح‌ده‌ین له‌ گه‌ڵ ئومه‌رایان دانیشتیبوون و باسی شه‌ری فه‌ره‌نگیان نه‌کرد؛ زۆر ناو‌می‌د بپوون. سولتان زیاتر بێ ئومێد بوو. روه‌ی له‌ ئومه‌راکان کرد و وتی: «په‌وشتی پینغه‌مه‌بر و ابوو که له‌ شه‌ردا وه‌ته‌نگ هاتبا و چاره‌ی نه‌مابا له‌ گه‌ڵ سه‌حابه‌ بۆ به‌راهه‌ری کافر موپایه‌عه‌ی مردنیان له‌ گه‌ڵ یه‌ک ده‌کرد، ئیستا ئیسه‌ ناو‌می‌د بووین و به‌و سونه‌ته‌ ده‌ست پینکه‌وه‌ بگرین و موپایه‌عه‌ی مردن بکه‌ین». هه‌موو بێ ده‌نگ بوون. دیسان سولتان هه‌له‌یداوه‌: «ئیه‌وش له‌شکری ئیسلامن و نامووس و شه‌ره‌فی ئیسلامیه‌ت له‌ زیمه‌تی ئیه‌و دایه‌؛ ئەم‌رۆ جگه‌ له‌ ئیه‌و که‌سیکی تر به‌راهه‌ر به‌دوژمن رانه‌وستاوه‌. ئەگه‌ر خۆنه‌بزێون، دوژمن خاکی ئیسلام وه‌کو تۆمار ده‌پینچیته‌وه‌. ئیه‌و پینشتان به‌دوژمن گرتوو و بۆ دین و مائی به‌یتومالی موسلمانانتان خواردوو، به‌و ئومێده‌ هه‌موو موسلماننیک چاوی له‌ ئیه‌ویه‌ و ژبان و خۆشی و ده‌ردیان له‌ گه‌ڵ ئیه‌ویه‌ و به‌هه‌نگۆ ده‌خورن».

سه‌یفه‌دین مه‌شتووبی بابی عیماده‌دین هه‌ستا سه‌رخۆی و روو به‌سولتان وتی: «هه‌ی پشتویه‌نای هه‌موومان، تۆ گه‌ره‌ی و ئیسه‌ به‌نده‌ کراوین، به‌نده‌ و نۆکه‌رین، هه‌نگۆ سه‌ره‌ره‌ و په‌روه‌ردگارن ئیسه‌ به‌نان و فه‌کی تۆ پینگه‌یشتوین. ئەتۆ ئیسه‌ت گه‌وره‌ کردوو، ئیسه‌ت بلتد کردوو، ئیسه‌ت ناودار کردوو، ئیسه‌ت مالدار کردوو، ئیسه‌ت گه‌یاندۆته‌ رۆژێکی وا که له‌ پینشتان راوه‌ستاوین و بووینه‌ پیاو، بووینه‌ خاوه‌ند سوپاه‌ و بووینه‌ ئه‌میر، هه‌رچیه‌کی هه‌مانه‌ هی تۆیه‌، له‌ گه‌ردن و گیان زیاترمان له‌ ده‌ستدا نییه‌، ئەویش له‌ ژێر شیری و فه‌رمانی هه‌نگۆ دایه‌. سویندی به‌خودای گه‌وره‌، هه‌تا له‌ ژێر رکێفی تۆدا نه‌مرین و به‌سه‌رفرازی دوژمن نه‌شکینین ناگه‌رپینه‌وه‌». که سه‌یفودینی غیبه‌تمه‌ند ئەمه‌ی گوت،

ئومه‌راکانی دیکه‌ هه‌موو بلتدبوون و ئه‌و سوینده‌یان خوارد و بۆ ئه‌و په‌راهه‌ به‌دلێکی خاوین و بێ غه‌ش که‌مه‌ری راستییان گری دا.

ئەبۆله‌یجا سمین

ئەبۆله‌یجا له‌ کوردی شاره‌زوره‌؛ له‌ کوردستان گه‌وره‌ بووه‌ و له‌ عیلم و فه‌ن و سوارچاکی و تیر و شیر و مه‌تال‌بازیا سه‌رکه‌وت و چوووه‌ سووریا و له‌ په‌رای سولتان سه‌لاح‌ده‌یندا بوو به‌ئمه‌یریکی خۆشه‌ویست. له‌ هه‌موو شه‌ر و کوژتاریکدا پینشمه‌رگه‌ی سوپاهی سولتان بوو. به‌زنگی و ئازایی ناوبانگی کرد. له‌ به‌ر وریایی و تینگه‌یشتنی له‌ کاری موهمی سولتاندا ئەبۆله‌یجا سه‌رپشکی راویبر بوو. به‌که‌م چاغیک بوو به‌ئمه‌یرولتومه‌رای سوپاهی کوردان. سالی ٥٨٧ی رۆژی ئەینی ٢٣ی شه‌وال له‌ شه‌ری عه‌که‌، سولتان وه‌ته‌نگ هات و بێ دراو ما‌بوو. ئەبۆله‌یجا به‌ناوی یارمه‌تی په‌نچا هه‌زار زێری سوور - که هه‌ریه‌ک به‌کیشان مسقا‌لیک- بوو ته‌قدیمی به‌سولتان کرد و بۆ خۆشی له‌ گه‌ڵ هه‌موو سوپاهی شاره‌زور و کوردی حه‌میدی و هه‌کاریا که‌وته‌ پینش جله‌وی سولتانه‌وه‌، له‌ گه‌ڵ فه‌ره‌نگ شه‌ری کرد و په‌رای نواند.

سالی ٥٨٨ فه‌ره‌نگ له‌ قودس سولتانیان وه‌ته‌نگ هینا. ئه‌میر ئەبۆله‌یجا به‌سوپاهی کوردوه‌ فه‌ریای که‌وت و دوژمنی دراند و خۆی گه‌یانه‌ سولتان و چوووه‌ نیو قه‌لاوه‌ و فه‌ره‌نگی له‌ قه‌لا دوورخسته‌وه‌ و گه‌لیکی هونه‌ر نواند و سولتانی له‌ ته‌نگایی رزگار کرد. ئەگه‌ر که‌سیک میژووی سولتان سه‌لاح‌ده‌ین ته‌ماشای بکا تیده‌گا که گه‌لیک شاران له‌ ده‌ست فه‌ره‌نگ رزگار کراون به‌ده‌ست ئەبۆله‌یجا بووه‌.

سالی ٥٩١ عه‌زیزی میسر له‌ گه‌ڵ مه‌لیک ئەفه‌لی برای پادشای شام، ناخۆشییان لێ په‌یدا‌بوو. ئەبۆله‌یجا له‌وده‌مه‌دا ئه‌میرولتومه‌را بوو له‌ سوپاهی میسردا. ئەفه‌ل به‌مه‌لیک عادیلی مامی راگه‌یاند یاریده‌ی بدات. مه‌لیک عادیل قاقه‌زی له‌ ئەبۆله‌یجا نوویسی له‌ مه‌لیکی میسر رووگه‌ردان بێت و بپینته‌ هه‌واداری مه‌لیک ئەفه‌ل.

ئەبۆله‌یجا روئه‌سای کورده‌کانی مه‌هرانی و ئەسه‌دی کردنه‌ هاوده‌نگ. رۆژی دووشه‌مه‌ی چواری شه‌وال به‌کوتمه‌له‌ گه‌ردبوونه‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ سوپاهی عه‌زیز که له‌ میسر دابوو هه‌موو کوردو له‌ ژێر فه‌رمانی ئەبۆله‌یجا دابوون و له‌ ده‌ست عه‌زیز هه‌یچ نه‌ما.

له‌ولاوه‌ مه‌لیک عادیل و فازیل له‌و بزوتنه‌وه‌ی ئەبۆله‌یجا منه‌تدار بوون. رۆژی دووشه‌مه‌ به‌له‌شکروه‌ روو به‌میسر خشان. عه‌زیز به‌سوپاهی که ما‌بووی له‌ ره‌مله‌ پینشی

پى گرتن و به شهپر هاتن. ئەبولهه يجا له پيش گه يشتنى عاديل بۆ قودس و ئەو جيگايانهى گرت و نايباني خۆى له سهر دانان و پروو به ميسر هه لمه تي برد و ميسرى وه تهنگ هينا. عهزىز ناچار بوو قاقهزى له قازىي شاره زوور نوويسى كه به نيوتى بكه و يتته نيوانيان. به واسيتهى قازىيه وه ههردوو لا پيكهاتن و عهزىز چوو كه مەليک ئەفەزەل و له گەل ئەبولهه يجا به چاكي ريككه وتن.

ئەبولهه يجا و مەليک ئەفەزەل گه رانه وه قودس، ئەبولهه يجا بوو به والى قودس و مەليک ئەفەزەل پيش گه رانه ديمه شق. ههتا دهورى سه لته نه تي مەليک عاديل قودس به پرهبى له دست ئەبولهه يجا دابوو.

سالى ٥٩٣ بۆ يارمه تي ناسرودينه لاي عهباسى ئەبولهه يجا به له شكريكى قورسه وه چوو به غدا. له ويه سوپاهيكي زۆرى له كوردانى شاره زوور و ههكارى هه لگرت و بۆ شكاندى سه لجوو قيبه كان چوو هه مه دان و هه مووى بلاو كرده وه و به شادى و خوشى له جيگاييكي كه «ده كووك - ده قووق - تاوق» له نيوه ريكگادا به نامورزشى يهزدان شادبوو.

ئەبولهه يجا ئەميرتكي گه وره و هيمهت بلند و نازا و زرنج و كاردیده بوو. له هه موو شه ريكدا سه رده كهوت. بۆ پادشاكاني كوردى ئەيووبى هين و پشتويه نايه كي مه حكه م بوو. له گه ليك جيگايانى تهنگ و سهخت و ناخوشيدا فربايان ده كهوت. پاله وانتيكى كورد و فه رباد رهسى ئيسلاميهت بوو.

دوو ئەميرى كورد له (٥٦٦هـ) دا

له و ساله دا هۆلاكو چوو سه ر به غدا، خه ليفه ي عهباسى له شكريكى له ژير فه رمانده ي دوو ئەميرى كورددا نارد ه پيش هۆلاكو. ئەبوفه ره جى گريگور بۆس له ئەسه ره كهيدا ده لئيت: «ئەو دوو ئەميره كوردانه ناوى يه كيتكيان: «كورى كۆزار» و دووهم «داويتدار» بوو كه زانيانه وه خه ليفه له دست دوژمن ته نگاهه، له شكريكى قورسيان هه لگرت و له سرووجه وه چوو نه به غدا. خه ليفه به وه گه ليك منه تدار و دلگوشاد بوو. هه رچه نده له ده ستى هات سوپاهيكي بۆ فه راهه م هينا.

ئەو دوو ئەميره كوردانه به سوپاهى كورده وه له به غدا ده ركه وتن و چوو نه پيش هۆلاكو. له شكري كورد و ته ته ر شيرى كوژتاريان تيكنه و له پاش خوين رشتنيكي زۆر و لاشه خستنيكي بيژمار، كورده كان سه ركه وتن و ته ته ره كان شكان. كورده كان به تالان و ديل

گرتنيكى زۆره وه به كه يف و شادمانى به ربه به غدا گه رانه وه.

ئەمير كورى كۆزار به داويتدارى گوت كه يه كسه ر هه تا به غدا رانه وه ستن. داويتدار بۆ ئەمه ي هينزه كه يان بلاونه بيتته وه و ئەگه ر ته ته ر ته مای سه ر به غدا بكا له كه ليتا په لاماريان بده ني و نه يانه يتلن بگه نه به غدا، له سه ر ئەو ته گبير له شكري كورى كۆزار له كه نارى چۆمى ده ژله له نشيوتىكا له شكريه زى كرد. له ناكاه ته ته ره كان له جيگايه كي دووره وه به ره له ستيان بۆ ناوى ده ژله كرد و كيشايانه سه ر سوپاهى كورده كان.

شه وي له ناكاه ناوى بى نامان ده وه ي كوردى خه وتوى دا. هه تا كورده كان هوشياربوونه وه، هه موو ژتي تيروكه وان و مشتى كالانى خه نجهر و شيره كانيان ته ريبوو؛ كورده كان زۆر شپه زه بوون. ته ته ر به شير و پمه وه هه لمه تيان برده سه رى. كورد له لايىكا دوژمنى وه كو ته ته ر، له لايىكى ديبه وه سيتلاوى ناو په ريشانى كردن. ئەمير كورى كۆزار به ده ست ته ته ره وه به كوژت چوو. سوپاهى بى سه ردار به شيرى دوژمن و سيتلاوى ناو نه بوو كران؛ زۆر كه مى رزگار بوو، ئەويش به په ريشانى خزاوه به غدا.

خه ليفه كه له كوژتنى ئەو ئەميره ناوداره و له په ريشانى ئەو له شكره جه نگا وه ره ئاگادار كرا؛ ترس و ده هشه تي لى نيشت. به ديارى و پيشكه ش ناردن ته مای پيش به فيتنه گرتنى هۆلاكوى كرد. ئەمير داويتدار له گه ل خه ليفه به ده ست ته ته ره ان به كوژت چوون.

ته واو بوو جزمى يه كه م، ده ست به جزمى دووهم ئەكه ين كه

باس له حوكمدارانى هه زه بانى ئەكات.

وه رگر - مآخذ

- كتيبى - مرآة العبر - توركى
- كتيبى - أبو الفرج گريگور بۆس - ناسورى
- كتيبى - دار المعارف شمس الدين سامى - توركى
- كتيبى - حياة صلاح الدين - أحمد بيلي - عاره بى
- كتيبى - الروضتين في أخبار الدولتين - عاره بى
- كتيبى - تاريخ الكامل - ابن الأثير - عاره بى

میژووی ناودارانی کورد

شی ته‌سری سیژده‌مینی شیجری

له سالی ۱۲۰۰ هه‌تا ۱۳۰۰ هـ

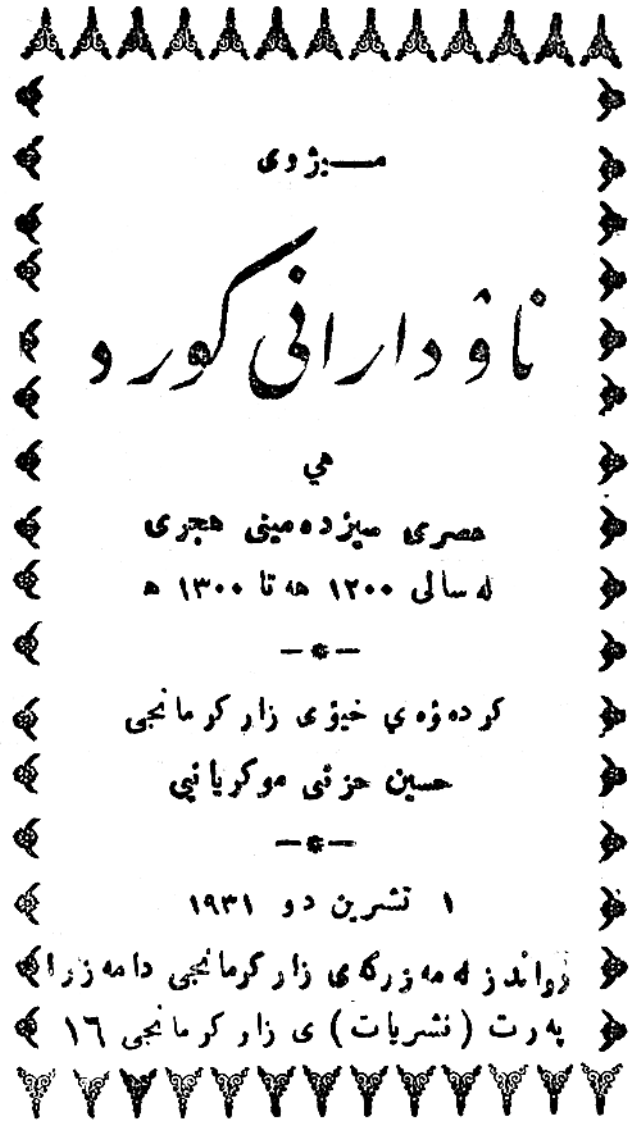
کرده‌وهی خیتی زاری کرمانجی

هوسین حوزنی موکریانی

(۱) تشرینی دوو ۱۹۳۱

پواندز له مه‌زرگهی زاری کرمانجی دامه‌زرا

پهرت (نه‌شربیات) ی زاری کرمانجی (۱۶)

— زدی

ناو دارانی کورو

می

مصری سیزده مینی هجری

له سالی ۱۲۰۰ هه تا ۱۳۰۰ ه

— —

کرده و ه ی خیزی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

— —

۱ تشرین دو ۱۹۳۱

دواندزه له مه و زرگی زار کرمانجی دامه زارا

په رت (نشریات) ی زار کرمانجی ۱۶

چونکه گه‌لی جار گویدیر ده‌بووم و ده‌بهیست که زاناکانی کورد له ناودارانی کورد ده‌دوان و سه‌ریه‌وردی گه‌وره‌کانیان ده‌گیتراوه؛ به‌لام ناودارانی کوردی خاکی ئیران له عه‌سری سیزده‌مینی هیجرییان له بیر چووبووه‌وه و نه‌یان ده‌هیتناوه به‌چاویان. نه‌گه‌رچی له‌وه‌سه‌رده‌دا پیوانی دلیر و وشیار و نازا و وه‌ته‌نپه‌روه‌رمان زۆریوو، وه‌له‌ریگای نیشتمان و ره‌گه‌ز و تیره‌مانا، به‌مال و گیان ته‌قه‌لایان دابوو، وه‌خانومان و بنه‌ماله‌ییکی بی ژماریان له‌وه‌ریگه‌یه‌دا پوچ کردبووه‌وه و نزیک سه‌د سال له به‌راه‌ر نه‌یاراندا گیان فشاریان کردبوو. جا له‌به‌ره‌وه‌وه که ناوی ئه‌و میلله‌تپه‌روه‌ر و نیشتمان خوازانه بخه‌ینه‌وه‌وه بیر، سه‌ره‌وردی ۲۸ دلیر و پاله‌وانانی کوردی عه‌سری سیزده‌مینی هیجریمان له‌م په‌رتووک (کتیب)‌ده‌ا پیشک‌ه‌ش به‌تیگه‌یشتوو و زانا و هونه‌رمه‌نده غه‌ییوره‌کانی کورد کرد.

ئومید ئه‌که‌م به‌دل‌ییکی خاوتنه‌وه په‌سندی بفرموون و چاو له‌عه‌یب و عار و نار‌ییکی بیوشن.

خینوی زاری کرمانجی
حوسین حوزنی موکریانی

۱- خان ئه‌بدال خان

خان ئه‌بدال خان کورده و له‌عه‌شیره‌تی جیهان‌به‌یگی (جیهان به‌گلو)‌ی ولاتی خوراسانه، پایته‌ختی «ساری» بوو. باب و باپیریسی حوکمداری ئه‌و خاکه‌ بوون.

خان ئه‌بدال خان پیاو‌ییکی به‌شه‌هامه‌ت و نازا و خاوه‌ند شان و سوپاه و له‌شکر بوو. که‌ریم خانی زه‌ند، شاهنشای ئیران زۆری خو‌ش ده‌ویست و جیگای به‌رزی پی دابوو و به‌حوکمداریکی ناسی بوو.

ته‌قی سخانی زه‌ند له‌ته‌ره‌ف که‌ریم خانه‌وه کرا به‌سه‌رداری ره‌ی (تاران) و فه‌یرووزکۆه. له‌گه‌ل خان ئه‌بدال خانا، تیکی دا و په‌یمان و شرووتی که‌ریم خانی له‌ته‌کا به‌خپو نه‌کرد و به‌هانه‌ی پی گرت.

خان ئه‌بدال خان هه‌رجه‌نده‌ی کۆشا، که‌ په‌یمان شکینی نه‌کا، ته‌قی خان ته‌نگه‌ی پی هه‌لچنی و هه‌راسانی کرد. ناچار خان ئه‌بدال خان ر‌شته‌ی بی‌که‌تی پساند و خۆی له‌حکومه‌تی زه‌ند پ‌چ‌ریبه‌وه.

سالی هه‌زار و سه‌د و نه‌وه‌د و سی، که‌ریم خان له‌شیراز به‌ئامورزشی یه‌زدان شادبوو. ئاغا محه‌مه‌دی کوری حه‌سه‌ن خانی قاجار له‌شیرازه‌وه بو تاران هه‌لات. هاواری له‌خان ئه‌بدال خان کرد که‌ ر‌زگاری کات.

خان ئه‌بدال خان به‌شه‌ش سه‌د ماله کوردی جیهان‌به‌گیبه‌وه یارمه‌تی کرد. خسته‌یه سه‌ر ئاره‌زوو و هه‌واداری حوکمرانی و شه‌ر له‌گه‌ل کورده‌کانی زه‌نددا.

له‌شکر‌ییکی قورسی بو ئاقا محه‌مه‌د ر‌یک‌خست و به‌گ‌ر ته‌قی خانیی داکرد و ته‌قی خانیی گرت وه «ره‌ی» خسته‌ده‌ست.

مورته‌زا قولیخانی قاجار - که‌ برای ئاقا محه‌مه‌د بوو - له‌شکر‌ییکی له‌ئوستراباد سازدا و چوه سه‌ر ئاقا محه‌مه‌د و له «سه‌وادکۆ» پیئشی پیگرت.

خان ئه‌بدال خان سوپاهی کوردانی ئاماده کرد و چوو پیئشی به‌سوپاهی مورته‌زا قولی گرت وه مه‌ته‌ریزی دوژمنی گرت و شه‌ر و کوژتار ده‌ست پیگرا.

له‌دوای گه‌ل‌یک کوژتار، مورته‌زا قولیخان شکا و مسته‌فاخانی برای که‌وته‌به‌ر سمی ئه‌سپی خان ئه‌بدال خان وه ئه‌مانی خواست و بوورا.

کورده‌کان گه‌ل‌یکیان کوژتار کرد و تالانیکی زۆر و دیلیکی بیژماریان له‌قاجاران گرت. خان ئه‌بدال خان به‌شادی و که‌یفه‌وه گه‌راوه شاری ساری و له‌شکر و ئه‌سپابسازی ده‌ست پیگرت.

سالنی هزار و نهوه و پینچ براکانی ئاقا محمه‌د له هه‌موو لاییکه‌وه ده‌ستیان به‌سه‌رکیشی کرد. هه‌موو قه‌بایلی تورکمان چونه سهر شاری «بارفرۆش»، له سه‌رای خۆیدا ده‌وره‌ی ئاقا محمه‌دیان دا. ئاقا محمه‌د هاواری له خان ئەبدال خان کرد که فریای که‌وی. خان ئەبدال خان له «ساری» یه‌وه به‌قاجار و تورکمان کوژتن که‌وته پینگا، وه خۆی گه‌یانه‌ بارفرۆش. به‌لام له پیش گه‌یشتیدا ره‌زا قولیخانی قاجار ناوری له سه‌رای ئاقا محمه‌د به‌ردا. ته‌ئریخی قاجار، جلدی بیگه‌م، لاپه‌ره‌ی ۲۱ ده‌لیت: «ئه‌وه هه‌موو سه‌باته‌ی ئاقا محمه‌د، بو‌چاوه‌ریی خان ئەبدال خان بو؛ به‌لام فایده‌ی چی؟ که خان ئەبدال خانی گه‌یشتی، سه‌را ناوری گرتبوو و سووتابوو. ئاقا محمه‌د له‌نیو ناوردا ده‌ژیا و چاوه‌ری بو».

له پرتکا خان ئەبدال گه‌یشت و قاجاری شکاند و دوژمنی ده‌ربه‌ده‌ر کردوه ئاقا محمه‌دی له‌نیو ناوری سوژنده و له ده‌ست دوژمنی رژگارکرد. ئومه‌را و خانزاده‌کانی قاجاری به‌کوژت و زنجیر چه‌پس کردن.

که له‌شکری قاجار شکا، ره‌زا قولیخان و جه‌غه‌ره قولیخان و مسته‌فا قولیخان - که خه‌وانینی قاجارپوون - به‌بیگه‌تی، له‌شکریکی شه‌رکه‌ریان له تورکمان ئاماده‌کرد و چوونه سه‌ر «ساری».

خان ئەبدال خان به‌حه‌وسه‌د پیای نا‌زای کوردانه‌وه، چوو پیشی پیگرتن و ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتار کرد. شکسته‌بیگی پیس که‌وته نیو کوردانه‌وه و ته‌نها خان ئەبدال خان، به‌هه‌زار ته‌زیه‌ت ته‌نها خۆی رژگارکرد و له مه‌یدانی خۆیناوی بو‌ی ده‌رچوو وه خۆی گه‌یانه‌وه ساری.

خان ئەبدال خان له‌شکریکی دیکه‌ی کوژده‌وه، بو‌سه‌بنی زوو به‌سه‌ر قاجاره‌کانی دادا، گه‌لیکی کوژتار لی کردن و دوژمنی شکاند و گه‌راوه نیو شار.

جاری سییه‌م قاجاره‌کان زۆریان هینا و ده‌وره‌ی شاری «ساری» یان دا. خان ئەبدال خان بو‌یان ده‌رکه‌وت، له پاش گه‌لیک کوژتار به‌ته‌نها خۆی رژگار بوو. به‌په‌له‌ خۆی کوتایه‌ نیو شار. ناچاربوو له مائی خه‌مگه‌ریکدا خۆی شارده‌وه، که شه‌وه به‌سه‌ر دا‌بیت و بو‌لاییک خۆی رژگارکات.

قاجاره‌کان به‌کوژتار پڑانه نیو شاری ساریبه‌وه، محمه‌د قولیخانی لاریجانی ره‌به‌ری کردن خان ئەبدال خانیان گرت، له سه‌رای خۆیدا به‌زنجیر و پاله‌هه‌نگ چه‌پسیان کرد.

مورته‌زا قولیخان شاری ساری خسته ده‌ست خۆی و حکومه‌تی تیا دامه‌زراند. به‌وجۆره

پایته‌ختی ئەماره‌تیکی کورد بوو به‌قوربان وه بانه‌ماله‌بیگی گه‌وره‌ی کورد پووچکراوه. سالنی هزار و نهوه و شه‌ش خان ئەبدال خان ته‌مای بوو خۆی له چه‌پس رژگارکات، که له ده‌ری شار رتزیان کرد بو‌ چه‌پسخانه ده‌ستیان کرد به‌که‌نکه‌نه‌یی. مورته‌زا قولی له‌وه ئاگادارکرا، مورته‌زا قولی سه‌ری خان ئەبدال خانیان بری و به‌دیاری بو‌ ئاقا محمه‌دیان نارد.

خان ئەبدال خان بو‌ دامه‌زراندنی حکومه‌تی قاجار، خۆی و بانه‌ماله‌ی چه‌ند سه‌د ساله‌ی کرده‌ فیدا. (جلدی بیگه‌می قاجاریه، لاپه‌ره‌ی ۱۹ - ۲۱).

۲- سادقخانی شقاق (شکا)

له ئاوربایه‌گان و له شاری سه‌راب حوکمداریکی کورد و پیایگی زه‌ربه‌ده‌ست بوو. له ده‌وری ئەفشاره‌کانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و خاکه به‌حوکمداری رایان نه‌بوارد. حکومه‌تی زه‌ند عه‌هد و په‌یمانانی له‌ته‌کیانا هه‌بوو.

سالنی ۱۲۰۵ سه‌رکیشی قاجاره‌کان بو‌ گرتنی ئه‌و حکومه‌ته کورده، له‌شکری کیشا و چوو سه‌ر پایته‌ختی ئەماره‌تی سادقخان که سه‌راب بوو.

سادقخان به‌له‌شکری کوردی شکاکو موقه‌ده‌مه‌وه چوو پیش و پینگای به‌قاجاره‌کان گرت. له پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار، تابی به‌راه‌ری نه‌بوو، پایته‌ختی به‌ردا و روو به‌قه‌ره‌باغ هه‌لات و په‌نای برده لای ئیبراهیم خه‌لیلخانی کوردی جوانشیر که حوکمداری قه‌ره‌باغ بوو.

ئاقا محمه‌دی قاجار که سادقخانی ده‌ریه‌راند، چوو سه‌ر «سه‌راب» و هه‌موو ئەهالیه‌که‌ی کوژت و قه‌لاکه‌ی ویران کرد؛ ئاواپیبه‌کانی سووتاند و مال و ئەسپایی تالان کرد و روو به‌ئه‌رده‌بیل گه‌راوه.

سالنی هزار و دوو سه‌دو شه‌ست (جلدی ئه‌وه‌لی قاجار - لاپه‌ره ۳۲) سادقخان که ته‌ماشای کرد قاجاره‌کان روژ به‌روژ ده‌ست دریژ ده‌بن و ده‌ربه‌ده‌ری ئه‌ویش فایده‌ نابه‌خشی. ئیبراهیم خه‌لیلخانی هه‌ر هینده ئه‌توانی مولکی خۆی به‌خیتوکا و ناتوانی له‌شکری بداتی؛ ناچاربوو ده‌ نه‌سه‌ر له براکانی خۆی نارد له‌ لای ئاقا محمه‌د و داوای مامله‌تی لیی کرد. ئاقا محمه‌د له‌گه‌لی ریککه‌وت. سادقخان گه‌راوه جیگای خۆی و ده‌ستی به‌ئاوکردنه‌وه کرد و چوو له‌ لای ئاقا محمه‌د و به‌سه‌رکرده‌ی سوپاهی قاجار ته‌عیین کرا و نزیک چوار سال به‌وجۆره راییوارد.

سال۱ (۱۲۱۰) سادقخان به پنهانی خهریکی کومه له دامه زانندن بوو. سه فهری خوراسانی که وته پیش؛ به سوپاهیکی قورسه وه چوه سهر خوراسان و گرتی و نومووری تیدا دامه زانند و گه راوه و دهستیان به سوپاه کؤکردنه وه کرد. که بچنه سهر قه لای په ناوا.

سادقخان له کومه له دامه زانندن پاش نه که وت؛ زور که سی کرده هاوده نگی خوی. دوو نه فهری دانا بوو که که لپن دهستخه ن و ئاقا محمه مد بکوژن (جلد نه وه ل، قاجار، لاپه ره (۴۵).

سال۱۲۱۲ دوو نه فهر له کورده کان له نزیک قه لای په ناوا ای تالاش به شه و چوونه نیو چادری ئاقا محمه ده وه و به خه نجهر کوژتیان و تاجی گه وه ره بند و شیرری رازاوه و ده ربای نوور و گه لپک چتی گرانبه هایان هه لگرت و چوونه وه لای سادقخان.

سادقخان که زانی تو له ی گه لپک کورد له ئاقا محمه مد کراوه، نه وه مه سه له ی به فالپکی خیرگرت وه. بو خوی ههر به و شه وه نو که و ده ستوپتوره نده کانی هه لگرت و روو به عیراق رویشتن.

سبه ینی که سوپاه له کوژتنی ئاقا محمه مد ئاگادار بوون، دهسته به دهسته خویان گه یانده سادقخان و لپی کو بوونه وه. سادقخان روژ به روژ هیتری گرت و سوپاهی زیاد کرد، ههروه ها به هیز په یداکردن روپی هه تا له چومی ئاراز په ربه وه.

سادقخان تا روپی، شکاکه کانی له سه ر خوی جه ماند. ته وریزی گرت و برابه کی به نه یاله ت له سه ر دانا. جه عفرخانی برا که ی دیکه شی کرده حاکمی قهر جه داغ.

سادقخان هه موو ئاوربایه گانی خسته ده ست و نومووری تیدا ریکه خست. به سوپاهیکی قورسه وه روو به تاران ئاژوتی.

چونکه له پیشداژن و مندالی سادقخان له ته ره ف ئاقا محمه ده وه له قه زوین داندرا بوون، گرتنی قه زوینی له پیشدا به پیوستر زانی، به و له شکره وه بو سه ر قه زوینی ئاژوت.

سادقخان قاقه زیکی له براکانی نویسی که بچنه سهر که لای خوی و بیگرن. نه وانیش به ۵ هه زار پیوای شه پرکه ره وه دوره ی که لای خویان دا.

سادقخان له هه ر چوار که ناروه قه زوینی دوره دا و شاری خسته ته نگانییه وه. سادقخان لیره دا مه سه له ی لی به راوه ژوو بوو که سوپاهی نارد ئاوه دانی و دیهاتی ده ورپشتی شاری تالان کرد. نه وه دلای ته هالی قه زوینی له سادقخان ره نجاند و ناچاری کردن

به رابه ری بکه ن و شار به ده سه ته وه نه دن. سادقخان گه لپک خه ربکی گرتنی قه زوین بوو. نه هالی هه رچه نده ته مای نه وه یان بوو سادقخان به پادشا قبول بکه ن، به لام له ترسی تالان و کوژتن خویان راگرت و شه ر و کوژتاریان ده کرد.

له وده مه دا فه تح عه لیخانی قاجار نامزه دی حوکمرانی ئیران بوو، نه هالی تاران به پادشایان قبول کردبوو. شوری حوکمرانی ئیران له هه موو که لله به ک دابوو (جلد نه وه ل ته ریخ قاجار لاپه ره (۴۸).

محمه مد وه لیخانی قاجار له مه شه ده وه بو یارمه تی فه تالی شا چووبوه تاران. فه تالی شا نه مری پیدا سوپاهیکی قورس هه لگری و بچیته سهر سادقخان و قه زوین له ته نگانی رزگارکات.

قه زوین به راستی وه ته نگ هینرابوو، نه هالی له مشوره تی ته سلیم بووندا بوون و قاسید له نیوانی هه ردوو لا له ها توو چوون دابوو. له ناکا و محمه مد وه لیخان به له شکرکی زله وه گه بشته نزیک قه زوین. سادقخان دهستی له قه زوین به رنه دا، به لام به ده سه ته به ک له شکره وه چوه پیش محمه مد وه لیخان.

کورد و قاجار شه ربان ده ست پیکرد، خوین رزا و کوژتار زوربوو. له پاش چه ند روژ شه ر و جیدال، سادقخان دهستی له دوره دانی قه زوین به ردا و روو به سه راب گه رابه وه.

نه و دوو پیوا نه ی که ئاقا محمه مد قاجارییان کوژتوو، که وته ده ست محمه مد وه لیخان له نیو مه یدانی شه ردا گیران. محمه مد وه لیخان به نه نوعی نه زیه ت و ره زاله ت هه ردوو کی کوژتن.

له ولاره براکانی سادقخان بو گرتنی که لای خوی له ته وریشه وه ده رکه وتن. جه عفر قولیخان برا بچوکی حوسین دؤنبولی که حوکمرانی کوردی دؤنبولی بوون به ۲۰۰ پیوای شه پرکه ره وه چو له مه رند پیشی به شکاکه کان گرت و شه ر و کوژتاریکی زوریان که وته نیوانی. له نه تیجه دا براکانی سادقخان شان و روو به ته وریر گه رانه وه.

که ده نگی شکانی سادقخان له ده ست محمه مد وه لیخان ده رچوو، له ته وریشه وه چوونه سه راب. فه تالی خانی قاجار که ناوزه دی شاه ی بوو، له تارانه وه چوه زه نگان. قاقه زیکی له سادقخان نویسی و داوای مامله تی لی کرد و په یمانیسی دا که حکومه تی سه رابی بو ته سدیق کا و گه لپک په یمان و نه واژشی بو تیدا نویسی و دای به ئیبراهیم خان عه زده ولدینی قاجار.

عزددولدين كه گه يشته سهراب قاقهزه كه‌ي دا به سادقخان و به زوبانيش گه ليك دلخوشي داوه.

سادقخان كه تهماشه‌ي دهم و سه عاتي زه مانه‌ي كرد، له گه‌ل فه تالي شا ريكيكه وتني له ناخوشي به چاكثر زاني و هه واي حوكمداري ئيران و دامه زاندي حكوومه تيكي كوردي له سهر دهرخستني پي مه سله حهت بوو؛ چونكه قاجاره كان به پشتيوانيتيكي تبهوچوو بوون، دلگهرم و نوميده وار بوون و كورده كانيش له لاييتيكي يارمه تي نه گران، سست و پاشكه وتوو بوون. له بهر نه وه تاليع و به ختي به بهر گه يشتوو، نه ستيره‌ي قاجاري به ترووسكاوي نه ويست و په نجه بازي كردن له ته كيانا په شيماني له دوا بوو. سادقخان كه له خوي و فه تالي شا و له پشتيواني كوردان و قاجار پروون بووه وه، بناغه‌ي دوتسيي دامه زاندي هه ليارد و نه مانه ته كاني كه له لاي بوو، بو فه تالي شاي نارده وه و قاقه زيكی بو نويسي و به پتي كرد.

كه عه زه دولدين گه يشته كن فه تالي شا نويسراو و نه مانه ته كاني له سادقخانه وه دا پي، فه تالي شا زور منه تدار و شوكرانه بژيري سادقخان بوو. فه رماني حوكمراي سهراب و سهردهر و گهرمه روي بو نويسي، له گه‌ل خه لات و نيشان بوو نارد؛ سادقخان به حوكمراي پايده بوارد.

سالي ۱۲۱۳ جه عفره قولبخاني كوردي دؤنبولي، حوكمي نه ياله تي خوي و ته وريري له فه تالي شا وهرگرت و له تاران وه پروو به ته وريرز دهر كه وت.

سادقخان كه نه وه‌ي بيسته وه، كه وته نه نديشه و ترسه وه؛ چونكه كورد ده بوايه كورد بكوريت بو توركمان. له وه نه نديشه يه دا بوو هه ستا پرووي كرده شيروان. جه عفره قولبخان كه گه يشته ته وريرز، له نه حوالتي سادقخان ناگادار بوو، گرتي قاقه زيكی دوورودريري بوو سادقخان نويسي و به سوپند و په يمان شهرتي له گه‌ل كرد.

سادقخان به جه عفره قولبخاني باوه ركد و گه راوه سهراب. له نيواني هه ردوو حوكمراي كورداندا، په يمانی په نهاني گري درا كه به هه ردوو كان تي بكوشن بو بيكه تي و كوركردنه وه‌ي دلي كورده كان و به هه موو جوړيك بو ئيتفاقيكي عمومي بكوشن. له سهر نه وه بو به كتر سوپنديان خوارد و قه راريان دا كه نه ئيتفاقه سهری گرت، به جاريك بو پووچكردنه وه‌ي قاجار ده ست پيك بگرن و بلنديبه سهر خويان.

حوسين قولبخاني كوردي هه وشار، نه مو عاهه ده و ئيتي فاقه سريبه‌ي كرده دهسته گوليكي خوي و هه ستا چوه تاران و به فه تالي شاي راگه ياند. فه تالي شا بو

تيكداني نه و بيكه تي كوردانه، كرديه نه ياله تي ورمي و له شكري هه وشاري له گه‌ل خست. حوسين قولبخان پروو به ورمي له تاران دهر كه وت (جلد نه وه‌ل ته تريخ قاجار لاپه ره ۵۰ - ۵۱).

سادقخان كه له وه ناگادار بوو، دووباره كه وته نه نديشه وه. وه له گه‌ل حوسين قولبخاني هه وشاري موخابه ردي كرد و له گه‌لي ريكيكه وت و چوه لاي بو گرتني ورمي. ئيتي فاقي له گه‌ل كرد و چوه سهر ورمي و گرتي و نومووري تييدا دامه زاندا.

فه تالي شا له پاشان چوه ورمي و سادقخاني نه وازش كرد و له گه‌ل خوي برديه تاران. له پاش چهنديك سادقخان له شكريكي له فه تالي شا وهرگرت و چوه سهر خوراسان. مه مشخاني كورد له شاري چناران ناماده‌ي شهر ببوو. سادقخان به په نهاني جواي لي تي نارد كه مه مشخان خوي به ده سته وه نه دات؛ چونكه بگيري ده كوژري (جلد نه وه‌ل ته تريخ قاجار لاپه ره ۵۸).

سادقخان ريگاي بو مه مشخان چول كرد كه هه ليت. مه مشخان له لاي بيكه وه پروو به مه شه ده بوي دهرچوو. سادقخان چوو دهره‌ي «چناران» ي دا و گرتي. له وه ده مه دا قاقه زي فه تالي شا گه يشته سادقخان كه ده ست له چناران به ردا ت.

سادقخان به په نهاني خوي كوركردوه و هيري په يدا كرد. فه تالي شا گه يشته جيتگاييكي كه پي ده ليتن: «ناققه لا» سادقخان پرووي له قاجاران وهرچه رخان و پشتي تي كردن. قاقه زيكی له فه تالي شا نويسي: زور پيويسته كه به له ز نه لايارخاني قليجه حاكمي سه بزه واري بو بنيريت.

فه تالي شا له وه كه وته فيكره وه؛ به لام هه رچونيك بوو نه لايارخان، خودا له گه‌لي له فه تالي شا خواست و رويشت. فه تالي شا گوتي: نه‌ي وزه را نه مه پشتيكيه نه لايارخان له مه‌ي كرد، جاريكي تر پرووي نابيينه وه (جلد نه وه‌ل، ته تريخ قاجار، لاپه ره ۵۵).

نه لايارخان كه له تاران دهرچوو، گه يشته قه لاي ناققه لعه، دهرگاي له سهر خوي گريدا و ئالاي سهر به خوي هه لدا. فه تالي شا نه وه مه‌ي زور ته نگ بوو، نه په رزا سهر نه مه بوچونه سهری سوپاه ساز بكا.

سادقخان به له شكر و سوپاهيكي له ده ستيا بوو گه راوه و چوه سهر خاكي خوي و ده ستی به حوكمراي و نومووري سهر به خوي پيكه يتان كرده وه؛ پيويست و نه سپايي فه راهه م كرد.

سادقخان ههتا سالی ۱۲۱۵ له گه ل سهر به خو بی خه ربک بوو، له و ساله دا نایوسه لته نه شازاده عه باس میرزای قاجار، له هه موو گۆشه ی ئیرانه وه سوپاهی پیکه وه ناو چوو ه سهر سادقخان.

سادقخان بو به رابه رکردنی عه باس میرزا، له شکری دهنگ دا. مودده تی سنج مانگ له نیوانی ههردووکان شهر و کوژتار کرا و له مهیدانی شهر سادقخان کهوته دهست عه باس میرزا و کوژرا.

عه باس میرزا که سادقخانی کوژت، حکومه تی سهراب و گهرمه رۆی دا به سارو خانی برای سادقخان و محهمه د عه لی سولتانی برا بچو وکی سادقخانی، به خان ناو ناو کردیه سهر کرده ی سواره. خاکی چهند سه د ساله ی سهر به خو بی کورد کهوته ژیر حو کمی قاجارانه وه و میلیله ته کهش بوونه سواره ی قاجاره کان و به مودده تیکی کهم بوونه شیعه و له پاش تیکچوونی حکومه تیان له خاکی موکریبی دانیشتن و بوونه جوتیار و باغچه وان. شو عبه به کی که می له حاله تی ره وندییدا مانه وه و مهر و وشتر به ختو ئه کهن. به زستان له دهشتی تالاو به هاوین له کتوی سه هه ند رابده بویرن.

۳- مه مشخانی کوری نه میرخانی کوردی زه عفرانه

له باب و باپیره وه به نه ماره تی چناران و میلیله تی خو ی راده بوارد، وه له حکومه تی قاجار دلگیر بوو. هه میسه له که لین نه گه را دهست نه نه کهوت و له کۆشه وه دابوو ئیتاعه ی قاجاری نه نه کرد.

سالی ۱۲۱۳ سادقخانی شکاک به سوپاهیکی قورسه وه ناردرا سهر مه مشخان که بیگریت و شار و مهمله که تی لی ویران کات. سادقخان له رووی میلیله تپه رستی و کوردایه تیبیه وه، به په نهانی له مه مشخانی گتپراوه که ناچارم چناران نه گرم؛ به لام و اچاکه روو به جیگایه ک ده رباز بیت.

مه مشخان چونکه باوه ری به سادقخان ده کرد، هه ستا چنارانی بهردا و روو به مه شه ه د رۆیشته.

که مه مشخان له چناران ده رکهوت، سادقخان چوو ده وه ی چنارانی دا و گرتی. له پاش نه منیه ت و ئاسایش پیدان، مه ساییلی به رئا وه ژوو قاجاره کانی ناچار کرد دهست له چناران به رده ن.

مه مشخان که وای زانی گه راره سهر مولک و مهمله که تی خو ی و دهستی به ته شکیلات کرده وه و بانگی سهر به خو بی لیدا.

سالی ۱۲۱۷ فه تالی شای قاجار له ژیر فه رمانده ی حوسین خانی قاجار له شکریکی قورسی نارد ه سهر مه مشخان. مه مشخان نه به ییشته حوسین خانی قاجار نریک بی له چنارانه وه و بو ی ده رکهوت و چوو پیشی پیگرت.

له دوای گه لیک شهر و کوژتار حوسین خان به شکاوی گه راره. مه مشخان به دل خو شی و تالان و دیل وه دهست خستن چوو وه چناران (جلد نه وه ل، ته ریح قاجار، لاپه ره ۶۴). مه مشخان هه تا سالی ۱۲۲۸ له گه ل حوکمرانی خه ربک بوو. چه ندجاران قاجار بو ی چووبن، دهه رقه تی نه ده هاتن و به شکاوی ده گه رانه وه.

یوسف خواجه ی کوری ثایی خواجه ی کاشغهری زه مانه له کاشغهره وه روو به میسر و شام و شاره زووری ناژووتبوو. له گه ل ناو ره حمان پاشای حوکمرانی بابان ریککه وتبوو، که حکومه تی بابانی دوچار به نه زیه ت کرد روو به تاران و خوراسان هه لات. کهوته نیو کورده کانی خوراسانه وه و به ناوی سونیه تی گه لیک کورد و تورکمانی نه و جیگایه ی کرده هاودهنگی خو ی و ته پلنی عوسیان له قاجاران لیدا.

مه مشخان له و نیوه دا ناچار بوو یارمه تی یوسف خواجه بکات؛ له کوردی زه عفران دهسته بیکی له شکر دای. یوسف خواجه به ناوی شیعه کوژتن کهوته نیو میلیله تی مه زلوومه وه، دهستی به تالان و کوژتار کرد. فه تالی شای قاجار پیش به فیتنه گرتی له سهر خو ی فه رز کرد، له شکریکی قورسی له ژیر فه رمانی محهمه د وه لی میرزای قاجار نارد ه سهر یوسف خواجه. له پاش گه لیک کوژتار، یوسف خواجه شکا. کورده کانی خوراسان له سهر پیاویکی بیگانه دوچار به نه زیه ت و کوژتار بوون.

مه مشخان له گه ل کوژراوان به دیل گیرا و به ۱۵۰۰ کهس کورد و تورکمانه وه بو تاران ناردان و له مانگی ره جه بی نه و ساله دا کوژران. (جلد نه وه ل ته ریح قاجار لاپه ره ۱۲۲ - ۱۲۳).

۴- مه مشخانی کوردی تالش

نه و بنه ماله ی کوردی تالش، ههر سهر به خو بوون و له جه نگه لی تالش انازاد ده ژیان. له دهوری حکومه تی کوردی زه ند زور چاک رایانده بوارد. هه تا دهوری قاجاره کان، حوکمرانی سهر به خو بوون.

سالی ۱۲۰۵ که دهستی قاجار له ئیراندا کهوته سهر دهستی زندهکان خاکی ئیرانیش کهوته ژیر حوکمی ئاقا محمهدهدی قاجارهوه، ئهوجا قاجارهکان بهناسانی بۆ هه موو ئه مارهت و حوکمداریکی که نارهکان دهستیان هاوئیت.

ئاقا محمهده له ژیر فه رمانی جان محمه دهخانی قاجاردا، له شکر ی نارد ه سهر مسته فاخانی حوکمداری کوردی تالش.

له شکر ی قاجار له ئه رده وئله وه روو به تالش بزووت. مسته فاخان له کوردهکانی تالش له شکر ی کۆکرده وه و چوو پیشی به قاجار گرت و له هه ر دوولاه کوژتار دهست پیکرا، له نه تیجه دا محمه دهخان شکا و به په ریشانی هه لات و گه راوه دوایی. کوردهکان به تالانکردن و شادمانی چوونه وه تالش.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محمهده بۆ گرتنی خاکی ئیبراهیم خه لیلخانی جوانشیر له شکر یکی قورسی هه لگرت و په لاماری بردی له سهر پردی «خودا ئافه رین» مسته فاخانی قاجاری نارد ه سهر تالش. مسته فاخانی تالشی هه لات، گه وره و کاربه دهستانی تالش که له وه ئاگادار بوون، ژن و مندال و پیوستی مالیان هه لگرت و کهوته نیو که شتی ئاوه وه و روو به سالیان هه لاتن. ئه هالی سالیان له ترسان وه خۆیان نه گرتن.

تالشهکان به ناچاری له نیو ده ریادا له نگه ری که شتیان به ردا وه بۆ هه لمه تدانی دوژمن خۆیان ناماده کرد.

هیندیکیش له تالشهکان له نیو چیا و دۆلهکانی کپوه به رزهکاندا خۆیان په نهاندا. له شکر ی قاجار لنگیاندا سهر که شتی کوردهکان و دهستیان به کوژتاریان کرد، گه لیک روئه سا و ۲۰۰ نه فه ر ئه هالیان به دیل گرتن و بردیانه لای ئاقا محمه ده. به ئه زیهت و وه حشیانه پارچه و له تکه تیان کردن. هیندیک له مال و مندالی تالشهکانیان نارد ه ئه رده وئیل و مازنده ران.

شانوازخانی شاپلینگ خان که به دیل گیرابوو، نوازش کرا و خه لاتیان کرد، بۆ روژتیک بۆ به کاربردنیان دلخۆشیی داوه. (جلد ئه وه ل، ته ریح قاجار، لاپه ره ۳۸).

به هاتووچۆکردنی پیاوانی خیرخوا، مسته فاخانیان له گه ل قاجارهکان ریکخسته وه و له ژیر ئیداره ی قاجارهکاندا مسته فاخان کراوه به حوکمرانی تالش.

سالی ۱۲۲۰ مسته فاخان به په نهانی له گه ل حکومه تی عرووس ریککهوت و شهرت و قه رار له نیوانی هه ر دوولا دهست پیکرا. هیز و ئه سلیحهی له عرووسه وه بۆ ناردرا؛ روژ

به روژ له خۆ کۆکردنه وه خه ربکبوو.

سالی ۱۲۲۲ مسته فاخان له عرووسهکان دل پیس بوو، کهوته ئه ندیشه و ترسی ئه مه وه که نه بادا عرووس خاکه کی لی بگرن و خۆشی پووچکه نه وه؛ ناچار له گه ل نایبوسه لته نه، عه باس میرزا موخابه رهی کرد.

مسته فاخان له ئیشی قاجار و عرووس ئاگادار نه بوو که به په نهانی له ریککهوتندا بوون؛ داوی یارمه تی له قاجارهکان کرد. ئه وانیش به سستی نه جوابیان داوه و نه یارمه تیشیان کرد. به لام مسته فاخان خۆی راگرت، که م که مه رووی له سهرکهوتن و بزووتن کرد.

نایبوسه لته نه له بری کۆمه گی کردن، پیرقولی ناو سهرکرده به کی خۆی نارد و گه لیک مالی ئه هالی تالشی بارکردن و بردنیه ئه رده وئیل. قاقه زیشی له تالشهکان ده نویسی و دلخۆشی ئه دانه وه که له مسته فاخانیان بپچر نه وه.

مسته فاخان به گه رمی له گه ل عرووس ریککهوت، چه ند هه زار سالدات و چه ند پۆلکونیک عرووسی به چه ک و ئه سپاییکی زۆروه خواست که بچه ناوچه ی ئه ماره تی تالشه وه.

نایبوسه لته نه که له وه ئاگادار کرا له شکر یکی قورسی هه لگرت و چوه نه خچه وان تاکو په لاماری تالش بدات. عرووس له هه موو گۆشه ییکی تخووبه وه سالداتی ئاژووته پیشه وه، تاکو په لاماری خاکی قاجار بدا. به وه عه باس میرزا له گه یشتنه دلخوازی پاشکهوت، له بری هه لمهت بردن، په لاماری درایی.

سالی ۱۲۲۳ گه لیک شهر و کوژتار کهوته نیوانی عرووس و قاجاره وه. ئاوری شهر وشۆر ئایسا. چه ندجار کوژتاری خویناوی روویدا (جلد ئه وه ل ته ریح قاجار لاپه ره ۹۲ - ۹۳ - هه تا ۱۰۱).

سالی ۱۲۲۴ فه ره جوللاخانی هه وشاری بۆچوونه سهر مسته فاخان ناردرا ئه رده وئیل له گه ل نه زه ر عه لیخانی شاه سه وان که حاکی ئه رده وئیل بوو ریککهوتن که له گه ل مسته فاخان شهر نه کهن؛ ئه و هیزه ی به دهستیانه وه یه به گژ قاجاری داکن. به وجۆره له گه ل مسته فاخان موخابه رهیان کرد و ریککهوتن.

مسته فاخان له وه ده دا مال و ئه سپایی خۆی نارد بووه که لای گامیشه وان (جامیشوان) و میر حه سه نخانی کورپی خۆشی به سوپا هیککی قورسه وه نارد بووه سهر حوسین عه لیخانی

باکزی. میرحسینخان لینگیدا سهریان، عه‌لیخانی رودباری، هاشم‌خانی شیروانی، محمدمدخانی برای هاشم‌خانی گرتن و کوژتاریکی قورسی کرد و گه‌راوه تالش.

له‌ولاه سویاهی قاجار روو به‌شاری «له‌نگهران» که پایتختی تالش بوو ریشت. دیوار و خانوبه‌ره و کوشکی ره‌نگاوره‌نگی مسته‌فاخانیان روخاند و تالانیان کرد و گه‌رانه‌وه.

مسته‌فاخان میره‌یدایه‌تی کوری خوئی بو لای مسته‌فاخانی شیروانی نارد، که پیکه‌وه ریکه‌کون و یاریده‌ی یه‌کتر بدن. نه‌گه‌رچی له‌ پیکه‌ پیاوه‌ گوره‌کانی شیروان چوو‌بووه لای مسته‌فاخانی تالش که نیویژی هه‌ردوولا بکات ناوی عومه‌ر سولتان بوو، به‌ده‌ست میرحسینخان به‌کوژت چوو‌بوو، مسته‌فاخانی شیروان له‌وه‌ش چاوپوشی کرد. ده‌سته تفه‌نگ هاویژی هه‌زار که‌سی بو نارد، به‌چه‌ک و نه‌سپاب یارمه‌تی کرد.

له‌وده‌مه‌دا محمدمدخانی سهرکرده‌ی هوزاره له‌ تهره‌ف قاجارانه‌وه ناردرا سهر تالش، له‌نیوانی هه‌ردوولا کوژتار کرا، قاجار شکان.

فته‌تالی شا میرزا بزورگی وه‌زیری نایولسه‌لته‌نه‌ی نارد تالش له‌ شاری له‌نگهران. میر گون‌خانی ناموزای مسته‌فاخانی دل‌خوشی داوه و ناردیه‌ گامیشه‌وان. له‌ دواچار خوئی و میر گون‌خان پیکه‌وه‌ چوونه لای مسته‌فاخان، بناغه‌ی دؤستی و ناشتیان له‌ته‌کا دامه‌زراند و گه‌رانه‌وه دوابی. له‌شکری قاجار له‌ تالش ده‌رکه‌وت و گه‌راوه نه‌رده‌ویل؛ به‌لام مسته‌فاخان له‌ته‌ک عرووسا رابسته‌ی نه‌پچراند. سالی ۱۲۲۷ عه‌باس میرزا له‌ مسته‌فاخان زور ده‌ترسا که دوچار به‌به‌لای بکا. کازم ناو ناموزاییکی مسته‌فاخانی ساز کرد و فه‌تالی شاش مه‌لا عه‌لی گه‌یلانی ناماده‌کرد و ناردیانه لای مسته‌فاخان که بناغه‌ی ناشتی دامه‌زرتین و چیدیکه به‌قسه‌ی عرووس فریو نه‌خون. چونیان بی‌فایده‌بوو، به‌پوچی گه‌رانه‌وه.

مسته‌فاخان زور به‌له‌ز له‌ ده‌ستورده‌ خه‌ریکیو خاکی خوئی ده‌ست خسته‌وه و ره‌عه‌به‌ته بلاوه‌کانی وه‌خپکردن و خزمه‌کانی که له‌کن قاجاره‌کان گیرابوون به‌ریدان و بردنیه‌وه لای خوئی. له‌ته‌ک عرووسا ئیتفاقیکی جوانی کرد و بو یارمه‌تیدانی چه‌ک و نه‌سپابیشی لی وه‌رگرتن (جلد نه‌وه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۰۴).

شهر و کوژتاری عرووس و ئیران له‌ ده‌ریای قه‌زوبنه‌وه تا ده‌ستی نه‌رده‌هان و فارس، مووده‌تی چوار سال ده‌وامی کرد. مسته‌فاخانی تالش وه‌کو کورده‌کانی دیکه‌ی شیروان و

جوانشیر و جه‌بری له‌ مه‌یدانی شه‌ردا به‌راه‌به‌ره قاجاره‌کان، راه‌ستابوون، هیندیک جار سهر ده‌که‌وتن و هیندیک جار له‌ چیا به‌رزه‌کانیانا خوئیان راده‌گرت.

سالی ۱۲۲۸ ناپلیون له‌گه‌ل ئیمپراتوری عرووس نیوانیان تیک چوو‌بوو، ته‌مای شهر و جیدالی کرد. سهرداری عرووس «یه‌نه‌رال ره‌دیش‌جو‌ف» له‌گه‌ل حکومه‌تی قاجار بناغه‌ی ناشتی دامه‌زراند، پۆل‌کونیک فریقان ناوی به‌وه‌کاله‌تی خوئی نارد لای «سهر کوزر ویلی برؤنتی» ئینگلیز که له‌ ئیران بوو، وه «مایور پاپوف» ناویشی نارد لای نایولسه‌لته‌نه که له‌ ته‌کیانا ماملت بکری. له‌وده‌مه‌شدا ئیشی عرووس و قاجار به‌هیند داندر و شهر نه‌ما.

مسته‌فاخانی تالش له‌وه ناگادار نه‌بوو که عرووس له‌ ترسی ناپلیون له‌ته‌ک ئیرانا به‌ناچاری سولح ده‌کا، ههر به‌هه‌وای پیشوو رابده‌بوارد.

نایولسه‌لته‌نه نه‌وده‌می ریکه‌کوتنه‌یه‌ی له‌گه‌ل عرووس په‌لاماردانی مسته‌فاخانی تالشی به‌فه‌رز زانی و شهر و کوژتاری نه‌و چند سالی له‌سهر کورده‌کانی تالش کردبوو به‌مال، جا له‌به‌ر نه‌و هه‌لبه‌ته لایردنی مسته‌فاخان واجیب ببوو. له‌شکریکی قورسی هه‌لگرت و روو به‌تالش بزوت.

له‌لاییکه‌وه پیاوانی ئینگلیز و قاجار له‌گه‌ل یه‌نه‌رال ره‌دیش‌جو‌ف له‌ هاتووچوونی موسال‌حه‌ دابوون و له‌ لاییکی تره‌وه نایولسه‌لته‌نه بو چوونه سهر تالش له‌ ده‌ستورده‌دا بوو.

مسته‌فاخان که له‌وه ناگادار کرا، رؤژی هه‌وتی شه‌عبان هه‌موو جیگا ته‌نگه‌کانی گرت و به‌داری چه‌م سه‌نگه‌ری له‌ گه‌لی و ده‌ریه‌نده‌کاندا گری دا و میرحسینخان کوری خوئی به‌سهرداری سویاه نارد پیش نایولسه‌لته‌نه.

مسته‌فاخان که‌شتی شه‌ری له‌ گامیشه‌وانه‌وه خسته‌ نیو ده‌ریاوه و له‌ هه‌موو لاییکه‌وه شهر ده‌ست پیکرا، قاجار روو به‌شاری له‌نگهران ریشتن، تویی کورده‌کان له‌نیو که‌شتیدا ده‌ستی به‌ناورباران کرد. له‌ دوو سه‌عات زیاتر هه‌ردوولا به‌تۆپ یه‌کتریان ناورباران کرد. له‌ نیوانیدا چه‌ند زابت و سالداتی عرووس کوژران؛ له‌ نه‌تیجه‌دا قاجار شکسته‌ی تیکه‌وت. به‌لام چونکه سویاهی قاجار له‌ سن جیگای خاکی تالش قه‌لای دروست ده‌کرد، سویاهی شکا و له‌و جیگایانه خوئیان گرته‌وه.

له‌ نزیک له‌نگهران و له «قرق‌ئاغاج» و له «شلومار» مسته‌فاخان چوار مانگ نه‌و

قه‌لایانه‌ی ده‌وره‌دا و هه‌موو شه‌و و رۆژتیک تۆپ و تفه‌نگ ئاوردان له‌ کاردا بوو.

نایبولسه‌لته‌نه‌ بۆ موسالسه‌حه‌کردن له‌گه‌ڵ عرووس سادق‌خانی کوری نه‌جه‌ف قولی‌خانی کوردی گه‌رووس و «مسته‌زلزی» زابتی تۆپ و «مسته‌ر گوملی» دوقتۆری ئینگلیزی ئاماده‌کردن و بۆ موسالسه‌حه‌کردن ناردنییه‌وه‌ لای سه‌رداری عرووس؛ به‌لام سه‌ری نه‌گرت. جه‌نه‌رال رهدیش‌جۆف ئه‌وانه‌ی هه‌موو به‌هه‌ل‌خه‌له‌تاندن زانی و ناردنییه‌وه‌ دوا‌یی (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۲۶).

له‌سه‌ر ئه‌وه‌ شه‌ر له‌نیوانی عرووس و قاجار گه‌رم بوو. عرووس له‌ هه‌موو لایه‌تیکه‌وه‌ ته‌قویه‌ی کورده‌کانی کرد. جه‌عه‌فر قولی‌خانی کوردی دونبۆلی و مسته‌فاخانی تالش و مسته‌فاخانی شیروانی و جه‌عه‌فر قولی‌خانی ئاغای جه‌بری به‌ریز له‌ ئیره‌وان و نه‌خچه‌وان و قه‌ره‌به‌باغ و قه‌ره‌داغ ده‌ستیان به‌کوژتاری قاجاران کرد.

فه‌تالی شای قاجار له‌ تاران‌وه‌ روو به‌ئاوربا‌یگان خشا و نایبولسه‌لته‌ی له‌شه‌ر مه‌نع کرد. قاجار به‌شکاوی روو به‌ته‌وریز کشانه‌وه‌.

مسته‌فاخانی تالش چه‌ند قه‌لایه‌تیک قاجار دروستیان کردبوون گرته‌نی و گه‌لیک تالان و ئه‌سپایی ده‌ستکه‌وت و خاکی خۆشی له‌ قاجار پاک‌کرده‌وه‌.

جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۳۸ ده‌لیت: بیست نۆی مانگی شه‌والی ئه‌و ساله‌ عه‌هدنامه‌یه‌ک له‌نیوانی حکومه‌تی عرووس و ئیران له‌ خاکی «قه‌ره‌باغ» له‌ مه‌حالی (گولستان) له‌ که‌نار چۆمی «زێوه» - که‌ له‌شکرگای عرووس بوو-نویسراوه‌. هه‌ردوو حکومه‌ت ته‌سدیقیان کرد که‌ ده‌ فه‌سله‌، له‌ فه‌سلای دووهم و سیه‌مه‌دا قه‌راربان دا خاکی تالش له‌ ئه‌رده‌ویله‌وه‌ هه‌تا ئه‌نزله‌ی به‌ «خان نشین» ناو بنه‌یت و له‌ژێر چاوه‌دێری هه‌ردوو حکومه‌تدا رابگیرئ و عرووس سویندخۆر و پشتیوانی بیت.

له‌و ته‌ئریخه‌دا تالش که‌وته‌ ئیباره‌یه‌تیک چاک و خاوتینه‌وه‌. چاودێری عرووسیان قبوڵکرد و قاجاریان نه‌ویست. له‌ ته‌ره‌ف موهه‌ندیسانی هه‌ردوو حکومه‌ته‌وه‌ تخویان بۆ دانان و عرووس به‌هه‌موو هه‌تیه‌که‌وه‌ ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی ئه‌و خانیشینی کورده‌ کرد. مسته‌فاخان زۆر به‌ئازادی له‌گه‌ڵ ریکی و دامه‌زراندنی حکومه‌تی خه‌ریکبوو.

له‌ موده‌ته‌ی دوو ساله‌ ئه‌و خاکی گه‌وره‌ و ئاوه‌دان بوو، زۆر چاک رووی له‌ سه‌رکه‌وتن کرد. گه‌لیک ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ند کار و کاسبی و پیشه‌به‌بوو. وه‌ تۆپ و تفه‌نگ و قۆرخانه‌یه‌کی قورسی پیکه‌وه‌نا. له‌شکر و سوپاهی، وه‌کو سالدات و قازاخی عرووس

ته‌علیم ئه‌درا، له‌ ته‌ره‌ف عرووسه‌وه‌ زابته‌ و پیاوانی زانا و کاردارانی بۆ ناردرا بوو. ئومووریشی به‌ده‌ستووری فه‌نی بۆ دامه‌زراندرا.

مسته‌فاخان هه‌تا سالی ۱۲۳۰ هه‌جری له‌ژێر چاودێری حکومه‌تی عرووسا به‌حکومداری تالش راییوارد، له‌ مانگی ره‌جه‌به‌دا نه‌خۆش که‌وت و به‌ئامورزشی یه‌زدان شادبوو. سێ کوری له‌ پاش به‌جیما ۱- میره‌سه‌ن ۲- میره‌سین ۳- عه‌باس به‌گ.

۵- میره‌سه‌نخانی کوری مسته‌فاخانی تالش

که‌ مسته‌فاخان مرد، کورده‌کانی پیکه‌وه‌ ریک نه‌که‌وتن، شوپشیان که‌وته‌ نیوانی. میره‌سه‌نخان بۆ ئه‌مه‌ی که‌ بیه‌ته‌ جیگانشینی باوکی، چوه‌ لای «سه‌قاویج» که‌ سه‌رداری عرووس بوو له‌ ئاوربا‌یه‌گان. له‌ وده‌مه‌شدا نیوانی ئیران و عرووس زۆر به‌خۆشی راده‌برا.

عه‌باس میرزای [قاهه‌زی] له‌ «سه‌قاویج» ی نویسی و داوای میره‌سه‌نخانی کرد، سه‌قاویج زۆر به‌ناپیاوی میره‌سه‌نخانی گرت و ته‌سلیم به‌نایب ولسه‌لته‌نه‌ی کرد. عه‌باس میرزا ته‌سلیم به‌قولی‌خانی سه‌عه‌ده‌لوویی حاکی خه‌لخالئ کرد، که‌ ئاگاداری بکا و هه‌لته‌یی.

میره‌سه‌نخان که‌لینی ده‌ست خۆی خست و هه‌لات و چوه‌ تالش. سوپاهیکی زۆر چاکی له‌ کوردی تالش سازکرد و په‌لاماری خاکی له‌نگه‌رانی دا. چه‌ند شه‌ریکی له‌گه‌ڵ عه‌رووس کرد و گه‌لیک خوینی لئ رشتن و له‌نگه‌رانی گرت و چوه‌ سه‌ر «ئه‌رگه‌وان». ئه‌ویشی به‌شه‌ر و کوژتار له‌ چنگ عه‌رووسی ده‌رخست.

میره‌سه‌نخان خاکی بابی به‌ته‌مامی له‌ عرووس ئه‌ستانده‌وه‌ و ئالای سه‌ریه‌خۆیی تیدا هه‌لدا و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی حکومه‌ت کرده‌وه‌. «سه‌قاویج» له‌وه‌ که‌ ئاگادار بوو، هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌کی بۆ حکومه‌تی قاجار نارد که‌: بۆچی مه‌یدان به‌میره‌سه‌نه‌خان دراوه‌ هه‌ینه‌ کوژتار له‌ عرووس بکا.

عه‌باس میرزا سوپاهیکی قورسی له‌ ته‌وریز ریک‌خست و له‌ ریک‌گای ئه‌رده‌ویله‌وه‌ ناردیه‌ سه‌ر میره‌سه‌نخان و هه‌ردوولا ده‌ستیان به‌کوژتار کرد.

له‌ لای عرووسه‌وه‌ مسته‌فاخانی شیروانی و محمه‌ده‌خانی کوردی شه‌کی به‌له‌شکری شه‌کی و شیروانه‌وه‌ و ئه‌لگس‌اندهری والی گورجستان به‌تۆپ و قۆرخانه‌وه‌ سالداتیکی زۆری هه‌لگرت و له‌گه‌ڵ له‌شکری کورده‌کان روو به‌مه‌حالی شه‌کی ئازۆتیان. حاجی محمه‌ده‌خانی کوردی قه‌ره‌گوێز له‌گه‌ڵ مسته‌فاخان ریک‌که‌وت و چوه‌ لای.

حکومته تی قاجار له وللاوه مههدی قولیخانی کوردی جوانشیربان له ریگی موقری و بهرکشات نارده سهر میر حسه‌نخان. مههدی قولیخان له گه‌ل میر حسه‌نخان ریککهوت و بهو له شکره پی پی بوو چوه پیتس مسته‌فاخانی شیروان. دوو له شکره کورد به‌گژ به‌کتردا چوون و گه‌لیکیان لیک کوژت.

فه‌تالی شا که وایزانی به‌په‌نهایی یارمه‌تی میر حسه‌نخانی کرد. ناقا سلیمانی گه‌یلانی به‌فه‌وجه شکاکه‌وه نارده کومه‌کی میر حسه‌نخان و روو به‌عرووس چوو. گه‌لیک کوژتاری لیکردن.

مسته‌فاخان شیروان چارده سال بوو له‌سهر نهو خاکه له تهره‌ف عرووسه‌وه حوکمران بوو. هه‌روه‌کو شوی نۆی موچه‌رهم که‌وتبووه دهستی، له پاش چارده سال شوی نۆی موچه‌رهم نهو خاکه که‌وته دهست میر حسه‌نخان.

میر حسه‌نخان له قه‌لای له‌نگه‌رانه‌وه چوه سهر قه‌لای سالیان و نه‌ویشی به‌شهر گرت. له جلدی نه‌وه‌ل ته‌ریخ قاجار لاپه‌ره ۱۵۱۹۴ ده‌لیت «سه‌ده هزار خه‌روار نارد که له تهره‌ف مسته‌فاخانه‌وه به‌تیشوو داندرابوو، که‌وته دهست میر حسه‌نخان».

میر حسه‌نخان به‌نازادی و ره‌شیدی ناوبانگی کرد و له‌نیو ئیسلامدا له‌بهر زۆری شه‌کردنی له‌گه‌ل عرووس به «ئه‌سبه‌قولموجاهدین» (اسبق المجاهدین) له‌قه‌بی داندر و له‌گه‌ل فه‌تالی شای قاجار نیوانی چاک کرد.

رۆژی ۱۲ی موچه‌رهمی سالی ۱۲۴۰ به‌حوکمرانی تالش ناویرا. حکومته تی قاجار نهو حکومته‌تی له‌ژتیر چاوه‌دیری خویدا ته‌سدیق کرد و میر حسه‌ن به «میر حسه‌نخانی تالشی» له‌قه‌ب کرا.

هه‌روه‌کو باسکرا مسته‌فاخان و محمه‌دخان روو به‌خاکی خو‌بان کشان، وه به‌قاجار کوژتن خاکی شه‌کی و شیروانیان خسته‌وه دهست و به‌زۆری بازوو و شیرری تیز خاکی خو‌بان له قاجار پاک کرده‌وه.

مسته‌فاخان له‌سهر شیروان و محمه‌د حوسین خان له‌سهر شه‌کی بوونه‌وه به‌حوکمران و له ژتیر چاوه‌دیری عرووسا حکومته‌تیاں دامه‌زاند.

حکومته تی قاجار بو خسته‌وه دهستیان کوشان و پیایوی چاپلوسیان نارده لایان که مامله‌ت بکه‌ن، به‌تۆپ و تفه‌نگ جواب درانه‌وه.

میر حسه‌نخان له‌گه‌ل کورده‌کانی شه‌کی و شیروان ریککهوت و دهستی به‌ئومووری

خۆی کرد. گاه له‌گه‌ل ئیران و گاه له‌گه‌ل عرووس به‌په‌نهایی خۆی ریک ده‌خست. به‌وجۆره پینج سالی ته‌واو و به‌بی کیشه به‌حوکمداری رایبورد.

ته‌شکیلی نهو حکومته‌ته له عرووس گران هات؛ سه‌قاویچ سه‌رداری عرووس هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌کی دووه‌می بو حکومته تی قاجار نویسی و گوتی که میر حسه‌نخان له دهست عرووس دابوو ته‌سلیم به‌قاجار کرا که نه‌هیلن بیزوت؛ ئیستا حکومته‌تیکی وای دروست کردوه سه‌ینج په‌لاماری قه‌وقاز ده‌دات. نه‌گه‌ر قاجار له‌وه‌دا دهستی نیه، له‌شکرکی بکاته سهر و نه‌منیش به‌له‌شکره‌وه پشتی لیده‌گرم.

عه‌باس میرزا له‌شکرکی قورسی له ریگی نه‌رده‌ویله‌وه نارده سهر میر حسه‌نخان. له‌ولاشه‌وه سه‌قاویچ سالدات و موهماتیکی قورسی به‌تۆپ و قۆرخانه‌وه نارده سهری.

میر حسه‌نخان که له‌وه هوشیاربوو ناچار خۆی به‌ردا و روو به‌ئه‌نزه‌لی و گه‌یلان هه‌لات. له مانگی شه‌والی ۱۲۴۵ی هیجری له‌وی خۆی نه‌گرت و چوه مازنده‌ران و له‌ویوه چوه تاران. فه‌تالی شای قاجار ته‌مای بوو بیبه‌خشی، به‌لام له‌وللاوه سه‌قاویچ داوای کرد.

له‌نیوانی ئیران و عرووسا گه‌لیک گه‌فتوگو کرا؛ عرووس هه‌ر داوای کرد. فه‌تالی شا قهراری دا که ته‌سلیم به‌سه‌قاویچی بکات و بینیرته تفلیس.

میر حسه‌نخان له‌وه مودده‌ته‌دا نه‌خۆش که‌وت. له مانگی زیلحه‌جه به‌ئامورزشی یه‌زدان شاد بوو و له تاران ناژتیاں.

خاکی تالش کرا به‌دوو به‌ش، لای نه‌نزه‌لی و ده‌ریای قه‌زوین وه‌بهر عرووس که‌وت، لای نه‌رده‌ویله‌ش درا به‌قاجار. ئیتیر نهو خانه‌دانه هونه‌رمه‌نده‌ی کورده پوچ کراوه.

۶- ئیبراهیم خلیل خانی کوردی جوانشیر

بنه‌ماله‌ی جوانشیر له خاکی قه‌ره‌باغ و قه‌راچه‌داغدا حوکمران بوو، وه له [ناو] ئومه‌رایانی کوردستانا ناوبانگیان هه‌بوو. ئیبراهیم خه‌لیلخان وه‌کو ئومه‌راکانی کورد له‌گه‌ل حکومته تی زه‌ند پیکهاتبوو. که سیلاوی قاجاره‌کان به‌خاکی ئیرانا په‌رشبوو، برایم خه‌لیلخان سهری بو نه‌واندن.

سالی ۱۲۰۷ ناقا محمه‌دی قاجار قاقه‌زی لی نویسی که ئیتفاقی له‌ته‌کا بکا، برایم خه‌لیلخان به‌تۆپ جوابی داوه.

ناقا محمه‌د شه‌ش هزار پیایوی شه‌رکه‌ری نازای له‌ژتیر فه‌رمانده‌ی سلیمان خان نیزامولده‌وله‌دا نارده سهری. برایم خان که ته‌ماشای به‌خت و نیوچاوانی کورد و قاجاری

کرد، مامله‌تی له شه‌ر چاکتر دی. عه‌بدولسه‌مه‌د به‌گی نامو‌زای خو‌ی سازکرد و بو‌ تاران‌ی نارد.

مورته‌زا قولی‌خانی قاجار له‌ نیوه‌ی ریگا‌ چوه‌ پیشی شه‌ریان پی‌ فرۆت و برینداریان کرد و به‌ برینداری گرتیان و سه‌ریان پری و که‌له‌شیان ناره‌ شیراز.

برایم خه‌لیل خان له‌ و سه‌ره‌ه‌ورده‌ که‌ ئاگادار بو‌، رقی هه‌ستا و ئاوری تیبه‌ربوو. ده‌زه‌جی له‌ ته‌ک حکومه‌تی عروسا‌ موخابه‌ره‌ی کرد. سالی ۱۲۰۹ له‌ ته‌ک والی تفلیسا‌ ری‌ککه‌وتن و په‌یمانی خو‌شه‌ویستیان گریدا (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۳۸).

برایم خه‌لیل خان له‌ گه‌ل کورده‌کانی «شیروان و شماخی و قه‌به و ده‌ره‌ند» گفتوگۆی کرد و ری‌ککه‌وت و هاتو‌چۆیان ده‌ست پیکرد و بو‌ به‌راه‌ری قاجاره‌کان پی‌ویستیان سازدا.

له‌ ولاره‌ ئاقا محمه‌د له‌ بزوتنی کورده‌کان خه‌به‌ردار بو‌؛ سوپا‌هیکی له‌ ژیر فه‌رمانی وه‌زیر له‌ شکر میرزا ئه‌سه‌دخان نووریدا ناره‌ سه‌ریان. برایم خه‌لیل خان هه‌موو جیگا‌ ته‌نگه‌کانی گرت و پردی خودا‌ ئافه‌رین که‌ له‌ سه‌ر چۆمی ئاراز بو‌، روخاندی. له‌ مبه‌ره و به‌ره‌وه‌ تو‌پی لی‌ گریدا و ئاماده‌ی شه‌ر بو‌.

له‌شکری قاجار به‌شه‌ر و کوژتار که‌وته‌ نیوانیان، کورد هه‌رچه‌نده‌ کو‌شان پی‌شیان پی‌ نه‌گیرا. قاجار گه‌یشتنه‌ سه‌ر پردی خودا‌ ئافه‌رین و پرده‌که‌یان دروست کرده‌وه، له‌ هه‌ر چوار لایه‌وه‌ بورجیان دانا و پریان کرد له‌ تو‌پ و ئه‌سپایی ئاورین. ئاقا محمه‌د بو‌ خو‌شی به‌له‌شکروه‌ گه‌یشته‌ سه‌ریان. شه‌ر و کوژتار گه‌رمه‌ی تی‌که‌وت و له‌شکری قاجار له‌ قه‌لای «په‌نا‌ئاوا» په‌نگانه‌وه.

برایم خه‌لیل خان به‌چوستی شه‌ری کرد و ریزه‌ی دوژمنی ده‌شکاند. تو‌پ و تفه‌نگ له‌ هه‌ردوو لاره‌ ده‌ستی به‌ ئاورباران کرد. برایم خه‌لیل خان محمه‌د به‌گ و ئه‌سه‌د به‌گی ناردن و جیگا‌ سه‌خته‌کانیان گرت.

په‌زا قولی‌خانی قاجار هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری «ته‌ختی تاوس» برایم خه‌لیل خان به‌ ده‌هه‌زار شه‌رکه‌ره‌وه‌ پیشی پی‌ گرت و ده‌ستی به‌ کوژتاریان کرد.

ئاقا محمه‌د له‌ و شه‌ر شه‌په‌رزه‌ کرا و ته‌نگه‌ی پی‌ هه‌لچنرا و که‌وته‌ ته‌قه‌لای فی‌ل و ده‌له‌سه‌وه‌. پیاوانی زانای خسته‌ نیوان که‌ به‌ مامله‌ت ئیش بپه‌نه‌وه‌. قاقه‌زیکی په‌یمانامه‌ی بو‌ برایم خه‌لیل خان نارد. ئاقا محمه‌د له‌ قاقه‌زه‌که‌یدا ئه‌م شیعه‌ره‌شی به‌ فارسی بو‌ نویسی:

ز منجیق فلک سنگ فتنه می بارد
تو ابلها نه‌گریزی به‌ آبگینه حصار

برایم خه‌لیل خان به‌م شیعه‌ فارسییه‌ جوابی داوه‌:

گر نگهدار من آنست، که من می دانم
شبش‌ه‌را در بغل سنگ نگه میدارد

له‌ لاییکه‌وه‌ به‌ موخابه‌ره‌ و قاقه‌ز نوویسین، برایم خه‌لیل خانیان راگرتبوو، له‌ لاییکی دیکه‌شه‌وه‌ شه‌ش هه‌زار سواره‌ی قاجاریان ناردبووه‌ سه‌ر برازاکانی برایم خان و به‌شه‌ر و کوژتار گرتبوویان.

برایم خان که‌ له‌وه‌ گه‌یشت، ئاوری له‌ جه‌رگ به‌ربوو، له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ ده‌ستی به‌هه‌لمه‌ت بردن کرد و قاجاره‌کانی هه‌لسووراند و وه‌ته‌نگی هیتان.

ئاقا محمه‌د که‌وته‌ پارانه‌وه‌ و قاقه‌زی لی‌ نویسی و دلخو‌شیی داوه‌ و برازاکانی‌شی به‌ردا و بو‌ی ناره‌وه‌. قاجار روو به‌ئه‌رده‌و‌یل گه‌رانه‌وه‌یان قه‌راردا (جلد ئه‌وه‌ل - ته‌ریخ قاجار - لاپه‌ره ۳۹).

ئاقا محمه‌د گه‌وره‌ و کاربه‌ده‌ست و لاره‌ نازاکانی قاجاری کو‌کرده‌وه‌ و پی‌ گوتن که‌: «ئیمه‌ به‌ئومیدی گرتنی ئاوربایه‌گان و قه‌وقاز له‌شکرمان هیتا سه‌ر قه‌لای په‌نا‌ئاوا، ئیستاکه‌ش هیچمان بو‌ نه‌کراوه‌ و زستانیشی به‌سه‌ره‌ات و له‌ ده‌ست کورد نفووسیکی قورسیشمان پو‌چ کرانه‌وه‌» جه‌وان و پیره‌کان ئه‌وه‌یان به‌بیری ئاقا محمه‌د کرد، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ قه‌راریان دا ده‌ست هه‌لگرن و روو به‌ئه‌رده‌و‌یل بگه‌رینه‌وه‌.

خان له‌ پاش ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌ خو‌ کو‌کرده‌وه‌ کرد و له‌ ته‌ک حکومه‌تی عروسا‌ بی‌که‌تی و خو‌شه‌ویستی گریدا و ری‌ککه‌وت. هه‌رچه‌کی پی‌ویستی بو‌ له‌ عروسا‌ کری و تو‌پ و ئه‌سپاییکی قورسی پی‌که‌وه‌نا. بو‌ ئینتزازی سوپا‌ه و تو‌پ و ئاوردان زابت و زانایانی عروسا‌ هیتا کن خو‌ی و به‌ده‌ستووری عروسا‌ سوپا‌هی ری‌کخست.

سالی ۱۲۱۲ ئیمپراتۆری عروسا‌ مرد. سالدات و زابتیکی که‌ له‌ لای بو‌ گه‌رانه‌وه‌ دوایی. برایم خه‌لیل خان ته‌نها له‌ گه‌ل ئومووری حوکمرانی خه‌ریکبوو. ئاقا محمه‌دی قاجار ئه‌وه‌ی به‌که‌لین زانی و بو‌شکاندنی کورده‌کانی تالش و شیروان و قه‌ره‌باغ له‌شکریکی قورسی سازکرد و له‌ تاران ده‌رکه‌وت و روو به‌ئه‌رده‌و‌یل سوپا‌هی ئاژۆت.

برایم خه‌لیل خان که‌وته‌ ترس و ته‌قه‌لاره‌، ناردی پردی خودا‌ ئافه‌رینی شکاند و قه‌لای

په‌ناناواى قايىم‌کرد و جينگا تەنگ و دەرپەندەکانى کردە مە‌تە‌رپز و پۆسە .

ئاقا محەمەد لە‌ولاولە روو بە‌پەردى خودا ئافە‌رین لە‌شکرى لى‌خورى؛ که گە‌يشته سەر ئاراز، پردى بە‌پروخاوى دى. که‌لە‌كى سازکرد و لە‌شکرە‌که‌ى بە‌هەزار ئە‌زىهت پە‌رانده‌وه، بە‌لام لە‌ که‌لە‌کدا گە‌لپک لە‌ لە‌شکرى بە‌ئاوداچوون و خنکان.

برایم خە‌لیل خان لە‌ خۆى وردبۆو، بە‌رابەرى کردنى بە‌ئە‌زىهت و پە‌ریشانى زانى. ژن و مندال و ئە‌سپايبىكى پىتى دەرپازبوو هە‌لگرت و رووى کردە شە‌كى و خاکی گزیه.

قاجارە‌کان بە‌بى شە‌روشۆر چوونە نى‌و پە‌ناناواوه، مال و گە‌نجینه‌یه‌كى چە‌ند سە‌د سالى -که لە‌ تەرەف ئە‌و بڼە‌مالە گە‌وره‌يه کۆ‌کرا‌بوونە‌وه -که‌وته دە‌ست تورکمانى قاجار. ژن و مندالپىكى زۆرى کورد بە‌سەرە رىمى تورکمان زگدپان و گە‌لپک بە‌دیل گيران. تورکمان گە‌لپک بە‌دورپنده‌ى و وه‌حشيانە بزووتنە‌وه و هیندپک مالیشيان بە‌جاریک پوچ کردە‌وه.

شە‌وى شە‌مووى ۲۱ى مانگى زىلحە‌جە‌ى سالى ۱۲۱۲ دوو کە‌س لە‌جەرگ سووتاوانى کورد، چوونە سەر ئاقا محەمەد و بە‌خە‌نجەر پارچە پارچە‌يان کرد و ئە‌مانە‌تى حوکمدارە‌کانى کوردى زە‌ند و هى دیکە‌ى که لە‌ لای بوون، هە‌لیان گرت و چوونە لای سادقخانى شاکا (جلد ئە‌وه‌ل - تە‌ریخ قاجار، لاپەرە ۴۵).

که ئاقا محەمەد کوژرا، شکسته که‌وته سوپاهى قاجارە‌وه. برایم خە‌لیل خان لە‌ هە‌موو لایپکە‌وه پە‌لامارى دان و گە‌لپكى کوژتن و تالانپكى زۆرى دە‌ست خۆى خست و گە‌راوه خاکی خۆى و دە‌ستى بە‌دامە‌زراندنە‌وه‌ى کیشوهرى کرد.

سالى ۱۲۱۳ فە‌تالى شای قاجار حوکمدارى تازه‌ى ئيران لە‌شکرپكى لە‌ژئیر فەرمانى حوسپین قولپخانى عیزە‌دینلودا ناردە سەر قە‌لای پە‌ناناوا و بە‌شکسته‌ى و پە‌ریشانى گە‌راوه دوایى. لە‌و سالە‌دا مانگى سە‌فەر فە‌تالى شا لە‌گە‌ل برایم خان موخابەرە‌ى کرد و بناغە‌ى دۆستى و ئاشنايه‌تبان دامە‌زراند، حکومە‌تى جوانشیر لە‌ تەرەف فە‌تالى شاوه تە‌سدىق کرا.

فە‌تالى شا لە‌ تە‌ورپز بوو، برایم خان «ئە‌بو فە‌تخ خان»ى کورپە بچووکە‌ى خۆى ناردە لای، لە‌ مە‌حالى گە‌رمە و لە‌میانج گە‌يشته فە‌تالى شا و بڼچینە‌ى پیکە‌تبان گرتدا و خە‌لات و نیشانى حوکمدارى بۆ برایم خە‌لیل خان نارد و ئە‌بو فە‌تخ خانیشى بە‌خان لە‌قە‌ب کرد (جلد ئە‌وه‌ل - تە‌ریخ قاجار، لاپەرە ۵۲).

سالى ۱۲۱۵ فە‌تالى شا بۆ ئاشنايه‌تى پایە‌داربوون، حە‌سە‌نخانى قەرە گویزلى بۆ

خوایزپىنى ناردە پە‌ناناوا، کچى برایم خە‌لیل خانى بۆ فە‌تالى شا خواست و گویزپانە‌وه.

قاجار بە‌وه‌ش دە‌ستبان هە‌لنە‌گرت، هەر رۆژە‌ى بە‌بهانه‌یه‌ک دە‌ست درپژبان دە‌کرد. برایم خە‌لیل خان ناچاربوو دیسان لە‌گە‌ل عرووس رپکە‌که‌وته‌وه و ناردى سالدات و قازاخ و زابپتىكى زۆرى عرووسى برده لای خۆى و ئىتفاقیكى قایمیان کرد.

فە‌تالى شا لە‌وه زۆر ئە‌ندیشه‌ناک بوو؛ ئە‌مرى دا بە‌عە‌باس میرزای نایبوسە‌لته‌نه که سوپاهپكى قورس بباته سەر کورده‌کان. سالى ۱۲۱۸ عە‌باس میرزا لە‌شکرى ناردە سەر قە‌لای پە‌ناناوا. لە‌ولاولە برایم خە‌لیل خان پىتى زانى، جە‌عفەر قولپخانى نە‌تە‌وه‌ى خۆى و فە‌زل عە‌لى بە‌گى جوانشیرى ناردنە گە‌نجە. لە‌ولاولە سالدات و قازاخپكى زۆریان بە‌ئالته و موهماته‌وه وەرگرت و گە‌رانە‌وه قە‌لای شووش.

برایم خان محەمەد حە‌سە‌نخانى کورپى خۆى و سوپاهى قەرە‌باخ و لە‌شکرى عرووسى ناردە سەر پردى خودا ئافە‌رین، لە‌ولاولە ئىسماعیل خانى دامغانى بە‌ئە‌مرى نایبوسە‌لته‌نه ببوو بە‌پیشمەرگە‌ى. لە‌شکر گە‌يشته چوار فرسە‌نگى پردى خودا ئافە‌رین، کورد و عرووس بۆ پيش بە‌قاجار گرتن بزووتن و شە‌رپكى زۆر چاکيان کرد.

ئىسماعیل خان شپزە کرا و تە‌نگە‌يان پىن هە‌لچنى و نزىكى هە‌لاتن و شکانیشى بوو، بە‌لام عە‌باس میرزا بە‌هاوارپه‌وه چوو. که تارىكى شە‌و داهاات دە‌ست لە‌ کوژتار بە‌ردراوه، کورده‌کانیش چوونە قە‌لای شووشە‌وه.

عە‌باس میرزا لە‌ لایپکە‌وه هە‌لمە‌تى برد فە‌تالى شاش لە‌لایپكى دیکە‌وه و روو بە‌تە‌ختى تاوس رۆيشت و دە‌ستى بە‌شەر و شوپش کرد. عە‌باس میرزا قە‌لای ئاق ئوغلانى گرت و لە‌ رپگای چناقچپه‌وه روو بە‌قە‌لای پە‌ناناوا رۆيشت. برایم خە‌لیل خان بۆ بە‌رابەرە‌ى ئامادە‌ى شە‌رپوو.

«گورگین پۆلۆنىک» و «کاتارا وسكى» فەرماندە‌ى عرووس بە‌سوپاهپكى عرووسە‌وه لە‌ گە‌نجە دەرکە‌وتن و بە‌هاواری برایم خە‌لیل خانە‌وه چوون و روویان کردە پردى خودا ئافە‌رین.

نایبوسە‌لته‌نه که وایزانی، ناچار بۆ پيش بە‌پۆلۆنىک گرتن، جلە‌وى سووراندە‌وه، رۆژى ۲۵ى مانگى رە‌ببىعى یە‌ک، لە‌شکرى قاجار پیاوانە کوژشان، تۆپ و تە‌فە‌نگ لە‌ هە‌ردوولاولە دە‌ستى بە‌تە‌قە و گرمە کرد. لە‌ پیاوه ناودارە‌کانى قاجار گە‌لپک بە‌ر گوللە‌تۆپ کە‌وتن.

عرووس له لایبیکه وه له گه ل شهر خه ریکبوو، له لایبیکه دیکه وه مه ته ریزبان ده کولای و له لایبیکه تره وه توپیان داو بیژت.

فه تالی شا که وه ته ئه ندیشه وه، حوسین قولیخانی دامغانی به شه ش هزار پیاوی نازاوه ناره یارمه تی عه باس میرزا. شه ش شه و شه ش روژان له سه ر بییک شه ر و کوژتار کرا. له و شه ره دا پۆلۆنیک له سی جی زامدار کرا. عرووس به شه و که وتنه نیو قه لای «ته رناوت» وه. قاجار له وه گه یشتن چوار ده وه ی قه لایان گرت. پۆلۆنیک هه تا سی روژ ئه مانی خواست؛ شه ر راگیرا. شه وی سیه م پۆلۆنیک ریگای گه نجی گرت و بوی ده رچوو (جلد ئه وه ل - ئه تریخ قاجار، لاپه ره ۶۶ - ۶۷).

برایم خان له گه ل به خیتو کردنی پردی خودا ئافه رین خه ریکبوو. له شکرکی له قه لای په ناواوا خزاند که پیش به دوژمن بگرن، سوپاهیکی ناره پیش فه تالی شا، ته ختی تاوسیشی له دوژمن به خیتو کرد. عرووس له هه موو لایبیکه وه روو به خاکی ئیران که وتنه بزوتن. فه تالی شا ئه مانی خوازت و روو به تاران گه راه.

برایم خه لیل خان بو نیوان خووشی راگرتن له ته ک عرووسا «ئیشپه خدر» ی سه ردارای عرووسی میوانداری کرد و له قه لای شووش یه کتریان چاوپیکه وت و له سه ر ئه مه قه رار و په یمانیان گرتدا، که خاکی برایم خه لیل خان له ژیر چاوه دپیری حکومه تی عرووسا نازاد و سه ره خو بیت. حکومه تی عرووس له هه موو ته نگانه بییکا به دراو و چه ک و سالدات یاریده ی بدات. به وجوه په یماننامه یان نوویسی و بو یه کتریان موژکرد، چوارسه د سالدات و چوار توپی بو برایم خان به جیهیشت و گه راه و چوه گه نجه.

برایم خه لیل خان هه تا سالی ۱۲۲۱ به و په یمانه له گه ل حکومه تی عرووسا به خووشی رایبواردو و به حوکمرانی به سه ری برد، له و سالداه هه موو ئومووری حکومه ته کانی فره نسه و ئینگیلیز و عوسمانی له گه ل قاجاره کانا چاکرا بوو. حکومه تی قاجار شکلتیکی حکومه تیی وهرگرتبوو، روژ به روژ له ته ک حکومه ته گه وه کانا ئیتیفایقی ئه کرد.

برایم خه لیل خان که وه ته ئه ندیشه وه، چونکه له و موده ته دا گه لیک و هعه دی به راه و ژوی له عرووس چاوپیکه وت و له ئیداره و کرده و یانا و هره ز ببوو، قه راری دا که عرووسی له خاکی خوئی ده رخوا، به شه رتی له گه ل قاجار رییکه وئی. له سه ر ئه و فیکره ده سستی به موخابه ره کردن کرد.

ئه بو فه تیح خانی کوپی خوئی ناره تاران و بناغه ی ئاشنایی و دوستییان له ته ک قاجار دامه زراند.

فه تالی شا بو عه باس میرزای نوویسی که یارمه تیان بکا. عه باس میرزا سوپاهیکی سازکردو فه ره جو لالاخانی شاه سه وان و ئامانولالاخانی هه و شارو ئیسماعیل خانیدا مه غانی کردنه سه رکرده و خستینه ژیر فه رمانی ئه بو فه تیح خانه وه و ناردنی. ئه و له شکره چوو له پردی خودا ئافه رین په ربیبه وه.

جه عفه ر قولیخانی کوپی ئه بو فه تیح خان - که مامی ئیبراهیم خه لیل خان بو - له نیو عرووسان بوو. «مایور» ناو، سه رکرده کی عرووس جه عفه ر قولیخانی بو داوای میرات کردن له ئیبراهیم خه لیل خان هه وادار کرد و سی سه د سالداتی دایی که بجیتته سه ر ئیبراهیم خه لیل خان. به و هیزه وه چوه قه لای گوزیده.

شه وی بیست و سی مانگی ره بیعی یه کی سالی هه زار دو سه د و بیست و یه ک له ریگایبیکه که له قه لاه بو مالی ئیبراهیم خه لیل خان ئه چوو جه عفه ر قولیخان و چند سالداتیک به و ریگایه دا چون، له وه ختی خه وای برایم خه لیل خان و ژنی - که خوشکی سه لیم خانی شه کی بوو - کچیکه - که خوشکه زای هومانخانی له گزی بوو - چند کور و کچی دیکه ی ئیبراهیم خه لیل خانیان به جاریک کوژت (جلد ئه وه ل، ته تریخ قاجار، لاپه ره ۷۹).

جه عفه ر قولیخان به قسه ی مایور ئه و گونا هه گه وره یه ی کرد به بی فایده بوو. له نه تیجه دا حوکمداری قه ره باغ له ته ره ف مایوره وه درا به مه هدی قولیخانی کوپی برایم خه لیل خان.

سه لیم خانی شه کی له ولاره که ئه و سه ره به وورده ی بیسته وه، زور دلگیربوو. قاقه زبکی له عه باس میرزا نوویسی و گوتی: هه رچه نده له سه ر مسته فاخانی شیروانی هه واداری عرووسم ئه کرد، ئه و له سه ر مه ی مه سته لی برایم خه لیل خان روو گه ردان بووم. بو کوژتاری عرووس ناماده م و چاوه نوژی یارمه تیتان ئه که م.

عه باس میرزا ئه مری دا به فه ره جو لالاخانی شاسه وان، به هیزبیکه به ده سستیبه وه یه بو یارمه تی سه لیم خان بجیت و له ته کیا کومه کی بکات. (جلد ئه وه ل، ته تریخ قاجار، لاپه ره ۷۹).

۷- مههدی قولیخان، کوری ئیبراهیم خلیل خان

که جه عفر قولیخان ئه و بنه ماله ی پوچ کرده وه، چاوه نۆزی لوتفی مایۆر بوو که بیکاته حوکمداری قهره باغ. مایۆر ناردی مههدی قولیخانی کوری برایم خه لیلخانی برده لای خوئی و دلخوئی داوه و خه لاتتی کرد و توپ و چهک و پیوستی دایج و ناردیه وه سهر قهره باغ و له جیگای باوکی دایمه زرانده وه.

مههدی قولیخان له گه ل حوکمرانی و ئیداره کردن له تهک عرووسا خه ریکبوو. ره عیه ته بلاوه کانی به لوتف و میهره بانی له سه رخوی کۆکردنه وه.

سالی ۱۲۲۶ قاجاره کان به په نهانی میلله ته که یان ده بزوت. عه شیره تی ئه میر - که کورد بو - له خاکی قهره باغا که وتنه سهر هه وه سی شویش؛ په لاماری شووشیان دا و له دهروازی خه لیفه وه چونه ژوور. گیشه گیا و نه باری دانه و پله ی سالداتی عرووس که بو یارمه تی مههدی قولیخان له شووش دانیشتبوون، سوتاندیان (جلد ئه وه)، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۱۱۶).

حاجی محه مه دخانی قهره گۆیز له ته ره ف هه تالی شاهه ناردرا سهر قهره باغ. ئه ویش به له شکرکی قورسه وه چوو له چۆمی ئاراز په ریه وه. مههدی قولیخان له قه لای عه سه که ران بو به رابه ری ئاماده بوو. حاجی محه مه دخان نه یوئرا نزیک به و قه لایه بیت؛ له چۆمی «ته رته ر» په ریه وه و بو سهر عه شیره تی جه برانی کورد ناژۆت. ئه و عه شیره ته له سهر چیا به رزه کانه وه لنگیان دا سهر قاجاران و کورژتاریان لی کردن و به شپزه یی گپراپانه وه دوایی.

جه عفر قولیخانی کوری میر حه سه نه خانی کوری برایم خه لیلخان، له گه ل کوردی جه برانی ته مایان بوو له گه ل قاجار ریککه ون؛ به لام له مه ده ترسان که ئه بو فه تح خانی برا گچکه ی - که هه واداری ئیران بو - نه باده بیانگریت و ته سلیم به قاجاران بکات.

ئه و له و خه یاله دا بوو، عرووسیش ئاور له گیشه و ئه نبار به ردان له وانه وه ده زانی. جه عفر قولیخان و لوتف عه لی ئاغای جه برانی گرتن و خستنیه حه پسه وه، مه حموود ئاغای جه برانی هه موو عه شیره ته که ی هه لگرت و چۆوه سهر چیا به رزه کان که له کورژتاریان بپاریزین.

له ولاره ئه بو فه تح خانی جوانشیر به نایبوسه لته نه ی گوت: که بو رزگار بوونی کورده کان له ده ست عرووسا یارمه تیه ک بکا. عه باس میرزا ئه وه ی به که لئین زانی له وه دوازه ی

موحه ره م ئه مری دا له شکرکیان ئاماده کرد که به هاواری کورده کانی قهره باغه وه بچن.

عرووس له ولاره جه عفر قولیخان و لوتف عه لی ئاغایان سوار کردن و په نجا سوار سالداتیان له گه ل خستن و بو گه نجه ی به ریکردن. که گه یشتنه سه رچۆمی ته رته ر جلّه وی ئه سپه کانیان به ده ست سالداتیکه وه بوو، هه وساری جلّه وه که یان بری و ده ستیان به یالی ئه سپه وه گرت و به ریکیفکوت هه لاتن، هه تا خوئیان گه یانده نیو عه شیره تی جه برانی.

ههر که خوئیان گه یانده نیو عه شیره ته که، به بارکردنیان دان و روو به خاکی قاجار رویشتن؛ چونه لای عه باس میرزا وه به لوتف و میهره بانی نوازش کران. جه عفر قولیخان کرده حاکی قهره باغ و سالی چوار هه زار تومه ن جیره ی بو بریه وه (جلد ئه وه)، ته ئریخ قاجار، لاپه ره ۱۱۷ - ۱۱۸).

جه عفر قولیخان به هیزکی که هه بیوو، له ریکای ئه سلاندوز بو قه لای سولتان رویشتن و سواره ی چاردا ده رو گه یشتنه هه واری هه وشاری و مه قده م. له گه ل جه برانی ریککه وتن و هه موو عه شیره ته کورده کانی قهره باغی - که له نیو همیشه و لیره وار و چیاکانا خوئیان شارده بووه - کویان کرده وه و باربان کردن و له چۆمی ئارازیان په رانده وه وه له کورژتاریان رزگار کردن.

له ولاره نایبوسه لته نه سوپاهیکی قورسی بو سهر قه لای سولتان نارد که له نیونی خاکی شه کی و شیروان و شووش و گه نجه دا هه لکه وتوو. «مسته ر له زی» ئینگلیز ئه مری دا توپه ئاوربارانه کانیان روو به له شکرگای مههدی قولیخانی جوانشیر و عرووس کرده وه و شه ر و کورژتار ده ست پیکرا.

چهند که پتان و ئه فیچال و شه رزه ند و ته نها مایۆرکیان کورژتن و مایۆریک و چند سالدات و توپ به دیل گیران.

مههدی قولیخان که وایزانی، له گه ل سواره کانی خوئی له مه یدانی خوئیاری ده رکه وت و رزگار بوو. که عرووسه کان مههدی قولیخانیان به هه لاتوو دیت، خوئیان ته سلیم به قاجاران کرد.

جه عفر قولیخانی کوری برایم خه لیلخان له شکرکی هه لگرت و چوو شه ش هه زار ماله کوردی قهره باغی بارکردن و بردنیه قهره داغ و له نیو شه ر و کورژتاری ده رخنه.

له قه لای په ناوا چوار سه د سالدات و دووسه د سواره ی کورد به چوار توپه وه ده رکه وتن که به هاواری له شکرکی قه لای سولتانه وه بچن. که له شکسته ی ئه وان ئاگادار بوون، چونه

قه‌لای «نزناووت». جه‌عفهر قولیخان به‌له‌شکره‌وه چووه سه‌ریان. نه‌وانیش به‌و زستانه به‌شهو له‌و قه‌لایه ده‌رکه‌وتن و روو به‌چیای «جمرق» هه‌لاتن. جه‌عفهر قولیخان که‌وته دوویان؛ به‌لام به‌بج شه‌ر گه‌رایه دوایی. هیندیک نهرمه‌نی که له دامینی نه‌و چیاپه‌دا بوون، باری کردن و بردنیه که‌نار چومی ناراز و دایمه‌زاندن.

له‌وده‌مه‌دا «یه‌نه‌رال مه‌رکین» سه‌رداری عرووس، چووبوو بۆ پیکه‌پینانی شیخ‌عه‌لیخانی قه‌به و له‌گزیه و داغستان وه‌ مسته‌فاخانی شیروان که له‌و بزوتنه‌وه‌یه ناگاداربوو، گه‌راوه له‌ چومی «کری» په‌ریه‌وه چووه قه‌ره‌باغ و دل‌خوشی مه‌هدی قولیخانی داوه و «یه‌نه‌رال کتاروسکی» کرده‌ هاوالی وه له‌ قه‌لای شوشی دانا و گه‌راوه تفلیس.

عه‌باس میرزا له‌به‌ر سه‌رمای زستان و بی‌تالیکی و دانه‌وتله، له‌م خاکه‌دا مانه‌وه‌ی به‌چاک نه‌زانی و بانگی جه‌عفهر قولیخانی جوانشیری کرد و به‌خه‌لاتی حوکمرانی قه‌ره‌باغ و قه‌ره‌داغ نوازش کرا و له‌سه‌ر قه‌ره‌چه‌داغ دانیشتنی رانه‌سپارد، هه‌تا قه‌ره‌داغ ده‌ست ده‌خری، بۆ خوشی گه‌راوه ته‌وریز.

سالی ۱۲۲۸ نیوانی نیران و عرووس له‌سه‌ر چاکبوون بوو، هه‌ردوولا بۆ پیکه‌هاتن ده‌کوژشان. عرووسه‌کان فیله‌تیکیان کرد، چهند که‌سیکی قه‌ره‌باغییان نارده‌ لای جه‌عفهر قولیخانی جوان شیر و خه‌له‌تان‌دیان؛ گو‌تیا نئیمه له‌ ته‌ره‌ف عه‌شیره‌ته‌کانی قه‌ره‌باغه‌وه هاتووین، نه‌گه‌ر سوپاه‌یکمان له‌گه‌ل خه‌ن و یاریده‌مان بدن، ده‌چین نه‌و عه‌شایره‌ی که‌ ماون باریان ده‌که‌ین و ده‌یان‌په‌رتینه‌وه.

جه‌عفهر قولیخان هه‌ل‌خه‌له‌تان‌درا و به‌یه‌نه‌رالی عرووس راگه‌یان‌درا؛ نه‌ویش له‌شکریتی قورسی نارده‌ پیش. که‌ نزیک‌تربوون، له‌شکری قه‌ره‌باغ و ایزانی که‌ سوپاهی دۆسته، دووچاری یه‌کتربوون کوژتاریان ده‌ست‌پیکرد.

نایبولسه‌لته‌نه که له‌وه ناگادار بوو، له‌شکری نارده‌ هاواری جه‌عفهر قولیخان. دوو شه‌و و دوو رۆژ، به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌رکرا. هیندیک له‌ سالداتی عرووس که له‌ شه‌ری سولتان به‌دیل گیرابوون، هه‌لاتن و خۆیان گه‌یانده‌وه نیو عرووسان.

نه‌و سالداته عرووسییان خسته‌ هه‌وه‌سی شه‌به‌یخوون. شه‌وی به‌سه‌ر له‌شکری قاجار و کوردیان دادا. له‌ نه‌وه‌ل شه‌رپدا «مسته‌ر گشت» ی ئینگلیز که‌ سه‌ره‌نگی فه‌وجی شکاک و نه‌خچه‌وان بوو، له‌گه‌ل چهند که‌سیک کوژران.

نایبولسه‌لته‌نه له‌ نه‌سپ به‌ریه‌وه‌وه و به‌هه‌زار نه‌زیه‌ت رزگاربوو. شکسته‌بیککی پیس

که‌وته نیویان. عرووس سه‌رکه‌وت و قاجار هه‌لات. جه‌عفهر قولیخان له‌نیو مه‌یدان ده‌رکه‌وت و چووه مشکین.

مه‌هدی قولیخانی جوانشیر له‌ هه‌موو لاییکه‌وه جواپی له‌ عه‌شایر و گه‌وره‌کانی قه‌ره‌باغ نارد که‌ چیدیکه‌ نه‌بنه‌ مایه‌ی فیتنه. به‌هه‌ر جوژیک بوو ریک‌خستن و له‌گه‌ل عرووس بیکه‌تیا نگریدا و عرووسیان برده‌وه قه‌ره‌باغ.

له‌ پاش چهند سالیک حوکومه‌تی عرووس و قاجار ئیتفاقیکی قورسیان کرد و تخووب و سنووریان دامه‌زاند.

نه‌و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه له‌ حوکمدارییه‌وه به‌مه‌ئمووریتی قاجار و عرووس راباردن، پووج کرانه‌وه. (جلد دووه‌م، ته‌تریخ قاجار، لاپه‌ره ۳۳۴).

۸- جه‌عفهرخانی کوردی به‌یات

نه‌و زاته وه‌ک ئومه‌راکانی کورد حوکمرانیکی سه‌ریه‌خۆی نازاد بوو. له‌ چاغی حوکومه‌تی زنده‌وه له‌ نیشاپور فه‌رمان‌په‌وایی ده‌کرد.

سالی ۱۲۱۰ ناقا محمه‌دی قاجار رووی له‌ خاکی خوراسان کرد. جه‌عفهرخان به‌سوپاهی خۆیه‌وه چووه لای و فه‌رمانی حوکمرانیکی خۆی پی ته‌سدیق کرد و له‌ته‌کیا ریک‌که‌وت.

ناقا محمه‌د به‌و رویشتنه‌ی که‌ به‌ره‌و نیشاپور رویشت، نه‌و عه‌هد و په‌یمان‌ه‌ی به‌جه‌عفهرخانی دابوو، به‌رگه‌شتی نواند و نیشاپوری تالان‌کرد. جه‌عفهرخان و ژن و مندالی به‌نه‌زیه‌ت گرتن و ناردنیه تاران و هه‌موو سه‌را و عیماره‌تی چهند سه‌ده سالی نه‌و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌تالان برد.

سالی ۱۲۱۳ جه‌عفهرخان له‌ زیلله‌ت و به‌ند رزگار بوو و به‌حاکمی نیشاپور ناردراره سه‌ر خاکی خۆی. به‌لام که‌ گه‌یشته نیو میلله‌ت و خزمانی، ده‌ستوردی له‌سه‌رکه‌وتن کرد.

له‌وساله‌دا سادقخانی شکاک چووه سه‌ر چناران و فه‌تالی شای قاجارپیش چووه نیشاپور. جه‌عفهرخان ریک‌گای چوونه نیو شاری به‌قاجاره‌کان نه‌دا، بورج و باروو ده‌روازه و قه‌لای شاری توندکرد و تۆپ و موهمماتی دانا و بۆ به‌راه‌ریکردن ناماده‌ی شه‌رپوو.

نامۆزاییکی جه‌عفهرخان ناوی حوسین قولیخان بوو؛ به‌دلگیری زیزوو، په‌نای بۆ فه‌تالی شا برد و به‌لوتف و شادی و به‌خشش قبوولی کرد و بۆ رۆژیکی پیویست له‌ که‌لینا رایگرت.

لهشکری قاجار که و ته دپهاتی نیشاپور و دهستیان به کوژتار و تالانکرد. فهتالی شا له پاش موعامه لهی دورندانه له گه ل کوردی نیشاپوردا، کوپتکی جه عفه رخانی - که له لای به گره و راگیرا بوو - بردیانه پیش قه لای نیشاپور و بانگی جه عفه رخانیان کرد نه گه ر خوی ته سلیم نه کات، کوپه که ی بکوژن. جه عفه رخان جوابی نه دانه وه.

فهتالی شا کوپتکی نازداری له بهرچاوی جه عفه رخان و کورده کانا کوژت و سه ره که بیان له به دهنی جوئی کرده وه.

جه عفه رخان زیاتر دلقهوی و رق هه ستاو بوو، بو شهر و کوژتار چیره بوو. ته نگه ی به فهتالی شا هه لچنی و په ریشانی کرد.

فهتالی شا ناچار بوو بناغه ی ناشایی دانیت و فهرمانی حوکمرانی جه عفه رخانی ته سدیق کرد و بناغه ی ریکه که و تنی دامه زانده وه و گه راوه تاران.

له سه فدهری فهتالی شا بو خوړاسان جه عفه رخان چوه لای و له ته کیا گه رانه وه تاران و دووباره بو شهر کردن له گه لیا چوه مه شه ه د. که گه یشتنه مه نزلئی «نارغیان» جه عفه رخان خه لات و نیشانی حوکمرانی نیشاپوری پی درا و گه راوه نیشاپور.

سالی ۱۲۱۵ مانگی زیلحه جه، فهتالی شا بو گرتنی «ناق قه لا» که نه لایارخانی کوردی لی بوو، وه بو ده ستخستنی «سه بزه وار» که له ده ست کورده کانا بوو، سوپاه و موهمماتی هه لگرت و له تارانه وه که و ته ریگا.

۱۵ موحه رهمی سالی ۱۲۱۶ گه یشته «بینگی قه لا» که له بیگه قه لاکانی نه لایارخان بوو؛ به هه لمه تدان گرتیان و تالان بیان کرد و له گه ل خاک راستی بیان کرد، وه هه موو نه هالیبه که بیان کوژت و چونه سه ره سه بزه وار (جلد نه وه ل، ته ریخ قاجار، لاپه ره ۵۸).

نه لایارخان بو به رابه ی تاماده ی شه رپوو. له دوا ی شهر و کوژتاریکی زور، به مامله ت له گه ل فهتالی شار ریکه که و ت؛ به مه رجی کچتکی خوی به ژنی بداته فهتالی شا پیکه اتن.

فهتالی شا له سه بزه واره وه ته مای چونه سه ره نیشاپوری کرد، جه عفه رخان دهستی . به خو کوژدنه وه کرد و لهشکری سازدا و بو پیش به فیتنه گرتنی فهتالی شا تاماده ی شه رپوو. فهتالی شا لهشکریکی له ژتیر فه رمانده ی حوسین قولیخاندا نارده سه ره جه عفه رخان و به ره عیه ت کوژتن و دپهات سوتانندن روو به نیشاپور چوو. جه عفه رخان بو پیش پتی گرتنی له شار ده رکه و ت و شهر و کوژتار له هه ردوو لاه ده ستپیکرا. حوسین

قولیخان و ته نگ هات، به په ریشانی و بلاوی له مهیدانی شهر ده رکه و ت و به شکاوی هه لات.

فهتالی شا نه و جار هه ش ناچار ی گه رانه وه بوو بو تاران. جه عفه رخان به دلخوشی و تالانیککی زور و ده ده ست خست روو به نیشاپور چوو، دهستی به نوموور و سوپاه تاماده کردن و نه سپاب ریکه خست کرد.

سالی ۱۲۱۷ فهتالی شا دیسان بو گرتنی نیشاپور لهشکریکی قورسی له ژتیر فه رمانی شازاده حوسین خانی قاجاردا نارده سه ره جه عفه رخان.

جه عفه رخان بو بیان ده رکه و ت و ته نگه ی پی هه لچنین و به توپ و تفهنگ ناو ربارانی کردن و هه ردوولا شیرانه شهر و کوژتاریان له یه کتر کرد و له دوا ییدا شازاده شکا و نه سپاب و جبه خانه و توپ و بارووتیکی زوری بو کورده کان به جیه یشت.

لهو ساله دا فهتالی شا، شازهمانی نه فغانی نارده لای جه عفه رخان که چیدیکه سه رکیشی نه کات. جه عفه رخان جوابی دا و قسه ی به هیند نه گرت.

فهتالی شا سوپاهتکی بیست هه زاری له ژتیر فه رمانی ئیبراهیم خاندان و پازده هه زار سواری له ژتیر فه رمانی سوله یان خانی قاجاردا نارده سه ره جه عفه رخان و نه مر درا به هه موو خه وانینه کانی خوړاسان که کومه گی نه دوو لهشکره بکن. لهشکر فریای چوون نه که و تن. کوژتنی ئیبراهیم خانی ئیعتما د ولده وه که و ته تاران، لهشکر پاشکه و ت و جه عفه رخان دلقهوی بوو (جلد نه وه ل، ته ریخ قاجار لاپه ره ۵۹).

جه عفه رخان هه روه ها له گه ل حوکمرانی خه ربک بوو هه تا [له] سالی ۱۲۲۸ دا مرد و حوسین قولیخانی کوپ له جتی دانیش؛ هه تا سالی ۱۲۳۱ که و ته ده ست قاجاران.

۹- عه لیخانی کوردی خه م سه

نه و پیاهه گه وره یه له بنه ماله ی میرانی کوردی خه م سه بوو. له په رای که ریمخانی زه نددا به راستی که مه ری گریدا بوو. له میلله ت و نیلی خوی دهسته لهشکریکی سواری و پیاده ی هه میشه له سوپاهی زه نددا هه بوو؛ بو خوشی سه رکرده ییکی ناودار و جه نگا وهر و ره شید بوو.

سالی ۱۱۹۸ له گه ل جه عفه رخانی کوپ سادقخانی زه ند - که برازای که ریمخان بوو - بو هیندیک مه سایل چووبونه مه حالی خه م سه. له نه وه لی سالی ۱۱۹۹ دا، عه لی مورادخانی حوکمرانی زه ند مرد. جه عفه رخان بو گه یشتنه سه ره ته ختی حوکمران، به له ز له

خەم سەوھ روو بەشیراز گەراوھ. عەلیخان بەبھانە ی لەشکر کۆکردنەوھ خۆی وەپاشدا. عەلیخان کە تەماشای کرد ئاقا محەمەدی قاجار لە لاییکەوھ لە سەرکێشی دایە و لە تەرەف گەیلان و ئاوربایگانەوھ کوردەکان لە بەند و تەندان و حکوومەتی زەندیش لە کەموکورتی دایە، خۆی کۆکردوھ و ئێلەکە ی خۆ بەخێوکردنی لەکن چاکتربوو، دەستی بەپێویست سازکردن و ئامادەبوون کردو چاوەنۆری دەم و چاغ بوو.

سالی ۱۲۰۰ ئاقا محەمەدی قاجار چووھ سەر شاری «قوم» و نەجەف خانی زەند - کە لەوئ حاکم بوو - دەرپەاندرا و قوم کەوتە دەست قاجارەوھ. عەلیخان بۆرۆژی پاشەمین بەپەنھانی موخابەرەییکی سەرورۆی لەتەکا کرد.

کە ئاقا محەمەد گەیشتە کاشان، چووھ دیدەنی و گەراوھ و نەبزیکی گرت. ھەرەکو لە پیشیشدا حاکم سەرداریکی سەرەخۆ بوو، بەجاریک بۆ سەرەخۆیی ئامادە ی خۆی بوو.

لەوسالەدا جەعفەر خانی زەند بەلەشکرێکی قورسەوھ چووھ ئیسفەھان و تەمای چوونە سەر تارانێ ھەبوو. عەلیخان کەوتە جوولانەوھ و تۆلە ئەستاندنەوھ لە قاجاران و کۆمەگی و یاریدەدانی جەعفەر خان.

ئاقا محەمەد لەولاوھ کە ئەوھ ی زانیەوھ لەشکرێکی ناردە سەر عەلیخان کە بیخەن و سەری نەرمکەن. بەلام ھەرەکو چۆن گەیشتن، گەرانەوھ.

سالی ۱۲۰۱ ئاقا محەمەد چووھ سەر ئیسفەھان و لەوئوھ لەشکرێکی ناردە سەر عەلیخان. لە پاش شەر و کوژتاریکی قورس، عەلیخان گیرا. لە ئیسفەھان لە عیمارەتی ھەوت دەست، میلیان لە چاوی کیشا و کوژیان کرد و بەھزار ئەزبەت کوژتیان. (جلد ئەوھل، تەئریخ قاجار، لاپەرە ۲۸).

۱۰- حوسین قولیخانی کوردی دنبۆلی

بنەمالە ی دنبۆلی (زازا) زۆر لە پیشینەوھ لە خاکی خۆی حوکمرا ن بوو. لەو بنەمالە کوردە حوسین خان لە چاغی زەکی خانی زەندا، ببوو بە حوکمرا نی خۆی و تەوریز و مەرەند. بەشەھامەت و نازیایی ناویانگی کردبوو. لەگەل کوردەکانی جوانشیر زۆر دۆست بوو. لە پاشان کچی برایم خەلیلخانی جوانشیری بۆ خۆی خواست و خزمایەتیشیان پەیا کرد.

سالی ۱۲۰۵ ئاقا محەمەدی قاجار کە روو بە ئاوربایگان چوو، حوسین قولیخان لەتەکیا رێککەوت.

ئاقا محەمەد کە گەیشتە قەرەجەداغ، حوسین قولیخان لەتەکیا بوو. زۆری لێی کرد بەبێ لێکدانەوھ، خیزانی - کە کچی برایم خەلیلخانی بوو - بەسوورەتی گرو پیتی ناردە قەزوین و حکوومەتی تەوریز و خۆی بۆ تەسدیق کرد.

سالی ۱۲۱۳ کە فەتالی شا چووھ سەر ورمی، حوسین قولیخان میواندارییکی بۆ کرد کە تا ئەو رۆژە بۆ ھیچ حوکمرا نیکی نەکرابوو «تاریخ قاجار لاپەرە ۵۱» دەلیت: «میواندارییکی وا ھیچ حوکمرا نیکی نەیدیتبوو ھیچ حوکمرا نیکی نەیکرد بوو».

حوسین قولیخان لەوسالەدا چاغی زستان بە حوکمرا نی خۆی رادەبوارد، مرد. لەمە بەولاوھ لەباسی جەعفەر قولیخانی برایا دیتە گۆتن.

۱۱- جەعفەر قولیخانی کوردی دنبۆلی

سالی ۱۲۱۲ ی مانگی رەبیعی یەک لە تەرەف فەتالی شاوھ کرا بە فەرمانگوزاری تەوریز و خۆی؛ بەلام ھەر بەپەرا لە لای فەتالی شا رادەبوارد.

سالی ۱۲۱۳ کرا بە حوکمرا نی ئاوربایگان، لە تارانەوھ کەوتە رێگا. سادقخانی شکاک (ھەرەکو لەپیشدا گوترا) لە ترسا دەستی لە گەرمەر و سەردەر بەرداو روو بەشیروان ھەلات.

جەعفەر قولیخان کە گەیشتە تەوریز دەستی بەخۆ کۆکردنەوھ کرد و میللەتی گرد کرد و دلخۆشی دانەوھ و سەری لە قاجارەکان وەرچەر خاند. جوابی لە سادقخان نارد کە بگەریتەوھ و لە تەکیا رێککەوئیت. ئەو دوو ئەمیرە کوردە رێککەوتن. محەمەد قولیخانی ھەوشاریشیان کردە ھاو دەنگ.

حوسین قولیخانی برازای محەمەد قولیخان بەپەنھانی چووھ تاران و سەر بھووردی جەعفەر قولیخانی بۆ فەتالی شا گێراوھ. فەتالی شا بۆ چوونە سەر جەعفەر قولیخان، حوسین قولیخانی ھەوشاری کردە حاکمی ورمی و سلیمان خانی نیزامولەوھ لەشی بەلەشکرەوھ کردە «پیشمەرگە» و بەریی کردن.

سادقخان بەپەنھانی لەگەل حوسین قولی خانای موخابەرە ی کرد. کەلێی ئەمین بوو، ھەستا چووھ لای. لەولاوھ جەعفەر قولیخان ئەمە ی زانی، ھەستا چووھ نیو ئێلە کوردە یەزیدیەکان، لە دنبۆلی و شکاک و یەزیدی لەشکرێکی کۆکردوھ.

محهمه قوليخانی ههوشاری چوه نیوشاری ورمی و لهشکری کۆکردهوه و کهلای لهسهرخۆ گرتیدا. حوسین قوليخانی بهپشتیوانی ئیلی بلباس چوه سهر کهلای ورمی و دهورهی دا و بهکه م شهپیک ورمیی گرت. محهمه قوليخانی مامی دهستههست کرد و سهربهووردی بۆ فهتالی شا نوویسی.

فهتالی شا ئه مری دا به میرزا رهزا قوليخانی مونشیئوله مالیک روو به ورمی پروات. که گه یشته ورمی، مالی محهمه قوليخانی تالانکرد و ئه شره فغانی ده ماوهندی کرده حاکمی ورمی.

فهتالی شا خۆی له وده مه دا گه یشته ورمی، بهرگی سووکییان له بهر محهمه قوليخانی ههوشاری کرد و هه موو بازارپان گرتیدا و ئابروویان برد و خۆشی له ئاوربایه گانه وه گه راوه.

سالێ ۱۲۱۳ مانگی ره بیعی یه که جه عفه ر قوليخانی لهشکریکی له کوردی یه زیدی و دنبۆلی و شکاک کۆکرده وه و له چیاکانی هه کاری روو به خۆی هه لمه تی برد. حوسین قوليخانی براگه و ره ی خۆی ده و ره دا. حوسین قوليخانی له نیو که لادا و جه عفه ر قوليخانی له ده و ره ده ستیان به شه پر کرد. حوسین قوليخانی دنبلی به له ز قاقه زتیکی بۆ فهتالی شا نارد و کۆمه گی لی خواست. فهتالی شا به تالوکه ئیبراهیم خانی قاجاری به لهشکره وه بۆ نارد. حوسین خان و ئیبراهیم خان بۆ به رابه ری جه عفه ر قوليخانی لهشکریان ریزکرد و له هه ردو لاه به شیریی تیژ ده ست به خۆین رژان و تۆپ و تفه نگ ئاورباران کرد.

حوسین خان چونکه دونیا دیده و شه ر و کار ئامزوده تر بوو له جه عفه ر قوليخانی به ته دبیر خۆی سهر خست.

جه عفه ر قوليخانی ناچار دهستی له شه ر به ردا و روو به چیاکانی هه کاری گه راوه پاشی. چونکه زستان به سه ردا هات، فهتالی شا ئه مری دا ئیبراهیم خان له ته وریزه وه و جه عفه ر خانی له خۆی دانیشن. له و ساله دا ده می زستان حوسین خانی دنبلی له که لای خۆی به ئامرزی خودا شاد بوو.

جه عفه ر قوليخانی که مردنی کاکی بیسته وه، لهشکری هه لگرت و چوه خۆی، ئه هالی شار پیشوازبان کرد و به شادمانی بردیانه نیو که لاهه. جه عفه ر قوليخانی دلخۆشی ئه هالی داوه، گه و ره کانی خه لاکت کرد و له گه ل ریکه خستن و دامه زرانندی ره عیه ت و سوپاه خه ریکبوو. قاقه زتیکی بۆ فهتالی شا نویسی و داوای بیکه تی و دۆستایه تی لی کرد و دامه زرانندی حکومه تی دنبلی له ژیر چاوه دیری قاجارانی لی خواست.

فهتالی شا به مه رجی ئه مه که جه عفه ر قوليخانی کورپکی خۆی بنیترته تاران، بناغه ی ناشنایه تی له ته کا دامه زرانی جواب داوه. جه عفه ر قوليخانی کورپکی خۆی سازکرد و ناردیه تاران.

فهتالی شا عه باس میرزای کرده نایسولسه لته نه و ته وریزیسی کرده ناوچه و به موهیماتیکی قورس به رپی کرد. عه باس میرزا له نیوه ی ریگا گه یشته کوری جه عفه ر قوليخانی، به لوتف و میهره بانی نوازی کرد و بۆ تارانی نارد.

عه باس میرزا که گه یشته ته وریز، قاقه زتیکی بۆ جه عفه ر قوليخانی نوویسی که تۆ کوری خۆت بۆ لای شا ناردوه، ئه بی بۆ خۆشت بییه لای من، ئه و قاقه زه جه عفه ر قوليخانی وشیار کرده وه و ناچاری خۆ سازکردن و ئاماده بوونی جهنگی کرد.

عه باس چونه سهر خۆی به پتویست زانی لهشکری هه لگرت و له ریگای سه لماسه وه که وته ری. جه عفه ر قوليخانی که وای زانی برایتیکی خۆی کرده حاکمی خۆی و خۆشی لهشکری هه لگرت و چوه نیو کورده کانی شکاک و یه زیدی و سبتیکی و دنبۆلی پازده هه زار پیایوی شه رکه ری ئاماده کرد و روو به رووی عه باس میرزا سوپاهی ئاژۆت.

عه باس میرزا له ولاره چوه سهر قه لای «هود» و ده و ره ی دا. خان ئه بدال خانی کورد که له ته ره ف جه عفه ر قوليخانی کرابوو به حاکم، بۆ پیش به دوژمن گرتن له قه لاهه ده رکه وت و شه ر و کورژتاریکی جوانی کرد و له دواییدا به شکاوی روو به خۆی هه لات. قه لای هود که وته به ر زیلله ی دورنده وه و هه موو تالانکران و کورژان و به دیل گیران و پوچ کرانه وه.

جه عفه ر قوليخانی دهشتی سه لماسی پر له ئاو کرد و بۆ خۆشی به لهشکره وه روو به دوژمن رویشت. عه باس میرزاش ریگای خۆی گرت و رویشت. له نزیک سه لماس دوو سوپاه دوو چاری یه کسوون. روژی هه وتی ره بیعی دوو یه کترین ئاورباران کرد. کورده کان بۆ به خۆیکردنی خاکی خۆبان به دلتیکی خاوین تیکۆشان.

دوژمنی به هیترتر و زۆتر بوو؛ ئازایی کورد خۆی نه نواند. کورد له دوای گه لییک کورژتار شکا و روو به قه لای ماکو هه لات. جه عفه ر قوليخانی ماکو قایم کرد و لهشکر و سوپاهی تیدا دانا.

عه باس میرزا بۆ کورژتار خۆی گه یانده که لای خۆی. ئه گه ر چی لهشکریکی زۆری له قوری دهشتی سه لماس مرد، به لام گه یشته که لای خۆی و شیریی له ئه هالی مه زلوم نا. له پاشان پیر قوليخانی قاجاری کرده حاکمی خۆی و بۆ خۆشی روو به ته وریز گه راوه.

جه عفره قولیخان گه یشته ماکو و له تهک حکومتی عرووسا موخابه‌ره‌ی ده‌ست پیکرد و له‌گه‌لیان پیکه‌وت. عرووس قوه‌تیکه‌ی بو نارد که خاکی خوئی پیزگار کاته‌وه. سالدات و پۆلکونیک و زابیتیکه‌ی زوری عرووسی برده لای خوئی و پیوستی خوئی ناماده‌کرد و له خو کۆکردنه‌وه و سوپا سازکردن ده‌کوشا.

سالی ۱۲۲۰ عه‌باس میرزا که ته‌ماشای کرد جه عفره قولیخان رۆژ به‌رۆژ هیز په‌یا نه‌کا و سوپاهیکی به‌مه‌شق فیکردوی ناماده‌کردوه و توپ و تفه‌نگ و موهیمات پیکه‌وه نه‌نی، له‌وه که‌وته ترسیکی ته‌واوه‌وه و بو به‌راه‌ری کردن و لابرندی له‌شکری پیکه‌خت.

مه‌هدی قولیخانی به‌گلر به‌گی ئیره‌وان و حوسین قولیخانی حاکمی ورمی و ئیسماعیل خانی حاکمی خوئی و که‌لب عه‌لیخانی حاکمی نه‌خچه‌وان، هه‌ریک به‌سوپاهی خو‌بانه‌وه و عه‌شیره‌تیکه‌ی که له‌ژیر ده‌ستیان بو، بو شه‌ری جه عفره قولیخانی موه‌ییا کردن.

عه‌باس میرزا حاجی محه‌مه‌دخانی قه‌ره‌گۆزی نارد که له به‌راه‌ره‌که‌لای «تالین» که‌لایه‌ک دروست کا و هه‌زار که‌سی شه‌رکه‌ری نازای تیا دانیت که ریگای هاتن و چوون و دانه‌ویلنه له جه عفره قولیخان گرتی‌ده‌ن. جه عفره قولیخان که له‌وه ناگاداریبو، ده‌ستی به‌پیوست پیکه‌ختن و سوپاه ناماده‌کردن کرد؛ هه‌تا سالی ۱۲۲۸ به‌وجۆره‌ راییوارد و هه‌میشه له‌گه‌ل قاجار شه‌روکیشه‌ی هه‌بووه، له‌گه‌ل عرووسا سویند خو‌ریبو.

له‌و ساله‌دا بو یارمه‌تی مسته‌فاخانی تالش چووه شیروان و له ولاتی شه‌کی پیشی به‌قاجار گرت و گه‌لیک کۆرتار و نازایی نواند.

عه‌باس میرزا سوپاهیکی پیکه‌وتوی له‌ژیر فه‌رمانی پیر قولیخانی قاجارا نارد هه‌ری و نزیک به‌شه‌کی بوون. جه عفره قولیخان چووه پیشیان و ته‌نگه‌ی پیز هه‌لچنین. شکسته که‌وته له‌شکری قاجاره‌وه و میقداریکی زۆرکه‌میان ریزگار بوون و به‌په‌ریشانی خو‌بان گه‌یاند هه‌رده‌ویل.

عه‌باس میرزا له‌ولاه له‌شکری قورسی هه‌لگرت و رووی له‌ خاکی شه‌کی کرد.

جه عفره قولیخان له «ناق ئوغلان» له‌شکری خوئی دابه‌زاند و به‌شه‌وه په‌لاماری قاجارانی دا و شکا و شکاندی و نایبوسه‌لته‌نه‌ش له ته‌سپ به‌رۆزه و له چه‌ند جیگای برینداریبو. به‌هه‌زار ته‌زیه‌ت خوئی له‌و مه‌یدانه‌ خویناوییه‌ ریزگار کرد. ناله‌ت و ته‌سپاب و توپ و تفه‌نگی عه‌باس میرزا که‌وته ده‌ست کوردان. نایبوسه‌لته‌نه خراب شکسته‌ی خوارد و به‌په‌ریشانی گه‌یشته‌وه ته‌وریز.

له‌وده‌مه‌دا عرووسیش له نه‌خچه‌وانه‌وه روو به‌ئیلی موغایر هه‌لمه‌تی برد و ده‌ری ریلدز و قه‌ره‌باغ که‌وته ده‌ستیان.

جه عفره قولیخان هه‌روه‌ها له‌سه‌ر خاکی خوئی و شه‌کی حوکمران بو. سالی ۱۲۳۰ ئیسماعیل خانی کوری له‌سه‌ر شه‌کی دانا و بو خوئی گه‌راوه‌ ماکوئی و له‌وی مرد.

ئه‌هالی شه‌کی سه‌ریان له ئه‌مری ئیسماعیل خان سووراند. عرووس به‌هیزی خو‌به‌وه دۆزمنه‌کانی ئیسماعیل خانی گرتن و ته‌فروتونای کردن. ئیسماعیل خان ده‌ستی به‌هیز په‌یاکردن کرد. میر ئەسلان خانی برای جه عفره قولیخان له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی خوئی په‌نایان برده لای عه‌باس میرزا.

سالی ۱۲۴۳ عرووس هه‌موو ئاوریا به‌گانی گرت. نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزا له خوئی قایمه‌ی شه‌ری کرد. له پاشان له‌ویش به‌راه‌ره‌ی پینه‌کرا و که‌لای خوئی دا به‌میر ئەسلان خانی دنپۆلی و کردیه حاکم و بو خوئی روو به‌سندوز و ساین که‌لا هه‌لات و بوئی ده‌رچوو (جلد نه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۰۴ - ۲۰۵).

میر ئەسلان له‌ته‌ک «بسقاویچ»ی سه‌رداری عرووسی موخابه‌ره‌ی کرد و به‌ئیتفاق عرووسی برده نیو که‌لای خوئی و به‌واسیته‌ی ئەوانه‌وه حوکمرانی نه‌کرد. که حکومتی ئیران و عرووس پیکه‌وتن، میر ئەسلان هه‌تا مرد له‌ژیر ئیداره‌ی قاجاران حاکمی خوئی بو. ئەو حکومتی کوردییه‌ی پارچه‌کرد و له پاشان له‌به‌ر دوولایی ئیسماعیل خان و میر ئەسلان خان که هه‌ریک له‌ژیر ئیداره‌ی پیکه‌وتن دا ده‌گه‌ران، زوری پینه‌چوو حکومتی که‌میان پوچ کرا و هه‌ریک له‌وانه له ئەولادیان بوون به‌مه‌ئمووریتیکی پیک له‌و دوو حکومتانه‌ی زه‌به‌ر ده‌ست.

۱۲- سوله‌ییمان خانی کوری میر ئەسلان خانی کوردی دنپۆلی

که بابی چووه لای قاجاران، که‌وته ریزه‌ی مه‌ئموورانی قاجاره‌وه. هه‌ریه‌ک به‌بلاوی له دائیره و له‌شکریکا ده‌ژیان و له شاره‌کانی ئیران بلاوکرابونه‌وه.

سالی ۱۲۶۲ حکومتی قاجار سست و په‌ریشان بو. خان و میرانی خوراسان - هه‌روه‌کو دپته‌ گۆتن - له قاجار روو گه‌ردان بوون و هه‌وای سه‌ریه‌خوئی له میشکیانا ده‌جوولایه‌وه.

حکومه‌تی قاجار له نازایی و ئیشگوزاری سلیمان خانی دنپلی ئەمین بوون و باوه‌ریان پیز هینا که زۆر چاک په‌را ته‌کات؛ ئەویان سه‌ریشک کرد که ته‌حوالی میرانی کوردی

خوراسانیان بۆ ئاشکەرا کات که له چی دەرەجەیه کدا بههتیز و کاریبنن. بۆ ئەو ئارەزووه کرا به حاکمی بهستام.

ههشتی مانگی جه مادی دووهم، حکومه تی بهستام و شاردرد له تهرهف محهمه د شای قاجار هوه درا به سلیمان خان و مه هدی قولیخانی کوری کرا به وه زیر. له پيشدا مه هدی قولیخان به ناوی بابیه وه له تاران دهرکه وت و رووبه بهستام رویشت و دهستی به پشکنینی ئومووری کوردی خوراسان کرد.

له پاشان سلیمان خان روو به فیه یرووزکو له تاران دهرکه وت، له پێگای رانییه وه که جه عفر قولیخانی کوردی شادی بۆ سه رکیشی حه سه نخانی سالاری بزوتوه و هیندییک تورکمانی گۆگلان و دهو روپشتی کرده هه واداری. سلیمان خان ئەو سه ره بهووردهی بۆ تاران نوویسی و ناردی.

سلیمان خان له فیه یرووزکو وه روو به خاکی «چارده و که لاته» رویشت. له وده مه دا جه عفر قولیخان چوو بووه سه ر خاکی نه ردین و جاجرم و گرتیوونی. ژن و مندالی محهمه د حه سه نخانی قاجار که له وئ بوون، به دیلی گرتیوون. محهمه د حه سه نخان به ته نه ا سواری خوئی رزگار کرد و روو به بهستام هه لات و په نای برده بهر مه هدی قولیخان. مه هدی قولیخان به ئیحترامه وه بۆ تاران ی نارد.

سلیمان خان به پشکنینی خه وانینی کوردی خوراسان چوو بهستام؛ ئومووری بهستامی دامه زراند و چهند قسه هیز (جاسوس) ی به کری نارده نیو خه وانینه وه و هیندییکی به په نهانی نارده ئوستراباد و برو جه رد. به وجۆره زۆر چاک په رای قاجار په کانی ده کرد و که مکمه ئیله کانیشی رامکردن.

ئاسه فولده وله بۆ هتیز په یاکردن، سالار کوری خوئی نارده لای محهمه د شای قاجاری و نشوری موته وه لیه تی مه شه هدی وه رگرتو رووی له شار کرد که میرزا محهمه دخان به گلره گی به تاییه تی په وانیه ی خوراسان بکات و ئەمریکیشی وه رگرت که سلیمان خان دنیلی له بهستامه وه پینج سه د تفه نگداری سواری و سه د پیاده ی له گه ل خات و دوو دانه توپیشیان بداتی، هه تا ده گه نه خوراسان.

له وده ا فیکری سالار که مکردنه وه ی قووه تی سلیمان خان و زیاد کردنی هتیزی خوئی بوو، بهم فیکره که زوو بتوانی بهستام بگری. به لام سلیمان خان وشیار بوو، زۆر زوو نه خه له تاو ده روژ ده ستا و دهستی به میرزا محهمه دخانی کرد و سه ره بهوردی بۆ محهمه د شای نوویسی.

شا ئه مری دایبی که زوو پتیوستیی بۆ ساز بکات و به پتی بکا. سلیمان خان وه کو ئه مری پی کرابوو کردی.

میرزا محهمه دخان که گه یشته مه شه ه د به ته دبیری سالار، سواری و توپه کانی نارد ه وه و میرزا محهمه دخان له گه ل سالار ریککه وت و دهنگی سه ره خوییان بلتد کرد.

محهمه د شای له شکری کوردی هه وشار و ساینکه لا و موکری خواجه وه ندی له گه ل دوو توپ، له مانگی ره مه زانی سالی ۱۲۶۳ بۆ بهستامی به ریکردن.

له و لاوه سالار هه تا سه بز ه واری خسته دهست. جه عفر قولیخانی کوردی شادی به دو ازده هه زار کورده وه له پێگای که لاته خپچه وه چوو له قه هپچ له شکریه زی کرد. له گه ل له شکری موکری سه عاتییک دوور له به رابه ر به کتر را وه ستان.

محهمه د شای وه لامی بۆ سلیمان خان نارد که ئاگادار بیت و ئه گه ر نه توانی به رابه ری بکا به گزیا نه چی و بگه ر پته وه پاش. سلیمان خان له گه رانه وه دا خراپه ی له چاکه زیاتر ئه دی، له به رته وه قه راریدا هیندییک له شکر له بهستام و هیندییکیش له که لای قاسما وه دانیت و ئه وه ی به دهسته وه ماوه له مه ی داند له گه ل جه عفر قولیخان شه ری پی بکات و ئه گه ر شکا له ییکیک له و که لایانه دا خوئی بگریته وه.

له وده مه دا قسه هیزیک چوو له لای سلیمان خان و پتی وت که چوار کوردی کوداری که له گوندی ئه بر بهستام داده نیشن، له گه ل جه عفر قولیخان ریککه وتوون که ئاور له جبه خانه به رده ن. سلیمان خان ده زبه چی هه ر چواری گرتن.

ئیه راهیم خانی سه لماسی و مه جید خانی موکری، له شکریان برده به رابه ر جه عفر قولیخان و را وه ستان و شه ر و کوژتاریان ده ست پیکرد. ئه سپی مه جید خان کوژرا و له م شه رده ا مه هدی قولیخانی دنیلی زۆر نازیانه شه ری کرد و سه رکه وت.

سالی ۱۲۶۶ سلیمان خان بوو به حاکمی (توربه ت) که شاریکی قیتعه ی خوراسانه . ئەو بنه ماله گه وره کورده له حوکمپانی و سه ره به خوییه وه بوون به نوکه ر و مه ئمووری قاجاران.

۱۳- مسته‌فاخانی کوردی شیروان

بابویا پیری مسته‌فاخان له‌سه‌ر خاکی شیروان حوکمران بوون و به‌نازایی و سه‌ره‌خۆیی ئەژیان و له‌ته‌ک هه‌وشاری و زهنده‌کانا به‌ئیداره‌یه‌کی باش رایانه‌بوارد.

سالی ۱۲۰۹ پریشکی فیتنه‌ی قاجار هه‌روه‌کو ئومه‌رای کورده‌کانی دیکه‌ی سووتاند، وه له مه‌سته‌فاخانی شیروانیش که‌وت.

ناقا محمه‌دی قاجار له‌شکرێکی له ژێر فه‌رمانی مسته‌فاخانی قاجاردا نارده سه‌ر شیروان. کورده‌کان بۆ پێشگرتن ده‌رکه‌وتن و له‌ دوای شه‌ر روو به‌چیا به‌رزه‌کانی شیروان کشانه‌وه. له‌شکری قاجار که‌وته نیو شیروانه‌وه و ده‌ستیان به‌کوژتار و تالانی ئەهالی کرد و گه‌لیکیان دیهات سووتان. گه‌وره و سه‌رکرده‌ی کوردی شیروان و شه‌کی به‌زنجیرکراوی بۆ تاران ناردران.

ناقا محمه‌دی قاجار له‌و ده‌مه‌دا له‌ ته‌ره‌ف گه‌نجه‌ بوو. مسته‌فاخانی قاجار گه‌لیک دیل و دیاری هه‌لگرت و بۆ لای ناقا محمه‌د چوو و که‌وته ریگا. مسته‌فاخانی شیروان به‌له‌شکرێکی له‌ ده‌ستیا مابوو، له‌سه‌ر ریگایا راوه‌ستا و پێشی به‌قاجاران گرت. که‌ نزیکبونه‌وه ده‌ستیان به‌قاجار کوژتن کرد. مسته‌فاخانیان گرت. کوژتیان و چه‌ند مال و ئەسپاب و دیلیکی که‌ پێیان بوو، وه‌ریان گرته‌وه و له‌ سوپاهی قاجاریش که‌سیکی لێ یزگار نه‌بوو؛ هه‌مووی وه‌به‌ر شیری کوردان که‌وت.

ناقا محمه‌د که‌ له‌وه ناگادار کرا چووینی بۆ سه‌ر مسته‌فاخانی شیروان به‌پێویست زانی. عه‌لی قولیخانی قاجاری به‌ده‌سته له‌شکر و تۆپ و موهمماته‌وه نارده سه‌ر شیروان.

مسته‌فاخان له‌ خاکی «فنداغی» پێشی به‌قاجاران گرت و شه‌ر و کوژتاریان هه‌لایساند و له‌ دوای خۆین ریژیکی زۆر عه‌لیخان وه‌ته‌نگ هات و شکا و به‌په‌ریشانی هه‌لات.

مسته‌فاخان ده‌ستی به‌دامه‌زراندنه‌وه‌ی خاکی شیروانی کرد و له‌گه‌ل حکومه‌تی عرووسا بینای موخابه‌ره‌ی دامه‌زراند. سالی هه‌زار و دوو سه‌دو یه‌ک په‌یمانی له‌ ته‌کا به‌ست و هیزتیکی زۆری له‌ سالدات، له‌ تۆپ، له‌ پێویستی و له‌ زابینی برده لای خۆی و ده‌ستی به‌ده‌ستور فێرکردنی سوپاهی کورد کرد. ئەوه‌ل سالیکی راوه‌ستا بوو.

له‌ سالی هه‌زار و دووسه‌دو دوازه ئیمپراتۆری عرووس مرد و نه‌ختیک پشپۆی که‌وته عرووسیا ته‌وه. سالداتیکی له‌ شیروان بوون؛ به‌ناچاری گه‌رانه‌وه‌ دوایی و شیروانیان به‌ردا

و مسته‌فاخان به‌ته‌نها له‌گه‌ل ئیداره‌ خه‌ریکبوو؛ به‌لام رابیتته‌ی له‌ته‌کیا هه‌ر مابوو.

سالی ۱۲۱۸ سه‌ردار سوپاهی عرووس «ئیشپه‌خده‌ر» له‌ گه‌نجه‌وه ئیبتفاقنامه‌یه‌کی بۆ مسته‌فاخان نوویسی و ناردی. دووباره‌ پیکه‌تیان تازه‌کرده‌وه و په‌یمانی کرد که‌ له‌ هه‌موو ده‌می‌کا ده‌توانی یاریده‌ی بدا. له‌ مسته‌فاخانی خواست که‌ بچیتته شیروان و ئومووری له‌شکری بۆ دامه‌زرینیت.

ئیشپه‌خده‌ر به‌له‌شکرێکی قورسی عرووسه‌وه روو به‌شیروان که‌وته ریگا. نایبولسه‌لته‌نه له‌وه که‌وته ترس و ئەندیشه‌. له‌شکرێکی ریکه‌که‌وتووی له‌ژێر فه‌رمانی پیر قولیخانی قاجاری سازکرد. حوسین قولیخانی قاجار، عه‌سکه‌ر خانی کوردی هه‌وشار، ئەحمه‌دخانی کوردی مه‌قدم، به‌گه‌لر به‌گی ته‌وریز و مه‌راغه، به‌تۆپخانه و ئەسپاب و موهمماته‌وه ناردران. عه‌باس میرزا بۆ خۆشی به‌سوپاهیتی گه‌رانه‌وه له‌ ریگای ئەرده‌وتله‌وه ریژیشت.

حوسین قولیخان قاقه‌زێکی له‌ ئیشپه‌خده‌ر نویسی که‌ مولاقاتای بکا بۆ ریکه‌که‌وتن و مه‌شوه‌ره‌ت به‌یه‌کتر بکه‌ن. ئیشپه‌خده‌ر قبولی کرد و له‌ جیگای پیکه‌تیان چاویان به‌یه‌که‌که‌وت. حوسین قولیخان ئیشپه‌خده‌ری کوژت و سه‌ره‌که‌ی بۆ فه‌تالی شای قاجار به‌دیاری ناردا.

مسته‌فاخانی شیروان که‌ ته‌ماشای کرد ناتوانیت پێش به‌سیلاوی به‌لای قاجاران بگریت، ته‌دبیریکی چاکی که‌وته بیروه‌وه. قاقه‌زێکی له‌ ئەحمه‌د خانی کوردی مه‌قدم نویسی و له‌به‌ر کوردایه‌تی لیتی ئەمین بوو؛ قه‌راری له‌گه‌لدا له‌ که‌نار چۆمی «که‌ر» دیدنه‌ی بکا. ئەویش به‌و دل ئەمین بوو، چوو چاویان پیک که‌وت.

سالی ۱۲۲۰ ئەحمه‌د خانی مه‌قدم بوو به‌ناوێژی مسته‌فاخان و نایبولسه‌لته‌نه و پیکه‌تی هینان. مسته‌فاخان خۆی له‌ شه‌ری قاجاران پاراست و گوشه‌گیربوو؛ به‌لام رابیتته‌ی له‌ عرووس نه‌بری.

سالی ۱۲۲۱ مسته‌فاخان دیسان له‌ته‌ک عرووسا ریکه‌که‌وته‌وه و ئیسماعیل خانی برای خۆی و سوپاهیتی باشی هه‌لگرت و چوو سه‌ر چۆمی «که‌ز» و ئیسماعیل خانی برای نارده شه‌ری قاجاران.

له‌ولاه نایبولسه‌لته‌نه له‌شکرێکی له‌گه‌ل حوسین خانی سه‌ردارا نارده سه‌ر مسته‌فاخان و هه‌ردوولا بۆ شه‌رکردن ریزبوون و تۆپ و تفه‌نگ که‌وته‌کار و خۆینیکی بیژمار رژا. قاجار نه‌شیا خۆ راگرن و به‌شکاوی و په‌ریشانی گه‌رانه‌وه.

نایبولسه‌لته‌نه له‌ پریکا گه‌بشتی و نه‌جه‌ف قولیخانی کوردی گه‌رووسی نارده که‌لای

«فیت» که جیگای نه‌ماره‌تی مسته‌فاخان بوو، تاکو گفتوگوئی له ته‌کا بکا و بناغهی ناشنایی دامه‌زرتیت. به‌هه‌ر جوژتیک بوو نه‌ج‌ه‌ف قولیخان مسته‌فاخانی تیگه‌یاند و له‌گه‌ل نایبوسه‌لته‌نه پیکه‌ی هینان. مسته‌فاخان بو دلیپاکی محمه‌د عه‌لی به‌گی خالۆزایخۆی نارد له‌ لای عه‌باس میرزا.

عه‌باس میرزا سولجیکی به‌فیل کرد و مسته‌فاخانی خه‌له‌تاند و له‌ناکا و لنگیدا سه‌ر شیروان و که‌لای شیروانی گرت و نه‌هالیبه‌کی تیدابوو کوژتتی و چوو سه‌ر قه‌بیلله‌ی مورادخانی کورد - که شه‌ش هه‌زار مالبوون - هه‌مووی بارکردن و ناردیه‌ موغان.

مسته‌فاخان فیلکی وه‌بیرها‌ته‌وه. که سه‌لیم خانی شه‌کی له قاجاران فریو دا و بیخاته سه‌ر هه‌وه‌سی شه‌ر له‌گه‌ل قاجاران. قاقه‌زیکه‌ی لی نوویسی ناگادار بی که حه‌سه‌نخانی برای سه‌لیم خان له تهره‌ف عه‌باس میرزاوه بو‌گرتتی سلیم خان ته‌عیین کراوه.

سه‌لیم خان له‌وه نه‌ندیشه‌ی کرد و میلله‌تی خۆی هه‌لگرت و چوو که‌یوی گولشه‌ن گورسه‌ن.

نایبوسه‌لته‌نه به‌هه‌زار کیشه و نه‌زیه‌ت خه‌ریکبوو دلی سه‌لیم خانی دامه‌زرتیتته‌وه و پامی کات. هه‌تا نایبوسه‌لته‌نه له‌گه‌ل سه‌لیم خان خه‌ریک بوو که له ده‌ست دهرنه‌چیت، مسته‌فاخان له خۆکوژدنه‌وه و هیز په‌یداکردن ده‌کوشا، گه‌لیک که‌سی له‌ژیر تالایدا کوژدنه‌وه و ژور هیزیشی وه‌خړکرد.

نایبوسه‌لته‌نه که له‌وه ناگادار بوو، به‌ناچاری ده‌ستی له شیروان به‌ردا.

مسته‌فاخان ناردی دوو هه‌زار سالدات و چوار توپ و چند پۆلکۆنیککی هینا لای خۆی و له‌گه‌ل کورده‌کانی سالیان بناغهی دامه‌زاند؛ ناشنایه‌تی و دوستی خسته‌پیشه‌وه و هینانیه ژیر حوکمه‌وه.

مسته‌فاخان له‌شکرکی هه‌لگرت و چوو سه‌ر خاکی «جه‌واد»، به‌هه‌ر جوژتیک بوو گرتی و لنگیدا سه‌ر پیر قولیخان قاجار و به‌شه‌وه‌یخون بردن میلله‌تی خۆی له ده‌ست رزگارکردن و پیر قولیخانی شکاند و گه‌لیک تالانی لی گرت و کوژتاریکی ژوری لیکرد.

میر باقیربه‌گ برای مسته‌فاخان هه‌واداری قاجاره‌کان بوو؛ به‌له‌شکرکه‌وه ناردرا که‌لاو شاری سالیان به‌خپوکا. ناگای له شکسته‌ی پیرقولیخان و ده‌ست دریشی مسته‌فاخان به‌سه‌ر سالیاندا نه‌بوو. به‌هه‌واییکی نازاده‌وه روو به‌سالیان چوو، له‌ناکا و کوردی تالش که بو‌یارمه‌تی مسته‌فاخان دانیشتبوون، میر باقیربه‌گ و له‌شکرکه‌یان به‌دیل گرت.

نه‌و بزوتن و شه‌ر و کوژتاره‌ی که مسته‌فاخان نه‌یکرد، چاوی قاجاره‌کانی شکاند؛ وه له‌وه که‌لینه‌دا «نه‌بلیسین» ناو سه‌رداریکی عرووس چوو سه‌ر باکو و به‌ژور گرتی و قاجاری لی دهرخست. عرووس له هه‌موو لاییکه‌وه په‌لاماری قاجاره‌کانیان نه‌دا دهریان ده‌په‌راندن.

مسته‌فاخان به‌که‌م چاغیک سالیان، موغان و شه‌کی خسته‌ده‌ست خۆی. سه‌لیم خانی له‌گری بو‌به‌راهه‌ری له‌شکرکیشی کرده‌وه و له‌دواییدا هه‌لات و مال و مندالی خۆی رزگارکرد و چوو ته‌وریت.

مسته‌فاخان قاقه‌زیکه‌ی له‌خانی تالش نویسی که ئیلی شیروان و موغان و «رووده‌بار»، له‌ته‌ره‌ف قاجاره‌کانه‌وه له‌وه‌ته‌نی خۆیان باریان پی کردبوون و دوورخراپونه‌وه، داوای لی کرد و بو‌ی نویسی نه‌گه‌ر وانه‌کا سی سه‌د که‌س خزم و خۆیشی مسته‌فاخانی تالش که له‌لای نه‌وه ده‌یانکوژتیت.

مسته‌فاخان سه‌ره‌پورده‌که‌ی له‌عه‌باس میرزا نویسی و به‌زیان خۆشی، خانی شیروانی راگرت و نه‌به‌یشت دلگیر و ره‌نجیده بیت.

مسته‌فاخانی شیروان به‌وجوره له‌گه‌ل مه‌مله‌که‌تداری خۆی و ئیتفاقی له‌ته‌ک عرووس و دوژمنی له‌گه‌ل قاجار و دوستی له‌گه‌ل ئومه‌را و دراوسی و سه‌رداره کورده‌کانا راپیده‌بوارد.

سالی ۱۲۲۴ مسته‌فاخانی تالش بو‌بیکه‌تی و یاریده‌دان له‌گه‌ل خانی شیروان موخابه‌ره‌ی ده‌ست پیکرد. مسته‌فاخانی شیروان له‌بنه‌ماله و گه‌وره‌پیاوه‌کانی شیروان، عومه‌ر سولتان خان ناویکی هه‌لبژارد و ناردیه تالش که بناغهی ناشنایه‌تی توندکا. عومه‌ر سولتان له‌گه‌ل میر حه‌سه‌نخانا قسه‌گیر نه‌بوو؛ میر حه‌سه‌نخان عومه‌ر سولتانی کوژت؛ هه‌روه‌کو له‌باسی مسته‌فاخانی تالش گوترا.

مسته‌فاخانی شیروانی بناغهی ناشنایه‌تی له‌وده‌مه نازکه‌دا تیک نه‌دان و دوستی په‌یداکردن و ده‌ستی له‌خوینی عومه‌ر سولتان خان هه‌لگرت و تیپیک هه‌زار که‌سی نازای تفه‌نگ به‌ده‌ستی بو‌کومه‌گی نارد تالش که له‌ژیر فه‌رمانی مسته‌فاخانی تالش شه‌ر له‌گه‌ل قاجار بکه‌ن.

فه‌تالی شای قاجار له‌ولاهه فه‌ره‌جوللاخانی به‌سوپاهیکه‌ی زله‌وه نارد سه‌ر مسته‌فاخانی تالش. له‌پاش گه‌لیک شه‌ر و کوژتار نه‌میر گۆنه‌خانی کورد به‌ناویژی که‌وته نیوانی. فه‌ره‌جوللا ده‌ستی هه‌لگرت و گه‌راوه شیروان، به‌نازادی و سه‌ره‌به‌خۆی بوو به‌حاکم.

سالی ۱۲۴۱ حکومه‌تی عرووس و قاجار نیوانیان تالۆز بوو. موجته‌هیدانی شبعه

فتوای غه‌زایان دا. فه‌تالی شا له‌پیش هه‌موو چتیکیا دیوارتیکی توندی وه‌کو مسته‌فاخان له‌پیش لابرندی به‌فه‌رز زانی. ئەم‌ری دا له‌هه‌موو گۆشه‌بیکی ئیرانه‌وه سوپاه کۆکرانه‌وه و ئەرده‌ویلیان کرده له‌شکر به‌ز. ئەوه‌نده‌ی له‌هیزی قاجاراندا بوو له‌ئەرده‌ویل کۆکرایه‌وه.

مسته‌فاخان له‌ولاهه‌ خۆی کۆکرده‌وه و پیتیوستانی ساز کرد و داوای کۆمه‌گی له‌ عرووس کرد. حکومه‌تی عرووس موهممات و ئەسپابیکی زۆری نارده‌ تخوویی شیروان. له‌هه‌موو نوقته‌یه‌کی شیروانا شه‌ر و کوژتار هه‌لایسا. قاجار و شیروانی به‌تۆپ و تفه‌نگ ئاوربارانی به‌کتریان ده‌کرد. عرووس که‌وته ترسه‌وه و ناردی ئۆردویکی ته‌واو سالداتی هینا و خزانده‌ نیو خاکی شیروانه‌وه. هه‌موو به‌راه‌ر به‌قاجار پاره‌ستان و ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتار کرد.

مسته‌فاخانی شیروان و محمه‌د حوسین خانی کوردی شه‌کی، له‌شکری کورده‌کانیان هه‌لگرت و ئەلگسانده‌ر میرزا والی گورجستان به‌ئاله‌ت و تۆپ و تۆپخانه و سالداتیکی زۆره‌وه روو به‌مه‌یدانی شه‌ر چوو.

حاجی محمه‌دخانی کوردی قه‌ره‌گۆیز که‌هه‌واداری قاجار بوو، له‌ته‌ک مسته‌فاخانا ریککه‌وت و چوو له‌ی. له‌ولاهه‌ قاجاره‌کان مه‌هدی قولیخانی کوردی جوانشیریان له‌ریگای موقری و خاکی به‌رگشاته‌وه بو‌پیش مسته‌فاخان به‌ریکرد.

کورد و عرووسیکی بو‌به‌خیتوکردنی خاکی شووشی که‌له‌ ته‌ره‌ف مسته‌فاخانه‌وه دانرابون له‌نزیک که‌لای شووشی له‌گه‌ل‌شازاده ئیسماعیل میرزا به‌شه‌ر هاتن و له‌هه‌ردوولا کوژتاری بیژمار کرا و شازاده‌ش به‌نیوه‌شکان گه‌راوه.

فه‌تالی شا میر حه‌سه‌نخانی کوری مسته‌فاخانی کوردی تالشی که‌هه‌واداری بوو، بو‌شه‌ر ناماده‌ی کرد و ئاقا سلیمانی کوردی گه‌یلانی به‌تیپی شکاکه‌وه له‌گه‌ل‌خست و روو به‌که‌لای له‌نگه‌ران به‌ریکرد؛ میر حه‌سه‌نخان به‌زۆر ئەو که‌لایه‌ی گرت. ئەو که‌لایه‌ چارده‌سال له‌وه‌پیش شه‌وی نو‌ی موچه‌رهم که‌وتبووه ده‌ست مسته‌فاخانی شیروان؛ هه‌ریه‌وجۆره‌ شه‌وی نو‌ی موچه‌رهم که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخانی تالشی.

فه‌تالی شا ئەم‌ری دا که‌لای له‌نگه‌رانیان به‌جاریک روخاند. میر حه‌سه‌نخان له‌له‌نگه‌رانه‌وه روو به‌سالیان رویش و ئەویشی گرت. سه‌ده‌زار خه‌روار ئاردی که‌مسته‌فاخان بو‌له‌شکری به‌تیشوو دانابوو، که‌وته ده‌ست میر حه‌سه‌نخان (جلد ئەوه‌ل، ته‌ریخ قاجار، لاپه‌ره ۱۹۴).

میر حه‌سه‌نخان دوازده‌ی موچه‌رهمی ئەو ساله‌ به‌ئەم‌ری فه‌تالی شا بوو به‌حوکم‌رانی تالش.

هه‌روه‌کو گوترا مسته‌فاخانی شیروان بو‌هیز په‌یداکردن چوو‌بووه گه‌نجه‌ و له‌شکر و سوپاهیکی قورسی کۆکرده‌وه و ئەلگسانده‌ری والی گورجستانی هه‌لگرت و چوو سه‌ر قاجاران و به‌زۆری خۆی خاکی شیروانی ئەستانده‌وه.

فه‌تالی شا له‌شکریکی له‌ژێر فه‌رمانی حاجی محمه‌د خانی قاجاردا به‌تۆپ و جبه‌خانه‌وه نارده‌ سه‌ر مسته‌فاخان. له‌نزیک سالیان مسته‌فاخان چوو پیتی گرت و له‌جیگاییکی پیتی ئەلین «جه‌واد» به‌تۆپ و تفه‌نگ به‌کتریان ئاورباران کرد. قاجار شکان و هه‌لاتن؛ مسته‌فاخانی خاکی خۆی له‌دوژمن خاوین کرده‌وه و ئاله‌ت و ئەسپابیکی زۆری ده‌ستکه‌وت. شیروان بو‌مسته‌فاخان و شه‌کی بو‌محمه‌د حوسین خان خاوین کرانه‌وه و هه‌ریک له‌سه‌ر خاکی خۆیان دامه‌زرانه‌وه و له‌گه‌ل‌عرووسا موته‌فییق بوون و له‌ژێر ئیداره‌ییکی چاکا ده‌ستیان به‌حوکم‌رانی کرد.

قاجاره‌کان به‌و شکسته‌یه‌ ته‌نگا‌بوون و ته‌مای ریککه‌وتنیان کرد و پیاوانی زانایان خسته‌ نیوانی که‌ریکیان خات. مسته‌فاخان به‌گولله‌ جوابی دانه‌وه.

فه‌تالی شا که‌ته‌ماشای کرد سولج‌ناکرئ، ئەم‌ری دا په‌لاماری که‌لای شووشی بدرئ و به‌خیرته‌ سه‌ر شاری باکو.

له‌شکری قاجار ۲۴ی موچه‌رهم له‌ئەرده‌ویل ده‌رکه‌وت و روو به‌شیروانه‌ ناژۆتی.

فه‌تالی شا بیست هه‌زار که‌سی به‌تۆپه‌وه ساز کرد و له‌ژێر فه‌رمانی ئاسه‌فولده‌وله‌دا له‌گه‌ل‌نایبولسه‌لته‌نه‌ بو‌سه‌ر که‌لای شووشی ناردن و دوو هه‌زار تومهن‌ دراوی پیدان که‌له‌ پیتیوستی خه‌رج که‌ن. نایبولسه‌لته‌نه‌ به‌و هیزه‌وه که‌وته ریگا.

مسته‌فاخان که‌له‌وه‌ ناگادار بوو هاواری له‌ عرووس کرد که‌ یاریده‌ی بدات. «مه‌ده‌دۆف» ناو گه‌وره‌ییکی عرووس به‌چل هه‌زار سالدات و قازاخ و ۲۰ تۆپ و جبه‌خانه‌ییکی قورسه‌وه به‌هاوارییه‌وه چوو و ده‌ست به‌شه‌ر و کوژتار کرا. وه‌لیعه‌هدی قاجاریان شکاند و په‌ریشانیان کرد.

مسته‌فاخان به‌له‌شکری کورده‌وه به‌ره‌و نایبولسه‌لته‌نه‌ رویش و شه‌ر گه‌رمه‌ی تیکه‌وت و کورده‌کان ته‌نگه‌یان به‌نایب ولسه‌لته‌نه‌ هه‌لچنی و شکاندیان و به‌هه‌زار ئەزیه‌ت و په‌ریشانی روو به‌ته‌وریز گه‌راوه.

مستهفا خان تالان و نوسپا بیکى زوری دهستکوت و گهلیک قاجاری بهدیل گرت و گهراوه جیگای خوی و دهستی بهریتکخستنی نومور کردهوه.

مهدهدؤف له مانگی جهمادی دووهمدای له تاراز پهپیهوه که ئیلهکانی قهرهباغ بباتهوه جیگای خویان. نایبولسهلتهنه ناچاربوو لهشکریتی ناردی پیشی که نههیلتیت؛ بهلام زستان و بهفر نهبهیشت شهر بکری.

شیروان بهوجوره لهژیر حوکمرانی مستهفاخان و ئیدارهه عروسا ماوه، ههتا کهمکهمه نهو حکومهته بهجوکهه کورد پوچ کراوه.

۱۴- ئهمیر نهسیرخانی کوردی ههکاری

ئهمیر نهسیرخان کوردی مستهفاخانی میری ههکارییه. چونکه بابی لهگهله حکومهته قاجارانا ریتک کهوتبوو، نیوانیان تیکچوو و بهگژیبهکدا چوون. باب له دهست کوردی وهتهنگ هات.

سالی ۱۲۳۵ حکومهته عوسمانی و قاجار لهسهر عهشیرهتانی «حهپدهران و سپیکان» بهشهرهاتن. کوردی ههموو ولاتی وان و بایهزید و ئهرزهروم و مووش و بتلیس، له ژیر پیتیانا پلیخانهوه.

نهسیرخان لهودهمه خوتینهدا بوو، بهرههلهستی خاکی ههکاری، وه له پیشوی تورک و قاجاری پارزت. بهلام مستهفاخانی باوکی دهیهویست بکهویته ژیر چاودیری قاجارانهوه. ئهمیر نهسیرخان بهکومهگی عوسمان بهگی کوردی ههرتووشی لهشکریتی قورسی له کوردی وان و ههکاری کوکردهوه و چوو ههسهر خاکی سهلماس و خوی و کوژتاریکی زوربان له قاجاران کرد و خاکهکهیان خسته دهست خویان.

سالی ۱۲۳۷ نهسیرخان و عوسمان بهگ ههزار پیایو شهرکهریان ههلهگرت و له چیاکانی ههکاری روو بهدهشتی چوون. نایبولسهلتهنه لهشکریتی ناردی پیشیان. سهرداری لهشکر بیوسف خان بوو؛ کورد و قاجار بهگژیبهکدا چوون. له دوی گهلیک کوژتار ئهمیر نهسیرخان شکا و روو بهکیوهکان ههلات. له نیوانی ئهمیر نهسیرخان و بیوسف خانا چهند شه ریتک کرا؛ بهلام مهراگ مولهته نهدا و ئهمیر نهسیر بهمردن مرد.

مستهفاخان لهگهله قاجاران ریتککوت و چوو تهووریز و گهراوه پایتهختی نهمارهته خوی که «باش قالان» بوو.

نایبولسهلتهنه خوازیینی کچی مستهفاخانی کرد بو وهلیعههد محهمه میرزا، که له

دوی فتهالی شا بوو بهپادشا. مستهفاخان وهلیعههدی کرده زاوی خوی و بهجاریک لهتهکیانا ریتککوت.

۱۵- ئهمیر گۆنهخانی کوردی زهعفران

ئهو ئهمیره کورده له چاغی زهندهکان حاکمی «خهپوشان» بوو. له سههرکهوتنی قاجاردا گۆشهگیری کرد.

سالی ۱۲۰۵ ئاقا محهمهدی قاجار لهتهک ئهمیر گۆنهخاندای خهریکبوو بیخاته دهست؛ نهشیا.

سالی ۱۲۰۹ ئاقا محهمهد چوو خاکی خوراسان. ئهمیر گۆنهخان له خاکی «ئهرغیان» چوو کئی و حوکمرانی خهپوشانی پیداره.

سالی ۱۲۱۳ فهتخ عهلی شای قاجار چوو مهشههد. ئهمیر گۆنه له شاری چناران دیدنه کرد و گهراپیهوه؛ زوری پینهچوو میرزا شهفیع خان سهدری نهعهزمی قاجار بو خوازیینی کچی ئهمیر گۆنه بو شازاده حوسین عهلی میرزا مارهیان کرد و بردیانه تاران. ئهو ئهمیره کورده بهوجوره ههتا سالی ۱۲۲۸ لهگهله حوکمرانی خهپوشان و ئیدارهکردن خهریکبوو. زور موختهپهه و قسهپهوا بوو. روژ بهروژ نفوسی زیاد دهکرد و دارا تر دهبوو. لهوسالههزاره قولیخانی کورده گهرهه کهوته سههر ههوهسی حوکمرانیکی سههرهخو و ههموو گهرهه و سهرداره خیلهکانی کورد و خهوانینهکانی خوراسانی کرده هاودهنگ و له قاجاران بلندیوو. لهو نیوانهده ئهمیر گۆنه دوچار بهئهزهت کرا، ههروهکه دهگوتی.

سالی ۱۲۳۰ی مانگی جهمادی دوو، فهتالی شا لهشکریتی لهژیر فهرمانی ئیسماعیل خانی دامغانیدا ناردی سههر خهپوشان. ههوادارهکانی ئهمیر گۆنهخان له ئیسهحاق خانی قهرایی، قوجهخانی کهیوانی، بهگلهرخانی چاپش بوون و سویندیان لهگهله خواردبوو، پیشیان بهسویاهی دوژمن گرت و شکانیدیان. ئهمیر گۆنه خان بو نوبژی چوو تاران و گهراوه. بو بناغه دامهزاندن، رهزا قولیخانی کوردی و نهجهف عهلیخانی کوردی شادی ناردنه تاران و ئیتفاقیکی بهجووکیان کرد و گهراوه.

سالی ۱۲۳۱ حکومهته قاجار لهشکر ناردی سههر خهپوشان. ئهمیر گۆنه خان چووکن سهرداری لهشکر و نهبهیشت شهر بکری و گهراوه.

رهزا قولیخان له بابی ئهمین نهبوو؛ گرتی و حهپسی کرد. له پاش دووسال بهئیتفاق و تکای سهدری نهعهزمی قاجاران ئهمیر گۆنهخان رزگار بوو.

۱۶- رەزا قولپاخانی کورپی ئەمیر گۆنەخان

ئەو دلپەرە کوردە ھەمیشە لە جەوروزولمی قاجاران دلگیر و رەنجیدە بوو. لەگەڵ ھەموو گەورەکانی کوردی خوراسانا ریککەوت و بەپەنھانی کردنیە ھەواداری خۆی کہ لە چنگ حکومەتی قاجاران رزگارین.

رەزا قولپاخان لەژێر ھەموو خاکی خوراسانی خستە ژێر حوکمیەو، بەگەرەو و بچوکی ئەو خاکەوہ کہوتنە ژێر فەرمانی رەزا قولپاخانەوہ. دەستی قاجار لە خوراسانا کورتبوو.

والی خوراسان محەمەد وەلی میرزای کورپی فەتالی شابوو. گەورەکانی کورد بۆ تارانیاں نوویسی کہ ئەو پیاوہ بەکار نایەت و لایبەن. رەزا قولپاخان ناریدیە دووی ھەموو خەوانینی خوراسان و گەرەو و کہیخویداینی کورد. لە دەستی گورگان کۆبوونەوہ. رۆژی چوارشەمە ۲۷ شەعبانی ۱۲۲۸ ھەموویان بۆ رەزا قولپاخان سوتیندیان خواردبوو. بەیتکیەتی ئیتفاقیکی تەواویان گریدا کہ حکومەتیکی کوردی نەشتمانی (وطني) لە خاکی خوراسان دامەزرین و ژێر حوکمی کہس قبول نەکن. قاجار لە خاکی خوراسان دەرخەن.

لەسەر ئەو ئیتفاقە دەستیان بەسەرکیشی کرد، ناریدیان دراو و ئەسپی فەتالی شایان برد، مالات و رەوہ ئەسپی شازادەیان تالانکرد و قاجارەکانیان وەتەنگ ھینا (جلد ئەوہل، تەئریخ قاجار، لاپەرە ۱۳۴).

حکومەتی قاجار لەشکرکی قورسی نارده سەر رەزا قولپاخان. شەوی شەمەی مانگی رەبیبی دوو ۱۲۲۹ لەشکری کورد پەلاماری قاجاریان دا. لە دواي گەلیک کوژتار و تالان کہ رۆژ بووہوہ بەتۆپ و تەفەنگ بەرابەر راوہستان. کوردەکان زۆر بەگەرەمی تیکۆشان. سەردار لەشکری قاجار ئیسماعیل خانی دامغانی شکستەتی تیکەوت و تەنگەیی پێ ھەلچنرا و ھەلات. فەتالی شا جاری دووہم لەشکرکی دیکەیی سازکرد؛ بەلام چونکہ محەمەد زەمان خانی قاجار سەرکیشی کرد، نەشیا ئەو لەشکرە بنیریتە سەر کوردەکان.

کوردەکان بەجاریک خاکی خوراسانیاں خستە دەست خۆیان. تەنھا شاری مەشھەد لە دەست و الیدا ماپوو؛ ئەویش ھەموو رۆژی لە دەست کوردەکانا وەتەنگ ھینراپوو. رەزا قولپاخان ناریدی لەگەڵ خانی خارەزما ئیتفاقی گریدا و سوتیندی پێ خوارد.

سالی ۱۲۳۰ حکومەتی قاجار لەشکرکی قورسی نارده سەر خەبوشان.

رەزا قولپاخان پیتشی پینگرت و بەشەر و کوژتار، رۆژی ھەشتی شەعبان لەشکری قاجاری شکاند و تالان و دیلیکی زۆری دەستکەوت. لە دواي ئەو ھەموو شەرە، فەتالی شا، بەموردی ھاتوو حکومەتی بۆ تەسدیق کرد کہ رەزا قولپاخان حوکمرانی خەبوشان و نەپشاپوور و شارەکانی دەوروپشتی بێ و نەجەف عەلیخانی کوردی شادی وەزیری بێ و محەمەد وەلیخان حاکمی مەشھەد بێت. ئەو حکومەتە لەتەک قاجاران رایبیتە ھەبێ و فەتەح عەلی شا قاجار بەپادشاهی بناسن و سککە و خوتبە بەناوی ھەردووکیان بێت. کہ ئەو ئیتفاقە ریکخرا، ھەینەتی سوفرای تاران، چوونە خەبوشان و بناغەیی ئیتفاقیان توندکرد و گەرەنەوہ.

رۆژی ۲۲ی مانگی شەوال، رەزا قولپاخان و نەجەف عەلیخان بۆ دیدنی فەتالی شا چوونە تاران و بەئیحترامەوہ پیتسوازی کران و ئیتفاقنامەبەکی لە نیوانی قەرار درا بوو، دووبارە لەسەری ریککەوتنەوہ و گەرەنەوہ خەبوشان.

سالی ۱۲۳۱ شازادە چووسەر کہلای «رادەگان و دەرەجن» کہ خاکی کوردبوو. رەزا قولپاخان کۆشا کہ ئیتفاقیان تیک نەچیت، بێ سوود بوو. ئەمیر گۆنەخان ھەلات چووە لای شازادە، رەزا قولپاخان لەشکری ھەلکرت و پیتشی بەشازادە گرت و وەتەنگی ھینا و شکاندی و بابیشی بەدیل گرت و بردی حەپسی کرد. رەزا قولپاخان ناریدی لەگەڵ حاجی فەرۆز خانی والی ھیراتا ئیتفاقی کرد.

سالی ۱۲۳۲ حکومەتی قاجار شوجاعو لاسەلتنەنی بەسەفیری نارده خەبوشان ۲۰ی جەمادی یەک رەزا قولپاخان پیتسوازی کرد و بردیە خەبوشان؛ دووبارە ئیتفاقیان گریداوہ. شوجاعو لاسەلتنەنی خواھیشتی لە رەزا قولپاخان کرد، بۆچوونە سەر ھیرات کۆمەگیان بکا، ئەویش پەیمانی پیتدا.

سالی ۱۲۳۳ فەتەح خانی وەزیرئەعزەمی ئەفغانی چوو ھیراتی گرت و وەلامی نارده لای رەزا قولپاخان کہ ئیتفاقی لە گەلا بکات. بۆچوونە سەر مەشھەد ریککەوتن (جلد ئەوہل، تەئریخ قاجار، لاپەرە ۱۵۸).

فەتەح خان لەولاوہ و لەشکری کوردیش لەم لاوہ چوونە سەر مەشھەد. لەو دەمەدا حکومەتی قاجار لەشکرکی قورسی لە تارانەوہ نارده کۆمەگی شازادە. لە دواي گەلیک کوژتار، ھەردوولا بەماملەت پیکھاتن. موئتەمەری ھەردوولا کہ میحراب بەگ و شەرەفخان بەگی کوردی شادی بوون، لە تەرەف کوردەکانەوہ بەمەندووبی لەگەڵ شازادە

محهمده تهقی میرزا، له سهر ده ستووری پیشوو ریټکه و تنه وه، به لآم قاجاریان فیلیان کرد. له لایټکه وه بۆ ماملت مه جلیسیان گرت و له لایټکی دیکه وه ده هزار شه رکه ریان نارده خه بوشان که بیگرن. له وده مه دارهزا قولیخانی کورد چوو بووه «تهرهت». خه بوشان له سوپاه چۆل بوو، فه تالی شای قاجار دهوره خه بوشانی گرت و وه تنگی هیتنا. رهزا قولیخان هه رچه ندهی کوشا له دهره وهی خۆی بگه یتیتته نیو شاره وه مومکینی نه بوو، ناچار روو به که لای شپروان چوو؛ تیتیدا دانیشته. بیستی ره مه زان سه دره لئه عزم له تهرهف فه تالی شاهه چوو له لای رهزا قولیخان که خۆی ته سلیم کا نه بوو. له دواى ئه وه شار و دیتهاتی دهوره خه بوشان له تهرهف قاجاره وه تالانکران و کوژتاریکی قورسکرا و ناوایی سووتاندران. له مووده تی سچ رۆژا هه موو ولاتی خه بوشان ویران کرا و که لای شپروان و خه بوشانیش به تۆپ و تفهنگ ئاورباران کرا. (جلد ئه وه ل، تهئریخ قاجار، لاپه ره ۱۶۴).

رهزا قولیخان له هه موو لایټکه وه له گه ل شه ر خه ریکبوو. گه وره کانی کورد که له لای فه تالی شابوون، له گه ل شا گفتوگو بیان کرد که ژن و مندال و هه ژار، به بی گوناھی کوژتن رهزا قولیخان ناترستیتیت. له سهر ئه وه عوله ما و ریش سپیان خسته نیوانی و به ماملت کردن خه ریک بوون و پیکهاتن. له وه شه ره دا زیانی رهزا قولیخان ۶ تۆپ و ۲۰۰ زهنورهک و ۶۰۰ شمخال و ۲۰۰۰ تفهنگ بوو که که وتبووه ده ست قاجاران، فه تالی شا گه روه له گه ل ریټکه خسته وهی خاکی خۆی خه ریکبوو.

سالی ۱۲۳۶ فه تالی شا موخته میدولده وهی نارده کن رهزا قولیخان؛ گرتی بیکیه تی و ناشایه تیان دامه زانده وه. له دواى ئه وه رهزا قولیخان بۆ باوه رپی حوسین قولیخانی کوری خۆی و عه لی مورادخانی کوری نه جهف عه لیخانی کوردی شادی و مه هدی قولیخانی کوردی قه رایبی به موخته میدی نارده تاران، له دواى ئیحترام و پیکهاتنه وه گه رانه وه خه بوشان.

سالی ۱۲۴۳ دیسان به فیتنه ئه نگیزی محهمده خانی قه رایبی، شوړش که وته نیوانی رهزا قولیخان و قاجاران. هه لاکۆ میرزای والی مه شه هدی لیخست و گرتی و نارديه خه بوشان و شاری مه شه هدی خسته ده ست خۆی. نیشاپوور و ئه ترافیشی گرت و جه عفه ر قولیخانی کوری نه جهف عه لیخانی کوردی شادی - که زاوای بوو - کردیه حاکم و له سه ری دانا. هه لاکۆ میرزاشی نارده سه بزه وار. ئه وه حاله چوار سال دوا می کرد. به لآم چه ند جارن قاجار و کورد شه ریان کرد، هه ر کورد سه رکه وت و قاجار شکان.

محهمده خانی قه رایبی ببوو به هه واداری قاجار و مه شه هدی گرتبوو. رهزا قولیخان کورده کانی زه عفه ران و شادی و جیهان به گی نارده و خانیان دهره پراند و مه شه هدیان گرتوه.

سالی ۱۲۴۶ نایبوسه لته نه بۆ دامه زاننده وهی خوراسان له شکری برد و چه ند که لای رهزا قولیخانی گرت و رۆژ به رۆژ رهزا قولیخان رووی له سه ره و ژیری کرد؛ به لآم زوو میرزا رهزای موخته میدی خۆی نارده و له دواى گه لیټک کیشه نایبوسه لته نه روو به مه شه هدی ده چوو، گه روه. رهزا قولیخان دووباره دامه زراوه.

سالی ۱۲۴۷ نایبوسه لته نه کچی خۆی دا به کوری محهمده و کچی ئه ویشی بۆ کوری خۆی خواست. ئه وه بووه مایه ی تیکدانی بیکه تی کوردی خوراسان، قه راری دا بیکاته پایتهخت؛ به لآم کورده کانی زه عفه ران کۆمه گی قاجاریان کرد و سه ربازیان برده خه بوشان. بیژدان و بیژدیخانی برای جه عفه ر قولیخان به سچ هه زار سواری کوردی شادی و بۆ به خیتکردنی ئه و خاکه له که لات دانیشته. مانگی ره مه زانی سالی ۱۲۶۲ سالار ته پلئی نازادی و سه ره خۆبی خاکی خوراسانی لیدا و ئالای سه رکیشیی بلنکرد.

حکومه تی قاجار سوپاهیکی قورسی تیکه لاو له کوردانی هه وشاری و موکریانی و ساین قه لایی و خواجه وهندی و عه بدوله له کی سازکرد و له ژیر فه رمانی سه رتیب برایم خه لیلیخاندا، ناردیانه سه ر خوراسان و له ریگای به ستامه وه که وتنه ریگا. جه عفه ر قولیخان به ۳۰۰ سواری کورد پیشی پیگرتن. له شکری قاجار به تۆپ و تفهنگ کوردی خوراسانیان راگرت. جه عفه ر قولیخان به فیلی نایبوسه لته نه کاریزی له بورج دا و ناوری تیبه ردا، به شه ر و کوژتار ئه و که لایه ی گرت و ۳۰۰ شه مخال، ۳۰۰ ئه سپ، ۵ خه روار بارووت، ۶۰۰ خه روار گه نم، ۶۰۰ تفهنگ که رهزا قولیخان له و که لایه دا داینابوو که وته ده ست نایبوسه لته نه. (جلد ئه وه ل، تهئریخ قاجار، لاپه ره ۲۵۶).

خاکی قیتعه ی چناران هه موو گیرا. رهزا قولیخان خیل و میلله تی خۆی به جاریټک له خابوشان کۆکرده وه و بۆ به رابه ری کردن ناماده بوو. گه وره کانی هه موو له خۆی کۆکرده وه. رهزا قولیخان نارديه دووی جه عفه ر قولیخانی کوردی شادی که زاوای خۆی بوو، به هه زار سواری کورد و به هه زار شه مخالونه وه له سه ر که لای خه بوشانی دانا و حوسین قولیخانی کوری خۆشی به ۱۰۰۰ سواری شه مخالونه وه نارده که لای شپروان که پاسه وانی بی. نایبوسه لته نه روو به خه بوشان چوو؛ که لای «راده گان» ی گرت و چوو ته په ی تاوس.

نهجهف عهلیخانی کوردی شادی له رهزا قولیخان جوئی بووهوه و چوو گه‌یشته نایبولسه‌لته‌نه.

حوسین قولیخان کوری رهزا قولیخان شه‌وه‌یخونی له سوپاهی قاجاردا و گه‌لیکی لی کوژتن. له‌ولاه کامران میرزا و یار محه‌مه‌دخانی ئه‌فغانی، به‌له‌شکریتی کورسه‌وه له ۱۲ رهبیعی یه‌که‌م گه‌یشته یارمه‌تی نایبولسه‌لته‌نه.

رۆژ به‌رۆژ له‌شکری نایبولسه‌لته‌نه زل ده‌بوو. هاواله‌کانی رهزا قولیخان بۆ موسالده‌ه له عوله‌مایانی کوردی خه‌بوشان مه‌لا حوسینی گچکه‌ی نارده‌کن نایبولسه‌لته‌نه که پیکیان بی‌نییت. ئه‌ویش به‌م مه‌رحه‌ که خه‌بوشان به‌ده‌سته‌وه بدات و بۆ خووشی بجیته‌کن نایبولسه‌لته‌نه سولح ده‌کریت. رهزا قولیخان نه‌یکرد و بۆ شهر و کوژتار ناماده‌بوو.

نایبولسه‌لته‌نه له‌هه‌موو لاییکه‌وه ده‌ستی به‌په‌لاماردان و لغوم لیدان و ئاوربارانی خه‌بوشانی کرد. گه‌لیک کوژتار له‌هه‌ردوولاهه‌کرا، له‌نه‌تیجه‌دا به‌مامله‌ت رهزا قولیخان خوئی به‌ده‌سته‌وه‌دا.

رۆژی هه‌شته‌می رهبیعی دووهم رهزا قولیخان که‌وته ده‌ست نایبولسه‌لته‌نه. رۆژی نۆبه‌م خه‌بوشان ته‌سلیم کرا. ژنی رهزا قولیخان که‌کچی نه‌جهف عه‌لیخانی کوردی شادی بوو، کراسیتی تیل زیری گه‌وه‌رچن که‌به‌ده‌هزار مسقال زیر کرابوو، له‌گه‌ل ۱۰ سه‌ر ئه‌سپی چاک و ۳ سه‌ر وشتری لووک به‌پیشکەشی دایه‌ نایبولسه‌لته‌نه (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۵۶).

شارانی خه‌بوشان و نیشاپور و بام و سه‌فی ئاوا و جیهان ئه‌رغیان و چناران و ئه‌میر ئاوا که‌خاکی پاکی کوردی زه‌عفه‌ران و شادی و جیهان به‌گی و خبیلاتی دیکه‌ی کوردی خوراسان بوون، له‌ژیر حوکمرانیکی وه‌کو رهزا قولیخانا بوو، که‌وته ژیر په‌نجه‌ی قاجاره‌وه.

له‌دوای تالان و کوژتار کردنیان، نایبولسه‌لته‌نه رهزا قولیخانی برده‌مه‌شه‌د. رۆژی ۶ی جه‌مادی یه‌ک رهزا قولیخان ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام نه‌یتوانی. نایبولسه‌لته‌نه هه‌ستا چوو سه‌ر شاری «سه‌رخس». جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار لاپه‌ره ۲۵۸ ده‌لیت: له‌کوردی سه‌رخه‌س ۴۵۰ که‌سه به‌ده‌ست نایبولسه‌لته‌نه به‌کوژت چوون. له‌دوای ئه‌وه نایبولسه‌لته‌نه گه‌راوه‌مه‌شه‌د، رهزا قولیخان و محه‌مه‌دخانی خسته‌زیندانه‌وه و تووشی مه‌راه‌تی کردن.

سالی ۱۲۴۸ دوای مانگی زیلحیجه، نایبولسه‌لته‌نه رهزا قولیخان و محه‌مه‌دخانی

له‌گه‌ل خوئی برده‌تاران و بۆ ئاوربایه‌گانی به‌رپیکردن.

۲۰ی محه‌ره‌می سالی ۱۲۴۹ له‌شاری میانه (میانه) رهزا قولیخان مرد و له‌میانه نیژرا (جلد ئه‌وه‌ل، ته‌ئریخ قاجار، لاپه‌ره ۲۶۵).

له‌دوای رهزا قولیخان هه‌ردوو کوره‌کانی که‌سامخان و ئه‌بوفه‌زخان بوون، هه‌تا سالی ۱۲۶۴ له‌تاران ده‌ستبه‌سه‌ربوون و له‌پادشا روو گه‌ردان بوون و هه‌لاتن و چوونه‌خه‌بوشان. گه‌لیک په‌رایان کرد و تو‌له‌یان له‌خالانی که‌کوردی شادی بوون کردیانه‌وه. (ته‌فسیلی ئه‌وانه‌هه‌موو له‌کتیبی «میلله‌تی کورد»ی ئیمه‌دا دیته‌گوتن، موراجه‌عه‌بفه‌رموون).

۱۷- ئیبراهیم خان کوردی شادی

ئیبراهیم خان سه‌رداری کوردی شادی بوو. وه‌له‌جاگی حکومه‌تی زه‌نددا سه‌رکرده‌یه‌کی سوپاهی زه‌نده‌کان بوو. که‌زه‌ند که‌وتن سالی ۱۲۱۰ ئاقا محه‌مه‌دی قاجار چوو سه‌ر خاکی خوراسان، ئیبراهیم خان به‌ده‌ستووریتی جوان له‌ته‌کیا ریککه‌وت و حکومه‌تی «ئه‌سفراین»ی بۆ ته‌سدیق کرا و به‌گۆشه‌گیری رایبوارد.

سالی ۱۲۱۵ ئیبراهیم خان له‌گه‌ل فه‌تح عه‌لی شای قاجار پیککه‌وت و ئیستفاقیان گریدا.

۱۸- نه‌جهف عه‌لیخانی کوردی شادی

نه‌جهف عه‌لیخانی کوردی دلسۆژ، برازای ئیبراهیم خان بوو؛ گه‌لیک هه‌زی به‌رژگار بوون ئه‌کرد. به‌لام له‌ده‌ستی نه‌ده‌هات. له‌سالی ۱۲۲۸دا له‌گه‌ل رهزا قولیخان ریککه‌وت و له‌هه‌موو شهر و کوژتار و راو و ته‌دبیریکا هاوده‌نگی بوو. سالی ۱۲۴۸ وه‌دوای مانگی سه‌فه‌ر له‌به‌ر ناریتی خه‌وانینه‌کانی کوردی خوراسان، ناچار بوو له‌رهزا قولیخان پچراوه‌وه‌کو له‌سه‌ره‌وردی رهزا قولیخانا یه‌ک به‌یه‌ک گوتران. به‌لام جوئی بوونه‌وه‌ی نه‌جهف عه‌لیخانی بوو به‌مایه‌ی تیکدانی حکومه‌تی کوردی زه‌عفه‌ران و شپه‌زه‌یی هه‌موو کورده‌کانی خوراسان.

هه‌روه‌کو گوترا نه‌جهف عه‌لیخانی که‌له‌رهزا قولیخان پچراوه، کوپ و کچه‌کانیشی پرژگارکرد. جه‌عفه‌ر قولیخانی کوری که‌هه‌م زاوا و هه‌م سه‌ردار سوپاهی رهزا قولیخان بوو، هینایه‌کن خوئی و تیکه‌ل به‌سوپاهی قاجاری کرد. سالی ۱۲۴۸ مانگی محه‌ره‌م

نایب‌ولس‌لته‌نه چوویۆ تاران و جه‌عفر قو‌لیخانی له‌گه‌لّ خۆیا برده کن فه‌تالی شا و به‌خه‌لات و پروتبه‌وه برديه مه‌شه‌هد.

مانگی په‌بیعی دووه‌می ئه‌و ساله، وه‌لیعه‌هد محمه‌د میرزا چووه سهر هیرات. نه‌جه‌ف عه‌لیخان به‌له‌شکری کوردی شادی و هه‌موو «چه‌مشک‌زک» وه‌ بۆ یارمه‌تی له‌ته‌کیا چووه گه‌لیک په‌رای کرد. که‌لای «کو‌سه» و چند شاریکی کورده‌کان که له‌سه‌ر ریگا بوون به‌ته‌واوه‌تی گرتیان. له‌سه‌ر پردی «نه‌قره» له‌گه‌لّ ۵ هزار که‌سی ئه‌فغانی به‌شه‌ر هاتن و شکاندیان. که گه‌یشته سهر شاری هیرات کورده‌کان له ده‌وره‌ی شار سه‌نگه‌ریان دروستکرد و به‌گه‌رمی شه‌ریان کرد.

مانگی جه‌مادی دوو جه‌عفر قو‌لیخانی کوری وه‌لامی دایی که نایب‌ولس‌لته‌نه مرد. نه‌جه‌ف عه‌لیخان بۆ ئه‌مه‌ی له‌شکر نه‌شکیت، زۆر به‌له‌ز له‌گه‌لّ کامه‌ران میرزا مامله‌تی کرد. که مامله‌تی هیراتی ته‌واوکرد، له ۱۱ جه‌مادی دوو ۱۲۴۹ له هیراتدا ده‌ست به‌دامه‌زراندنی ئوموورکرا و گه‌راوه مه‌شه‌هد، ولیعه‌هد چاوه‌نۆری ئه‌کرد. له‌گه‌لیا چووه تاران و گه‌لیک ناوبانگی کرد.

سالی ۱۲۵۳ نه‌جه‌ف عه‌لیخان بوو به‌سه‌ردار سوپاهیتی په‌سی قاجاران. سالی ۱۲۵۴ له‌گه‌لّ محمه‌د شای قاجار چووه سهر هیرات و ده‌وره‌ی دا. جه‌عفر قو‌لیخانی کوری به ۱۰۰۰ سواره‌ی کورده‌وه به‌کو‌مه‌گیه‌وه چوو. له‌و شه‌ر و کو‌شسه‌ی هیراتدا په‌رایتیکی زۆریان بۆ محمه‌د شا کرد. له تاریخ قاجار، جلدی دووه‌م، لاپه‌ره (۳۵۱) له‌وه زیاتر باسی نه‌جه‌ف عه‌لیخانی نه‌کردوه.

۱۹- جه‌عفر قو‌لیخانی کوری نه‌جه‌ف عه‌لیخان

ئه‌و پالنه‌وانه کورده، بی‌که ستوونی حکومه‌تی په‌زا قو‌لیخانی کوردی زه‌عفران بوو، وه گه‌لیک په‌رای کردبوو، هه‌روه‌کو سه‌ره‌وردی به‌دریژی له‌کتیبی ئیمه‌ به‌ناوی «میلله‌تی کورد» دپته‌گو‌تن. ئه‌و پیاهه که به ۱۰۰۰ سواره‌وه چووه یاریده‌دانی باوکی له هیرات زۆر چاک تی‌کو‌شا له‌گه‌لّ سه‌ردار سوپاه ئاسه‌فوده‌وله ری‌ک که‌وت و چووه سهر «مه‌رغاب» و گه‌لیک تورکمانی کوژت و به‌دیلی گرت و چووه سهر خه‌لیفه عه‌بدوپه‌حمانی تورکمان و نادر میرزا. که هیزی ئه‌فغان و تورکمان ۲۰ هه‌زار که‌س بوو، شه‌ری له‌ته‌کیانا کرد و شکاندنی. چووه سهر خاکی «مه‌یه‌نه و سه‌ره‌ل»، شپ‌ر محمه‌دخانی هوزاره و جمشیدخان له ترسان پی‌شوازیان کرد. می‌زراب خانی والی هوزاره بۆ ده‌شتی گورگانی هه‌ل‌پری.

مه‌خدووم قو‌لیخان ناچاربوو محمه‌دخانی کوری به‌دیارییه‌وه ناره‌ کنی؛ جه‌عفر قو‌لیخانی‌ش گه‌راوه.

جه‌عفر قو‌لیخان هه‌رچه‌نده له‌گه‌لّ قاجاران تی‌که‌لّ بیوو، به‌لام چاوی هه‌ر له‌ پرزگار بوون بوو. له سه‌فهری هیرات له‌گه‌لّ ئاسه‌فوله‌وله ئیتفاقی کرد که خوراسان له په‌نجه‌ی قاجاران ده‌رخه‌ن.

جه‌عفر قو‌لیخان له مه‌شه‌هد له‌گه‌لّ حه‌سه‌نخان سالاری کوری ئاسه‌فوله‌وله ری‌ککه‌وت و کردیه هاوده‌نگی خۆی. سالی ۱۲۶۱ جه‌عفر قو‌لیخان کچی خۆی دا به‌سالار و خوشکی سالاری بۆ خۆی خوازت و بوون به‌خزم و پیوستی بلندیوون و خۆ پرزگارکردنیان سازکرد و شه‌و و رۆژ خه‌ریکبوون.

سالی ۱۲۶۲ مانگی په‌بیعی دوو حاجی ئاقاسی وه‌زیری له‌شکری قاجار که له می‌ژیوو ئاگاداری له جه‌عفر قو‌لیخان په‌یدا کرد بوو، هه‌ره‌شه‌نامه‌یه‌کی بۆ ئاسه‌فوله‌وله نارد که به‌له‌ز جه‌عفر قو‌لیخانی بۆ تاران به‌ری‌تکات. سالار به‌به‌رئاوه‌ژوو وه‌لامی داوه، هه‌تا چه‌ندجار ئه‌و هه‌ره‌شه‌نامه‌یه ناردرایه خوراسان، ئاسه‌فوله‌وله و سالار نه‌یانبه‌یست. جه‌عفر قو‌لیخان سالاری کردبوو به‌مه‌تال و به‌ناوی سالاره‌وه ئیشی ده‌کرد. حکومه‌تی قاجار و شیاربوو، که ئه‌وه فیتی جه‌عفر قو‌لیخانه؛ ده‌نا سالار ئه‌وه نییه.

جه‌عفر قو‌لیخان هه‌ستا چووه نیو تورکمانی گوگتالان و چووه کن سلیمان خانی حاکمی ئوستراباد بۆ سهر بلندیکردن و خرۆشاندن، سلیمان خانی ناونا «خانی خانان» و گه‌راوه خاکی نه‌روین و جاجرمی گرتن و خستنیه سهر خاکی خوراسان. جه‌عفر قو‌لیخان شه‌وو‌رۆژ تورکمانی هانده‌دان و به‌گژ حکومه‌تی قاجاری دانه‌کردن.

جه‌عفر قو‌لیخان چووه‌سه‌ر شاری که‌لات و گرتی و خۆی چۆلکرد و کشاوه چیاکان. ئه‌و رۆژه هه‌رسبه‌ینی چادریان گولله‌باران کرد. له کوردی شادی که‌س نه‌کوژرا به‌لام له له‌شکری قاجار ئه‌سپی مه‌جیدخانی موکری کوژرا.

جه‌عفر قو‌لیخان چوو که‌لای سه‌فی ئاوی گرت و ته‌سلیم به‌به‌گه‌ره‌گی محمه‌دخانی برای سالاری کرد و بۆ خۆشی چووه مه‌شه‌هد.

له‌ولاهه محمه‌د عه‌لیخانی ماکو‌بی به ۱۰ تۆپ و ۴ فه‌وج سه‌ربازه‌وه روو به‌خوراسان چوو. ده‌سته‌سواریتی کورد چوونه پیشی و له‌گه‌لّ سپیده‌دا به‌دور‌منیان دا داسو‌گه‌لیک شه‌ر و کوژتاریان کردن و گه‌رانه‌وه و له ری‌گا تووشی له‌شکری ئیبراهیم خه‌لیفه‌خان بوون و

له گه‌ل ئه‌وانیش شه‌ر و کوژتاریان کردن و سه‌رکه‌وتن و به‌تالان گرتتیکی زۆر گه‌رانه‌وه. له‌وه‌ده‌مه‌دا همزه‌ میرزا به‌له‌شکره‌وه له‌ تاران گه‌یشته له‌شکره‌که‌ی دیکه. سی قۆل له‌شکر پروو به‌سالار و جه‌عفه‌ر قولیخان چوون.

ره‌زا قولیخان که‌وته ئه‌ندیشه‌وه، هه‌واداری په‌بداکردن و ده‌ستی به‌خۆ کۆکردنه‌وه کرد. نایبوسه‌لته‌نه قائمقامی خۆی ناره‌ کن نه‌جه‌ف عه‌لیخانی کوردی شادی که‌ دل‌خۆشی ره‌زا قولیخان بداته‌وه؛ به‌لام به‌فیل و چاپلوسی نه‌جه‌ف عه‌لیخانیان له‌ ره‌زا قولیخان په‌چپه‌وه و به‌په‌نهانی گه‌لیک له‌ گه‌وره کورده‌کانی کرده‌ هاوده‌نگی خۆی و ره‌زا قولیخانی بی‌هه‌یزکرد.

سالی ۱۲۴۸ نایبوسه‌لته‌نه به‌به‌هانی چوونه سه‌ر هیرات له‌شکریتی کورسی سازکرد، سه‌ری موچه‌ره‌م له‌ ده‌ری مه‌شه‌هد له‌شکره‌زی کرد، له‌ دوای شه‌ش رۆژ پروو به‌خاکی ره‌زا قولیخان چوو و ده‌ستی به‌گرتنی شار و که‌لایانی کرد. که‌لای «میراوه» که‌ یه‌که‌ بی‌نا گه‌وره‌ی ره‌زا قولیخان بوو، مانگیک له‌ته‌کیا شه‌ریان کرد، له‌ ۸ مانگی سه‌فه‌ردا جه‌عفه‌ر قولیخان له‌ دووه‌مین رۆژ زۆر ترسا، زپ‌ر و گه‌وه‌ه‌ریکی بیژمار و ۱۴ ئه‌سپی سواری له‌ جیگایه‌کی توند په‌نهان کرد و له‌گه‌ل سالار چوونه به‌راه‌ری قاجاران و له‌ خاکی «ئه‌رمیان» له‌شکریان راگرت. گه‌وره‌کانی هوزاره و راده‌گان و خوراسان لیتیان جوئ بوونه‌وه و له‌شکره‌که‌یان هه‌موو به‌جاریک چوونه لای شازاده. قازی نیشاپور و سه‌ره‌ه‌نگی توپخانه به‌ده‌سته‌یانه‌وه پشتیان له‌ جه‌عفه‌ر قولیخان کرد و چوون. جه‌عفه‌ر و سالار به‌ناچاری مال و مندال و نه‌قدینه‌یان هه‌لگرت و هه‌لاتن. ژن و مندالانیان له‌نیو خیتلی شادیدا به‌جیه‌یشته و بو‌خۆیان چوونه نیو تورکمانی ناغاخان و «آق اوقلان ئان به‌یگی» گه‌وره‌ی ئه‌و خیتله، رایگرتن.

که‌ ئه‌وانه‌ هاتن، شازاده ده‌ستی به‌گرتنی خاک و کوژتینی ئه‌هالی کرد. میلیله‌ت وه‌رزبوون و به‌په‌نهانی کۆمه‌لته‌یان به‌ست و له‌گه‌ل جه‌عفه‌ر قولیخانا موخابیره‌یان کرده‌ ئه‌و زستانه به‌سه‌ر چوو؛ له‌ به‌ه‌ارا جه‌عفه‌ر قولیخان به‌یارمه‌تی خیتلی تورکمان و فه‌وجی به‌یات - که‌ له‌ لایه‌ن قاجاره‌وه له‌ خاکی [سملقان] بوون- شکاندران و چوونه «بزونجرد». کورده‌کانی شادی یارمه‌تیان‌دان و له‌دوای گه‌لیک کوژتار و چه‌ند شه‌ریک بزونجردیان گرت، به‌لام شه‌ش مانگ شه‌رکرا. له‌ دوایی چوونه سه‌ر که‌لای «خان» و گرتیان و گه‌لیک تالانیشیان ده‌ست که‌وت.

سالی ۱۲۶۳ جه‌عفه‌ر قولیخان سه‌ره‌خس و ئاقده‌ربه‌ندی خسته ده‌ست خۆی و به‌له‌شکره‌وه چووه «کالی قووتی» و پروو به‌حه‌مه‌زه میرزا کشا. سواری قاجاریان له‌ توپخانه په‌چپه‌وه و ده‌ستیان به‌کوژتاریان کرد. له‌شکرێ شازاده زۆر که‌می رزگاربوو. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکرێ قاجاریان وه‌ته‌نگ هیتا و پیچایانه‌وه و بردیانه نیو شاری مه‌شه‌هد. هه‌موو له‌شاری مه‌شه‌هد خزاندران و کورد ده‌وره‌ی همزه‌ میرزایان له‌ ئه‌رکدا داو هه‌موو خاکی خوراسان که‌وته ده‌ست جه‌عفه‌ر قولیخان.

له‌شکرێ قاجار که‌ شاری مه‌شه‌هدیان ده‌وره‌دا، عوله‌مای مه‌شه‌هد فتوایان دا که‌ کوژتینی قاجاران دروسته. ئه‌هالی به‌جاریک بوونه هه‌واداری کورده‌کان و دوژمنی شازاده. شه‌ر و کوژتار که‌وته نیوشار. ئه‌هالی ده‌ستیان به‌تالانکردنی ئه‌نبار و جیه‌خانه و بارخانه‌ی شازاده کرد، وه‌ نزیک سالیک شه‌ر و کوژتار له‌ ده‌وره‌ی شاری مه‌شه‌هد و له‌نیو شاردا ده‌وامی کرد. له‌وه‌ده‌مه‌دا محمه‌د شای قاجار مرد و ناسرده‌ین شا له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته.

ئه‌گه‌ر چی مه‌شه‌هد له‌ گرتن دابوو، به‌لام له‌ وه‌خته‌دا سام خانی کوری ره‌زا قولیخانی زه‌عفه‌ران له‌ ئه‌ساره‌تی تاران رزگاربوو و گه‌راوه خه‌بوشان. کورده‌کانی خه‌بوشانی له‌سه‌ر خۆی کۆکردنه‌وه و بوو به‌هه‌واداری قاجار و دوژمنی سالار و جه‌عفه‌ر قولیخان؛ چونکه‌ له‌ وه‌ختی خۆیا جه‌عفه‌ر قولیخان و بابی له‌گه‌ل ره‌زا قولیخان بابی سامخان خه‌یانه‌تیکیان کردبوو و بو‌تۆله ئه‌ستانده‌وه ناماده‌بوو، ئه‌وه به‌جاریک پشتی جه‌عفه‌ر قولیخان شکاند و حکومه‌تی کوردی شادی تیکدا.

جه‌عفه‌ر قولیخان له‌وه‌ گه‌یشته که‌ سامخان تۆله‌ی لی ده‌کاته‌وه، ناچار له‌ سالی ۱۲۶۴ مانگی موچه‌ره‌م بو‌حاجی نوور محمه‌دخان سه‌رداری سوپاهی قاجاری نوویسی و به‌په‌نهانی له‌ته‌کیا ریککه‌وت و بو‌پاشه‌ چه‌ند رۆژ بناغه‌یه‌کی دانا که‌ تیدا نه‌چیت. به‌هه‌یز و توانای کورد و ئه‌هالی مه‌شه‌هد، له‌سه‌ری ئه‌و ساله‌دا، یار محمه‌دخانی ئه‌فغانی که‌ پشتیوانی همزه‌ میرزا بوو له‌گه‌ل همزه‌ میرزا مه‌شه‌هدیان به‌ردا و پروو به‌هیرات هه‌لاتن. سالار و جه‌عفه‌ر ۳-۴ قۆناغ که‌وته‌ دووایان و گه‌رانه‌وه و مه‌شه‌هدیان خسته ده‌ست و حکومه‌تیکێ جوانیان دامه‌زراند.

جه‌عفه‌ر قولیخان به‌له‌شکره‌وه چووه خه‌بوشان و نیشاپور. سلیمان خانی کوردی جوانشیر که‌ له‌ لایه‌ن ناسرده‌ین شاهه‌ ناردرابوو له‌گه‌ل جه‌عفه‌ر قولیخان موخابه‌ره‌ی کرد و ئه‌مینه‌تیشی دا - هه‌روه‌کو له‌باسی جوانشیر گوترا - ئیتفاقیکی داپۆشراویان کرد.

قاجار له هه‌موو لایبیکه‌وه دهستی به‌له‌شکر ناردن کرد، کورده‌کانی خه‌بوشان له جه‌عفره قولیخن روو گه‌ردان بوون. جه‌عفره قولی خان زۆر ترسا و له‌سه‌ر قسه‌ی سه‌ردار سوپاه و سلیمان خان - که له‌ته‌کیا کردبوویان - له‌شکره‌کانی کوردی هه‌مووی کۆکرده‌وه و به‌بهانه‌ی شه‌ره‌وه له سالار جوئی بووه‌وه و هه‌ستا چوو بزوئجورد که نه‌شتمانی په‌تی بوو. له «رووبین» له‌گه‌ل سلیمان خان یه‌کتریان دی و پیکه‌وه چوونه بزوئجورد. رۆژی هه‌ینی، یه‌که‌می ره‌بیعی یه‌که‌می ۱۲۶۴ جه‌عفره قولیخان له بزوئجورد ده‌رکه‌وت و روو به‌تاران چوو. سێ رۆژ له پێش جه‌ژنی نه‌ورۆژا له تاران دیده‌نی ناسره‌دین شای کرد و به‌خه‌لات و نیشان و به‌رات دل‌خۆشی دراوه (ته‌ئریخ قاجار، جلد ۳، لاپه‌ره ۵۱۵).

جه‌عفره قولیخان له‌و رۆژه‌وه بوو به‌مه‌ئمووریکێ قاجاران و سالار له سه‌رکیشیی داماره. جه‌عفره قولیخان هه‌میشه له مه‌جلیسی خاسی ناسره‌دین شا داده‌نیشت. سالی ۱۲۷۱ بوو به‌حوکمداری «ئوستراباد و جاجرم و نه‌روین». له‌وئ گه‌لیک په‌رای کرد و زۆر به‌شه‌ره‌ف و ناوداری ژیا و تورکمانی ئه‌و جیگایانه هه‌مووی رامکردن و خستنیه ژیر حوکمه‌وه.

به‌دریژی حکومه‌تی شادی و حوکمرانی جه‌عفره قولیخان و سه‌ره‌وردیان و سه‌ره‌وردی سالار و کورده‌کانی خوراسان له‌ دوا‌ی جه‌عفره قولیخان له‌ کتیبی ئیمه‌ی «میلله‌تی کورد» دایه.

۲۱- خان ئه‌بدال خان کوردی به‌ختیاری

ئه‌و ناوداره زینگه‌ کورده، سه‌ردار خێلی کوردی به‌ختیاری و سه‌ردار سوپاهی زنده‌کان بوو. به‌شان و شه‌وکه‌ت و په‌شیدی ناویانگی کردبوو.

سالی ۱۲۹۹ شۆرش که‌وته نێو حکومه‌تی کوردی زهند، سه‌رکیشه‌کانی تورکمانی قاجار، له هه‌موو لایبیکه‌وه کوردیان وه‌ته‌نگ هینا. خان ئه‌بدال خان له هه‌موو شه‌ره‌کانی کورد و قاجار یارمه‌تی کورده‌کانی ئه‌دا. له دووه‌مین ئه‌و ساله‌دا ته‌قیخان له‌ ده‌ست ئاقا محمه‌دی قاجار، گورفتار بوو، کوژرا. سه‌رکرده‌ی شه‌ریه‌کانی قاجار به‌وه زۆر هه‌وادار و به‌نه‌شه‌خوش بوون و ده‌ستیان به‌وه‌ته‌نگ هینانی کورده‌کان کرد.

خان ئه‌بدال به‌له‌شکریکێ قورسه‌وه کوردی گولبایه‌کان، فه‌راهانه و کوردی به‌ختیاربییه‌وه روو به‌ئه‌سپه‌هان چوو که پێش به‌دوژمن بگری. له دیتی «عه‌سکه‌ران» له‌گه‌ل قاجارا تیکه‌لالان و ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتار کرد. دوو شه‌و و رۆژان به‌گه‌رمی کوژتاریان له‌ یه‌کتر

کرد. خان ئه‌بدال ناچاربوو که سه‌نگه‌ره‌کانی به‌ردا و روو به‌چیا به‌رزه‌کان بکشیته‌وه. به‌له‌ز گه‌یشته‌ چیاکانی ئه‌سپه‌هان. دوژمن ده‌ستی لی به‌رنه‌دا و ده‌وره‌ی دا و له‌ دوا‌ی گه‌لیک شه‌ر و کوژتار، قاجار ته‌نگه‌ی به‌خان ئه‌بدال خان هه‌لچنی. خان ئه‌بدال خان و چهند سه‌ره‌نگ و گه‌وره‌ی سوپاهی که‌وته‌ ده‌ست قاجاران و سه‌ریان برین. مال و ئه‌سپاب و چه‌کیکی قورسی کورد که‌وته‌ ده‌ست قاجاران. ئه‌وه‌ی له‌ کورده‌کانی به‌ختیاری مابوون که‌وته‌ چیاکان. ئیسماعیل خانی به‌ختیاری بو‌ ئه‌مه‌ فیتنه‌ بکوژیته‌وه‌ له‌گه‌ل ئاقا محمه‌دخان ریککه‌وت، هه‌موو میلله‌ته‌که‌ی کۆکرده‌وه و پارازتی. (ته‌ئریخ قاجار، جلد یه‌ک، لاپه‌ره ۲۶ - ۲۷).

۲۲- محمه‌د قاسم خانی کوردی پیرانه‌وند

ئه‌و پیاوه زۆر به‌بیر و کوردپه‌روه‌ر بوو. که‌ چاوی به‌زۆلم و جه‌وری قاجار و کوژتاری کورد که‌وت، دل‌گیربوو و که‌وته ئه‌ندیشه و فیکری ده‌سته و دایره‌ په‌یداکردن. چونکه‌ خاوه‌ند فه‌ن و پیشه و هونه‌ر بوو، به‌ئازای و زینگی گه‌لیک که‌سی به‌ناوی دین خسته ژیر فه‌رمانی خۆیه‌وه و موریدی زۆربوون. سه‌ید ناو کوردیکێ زۆر وریای کرده‌ خه‌لیفه‌ی خۆی و له‌نێو میلله‌تدا چاوو‌رای پێ ده‌کرد. هه‌موو فیکر و ته‌دبیری به‌«سه‌ید» بوو؛ به‌و ده‌ستوره‌ گه‌لیک هه‌یزی په‌یدا کرد.

سالی ۱۲۱۴ هه‌ستا چوو (کاشان) و به‌کیمیاهه‌ر و زانا ناویانگی خۆی بلا‌وکرده‌وه. هه‌موو میلله‌تی شار و ده‌ره‌وه‌ی کاشان بوون به‌موریدی.

شازاده حوسین قولی میرزای برای ئاقا محمه‌دی قاجار له‌وده‌مه‌دا حوکمرانی کاشان بوو؛ به‌نادیته‌ گورفتاری فه‌ن و زانای محمه‌د قاسم خان بوو.

محمه‌د قاسم خان بو‌گه‌یشتنه دل‌خوای - که‌ تۆله له‌ قاجار کردنه‌وه بوو - داو و ته‌له‌پیکێ زۆری بو‌ شازاده داناوه که‌ تووشی کات. به‌و واسیته‌یه‌ گه‌یشتنه یه‌کتر و محمه‌د قاسم خان بو‌ به‌گه‌ز فه‌تالی شا کردنی و هه‌وای حوکمداری هانیدا، گه‌وره پیاوه‌کانی کاشان - که‌ موریدی بوون - تیکه‌باندران که‌ شازاده بی‌زۆتن و بو‌ حوکمداری بل‌ند که‌ن. له‌ دواییدا شازاده‌یان خسته سه‌ر هه‌وه‌سیک ئه‌گه‌ر محمه‌د قاسم خان و سه‌ید ئاره‌زوو بکه‌ن، به‌رۆژیک هه‌موو خاکی ئێران ده‌خه‌نه ژیر حوکمی شازاده‌وه؛ به‌لام محمه‌د قاسم خان زۆر به‌گرانی خۆی ده‌نواند.

سالی ۱۲۱۵ و مانگی زیلحیجه به‌هه‌زار تکا و خواهیشتی موریدان رینگا به‌شازاده

درا که بچیتته زیاره‌تی قاسم خان. ته‌ریخ قاجار، جلد یه‌ک، لاپه‌ره ۶۱ ده‌لپت: شازاده له به‌رابه‌ر محمه‌د قاسم خان وه‌کو کۆبله (به‌نده) ده‌ست به‌سینه له‌پیشی راده‌وه‌ستا. محمه‌د قاسم خان به‌شازاده‌ی گوت له قاجاران به‌دخوا زۆرن. به‌ئیشاره‌تی ئه‌و هه‌مووی گرتن و چاوی کۆلین و هه‌پسی کردن و مائی گه‌لپکی تالانکردن، به‌وه زبلله‌یه‌کی قورسی له قاجاران دا.

محمه‌د قاسم خان ئیشاره‌ی به‌شازاده‌دا چونه‌ سه‌ر ئه‌سپه‌هان و گرتیان. مانگی ره‌ببعی یه‌ک ۱۲۱۶ شازاده ته‌قیخانی برای حوسپین قولی میرزا بوو به‌حاکمی ئه‌سپه‌هان. له دوا‌ی ئه‌و شازاده و قاسم خان چونه‌ ئه‌سپه‌هان و حکومه‌تییکی جوانیان دامه‌زراند. شازاده بوو به‌پادشا و محمه‌د قاسم خان وه‌زیری ده‌سته راست، سه‌ید وه‌زیری ده‌سته‌چه‌پ و سکه له زیر و زیو و مس به‌ناوی حوسپین قولی لیدرا و له‌سه‌ر مینبه‌ر خوتبه‌ی به‌ناوی خوتندرا و چه‌ک و پیتویست و دانه‌ویله و له‌شکرپکی قورسیان پیکه‌وه‌نا.

فه‌تالی شا له تاران‌وه له‌شکری هه‌لگرت و چوه‌ سه‌ر ئه‌سپه‌هان. شازاده به‌مه‌شوه‌ره‌تی قاسم خان بو له‌شکر کۆکردنه‌وه چونه «سیتلاوخور» و نیو خیتلی پیرانه‌ند و باجه‌لان. حاجی جه‌عفه‌رخانیان کرده نایبولسه‌لته‌نه و له ئه‌سپه‌هانیان دانا. محمه‌د قاسم خان له ریتگا که ده‌چوون به‌شازاده‌ی گوت بو میلیله‌ت وه ده‌ست‌خستن و چاوترساندن دۆژمن نه‌وه‌کو روو به‌فه‌تالی شا هه‌لپت و شۆرش بخته نیو حکومه‌ته‌وه. و اچاکه شازاده محمه‌د ته‌قیخان میرزای برات بکوژی، هه‌رچه‌نده هانی دا شازاده براکه‌ی خۆی نه‌کوژت. له‌ولاوه فه‌تالی شا گه‌یشته ئه‌سپه‌هان و وه‌ته‌نگی هیتنا و ده‌وه‌ی دا. «ناقاجانی» قاجار له سیتلاوخور و «محمه‌د عه‌لیخان» له بروجهره‌د روو به‌رووی شازاده ناماده‌ی شه‌ر بوون. شازاده روو به‌خاکی «که‌مه‌ره» چوو. قاسم خان له ئیشی گه‌یشت که پووچه، ته‌مای هه‌لاتنی هه‌بوو؛ به‌لام شازاده گرتی و زنجیری کرد. له دوا‌ی دوو رۆژ موریده‌کان دزیانه‌وه، له‌گه‌ل سه‌ید هه‌لاتن و بو‌ی ده‌رجوون.

شازاده‌ش گورفتاری ده‌ستی فه‌تالی شابوو. فه‌تالی شا گه‌لپک له کورده‌کانی باجه‌لان و پیرانه‌ندی گرتن و کوژتنی و گه‌لپکیشی دووچار به‌ئیزا و «ئه‌زیه‌ت» و تالان کردن.

۲۲- ئه‌سه‌دخانی کوردی به‌ختیاری

ئه‌سه‌دخان له خاکی لورستانا به‌حکمرانی رایده‌بوارد و سه‌ری بو هه‌یج که‌س نه‌چه‌ماند و به‌سه‌ره‌خۆیی و نازادی فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد.

حکومه‌تی قاجار شازاده محمه‌د ته‌قی میرزای کرده حوکمداری لورستان و به‌ختیاری و نارديه پیشه‌وه. شازاده وه‌زیری خۆی میرزا عه‌لی کرایلی، نارده کن ئه‌سه‌دخان که رامی کات و بیخاته ژیر په‌نجه‌وه.

شازاده محمه‌د عه‌لی میرزای حوکمداری عیراق له‌لاییکی دیکه‌وه سندووقداری خۆی نارده کن ئه‌سه‌دخان که دلخۆشی بداته‌وه.

ئه‌سه‌دخان جوابی به‌هه‌ره‌شه دانه‌وه و هه‌ردوو ناوداره‌کانی گرتن و هه‌پسی کردن. سالی ۱۲۳۱ حکومه‌تی لورستان درا به‌محمه‌د عه‌لی میرزا؛ ئه‌میش له‌شکری سازکرد و چوه‌ سه‌ر ئه‌سه‌دخان، له که‌لای «وزمیران» که جیگای دانیشتنی ئه‌سه‌دخان بوو، به‌دوو فرسه‌نگ دوور، له‌شکره‌زی کرد. چونکه که‌لاکه‌ی زۆر سه‌خت بوو. شازاده نه‌ده‌شیا بچیتته سه‌ری؛ نه‌رمی نیشاندا. میرزا محمه‌دی وه‌زیری خۆی نارده کن ئه‌سه‌دخان که نوازشی بکات.

ئه‌سه‌دخان چونکه دووربین و ئازا و زانابوو به‌مامله‌ت له‌گه‌ل شازاده ریککه‌وت؛ له جیگای خۆی دامه‌زراره. به‌لام له‌ژیر ئیداره‌ی قاجاران ده‌ستی به‌حکم فه‌رمایی کرد.

سالی ۱۲۵۱ به‌ه‌رام میرزا چوه‌ سه‌ر محمه‌د ته‌قیخانی کوردی کنورسی. جه‌عفه‌ر قولیخانی کوری ئه‌سه‌دخان به‌گه‌وره‌کانی کورده‌وه له دیزفول گه‌یشته شازاده و گه‌راوه وزمیران؛ دووباره حوکمرانیه‌که‌یان ته‌سدیق کراوه.

سالی ۱۲۶۵ شازاده ئیحتشامو لسه‌لته‌نه‌ی قاجار بو دامه‌زراندنه‌وه‌ی به‌ختیاری و باجه‌لان له‌شکرپکی زلی برده سه‌ر سنووری لورستان و فه‌رمانییکی بو ئه‌سه‌دخان و مه‌نشورپکی بو ئه‌هالی نارده‌ن که ئه‌سه‌دخان حوکمرانی هه‌موو لورستان و به‌ختیاریه‌ی و باقیرخان وه‌زیریه‌تی.

ئه‌سه‌دخان له‌وه که‌لیننی ده‌ست خست و هیتزیککی چاکی په‌یدا کرد؛ به‌لام شازاده به‌فروپیل رۆژ به‌رۆژ ده‌ستی سیاسه‌تی خسته‌ ناو کوردستانی به‌ختیاریه‌وه.

ئه‌براسیاب خان و قاسم خانی باجه‌لان و عه‌لی محمه‌دخانی به‌ختیاری -که یه‌که پشتیوانی ئه‌سه‌دخان بوون- فریوی دان و بردنیه کن خۆی به‌میوانداری شه‌ویک، به‌ده‌سه‌سه‌ی گرتن و زنجیری کردن و هاو‌پژتنیه زیندانه‌وه. له پاش ئه‌وه لینگی دا سه‌ر خیله‌کانی کوردی مه‌میوه‌ند و زلّقی و به‌ختیاری و سه‌ره‌ک، هه‌تا سنووری چه‌مه‌نی فه‌تحوای ناژوت.

خوسره و خانی کوردی سهرله ک پیاویکی رهشید و زرینگ و کورد په‌رست و نازابوو، له‌گه‌ل هه‌موو گه‌وره‌کانی کورد بیک بوو. شازاده بو دیتن و گفتوگو له‌ته‌کیا کردن، قاقه‌زیکي بو نارد، خه‌سره‌وخان به‌بی نه‌ندیشه په‌نجا سواری هه‌لگرت و چوو کن شازاده و په‌کتربان دی و له‌گۆشه‌یه‌کی له‌شکرگاهه‌وه، چادری خۆی هه‌لدا.

شازاده ده‌سیسه‌ی قاجارپه‌تی دامه‌زراند بوو، که له‌ناکاو و له‌وه‌ختی میوانداریدا بیکوژن. خوسره‌وخانیس به‌نازایی خۆی ده‌خوری و له‌نامه‌ردی دوزمن نه‌گه‌یشتبوو.

پوژنی دووهم چوو کن شازاده. له‌ناکاو قاجارپه‌کان به‌سهریان دادا و له‌نیو چادری شازاده میری دلپاک و گه‌وره‌ی کوردیان به‌نامه‌ردی گرت و زنجیری کرد و ناردیانه تاران. هه‌ر به‌و فیتل و ده‌له‌سه‌یه ناردبوویه دووی ته‌سه‌دخان و ته‌سه‌دخان له‌نیو چادری خۆیا به‌نامه‌ردی له‌و پوژنه، هه‌ردووکی گرتن و بو تارانی به‌پیکردن.

خان جان خانی به‌ختیاری و گه‌وره‌ی خیتلی چوار لینگ که له‌نازا و ره‌شیدانی به‌ناوبانگی کوردی چوار لینگ بوو، له‌فروفیتل و ده‌له‌سه‌ی شازاده ناگادارکرا و هه‌موو خیتله‌کانی کوکردنه‌وه و له‌که‌لای «فه‌هره‌نیک» خۆیان ناماده‌کرد، که پیش به‌شازاده بگرن.

سشازاده چوو سه‌ریان و ده‌ست به‌شه‌ر و کوژتار کرا، له‌بیکه‌مین هه‌لمه‌تدا کورده‌کان گه‌لپکیان له‌شازاده کوژت. دووهمین جار هه‌ژده سه‌ر و جه‌وادخانی سه‌ره‌ه‌نگیان کوژت، سه‌ر شه‌و و پوژان شه‌ر و کوژتار کرا. شازاده که‌لای وه‌ته‌نگ هیتنا. شه‌وی زیلحیجه، خان جان ده‌سته له‌شکره‌که‌ی له‌که‌لینیکه‌وه له‌که‌لا ده‌رکه‌وتن و چوو نه‌که‌لای «عه‌لیاوا».

ئه‌هالی شاری فه‌هره‌نیک داوای نامانیان کرد، له‌شکری قاجار زور به‌دوراندانه که‌وتنه نیو شار و گه‌لپک ته‌تک و سووکیان کرد و که‌لاکه‌یان رووخاند. شازاده چوو سه‌ر خیتلی کوردی «به‌سه‌ه‌نی». میلله‌تی به‌سه‌ه‌نی ژن و مندال و مالیان نارده چیا به‌رزه‌کان و پیاوه‌کانیش روو به‌شه‌رکردن چوو نه‌پیشه‌وه. دوو شه‌و و دوو پوژان شه‌ر و کوژتار کرا ۶۰ که‌س کورد و ۳۰۰ قاجار له‌و شه‌رده‌ا کوژران.

۲۴- حاجی هاشیم خانی کوردی به‌ختیاری

ئه‌و پیاوه کورده له «لبنان ته‌سپه‌هان» داده‌نیشت. کوردی به‌ختیار زور لیتی کوژیونه‌وه و پوژ به‌پوژ هیتیان زورکرد و له‌گه‌ل سه‌رکه‌وتن خه‌ریکبوون و میلله‌تی ئه‌و خاکیان هه‌موو خسته ژیر فه‌رمانی خۆبانه‌وه. هه‌ر حوکمداریکی قاجار له‌ته‌سپه‌هان به‌تاره‌زووی ئه‌وان

نه‌بزووتایه‌ته‌وه ده‌شیان عه‌زلی بکه‌ن. ته‌مینوله‌وله عه‌بدوللاخان کچی حاجی هاشم خانی خواست.

میرزا عه‌لی محه‌مه‌دی کوردی عه‌بدوللاخان سالی ۱۲۳۸ له لایه‌ن فه‌تالی شای قاجارپه‌وه کرا به‌حوکمداری ته‌سپه‌هان. ئه‌و پیاوه به‌ناوی ته‌مه که خوارزای حاجی هاشم خان بوو، گه‌لپک ته‌قه‌لای دا که فه‌رمانی خۆی بخاته نیو ئه‌و میلله‌ته‌وه؛ نه‌شیا؛ به‌لکو ئه‌وان زیاتر ده‌ست درتیشان کرد. میرزا عه‌لی محه‌مه‌د له ده‌ستیان شکایه‌تی کرد.

سالی ۱۲۴۰ فه‌تالی شا له‌شکری برده ته‌سپه‌هان و چوو سه‌ر حاجی هاشم خان. له‌پاش شه‌ر و کوژتاریکی قورس، مانگیک له‌سه‌ریک، هاشیم خان به‌دیل چوو. شای بیژراو هه‌ردوو چاوی ئه‌و گه‌وره کورده‌ی له‌خوتوخوژیایی کوژی و کوژی کرد. ۵۰ هه‌زار تومنه‌ن زیری له‌ته‌مینوله‌وله عه‌بدوللاخانی ته‌ستاند و میرزا عه‌لی محه‌مه‌دی له‌حوکمداری خست. (ته‌ئریخ قاجار، جلد یه‌ک، لاپه‌ره ۱۸۸).

۲۵- محه‌مه‌د ته‌قیخانی کوردی کنورسی به‌ختیاری

محه‌مه‌د ته‌قیخانی کوردی عه‌لیخان، له‌تومه‌ریانی به‌ختیاری بوو له‌که‌لای «ته‌ل» به‌سه‌ره‌خۆیی رایده‌بوارد. حکومه‌تی قاجار نه‌شیا بوون سیبه‌ری ره‌شی خۆیان باویژنه سه‌ری. حاکم و شازاده‌کانی قاجار خودایان بوو محه‌مه‌د ته‌قیخانیان لی نه‌تالوژی.

سالی ۱۲۴۸ له‌شکریکی ۸۰ هه‌زار که‌سی هه‌لگرت و چوو سه‌ر شوشته‌ر. ته‌سه‌دوللا میرزای قاجار نه‌شیا به‌راه‌ری بکات و ته‌سلیمی بوو. محه‌مه‌د ته‌قیخان چوو دیزفول و پام هورمزی گرتن. مه‌نسورخانی به‌هه‌هانی و وه‌لیخانی مه‌منی کردنه هاوده‌نگ و جه‌مال خانی ده‌شتیشی خسته‌ژیر ته‌مه‌وه.

محه‌مه‌د ته‌قیخان مه‌تموورانی قاجاری له‌خاکی خۆیدا ده‌رکردن و تالای سه‌ره‌خۆیی هه‌لدا.

سالی ۱۲۴۹ فه‌تالی شا، له‌شکریکی هه‌موایی لیکرد و هه‌موو خاکی ئیرانی له‌محه‌مه‌د ته‌قیخان ده‌نگدا که شه‌ری له‌گه‌ل بکه‌ن. هه‌موو شازاده و حاکم و له‌شکر و سوپاه‌کانی له‌ته‌سپه‌هان کوکردنه‌وه؛ به‌لام مه‌رگ نه‌بیه‌شت بگاته دلخوژی [له] ۱۹ ی جه‌مادی ۲ سالی ۱۲۵۰ فه‌تالی شا له‌ته‌سپه‌هان مرد و نه‌شیا بچیته‌سه‌ر محه‌مه‌د ته‌قیخان.

محه‌مه‌د ته‌قیخان که وایزانی ده‌ستی به‌شار و دیتهات گرتن کرد و له‌هه‌موو خاکی

پارسه‌وه، هه‌تا کاشانی خسته ژیر فه‌رمانی خو‌به‌وه و له‌گه‌ل پیتوبست و ریک‌خستن خه‌ریکبوو.

سالی ۱۲۵۰ به‌ه‌رام میرزای قاجار له لایه‌ن محمه‌د شاهه کرا به‌حوکمداری لو‌رستان و کرماشان. میرزا هیدایه‌تی نه‌رده‌لانی و سلیمان خانی گۆران و ۲۰۰ دووسه‌د سواره‌ی کوردی شکاک و تیپیک کوردی مه‌راغه‌ی هه‌لگرت و له رینگای سابلاغ و موکربانه‌وه روو به‌سنه چوو. له‌شکری سنه و گۆران و که‌له‌ور و نه‌و کوردانه‌ی به‌سلیمان خان و میرزا هیدایه‌ت کۆکرده‌وه و چوو سه‌یروان و هه‌موو خیلێ کوردی لی کۆبووه‌وه. عه‌بدو‌للا پاشای بابان چوو کنی و له‌وتیوه چوو کرماشان و محمه‌د عه‌لیخانی موکری نارده‌ خوزستان که له‌شکری بو کۆیکاته‌وه و نه‌سه‌دوللا میرزای قاجاری بگریت و بگه‌ریتته‌وه. به‌وجۆره له‌شکرێکی قورسی له کورد کۆکرده‌وه و روو به‌لو‌رستان چوو.

ته‌قیخان له‌و له‌شکره نه‌ندیشه‌ی په‌یدا کرد. زۆر به‌له‌ز له‌گه‌ل هیتز په‌یداکردن و له‌شکرکیشی خه‌ریکبوو. سالی ۱۲۵۱ به‌ه‌رام میرزا ده‌ستی گه‌یانه‌ خاکی لو‌رستان و وه‌لیخانی مه‌مه‌نیش - که بیته‌ پشتیوانی ته‌قیخان بوو - له‌ناوی برد؛ هه‌روه‌کو له‌ باسی خو‌یا ده‌گوتی. ولاتی فه‌یلی گرت و گه‌لیک گه‌وره‌ی کوردی له‌ناو‌بردن. زۆر له‌ ناودار و سه‌رفرازانی کورد به‌دیل ناردیانه تاران و گه‌لیکی کوژتن.

محمه‌د ته‌قیخان که ته‌ماشای کرد دوژمن کورد به‌کورد ده‌کوژیت، ناچار میرزا شه‌فیع خانی به‌ختیاری که وه‌زیری بوو، نارده لای که مامله‌ت بکات. له دواییدا شازاده‌ش میرزا نه‌مین خانی کوردی عه‌لیاوا‌ی له‌گه‌لی خست و نارديه کن محمه‌د ته‌قیخان که نه‌ترسیت و نه‌ندیشه نه‌کات.

محمه‌د ته‌قیخان چونکه له‌گه‌ل فه‌یلی و لو‌رستان و خوزستان پیکهاتبوو که یارمه‌تی بدن، له‌به‌رته‌وه په‌یمانه‌کانی به‌ه‌رام میرزای نه‌ویست. له پاش نه‌ورۆژ شازاده روو به محمه‌د ته‌قیخان له‌شکری برد. محمه‌د ته‌قیخانیش ئاماده‌ی شه‌په‌بوو؛ به‌لام عه‌لی ته‌قیخانی برای نارده‌کن شازاده که پیک بپن و شه‌ر نه‌که‌ن.

«رالسن» ساحیبی ئینگلیزی که سه‌ردار سوپاهی شازاده به‌ه‌رام میرزا بوو، قه‌راری دا که پیک بپن و جیگایه‌کی بو‌دانان که یه‌کتره‌ بپین. شازاده به‌ه‌رام میرزا و رالسن ساحیب، له له‌شکر دوورکه‌وتنه‌وه. محمه‌د ته‌قیخان له‌ولاه هات و له‌و جیگایه‌دا یه‌کتریان دی. رالسن هه‌موو قسه‌کانی ته‌قیخانی په‌سندکردن و پیکهاتن.

بو‌سه‌بینه‌ی رالسن به‌ ۳۰ سواره‌وه چوو که محمه‌د ته‌قیخان، شیریکه‌ی گه‌وه‌ره‌بند و

که‌ولیکه‌ی سمۆره‌ی به‌دیاری بو‌برد. سی رۆژ له‌وی ماوه‌و و هه‌موو کیتو و چیا و دۆل و ده‌ره‌کانی نه‌و خاکی دیت و گه‌راوه. محمه‌د ته‌قیخانیشی له‌گه‌ل خو‌ی برده له‌شکرگای شازاده‌وه.

محمه‌د ته‌قیخان ۲۲ رۆژ له‌کنیان ماوه و ۴ په‌یمانیان له‌گه‌ل کرد. محمه‌د ته‌قیخانی چوو و شازاده‌ش گه‌راوه دیزفول.

له‌سه‌ر شکایه‌تی کورده‌کانی به‌ختیاری و گۆران و زه‌نگه‌نه و مه‌مه‌نی و باجه‌لان و لو‌ر، سالی ۱۲۵۳ رۆژی ۱۴ ی شه‌وال به‌ه‌رام میرزا له‌ حوکمداری که‌وت و چوو تاران. مه‌نوجه‌ره‌خانی موخته‌میدولده‌وله کرا به‌مه‌ئمووری سنووری هه‌ردو عیراق.

له سالی ۱۲۵۵ شاه‌رۆخ خانی کوردی حه‌وت لینگ که حوکمرانی «جانگی» بوو، له قاجاران بلتدبوو چیا به‌رزه‌کانی کرده سه‌نگه‌ر و لینگیدا سه‌ر شازاده و هه‌لیبیری و له چۆمی که‌ره‌ندی په‌رانده‌وه.

محمه‌د ته‌قیخان له‌ولاه له‌شکری هه‌لگرت و له ئاوی که‌رند په‌په‌وه و به‌گژ شازاده‌دا چوو، ده‌ستی به‌کوژتار کرد. ۱۵ شه‌و و ۱۵ رۆژان شه‌ر و کوژتار بوو (ته‌ریخ قاجار، جلد ۲ لاپه‌ره ۳۷۹).

پیاوانی هه‌ردوولا که‌وتنه‌ ناو‌بژی؛ به‌هه‌ر جو‌ریک بوو شازاده‌یان له‌ چنگ محمه‌د ته‌قیخان رزگار کرد. محمه‌د ته‌قیخان هه‌تا سالی ۱۲۵۷ له‌شکری شه‌رکه‌ری بوو به‌ ۱۰ هه‌زار سوار و ۲۰ هه‌زار پیاده. له به‌نده‌ری فارسه‌وه هه‌تا نزیک نه‌سه‌په‌هانی خسته‌ژیر فه‌رمانیبه‌وه.

مه‌نوجه‌ره‌خان له پایزی نه‌و ساله‌دا به‌به‌فر و سه‌هۆل له‌شکرێکی قورسی هه‌لگرت و له نه‌سه‌په‌هان ده‌رکه‌وت و روو به‌لو‌رستان رویشت. به‌لام قاقه‌زیکه‌ی بو ته‌قیخان نارد و داوا‌ی محمه‌د که‌ریخانیی برای کرد که بو‌ی بنیریت و قسه‌ی له‌گه‌لا بکات. له داوا‌ی نه‌وه قه‌راریان دا مه‌نوجه‌ره‌خان هه‌ستا چوو که محمه‌د ته‌قیخان و له که‌لای «ته‌ل» شه‌ویک ماوه و گه‌لیکیان گه‌فتوگۆ کرد. له‌سه‌رته‌وه که له به‌ه‌ارا بجیتته‌ شوشته‌ر و چاوی به‌مه‌نوجه‌ره‌خان بکه‌ویت ریکه‌وتن و شه‌ر راوه‌ستا.

له به‌ه‌ارا مه‌نوجه‌ره‌خان چاوه‌نۆری کرد، محمه‌د ته‌قیخان نه‌چوو کنی. سه‌ید محمه‌د حوسینی شوشته‌ری نارده‌کن ته‌قیخان، سویتند و په‌یمانی بو‌خوارد که سه‌بینه‌ی بیاته‌کن مه‌نوجه‌ره‌خان.

محهمهده تهقی خان ههستا چووه دهشتی «له بهری» که پینج فرسه‌نگ له شووشتهر دووره، دابه‌زی که منوچه‌هرخانی بچیتته کنی. منوچه‌هرخان نه‌بوترا و په‌یمان و مامله‌تیش تیکدرا.

ئه‌سه‌دخانی به‌ختیاری چونکه رقی له محهمهده ته‌قیخان بوو، له‌شکرکی زلی کۆکرده‌وه و له‌ژیر فرمانی جه‌عفر قولیخانی کوری خویا ناردیه کۆمه‌گی مه‌نوچه‌هرخان. له‌کوردی چوار لینگ و هه‌وت لینگ دیسان له‌سه‌ر مه‌نوچه‌هرخان کۆبوونه‌وه. عه‌لی ره‌زاخانی به‌ختیاری که باوکی به‌ده‌ست ته‌قیخان کۆژا بوو، بۆ تۆله‌کردنه‌وه چووه کن مه‌نوچه‌هرخان، به‌وجۆره محهمهده ته‌قیخان زۆر بی هیزبوو.

محهمهده ته‌قیخان که له‌کوردیه‌کان نائومی‌د بوو، ناچار هاواری له‌شیخ تامرخانی عه‌ره‌ب گه‌وره‌ی خیتلی «جه‌عب» کرد و کۆمه‌گی کرا.

مه‌نوچه‌هرخان قاقه‌زیک له‌شیخ تامرخان نوویسی که له‌گه‌ل ته‌قیخان باوه‌رپیتن و بۆ مامله‌تکردن سویندی بۆ خواردن و سلیمان خان سه‌رتیبی نارد کنی و خه‌له‌تانندی.

شیخ تامرخان و محهمهده ته‌قیخان هه‌ستان چوونه کن مه‌نوچه‌هرخان. محهمهده ته‌قیخان به‌په‌نهانی خرایه ژیر چاودیریه‌وه و شیخ تامر ئیزن درا که پرواته‌وه. که گه‌راوه مالی خۆی نامووسی خیتلی شیخ تامرخانی بزوت، زۆرچاک مال و مندالی محهمهده ته‌قیخانی به‌ختیوکرد و کورده‌کانی راگرت و په‌نایدان. موخته‌میدولده‌وه وه‌لامی دایه‌ که ژن و مندالی ته‌قیخان ته‌سلیم کات؛ ئه‌ویش وه‌لامی (جوابی) نه‌داوه. له‌سه‌ره‌ئه‌وه گه‌لیک شه‌ر و کۆژتار کرا و ئه‌و شیخه‌ به‌نامووس و غیره‌تداره عه‌ره‌به ده‌ستی له‌نامووسی به‌رنه‌دا و چهند جارن له‌گه‌ل موخته‌میدولده‌وه شه‌ری کرد و ژن و مندالی کوردی ته‌سلیم به‌دوژمن نه‌کرد.

موخته‌میدولده‌وه له‌دوایی چووه سه‌ر (فه‌لاحیه) و له‌هه‌ودوولا شه‌ر و کۆژتاریکی قورس کرا، له‌ئاخیرا شیخ تامیر شکا و به‌مامله‌ت رای گرت و گه‌وه‌ی دایه‌ که په‌یمانی خۆی به‌جی بینیت. موخته‌میدولده‌وه روو به‌شوشته‌ر گه‌راوه. ته‌قیخان به‌کۆت و زه‌نجیر گیرا و ئیزاوی درا.

عه‌لی نه‌قیخانی برای مه‌حه‌مهده ته‌قیخان بۆ لا‌بردنی فیتنه‌ ژن و مندالی برای هه‌لگرت و له‌فه‌لاحیه ده‌رکه‌وت. له‌نیوان له‌شکری قاجار و عه‌لی نه‌قیخانا چهند شه‌ر و کۆژتاری بیژمار کرا.

محهمهده که‌ریخانی برای و گه‌لیک له‌گه‌وره‌ی کورده‌کان کۆژان، به‌لام دوژمنی شکاند و که‌وته چیا بلند و به‌رزه‌کانه‌وه.

موخته‌میدولده‌وه دووباره داوای مالی محهمهده‌ته‌قی خان له‌شیخ تامیرخانی کرد که ته‌سلیمی بکا. شیخ تامیر ته‌سلیمی نه‌کرد، له‌به‌ره‌ئه‌وه موخته‌میدولده‌وه له‌شکرکی قورسی برده‌سه‌ری. له‌دوای گه‌لیک شه‌ر و کۆژتار و خوتن رژانیک زۆر، شیخ تامیرخان شکا و هه‌لات.

خاکی فه‌لاحیه و لورستان و به‌ختیاری، هه‌موویان نزیک به‌وتیران بوون کران و به‌جاریک تالانکران. ۵۹ دانه تۆپ و ۲ خومپاره و ۱ قفز و ۲ هه‌زار سه‌ره‌ئه‌سپ له‌محهمهده ته‌قیخان گیرابوو له‌گه‌ل محهمهده ته‌قیخان به‌زنجیرکراوی و ئیزاوه‌وه ناردرا تاران (ته‌ئریخ قاجار، جلد ۲ لاپه‌ره ۴۰۳).

سالی ۱۲۵۸ عه‌لی نه‌قیخان له‌گه‌ل فه‌ره‌اد میرزا موخابه‌ره‌ی کرد و له‌مانگی جه‌مادا چووه کنی و له‌وتیه ناردرا تاران.

ئه‌و حکومه‌ته به‌جوکه کورده به‌شه‌ره‌فه، به‌وجۆره له‌گه‌ل حکومه‌تی فه‌لاحیه، به‌ده‌ست قاجاران پوچ کراوه.

۲۶- وه‌لیخانی کوردی مه‌منی

وه‌لیخان له‌ولاتی شیرازا حاکمیک سهره‌به‌خۆ و فه‌رمانه‌واییکی بی پرسیاربوو. خیتلی کوردی مه‌منی له‌ژیر ئه‌مری ئه‌و گه‌وره کورده‌دا زۆر ده‌وله‌مه‌ند و سه‌رکه‌وتوو بوون و به‌جاریک ولاتی شیرازیان خستبووه ژیر ده‌سته‌وه.

وه‌لیخان که‌لایانی زۆر سه‌ختی هه‌بوو، که به‌سه‌ختترین ناوبانگیان کردبوو، یه‌ک «گۆل و گۆلو» و دوو «سپید» که باب و باپیریشی له‌سه‌ریان حوکمران بوون.

سسالی ۱۲۵۱ محهمهده شای قاجار لبتی که‌وتبووه فرۆفیلان. مه‌نوچه‌هرخانی موخته‌میدولده‌وه قاقه‌زیک په‌ندامیزی بۆ نارد. وه‌لیخان به‌چاکی په‌سندی کرد و محهمهده باقیرخانی کوری خۆی نارد کن مه‌نوچه‌هرخان. به‌گه‌وره‌یه‌وه راگیرا و رانه‌سپاردرا که بگه‌رپیتته‌وه بابی بنیرپتته‌کنی.

محهمهده باقیرخان که گه‌راوه به‌بابی گوت و له‌فرۆفیتلی قاجارانی ناگادارکرد. وه‌لیخان مال و مندالی برده که‌لای سپید و خیتله‌که‌شی له‌که‌لای کۆل و گۆلو و

کۆکردهوه و باقیرخانی له سهر دانان. وهلیخان چوو که لای «نوراوا» ی توندکرد و پهلاماری دوژمنی دا. محهمهد تایهرخان و رهزا قولیخان و سهلیمخان - که سههرکردهی لهشکری قاجار بوون - بهدیل گیران و لهشکرهکشی شپرزهکرا و کوژران.

موعته میدولدهوله لهشکرکی قورسی له ژتیر فههماندهی «وش» ی ساحیبی ئینگلیزی دا ناردده سهریان.

وهلیخان خیتله که ی برده سهر توقه سهری چیاکان و بهشهو پهلاماری دوژمنی دا. شهر و کوژتار دوو مانگ پایه داربوو؛ کورد ههر بهشهو شهری دهکرد.

موعته میدولدهوله وهتهنگ هات و داوای یارمهتی له تاران کرد. محهمهد شا لهشکرکی زلی بو نارد و قاقه زکیشی بههه رهشهی بو نوویسی که دهست له وهلیخان بهرنه دات.

وهلیخان ئه سیره کانی بهردان و روو بهخاکی بههبههان چوو. موعته میدولدهوله کهوته خاکی وهلیخانه وه.

خواجه حوسینی گولای که هاودهنگی وهلیخان بوو، که لای گولی دا بهوهلیخان و ژن و مندالی تیدا دانا و باقیرخانی کوری کرده پاسه وانیبیان و بو خوشی بهسه رکیشی له گهل وهلیخان به شهر و کوژتار دهکوشا.

موعته میدولدهوله بههزار شهر و کوژتار لهشکری گه یانده بههبههان. خواجه حوسین خبانهتی کرد و ۳۰۰ سهریازی برده نیبو که لای گولای وهوه که ئهوه که لایه بهسه که لای گولیدا زالبوو. سهریاز له سهروه بهتوپ و تفهنگ که لای گولیبیان ئاورباران کرد و له خواره وهش موعته میدولدهوله بهلهشکرهوه دهورهی دا.

محهمهد باقیرخان مانگیک شهری کرد و لهوه که لایه دا ماوه و له پاشان بهزور ژن و مندالی وهلیخان و محهمهد باقیرخان ههرچیه کی لهوه که لایه دا بوو بهدیل کهوته دهست قاجاران.

وهلیخان ناچار روو بهخاکی کازرو هلات. لهشکری قاجار کهوته سهری. وهلیخان لهویشهوه روو بهشیراز هلات و له گوندی «خانه زهان» شهویک ماوه. ئیسماعیل خانی قهره گۆزی قاجار بهلهشکرهوه دهورهی دا و گرتی و بهزنجیر و پاله ههنگ ناردیه تاران (تهئریخ قاجار، جلد ۲ لاپه ره ۳۲۸) دهلیت:

لهشکری موعته میدولدهوله بهکورد کوژتن گهراوه و هیندهیان کورد کوژتبوو له کهلهی

سهری کوردانی مهمنی چند مناره بیناکران و گهوره و سههرکرده کانی کورد چاو کۆلدران و له دهمی توپ گرتیدران و کا له کهله سهریان ئاخرا. ئهوه جهور و دورنده بیسه له سالی ۱۲۵۱ دابوو.

حکومهتی قاجار کوردی مهمنی هه موو دهه ده کرد و تورکمانی قه شقایب برده سهر خاک و دیهاته کانیان. کوردیکی لهوه خا که دا مابوون شهش سال پیکوتی تورکمانیان خوارد. سالی ۱۲۵۷ کوردهکان کۆبوونهوه و دهستیان بهتورکمان کوژتن کرد و له هه موو لاییکه وه شیریان تینان و نزیک پوو چکرده وه بیان کردن.

فههاد میرزای قاجار حاکمی شیراز چوو سهر کوردهکان. بهشهر و کوژتار که لای «توس» و که لای «مهوزهر» که بییکه که لا سهخته کانی کوردی مهمنی بوون گرتن و روخاندنی و خیتلی «رۆسته م، بهکش، جوی، دوژمنیار» که هه ریه ک تیره یه کی مهمنی بوون، گرتن و بلای کردنه وه. «خان عهلیخان» ی سهردار خیتلیان هلات و چوو خاکی «ماهور میلاسی». عهلی وهیسخانی برای خان عهلیخان و چند گه وره یه کی کوردی له دهم توپ گرتیدان و کوژتن. له خیتلی کوردی مهمنی «باوی، ناجری، نوئی، یار ئه حمه دی» و گه لیکه دیکه ی بارکردن و به حاجی شوکرو لالاخاندان ناردنیه شیراز و بو خوشی بهویران کردن و کوژتن و ئاوبی سووتاندن گهراوه شیراز. تهئریخ قاجار، (جلد دووه م، لاپه ره ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹). ئهوه جهور و دورنده بیسه، بهئاخ و جگه رسۆزشه وه باس ئه کات.

سالی ۱۲۵۸ خان عهلیخان له گهل فههاد میرزا ریکهوت و بوو بهحوکمرانی ولاتی مهمنی.

خان عهلیخان که بوو بهحوکمرانی ولاتی مهمنی، دهستی بهرپیک و پیک ولاتی مهمنی کرد و ئهوه کورد و خیتلاته کورده پهراگه ندانه ی گرد کردهوه (تهئریخ قاجار - جلد دووه م - لاپه ره ۴۲۲).

لهوه خیتلاته کورده ئه مرۆکه له «چانو خار» ی له ئه ترافی شاری سلیمانی و له دیهات و مولکی شیخ مهحمود دا به بلاوی و له دهستی شاره زووردان.

۲۷- نه‌سیرخانی کوردی جو‌دهکی (دلشان)

نه‌سیرخان گه‌وره‌ی کوردی دلشان بوو. به‌زرنگی و ره‌شیدی بیکه پالنه‌وان بوو. له حکومتی قاجارِ پرو‌گه‌ردان بوو و دهستی به‌شهر و کوژتار کرد.

سالی ۱۲۶۷ گه‌ورانی سجوعب» له‌ناکاو و به‌نامه‌ردی نه‌سیرخانیان گرت و دایانه دهست نیلدرام میرزای قاجار.

له‌وده‌مه‌دا ناسره‌دین شا له نیسفه‌هانه‌وه پرو به‌لورستان ده‌چوو، نه‌سیرخانیان پیشک‌ه‌شکرد. نه‌ویش به‌زه‌نجیر و پالنه‌ه‌نگ ناردیه تاران و براکه‌شی کرده گه‌وره‌ی خیتی دلشان.

ناسره‌دین شا، هم‌وو گه‌وره و سهرداره‌کانی دلشانی گرتن و خستنیه زیندانه‌وه. که ناسره‌دین شا رویش، خیتله‌کان کوژونه‌وه و به‌سهر له‌شکری شازاده‌یان دادا و ۷ سهر‌باز و توپ نه‌ندازتیکیان کوژت و له‌شکری قاجاریان وه‌ته‌نگ هیتا.

نیلدرم میرزای قاجار ناچاربوو، به‌ندیه‌کانی به‌ردان پرو به‌بروجه‌رد گه‌راوه.

کورانی نه‌سیرخان له‌شکریکی چاکیان کوژده‌وه و چونه سهر مامیان -که له‌گرتنی نه‌سیرخانا دهستی هه‌بوو- گرتیان و کوژتیان و هم‌وو خیتله‌ته‌که‌شبان خسته ژیر حوکم و فره‌مانی خو‌پانه‌وه (ته‌ریخ قاجار، جلد سبیه‌م، لاپه‌ره ۶۱۵).

۲۸- بوداقخانی کوردی موکری

نه‌و گه‌وره کورده پالنه‌وانه، له‌نیو کوردی موکریان به‌بوداق سولتان ناوبانگی کردبوو و به‌عه‌دالت و دادخواهی به‌نه‌وشیره‌وانی دووهم ناو‌نرابوو. پی‌او‌یکی میلیله‌تپه‌روه‌ر و دادخوا و تیگه‌یشتوو بوو.

سالی ۱۱۹۸ له‌گه‌ل حکومتی زهندا رتی‌ک‌ه‌وت و به‌موسسته‌قیللی رایبوارد. له‌و ساله‌دا له‌ته‌ک عه‌لی مورادخانی زهند رتی‌ک‌ه‌وت و نه‌ماره‌تی موکریانی خسته‌وه ده‌ست. هه‌ر له‌وساله‌دا جه‌عفهر قولیخانی برای ناقا محمه‌دی قاجار چوو سهر موکریان. بوداقخان به‌هیتی کورده‌کانه‌وه پیشی پی‌گرت و له‌دوای شهر و کوژتاریکی قورس قاجاری شکان.

سالی ۱۲۱۰ ناقا محمه‌دی قاجار موخابه‌ره‌ی له‌گه‌ل بوداقخان کرد و نه‌ماره‌تی موکریانی بو ته‌سدیق کرد.

سالی ۱۲۱۳ فه‌تالی شاش حکومتی بوداقخانی ته‌سدیق کرد و گه‌لیک پی‌وانی گه‌وره‌ی کوردی موکریان که‌وتنه سوپاه و ده‌وائیری قاجارانه‌وه. مه‌جیدخانی موکری به‌سهره‌نگی بوو به‌سهرکرده‌ی له‌شکر. نیسما‌عیل ناغای دیبوکری له‌دیوانی پادشاهیدا بوو به‌یاسا‌ول. سالی ۱۲۲۶ حکومتی قاجار، تورکمانی قه‌ره‌پا‌قیان له‌دهستی سندوس دامه‌زراند. خیتی بلباس لینگیاندا سهر قه‌ره‌پا‌قه‌کان و گه‌لیک کوژتار و تالانیان لیتکردن و هه‌تا چونه سائین قه‌لا به‌قاجار کوژتن رویشتن.

بوداقخان له‌نایبو له‌سه‌لته‌نه عه‌باس میرزای نویسی: له‌شکریکی قورسی له‌ژیر فره‌مانی نه‌حمه‌دخانی کوردی مه‌قدم و عه‌سکه‌خانی هه‌وشاریدا نارد سهر بلباسه‌کان. له‌پاش گه‌لیک شهر و کوژتار بوداقخان به‌مامله‌ت رتیکی خستنه‌وه.

سالی ۱۲۳۱ دووباره خیتی بلباس بو قاجار کوژتن له‌چیاکان چونه‌ه‌وار. بوداقخان نه‌شیا پیشیان پی‌بگرت، بو نایبو له‌سه‌لته‌نه‌ی نویسی که‌کومه‌گی بکا. نه‌ویش نه‌میرخانی خالی خوی و جه‌عفهر قولیخانی مه‌راغه‌ی به‌له‌شکره‌وه نارد ه‌واری بوداقخان. پیشیان به‌خیتل گرت و شهر و کوژتاریان گه‌رم کرد و له‌ه‌ردوو لاهه نزدیک ۱۰۰۰ که‌س کوژران. بلباس زور پی‌اوانه بزووتنه‌وه و پرو به‌چیاکان گه‌رانه‌وه (ته‌ریخ قاجار، جلد به‌ک، لاپه‌ره ۱۴۹).

بوداقخان له‌ژیر ئیداره‌ی قاجار‌اندا زورچاک حوکم‌رانی کرد و کیشوره‌که‌شی له‌شورشی قاجاران پارازت.

۲۹- سهردار عه‌زیزخانی موکری

عه‌زیزخان له‌بنه‌ماله‌ی «بابامیر»ی کوردی موکریانه؛ له‌دیی «وه‌ستان» و له‌نیو گه‌ورک و له‌نریک شاری سهرده‌شت هاتوته دونیاوه و له‌ده‌وری بیکه‌تی بوداقخان له‌گه‌ل قاجاران، عه‌زیزخان چوو ته‌وریز و به‌سوارچاکی و ره‌شیدی و زرنگی ناوبانگی کرد. میر نه‌زه‌ر عه‌لی که‌کیمباشی زوری خو‌شو‌بست و خستیه ریزی نیزام و سوپاهی قاجاره‌وه. به‌هونه‌ر و دلیری خوی زور زوو سهرکه‌وت و بوو به‌«سهره‌نگی نیزامی».

سالی ۱۲۵۳ له‌شهری قاجار و نه‌فغان له‌ده‌وری هیرات، یار محمه‌دخانی نه‌فغانی پی‌او‌یکی خواست که‌گفتوگو‌ی مامله‌تی له‌ته‌کا بکا. حکومتی قاجار عه‌زیزخانیان هه‌لبژارد و ناردیان و به‌که‌م مووده‌تیکی رتیکی خستن. عه‌زیزخان گه‌لیک په‌رای کرد و به‌ناوبانگ بوو، روژ به‌روژ ده‌که‌وته به‌رچاوان.

سالی ۱۲۶۳ بۆ دامه‌زاندنه‌وه‌ی شوڤرش، عه‌زیزخان له ژێر ئه‌مری حوسین خانی ئاجوودانباشی که کوردی گه‌ڕووس بوو، چووه‌ خاکی شیراز. ئه‌هالی شیراز له حوسین خان دلگه‌ربوون و ده‌ستیان به‌سه‌رکیشی و سه‌رباز کوژتن کرد. عه‌زیزخان زۆر به‌دلگیری و زانایی پیشی به‌و فیتنه‌یه‌ گرت. له‌ سالی ۱۲۶۴ و شه‌شی شه‌وال رۆژ به‌رۆژ دوژمنه‌کانیان به‌هه‌تیه‌بوون و عه‌زیزخانیه‌ ده‌وره‌دا و شه‌ر و کوژتار زۆر ده‌وامی کرد. ئه‌هالی هه‌تیه‌بوون به‌هه‌تیه‌بوون و عه‌زیزخان ۲۰ هه‌زار شه‌رکه‌ر. عه‌زیزخان ۵۰ سه‌ربازی پێ مابوو و هه‌یدیکه‌ به‌خواه‌ند مه‌نسه‌بانه‌وه‌ تێکه‌ڵ به‌ئه‌هالی بوون. عه‌زیزخان وه‌کو شێر به‌دوو مانگ ئه‌و هه‌تیه‌ی شکاند و ئاسایشی به‌شیراز دا.

له‌وه‌ده‌مه‌دا محمه‌د شای قاجار مردبوو؛ ناسره‌دین شا له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتیبوو، میر ته‌قیخانیش ببوو به‌ئهمیر نیزام که بێکه‌ خوشه‌ویستی عه‌زیزخان بوو، زۆرچاک باوه‌ری به‌عه‌زیز خان هه‌تیه‌بوو و له‌کن ناسره‌دین شا زۆری پێ هه‌لگوتبوو و به‌په‌سندی خستبوویه پیشه‌وه. ناسره‌دین شا، هه‌رچه‌نده‌ به‌ئهمیر نیزام باوه‌ری کردبوو، به‌لام کوشه‌وه‌ و ئازایی عه‌زیزخان له‌شه‌ر، هه‌تیه‌ی دیکه‌ نیشاندا، به‌م شیعره‌ فارسییه‌ خواستیه‌ تاران:

عزیزا بیا تا عزیزت کنم

همه اهل ایران کنیزت کنم

عه‌زیزخان به‌له‌ز روو به‌تاران له‌ شیراز ده‌رکه‌وت و سه‌ری مانگی موچه‌ره‌م ۱۲۶۵ گه‌یشته‌ تاران.

ئهمیر نیزام هه‌موو ئومووری نیزامی تاران خسته‌ ژێر فه‌رمانی عه‌زیزخانه‌وه‌ و پوته‌یه‌ی ئاجوودانباشی له‌ شا بۆ وه‌رگرت و به‌له‌ز بۆ پیشه‌وه‌ی بلندکرد.

وله‌لیعه‌هدی رووس چووبوو ئیره‌وان. ناسره‌دین شا نیشانه‌ و خه‌لاتیکی شایانی سازکرد و عه‌زیزخانیه‌ به‌سه‌فاره‌ت ئیره‌وان و که‌ گه‌یشته‌ زه‌نگان فیتنه‌ و شوڤرشیکی قورسی «بابی» که‌وتبووه‌ زه‌نگان.

عه‌زیزخان بۆ دامه‌زاندنه‌وه‌ی ماوه‌ و ناردی عه‌لیخانی کوری خۆی - که‌ سه‌ره‌نگی تپیی ته‌وریز بوو - میرزا حه‌سه‌نخانی وه‌زیرو لنیزام که‌ برای ئهمیر نیزام بوو، بردنیه‌ زه‌نگان و ئومووری بۆ ریکخستن و فیتنه‌ی کوژاندوه‌ و چووه‌ ئیره‌وان. له‌سه‌ر چۆمی ئاراسه‌وه‌ پیشوازی کرا و به‌ئیحترامه‌وه‌ گه‌یشته‌ ئیره‌وان و دیاری و پیشکه‌شه‌کانی برده‌ کن وه‌لیعه‌هد ئه‌لگسانده‌ر. به‌گه‌وره‌بیه‌وه‌ په‌سندکرا و له‌ خوسوس کوردستان و موکریانه‌وه‌

ئیتفاقیکی سړی گړېدا و گه‌راوه‌ ته‌وریز.

ئومووری سه‌ر به‌ته‌وریز و مه‌راغه‌ی ریکخست و روو به‌تاران [گه‌راوه‌]. له‌ لایه‌ن ناسره‌دین شاهه‌ پیشوازی کرا (ته‌ریخ قاجار، جلد ۳، لاپه‌ره‌ ۵۵۹ - ۵۶۳).

سالی ۱۲۶۷ ناسره‌دین شا چووه‌ ئه‌سه‌په‌هان و عه‌زیزخانیه‌ کرده‌ مه‌ئومووری ئه‌نته‌زیمی پایته‌خت و به‌خه‌تکردنی ئه‌رک. له‌ مانگی زیلقه‌عه‌ده‌دا له‌گه‌ڵ ئه‌و مه‌ئومووریه‌یه‌ ته‌ خه‌ریکبوو، سواری کوردی موکری، سابلاخ، که‌رهنده‌، که‌له‌ور هه‌وشاری کردنه‌ پاسه‌وان و عه‌لیخانی کوری خۆی له‌سه‌ردانان و زۆر به‌توندی له‌گه‌ڵ وه‌زیه‌ی خه‌ریکبوو.

ناسره‌دین شا که‌ گه‌راوه‌، عه‌زیزخانیه‌ کرده‌ سه‌رداری کوللی عه‌ساگری ئه‌یران. به‌شیر و حه‌مایلی گه‌وه‌ره‌نده‌ خه‌لاتی کرد. ئه‌و روتبه‌یه‌ هه‌تا سالی ۱۲۷۴ رۆژ به‌رۆژ له‌ بلندتر دا. له‌وساله‌دا کاری سه‌درولئه‌عه‌زم که‌وته‌ عه‌ده‌ی میرزا ئاقاخانی ئه‌عتیمادوده‌وله‌وه‌، که‌ له‌وه‌په‌ش دوژمنی سه‌ردار عه‌زیزخان و ئه‌میر نیزام بوو. میرزا ئاقاخان ده‌ستی به‌موفسیدی و به‌خواهی عه‌زیزخان کرد و به‌چه‌ند مه‌ته‌له‌ی موهممی سیاسی ئه‌تیه‌های کرد. دووه‌مین توهمه‌تیکه‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ گۆیا له‌گه‌ڵ رووس ئه‌تیه‌فاهی هه‌بووه‌ که‌ بۆ کورده‌کان کاریک بکات و له‌به‌ر سونیه‌تی له‌ ئه‌یداره‌ی شیععه‌ بێزاری ته‌مای رزگاریوونی هه‌یه‌ و کورد له‌ ژێر په‌نجیه‌ی تورکان ده‌رخات و له‌گه‌ڵ وه‌زیر موختاری ئه‌ینگلیزه‌دا به‌په‌نه‌انی ریککه‌وتوووه‌ که‌ کوردستانی ئاوریاپه‌گان و لوورستان بکه‌نه‌ یه‌ک پارچه‌ و له‌ژێر حوکمی قاجارانیه‌ ده‌رخه‌ن و وه‌کو ئه‌فغانستان ئه‌یداره‌ی بکه‌ن.

به‌لام ته‌ریخی قاجار جلدی ۳ لاپه‌ره‌ ۷۳ ده‌لیت: له‌ هه‌موویان زیاتر مه‌به‌ست له‌ لاه‌ردنی عه‌زیزخان ئه‌وه‌بوو که‌ حه‌شمه‌ت و گه‌وره‌یی سه‌درولئه‌عه‌زم به‌وجودی عه‌زیزخان په‌ست بوو و میرزا ئاقاخان له‌ پیشگاهی پادشا بێ په‌واج بوو. ئه‌و لاپه‌ره‌ی ته‌ریخه‌ زۆر به‌دریژی هه‌لی کردوووه‌ که‌ جگه‌ له‌وه‌ که‌ عه‌زیزخان کوردیکی ئازا و زه‌ینگ بوو، له‌گه‌ڵ وه‌زیه‌ی خۆی راست بوو، له‌ ده‌وری ئه‌ودا فرۆفیتلی ئاغاخان سه‌ری نه‌ده‌گرت، چه‌یدیکه‌ نه‌بوو.

رۆژی ۲۰ی شه‌وال سالی ۱۲۷۴ له‌ سه‌رداری کوللی عه‌زل کرا و له‌ پاش چه‌ند رۆژان روو به‌بۆکانی موکری له‌ تاران ده‌رکه‌وت. هه‌تا ئه‌مه‌رۆکه‌ش به‌ناوی سه‌رداری عه‌زیزخانه‌وه‌ گه‌لیک ئاساری له‌ تاران و شاره‌کانی ئه‌یران هه‌رماون. چار راهی عه‌زیزخان له‌ تاران ئه‌مه‌رۆکه‌ به‌و ناوه‌ مه‌وجوده‌.

به‌کۆمه‌گی یه‌زدان ته‌واو بوو

میلله‌تی کورد

* میژوو (تاریخ)ی تیره و ره‌گه‌زی کورد، له عه‌سری پینجه‌مینی میلاده‌وه، هه‌تا ئەم‌ڕۆ. سه‌ره‌بورد و کرده‌وه و ژیان و تیدا چوونی هه‌موو پادشا و فه‌رمان‌په‌وا و میر و زانا و تیگه‌یشتوو و بوژ و نووسه‌ر و میژووینی کورد. به‌ ۱۲ به‌رگ په‌رتووک (کتیب) نویس‌راوه‌ته‌وه. به‌رگی ۱۰ - ۱۱ - ۱۲ به‌وینه رازاندراوه. بو‌چاپ‌کردنی چاوه‌نۆری یارمه‌تی کورد په‌رسته‌کانین .

* هه‌ر دانه‌ییتی په‌رتووکی (ناودارانی کورد) یه‌ک روپیه‌یه.

ٲاورٲكى ٲاشهوه

به رگى دووهم

هزمى سٲههه

ٲادشايانى بنه مالهى عهلى گچكه و چهنهه هه مٲٲٲكى دٲكه له هه ولٲٲر

هولیر - هولیر یاخود (اریل - اریل)

میژوویی و ههنگهوتی جوگرافیای

قه‌لای هولیر، قه‌لاییتی قایم سهخت و چند هه‌زار سالییه، میژووی ئه‌و زۆر له پیش میلاده، کورده‌کانی گۆلشه‌نییه‌کان قسی سیترو دایمه‌زاندوو و له هه‌موو گه‌ریک (عصر) دا هه‌میشه ناوچه‌ی کیش و ئاینی میلله‌تی کوردان بووه، په‌رستشیا‌نه‌ی (هور - خوا) له‌وی بوو، له‌به‌رئوه به‌هه‌ولیر ناویانگی کردوو، له‌به‌ر شه‌ری ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره و شکه‌سته‌ی دارای سبیه‌م که دوا‌ی حوکمداری کورده‌کان (مادی) بووه، هه‌ولیر له کتیبانی رۆژه‌للات و رۆمییه‌کاندا زیاتر ناویانگی کرد. هه‌ولیر له گه‌ری کورده‌کانی قسیدا له تهره‌ف یوزئاسپی هه‌کیمه‌وه که په‌رستشیا‌نه‌ییکی به‌ده‌زگایه‌کی قورسه‌وه تیدا هینا وه‌جوود، زیاتر رونه‌ق ئه‌فزا بوو، هه‌ر که‌سیکی ئاینی مه‌ئاوای هه‌بوویی بۆ په‌رستش ده‌چونه هه‌ولیر، له چاغی حوکمداری ئه‌رده‌شیری بابه‌گاندا که بیته‌مینه‌ی پادشایانی ساسانییه‌کان بوو، ئاریدی‌زاشی هه‌کیم که کوردیکی زانا و تیگه‌یشتووی شاره‌زور بوو، کتیبی زنده ئه‌قیستای سه‌ر له نوپکه نویسییه‌وه و کتیبی (ئاروی ویراقنامه) ی به‌کوردی له هه‌ولیر دامه‌زراند، به‌کۆشه‌وه‌ی ئه‌و هه‌کیمه‌ کورده و به‌هیمه‌تی پادشاییکی وه‌کو ئه‌رده‌شیر، هه‌ولیر زۆر چاک پووی له ئاوابوون و گه‌وره‌یی کرد. له ده‌ستپێکردنی ئیسلامییه‌ت و په‌لاماری ئه‌سحاباندا، هه‌ولیریش وه‌کو شاره‌کانی دیکه‌ی کوردستان، دووچار به‌گه‌لیک زیلله‌تی قورسبوو، ئه‌هالییه‌که‌ی هه‌موو ده‌ربه‌ده‌ر و په‌ریشان که‌وتن و شاره‌که ویران و خراب کرا. له‌به‌ر ئه‌وه شاری هه‌ولیر له‌و ده‌مه‌دا له جیگای شار و قه‌لای ئیستا نه‌بووه، له رۆژاوای شاری ئیستا به‌سێ سه‌عات دوور، واقع ببوو، ویرانه‌کانی و ته‌په و کۆنه خراپه‌کانی ئیستا که‌ش شاهیدی ده‌دات که گه‌لیک جار له‌و جیگا کۆنانه چتی به‌قیمه‌ت و ئاساری پیشینی تیدا دۆزراوه‌ته‌وه، ته‌په و جیگا و کاو‌له‌کانی لیمان ناگادار ده‌کا که: شاریکی زۆر زل له ژیر ئه‌و خاکه‌دا بچ!

هه‌ولیر ۸۰ کیلۆمه‌تره له شه‌رقی جنووبی مووسله‌وه و ۷۵ کیلۆمه‌تره له شیمالی غه‌ربی که‌رکوکه‌وه، له نیوه‌راستی ده‌شتیکی گه‌وره و پان له نیوان هه‌ردوو چۆمانی (زی - زاب) دا واقیعه، یاقووت هه‌مه‌وی له مه‌عجه‌میدا ده‌لیت: درێژی هه‌ولیر ۶۹ ده‌ره‌جه و نیوه، پانایی ۳ ده‌ره‌جه و نیوسێ یه‌کیه‌که. بوستانی له (دا‌ئره‌ المعارف) دا ده‌لیت: هه‌ولیر قه‌لاییتی زۆر سه‌خت و شاریکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌بوو، قه‌لاکه‌ی هه‌ر چوار ده‌وری خه‌نده‌قیکی پان و قوول و پر له ئاوی هه‌بوو، دیوار و شووره‌ی شار که له ئه‌ترافی شار دروست کرابوو، له نزیک پشتی شه‌قلاوه‌وه یه‌کده‌که‌وتنه‌وه. قه‌لاکه له سه‌رته‌په‌یه‌کی گه‌لیک گه‌وره له خۆل و سه‌رته‌په‌یه‌کی پان و به‌رین دامه‌زراوه. له‌نیو ئه‌و قه‌لایه‌دا بازار و دوکان و قه‌یسه‌ری و خانووبه‌ری چاک و جوان بۆ ره‌عهیته، مزگه‌وت بۆ نوێژ و (گه‌رمه‌وه - حمام) ی تیدا، ئه‌م قه‌لایه گه‌لیک له قه‌لای حه‌له‌ب ده‌چی، به‌لام ئه‌و گه‌وره‌تر و بێندتره.

شه‌مه‌دین سامی له (قاموس الاعلام) یدا ده‌لیت: هه‌ولیر دوو گه‌ره‌که، یه‌کی له سه‌ر قه‌لا و دووه‌م له به‌رده‌می قه‌لاکه‌یه، گه‌ره‌کی به‌رده‌می قه‌لا چوار پینج ئه‌وه‌نده‌ی گه‌ره‌کی نیو قه‌لایه، هه‌رچی‌کو شاری خوار قه‌لایه، ئه‌میر موزه‌فه‌رده‌دین کۆک به‌ری بینای کردوو، بازار و خان و مزگه‌وت و خانووبه‌ره و خانه‌قا و مه‌درسه و میوانخانه و تیمچه‌یه‌کی زۆری تیدا دروست کرد، شووره و دیواریکی پان و بێندی به‌ده‌وره‌دا کیشا و له‌گه‌ل قه‌لا لیتی داوه. بوستانی ده‌لیت: ئه‌میر موزه‌فه‌رده‌دین به‌گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی شاری هه‌ولیر و شووره به‌ده‌وریدا کیشان، شان و شه‌ره‌ف و شه‌وکه‌تیکی هینده‌ زلی په‌یدا کرد، له‌گه‌ل حوکمداره‌کانی ده‌وروپشت و سو‌لتانه‌کان رقه‌به‌ری ده‌کرد، پادشاکان له لیقه‌وماوی په‌نایان بۆ ده‌برد و ئیفتیخاریان پێوه ده‌کرد له هه‌موو حوکمداره‌کانه‌وه سو‌فه‌رایانی ده‌چوو له‌و له هه‌موو لایه‌که‌وه بازرگان و خاوه‌ند سه‌روه‌تن ده‌چوونه لای و داده‌مه‌زران، زۆری پینه‌چوو له‌به‌ر عه‌داله‌ت و دادخواهی ئه‌و ئه‌میره چاکه و پیاوه‌تی ئه‌و، هه‌ولیر بوو به‌شاریکی زۆر زل له رۆژه‌للاتدا و بوو به‌پایته‌ختیکی گه‌وره‌ی کوردستان و به‌ده‌وله‌مه‌ندی و جوانی ناویانگی به‌هه‌موو ئاویکی دنیادا بلا‌بووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دیه‌ته‌کانی له‌به‌ر گه‌وره‌یی بیوون به‌قه‌سه‌به‌چه‌ییکی زله و نفوسی زۆر زیاد ببوو، له کرین و فرۆتن و چاندندا له هه‌موو پارچه‌ییکی حوکمداره‌کانی کورد به‌قازانجتر بوو، ئه‌هالی و په‌عییه‌ت، سوپاهی و سه‌رکرده و مه‌ئمووره‌کانیشی کورد بوون، حکومه‌تیکی کوردان بوو له خاکی کوردستاندا. (ابن الاثیر) له (التاریخ الکامل) دا ده‌لیت: هه‌ولیر چند قه‌لاییکی زۆر قایمی وه‌کو

(خفتیزه‌کان - خفتیسکان) له چیا و کتو و دهشتدا هه‌بوو، هه‌رییک له و قه‌لایانه به‌سوپاه و ئەمیریکه‌وه قایم کرابوون و له وه‌ختی پتویستدا له هه‌ولتیر تاماده ده‌بوون. یاقووتی همه‌وی ده‌لێت: هه‌ولتیر دار و باغ و باغچه‌ی نه‌بوو، به‌ری داری له چیاکانی شیمالییه‌وه بۆ ده‌چوو، هه‌موو چاندنیان به‌ئای کارێز و چالاره‌وه، بۆ خوارده‌وه‌ش له ئای کاریزیان وه‌رده‌گرت، ئای کاریز و چالاره‌وانی زۆر خووش و به‌تامه و سووکه، له‌گه‌ڵ ئای زێ و ده‌ژله و فورات فه‌رق نا‌کرتین، به‌لکو له ئای زێ و ده‌ژله به‌تامترن.

به‌ندی یه‌که‌م

سه‌ره‌بوردی ئەمیر عه‌لی گچکه‌ی کوری به‌گه‌گین

(٥٠٠ - ٥٦٣ هـ)

بنه‌ماله‌ی حوکمداره‌کانی کوردی هه‌زبان چهند سالییک له کوردستاندا سه‌ره‌خۆ فه‌رمانه‌وه‌ایان کردووه، نه‌که‌وتنه ژتیر باری بیانیانه‌وه، به‌لام له ده‌وری ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ری زه‌نگیدا، به‌گه‌گین ختوی هه‌ولتیر له ده‌ستکه‌وتبوو، عه‌لی گچکه‌ی کوریشی نه‌وه‌شیا له‌گه‌ڵ ئوموور خه‌ریک بچ، که‌مه‌مه نزیک به‌نه‌بوون ببوون. ئەمیر عه‌لی که به‌گچکه ناویانگی کردووه له‌گه‌ڵ ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ردا وه‌ها رتیکه‌وت، به‌شه‌رتی هه‌ولتیر به‌ره به‌ره بدرتیه‌وه عه‌لی گچکه. له‌به‌ر بێ ده‌سه‌لاتی به‌گه‌گین، ئەمیر عه‌لی که‌وته ریزه‌ی ئەمیریکی ئاقسه‌نقه‌ر له سوپادا. ئەمیر عه‌لی له‌گه‌ڵ ئاقسه‌نقه‌ر وه‌ها رتیکه‌وت و خه‌زمه‌تی به‌راستی بۆ ده‌کرد که هه‌موو که‌س قینیان لی ده‌بووه‌وه، به‌لام به‌ره‌غمی دوژمن خۆی پتیشخت و له یه‌که ئەمیرانی ئاقسه‌نقه‌ر ده‌هاته ژماردن. که ئەمیر ئاقسه‌نقه‌ر نه‌ما عیماده‌دین زه‌نگی بوو به‌ئه‌تابه‌گ، ئەمیر عه‌لی گچکه زیاتر که‌وته به‌رچاوان و خووشه‌ویست بوو، رووی له زیادبوون کرد و رۆژ به‌رۆژ نازیی و زرنگی له‌نیو چاوانیدا دیاری ده‌کرد، له کار و پیشه و شه‌ردا خۆی ده‌نواند.

سالی ٥٣٦ خه‌لیفه‌ی عه‌باسییان راشیدییللا له ده‌ست مه‌لیک مه‌سه‌وودی ختوی هه‌مه‌دان که‌وته ته‌نگاییه‌وه، زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه به‌سوپاهی هه‌ولتیره‌وه له‌گه‌ڵ ئەتابه‌گ عیماده‌دین چووه به‌غدا و کۆمه‌گی خه‌لیفه‌ بکات. سولتان مه‌سه‌وود که ده‌وره‌ی به‌غدا دا ته‌ماشای کرد حوکمدارانی کوردستان که زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه‌ی ختوی هه‌ولتیر و عه‌لاه‌دین کوری ئەحمه‌دیل ختوی مه‌راغه به‌له‌شکری کوردی مه‌راغه‌وه و ئەمیر عیسا حه‌میدی ختوی ئاکره و شووش و ده‌ورپشتی به‌سوپاهی کوردی زتبار و حه‌میدییه‌وه و ئەمیر ئەحمه‌دی کوری ئەبیه‌یجای کوردی هه‌کاری به‌له‌شکری کوردانی ئەشب و جزیره و نووشییه‌وه یاریده‌ده‌ری خه‌لیفه‌ ده‌دن، ته‌مای سولحی کرد و ئومه‌راکانی کورد رازی نه‌بوون و بۆی ده‌رکه‌وتن و به‌په‌رتیشانی ده‌ریانکرد و به‌که‌یفه‌وه گه‌رانه‌وه و روویان کرده‌وه

کوردستان. عهلی گچکه له گه‌ل عیماده‌دین زهنگی چوو سه‌ر شارانی ئورفه و بیره‌جگ و نستیبین و سه‌رین چاوه - رأس العین - له‌ته‌ک فره‌نگدا شه‌ر و کوشتاریان کرد و نه‌و جیگایانه‌یان خسته ژیر حوکمه‌وه، له‌و ده‌مه‌دا که له‌ ده‌وره‌ی بیره‌جگ بوون، مانگی زیلقیعه‌دی سالی ۵۳۹ نه‌سه‌رده‌ین چقر والی مووسل کوژرا، عیماده‌دین له‌وه ترسی لی په‌یدا بو، له‌ پشتیوی کوردستان نه‌ندیشه‌ناک بوو که نابادا دووچار به‌سه‌ر کیشی بن. نه‌میر عه‌لی گچکه‌ی کوردی هه‌ولپیری که له‌لای به‌پیاویکی زرنج و نازا و بیرتیژی خۆی نواندبوو و له‌نیو کوردستاندا ناوبانگی هه‌بوو، عیماده‌دین له‌ هه‌موو ئومه‌راکانی زیاتر خۆش ده‌ویست و ئیعتما‌دیک‌ی ته‌واوی پی بوو و نه‌منیه‌تی لی حاصل کردبوو، له‌به‌رئه‌مه که عه‌لی گچکه چاتر له‌ ئومووری کوردستان ناگادار و به‌شه‌هامه‌ت بوو، کردیه‌ی نه‌میری جه‌یش و ناییی خۆی و والی مووسل و به‌زه‌ینه‌دین له‌قه‌بی کرد و ناردراپه‌وه مووسل. که گه‌یشته مووسل به‌له‌ز قه‌لای خسته‌ده‌ست خۆی و له‌شکر و سوپاهی ریک‌خست و دزداریکی باوه‌ر پیه‌اتووی له‌سه‌ر قه‌لا دانا و چوو نیو شار و ده‌ستی به‌دامه‌زراندنی نه‌هالی و شار کرد و مه‌یدانی شو‌رشی له‌ که‌لین دانیشتوه‌کان گری دا و ده‌ستی به‌حوکمداری و مه‌مله‌که‌ت رازاندنه‌وه و دل‌خۆشی نه‌هالی دانه‌وه کرد و هه‌موو ئومووریکی عیماده‌دینی هینایه ژیر په‌نجی خۆیه‌وه.

سالی ۵۴۱ عیماده‌دین له‌ قه‌لای جوعبر کوژرا، مه‌لیک نه‌سه‌لانی کوری سو‌لتان مه‌حمود ته‌مای له‌ مو‌لک و خاکی زه‌نگی کرد. سه‌یفه‌دین غازی کوری زه‌نگی له‌سه‌ر شاره‌زوور دانیشتبوو، زه‌ینه‌دین به‌له‌ز ناردیه‌ی دووی غازی حوکمداری شاره‌زور له‌ مه‌سه‌له‌ی مه‌لیک نه‌سه‌لان ناگاداری کرد و خواستییه مووسل، له‌ولاشه‌وه چوو پیتی به‌له‌شکری نه‌سه‌لان گرت، جه‌ماله‌دین وه‌زیری مه‌لیک نه‌سه‌لان که سه‌رکرده‌ی سوپا بوو ده‌رده‌ستی کرد و خستییه‌ی زیندانه‌وه. سه‌یفه‌دین غازی که گه‌یشته مووسل زه‌ینه‌دین نه‌وی به‌حوکمدار قه‌بوول کرد و هه‌موو مه‌مله‌که‌ت و خه‌زینه‌ی ته‌سلیم کرد، سه‌یفه‌دینیش زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه‌ی کرده‌ی نه‌میری جه‌یش و ناییی خۆی له‌ مو‌لکدا و به‌والی مووسلی دانا.

زه‌ینه‌دین ده‌ستی به‌ریکوپیتی ئومووری کیشوه‌ر و سوپا کرد و رۆژ به‌رۆژ بو‌گه‌وره‌بوونی سه‌یفه‌دینی ده‌کوژشا، هه‌ر له‌و ساله‌دا جو‌سلین حوکمداری فره‌نگ له‌ ئورفه‌ خزا و تالای سه‌رکیشی له‌ سه‌یفه‌دین هه‌لدا و ده‌ستی به‌خراپه‌ کرد. زه‌ینه‌دین به‌سوپاهیتی قورسه‌وه چوو سه‌ری. به‌لام له‌ولاهه شه‌هید خیتی حه‌له‌ب پیتشه‌ستی کرد و لینگیدایه سه‌ر (ره‌هه) و گرتی و تالانی کرد. زه‌ینه‌دین که وایزانی گه‌راوه مووسل. نوره‌دین گه‌لیک

دیاری و حتی چاکی له‌گه‌ل چه‌ند جاریه‌یه‌کی به‌قیمه‌تی بو‌زه‌ینه‌دین نارد و خه‌لاتی کرد و قاقه‌زیک‌ی منه‌تداریشی لی نووسی. سالی ۵۴۲ زه‌ینه‌دین سوپاهیتی ریک‌که‌وتووی هه‌لگرت و چوو سه‌ر ماردین و قه‌لای دارا، ده‌ستی کرد به‌گرتنیان، حیسامه‌دین ته‌مراش خیتی ماردین به‌پارانوهه زه‌ینه‌دینی راگرت که نه‌بیته‌مایه‌ی خراپی و ویرانیی، زه‌ینه‌دین به‌شه‌رتی نه‌مه حیسامه‌دین کچی خۆی بدا به‌سه‌یفه‌دین غازی مامه‌له‌تی کرد و گه‌راوه مووسل. سالی ۵۴۳ مو‌عینه‌دین وه‌زیری موجیره‌دین نه‌بق خیتی دیه‌شق له‌ ده‌ست فره‌نگ وه‌ته‌نگ هاتبوو، بو‌کو‌مه‌گیکردن هاواری له‌ سه‌یفه‌دین غازی کرد که به‌سوپا یاریده‌یان بدا، سه‌یفه‌دین له‌شکریتی ریک‌که‌وتووی بو‌زه‌ینه‌دین ساز کرد، زه‌ینه‌دین به‌هیمه‌تیک‌ی به‌رزه‌وه روو به‌دیقه‌شق چوو، فره‌نگ چونکو له‌ نازیی زه‌ینه‌دین شاره‌زا بوون، زانیان دووچاری به‌لا ده‌بن، له‌ پیتش گه‌یشتنی زه‌ینه‌دین ده‌ستیان له‌و خه‌یاله‌ به‌ردا و گه‌رانوهه جیگای خۆیان، زه‌ینه‌دین له‌ پاش گه‌یشتنه‌ دیه‌شق و ماندوویان حه‌ساوه، به‌که‌یف و شادی روو به‌مووسل چوونه‌وه.

سالی ۵۴۴ سه‌یفه‌دین غازی مرد، به‌له‌ز قوتبه‌دینی برای سه‌یفه‌دینی کرده حوکمداری مووسل. زه‌ینه‌دین چوو مه‌لی قوتبه‌دین و سواری کرد و که‌وته پیتی هه‌تا بردیه‌ خانووی حوکمداری دیوانه‌وه و جاری کیشا و هه‌موو نه‌هالی و ئومه‌رایانی کو‌کرده‌وه و به‌زۆر خستییه ژیر نه‌میری قوتبه‌دینه‌وه و خه‌زینه و سوپاهی هه‌موو ته‌سلیم کرد، قوتبه‌دین دیسان زه‌ینه‌دینی به‌نه‌میری جه‌یش و والی مووسل داناوه. زه‌ینه‌دین که حوکمداری قوتبه‌دینی دامه‌زراند، جزیره‌شی هینایه ژیر حوکمییه‌وه، خیتی ژه‌نگار قاقه‌زی له‌ نوره‌دین مه‌حمود خیتی حه‌له‌ب نووسی: نه‌گه‌ر بیته سه‌ر ژه‌نگار شاری به‌بی شه‌ر ده‌داته ده‌ستی، نوره‌دین به‌تالووکه له‌شکری هه‌لگرت و چوو ژه‌نگار، عه‌بدو‌لمه‌لیک خیتی ژه‌نگار شار و قه‌لای ته‌سلیم کرد و به‌که‌یفوخۆشی نوره‌دینیان برده‌ نیو قه‌لات. زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه که له‌وه ناگادار بوو له‌شکری هه‌لگرت و چوو سه‌ر ژه‌نگار و گه‌یشته ته‌لیعه‌فر و قاقه‌زی له‌ نوره‌دین نووسی که: نه‌وه چتیک‌ی چاک نییه، له‌و خسوسه‌وه ناردراو له‌ هاتوچۆدا بوو، له‌ نتیجه‌ی گه‌توگۆدا به‌مامه‌له‌تیان کرد که: نوره‌دین ده‌ست له‌ ژه‌نگار به‌ردا و قوتبه‌دین له‌ حومس وازیینیت، زه‌ینه‌دین نه‌و سو‌لحه‌ی به‌چاکتر زانی، له‌سه‌ر نه‌وه نوره‌دین گه‌راوه چوو حه‌له‌ب و زه‌ینه‌دین ئومووری ژه‌نگاری دامه‌زراندوه و به‌ر به‌مووسل جله‌وی سووراندوه، له‌و سو‌لحه‌دا زه‌ینه‌دین خه‌مه‌تیک‌ی گه‌وره‌ی بو‌گه‌وره‌ی خۆی کرد، چونکو به‌بی شه‌ر و کوشتار فیتنه‌ی پیاویکی وه‌کو نوره‌دینی کوژاندوه.

سالی ۵۵۱ زهینه‌دین بۆ سه‌ره‌په‌رشتی کوردستانی شاره‌زوور له مووسل دهرکهوت و به‌گه‌ران رۆیشته شاره‌زوور، خیتی هه‌مه‌دان سولتان محهمه‌د دیاری و خه‌لاتیکی زۆری بۆ زهینه‌دین نارد و گه‌لیک چتی گرانبه‌های پیشک‌ه‌ش کرد، سولتان محهمه‌د به‌ئومیدی کۆمه‌گی و یارمه‌تی، دلداری زهینه‌دینی به‌دیاری ده‌اوه. زهینه‌دین به‌منه‌تداری ئه‌و چتمه‌که‌ی قه‌بوول کرد. زهینه‌دین ئه‌میر بزانی کوردی شاره‌زووری کردبوو به‌ناویی خۆی و له‌سه‌ر شاره‌زووری دانابوو، ئومووری بۆ ریک‌خست، له‌و ده‌مه‌دا سولتان محهمه‌د خیتی هه‌مه‌دان به‌له‌شکره‌وه چوو هه‌سه‌ر سوله‌یمان شا سولتان خه‌لیفه پیکه‌وه به‌شه‌ر هاتن، له‌ نه‌تیجه‌دا سوله‌یمان شا شکا و به‌سه‌ر شاره‌زووردا روو به‌به‌غدا هه‌لات، زهینه‌دین له‌ مانگی جه‌مادی یه‌ک ئه‌میری نه‌ ئه‌میر بزانی خیتی شاره‌زوور کرد و چوو به‌پیش سوله‌یمان شا به‌دیل گرتی و برده‌ی لای زهینه‌دین به‌ئیحترامه‌وه رایانگرت، که زهینه‌دین روو به‌مووسل گه‌راوه له‌گه‌ل خۆی بردی و به‌عیزه‌ت و ئیکرامه‌وه له‌ مووسلدا حه‌پسی کرد و ده‌سته‌جی له‌ سولتان محهمه‌دی گه‌راوه، له‌ شوکرانه‌ی ئه‌وه دیاری و سه‌وقاتیکی زۆری بۆ نارد و وه‌عه‌دی دا‌یه له‌ هه‌موو ئومووریک و به‌هه‌موو ده‌میک بۆ یاریده‌دانی زهینه‌دین ئاماده‌یه و له‌ به‌رابه‌ر دوژمندا راوه‌ستاوه.

له‌و ساله‌ و له‌ مانگی زیلحجه‌دا سولتان محهمه‌د خۆی کۆکرده‌وه و ته‌مای چوونه‌ سه‌ر به‌غدا کرد و له‌ زهینه‌دین عه‌لی گچکه‌ گه‌راوه ئه‌گه‌ر یاریده‌ی بدا تاکو له‌و چوونه‌ په‌له‌ بکا، زهینه‌دین لێی رائه‌سپارت: ئه‌و له‌ولاهه‌ بچی و زهینه‌دین له‌ مووسله‌وه به‌سه‌ر به‌غدا ده‌دات، سولتان محهمه‌د به‌پشتیوانی زهینه‌دین و یارمه‌تی ئه‌وه‌وه له‌شکری هه‌لگرت و چوو هه‌سه‌ر به‌غدا، زهینه‌دین له‌ولاهه‌ سوپاهیکی ریک‌خراوی پیکه‌وه نا روو به‌به‌غدا سوار بوو، به‌مه‌مله‌که‌تی خه‌لیفه‌ گرتن رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌ که‌ناری شار، به‌غدا‌ی ده‌وره‌دا و وه‌ته‌نگی هینا، ئه‌هالی به‌غدا که‌وتنه‌ ترسوله‌رز و خۆپیتچانه‌وه، هه‌موو مال و ئه‌سپاییان برده‌ خانووی خه‌لیفه‌وه، خه‌لیفه‌ پردی پساند و که‌شتی شه‌ر و باری خسته‌ کار، زهینه‌دین له‌ هه‌موو لاییکه‌وه ده‌ستی به‌تالان و گرتنی شار کرد، له‌ کوچه‌ و کۆلانی شار ده‌ست پی‌ کرا، گه‌ره‌کی که‌رخ که‌وته ده‌ست زهینه‌دین، ئه‌هالی که‌رخ بۆ تالانگرتن یاریده‌ی زهینه‌دینیان دا و له‌گه‌ل له‌شکر که‌وتن. زهینه‌دین گه‌لیکی مال و چتی چاک ده‌سته‌که‌وت، خه‌لیفه‌ ده‌ستی به‌چه‌ک و ئاله‌تی شه‌ر بلاوکردن کرد به‌سه‌ر ئه‌هالیدا، ئه‌هالی به‌غدا له‌ ده‌وره‌ی تاجی خه‌لافه‌ت کۆبوونه‌وه و له‌ هه‌موو لاییکه‌وه ده‌ست به‌مه‌نجه‌نیق گرتیان و تیرهاو‌پۆتن کرا، پشپۆتیکی وا که‌وته به‌غداوه که‌س ناگای له‌ که‌س نه‌بوو.

۲۰ی مانگی موچه‌ره‌می ۵۵۲ زهینه‌دین به‌سوپاهییه‌وه سوار بوو، سولتان محهمه‌د له‌ولاهه‌ له‌شکری خۆی گه‌یاند زهینه‌دین، هه‌ردوو سوپا روو به‌ر‌قه‌ راوه‌ستان و تاجی خه‌لیفه‌یان دا‌یه به‌ر تیر و مه‌نجه‌نیق، هه‌تا شه‌و به‌سه‌ر داها‌ت و به‌ئه‌سپایی ده‌پزووتنه‌وه، که‌ شه‌و هات شه‌ر و کوشتار گه‌رم کرا و هه‌لمه‌تدان توند بوو، نه‌فت و ناگه‌رباران و مه‌نجه‌نیق و تیرهاو‌پۆتن به‌گه‌رمی که‌وتنه‌ کار، زهینه‌دین ده‌م به‌ده‌م سه‌ر ده‌که‌وت، ئه‌و شه‌ره‌ گه‌لیکی زه‌ره‌ر له‌ خه‌لیفه‌ دا و چه‌ند رۆژ ده‌وامی کرد و گه‌لیک پی‌او کوژرا و مال تالان کرا. رۆژی سێیه‌می مانگی سه‌فه‌ر سه‌هینه‌ زوو ئه‌هالی به‌غدا ده‌ستیان کرد به‌ له‌ دجله‌ په‌رینه‌وه، زهینه‌دین هه‌رجییکی په‌رینه‌وه گرتی و کوشتی، بۆ ئه‌هالی به‌غدا و بۆ خه‌لیفه‌ له‌و رۆژه‌ ره‌شتر و به‌نه‌گه‌تر رووی نه‌داوه، زهینه‌دین پردی له‌سه‌ر دجله‌ هه‌لبه‌ست و له‌شکری په‌راندوهه‌ بۆ به‌ری ره‌سافه‌، ئه‌مجا شه‌ر و کوشتار که‌وته هه‌ردوو گه‌ره‌کی به‌غداوه. زهینه‌دین بۆ خۆی له‌ که‌رخ شه‌ری ده‌کرد و له‌شکره‌که‌شی له‌ به‌ری ره‌سافه‌ کوشتاری ده‌کرد. (ابن الاثیر) له‌ به‌رگی یازده‌یه‌می (التاریخ الکامل) دا ده‌لێت: زهینه‌دین له‌به‌ر خۆشه‌ویستی دین و ئیسلامییه‌ت حه‌زی به‌کوشتار نه‌کرد، به‌لام خه‌لیفه‌ زۆر ناشایسته‌یی ده‌کرد، بۆیه زهینه‌دین ناچار ده‌بوو شه‌ری ده‌کرد، دیسان ده‌لێت: ئه‌گه‌ر زهینه‌دین که‌یفی له‌ کوشتار و خراپه‌ بوایه، شه‌ر هینده‌ ده‌وامی نه‌ده‌کرد، رۆژی ئه‌وه‌ل که‌ گه‌یشته‌ که‌رخ به‌غدا‌ی ده‌گرت و خه‌لیفه‌ی ده‌کرده‌ دیل، له‌به‌رئه‌وه شه‌ر ده‌وامی کرد و خه‌لیفه‌ و ئه‌هالی به‌غدا سووکایه‌تبیان زۆر به‌سه‌ردا نه‌هات. له‌شکری زهینه‌دین روو به‌ره‌سافه‌ په‌رینه‌وه، سولتان محهمه‌د بۆ گرتنی قه‌لا و جیگایانی سه‌خت ۴۰۰ دانه‌ نه‌ردیوانی به‌دروستکردندا، که‌ به‌دیوارانییه‌وه نیت و له‌شکری پی‌دا سه‌رخاته سه‌ره‌وه، تاکو بچه‌ ئه‌و دیوه‌وه. ئه‌هالی به‌غدا که‌ وایانزانی ده‌روازه‌یان کرده‌وه و بۆ ته‌سلیم بوون هاواریان ده‌ست پی‌ کرد. سولتان محهمه‌د له‌ ۲۴ی ره‌بیعی یه‌کدا وه‌لامی بۆ هات که‌ مه‌لیکی برای په‌لاماری هه‌مه‌دانی دا و گرتی هه‌موو مال و خه‌زینهی خسته‌ ژێرده‌سته‌وه، سولتان محهمه‌د به‌ناچاری ده‌ستی له‌ به‌غدا هه‌لگرت و روو به‌هه‌مه‌دان گه‌راوه. له‌و شه‌ره‌ زهینه‌دین عه‌لی گچکه‌ مال و ئه‌سپاییکی ده‌سته‌که‌وتبوو، کۆی کرده‌وه و سوپاهی وه‌خر کرد و روو به‌مووسل ته‌پلی شادی لێدا و گه‌راوه.

سالی ۵۵۴ نوره‌دین شه‌هید نه‌خۆش که‌وت، ئه‌میری ئیران برای ته‌مای له‌ موولک و حوکمداریی برای کرد و ئالای سه‌رکیشی هه‌لدا و چوو هه‌سه‌ر حه‌ران گرتی و خسته‌ی ژێر حوکمه‌وه، نوره‌دین که‌ له‌ نه‌خۆشی رزگار بوو هه‌ستاوه سه‌ر خۆی، له‌شکری حه‌له‌بی

هه‌لگرت و چووه سه‌ر هه‌ران، ئەمیری ئیران هه‌رانی به‌ردا و هه‌لات، نوره‌دین که هه‌رانی خسته‌وه ده‌ست پیتشکه‌ش به‌زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه‌کرد. له‌و رۆژه‌وه هه‌ران بوو به‌مولکی تایبه‌تی زه‌ینه‌دین. ساڵی ۵۵۵ سولتان محهمه‌دی کوری سولتان مه‌حموودی خیتی هه‌مه‌دان مرد، ئومه‌را و ئەعیان و ئەهالی هه‌مه‌دان، قاقه‌زیتی پارانه‌وه‌یان له‌ زه‌ینه‌دین نویسی که سوله‌یمان شا به‌ربدا و بینیریتته هه‌مه‌دان و بیکه‌نه سولتان، به‌و شه‌رته قوتبه‌دین ئەتابه‌گی مووسل ئەتابه‌گ و زه‌ینه‌دین ئەمیری جه‌یش و جه‌ماله‌دین وه‌زیری بیت، ئەو قاقه‌زه که گه‌یشه‌ مووسل، زه‌ینه‌دین سوله‌یمان شای له‌ به‌ند رزگار کرد و ته‌داره‌کی سولتانی بۆ ریک‌خست و پیتوستی حوکمداری به‌چاکی ساز کرد و سوتندی دا که له‌سه‌ر قه‌راری خۆی راوه‌ستی و خیانه‌ت له‌گه‌ل زه‌ینه‌دین و قوتبه‌دین نه‌کا. به‌و شه‌رت و قه‌راره لیتی ئەمین بوو، له‌گه‌لی سواربوو روو به‌هه‌مه‌دان رۆیشتن، که نزیك هه‌مه‌دان بوونه‌وه، هه‌موو رۆژی ده‌سته به‌ده‌سته پیتسوازی ده‌کران، سوپاه و ئومه‌را و گه‌وره، ده‌سته ده‌بوون و ده‌چونه ئیستقبالیان، هه‌تا گه‌یشه‌نه هه‌مه‌دان، له‌شکریتی قورسیان له‌سه‌ر کۆمه‌له‌ی به‌ست، زه‌ینه‌دین که چاوی به‌و سوپاهه کهوت و له‌ ئومه‌را و سه‌رکرده‌کانی وردبووه‌وه، کهوته ئەندیشه و ترسی لێ په‌یدا بوو، ته‌ماشای ده‌کرد بزوتنه‌وه‌یان بزنی ئاشنایه‌تی لێ نه‌ده‌هات، له‌به‌رئهمه نه‌بادا بۆ ئەده‌بی پێ بکری و قسه‌ی سووکی پێ بلین، به‌رهنگیکی زرنگانه خۆی نواند و به‌ره‌و شتیکی چاوپاوی له‌ هه‌مه‌دان جوئ بووه‌وه و به‌له‌شکره‌که‌ی خۆیه‌وه گه‌راوه مووسل و سوله‌یمان شای له‌ هه‌مه‌دان به‌جی هیشته. ساڵی ۵۵۶ زه‌ینه‌دین ته‌داره‌کی گرت و له‌گه‌ل شیری کوری شادی که مامی سه‌لاحه‌دینه چووه حه‌ج ئەدای حه‌کی کرد و گه‌راوه. ساڵی ۵۵۹ی مانگی رهمه‌زان فه‌رهنگ له‌ هه‌موو لاییکه‌وه نوره‌دین شه‌هیدیان وه‌ته‌نگ هینا، له‌شکری نوره‌دین له‌ شاری حارم له‌ ده‌ست فه‌رهنگ شکا و به‌په‌ریشانی روویان له‌ هه‌لاتن کرد و فه‌رهنگ کهوته ده‌سته‌ی موسلمانان، زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه له‌و ده‌مه‌دا به‌فریایان کهوت و له‌شکری روو به‌فه‌رهنگ پاکیشا، له‌ پاش گه‌لیک کوشتار و خوتن پزاندن، مال و ئەسپاب زۆر و عه‌سکه‌ریکی بۆ ژماری به‌دیگرت، فه‌رهنگی شکاند و کهوته دوویان و کوشتاری لێ کردن و نه‌یه‌یشت پیاویکیان لێ رزگار بۆ، کۆمه‌له‌ییکه‌ی دیکه‌ی فه‌رهنگ به‌ئومیدی ئەمه که موسلمانان شکان، تالانیان لێ بگرن، کتوپر ته‌ماشایان کرد به‌سه‌ر کۆمه‌له‌ کوشراوی فه‌رهنگدا کهوتن و ده‌ستیان له‌ چووین سست بوو، له‌ ترسان گه‌لیکیان له‌ ئەسپ به‌ربوونه‌وه و سه‌رسامان و شیر و مه‌تالیان له‌ ده‌ست به‌ربووه‌وه. زه‌ینه‌دین چاره‌دوری ئەوانیشی گرت و

شیری تینان و ده‌ستی کرد به‌کوشتاریان، ئەوانیش به‌ناچاری ده‌ستیان له‌ ناله‌ت و چه‌کی شه‌ر و کوشتار گه‌رم بوو، خوتن وه‌کو جوگه‌له‌ ره‌وانبوو، فه‌رهنگ ئەو رۆژه‌وه رۆژی نه‌گه‌تی بوو، به‌لاییکه‌ی وایان به‌سه‌ردا هات هیچ نه‌یان‌بیسستبوو. (ابن الاثیر) له‌ (التاریخ الکامل) دا ده‌لی: فه‌رهنگیکی به‌ده‌ست زه‌ینه‌دین کوشران، ژماره‌یا له‌ ۱۰ هه‌زار که‌س به‌ره‌و ژورتر بوو، ئەسیر و بریندار له‌ ژماره‌ به‌ده‌ر بوو، نوره‌دین شه‌هید که ئەوه‌ی زانییه‌وه زۆر دلشاد و به‌که‌یف بوو، سوپاه و له‌شکری نوره‌دین ده‌ستیان کرد به‌شایی و رازاندنه‌وه، نوره‌دین که‌لینی ده‌ستخست روو به‌ئه‌نتاکییه سوپاهی ئاژۆت و جاری جیهادی به‌نیو ئیسلاماندا کیشا، بێحه‌د خیتی ئەنتاکییه به‌سولح پیتسوازی نوره‌دینی کرد، به‌ریتی کۆمه‌گی ئەسیریتی زۆری فه‌رهنگی له‌ زه‌ینه‌دین کره‌وه. زه‌ینه‌دین چووه سه‌ر شاری حارم و به‌شه‌ر گرتی، ئەهالی فه‌رهنگی که له‌ حارم دا‌بوون کوشتنی.

ئەو مه‌رزبوومه له‌ سایه‌ی شیری تیژی زه‌ینه‌دینه‌وه له‌ فه‌رهنگ چۆل کرا، ده‌ست و بازووی ئەو ئەو خاکه له‌ دوژمن خاوتن کراوما نوره‌دین له‌ ته‌نگانی رزگار بوو روو به‌قه‌لای بانپاس چوون که نزیك دیمه‌شقه، ئەوه‌مه له‌ ده‌ست فه‌رهنگدا بوو، زه‌ینه‌دین له‌ بانپاس بۆ گه‌رانه‌وه خاتر خواهی له‌ نوره‌دین کرد و به‌که‌یفو‌خۆشی و تالانیکی زۆره‌وه گه‌راوه مووسل.

ساڵی ۵۶۳ زه‌ینه‌دین عه‌لی گچکه که نایب و ئەمیری جه‌یش و هه‌مه‌کاره و والی مووسل ئەتابه‌گه‌کانی زه‌نگی بوو له‌ مووسلدا، له‌ حوکمداری قوتبه‌دین مه‌ودودا حاکم بوو، له‌ ده‌وله‌تیدا زۆرتین خاک و مه‌مله‌که‌ت به‌ره‌ی ئەو بوو، هه‌ولیر و شاره‌زور و ته‌واوی قه‌لایان و هه‌موو مه‌مله‌که‌تی هه‌کاری و قه‌لایانی ئەشب (ئامید) و هی دیکه و ته‌واوی خاکی حه‌میدی و ئاکره و تکریت و ژه‌نگار و هه‌ران و قه‌لای مووسل و ده‌وروشتی هه‌موو له‌ ژیر حوکم و په‌نجه‌ی زه‌ینه‌دیندا بوون و به‌ره‌ی ئەو بوون و ژن و مال و گه‌نجینه و سه‌روه‌ت و سوپاهی خسووسی خۆی له‌ هه‌ولیر له‌ ژیر ئیداره‌ی ئەمیریتی خۆیدا بوو، شاره‌زوریش هه‌ر هی خۆی بوو، ئەمیریتی له‌سه‌ر دانا‌بوو. له‌به‌رئهمه که پیر بیوو و عومری له‌ سه‌د زیاتر بوو، ره‌خنه‌ به‌گوئ و چاوی گه‌بشستبوو، که‌نارگیری به‌چاکزانی، شاره‌زور و هه‌ولیری بۆ خۆی هه‌لبژارد، چونکو خاک و وه‌ته‌نی خۆی بوو، قه‌لا و شاره‌کانی دیکه‌ی، که باس کران، هه‌مووی پیتشکه‌ش به‌قوتبه‌دین مه‌ودود کرد و خسته‌یه ژیر حوکمیه‌وه و شه‌رت و قه‌راری له‌گه‌ل گریدا و سوتندیان بۆ یه‌کتر خوارد که زه‌ینه‌دین وه‌کو عه‌هد و په‌یمانیتی له‌گه‌ل باب و براکانی هه‌بوو، شاره‌زور و هه‌ولیر له‌ ده‌ست زه‌ینه‌دین قه‌رارگیر بیت، به‌و شه‌رته زه‌ینه‌دین ده‌ستی له‌ مووسل به‌ردا و گه‌راوه هه‌ولیر و

له گه‌ل مائ و مندالی خوی دانیشته.

زهینه‌دین ئەمیربکی ئازا و زرنگ و تیگه‌یشتوو خوش ره‌وشت و دلپاک و به‌خته‌وهر و بی ترس و به‌ده‌هشەت بوو، له هیج شه‌پکدا هه‌لاتن و خو‌شاردنه‌وه‌ی نه‌ده‌زانی، له‌گه‌ل سوپاه و ئەمیر و هه‌ژار و فه‌قی و مپزەر به‌سه‌راندا دل‌سۆز و به‌به‌خشش و هه‌لات و به‌رات بوو، چه‌لیکی (حه‌یسه به‌یسه)‌ی شاعیری مه‌شه‌وور به‌قه‌سیده‌یه‌ک پیدایا هه‌ل‌گوتبوو، ته‌مای کردبوو بۆ به‌خوینیتته‌وه، پیتی گوت: (مه‌یخوینته‌وه نازانم چی ده‌لین به‌لام هینده ده‌زانم چتییکم لی ده‌خوای) ده‌سته‌جی ئەمیری دا ۵۰۰ سه‌د لی‌ره و ئەسپ‌یک و هه‌لات‌تیکیان داین، هه‌مووی به‌ژمار بایی هه‌زار زی‌ر بوو.

زهینه‌دین له‌گه‌لیک شه‌راندا خزمه‌تی ئیسلامه‌تی کرد، زۆر به‌دین و به‌ته‌قوا بوو، له شه‌ری فه‌ره‌نگدا زۆری پشتیوانی کرد و کوشا، بو‌ئاوه‌دانی مه‌مله‌که‌ت و عیما‌ره‌ت و چاندن و بازرگانی و سه‌روه‌تی مه‌مله‌که‌ت زۆری ته‌قه‌لا دا. (ابن الاثیر) له (التاریخ الکامل) و (ابن شداد) له (سیره صلاح الدین) دا ده‌لی: زهینه‌دین له‌ سه‌د سال زیاتر ژیا، له‌ دوا‌ی عومریدا له‌ هه‌ردوو چاوان نابینا بوو، له‌ هه‌ردوو گو‌تیان نابیست و که‌ر بوو، زهینه‌دین که‌ ده‌ستی له‌ مووسل به‌ردا و گه‌راوه‌ هه‌ولپیر، ده‌ستی به‌پیکوپیکه‌ی قه‌لا کرد و حوکمه‌داریکی چاک و ریکی دامه‌زراند و ده‌ستی به‌ئومووری په‌عییه‌تپه‌روه‌ری و مه‌مله‌که‌تداری کرد، به‌به‌خش و ئینعام رۆژ به‌رۆژ میلیله‌تی دل‌خۆشی ده‌داوه. زهینه‌دین شه‌وی په‌کشه‌مه‌ی ۱۵‌ی مانگی زی‌لحه‌جی سالی ۵۶۳ له‌ شاری هه‌ولپیر به‌ئامرزشی به‌زدان شادبوو، له‌ نیوه‌راستی شار له‌ قه‌برستانێ که‌ به‌قه‌برستانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن (عتیق) ناوبانگی کرد نا‌ژترا، ئەو جیگایه‌ ئه‌م‌رۆکه‌ که‌وتۆته‌ جنووبی شاره‌وه‌ و نزیک به‌گه‌له‌ندی رینگای که‌رکوکه‌. ئەهالی هه‌ولپیر و هه‌موو ده‌وره‌پشتی به‌مردنی غه‌مناک و په‌شپۆش بوون، چونکه‌ میلیله‌تی کوردی هه‌ولپیر و شاره‌زوور له‌ ژیر سینه‌ری ئەو ئەمیره‌ کورده‌ عادیله‌دا، دوور له‌ هه‌موو به‌لا و ئەزه‌ت و په‌نج بوون.

زهینه‌دین عه‌لی گچکه‌ هینده‌ی به‌زرنگی و زه‌به‌رده‌ستی و شه‌رکه‌ری ناوبانگی کردبوو، سه‌د چهندان به‌خیرخواهی و دادپه‌سی و ته‌ره‌قی پیدانی عیلم و فه‌ن سه‌رکه‌وتبوو. له‌ گه‌لیک جیگایاندا مزگه‌وت و مه‌داریس و خانه‌گایانی بینا نابوو، له‌ مووسل مزگه‌وت و مه‌درسه‌بیکی زۆر جوانی بینا کرد و مه‌وقوفه‌ و جیره‌بیکی زۆری لی‌ گرپدا، که‌ زهینه‌دین مرد به‌کۆمه‌گی ئومه‌را و ئەعیانی کوردان موزه‌فه‌ره‌دین کوک به‌ری که‌ کوری گه‌وره‌ی

زهینه‌دین بوو، له‌ عومری ۱۴ سالانه‌دا کردبانه‌ حوکمه‌داری هه‌ولپیر و شاره‌زوور. سه‌یفه‌دین غازی ئەتاه‌گی مووسل به‌ته‌حریکی موجهیده‌دین قایماز بو‌سولتانی میسر و بو‌خه‌لیفه‌ی نووسی و کوشا و ته‌قه‌لای دا موزه‌فه‌ره‌دینیان له‌ حوکمه‌داری عه‌زل کرد، ئەحوالی ئەو له‌ باسی خۆیدا به‌دریژی دیتته‌ گۆتن.

هموو ئومه راکانی کوردستان گپراوه یاریدهی شههابه دین بدهن. سه یفه دین که وته ته قه لا و قاقه زی بو شههابه دین نارد که هیچ نه بزویته وه، شههابه دین گوتی: قایماز کۆنه دوژمنه و به دنیهاد و پیسه و له ژیر نه مریدا ناتوانم خو به ختیو کم، هیچ چاره نه ما نه مجا جه لاله دین وه زیری نه تابه گ قاقه زتیکی په نندا مینزی له شههابه دین نویسی و له قایمازی نه مین کرد و دهرعه هده بوو، شهرت و قهراری دابه که قایمه ز دهست له ههولیر و شاره زوور به ردا، له سه ره نهو قاقه زه شههابه دین خوئی کۆکرده وه و نه تابه گیی سه یفه دینی قه بوول کرده وه و ههستا چوو مووسل و نه تابه گی دیت و گهراوه شاره زوور، لهو رۆژه وه مواهیده دین قایماز دهستی کورتبووه، به لام نفووزتیکی مابوو. سالی ۵۷۹ له مانگی جه مادی به کدا عیزه دین مه سهوودی نه تابه گی مووسل، له به ره مه که مواهیده دین دهستی به سه ره هه موو مه مله که تیدا گرتبوو، له به ندی کرد. زهینه دین یووسفی خیتی ههولیر له وه که لیتی دهستکهوت، تاکو نهو رۆژه چونکو مندال و ساوا و له کار و ئیشدا خاو و بی کرده بوو، نه یده توانی خو له قایماز راست بنیت و به هه موو جوژیکی له گه ل قایمازی راده بوارد. زهینه دین که زانی قایماز گبیرا، له گه ل نه میری شاره زوور و ده کوک ریکه کهوت و گرتی قاقه زتیکی له سولتان سه لاهه دینی نه بووی نویسی و به یانی ئیتاعه تی کرد، بو نه مه هه میسه له خزمه تیدا بیت و به خوئی و له شکره وه نامادهی هه موو کاریکی بیت.

سه دره دینی شه یخولشیوخ بو مامله تی نیوانی سولتان و عیزه دین له تهره ف خه لیفه وه ناردرا. عیزه دین نه تابه گ قازی محیه دینی شاره زووری له گه ل خست و ناردیانه خزمه ت سولتان که: سولح بکن. سولتان به شهرتی نه مه عیزه دین چ ده خلی به سه ره شاره زوور و ده هوک و ههولیره وه نه دابی سولحی قهراردا. له ولاره قازی محیه دین به وه رازی نه بوو، به لام سولتان دهستی لهو کوردستانه به رنه دا، لهو رۆژه وه زهینه دین یوسف و نه میر شههابه دین خیتی ده کوکا بوونه یه ک و له ژیر چاوه دیری سولتاندا کوردستانی خوئی کۆکرده وه، زهینه دین یوسف دهستی به ته داره ک گرتنی حوکمداری و مه مله که تپه روه ری له شکر و سوپا و نه سبابی فه ر کرد، سالی ۵۸۰ موخافیره دین. قایماز که له به ندیخانه ی نه تابه گ رزگار بوو چوو ناوربا یه گان، شه مسه دین پاله وان له داخی سه لاهه دین سوپا هیکی قورسی بو مواهیده دین پیکونه نا و ناردیه سه ره ههولیر. قایماز به (۳۰) هزار سواره وه روو به ههولیر خشا و به سووتانی ناوایی و دیهات و کوشتاری نه هالی و تالان و ویران کردن و نه تک و سووکی و شه پرزه به سه ره هیتانی میلله تی کورد، بهر به ههولیر چوو که: قه لا بگریت. زهینه دین یوسف به له شکر کوردی ههولیره وه چوو سه ره قایماز و

به ندی دووه

حوکمداری زهینه دین یوسف نه با موزه فه ر کوری زهینه دین

تهلی گچکه له ههولیر ۵۶۳ - ۵۸۶ هـ

که زهینه دین مرد و موزه فه ره دین عهزل کرا، مواهیده دین قایماز ته مای موکی شاره زوور و ههولیری کرد که بیکاته بره ری خوئی، بو به جیهیتانی نهو فیکره، جگه له مه یوسفی کوری نه میر عه لی گچکه، که براییکی چکۆله ی موزه فه ره دین بوو، به حوکمداری دایه زرتنیت و خوئی بیته پشتیوانی، چاره بیکی دیکه ی له وه پهیدا نه کرد، له بهر گه یشتنه دلخواز و دهستبه سه ره ههولیر و شاره زووردا کیشان، یوسفی کرده حوکمدار و له قه بی موزه فه ری و زهینه دینی دابه و بو خوئی له گه ل حوکمداری نهو دوو قیتعه کوردستانه خه ربکبوو. نه تابه گی مووسل سه یفه دین غازی کوری مه دووود بو سولتان و خه لیفه ی نویسی که: موزه فه ره دین نه یده توانی ئیداره ی مه مله که ت بکا عه زلم کرد، مواهیده دین قایماز کرا به نه میری جه یش و وه زیر و وه کیلی زهینه دینی یوسفی کوری نه میر عه لی گچکه و له سه ره حوکومه تی ههولیر و شاره زوورمان دانا، به راستی هه مه کاره و ئیش له دهستهانوو هه ره مواهیده دین بوو. حوکومه تی کوردستانی ههولیر و شاره زوور که وته ژیر په نجه ی مواهیده دینه وه، زهینه دین به ناو حوکمدار بوو.

سالی ۵۷۱ سه یفه دین نه تابه گ قایمازی کرده نه میری جه یشی مووسل و حوکومه ت. سه یفه دین نه تابه گ بیت و قایماز نه میری جه یش و نایب بیت. زهینه دین یوسف لهو کرده وه که میک بووژاوه و نه فه سی هاته بهر و دهستی به خو کۆکرده وه کرد. محه مه د شههابه دینی کوری نه میر بزان خیتی شاره زووری کرده نه میری جه یشی خوئی و ئومه رایانی کوردی له خو کۆکرده وه و دهستی به هیتز په پیدا کردن کرد.

سالی ۵۷۲ به هاندانی زهینه دین سه ری له مواهیده دین وه رسووړاند و به یانی نه مه ی کرد که له فیتنه ی نه مین نییه، ههستا چوو شاره زوور و تالای سه ره خویی هه لدا و له سه یفه دین غازی رووگهردانی کرد. شههابه دین له شکر کۆکرده وه و له ژیره وه زهینه دین له

سویاها که می که به دیها تاندا بو تالان کردن بلا و بیو نه وه، له ناکاو زهینه دین هه لمه تی دایه سهر دوزمن و دهستی به کوشتار کردن کرد و به راستی نه و پرژه جه وه هری خوئی نو اند و ناوبانگی کرد. قایماز جگه له هه تالان چاره بیکی دیکه می نه ما و پشتی کرده وه و هه لات، زهینه دین به سویاها وه که وه سهری و له پاش گه لیک کوشتار و تالان و دیلگرتن، که میکی خوئی پرگار کرد و به په ریشانی خوئی له نیو بیسه و لیره وار اندا پرگار کرد. زهینه دین به که یف و شادی و سهر که وتن و سهر فرازی سویا گه راه هه ولیپر و به ته واوی خوئی له دوزمن پرگار کرد و خاکی خوئی له هه واداران قایماز پاک کرده وه، نه و جا ئومیدیکی چاکی به خوئی په پیدا کرد که: ده توانیت به نازادی و سهر به خوئی بئی. له و لاهه موحاهیده دین به هه زار نه زهت و به دوو نو که ری خویه وه شه پرزه و پروت خوئی گه یانده مووسل. سالی ۵۸۱ سولتان سه لاهه دین بو گرتنی مووسل بهر به جه زیره له شکر کی کیشا. زهینه دین یووسف به له شکر هه ولیپر و شاره زوور چوه پیشوازی سولتان، له و ده مه دا سولتان گه یشتبوه هه ران، نه مری دا زهینه دین یووسف له گه ل موزه فه ره دینی برای چوه سهر مووسل و به توندی دوره می مووسل یان گرت و خستیان ته نگانه وه، له لای پرژه هه لات وه په لاماری شار یان دا، موده تیکی ته واو، تا کو سولتان چوه میا فار قین دوره دانی مووسل ده وامی کرد، نه و جا زهینه دین گه راه هه ولیپر. سالی ۵۸۵ سولتان له عه کا شهری له گه ل فه رانگ ده کرد، فه رانگ سولتان یان وه ته نگ هینابوو، سولتان قاقه زیکی له پادشایانی کوردستان نویسی به ها و اریه وه بچن. زهینه دین یووسف به سویا می کوردی هه ولیپر و شاره زوور چوه هیمدادی و له دوره می عه کا گه یشته سولتان و له شهره دا گه لیک خزمه تی کرد.

زهینه دین یووسف له هه موو شهرت کدا پیشده که وت و له کوشتار و هه لمه تاندا ناوبانگی کرد، له شهر می سووتانندی بورجی عه کا و له شهر می که شتی ده ریادا له هه موو که س زیاتر به گیان و دل ده کوشا و گیان فیدایی ده کرد، له و شهرانه می وادا که لاپه ری ته ریخ وای نه نووسیوه ته وه، زهینه دین له پیش دوزمن دا ببوو به سوپه ریکی قایم.

سالی ۵۸۶ له ۲۰ جه مادی دووم فه رانگ له عه کا دا له خنده قانی خوئیاندا هه لمه تیان برده سهر سویا می سه لاهه دین، فه رانگ هینده زووبون نه ده هاتنه ژمار، پرو به له شکر میسر چونه پیشه وه، مه لیک عادیلی برای سولتان سهر داری سویا می میسر بوو، که نه وه می زانی بو فه رانگ سوار بوو شهر ده ست پی کرا، فه رانگ که وتنه نیو چادر و له شکر گای میسر یانه وه و دهستیان به کوشتار و تالانی کرد، میسر ییه کان له نیو چادر اندا

دهستیان به فه رانگ کوشتن کرد، به زوری بازووی کوردان فه رانگیان به شه پرزه می له نیو چادره کان ده کرد و پرو به سه نگه ری دوزمن چوون، له و شه ره دا نزیک ۱۰ هه زار فه رانگ کوژرا. زهینه دین یووسف خیتی هه ولیپر له پاش سویا می مووسل گه یشته پیشه وه و په لاماری فه رانگی دا و خوئی فه رانگ له بهر شیر و تیر و برنده می کورد وه کو ئاوی ره وان له و ده شته دا ده ریشت و ته واوی که ناری عه کا ببوو به گو می خوین. زهینه دین یووسف له پاش گه لیک شهر و کوشتار و جیهاد له خزمه ت سه لاهه دیندا گه راه و چوه ناسریه، که میک ماوه که ماندووی به سیته وه، نه خو ش که وت. ۲۸ می مانگی ره مه زانی سالی ۵۸۶ له شاری ناسریه به ئامرزشی خودا گه یشت و هه ره له وی نازت یان، خوی لیخوشی. عیبادی کاتب و (ابن الاثیر) ده لئین: له ۱۸ می ره مه زاندا مرد، به لام (حافظ ابا خطاب) له کتبی (حرق العین) دا ده لئین: له ۲۸ می ره مه زاندا مرد وه، خوا ده یزانی ت.

که خه به ری مردنی زهینه دین یووسف به کوردستان راگه یشت، موحاهیده دین قایماز ته می گرتنی هه ولیتری کرد و قاقه ز می له نه هالی نویسی قبو لیکن، میله ته تی کورد به هه ره شه جویبان داوه و قه بو لیان نه کرد، قایماز له ترسی سولتان سه لاهه دین نه یوترا به زور بچیتته سهر هه ولیپر.

خەریكە و ھەرچی ھەیه دەیداتە بەرگ و ئەم و ئەو، بەو دەستوورە زۆری پیناچی مەملەكەت ڕوو لە وێرانە دەكا و سوپاھی بلاوی تی دەكەوی و خەزینە چۆل دەكری. ئەو جۆرە قاقەزانەى نارد و لەملاشەو قایماز دەستی ھاویتی سەر مولك و ئەملاكی موزەفەرەدین و كەم كەمە لە پەرۆپۆی كردەو.

موزەفەرەدین كە لەو وەردبوو ھەوتی: مادامە برا گچكەكەى دەبیتە ھوكمدار وا چاكە دەست لەو بەردا، بەناچاری دەستی لە ھوكمداری بەردا و ڕووی لە بەغدا كرد و پەناى بردە بەر خەلیفە كە چاریكى بكا، ھەرچەندە كۆشا و ھاواری كرد و تەقەلای دا چی بۆ نەكرا، بەناعیلاجی لە بەغدا دەرکەوت و چوو مووسل و خۆی ھاویتی كە ئەتەبەگ سەیفەدین غازى كورى مەودوود، ئەتەبەگ پیتی خۆشبوو یاریدەى بدات و بینیتیتەو سەر ھوكمداریى خۆى، بەلام لەبەر قایماز نەیدەویرا خۆى تیبگەیینى. موزەفەرەدین زەمانىك خزمەتى ئەتەبەگ سەیفەدینى كرد، لە پاشان بەواسیتەى قایماز ناردراپە سەر شارى ھەران و مودەتێك لە ھەران مەئمووریەتى كرد و بوو بەمەئمووریتى قایماز، لە پاشا سالى ۵۷۷ عیزەدین ئەتەبەگى مووسل ھەرانى بەبرە دا بەموزەفەرەدین و قەلای ھەرانیش لەبەر ئیعتیقاد پێكردن خستە ژێر پەنجەییەو.

سالى ۵۷۸ موزەفەرەدین قاقەزىكى لە سولتان سەلاحەدین نویسى كە بۆ گرتنى جزیرە خزمەت دەكا، دەمىكى قاسیدی موزەفەرەدین گەیشتى، سولتان بەرووتى دەورە دابوو شەریان دەكرد، كە سولتان قاقەزى خۆیتدەو ھەوتە سەر ھەوا و ھەوەسى چوونە رۆژھەلات، چونكو موزەفەرەدین لە قاقەزەكەیدا وەعدەى دابوو، ھەردەمىكى سولتان لە فورات پەرییەو، موزەفەرەدین بەسوپاھەو یاریدەى بدات، لەویدا گەلێك بەیانى لى خۆشھاتنى لە سولتان كردبوو، گرتنى كوردستان بەیانى ھەزكردن و سەربەرزى نیشان دابوو. سولتان كە وایزانی زۆرى لى خۆش ھات و شادمان بوو، ئەو ھەو بەخالى چاك زانى، بۆ پێش و بەرەى كارى سەلتەنەت دەستبەجى خۆى كۆكردەو و ڕوو بەفورات دەستی بەلەشكر ناردن كرد. سولتان كە نزیک بەفورات بوو، موزەفەرەدین بەسوپاھ و دەزگاوە چوو پێشوازی، سولتان كە چاوى بەلەشكرى كورد كەوت، گەشاو و دلێ ڕوونبوو. موزەفەرەدین بۆ گرتنى بېرەجگ، سولتانى نوازش دا، بېرەجگ جیگایىكى سەخت و قەلایىكى قایمى لەسەر فورات ھەبوو، كەوتۆتە لای خاكى جزیرەو، خىوى بېرەجگ بۆ ئیتاعەتكردنى سولتان چوو پێشوازی و پردیان لەسەر فورات ھەلبەست، سولتان و موزەفەرەدین و خىوى بېرەجگ بەلەشكر و قۆشەنەو لە فورات پەرینەو بەرى

بەندی سییەم

ھوكمداری سولتان موزەفەرەدین كۆك بەرى كورى زەینەدین

عەلى گچكە ۵۷۶ - ۶۲۰ھ

سالى ۵۶۳ كە زەینەدین عەلى گچكە مرد، موزەفەرەدین ۱۴ سالانە بوو، لەبەر شوخی و بەرگی جوان و كۆك لەبەر كردن لەنیو ئەھالیدا بەكۆك (پۆشتە) بەرى ناوی لیترا، یەعنى كۆكەرى پۆشتە لەبەر، بەلام موئەریخەكانى تورك لەسەر ڕەوشتى خۆیان كە ھەمیشە ھەقاییان بزر كردوو و گەراون لەمە كە ناویك بەكەنە توركى و نیسبەتى پیاویكى گەورە و نامدارى كورد نەدرى، لەبەر تەعەسوب ناوی عەلى كوچك (گچكە) یان لەبیرچوو كە كوردیىكى پەتیبە، ھیتایان كوك بەرییان بەگوگ بۆرى یەعنى گورگی بۆر لە كتیبانى خۆیاندا قەیدیان كرد، بەلام حافز عیزەدین كە لە خوتەبايانى موزەفەرەدین و ھەمعەسرى بوو لە تەئریخچەییەكى كە نویسیویەتیبەو دەلى: زەینەدین چونكو كورتە بالا بوو بەكوچك و گچكە ناولیندرا، موزەفەرەدینى كورى چونكو لاویكى چاك و پۆشتە بوو، ھەموو دەمى جلویەرگی لە ھەموو كەس چاكتر و جوانتر لەبەر دەكرد و ئەو بەرگەى لى دەھات بەكۆكەرى یەعنى پۆشتە لەبەر ناوبانگی كرد.

موزەفەرەدین كۆك بەرى لەسەر ڕائەسپاردنى بابى و ڕێككەوتنى ئومەرا و گەورەى دەولەتیان بوو بەھوكمداری ھەولیتەر و شارەزور و دەكۆك (داقۆق - تاوق). موحاھیدەدین قایماز نایبى ئەتەبەگى مووسل چاوى لە مەملەكەتى موزەفەرەدین برى كە بیخاتە ژێر پەنجەى خۆیەو و دەستی بەسەردا بكیشى، قایماز كەوتە فرۆفیل و بەھانگرتن و لەمە زیاتر چارەییەكى نەدۆزییەو كە بۆ سولتانى میسر و خەلیفەى بەغدا بنویسى كە: موزەفەرەدین ناتوانى ئیدارەى مەملەكەت و ڕەعیەت بكا، لەو ڕێگایەو دەستی بەفیتنە و ھەسادى و ئاشووب كرد و شوڕشى خستە نیو ڕەعیەت و سوپاھى ھەولیتەرەو و قاقەزى بەئاتەبەگ لە سولتانى میسر و خەلیفە نویسى كە: موزەفەرەدین مندالە و بەدمەسەرەفە و خەزینە و مال و سەرۆتییكى ئەمیر عەلى گچكە كۆكردۆتەو، بەخۆراپى لە بلاوكردنەو

بیره‌جگ. هیشتا سولتان له دیمه‌شق بوو، عیزه‌دین ته‌تابه‌گی مووسل و قایمازی نایی، زانیان سولتان ته‌مای گرتنی جزیره‌ی کردووه و سوپاهیتی زوریان کۆکرده‌وه و چونه نسیبین که نه‌بادا سه‌لاحه‌دین بچیتته سه‌ر حه‌له‌ب و بیگری، زوو به‌فریا بکه‌ون و نه‌هیلن، به‌لام که سولتان له فورات په‌ریبه‌وه، مه‌سه‌له وه‌رچه‌رخا، زانیان چونه پیش چاک نیبه و له نه‌تیجه‌دا مووسل له ده‌ست دهرده‌چی، به‌ناچاری گه‌رانه‌وه مووسل و سوپاه‌که‌یان نارده شاری ره‌ها نیگه‌هبانی بکه‌ن و نه‌یه‌لن سولتان بیگریت.

له‌ولاهه که سولتان ته‌وه‌ی بیست بو‌گرتنی ته‌و خاکه‌ غیره‌تی زیاد کرد و ته‌مای لی نیشته، ته‌و رۆژهی له فورات په‌رینه‌وه، موزه‌فه‌ره‌دین له‌گه‌ل هه‌موو پادشاکانی کوردستان موخابه‌ری کرد و بو‌ئیتماعه‌تکردنی سولتان دلخۆشی دانه‌وه و چاوورای ده‌ست پچ کرد، هه‌موو پاشا و ئومه‌رایانی کوردستان قاقه‌زیان بو‌نوویی و ئیتاعه‌تی سولتانیان قه‌بوول کرد و وه‌عه‌دیان دایی به‌مال و سوپا یارمه‌تی و کۆمه‌گی بکه‌ن، له‌و ریگایه‌دا به‌راستی و به‌دل و گیان بکۆشن. له‌ ده‌میکی سولتان له‌ دیمه‌شق بوو نوره‌دین کوری قزل ته‌سه‌لان چوه‌ خزمه‌تی، شهرت و قه‌راریان دا که نامید گیرا سولتان پیدا به‌نوره‌دین، له‌وده‌مه‌دا که سولتان له‌ بیره‌جگ بوو، نوره‌دین به‌قاقه‌زی ته‌وه‌ی وه‌بیر هیتاوه. سولتان له‌ پاش گرتنی بیره‌ چوه‌ سه‌ر ره‌ها، له‌ مانگی جه‌مادی یه‌کدا ده‌وره‌ی دا وه‌ته‌نگی هینا کوشتاریکی زۆر کرا و شه‌ر گه‌رمبوو، ته‌میر فه‌خره‌دین مه‌سه‌وودی زه‌عه‌رانی خیتی ره‌ها که: ته‌ماشای کرد، ده‌وره‌دانی لی وه‌ته‌نگ هات و کوشتاریکی بچ ژماری لی کرا، دوا‌ی کار و ئیشی به‌خراب هاته‌ به‌رچاوان، گرتی قاقه‌زیکی له‌ سولتان نویسی، به‌شه‌رتی ته‌مینکردن شاری ته‌سلیم ده‌کا، سولتان ته‌منیه‌تی دایی، به‌و شه‌رته‌ شاربان به‌ده‌سته‌وه‌ دا، که شار گیرا سولتان ده‌وره‌ی قه‌لای گرت و وه‌ته‌نگی هینا، دزداری قه‌لا به‌ئه‌مان و ته‌منیه‌ت خواستن قه‌لای ته‌سلیم کرد، ته‌سپاب و خه‌زینه‌ و مالیکی هه‌بوو که‌وته‌ ده‌ست سولتان، به‌شار و قه‌لا و سوپاه و ئالاته‌وه‌ پیشکه‌ش به‌موزه‌فه‌ره‌دین کوک به‌ری کرد، له‌وتیوه‌ چوه‌ سه‌ر هه‌ران، له‌ پاش که‌م شه‌ریک هه‌رانیش گیرا، سولتان دیسان دایه‌ موزه‌فه‌ره‌دین، ته‌مجا موزه‌فه‌ره‌دین بوو به‌خیتی ره‌ها و هه‌ران و ره‌قه، له‌ پاشان سولتان که‌ چوه‌ سه‌ر مووسل شاری شمیسانی گرت و ته‌ویشی بو‌موزه‌فه‌ره‌دین خسته‌ سه‌ر ره‌ها و هه‌ران و ره‌قه.

سولتان که‌ چوه‌ سه‌ر نسیبین و خاپوور و ته‌و ده‌ورپشته، به‌شه‌ر گرتنی، ته‌مای له‌ مووسل گرتن کرد، له‌ نسیبین هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستانی کۆکرده‌وه و مه‌شوه‌ره‌تی چونه‌ سه‌ر مووسلی خسته‌ پیشه‌وه و روو به‌ چ شاریک چوو لی خواستن، هیندییک له‌

ئومه‌راکانی داوا‌ی سه‌ر مووسل و هیندییک چونه‌ سه‌ر ژه‌نگار و هیندییک چونه‌ سه‌ر جزیره‌ عومه‌ریان گرت، موزه‌فه‌ره‌دین گوتی: چونه‌ سه‌ر جیگایانی تر چاکتره‌ له‌ چونه‌ سه‌ر مووسل، چونکو که‌ چووینه‌ سه‌ر مووسل موجاهیده‌دین قایماز و عیزه‌دین ده‌چنه‌ قه‌لایانی قایی کوردستان و خو‌داده‌مه‌زیتین و له‌ ده‌ست دهرده‌چن، به‌لام که‌ جیگایانی دیکه‌مان گرت، مووسل به‌ناسانی ده‌که‌وتته‌وه‌ ده‌ست، ناسره‌دین محه‌مه‌دی کوری شیرکو، ئاموزای سولتان له‌مپژبوو له‌گه‌ل سولتان قه‌راری هه‌بوو، نزیک ۱۰۰ هه‌زار دینار پارهی بو‌ سولتان خه‌رج کردبوو که‌ مووسل گیرا بیدرتیتی، له‌به‌رته‌وه‌ ناسره‌دین قسه‌ی موزه‌فه‌ره‌دینی به‌چاکزانی، ته‌و مه‌شوه‌ره‌ته‌یان عه‌رز کرد، سولتان قسه‌ی موزه‌فه‌ره‌دینی قه‌بوول کرد و روو به‌مووسل رۆیشتن. که‌ سوپا نزیک به‌مووسل بوو، سولتان له‌ ئۆردوو جوئی بووه‌وه. موزه‌فه‌ره‌دین و ناسره‌دینی له‌گه‌ل خو‌ی هه‌لگرت و سی به‌سی چونه‌ سه‌ر جیگاییکی بلند و ته‌ماشای شاری مووسلیان کرد، سولتان مووسلی گه‌وره‌ و توند و ده‌وره‌ به‌شوره‌ و بورج و بارووی که‌وته‌ به‌رچاو، رووی له‌ موزه‌فه‌ره‌دین و ناسره‌دین کرد و پیتی گوتن: ئیوه‌ منتان فریو دا و به‌فیل منتان کیشا سه‌ر شاریکی گه‌وره‌ی قایم، ئیستا که‌ ته‌گه‌ر په‌لاماری بده‌م و بشکیم ناموس و شه‌رف و هه‌بیه‌تم ده‌شکی و ناتوانم خو‌ بگرمه‌وه. له‌ پاشان سولتان گه‌راوه‌ له‌شکرگاهی خو‌ی. موزه‌فه‌ره‌دین و ناسره‌دین گه‌لیک دلخۆشی سولتانیان داوه‌ و خسته‌یانه‌ سه‌ر هه‌وه‌سی چونه‌ سه‌ر مووسل، سه‌به‌ینی که‌ رۆژ بووه‌وه‌ مووسلیان ده‌وره‌دا و هه‌ر چار که‌ناری شاربان وه‌ته‌نگ هینا، مه‌نجه‌نیق و ئاگرهاو‌یژیان گرتیان و ده‌ستیان کرد به‌به‌رد و ئاگربارانی مووسل، تیرهاو‌یژ له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ هه‌لمه‌تیان دهره‌د. نه‌ عیزه‌دین و نه‌ موجاهیده‌دین و نه‌ له‌شکریک بزبان دهرکه‌وتن، سولتان به‌تکای سه‌ره‌دینی شیخی شیوخ به‌ئه‌مانه‌ت ده‌ستی له‌ مووسل به‌ردا و چوه‌ سه‌ر شاری ژه‌نگار، به‌کۆشه‌وه‌ و کردنی موزه‌فه‌ره‌دین و ئومه‌راکانی کوردی زه‌رزاری که‌ له‌نیو‌ژه‌نگار داده‌نیشتن، له‌ که‌لینیکه‌وه‌ ده‌روازه‌ی باشووریان بو‌ سولتان کردوه‌، شه‌ره‌فه‌دین برای ته‌تابه‌گی مووسل که‌ خیتی ژه‌نگار بوو وه‌ختیکی له‌وه‌ ئاگادار بوو، بیجگه‌ له‌ ته‌مان چاره‌ییکی نه‌دۆزیه‌وه‌ و داوا‌ی ته‌مانی کرد و سولتان ته‌مانی دا و شار و قه‌لای ته‌سلیم کرا، له‌ نه‌تیجه‌ی خزمه‌تی موزه‌فه‌ره‌دین گه‌لیک جیگای تر که‌وته‌ ژیر حوکمی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌.

موزه‌فه‌ره‌دین له‌ گرتنی دیاره‌کر و نامید و عه‌ینتاب و هه‌موو ته‌رازی جزیره‌دا خزمه‌تی بی ژماری بو‌ سه‌لاحه‌دین کرد، چونکو له‌ فیکر و ته‌دبیردا نه‌ده‌خه‌له‌تا، له‌ شه‌ر و کوشتاردا

بی ترس بو، له بهرئه وانه رۆژ به رۆژ سولتان هه زى له موزه فه ره دین ده کرد و ده مبه ده م منه تدارى ده بو، له هه موو جیگایه کدا به قه در و حورمه ت ده ستى خو شه و یستى به پشته وه ده نا و گه وره ی ده کرد.

سالى ۵۷۸ و له مانگی زیلجیج، سولتان خوشکی خو ی که رابیعه خاتون بو، له موزه فه ره موزه فه ره دین کۆکبه ری ماره کرد، ئه مجا خزمایه تی و زاوایه تی خو شه و یستبوونی زیاد کرد، زرنگی و نازایی و زه به ره ده ستی و تیگه یشتن و راستی و غیره ت، رۆژ به رۆژ موزه فه ره دینی له به رچاوی سولتان گه وره ده کرد، خوا به خت و یومنیکی وای دابوو به موزه فه ره دین، له ئومه را و پادشایانی کوردستاندا نه یدابوو به که سیکی دیکه، ده ستی ده برده هه ر کاریکه وه با چه نده گرانیش بوایه، بۆی ریک ده که وت و به ئاسانی ده که وته ده ستییه وه.

موزه فه ره دین گه لیک دلێ به مووسله وه بو و چاوی تی پریسو، له بهر هه زلیتکردنی هه موو ده میک قاقه زى له سولتان ده نووسی و گرتنی مووسلی وه بییر ده هینا وه، له و رێگایه دا که مووسلی ده ستکه وی ۵۰ هه زار دیناری بۆ سه لاهه دین په خش کردبوو، سولتان له وه که گرتنی مووسلی له کن به ئه زبه ت و گرانبوو، رقی له و نويسراوانه ی موزه فه ره دین ده بو وه، ئه گه رچی موزه فه ره دین بوو به سه به بی گرتنی جزیره و بۆ ده سخستنی جزیره گه لیک ته قه لای دا و خو ی ماندوو کرد و زه ره ی کیشا، له به رابه ری ئه و هه موو خزمه ته ی بۆ سولتانی کرد و رێگای چاکى نیشان دا، سولتان موزه فه ره دین ره نجیده بوو.

سالى ۵۸۱ سولتان بۆ گرتنی مووسل دووباره خو ی کۆکرده وه و که وته رێگا، که گه یشته هه ران ده زبه جی موزه فه ره دین کۆکبه ری گرت و خستیه زیندانه وه، زۆری پینه چوو ئومه راکانی کوردان له و مه سه له یه دلگیر بوون و که وته ته قه لا، سولتان له وه ئاگادار بوو، که وته ئه ندیشه و ترسه وه، که ته ماشای کرد کاروباری حوکمداری و کیشوه رگیری به رئا وه ژوو رووی وه رسووړاند، رۆژه لالت له ده ستچوون و ته شویشاتیکی زۆر که وته نیو له شکرگایه وه ی هاته به رچاوان، گرتنی موزه فه ره دینی له زه ره ر زیاتر چیدیکه لیی نازیته وه، ئه مری دا به رباندا و خه لاتی کرد و به ئینعام و به خشش و نوازش دلشادی کرد.

که سولتان رووی له مووسل کرد، موزه فه ره دین به سوپاهیکی قورسه وه ی له خزمه تدا چوو هه سه ر مووسل، له بهرئه مه هیندیک بۆ مامله ت که وته نیوانی، سولتان ته مای

دهسته لگرتنی له مووسل کرد، موزه فه ره دین و فه قی عیسیتی هه کاری و ئه میر ئه حمه دی کوری مه شتووبی هه کاری له یه که ئومه رایانی قیمه تدارى سولتان بوون، روویان له سولتان کرد ده ست له مووسل به ردان مایه ی شکسته ی شه وکه تی سه لته نه ته، پیاو به قسه ی ژنیک که کچی زه نگییه چۆن ده ست له مه مله که تیکی وه کو مووسل به رده دا. له سه ر ئه وه بۆ گرتنی مووسل ئاماده کرانه وه، موزه فه ره دین به سوپاه و قوشه نیکی قورسه وه، کوردی هه ران و سروج، زه بینه دین یوسف برای خپوی هه ولیتر به سوپاهی هه ولیتر و شاره زووره وه، له گه ل هیندیک له ئومه رایانی کوردستان، چوونه سه ر مووسل، هه روه کو له باسی زه بینه دین یوسف گوترا، لای رۆژه لاتی مووسلیان وه ته نگ هینا، کوری مه شتووب له ولاره چوو هه ر خاکی هه کاری، قه لای جزیره و بۆتان و ده ورویشتی ده وره دا، ئومه را و حوکمداره کانی کوردی هه کاری به سوپاه و ماله وه یاریده یان دا، شه ر و کوشتار کرا و چه ند جیگای سه ختی ئه وی گیران، موزه فه ره دین و زه بینه دین رۆژه لاتی مووسلیان توند کرد، هه موو رۆژی شه ر و کوشتار بوو، له ئاخیدا سولتان به مامله ت مووسلی به ردا. که سولتان کشاوه، موزه فه ره دین به له شکریه وه چوو هه سه ر شاری خلات که له رۆژئاوی ده ریچه ی وانه وه یه، له جنووبی غه ربی شاردا سوپاه و ئۆردوی دامه زراند، شه ر و کوشتار ده ست پی کرا، خلاتی وه ته نگ هینا، له سه ر ئه مه ئه هالی و ئه میری خلات قاقه زى له سولتان نووسی که سولتان له میافارقین بوو، به ئه مری سولتان، موزه فه ره دین به سولح ده ستی له خلات به ردا و به شادییه وه گه راوه و چوو هه ران.

هه ر له و ساله دا بوو، مانگی شه عبان موزه فه ره دین به ئه مری سه لاهه دین له شکرى برده سه ر مووسل و له نسپینه وه چوو کفرزه مار، له و ده مه دا سولتانیش گه یشته موزه فه ره دین، شه عبان و ره مه زانیان له کفرزه مار به سه ربرد، له ولاره عیزه دین ئه تابه گی مووسل که وته ته قه لای پارانه وه به ناردنی پیاوی خه لیفه و خو یه وه، به م شه رته له رۆژه لاتی زابه وه که عیباره ته له هه ولیتر و شاره زوور و ده کوکا، عیزه دین لییان ده ستبه رداربی و حه قیکی به سه ر جزیره شدا نه بی، له پاش گه لیک پارانه وه سولتان به سولح ده ستی له مووسل به ردا وه.

سالى ۵۸۳ی رۆژی پینج شه مه و جمعه و شه مه که دووی هه تا پینجی ره بیعی دووم بوو، موزه فه ره دین به سوپاهی کوردستانه وه له واقیعه ی حه تبین له مه یدانی کوشتار و شه ری فه ره نگا پیاوانه کوشا و هونه ر و نازایی ده نواند و کوشتاریکی وای کرد، هه موو موئه ریخه کان له مه دحکردن و پیداهه لگوتنیا هه یران ماون، له ده ست و برد و چالاکی و

تازا پیدا لهو رۆژهوه به ناوبانگ هه موو رۆژهه لاتی پر کرد، هه ر شه پێکی له وه پاش که ده کرا موزه فه ره دین ئاسا ناوده برا، ئه ومه را و پادشایانی فه ره نگ به سوپا هیانه وه پۆل پۆل به دیل ده گیران و ده ناردرانه پێش ده می سه لاهه دین، ئه سپاب و که لویه ل و ما ل به قه نتاران تالان ده کرا و ده خرایه ژێر پیتی سه لاهه دین. سه ره که وتنی له شکر ی سولتان و که وتن و گر تنی فه ره نگ له سایه ی غیره ت و ده ست و بر دی موزه فه ره دین بوو، لهو رۆژه دا که لێکی خزه مت کرد و که لێک یاری ده ی سولتان و عاله می ئیسلامه تی دا و به راستی چاک سه ره که وت.

موزه فه ره دین له پاش واقیعه ی حه تین له ته به ریه و عه کا دا که لێک خزه تی شایسته و تازایی و زرنگی و سه دا قه تی نیشان دان، که عه کا گیرا موزه فه ره دین که پراوه جیگای خۆی و له که ل ئومووری حوکمداری کوردستان و له شکر و سوپا ه و په عیه ته په روه ی خه ریکبوو. له ته ئریخی عیما ده دینی ئیسه په هانی و به هانه دین کوری شه دا دا هاتووه که: موزه فه ره دین کۆکبه ری له غیره ت و تازایی و هه لمه تاندا و له خۆرا گرتن و چوونه پێشدا و له وه ختی ته نگانی و سه ختیدا، سه بر و ته حه مولێکی ئاوا ی ده کرد، له ئومه راکانی دیکه دا نه ده تیرا. به و سیفه تانه ی له سه ره وه بیژران، له نێو هه موو حوکمدار و ئومه راکانی کورد و رۆژهه لاتا ناوی کردبوو و خۆزی پی ده خوازا، با خسووس واقیعه ی حه تین زیاتر ناوی به نێو رۆژهه لاتا بلاو کرده وه، چونکو ئه و نه بوا یه فه ره نگ زۆری هێنا بوو بۆ کوردان و ئومیدی چاکه چاودێری نه ده کرا. به لام موزه فه ره دین به سوپا هی کوردی حه ران و سه روج و په ها و جزیره به جارێک کۆمه له ی فه ره نگ ی بلاو ده کرده وه. هه ر به ده ست موزه فه ره دین نه سه رت و زه فه ر که وته ده ست سولتان.

سالی (۵۸۵) فه ره نگ به قووه ته وه چوونه سه ر عه کا، سه لاهه دین قاقه زی بۆ هه موو حوکمداره کانی کوردستان نارد و داوا ی یارمه تی لێکردن. موزه فه ره دین به سوپا هی کوردانه وه هه ستا که یشته فریای سه لاهه دین، له هه موو شه ر و کوشتاری فه ره نگیدا له که لی بوو، لهو شه رانه ی که له ته وار یخاندا مه شه ورن، موزه فه ره دین هه ر به گیان و دل ده کۆشا و تازایه تی خۆی و میله ته تی نیشان ده دا.

(ابن الاثیر) له ته ئریخی (الکامل) دا ده لێ: له شه ری مه شه ووری عه کا دا زه ینه دین یوسف خیتی هه ولیئیر بۆ یاری ده دانی سولتان به له شکر ی کوردی هه ولیئیر و شه ره زووره وه چووه سه ر عه کا، له پاش چه ندیک نه خۆشی له ۱۸ ی په مه زانی سالی ۵۸۶ دا له شاری ناسیره له نزیک عه کا یه مرد. له عیما ده دین کاتب له کتیبی (البرق الشامی) دا ده گیر ته وه و ده لێ: که بیستمان زه ینه دین مرد بۆ سه ره خۆشی چوینه لای موزه فه ره دین

که برا که وه ی زه ینه دین بوو، لهو برایه ش زیاتری نه بوو چاومان پێکه وت، موزه فه ره دین هه موو ئومه راکانی زه ینه دینی برای خۆی گر تیبوون و له نێو چادرا سندی خسته بوونه پێیا نه وه، یه کێک له وانه (ئهمیر به لداجی) خیتی خه فتیه زه کان بوو، ئه ویش له وانه ده ترسا که لیتی روو که ردان بن و ئیستاعه تی نه که ن، موزه فه ره دین له که ل وه ده ست خستی حوکمداری هه ولیئیر خه ریکبوو. موزه فه ره دین له پاش مر دنی زه ینه دینی برای، قاقه زیکی له سولتان سه لاهه دین نوویسی و له ویدا گو تی: که ده ست له حه ران و قه لای په ها و شه مسیات و ده ورو پشت هه لده گرت، بۆ ئه مه ی سولتان له بری ئه وانه هه ولیئیر و ده ورو پشتی ده ره بندی قه رابلی و قه فچاق و شه ره زوور به ته مامی بداتی، سولتان به وه دلخۆش بوو، ئه مر یان دا یه موزه فه ره دین و ئیزی خواست و روو به هه ولیئیر رویشت. له مانگی زیلحیجه ی سالی (۵۸۶) که یشته هه ولیئیر، ئه هالی پێشوازی بیان کرد و به ئیحتیرامه وه به ردا یان و داخیلی قه لایان کرد. به مودده تێکی زۆر که م خاکی شه ره زوور و ده کۆک، خه فتیه زه کان و ده ره بندی قه رابلی و قه فچاقی خسته ژێر حوکمه وه. ئومه را و سه ردارانی کورد به دیاری و به خششه وه چوونه لای و ئیستاعه تیان قه بوول کرد. موزه فه ره دین بوو به به لایه کی که وه و با رێکی قورس له سه ر گیان و رۆحی بنه ماله ی ئه تا به گانی مووسل و مواهیده دین قایه ز. موزه فه ره دین که ئومووری هه ولیئیر و حوکمداری خۆی رێکخست، ده ستی به ئاوه دان کردنی شار و قه لای و بازار و جیگایان کرد، له ده وه ی قه لای هه ولیئیره وه دیوانی قایی دامه زراند وه و ده ورو پشتی کرده خه نده قیکی قوول، له دامینی شار روو به جنووب بازارێکی که وه و که لێک کاروانسه را و خانه گایه کی زۆر که وه ی بینا و مناره بیکی بلندی له نێو په راستی حه وشه ی ئه و خانه گایه دامه زراندا، که ئه مرۆکه ش ئه و مناره یه ماوه ته وه به لام که لێک جیگای وێرانه. له ده ورو پشتی شار هه ره که له نه قشه دا دیار کراره شووره بیکی پانی به ده وری شاردا کیشاوه و به کونگره و سه نگه ر قایی کرد، ده وه ی ئه و شووره شی کرده خه نده قیکی قوول و پان و پر له ئاوی کرد. له هه موو لاییکه وه عوله ما و زانا و کارگر و پێشه کارانی به ئینعام و به خشش دلخۆشی ده داوه و ده بیرنه هه ولیئیر. هه تا به مودده تێکی که م شاری خواره وه ی قه لای هه ولیئیری وا ئاوا کرد که جیگای خانووی تیدا ده ست نه ده که وت.

سالی ۶۰۰ ئه تا به گی مووسل نوره دین چووه سه ر مووسل. موزه فه ره دین ئه و ده مه ی به که لین زانی و سوپا هی کۆکرده وه و په لاماری مووسلی دا، دپهات و ئاوا یه کی له سه ر رێگادا بوون، که له زاب په ریه وه تالانی کردن و گر تنی، هه تا که یشته نه ینه وا. به شه ر

نهینه‌وای گرت و تالانی کرد و دوکان و بازاره‌که‌ی هم‌موو سووتاند و دهوری شاری مووسلی دا. نایی مووسل خه‌به‌ری دا ته‌تابه‌گ و کرداری موزه‌فهره‌دینی پی‌راکه‌یاند. ته‌تابه‌گ به‌نومیدی چونو سهر هه‌ولیر له نسیبینه‌وه به‌تالوکه خوئی گه‌یاند مووسل. موزه‌فهره‌دین له‌ولاهه ناگادار کرا و به‌په‌له سوار بوو له زئی په‌ریه‌وه و گه‌پراوه هه‌ولیر. له ده‌مه‌دا مه‌لیک ته‌شرفی کورپی مه‌لیک عادیلی ته‌یوویی قاقه‌زیتی له موزه‌فهره‌دین نویسی: ته‌گهر بچیتسه سهر مووسل ته‌ویش له‌ولاهه ته‌تابه‌گی وه‌ته‌نگ بینیت، که موزه‌فهره‌دین مووسلی بگری و بیخاته ژیر حوکمه‌وه مه‌لیک ته‌شرف یاریده‌ی بدات و مووسلیشی بو‌بخاته سهر هه‌ولیر. موزه‌فهره‌دین به‌نویسراوان له‌گه‌ل مه‌لیک ته‌شرف ریککه‌وتن و دهستی به‌خو کۆکردنه‌وه و سوپا ریکخستن کرد، له کۆشه‌وه دابوون نووره‌دین به‌له‌ز چوو سهر مه‌لیک ته‌شرف پیشی پیتی گرت، موزه‌فهره‌دین هه‌تا وه‌خو که‌وت بچیتسه سهر مووسل نوره‌دین له ده‌ست مه‌لیک ته‌شرف شکستی خوارد و گه‌پراوه مووسل و ئیتر فرسه‌تی له ده‌ستچوو.

سالی ۶۰۲ موزه‌فهره‌دین له‌گه‌ل عه‌لاه‌دینی خیتی مه‌راغه موخابه‌ری کرد و ریککه‌وتن که: بچنه سهر ته‌بویه‌کر په‌هله‌وانی خیتی ته‌وریز، له پاش ریککه‌وتنیان موزه‌فهره‌دین سوپاهیتی قورسی کۆکرده‌وه و روو به‌مه‌راغه رۆیشت، له‌ولاهه عه‌لاه‌دینی کورپی ته‌حمه‌دیل له‌شکری کوردی ناوریابه‌گانی خړ کرده‌وه و چاوه‌نۆری موزه‌فهره‌دینی کرد. موزه‌فهره‌دین به‌عیزه‌ت و پیشوازیکردنه‌وه گه‌یشته مه‌راغه و به‌هه‌موو لاییتی راگه‌یاند که ته‌بویه‌کری په‌هله‌وان شه‌و و رۆژ مه‌سته و شه‌راب ده‌خواته‌وه و ناگای له مه‌مله‌که‌ت و په‌عیه‌ت نییه و شه‌ریعه‌تی خستوته پاشه‌وه و لاه‌ردنی به‌شهرع واجب بووه، به‌و بهانه‌یه سوپاهی خویان هه‌لگرت و روو به‌ته‌وریز له مه‌راغه ده‌رکه‌وتن.

ته‌بویه‌کر په‌هله‌وان که له‌وه ناگادار بوو، قاقه‌زیتی له ئیتغمش خیتی هه‌مه‌دان و ئیسپه‌هان و په‌ی نوویی و هاواری لی کرد. ئیتغمش له نزیک قه‌زوین له‌گه‌ل ئیسماعیلییه‌کان شه‌ری ده‌کرد، به‌له‌ز روو به‌ته‌وریز رۆیشت و قاقه‌زیتی له موزه‌فهره‌دین نویسی: ئیمه ئیعتیمادیکی ته‌واومان به‌تۆ هه‌بوو که: پیاویکی نوێ‌کهر و به‌دین و خیرخوا و موساله‌مه‌تپه‌روه‌ر و دووره شه‌ری، به‌لام ئیستا به‌رئاوه‌ژی ناوبانگت ده‌بیستینه‌وه، ته‌وه لیمان ئاشکه‌را بوو که له فه‌سادی و شورش و شه‌ر و فینته ده‌گه‌رپی، من حه‌ز ناکه‌م خو دووچار به‌به‌لا و شه‌ر بکه‌ی، ده‌ست له‌و فیکره به‌ردان بو پاشه‌رۆژت خیری تیدا‌یه.

موزه‌فهره‌دین که ته‌و قاقه‌زه‌ی گه‌یشتی دلی نه‌رمبوو کۆلی گریانی هه‌ستا و له‌و چوونه په‌شیمان بووه‌وه و ته‌مای گه‌رانه‌وه‌ی کرد. عه‌لاه‌دین پیتی گوت: نه بو من و نه بو تۆ چاک نییه بگه‌ریتته‌وه، چونکو ئیمه سوپا و له‌شکرمان کۆکرده‌وه و هه‌موو که‌س پیتی زانی، ئیستا که‌ش بگه‌ریتته‌وه، حکومه‌ت و مه‌مله‌که‌تی منی تیدا ویران ده‌بی، ته‌وه سوپاه و ته‌وه مه‌مله‌که‌ت و ته‌وه په‌عیه‌ت، وه‌کو عایله‌ی په‌هله‌وان لیم داگیر بکه‌ن تۆ بیخه ژیر حوکمه‌وه. عه‌لاه‌دین هه‌رچه‌نده پاراوه و کۆششی کرد موزه‌فهره‌دین له گه‌رانه‌وه‌ی دهستی هه‌له‌گرت و رازی نه‌بوو. عه‌لاه‌دین چه‌ند ته‌قه‌لای دا و ده‌لایل و بورهان و چتی نیشان دا چاره‌ی نه‌کرد. موزه‌فهره‌دین به‌سوپاهی خۆیه‌وه سواربوو، به‌دۆل و ده‌ره و چیا و هه‌لدیری سه‌خت و گرزدا گه‌پراوه هه‌ولیر.

سالی ۶۰۶ مه‌لیک عادیلی برای سه‌لاحه‌دینی ته‌یوویی ته‌مای گرتنی ژه‌نگاری کرد، موزه‌فهره‌دین به‌پشتیوانی خزمه‌ته‌کانی پیشووی و سه‌داقه‌تی له‌گه‌ل عایله‌ی ته‌یوویاندا له خوئی راده‌دیت که تکای هه‌رچییه‌ک له هه‌ر ته‌فرادیکی ته‌یوویان بکریت لیتی قه‌بوول ده‌که‌ن و ئیحترامی ده‌گرن. گرتی قاقه‌زیتی له مه‌لیک عادیل نویسی و خواهیشتی لی کرد ژه‌نگار بکا به‌خاتری ته‌و و بیبه‌خشیته. قاقه‌زی موزه‌فهره‌دین که گه‌یشته ده‌ست مه‌لیک عادیل، به‌ساردی و قه‌بوول نه‌کردن قاسیده‌که‌ی به‌دلشکاوی نارده‌وه پاش. موزه‌فهره‌دین له‌وه گه‌لیک دلگیر بوو و زۆری پی ناخۆش هات، له‌و ده‌مه‌وه رووی له سه‌لته‌نه‌تی ته‌یوویان و ده‌رگیرا و قه‌بوولی نه‌کردن. موزه‌فهره‌دین له‌سه‌ر ته‌و کاره ته‌مجا بو هه‌والا په‌یداکردن و پشتیوانی سه‌عی کرد که خو له شه‌ری مه‌لیک عادیل بیاریزی. گرتی قاقه‌زیتی له مه‌لیک زاهیری غازی کورپی سه‌لاحه‌دین خیتی حه‌له‌ب نویسی و یه‌کیتی له که‌یخوسره‌وی کورپی قلیح نه‌رسه‌لان خیتی رۆم نویسی و کردنیسه هاوده‌نگی خوئی و له‌گه‌لیان ریککه‌وت، ته‌وانیش جوابیان داوه: هه‌رده‌میکی مه‌لیک عادیل قسه‌ییتی موزه‌فهره‌دین قه‌بوول نه‌کات، هه‌ر که‌سه‌ی له سنووری خۆیه‌وه هه‌لمه‌تی به‌رنه سهر خاکی عادیل و بیگرن. به‌و شه‌رتانه موزه‌فهره‌دین گه‌لیک کۆمه‌گی په‌یدا کرد.

کورانی زه‌نگی له‌گه‌ل یه‌کتر نیوانیان تیکچوو بوو. مه‌لیک عادیل ته‌وه‌ی به‌که‌لین زانی، له شامه‌وه روو به‌خاکی قوتبه‌دین کشا. قوتبه‌دین و نوره‌دینی خیتی مووسل له به‌راه‌ر مه‌لیک عادیلدا جگه له شه‌ر و پیشپ‌گرتن چاره‌یه‌کیان نه‌دۆزیه‌وه و له‌گه‌ل خو کۆکرده‌وه خه‌ریکبوون. موزه‌فهره‌دین که له‌وه ناگادار بوو، رۆژی تۆله‌ی که‌وته‌وه بیر. ته‌و رۆژه‌ی له مه‌لیک عادیل به‌که‌لین زانی و ده‌زه‌جی قاقه‌زیتی له قوتبه‌دین ته‌تابه‌گی

نویسی و دایه دست وهزیری خۆی و ناردیه مووسل. وهزیر به شهو گه یشته سهر دهجله و خه بهری دا، بهله ز که شتیان بۆ ساز کرد و په راندیانه وه. وهزیر چوه لای نوره دین و قاقه زه که ی دایه دهستی. نوره دین به دره جه بیکی نیهایه ت شادبوو، چونکو مه سه له ی موزه فه ره دین به هیچ کلۆچیک نه ده که وهته بیری که سه وه. که قاقه زه که ی خوینده وه، موزه فه ره دین لئی نویسیبوو: بۆ نه هیتشتنی مه لیک عادیل به هه موو جوړیک یاریده ی ددهم و شهرتی ئیتفاقیش له سهر داخوازی ئه وان بیت.

نوره دین بهو شه وه و به سویند خواردن و شهرت و قه رار ریککه وت و شرووتی ئیتفاقیشی خسته بهر ویجدانی موزه فه ره دینه وه که: هه رچۆنیک دلخوازی بی ئه و رازییه. به و جوړه نوره دین جوابی قاقه زی نویسیه وه و به ئیحترامه وه وهزیریان به ری کرد.

موزه فه ره دین گرتی قاقه زی له خه لیفه ناسره دین بیللا نویسی که: مه نعی مه لیک عادیل بکه ن نه چیتته سهر مووسل و به سولح ژه نگار له دهست شهر ی رزگار که ن و خه لیفه پیاوئیک بنیریتته لای مه لیک عادیل که دهست له ژه نگار بهردا و با نه بیته مایه ی شهرو شوپ. موزه فه ره دین به سوپاهی کوردانه وه چوه کۆمه گی نوره دین له مووسل، قه رارگاهی له شگری دامه زرانده وه و جوابی نارد له هه موو لاییکه وه ئومه رایانی کورد له سه ری کۆبوونه وه و چاوه نوپری هاتنی عادیلیان کرد و به ئومیدی پیاوی خه لیفه بوون، مه لیک عادیل له ولاره ژه نگاری ده وردها، خپوی ژه نگار به پشتیوانی موزه فه ره دین و ئومیدی یارمه تی به چست و چالاک ی به رابه ر به مه لیک عادیل راهه ستا، له دواییدا قاسیدی خه لیفه و پادشاکانی دیکه گه یشتنه لای موزه فه ره دین و به هه موو لایه که وه که وتنه سهر مه لیک عادیل و ناچاری مامله تیان کرد و به سولح ژه نگاری بهردا و له دهست خپوی خویدا قه رارگیر بووه وه. له و ده مانه ی موزه فه ره دین له مووسلدا چاوه نوپری قاسیدانی ده کرد، دوو کچی خۆی له دوو کوری نوره دینی خپوی مووسل ماره کردن، کوره کان به کی عیزه دین مه سهوود و دووهم عیما ده دین زهنگی بوون. له پاش شادی و که یف موزه فه ره دین گه پراوه هه ولتیر و له گه ل ته دبیر و ئیداره ی مه مله که تی خۆی خه ریکبووه.

سالی ۶۱۲ خه لیفه له خپوی هه مه دان مه نکه لی په نجیده بوو، هاواری له هه موو ئومه را و حوکمداره کانی کوردستان و باقی ئومه رایانی دیکه کرد، موزه فه ره دین به له شگری هه ولتیره وه چوه سهر مه نکه لی و به شه وکعت و شانی کوردا په تیه وه له ناو هه موو حوکمداره کاند سهر که وت و به مه وه قی و فه تخوزه فه ر گه پراوه و دهنگی تازیی و ته دبیری

دونیای پر کرد. سالی ۶۱۵ عیما ده دین زهنگی که زاوی موزه فه ره دین بوو، له سه ر ئاکره حوکمداری ده کرد، سوپاهی کۆکرده وه و چوه سهر زۆزان و هه کاری، به دره دین خپوی مووسل که کوری مه لیک قاهیر بوو، بۆ به رابه ری عیما ده دین له شکرکیشی کرد و چوه سهر موزه فه ره دین چونکو پشتیوانی عیما ده دین زهنگی بوو. له به دره دینی گپراوه و گوئی: من شهرتیکم له گه ل بابی ئه وان کردوه که خۆ له مووسل و ئه ترافی نه گه یتم و هه ز ده که م شهرتی خۆم نه شکینم، به لام که سیک دهست باوئیتته هه کاری و زۆزان و یه کیکی دیکه بچیت پیشی پی بگرت، ناچار ده بم به رابه ری بکه م و یه که که سیک هه لمه تی به ریتتی ئه من ده بم، به دره دین له ترسی موزه فه ره دین نه یوترا بچیت و به ناچاری گه پراوه. موزه فه ره دین یاریده ی عیما ده دینی دا زۆزان و هه کاری و شووشیشی که وه ته ژیر حوکمه وه. له پاش گرتنی ئه و خاکانه سوپاهی هه ولتیر چونه جیگای خو بان. له ولاره به دره دین خپوی مووسل له گه ل مه لیک ئه شرف به مامله ت ریککه وت، مه لیک ئه شه ره فیش له گه ل حوکمدارانی هه سه نکیف و ئامید و ماردین گرتی یه که تی و ئیتفاقیان گرتدا، مه لیک ئه شرف له موزه فه ره دینی نویسی: ئه مرۆکه فه ره نگ له سه ر ئیمه شالاوی هیناوه له بری یاریده م بدن رۆژی دوژمنایه تی نییه، ئه گه ر کۆمه کیشم نه که ن دوژمنم بۆ پهیدا مه که ن، وا چاکه له سه ر ره وشت و قاعیده ی پیشوو به ئیحترامی خۆتانه وه دامه زرینه وه و خۆ تیکه ل به شه ر و کوشتار نه که ن و که لیتن نه خه نه دهست دوژمنان، ئه گه ر وانه که ن ناچارم به سوپاهیکی قورسه وه دیمه سهرتان... مه لیک ئه شرف ئه و قاقه زه ی نارد و جوابی نه دراوه چونکو له گه ل حوکمدارانی هه له ب و رۆم ریکبوون. به لام به و قاقه زه زیاتر ئه هه میه تی به هیز پهیدا کردن و سوپاه و ئاله تی شه ردا. مه لیک ئه شرف به سوپاهه وه روو به نسیبین رۆیشت که یاریده ی به دره دین بدات.

به دره دین که وایزانی به سوپاهه وه چوه سهر ئامیدی که له دهست عیما ده دین خپوی ئاکره هه میدیدا بوو. موزه فه ره دین به سوپاهی هه ولتیر و شاره زووره وه یاریده ی عیما ده دینی دا، به لام هه تا له شگری هه ولتیر کۆکراوه. به دره دین له بهر دامینی ئاکره به سه ر عیما ده دینی دادا و شکاندی. ئه ویش به په ریتشانی خۆی گه یانده هه ولتیر و په نای برده بهر موزه فه ره دین، موزه فه ره دین به وه زۆر دلگیر بوو.

۲۰ ی مانگی رهجه بی ئه و ساله موزه فه ره دین له شگری کۆکرده وه و به قووه ته وه چوه سهر مووسل که له زی په ربیه وه هه تا نزیک مووسل به تالان و ویران کردن رۆیشت و له شگری به دهوری مووسلدا بلاو کرده وه و گه لیک خراپی کرد. به دره دین به په له کورپکی خۆی

نارده حه‌لب و هاواری برده بهر مه‌لیک ئه‌شرف، له‌ولاشه‌وه له‌شکری ئه‌شرف له‌نسیبێن بوو. به‌دره‌دین له‌وانیش پاراوه که یاریده‌ی بده‌ن. ئه‌میر ئه‌بیه‌گ سه‌رله‌شکری ئه‌شرف بوو، به‌له‌ز خۆی گه‌یاند هه‌مووسل و ته‌مای چوونه سه‌ر هه‌ولتیری کرد. به‌دره‌دین نه‌یه‌شت و پیتی گوت: مانده‌وتان به‌سه‌یننه‌وه له‌ پاشان له‌ ده‌جله بیه‌ر نه‌وه و به‌چن. موزه‌فه‌ره‌دین له‌ولاه که هاتنی ئه‌بیه‌گی بیست له‌شکری هه‌لگرت و عیماده‌دینی له‌گه‌ل خۆی خست و روو به‌مووسل له‌ زێ پهریه‌وه و خشا. به‌دره‌دین که وایزانی له‌شکره‌که‌ی له‌ موزه‌فه‌ره‌دین پر کرد و بزواتنی و رازاندنیه‌وه و تپیی دامه‌زراندن و راست و چه‌پی ریک‌خست و پاش و پیتسه‌وه‌ی سوپاهی راگرت و پیاوه‌ تا‌زا و ناو‌داره‌کانی خسته‌ که‌ناره‌وه، یه‌کێک له‌ ئومه‌را گه‌وره‌کانی له‌ لای راست دانا و ئه‌میره‌کانی دیکه‌ی له‌ چه‌په‌وه سازکردن. شه‌وی نزیك خه‌وتنان ئه‌و ئه‌میره‌ که له‌ راسته‌وه بوو، ته‌مای چوونه لای چه‌پی له‌شکری کرد، دوژمنی به‌قوه‌ت که‌وته به‌رچاو. موزه‌فه‌ره‌دین له‌ولاهه‌ بانی راستی سوپای به‌دره‌دینی پیتچاوه و وه‌ته‌نگی هینا و په‌لاماری دا و بلاوی کرده‌وه، هه‌لمه‌تی بانی چه‌پی دوژمنی دا و شکاندی. به‌دره‌دین چونکو له‌نیو چه‌پی سوپادا بوو، له‌و دوو با‌له‌ شکاوه‌ تا‌گادار نه‌بوو، له‌ پر‌دا موزه‌فه‌ره‌دین روو به‌سینگێ دوژمن هه‌لمه‌تی برد، ئه‌بیه‌گ و به‌دره‌دین هه‌رچه‌ند کۆشان، راوه‌ستان مومکین نه‌بوو، له‌ پاش شه‌ر و کوشتاریکی زۆر، موزه‌فه‌ره‌دین له‌ سێ فرسه‌خه‌تیکی رۆژه‌لاتی مووسل، به‌دره‌دین و ئه‌بیه‌گی به‌پرسی شکاند و تالان و ئه‌سیرتیکی زۆری ده‌ستکه‌وت. به‌دره‌دین هه‌لات و موزه‌فه‌ره‌دین که‌وته سه‌ری و نزیك سپیته‌ به‌دره‌دین و ئه‌بیه‌گ و سوپاهه‌تیکی له‌ کوشتار رزگار ببوو، به‌هه‌زار ته‌زیه‌ت و په‌ریشانی خۆیان گه‌یاند هه‌مووسل و له‌ ده‌جله په‌رینه‌وه و چوونه قه‌لای مووسله‌وه و ده‌روازه و بورجیان گرتیان. ئه‌هالی مووسل که ته‌ماشایان کرد به‌دره‌دین به‌ساغی رزگار بوو، دلشاد بوون.

موزه‌فه‌ره‌دین هه‌ر له‌ دووی شکسته‌ بوو، به‌تالان گرتن و کوشتار گه‌یشته سه‌ر ده‌جله و دابه‌زی، سوپاه و ئۆردووی کۆکردنه‌وه، ئه‌سیران و تالانی به‌به‌رده‌مدا رابواردن. له‌و به‌روه مووسله‌یه‌کان به‌دلته‌نگیه‌وه چاویان لیتی بوو، به‌لام چی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. له‌ پاش که‌میک ئاسوده‌گی مانده‌وه هه‌سانده‌وه، چوونه سه‌ر نه‌ینه‌وا و گرتیان، سێ رۆژ له‌ویدا دانیشتن، له‌ هه‌ر چوار که‌ناری مووسله‌وه تالان و گرتن کرا، له‌ دواییدا موزه‌فه‌ره‌دین به‌که‌یف و شادمانی چووه هه‌ولتیر و له‌ زاب په‌رینه‌وه. به‌دره‌دین پیاوانی گه‌وره و که‌یخو‌دایانی شاری نارده لای موزه‌فه‌ره‌دین، له‌سه‌ر زاب گه‌یشتنه موزه‌فه‌ره‌دین و بناغه‌ی

مامله‌تیان له‌سه‌ر ئه‌وه دامه‌زراند: له‌و رۆژه‌وه به‌ولاهه هه‌ر که‌س له‌سه‌ر خاکی خۆی حوکمداری بکا، ئه‌و خاکی له‌ ژێرده‌ستیدا بووه هه‌ر بیتی و که‌س له‌گه‌ل که‌س شه‌ر نه‌کا و به‌دۆستی رابووێرن. له‌سه‌ر ئه‌وه مامله‌ت قه‌رارگیر بوو و گه‌رانه‌وه جینگای خۆیان. عیماده‌دین چووه سه‌ر مه‌مله‌که‌تی خۆی، جگه له‌ قه‌لای کاواش هه‌مووی خسته ده‌ست، پیاوی موزه‌فه‌ره‌دین له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی قه‌لای کاواش که له‌ هه‌موو قه‌لاکانی هه‌کاری و زۆزان قایمتر بوو هاتوچۆی کرد، به‌دره‌دین نه‌یدا به‌ده‌سته‌وه، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌ختیک مامله‌ته‌که به‌ساردی ماوه.

موزه‌فه‌ره‌دین دیسان له‌گه‌ل پادشا و حوکمداره‌کانی دوور و نزیك و ده‌ور و پیتسه‌ ده‌ستی به‌موخابه‌ره و یه‌که‌تی کرده‌وه و هاو‌ده‌نگانی زۆرکردن و له‌ مه‌لیک ئه‌شرفی وه‌رگیرانه‌وه و نه‌یه‌شت حوکمداریک به‌مه‌لیک ئه‌شرفه‌وه دلگیر بیت و هه‌میشه بو ریک‌نه‌که‌وتنیان له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شرف له‌ کۆشه‌وه‌یه‌کی زۆر دا‌بوو، دا‌په‌ حوکمداره‌کانی له‌ کرده‌وه‌ی مه‌لیک ئه‌شرف تا‌گادار ده‌کردن. پادشا‌کان به‌قه‌سه‌ی موزه‌فه‌ره‌دین ئیعتیما‌دیان هه‌بوو و پیتیان با‌وه‌ر ده‌کرد و هه‌رچی‌یه‌کی بگوتبا‌یه به‌راسته‌یان ده‌زانی به‌دره‌دین له‌ رقی موزه‌فه‌ره‌دین چو له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شرف ریک‌که‌وت و بزوتنه‌وه و کۆششی موزه‌فه‌ره‌دینی بو نویسی. موزه‌فه‌ره‌دین به‌په‌نهانی له‌گه‌ل ئومه‌راکانی مه‌لیک ئه‌شرف موخابه‌ره‌ی ده‌ست پێ کرد، به‌شه‌رت و قه‌رار هه‌مووی کردنه هه‌واداری خۆی، گه‌وره‌ترین ئومه‌رایانی ئه‌شرف ئه‌میر ئه‌حمه‌دی کوری مه‌شتووب کوردی هه‌کاری و ئه‌میر محمه‌د عیزه‌دین کوردی حه‌میدی ئاکه‌ری و چه‌ند ئومه‌رایانی دیکه‌ی سه‌ردار و سوپاهی له‌ ئه‌شرف جوت‌کردنه‌وه و به‌ئومیدی چوونه هه‌ولتیر که‌وته رینگا. له‌ولاشه‌وه ختیوی دیاره‌که‌ر و ختیوی مار‌دین مه‌لیک ئه‌شرفیان له‌ چوونه مووسل مه‌نع کرد و نه‌یان‌ه‌یشت به‌هاواری به‌دره‌دینه‌وه به‌جیت، به‌ناچاری به‌سو‌لح پیکه‌هاتن. به‌لام ئه‌شرف هه‌ر رووی له‌ مووسل کرد و رۆیشت. موزه‌فه‌ره‌دین که له‌وه گه‌یشت، له‌شکری هه‌لگرت و چووه سه‌ر زاب و له‌ گوندیک (دی) که به (سه‌لامه) ده‌ناسرێ دابه‌زی. له‌وده‌مه‌دا وه‌لامی ختیوی دیاره‌که‌ری گه‌یشتی و پیتیان را‌گه‌یاند که له‌گه‌ل مه‌لیک ئه‌شرف مامله‌ت کراوه، له‌ قاقه‌زتیکی بو‌ی هاتبوو نو‌بسه‌رابوو که: ئیمه له‌گه‌ل ئه‌شرف ریک‌که‌وتین، به‌لام هه‌رچۆنیک موزه‌فه‌ره‌دین پیتی خۆشبی و دا‌وا بکا له‌گه‌لی یه‌ک و ها‌والن... موزه‌فه‌ره‌دین به‌وه دلشاد بوو، به‌که‌یفه‌وه گه‌راوه هه‌ولتیر. دیسان قاقه‌ز له‌سه‌ر قاقه‌زی له‌ ئومه‌را و حوکمداره‌کانی ده‌نویسی که له‌ یه‌ک تا‌گادار بن و له‌ دوژمن بیتباک دانه‌نیشن و خۆشه‌ویستی سست نه‌که‌ن. سالی ۶۱۷ ته‌ته‌ر له

ئاوربايگانه‌وه به‌خراپه‌کردن چوونه سهر مه‌راغه و فيتنه و فساد و كوشتاريكي زۆريان له‌و خاكه‌دا كرد. موزه‌فهرده‌دين له ترسي ئەمه نه‌بادا به‌دۆل و دهره و تنگي كوردستاني سۆزندا له چيبيان سهركه‌ون و هه‌ولير وه‌تنگ بينن، قاقه‌زي له هه‌موو حوكمداره‌كاني نزبكي نويسي كه به‌سوپاه و له‌شكر ياريدەي بدن. بۆ به‌دره‌ديني خيوي مووسل‌يشي نويسي به‌سوپا ياريدەي بدات تاكو له پيش ته‌تردا بچيته سهر ريگايان و نه‌هيتيت له كتيوان سهركه‌ون. موزه‌فهرده‌دين له هه‌موو لايه‌كه‌وه سوپاهي كۆكرده‌وه. سالي ۶۱۸ي مانگي سه‌فه‌ر به‌و قووه‌ته‌وه چوو هه‌موو جيگا بلند و ته‌نگه‌كاني گرت و ريگاي ته‌تەري بپه‌وه، چونكو له‌و كتيوانه‌دا جيگاي وا هه‌بوو ته‌نها پياده‌يه‌ك نه‌بوايه ريگاي هاتوچووني نه‌ده‌بوو. موزه‌فهرده‌دين بۆ ئەمه ئەو ريگايانه له ده‌ست دهرنه‌چي، له پيشدا هه‌مووي خسته ژيترده‌ستي خۆبه‌وه. ته‌تر له ئاوربايه‌گانه‌وه روو به‌(ده‌كۆك) رۆيشتن، موزه‌فهرده‌دين به‌له‌شكره‌وه چوو ده‌كۆكا و پيشي به‌ته‌تر گرت، ته‌تر له ترسي موزه‌فهرده‌دين نه‌يانوترا خۆ بنويتن و ده‌ستيان له ده‌كۆك به‌ردا و به‌په‌ريشاني روو به‌ئاوربايه‌گان گه‌رانه‌وه، پاشي موزه‌فهرده‌دين له‌گه‌ل سوپاهي هه‌ولير مووسل و شاره‌زوور به‌تالانتيكي زۆره‌وه گه‌رانه‌وه.

سالي ۶۲۱ موزه‌فهرده‌دين گرتي و قاقه‌زي نووسين و ناردني بۆ شه‌هابه‌دين غازي ئەيووبي خيوي خلات و بۆ مه‌ليك موعه‌زه‌م مووسا خيوي ديمه‌شق كه له‌گه‌لي ريككه‌ون و هه‌ريه‌ك له سنووري خۆبه‌وه، خاك له مه‌ليك ئەشرفه بيگريت و موزه‌فهرده‌دين بچيته سهر مووسل و بيخاته ده‌ست، ئەوانه هه‌ريه‌ك له جيگاي خۆبه‌وه بزوتن و چوونه سهر خاكي مه‌ليك ئەشرف، له‌ولاوه موزه‌فهرده‌دين له‌شكري كۆكرده‌وه و چوو سهر مووسل. به‌لام هه‌رچيكو مه‌ليك موعه‌زه‌م بوو كه روو به‌خاكي ئەشرفه بزوت، براي له ميسره‌وه هاواري لي كرد، به‌ناچاري له‌وه ده‌ستي هه‌لگرت و جله‌وي خۆي و سوپاهي به‌ر ميسر سووراند و به‌هاواري براي وه‌وه چوو، هه‌رچيكو خيوي خلات بوو نه‌په‌رژا ببزوتته‌وه، مه‌ليك ئەشرفه گه‌يشته سهر و گرتي و له پاشان له گوناهي خۆشبوو. موزه‌فهرده‌دين كه به‌له‌شكره‌وه رووي له مووسل كرد، رۆزي ۱۳ي جه‌مادي دووم دهره‌ي مووسلي وه‌تنگه‌يتنا و بۆ شه‌ر و كوشتار ئاماده بوو، چاو نه‌زوي كۆمه‌گي ده‌كرد و به‌ئوميدى ئەوه‌ش كه مه‌ليك ئەشرفه بۆي بگريته‌وه و نه‌چيته سهر خلات، مه‌يدان بۆ غازي چۆل بكا. به‌دره‌دين لولوو له‌وه زۆر ترسي هه‌بوو، هه‌موو دهم سوپاهي سازبوو. له به‌ختي موزه‌فهرده‌دين له‌وده‌مه‌دا له‌شكره‌كه‌ي له‌گه‌ل مه‌ليك ئەشرفه ناردبووه سهر خلات، له مووسلدا دانه‌ويله و خوارده‌مه‌ني قاتوقري و گراني تي كه‌وتبوو، ئەهالي مووسل زۆر وه‌رز ببوون. موزه‌فهرده‌دين ۱۰ رۆزان مووسلي

وه‌تنگ هيتنا. رۆزي جومعه و سه‌وته‌مي مانگي جه‌مادي مابوو، مووسل گرتني به‌بي خوتنرتن له لاي گرانبوو، ئەويش له خوتنرتني هه‌ژاراني هه‌ز نه‌ده‌كرد، هه‌روه‌ها بۆ خۆشي دانه‌ويله و خواردني كه‌م پيمابوو، له‌ولاشه‌وه ئەشرفه‌فيس خلاتي گرتبوو غازي به‌ديل گيرابوو. موزه‌فهرده‌دين له‌و چووينه سهر مووسله په‌شيمانانه به‌ري خۆي داوه هه‌ولير. له ۱۰ رۆژانه‌دا شه‌ريكي وا نه‌كرا، به‌لام پياوه‌كاني جار به‌جار په‌لاماري دامه‌ني شووه‌ي شاريان ده‌دا و كه‌سيكيش بۆ ئەوان دهرنه‌ده‌كه‌وت، ئەوانيش ده‌گه‌رانه‌وه له‌شكرگاي خويان. موزه‌فهرده‌دين له گه‌رانه‌وه موده‌تتيك له كه‌نار زاب له سنووري خۆي سوپاهي دامه‌زراند و فه‌راري گرت كه نه‌بادا كه‌سيكي بچيته لا ياخود نه‌بادا ته‌عه‌روزي بكرت، كه ته‌ماشاي كرد هيچ نه‌بوو گه‌راوه هه‌ولير.

سالي ۶۲۲ جه‌لاله‌دين خوارزمشا گه‌يشته عيراق و له‌ويوه روو به‌كوردستان هه‌لمه‌تي برده سهر ده‌كۆك و دهره‌ي دا، ئەهالي به‌ده‌ست و باسكيان زۆر چاك به‌راهه‌ريان كرد و شه‌ر و كوشتاريان گه‌رم بوو. جه‌لاله‌دين له نه‌تيجه‌دا به‌شه‌ر ده‌كۆكاي گرت و تالان و كوشتاريكي زۆري لي كردن. موزه‌فهرده‌دين له‌وه ئاگادار بوو، به‌له‌ز پياوي نارده لاي و ده‌ستي جه‌وري له‌سهر كورده‌كاني ده‌كۆكا لا برد و به‌مامله‌ت له‌گه‌ل يه‌كتر ريككه‌وتن، له‌پاش چهند جار قاقه‌ز ليك نووسين قه‌راريان داوه پيكه‌وه سوپنديان بۆ يه‌كتر خوارد به‌شه‌رتي جه‌لاله‌دين ئاوربايه‌گان بگريت و له‌ويوه بچيته سهر خلات و خاكي ئەشرفه بخاته ژيتر حوكمي خۆبه‌وه. له‌ملاشه‌وه موزه‌فهرده‌دين لينگداته سهر مووسل و له ژيتر په‌نجه‌ي به‌دره‌ديني ده‌رخات، ئەو شه‌رته بوو به‌بنچينه‌ي مامله‌تيان و بۆ يه‌كتر په‌يمان و سوپنديان خسته پيش و بوون به‌سوپندخۆري يه‌ك. موزه‌فهرده‌دين بۆ مه‌مله‌كه‌تي خۆي سنووره‌كاني به‌په‌نه‌هاني به‌له‌شكر قايم كرد نه‌وه‌كو جه‌لاله‌دين فيلتيني لي بكا، به‌و جوهره خۆي و مه‌مله‌كه‌تي له شه‌ر پارازت هه‌تا جه‌لاله‌دين به‌ري خۆي كرده ئاوربايه‌گان و رۆيشت. موزه‌فهرده‌دين له‌سهر موعاهه‌ديه‌كي له‌گه‌ل جه‌لاله‌ديني گريدا بوو، قاقه‌زي له مه‌ليك موعه‌زه‌م خيوي ديمه‌شق نويسي و له خيوي ناميد و ماردينيشتي گيپراوه، له‌وانيشه‌وه قاقه‌زي وه‌رگرته‌وه، كه ئەوانيش له‌گه‌ل ئەو عه‌هد و په‌يمانن. سالي ۶۲۳ موزه‌فهرده‌دين ته‌داره‌كي له‌شكري گرت و خۆي كۆكرده‌وه، هه‌تا سوپاهيكي قورسي پيكه‌وه‌نا و چوو سهر مووسل و گه‌يشته سهر زاب و په‌رپه‌نه‌وي به‌چاك نه‌زاني، سه‌رزايي كرده له‌شكره‌ز، له‌ولاوه جه‌لاله‌دين له تفليس‌ه‌وه روو به‌خلات سپاهي ده‌نگدا. له ريگادا پيپان گوت كه نايبي ئەو له كرمان سهر ي له‌ژيتر حوكمي وه‌گه‌راند، به‌ناچاري روو به‌كرمان

لهشکری ناژۆت. بهدره‌دین به‌گه‌یشتنی موزه‌فهره‌دین بۆ سه‌ر زاب قاقه‌زێکی بۆ شه‌رف نویسی، له‌وده‌مه‌دا شه‌رف له‌ شاری ره‌قه‌ بوو، روو به‌حه‌ران له‌شکری بۆ سه‌ر مووسل ناژۆت، خێوی ماردین به‌له‌شکروه‌ پێشی پێ گرت، تیروکه‌وان و شیر و خه‌نجه‌ر بۆ به‌کتر کوشتن ناماده‌ کران و شه‌ر گه‌رم بوو، له‌ هه‌ردوو لا گه‌لیک کوژران، شه‌رف به‌شه‌ر ماردینی گرت و تالانی کرد و رووخاندی، له‌ولاوه‌ مه‌لیک موعه‌زه‌می نه‌یووبی بۆ گرتنی خاکی شه‌رف روو به‌حومس له‌شکری برد و قاقه‌زێکی له‌ شه‌رفی برای نویسی: نه‌گه‌ر ده‌ست له‌ ماردین و مووسل به‌رنه‌ده‌ی حه‌ما و حه‌له‌ب ده‌گرم نایده‌مه‌وه‌ پیت، مه‌لیک. شه‌رف به‌ناچاری ماردینی به‌ردا و ده‌ستی له‌ چوونه‌ مووسل هه‌لگرت و چووه‌ حه‌له‌ب. مه‌لیک موعه‌زه‌م قاقه‌زێکیشی له‌ موزه‌فهره‌دین نویسی: ده‌ست له‌ مووسل به‌ردات، له‌سه‌ر قاقه‌ز و بزووتنی مه‌لیک موعه‌زه‌م هه‌رکه‌س روو به‌خاکی خۆی له‌شکری کێشاهه‌ دواپی، به‌لام له‌و کێشه‌دا مووسل و ماردین دووچار به‌وێرانه‌ و ئاشووب و زه‌ره‌رێکی بی ژمار بوون. سالی ۶۲۷ سونج ناو پیاویک له‌ چپای کوردستاندا ده‌ستی به‌جه‌رده‌یی کردبوو، گه‌لیک شه‌رفرۆش و ئاشووبخوا هو پیاوی ناراستی له‌سه‌ر کۆیووه‌وه‌ و ده‌سته‌ ته‌ریده‌به‌کی گه‌وره‌ی پێکه‌وه‌ نابوو، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ تالان و به‌روی ده‌کرد و لینگیدا سه‌ر قه‌لای (سارۆ) که‌ له‌ یه‌که‌ قه‌لایانی موزه‌فهره‌دین بوو گرتی و خسته‌یه‌ ژێر حوکمی خۆیه‌وه‌ و نه‌میری نه‌و قه‌لایه‌ی کوژت که‌ ناوی عیبه‌دینی کوردی حه‌میدی ئاکره‌یی بوو. موزه‌فهره‌دین زۆر زۆر دلگیر بوو، له‌شکری کۆکرده‌وه‌ و چووه‌ سه‌ر سونج، له‌ دوا‌ی کوشتار و شه‌ر موزه‌فهره‌دین ده‌ره‌قه‌تی نه‌هات و له‌سه‌ر نه‌وه‌ که‌ قه‌لات له‌ ده‌ست سونجدا مینیتته‌وه‌ مامله‌تیان کرد، موزه‌فهره‌دین به‌دلێکی ساره‌وه‌ گه‌راوه‌ هه‌ولێر.

سالی ۶۲۸ ده‌سته‌ییکی ته‌ته‌ر له‌ خاکی ئاوربایه‌گانه‌وه‌ به‌شه‌ر و تالان و کوشتار و ئاواپی سووتاندن روویان له‌ هه‌ولێر کرد و گه‌یشتنه‌ هه‌ر خاک و زه‌وی و شار و دیهاتیک تالانیان کرد و سووتاندیان و وێرانیان کرد و نه‌هالییه‌کانیان ده‌کوژتن و نه‌تک و سووکیه‌کی ته‌واویان به‌سه‌ر عرز و نامووسی میلله‌ت دادینا، به‌و په‌زله‌ته‌ رویشتن گه‌یشتنه‌ هه‌ولێر، موزه‌فهره‌دین هاواری له‌ به‌دره‌دین کرد، موزه‌فهره‌دین به‌سوپاهی هه‌ولێر و مووسله‌وه‌ چووه‌ پێش ته‌ته‌ره‌کان، نه‌وانیش که‌ وایانزانی به‌سه‌ر شاری که‌رخینی و داکوادا به‌سه‌لامه‌تی له‌ کوردستانی شاره‌زور ده‌رچوون و گه‌رانه‌وه‌ ئاوربایه‌گان. نه‌ موزه‌فهره‌دین و نه‌ حوکمداریکی دیکه‌ نه‌که‌وتنه‌ سه‌ریان بیانکوژن و نه‌هیلن پرگار بن، موزه‌فهره‌دین له‌شکری گه‌راوه‌ هه‌ولێر.

موزه‌فهره‌دین شه‌وی سێشه‌مه‌ی ۲۷ی موچه‌ره‌می سالی ۵۴۹ له‌ قه‌لای مووسل له‌ دایک بووه‌، باپی به‌که‌مالی ره‌وشت چاکی په‌روه‌رده‌ی کرد، چونکو‌ نه‌میر عه‌لی گچکه‌ له‌ مووسلدا نه‌میر و نایبێکی خاوه‌ند هێز و شه‌وه‌کته‌ بوو، مامۆستایانی زانا و تێگه‌یشتووی بۆ راگرتبوو، له‌سه‌ر فه‌ننی عه‌سری خۆی ته‌ریبه‌ ده‌کرا.

موزه‌فهره‌دین له‌ پاش ۸۱ سال ژیان، شه‌وی جومعه‌ی ۱۴ی مانگی په‌مه‌زانی سالی ۶۳۰ له‌ قه‌لای هه‌ولێر وه‌فاتی کرد و هه‌ر له‌ هه‌ولێر و له‌ ناو قه‌لادا ناژتیان. به‌لام په‌بیه‌ خاتوونی خیزانی چووه‌ دیه‌شق و له‌ پاش ۸۰ سال عومر له‌ مانگی شه‌عبانی سالی ۶۴۳ له‌ دیه‌شق مرد و له‌ چپای قاسیۆن که‌ نه‌مپۆکه‌ به‌سال‌حیه‌ و محه‌له‌ی کوردان ناو ده‌برێ له‌ شیمالی شار مه‌درسه‌یه‌کی بۆ خۆی دروست کرد بوو، مه‌وقوفه‌یه‌کی ته‌واوی لێ گرتدایبوو، له‌و مه‌درسه‌یه‌ ناژتیان، نه‌مپۆکه‌ش نه‌و مه‌درسه‌یه‌ ماوه‌ سالی ۱۳۴۰-۱۳۴۱-۱۳۴۲ که‌ ده‌چومه‌ دیه‌شق، مه‌درسه‌ی په‌بیه‌ سوڵتان خاتوون له‌ گه‌ره‌کی کوردان کرابوو به‌مه‌درسه‌ییکی ئیبتدائی بۆ کورده‌کانی سال‌حیه‌ و نزیکه‌ی ۳۰۰ مندالی کوردان له‌و پێیان ده‌خویند.

ره‌وشت و خوو و کرده‌وه‌ و ژیان و دیانه‌تی موزه‌فهره‌دین

موزه‌فهره‌دین به‌ته‌بیعه‌ت پیاویکی دیندار و خێرخوا و شه‌ریعه‌تپه‌رست و عیلمخوا و سوفی مه‌شه‌رب و دۆستی شیخ و مه‌لا و زاهدان بوو، له‌ کاری خێر و حه‌سه‌ناتدا زۆر ئازا و به‌غیره‌ت و به‌کۆشه‌وه‌ بوو، گه‌لیک چتی گه‌وره‌ی بینا کرد. موئه‌ریخه‌کان و عوله‌مای دینی، برێکی ده‌لێن: موزه‌فهره‌دین مه‌ولودی نه‌به‌وی ئیختراع کرد و له‌وه‌دا فه‌لسه‌فه‌ی نواند و گه‌لیکی موباله‌غه‌ی تیدا ده‌کرد. خێرات و چاکه‌ییکی له‌ نه‌و چاوپێتکه‌وتراوه‌ له‌ هیچ حوکمداریکی نه‌و زه‌مانه‌ و پێش و پاش نه‌دیتراوه‌، له‌ هه‌موو چتیک زیاتر خۆشه‌ویستی و حه‌زلێکردنی نه‌و روحم به‌بێ ده‌ستان و به‌زه‌بی به‌هه‌ژاراندا هیناوه‌ و ده‌ستگرتنی ده‌سته‌نگان و که‌وتووێر بووه‌، روژی چه‌ند قه‌نتار نانی به‌پاتن ده‌درا و به‌سه‌ر هه‌ژار و ده‌روپزه‌که‌ران بلاو ده‌کراوه‌ و چه‌ند قه‌نتاریشی ده‌نارده‌ مه‌درسه‌ و مزگه‌وتان، هه‌ژار و بێ ده‌ست و پێیانی کۆ ده‌کرده‌وه‌ و ده‌سته‌ به‌ده‌سته‌ نان و خواردنی ده‌دانی. که‌ بۆ جیتگاییک سواربوونی ببوایه‌، خه‌لکی به‌رێز له‌به‌ر ده‌روازه‌ کۆ ده‌کردنه‌وه‌ و هه‌ریه‌ک به‌هیندی پتوبست له‌ به‌رگ و خواردن و له‌ پاپووج و له‌ دراوی ده‌دانی، بۆ نه‌می هه‌تا له‌و چوونه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ دانه‌مین. نه‌گه‌ر زستان بوایه‌ پتوبستی سه‌رما، نه‌گه‌ر هاوین بوایه‌ چتی

فیتکی به سهردا ده به خشین، نه گهرله سه فهرتیک بگه رابایه وه بهو جوړه دیسان هه موو هه ژاره کانی کر ده کردنه وه و هه ریتیک به قیاسی خوی بی ئیحتیاجی ده هیتشتن و پیوستی ده دانی.

بۆ کویر و پاریزکاران چوار خانه قای دروست کردن و له هه موو لاییکه وه کویر و پیبوه پاریزکاره کانی کوکردنه وه و لهو خانه قایانه ی دانان، هه موو روژی تیش و جیره پیک باشی بۆ گریدابوون و هه موو سبه یینی زوو ده یاندانی، ئیواران بۆ خویشی بۆ سه رپه رشتی ده چووه نیویان و یهک یهک پرسیری لی ده کردن و پیوستیانی لی ده خوازتن، نه گهر جیره یان که موبایه یا خود چتیک دیکه یان بوستایه بۆیانی زیاد ده کرد و هه موو له وازی بۆیان ته و ده کرد و له گه لیان گه مه ی ده کرد و پیده کندی و دلخویشی ده دانه وه. بۆ بیوژن و بی که سان خانوویکی دروست کرد و بۆ مندالی گچکه ی بی که س و هه تیوو یا خود مندالیکی له پیب و ژنیکی فه قیر بوویت دروست کرد و دایه ن و ژنی شیردار و خزمه تکار و که نیزه کی بۆ به ختوکردنیان راگرت و هه ر پیوستیبه کیان هه بویه دیدانی، له هه ر لاییکه وه ژنی بی که س یا خود ژنه کی فه قیر و ده ست تنگ بزایایه ده زه جی به منداله و هیان ده برده خانووی گوتراو، هه تا گه وره ده بوون به ختو ده کران، نه گهر گه وره بوون یا ده بوونه خوینده وار و کاتب یا ده بوونه سعه تکار و به ئیش، چونکو هه رکه بوون به چوار سالانه له گه ل ته ربیسه و خویندنیان خه ربیک ده کردن. موزه فه ره دین هه موو روژی بۆ خوی ده چووه نه و هه تیوو خانه یه و نه حوالی ده پشکنین و لیتی ده پرسین و ته ماشای ده کردن و یهک یه که سه رپه رشتیانی ده کرد، هه موو دایه نه کانی به به خشش و خه لات دلخویشی ده دانه وه و هه ر روژیه به جوړه دیارییکه وه دایه ن و خزمه تکاره کانی شادمان ده کرد. تیمارخانه ییکی زور چاکی بۆ نه خویش و ده رده داران بینانا و حوکه مای به ناوبانگی کرده مه تموری نه و تیمارخانه یه، له هه موو لایه که وه نه خویش ده چوونه نه و بۆ و به خواردن و ده رمانکردن و پیخه فیانه وه به ختو ده کران. خویشی روژی جاریک سه ری تیمارخانه ی ددها و پیب و به پیب و نه خویشه کانی دده دیت و داوی هه رچیبه کیان بکردبا دیدانی و ئیشتهادیان له هه ر خواردنیک بویه بوی ده نارند، به قسه و زبانی خویش گفتوگوی له گه ل ده کردن و دهستی ده گرتن و ته ماشای نه خویشی و برینی ده کردن، به خه لات و به خشش به نیویاندا ده گه را، حه کیمه کان و کارکه ر و خزمه تکاره کانی به زبانه خویشی و ئینعام دلخویشی ده دانه وه و له هه موو جیگایه کدا دهستی قه در و حورمه تی دابوونی.

هه ووه ها میوانسه راییک زور جوان و خویش و به ده ستوری چاک کردبوو، ناسراو و

نه ناسراو، گه وره و گچکه له ده ووه بچووبانایه هه ولیر ده بوو له و میوانسه رایه دابه زبیا، ده وله مه ند و هه ژار و سوپا و به هیز و بی هیز له وی میوان ده بوون و هه رکه س به شانی خوی و جیگا دامه زراندن خزمه تیان ده کرا، سبه ینی و نیوه رو و شیتوان جیره ی خواردن بۆ میوان ده ناردا، شه وی به داپوش و پیخه فی شایسته داده مه زران، له وه ختی رویشتن و چووندا بۆ ریتوار تیشووی ریتی ده دایی و هه رکه س به ده ستور و شانی خوی و ریتگی دوور و نزبکی خواردن ریتگشیا ن ده درایی و به خویشی و شادی میوان به ری ده کرا.

له سه ر مه زه به یی شافیعی مه درسه ییکی بۆ ته حسیلی عیلم بینانا و مه درسه ییکی بۆ حه نه فی دروست کرد، له و هه ردوو مه درسه گه ورا نه دا له عیلمی نه حوو سه رف و به یان و مه نتیق و عرووز و ته فسیر و حه دیس و ته جوید و نویسن، ماموستایانی به فه ل و هونه ری راگرتن و به جیره خه لات و به رات ته درسیان ده کرد. گه لیک جارن بۆ گویداری ته دریس ده چووه حه لقه ی شاگردانه وه. مه لا و شاگردانه کانی به خه لات دلخویشی ده کردن، گه لیک جار به رگی به ری خوی ده رخشته وه و به خه لات داویتیه موده ریس و شاگردان. پیبوی به ده نه خلاق و ره وشت پیس و بی مره و ته نه ده هیتشت له مه مله که تیدا مینیت و پیبوانی خراپ نه یانده توانی بچنه لای، زوو ده ینارد به زبلله ت و نه زیه ت له شار و خاکی خوی دوور ده خسته وه. بۆ سوئی ته ربه تان دوو خانه قای زور قایم و مه حکه می بینا کرد و پیبوانی به دین و گه وره ی پاریزکار و ره به نی تیدا کوکردبوونه وه، گه لیک خه لوه تشین و دایم به روژی تیدابوو، هه ر سوئیسه کی ده ووه بچووبایه نیو شاره وه رووی له هه ر خانه قایه ک بکردبایه به عیزه ت و شه ره فه وه قه بوول ده کرا و هه ر داخوایه هه بویه بوی جیبه جی ده کرا، له و دوو خانه قایه دا هینده ی سوئی تیژابوو، خه لک تیدا سه رگه ردان بوو، نه وقاییک زوری لی گریدابوو، هه رکه سیکی پیوستیبه کی هه بویه، یا خود بۆ جیبه ک بچووبایه هه رچیبه کی لازم ببویه له و نه وقایه ی ده درایی. موزه فه ره دین بۆ خوی ده چووه نیویان و گویداری ده کردن و ته فتیشی کاروبار و ره وشت و خووی هه مووانی به چاوی ده کرد و له هه موو ئیش و فیکیکیان ناگادار ده بوو، سالی دوو جارن به وه زیریکی خویدا مال و دراویکی زوری ده نارده شاره کانی که نار ده ریا و ده یاندا به دیلگی راهه کانی که له ده ست فه ره نگ دابوون، دیاری و خه لاتی بۆ سوپا ه و شه رکه ره کانی له جیه ادا بوون ده ناردا، نه گهر نارداوه کان بیانته وانیایه بگه نه لای دیله کان بۆ خویش به ده دستی خویش ده یاندانی، نه گهر پتیا ن نه کرابا به پیبویکی نه میندا به هه ر کلتوچیک بایه بۆیانی ده ناردا.

موزه‌فهره‌دین گه‌لیک سالان ده‌چوو هه‌ج و هه‌ر که‌سیک هه‌زی چوون بوایه له‌گه‌لی ده‌چوو، به‌وانه‌ی له‌گه‌لی بچووبانایه‌ته هه‌ج ۵ هه‌زار دیناری ده‌دایب و مه‌سره‌فی رینگاشی ده‌خسته سه‌ر خۆی. له‌خه‌مه‌تکارانی هه‌ره‌م و موجاویرانی مه‌ککه هه‌ر چه‌ندیک هه‌بوونایه به‌هه‌مووانی خه‌لات و به‌رات ده‌دا و پارهییکی زۆری به‌سه‌ردا ده‌به‌خشینه‌وه. به‌دراویکی زۆر و مه‌سه‌ره‌فیکی قورس ئاوی برده‌چیای عه‌ره‌فات، له‌رینگا و سه‌ره‌چیداا هه‌وز و سارا‌داوانی زۆری دروستکردن تاکو ریتیوار ته‌زیه‌ت نه‌کی‌شن و تینوو نه‌بن. گه‌لیک ئاساری دیکه‌ی چاکی له‌مه‌ککه و عه‌ره‌فات دروست کرد، ئیستاکه‌ش زۆری ماون. له‌عه‌ره‌فات چالاویکی زۆر قوولی کۆلی. له‌سالی ۱۳۴۱ دۆزراوه، له‌عه‌ره‌فات قه‌بریکی بۆ خۆی دروست کرد ته‌گه‌ر مرد له‌وی بینیتن.

ده‌ستووری دامه‌زراندنی مه‌ولودی پیغه‌سه‌ر و مه‌خاریجی

موزه‌فهره‌دین له‌به‌ر دینداری و سه‌زلیکردن هه‌ینه‌ده‌دیندا چوو خوار و هه‌ینه‌ده‌له‌ موقه‌ده‌ساتدا عه‌رقبوو، ده‌ستی به‌فه‌له‌سه‌فه‌تی دین کردبوو، رۆژی هاتنه‌دونیای محه‌مه‌د (ص) که‌وته‌خه‌یاله‌وه، له‌و رۆژه‌گه‌وره‌تر رۆژیک نه‌که‌وته‌خه‌یاله‌وه، چونکو مه‌سه‌له‌ی (له‌ولاک) سه‌له‌کردنی به‌مه‌ته‌یجه‌به‌خش بێ، مادامه‌ئه‌و رۆژه‌رۆژیکی پیرۆز و گه‌وره‌ترین رۆژانی موقه‌ده‌سه، ده‌بوایه‌بۆئه‌و رۆژه‌زیاتر مه‌سره‌ف و که‌یف بکری و به‌شادی و خواردن و به‌خشین پازاندنه‌وه به‌سه‌ر بیری چاکتره. هه‌ینای ئه‌وه‌ی خسته‌ژیر ده‌ستووریکی ریککه‌وتوووه، به‌کورتی ته‌ئریخچه‌یه‌کی زنجیره‌ی بنه‌ماله‌ی باب و باپیری دایکی محه‌مه‌د (ص) هه‌تا رۆژی له‌دایکبوون و کرده‌وه و کۆشینی ده‌وری مندالی ئه‌و هه‌زه‌ته‌ی نویسه‌وه که‌له‌مه‌جلیسدا به‌ده‌نگیکی خۆش بخویندریته‌وه، تاکو هه‌موو که‌س له‌و ته‌ئریخه‌ئاگادار بێت. جا له‌پیش خویندنه‌وه‌یدا له‌ئه‌هالی شار و ولاتانی نزیک و هه‌کو به‌غدا و مووسل و جزیره و ژه‌نگار و نسیبین و ماردین و ئاوریا به‌گان و ئه‌و ده‌ور و پشته‌نای ده‌گه‌یراوه، مه‌لا و فه‌قی و سو‌فی و واعیز و شوعه‌را و ئوده‌با و پارێزکار و گه‌وره‌کانی به‌جاریک میوانی ده‌کردن. له‌ئه‌وه‌لی موحه‌ره‌مه‌وه هه‌تا مانگی ره‌بیعی یه‌ک ئه‌و عه‌لمه‌ ده‌ستیان ده‌کرد به‌چوونه‌هه‌ولێر، هه‌تا مانگی مه‌ولود له‌هه‌ر چوار که‌ناری دونیایه‌هه‌شاماتیکی بێ ژمار ده‌رژا نیو هه‌ولێره‌وه که‌گۆیدیری مه‌ولود خویندنه‌وه به‌کن، ئه‌و هه‌موو عه‌لمه‌ له‌موزه‌فهره‌دین میوان ده‌بوون و هه‌تا ده‌گه‌رانه‌وه مه‌سره‌فی ده‌کی‌شان. هه‌ر بۆئه‌و مه‌وسیمه‌ دار و ته‌خته‌ییکی زۆری کۆ ده‌کردنه‌وه، له‌ده‌روازه‌ی قه‌لاوه‌هه‌تا

ده‌گاته‌خانه‌قای گه‌وره، که‌ئه‌م‌رۆکه‌کۆنه‌مناره‌که‌ی له‌رۆژئاوای شار ماوه ۲۰ گومبه‌زی به‌ته‌خته و داریک و نه‌ۆم و دوو نه‌ۆمی و چوار پینج نه‌ۆمی دروست ده‌کردن، گومبه‌زی به‌رخانه‌قای بۆ خۆی داده‌مه‌زراند، ئه‌وانی دیکه‌بۆ ئومه‌را و وه‌زه‌را و ئه‌عیان و ده‌وله‌ت ده‌پازاندوه، هه‌ر نه‌ۆمیکی بۆ سه‌نفیکی شایسته‌ی بۆ داده‌خران، که‌ده‌بوو به‌یه‌که‌مین مانگی سه‌فه‌ر، ئه‌و گومبه‌زانه‌به‌پارچه‌ی ئاوریشم و زیربافت و چاک و جوان ده‌کران، له‌هه‌ر نه‌ۆمیکی ئه‌و گومبه‌زانه‌دا ده‌سته‌ده‌نگی‌ژیک و سه‌ماکه‌ر و ده‌سه‌ته‌یینک قسه‌خۆش و نه‌قال و گه‌مه‌ و ته‌رانه‌که‌ری تیدا داده‌ندرا، هه‌ریه‌ک له‌مه‌قامی خۆیدا به‌گوته و خۆشخوانی راباندنه‌بوارد، له‌هه‌موو گومبه‌زیکه‌ ئه‌و ته‌رتیباته‌هه‌بوو، هه‌موو که‌سیک له‌ده‌ستپێکردنی ئه‌و مه‌وسیمه‌ که‌ئه‌وه‌لی موحه‌ره‌م بوو هه‌تا دوا‌یی مه‌ولود خویندن که‌س له‌کرین و فرۆتنی و داد و بستاد نه‌ده‌کو‌شا، هه‌ریه‌ک به‌جۆریک له‌گه‌ل که‌یف و شادمانی خه‌ریکبوون. خانه‌قای گه‌وره له‌مه‌یدانی گه‌وره‌نزیک بوو، گومبه‌زی موزه‌فهره‌دین له‌به‌رده‌رگای ئه‌و خانه‌قایه‌دا ده‌ندرا، شه‌و و رۆژ به‌زمه‌رهم و زیلویه‌م بوو. هه‌موو رۆژی پاش نوێژی ئیوارێ له‌قه‌لاوه‌روو به‌خانه‌قا ده‌چوو خوار و گومبه‌ز به‌گومبه‌ز ده‌چوو پێشیان راده‌وه‌ستا و گوێی له‌خویندن و قسه‌و گه‌مه‌ و ته‌رانه‌یانی ده‌گرت، هه‌تا ده‌گه‌یشه‌ گومبه‌زی نزیک خانه‌قا یه‌ک به‌یه‌ک له‌گۆرانیبیژانی ئه‌و گومبه‌زانه‌ راده‌ما و له‌دوا‌یی ده‌چوو خانه‌قا و هه‌تا نوێژی سه‌به‌ینی ده‌کرد ده‌ماوه و ئینجا سوار ده‌بوو ده‌چوو راوکردن و هه‌تا نیوه‌رۆ ده‌گه‌راوه و ده‌چوو قه‌لا و له‌گه‌ل ئومووری خه‌لک و خواردن و ئیسراحه‌تی خه‌ریک ده‌بوو، که‌نوێژی ئیواره‌ی ده‌کرد، ده‌چوو به‌سه‌ر گومبه‌زه‌کاندا ده‌گه‌را، به‌و جۆره‌هه‌تا مه‌ولود ده‌خویندرا کار و پیشه‌ی ئه‌وه‌بوو. له‌به‌ر ئیختیلاقی قسه‌ی عوله‌ما که‌هه‌ندیگ گوتوویانه‌ته‌وه‌للودی ۱۲ی مانگ و هه‌ندیگ ۱۳ی مانگی ره‌بیعی یه‌کیان به‌مه‌ولود داناوه. له‌پیش مه‌ولودا به‌دوو رۆژ له‌چوارپێ و بالنده‌ی گوشتی ده‌خوری هه‌زار به‌هه‌زاری بۆ کوشتنه‌وه ده‌خسته‌مه‌یدانی. گۆرانیبیژ و ده‌هۆل کوت و زورنالی‌ده‌ر و بۆرێژن له‌پیشه‌وه ئه‌هالی به‌چه‌پله‌ و هه‌له‌په‌رین، ئه‌و ده‌عبا و چوار پێشانه‌یان ده‌برده‌مه‌یدانی و ده‌ستیان به‌کوشتنه‌وه‌یان ده‌کرد، له‌و مه‌یدانانه‌دا مه‌نجه‌لی گه‌وره و زلیان له‌سه‌ر کوانی ئاور داده‌نا و له‌گه‌ل کولینی خه‌ریک ده‌بوون. خواره‌مه‌نی و چتی رنه‌گاوه‌نگ و شیرینی خۆرشتی خۆشیا نیده‌نا.

موزه‌فهره‌دین شه‌وی جه‌ژنی مه‌ولود، نوێژی شتیوانی له‌قه‌لا ده‌کرد، له‌پاشان له‌قه‌لا ده‌چوو خواره‌وه و مه‌شعهل و شه‌مدانی گه‌وره‌یان گه‌لیک له‌پیشه‌وه هه‌لده‌گرت، چه‌ند

شهمیکی زۆر زلهی وا که هه‌ریه‌ک له ئیسترتیکیان دهن، له پشتی ئیسترتکه‌یان گری ددها و دوو پیاو له پیتشه‌وه راست و چه‌پ ده‌یانگرت و به‌سووتاندن ده‌یانئاژۆت. چه‌ند شه‌می وا به‌ئیسترت و چه‌ند مه‌شه‌لی گه‌وره و چوار فه‌نه‌ری زلیان دایساند، مه‌شه‌لی دیکه‌ی چکۆله و شه‌م له شه‌مدانان به‌ده‌ست هه‌لگه‌یراه، پیر سونه‌یه‌کی بی ژماربان ده‌سته ده‌سته له پیتشه‌وه راده‌گرت. موزه‌فه‌ره‌دین به‌و زینه‌ت و ده‌به‌به‌یه وه ده‌چووه خانه‌قا و گویدتری مه‌ولود خویندنی ده‌کرد و هه‌تا نیوه‌شه‌وه ده‌ماوه و ئه‌وجا ده‌گه‌راه و ده‌چووه ئه‌و گومبه‌زه‌ی که بۆ ئه‌و رازابووه‌وه و هه‌ر چوار که‌ناری په‌نجه‌ره بوو. سه‌به‌نیی زووی جه‌ژنی، هه‌موو سو‌فی و پارێزکار و واعیز و مه‌ولودخوین خه‌لات ده‌کران. سو‌فییه‌کان له قه‌لا له‌به‌رده‌رگای موزه‌فه‌ره‌دین راه‌ه‌ستان، خه‌لات که بۆ ئه‌و ئه‌سنافانه دهناردرا، سو‌فییه‌کانیان ریز ده‌کرد و له دوا‌ی یه‌ک راه‌ه‌ه‌ستان و هه‌ریه‌ک جو‌ره خه‌لاتیکی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت، به‌ریز له قه‌لا ده‌چوونه خوارئ هه‌تا ده‌گه‌بشتنه خانه‌قا به‌تیپ ده‌رۆشتن، ئه‌و رۆژه کورسی بۆ واعیز داده‌ندان و وه‌عزبان ده‌ست پێ ده‌کرد.

موزه‌فه‌ره‌دین له گومبه‌زی خویدا داده‌نیشت، ئومه‌را و گه‌وه‌ی سوپاه و ئه‌عیانی ده‌وله‌ت و ماقوول و سه‌ردار و که‌یخودای شاری ده‌چوونه لای داده‌نیشتن. ئه‌هالی شار و دیهات و سوپا له ده‌وروپشتی گومبه‌زی ئه‌و کو‌ ده‌بوونه‌وه، په‌نجه‌ره‌ی لایه‌کی ده‌نۆریه مه‌یدانی گه‌وره، ئه‌و مه‌یدانه گه‌لیتک گه‌وره و به‌ریز بوو، هیندی‌تک جار‌ان ته‌ماشای سوپاه و قوشه‌نی ده‌کرد که له مه‌یداندا ریزبان به‌ستبوو، جار‌جاره‌ش له ئه‌هالی راه‌ه‌ما و که‌می‌کیش گوپی له واعیز ده‌گرت، به‌و جو‌ره ده‌می خو‌ی راه‌ه‌وارد هه‌تا سوپا به‌ئه‌سپایی ده‌هات، ئه‌وجا ده‌یگوت: خواردن سازکری، سه‌فه‌ی‌کی درێژ له‌سه‌ر و سه‌ری مه‌یدانی پر ده‌کرد، راه‌ه‌را به‌خواردنی په‌نگا‌وره‌نگ ده‌راه‌اندراوه، هه‌ژار و بی که‌س و فه‌قیری له‌سه‌ر کو‌ ده‌بووه‌وه. له بۆ خانه‌قا خوانچه‌ی مس ده‌چوو، ژووری ئه‌و پیاوانه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی کورسی واعیز داده‌نیشتن له‌و خوانچه‌ خواردمه‌نیانه کو‌ ده‌بوونه‌وه، له پاش خواردن ده‌ست به‌وه‌عز خویندن ده‌کرا و هه‌تا چیشتانی وه‌عز ده‌خویندرا. موزه‌فه‌ره‌دین واعیز و ئوده‌با و شوعه‌را و روئه‌سا و فوکه‌ها و ده‌نگبێژ و خوینده‌وار و گه‌وره‌کانی یه‌ک به‌یه‌ک ده‌خواسته کن خو‌ی، به‌ناوی جه‌ژنه پیرۆزه و خو‌شه‌ویستی ئه‌و رۆژه خه‌لاتی ده‌کردن و به‌خششی ده‌دانی، که ئه‌وانه‌ی هه‌موو خه‌لات ده‌کرد، دل‌خو‌شی ده‌دانه‌وه و هه‌لده‌ستا ده‌گه‌راه قه‌لا، که چه‌ند رۆژتیک له جه‌ژن راه‌ه‌بورد بۆ ئه‌وانه‌ی بۆ مه‌ولود له جیگایانی دوور هاتبوونه هه‌ولێر، ته‌داره‌کی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ده‌گرتن و هه‌موو پیتوستییانی ده‌دانی له خه‌رجی و خواردن و

سواربوون بۆ رێک ده‌خستن به‌دیاریه‌کی چاک و شایسته به‌رپێ ده‌کردن، ئه‌گه‌ر هینده پیاویکی ماقوول پاسه‌وانی بویستایه له‌گه‌لی دهناردن هه‌تا ده‌گه‌راه جیگای خو‌ی. حافظ ئه‌با خه‌تابی کورپی وه‌حیه له کتیبی (حرق العین) که ته‌رجومه‌ی ژبانی خو‌یه‌تی ده‌لی: موزه‌فه‌ره‌دین گه‌لیتکی ئه‌هه‌مییه‌ت دابوو به‌مه‌ولود، ئه‌و رۆژه‌ی به‌چراخانی و به‌زموره‌م و هه‌له‌په‌رین و که‌یف و خو‌شبه‌یه‌کی وا به‌سه‌ر ده‌برد که هۆشی زرنگ تێیدا که‌وده‌ن ده‌بوو، دیسان ده‌لی: چومه‌ لای موزه‌فه‌ره‌دین میواندارییکی چاک و خزمه‌تییکی شایسته‌ی زیاد‌ی کردم و خه‌رجی دام، که ناردمه‌ییه‌وه به‌سواری به‌رپێ کردم هه‌زار زتری زه‌ردیشی له پاش خه‌لاتیکی گرانه‌های بۆ سه‌رفی عیال خسته کبسه‌مه‌وه. دیسان ده‌لی: که خوانی ده‌چووه پیتشی ئه‌گه‌ر پارویتیکی خو‌ش یا شیرینی باشی له‌سه‌ر بوایی ده‌یگوت: ئه‌مه بۆ فلان عالیم و فازیلی گه‌وره چاکه، یاخود ده‌یگوت: بۆ فلان پارێزکاری به‌ن، له شیرینیات و میوه و ته‌رده‌دا دیسان هه‌روه‌ها بوو.

موزه‌فه‌ره‌دین له‌گه‌ل بوونی به‌ته‌بیعه‌ت که‌ره‌م و به‌خشین و دل‌نازکی له‌گه‌ل ئافه‌ریده‌ ببوو، زۆر زبانه‌خو‌ش و ره‌وشت چاک و دل‌پاک و روو شیرین و ده‌م به‌که‌نین بوو، باوه‌ر خاوین و دل‌نازک و خو‌شه‌روشت و به‌میهره‌بان بوو، له توندوتیژی و گرژی دوور بوو، به‌به‌خشش و به‌هوردن بوو له دیندار و خوینده‌وار و پره‌یزکار و ئه‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌تی چه‌ز ده‌کرد و له‌گه‌لیان به‌به‌خشش و خه‌لات و به‌رات بوو، شوعه‌را و ئه‌وده‌با و موئه‌لیفانی زۆر به‌قه‌در و قیمه‌ت راه‌ه‌گرت و ئه‌گه‌ر ده‌چوونه لای نوازشی ده‌کردن و ئینعامیکی چاک ده‌دانی. له گچکه‌یی و مندالییه‌وه عیلمی ته‌ئریخی خو‌ش ده‌ویست و به‌دل چه‌زی لێ ده‌کرد و هه‌موو ده‌می‌تک له‌گه‌ل ته‌ماشاکردنی خه‌ریک بوو زیاد له علومانی دیکه، زۆری ده‌خوینده‌وه و هه‌میشه له‌گه‌لی خه‌ریکبوو، که ده‌شچووه سه‌فه‌رانی هه‌موو ده‌می‌تک کتیبی ته‌ئریخی له‌گه‌ل خو‌ی ده‌برد و له ته‌ماشاکردنییدا له‌ززه‌تی لێ ده‌برد.

په شیمان کردهوه، ههولیر دیسان له ژیر ئیداره‌ی به‌دره‌دیندا راوه‌ستاوه. که هه‌لاکوئو له پاره‌یه‌ی وه‌رگرت و دهستی له ههولیر به‌ردا و له خاکی ههولیر ده‌رکوت، شه‌ره‌فه‌دین گوئیستی ئه‌وه‌بوو، له چیا‌ی شیمالی ههولیر له‌گه‌ل له‌شکر کو‌کردنه‌وه خه‌ریکبوو، هه‌یج رانه‌وستا و به‌وه‌له‌شکره‌وه که کورده‌کانی چیا‌ی شیمالی ههولیر بو‌پشتیوانی یاریده‌یان دا بو‌چوونه سه‌ر شاری ههولیر، به‌بی شه‌ر و کوشتار ههولیری خسته‌وه ده‌ست خو‌ی، ساحیب هه‌لات و پروو به‌مووسل رۆیشت.

ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین که ههولیری گرت‌ه‌وه، دهستی به‌ریک‌خستنی ئوموورات و دل‌خوشیدانه‌وه‌ی ئه‌هالی کرد، له هه‌موو لاییکه‌وه ئومه‌راکانی شاره‌زوور و داکو‌کای له‌لای خو‌کو‌کردنه‌وه و به‌خه‌لات و به‌رات نوازی نواند، له پاش هه‌یز په‌یدا‌کردن له‌خو ئه‌مین بوونه‌وه گرتی و قاقه‌زیک‌ی له هه‌لاکو‌خان نووسی و داوای ئیتفاقی لی کرد، هه‌لاکو‌جوابی دایه‌وه و گوتی: به‌م شه‌رته ئیتفاق ده‌که‌م به‌له‌شکرکی زوری کوردستانه‌وه یاریده بدری و له‌گه‌ل ئه‌وه سوپاهیک هه‌لگری و بچیتته سه‌ر جو‌له‌میرگ.

ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین که ئه‌وه‌ی زانی له‌گه‌ل ئه‌میره کورده‌کان بیریان کرده‌وه و به‌ریک‌که‌وتنی هه‌مووان سوپاهیک‌ی چاکیان هه‌لگرت و له‌گه‌ل له‌شکر ته‌ته‌ریک‌که‌وتن و پروو به‌جو‌له‌میرگ رۆیشتن، له نیوه‌ی ریگادا به‌دره‌دین له‌ولاوه ده‌سته‌یه‌کی نژوه ریک‌کرد و به‌په‌نهانی ناردینه پیش شه‌ره‌فه‌دین که ریگای لی بگرن، ئه‌و نژوانه شه‌وه که‌لتینیان ده‌ست‌که‌وت و به‌کو‌مه‌له خو‌یان گه‌یانه‌ نیو چادری شه‌ره‌فه‌دینه‌وه و له شیرین خه‌ودا وه‌به‌ر خه‌نجریان دا و کوژتیان، له‌شکره‌که‌ی شه‌ره‌فه‌دین بلاوه‌ی تیکه‌وت.

ئه‌میر مخته‌س له‌سه‌ر هه‌ولیر

که شه‌ره‌فه‌دین کوژرا، به‌دره‌دین ده‌زبه‌جی له‌گه‌ل هه‌لاکو‌بناغه‌ی موخابه‌ره‌ی دامه‌زراند‌ه‌وه و به‌هه‌ر جو‌زیک بوو ههولیری خسته‌وه ده‌ست. گرتی مخته‌سی برای سایب سهران حه‌که‌می کرده ئه‌میری ههولیر. هه‌تا سالی ۶۵۹ ههولیر له ده‌ست مخته‌س دابوو.

ئه‌میر تاجه‌دین عیسا کوری مخته‌س

که مخته‌س مرد به‌ئیتفاقی هه‌مووان و ریک‌که‌وتنی ئه‌میر تو‌رانی ته‌ته‌ر تاجه‌دین کرا به‌ئه‌میری ههولیر. به‌وه جو‌زه زه‌مانیک به‌ئیماره‌تی ههولیر رایبوارد، له پاشان ئه‌میر موبازار کاک به‌گی کوردی هه‌یزی په‌یدا کرد و چووه سه‌ر ههولیر تاجه‌دین ناچار ههولیری به‌ردا و چووه لای برای ئه‌میری.

به‌ندی چواره‌م

ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین

سالی ۶۳۰ که موزه‌فه‌ره‌دین کوکبه‌ری مرد، به‌دره‌دین لولوو ته‌مای له ههولیر کرد، ئه‌میر شه‌ره‌فه‌دین جه‌لالی که له یه‌که ئومه‌را و ده‌ست‌ریژانی موزه‌فه‌ره‌دین بوو ههولیری به‌ده‌سته‌وه نه‌دا و به‌هه‌موو جو‌زیک کو‌شا و هه‌یزی په‌یدا کرد، له‌گه‌ل ئه‌هالی و ئه‌شرافی ههولیر و سوپاهی و سه‌رکه‌ردان ریک‌که‌وت، به‌راه‌به‌به‌دره‌دین خو‌یان راگرت، موده‌تیکی زور به‌وه جو‌زه ههولیر به‌ده‌سته‌وه نه‌درا، هه‌تا سالی ۶۵۰ جار به‌جار به‌دره‌دین سه‌رده‌که‌وت و جار جار شه‌ره‌فه‌دین به‌رز ده‌بوو، له‌وه ساله‌دا شه‌ره‌فه‌دین له شاردای بی هه‌یز ما و به‌ناچاری بو‌ده‌روه رۆیشت که سوپا کو‌یک‌که‌وته‌وه. به‌دره‌دین به‌دل‌خوشیدانه‌وه‌ی ئه‌هالی ئه‌میر ساحیب کوری سه‌لایه‌یان کرده ئه‌میری ههولیر. شه‌ره‌فه‌دین رۆژ به‌رۆژ له ده‌ری شاری سوپاهی کو‌ده‌کردنه‌وه و قه‌لاکانی ده‌روه‌ی ههولیری له ده‌ست خو‌یدا راگرتن، به‌دره‌دین هه‌ر چه‌ند کو‌شا نه‌یتوانی گوندیکی ده‌ری شاری ههولیر بکاته ژیرده‌ستی.

سالی ۶۵۶ له ئه‌واخیری زیلقه‌عه‌ده‌هه‌لاکو‌خان به‌ئیتفاقی شه‌ره‌فه‌دین قاقه‌زیک‌ی لی نویسی و له‌گه‌لی ریک‌که‌وت. سوپاهیک‌ی قورسی هه‌لگرت و چووه سه‌ر ههولیر، ئه‌میر ساحیب سه‌لایه که ته‌ماشای کرد له‌گه‌ل هه‌لاکو‌خان شه‌رکردن داوایی په‌شیمانیه‌ی بو مامله‌ت‌کردن کو‌شا، ئه‌هالی ههولیر که ئه‌وه‌یان زانییه‌وه که ساحیب له‌گه‌ل ته‌ته‌ر مامله‌ت ده‌کا، کو‌یونه‌وه و چوونه لای گه‌شیان لی کرد و پییان گوت: به‌هه‌یج جو‌زیک ناخو‌ازین ریگا به‌ته‌ته‌ر بده‌ی که بیته ههولیره‌وه، له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌موو ئه‌هالی له‌شکرکی‌شیان کرد بو پیش به‌ته‌ته‌ر گرتن و ئاماده‌ی شه‌ریبون، له‌ولاشه‌وه هه‌لاکو‌رۆژ به‌رۆژ پروو به‌ههولیر نزیک ده‌بووه‌وه. ساحیب گرتی به‌په‌نهانی قاقه‌زیک‌ی له به‌دره‌دین نویسی و هه‌موو بزوتن و سه‌ره‌وردی ئه‌هالی بو‌تاشکرا کرد و نزیک‌بوونه‌وه‌ی ته‌ته‌ریشی لی نویسی. به‌دره‌دین له‌وه گه‌لیک دل‌ته‌نگبوو، ده‌زبه‌جی نارداراویکی نارد له‌لای هه‌لاکو‌ و به‌مامله‌ت ۷۰ هه‌زار مسقال زیوی داین و ههولیری له ئاشوویی ته‌ته‌ر رزگار کرد و هه‌لاکو‌ی له چوونه ههولیر

ئەمىر موبازار كاك بەگ

ئەمىر موبازار كاك بەگ كە ھەولتېرى خىستە ژېر ھوكمى خۆبەو، كار و پېشەى ھكۆمەتى پىكخست و لەگەل لەشكر و سوپا كۆكردنەو و دلدارى ئومەرا و ئەھالى كوردستان خەرىكبوو، بەدار و عدل كوردستانى خىستە ژېر بارى مەتەو. لەولاشەو كە تاجەدىن فېرارى كرد و چووه لای سەعدودەولەى براى ساحبى دېوانى تەتەرەكان بوو، دەستى بەتەشويشات و قووت پەيداكردن كرد، لەلای تەتەرەكان كرا بەسوپاھدار و سەرلەشكر. سالى ۶۸۳ سولتان ئەحمەد ئېلخانى چوارەم كە نەوہى ھەلاكو بوو، بەنېەتى گرتنى عېراق، سوپاھىكى قورسى ھەلگرت و روو بەعېراق رۆيشت. تاجەدىن كە كەوتبووہ رېزى گەورە ئومەرايانى سولتان ئەحمەدەو لەشكرىكى گەورەى لە كورد و تەتەر ھەلگرت بۆ گرتنى دياربەكر روو بەمووسل بزووت و لەشكرەكەى ئاژۆت، كە گەيشتە مووسل بۆ ماندوو ھەسانەو موددەتېك دانېشتنى قەرار دا، سەعدودەولەى ساحبى دېوانى كورپى مختهس كە لای سولتان ئەحمەد گەورەترىن پياويك و ساحب دېوان بوو. سولتان ئەحمەد بۆ سەر ئەمىر موبازار كاك بەگ دلخۆشى داوہ و تۆلەى ئەستاندەوہى خىستە قېنەوہ و بەھەر كلۆجىك بوو سولتان خرا سەر ھەوہسى چوونە ھەولتېر و قەرارى دا كە ھەولتېرى گرت بېداتەوہ تاجەدىن و روو بەھەولتېر جەلەوى ئەسپى سووراند، ئەمىر موبازار كاك بەگ كە ئەوہى زانىيەوہ خۆى پىكخست و ھەستا پەناى برده بەر سولتان ئەحمەد كە لە بەلای بېارېزىت، كە گەيشتە ئوردوگای سولتان، دەست و پىئەندانى سولتان بەبى ئەھمىيەتى تەماشايان كرد و ئىحتراميان نەگرت. سولتان كە لەوہ ئاگادار بوو، ئەمىرى كوردان پەناى بۆ بردوہ، فېلېكى كرد كە بەخەيانەتى بېگرن، گرتى قاقەزىكى بەزويانى ئەمىر موبازار كاك بەگەوہ بۆ ژن و مندالەى نوېسى كە بەگەيشتنى ئەم قاقەزە پانەوہستن و بچنە لەشكرگای سولتان، لەو دەمەدا مەبەستى سولتان ئەمە بوو كە بەجارتىك ھەمووان بخاتە دەست و بېانكوژى، بەلام بەئارەزووى نەگەيشت، كە ئەمىر موبازار كاك لە فرۆفېلتى سولتان ئاگادار بوو و ھوشيار كراوہ. گرېگورېوس لە تەئىخەكەيدا دەلتى: ئەو ئەمىرە كورده كە تىگەيشت سولتان لە تەكيا فېكرىكى زۆر خەراپى ھەيە، بەچوستى و چالاكى خۆى لەبەر پەنجەيا دەرپەراند و ھەلات و چووه ھەولتېر و دەستى بەتەدارەك گرتن كرد. لەولاوہ ناردراوہكەى سولتان زانىيەوہ كە ئەمىر موبازار كاك لە دەست دەرچوو فرۆفېلتى سولتان سەرى نەگرت، بەنائومىدى لە نىوہى رېگادا

پاشەوپاش گەراوہ و سەربھوردى بەسولتان گوت. سولتان تەماى بوو دەست لە ھەولتېر بەرنەدا، لە بەختى ئەمىرى كوردان زستانى بەسەردا ھات، ئەو سالە بەفر و سەرمایەكى زۆر روويدا، لەشكركىشى بەدژوار دەست دەخرا، بەناچارى روو بە گەرمەسېر بارى كرد و چەند ئاوايىەكى كوردانى كە لەسەر رېگادا بوو، لەپېتشدا خەرج و باجيان لى وەرگىرا لە پاشان تالانكران و ئاوايىەكە وېران كران، گەورە و گچكە و ژن و مندال ھەموو كوژران.

لەولاوہ ئەمىر موبازار كە گەراوہ ھەولتېر پانەوہستا و رووى لە چيا و كېوانى كوردستان كرد، لەشكرىكى زۆرى كۆكردەوہ و بەھەموو دېھات و ئاوايى ھەولتېردا سوورپى خوارد و ھەموو مىللەتى ئەو جىگايانەى كە لە ژېر ھوكمىدا بوو كۆپكردنەوہ و بردنېە نىو قەلای ھەولتېرەوہ تاكو لە ئاشووب و خراپەى ئېلخانىيەكانى بېارېزىت، نەيھىشت نەفەرىك پەعبەت لە دەرەوہى قەلادا بىئىت و ھەموو خزاندە نىو قەلاوہ، بەو جۆرە قووتى سوپاھى زياد بوو، بەدلېكى پاك بۆ بەرابەرى ئېلخانىيەكان موهەبىسا بوون. ئەحمەد ئەرگۆن ئېلخانى ھەوت جارن لەسەر يەك لەشكرى نارده سەر قەلای ھەولتېر و دەرەى دا، چى كرد و نەكرد نەشيا رېگای پى بەرى. ئەمىر موبازار ھەموو جارې بۆيان دەرەكەوت و لە ژېر ديوارى قەلای شارى دوور دەخستنەوہ و كوشتارىكى زۆرى لى دەكردن و دەيشكاندن و بەخۆشى دەگەراوہ نىو شارەوہ، ئېلخانىيەكان لەو شەراندە گەلېك ئەزىەتيان كېشا و مالى شەركەرىكى زۆريان كەوتە دەست، ئەمىرى ھەولتېر ھەرچەندە كۆشا لە زەرەر زياتر چى دىكەيان دەست نەكەوت و بەناچارى دەستيان لە ھەولتېر بەردا و لىياندا رۆيشت. كە ئېلخانىيەكان ھەولتېريان بەجى ھىشت ئەوہل مانگى رەشەمە بوو، ئەمىر موبازار لەگەل رېكى و دامەزراندنەوہى مىللەت و وەتەن خەرىكبوو. چوار مانگى بەسەرچوو، لە مانگى مايسى ئەو سالەدا ۲۰۰ پىاوى شەركەرى فەرەنگى چەلپايى (ئەھلى سەلب) بەئومىدى تالانكردى ھەولتېر چوونە سەر چۆمى زىتى مووسل كە پرد دروستكەن و بېەرېنەوہ، كوردهكانى ھەولتېر كە ئەوہيان زانى كەوتنە ترس و ئەندىشەوہ، بىجگە لە شار بەردان و ھەلاتن چارەيان نەدۆزبەوہ، ئەھالى ھەموو بەكۆمەل چوونە لای ئەمىر و پىيان گوت، ناچار ئەمىرېش بەقسەى ئەھالى خەلەتا و بەجارتى شاربان بەردا و روو بەچياكانى شىمالى ھەولتېر رۆيشتن، لەولاوہ كە ئېلخانىيەكان لەوہ ئاگادار بوون، بەجارتى چوونە نىو ھەولتېرەوہ و ھكۆمەتيان تېدا دامەزراند و لەگەل رېكخستنى ئومور خەرىكبوون. ئەمىر موبازار لەولاوہ كە زانىيەوہ سوپاھىكى قورسى كۆكردەوہ و بەھىتېكى تەواوہو، روو بەھەولتېر لە چياكان چووه خوارەوہ، كە گەيشتە دەشت ئېلخانىيەكان لە قەلادا خۆيان قايم

کرد. ئەمبیری کوردان دەورەى ھەولێری دا، لە پاش چەند رۆژ شەڕ، دوزمى ناچار بەھەڵاتن کرد، ئیلاخانییەکان لە دەورەلێدان و ھەرزبوون و لە قەلا دەرکەوتن، ئەمیر موبازار کەوتە سەریان و گەلێکی لى کوژتن و تالانیکی زۆری لى دەستاندن و لە ئیلاخانییەکان پیاویک خۆی رزگار نەکرد، ھەرچی کوژرا و ھەرچی بەدیل گیرا، کورد بەچاکی تۆلەى خۆیان و ھەرگرتەو، ئەمیر بەو شەڕ گەلێک ھیزی پەیدا کرد، ئەوجا بەچاکی شارى ئاوا کردەو. ئەو شەڕ و کوشتارەى کە کوردانى ھەولێر کردیان بەھەموو لایەکدا دەنگیدا، لە سووربادا عەرەبانى بەدەوى و عەرەبانى جزیرەى عەرەب کە ئەو ھەبان بیست، ھەوای تالانکردنى کوردستانیان کەوتە سەر، گۆیا شارى ھەولێر و پیرانە و کەسى تێدانەماو، ئەوانیش دەچن تالانى دەکەن، بەجاریک و ھەکو مێش پلورەى بەست و کەوتە رینگا، کە گەیشتنە نزیک مووسل بەچاکی لە ئەحوال ئاگادار نەبوون و قووئى کوردان لە ھەولێردا و لە چى حالیکدا نەیانزانیبوو، بۆ ئاگادارى و تێگەیشتنى ۲۰۰ سوارێکیان بەلەز نارده ھەولێرو، ئەمیر موبازار بەچەند سوارێکی کورد بۆیان لە قەلا دەرکەوتنە دەروە. تاتەکان کە وایانزانی بەبێ شەڕ پشتیان لە شار کرد و روویان لە ھەڵاتن نواند، ئەمیر و سوارەى کورد کەوتنە سەریان و دەستیان ھەلنەگرت و شیرى تیشیان کیشا و دەستیان بە تات کوژتنى کرد. لەو ۲۰۰ سوارە ۴یان بەپەرتشانى رزگار بوون. ئەمیر موبازار بەشادی و دلخۆشییەو، بەتالانگرتن گەراو ئەھالى ھەولێر بۆ پیرۆزیایى ھەتا دەرى شار پیشوازىیان کرد و بەکەیفەو چوو نێو شارى ھەولێرەو و لەگەڵ دامەزاندنى حکومەت و ئاسوودەگى پەعیەت خەریکبوو، رۆژ بەرۆژ رووی لە زیادبوون کرد. گریگۆریوس بەراپەریش کە لە چاغى ئیلاخانییەکاندا بوو، کە لە تەئریخى سالى ۱۲۸۶ میلادى لە مەراغە نویسییەو تەو بەزمانى ئاسوورى ھیندە لەو ئەمیرە کوردەى باس کردووە. ئەمیر موبازار کاک بەگ، ھەتا قوبادى بابا ئەردەلان ھەولێرى لەگەڵ شارەزور کرد بەیەک حکومەت، دەوامى کرد. بەئومێدى خودا دەست بەجزمى چوارەم دەکەین، پیتشتینى باس لە ئەمیر شەمسەدین جگەرمتز دەکا.

تەواوبوو

لى وەرگیر - مەئخەز

* التاريخ الكامل - ابن الاثير - عەرەبى.

* مرآت العبر - سعید پاشای دیاربەکر - تورکى.

- * سيرت صلاحیه - عمادى كاتب - عەرەبى.
- * قاموس الاعلام - شمس الدين سامي - تورکى.
- * بەراپەریش: گریگۆریوس (مطران ابو الفرج) - ئاسوورى
- * حرق العين - حافظ أبا خطاب - عەرەبى.
- * دائرة المعارف - بطرس بستانى - عەرەبى.

دیریکی پیشکھوتن

میژووی دوو دهولته تی مه زنی «دوشتیکیباز - هه زانی» یه که له
ئاوریاهه گان - دیاربه کر - ئه رگیش - جزیره - مووسل - ئیدا به ئازادی
و سه ره سستییتی فه رمانه وایبان کردوه.

کرده وهی

داماو (هوسین هوزنی) موکریانی

به ندی یه که م

له سالی ۳۵۶ تا ۴۸۹ ه

دېرېکې

پيشکروتن

مېژووی دوو دهلوتي مازني دوشتيك باز - وهه زباني به
که له آوربايه گان ، ديار به گر ، نه رگيش و
جزيره ، موصل ي دابه آزاد بو سه به سيني فه رمانزه و ابي يا نکر دووه

کرده وهی

داماو (حسين حزنې) هو گر ياني

له سه ر نه رکي چاپخانه ی کوردستان چاپ کراوه
وه که سی دې مافي چاپ کرده وهی نيه

﴿ چاپی دووه - مین ﴾

چاپخانه ی کوردستان

هاله ولید

۲۵۷۴ گوردی (۱۹۶۲)

بەسەرھاتى دامامو

حوسپىن^(۱) كورپى سەيدە بىدوللە تىفى كورپى شىخ ئىسماعىل كورپى شىخ عىساي كورپى شىخ لە تىفى خەزايىبە. نىو بانگى ھەندەرانى «حوزنى» و ناز ناوى كوردستانى «دامامو»، «خەدۆك» و «بىژەن» ۵.

دامامو شەوى پىنچ شەمەى ۲۲ رەبىعى يەكەمى سالى ۱۳۱۱ لە سابلاخ (مەھاباد) دا لەگەرەكى حاجى ھەسەنپان پىي ناو تە ناو مەيدانى ژيانەو.

لەلای باوكى و خالەكانى و قوتابخاناندا، وە چەند سالىكىش لە رووسىيە و ئەستەمبولدا خويىندوويە. كوردى و فارسى و ئارەبى رووسى و ھىندى و ئەفغانى و تركى باش دەزانى. كەمىكىش سەرى لە زمانى فەرانسەيى و ئىنگلىزى دەردەچوو؛ جار جارەش ھەلبەستى دادەنا.

دامامو لە تەمەنى دوازە سالانە بىدا نىشتىمان و كەس و كارى خۆى بەجىھىشت، وەبە رىگى مەرغە و تەورىزىدا رووى لە ئىرەوان و موسكۆ و پەترىسبورغى كرد. دوو سالانى لەويدا رابورد. دوايە بەرەو ھىندوستان و ئەفغانستان و ئەستەمبولى رۆيشت. دوو سالىش بە پىشەى مۆر ھەلەكەندن و خۆشەنوسى لە ئەستەمبولدا رابورد و چەند سالىكىش بۆ خىر كوردنەو ھى شۆپنەوارى مېژوويى لە بەرگى گەرۆكىدا بەھەموو گۆشەو قولىنچىكى كوردستاندا گەرا. لەدويەدا چاپخانە يەكى پوختى بۆ خزمەتى زمان و مېژوو و وپژەى كوردى لە ۱۹۱۵ى زايىنىدا لە شارى ھەلبەسى دامەزراند و بۆ خۆشى دوازە سالانى تىدا مایەو و لەويدا بەپىشەى مۆر ھەلەكەندن و خۆشەنوسى تابلۆ (لوھە) ى زەرد، مۆرى جىل، لاستىك، لەسەر شووشە ناو و تىنەو نەخش و نىگار ھەلەكەندن، زەنگوگرافى، چاپخانە، وە لەسەر ھەموو جوړە كاتىكى نرخداری وەكو زىر و زىو و ئاقىق و ياقووت و پىرۆزە و دور ئەلماس، ناو و نەخش و نىگار ھەلەكەندى رابورد.

ئىتر لە سووربەو لە سالى ۱۹۲۵دا بەمالەو ھاتە بەغدا. لە پاش ۶ مانگان بەھەشتى سەيد تاھى شەمىزى بەسواری فرۆكەى لەگەل خۆى برىدە رواندوزى و چاپخانەكەشى لەويدا بەناوى «مەزەكەى زارى كرمانجى» دامەزراند.

دامامو خۆشى نەدیتوو چارەپەش لەرووى ئەووە كە لە موكرىاندا بىروبارە لەسەر

(۱) ئەو چەند لاپەرەيەم لە بەسەرھاتىكى چەند سەد لاپەرەيەو كورت كردۆتەو.

پىشەكى

و

بەسەرھاتى دامامو «حوسپىن حوزنى» موكرىانى

پىشكەوتن كە مېژووى دوو بنەمالەى بەرزى مېراتى كوردانە كە يەكەمىيان دەولەتى «دۆستىك-باز» ۵؛ لەديار بەكرو ئەركىش و تىلبىس و جزىرە و موسلىدا ھەلەكەوتووە؛ دوو مېنىيان دەولەتى «ھەزبانى» يە لە «ئارەدەوتىل» و «تەورىز» و «مەرغە» و گشت شۆپنەكانى تىر ئازەربايجاندا فەرمانرەوايىيان كردوو. كوردەو و يادگارى مېژووناسى ناودار و گران، دامامو حوسپىن حوزنى موكرىانى برامە و بۆ جارى يەكەمىن لە ۱۹۲۷دا لە رواندوزى لە چاپخانەى زارى كرمانجى خۆماندا چاپكراو. لەرووى ئەووە كە مېژووى «پىشكەوتن» لە مېژە نەماو زۆر بەكەلك و جىگای سوودەو داخووزىش زۆرە، بەمايەى سەرلەندىتى و بەختىارى خۆمى دەزانم كە سەرلەنوئى چاپى كەمەو. بەلكوو بەو ھۆبەو خونچەى رەوانى پاكى برا خۆشى نەدیتووە كەم لەناو گولزارى بەھەشتى كوردستاندا لە خۆشيان بېشكوئى و بگەشپتەو.

ئەو كۆيۈكەنە بېكەنە پېشەوا و سەرۋۆكى خۆيان، دەست بەجى لە ۱۹۴۳د لە لايەن كلكەكانى ئىنگلىزانەو بوختان و شلتاخى دزىتە پىكر او خرايە بەنديخانەو وناجارىش كرا كە بچىتە بەغدا. ئىتر لەوى دەست بەسەر كراو تا كوژتايان نەيانەيتشت كوردستان بېتتەو. بەلان ئىنگلىزان ئەوئەندەشيان پياوئەتى لەگەل كورد كە بۆ بەدناوى و ئاپروو بردنى دەهۆلى كوژارو رۆژنامەى «دەنگى گىتى تازە» يان لەمل كورد. ئىنگلىزى خوينمىرى هەژار كوژ، بەوشيان واز لى نەهيتنا؛ لە ۱۹۴۷د دەرماندا و يان كورد و تالاولى مەرگيان دەرخوارددا.

«داماو» هېچ جورە مندالېكى نەبوو تالەپاش بەجى بىتتىن؛ بەلان يادگارى وى بەجىتتوتون كە هەتا هەتايە نەخوشى نابن و لەناو ناچن و رۆژگاريش دەستەلاتى تەفر و توونا كوردنيان نىيە.

يادگارە چاپكروەكانى داماو «حوسپىن حوزنى» ئەوان:

- ۱- خونچەى بەهارستان (مىژوو)
- ۲- پېشكەوتن (مىژوو)
- ۳- مېرگەى دلان (مىژوو)
- ۴- ناودارانى كورد (مىژوو)
- ۵- ئاورپكى پاشەو (مىژوو)
- ۶- شاهە نشايانى كوردى زەند (مىژوو)
- ۷- كورد و نادرشا (مىژوو)
- ۸- ميرانى سۆزان (مىژوو)
- ۹- كوردستانى موكرىان (مىژوو)
- ۱۰- بەكورتى هەلكەوتى دىرتكى (مىژوو)
- ۱۱- خوشى و ترشى (چېرۆك)
- ۱۲- خوشى و ترشى
- ۱۳- وینەگرى و كۆلېن
- ۱۴- پېشەواى ئابىن
- ۱۵- بەخىتوكردنى كرمى ئاوربشم
- ۱۶- چەند لاپەرەيهەك لە دىرتكى موكرى

داخەكەم چەن پەرتووكىتىكى تر كە لە هەلب و رەواندز چاپكراون خوشيان نەماو و ناوشيانم لەبىر نەمابوون؛ بۆ لىتيان نەدواوم.

بېجگە لەوانەى سەرەو ۱۱ جورە پەرتووكى خەلكىشى چاپكردوو. ۲۱ يادگارى نرخداری چاپ نەكراویش ماون؛ داخى گرانم [دەستى] رۆژگار يارىكارى نەكردووم كە بە چاپكردنيان بەختياريم.

گىوى موكرىانى

سۆپاسیکی زۆر بۆ پەروردگارێکی وابێ که لەسەر هەموو شاهەنشای و نافەریدەییکی فەرماندەییکی بێ پرسیاره. هونەرماندێکی وای بەرزە که وریایی و تیگەیشتنی خستۆتە نێو کەللە ناده میزادانهوه؛ تا بهۆی تیکۆشان و زانیاری ببنه نمونە دەسەلات و توانای پەروردگار.

بۆ نمونە پێشەوه ریتی و هونەرماندێتی بەزادان ئەواندە بەسە که لەناو سێ پەردە تاریک و تنووکدا، لە تنۆکە ئاوێکی کیمای، چ دوو پێکی یەکتا و چ گەوهەرێکی هەتیوی بێ هاوتای لە مانگ و رۆژ جوانتری، لە تیشکی پروناکی زانیی خۆی هیناوتە دی، وە بەهەزاران جوورە خسلی جوانی و نازداری و خوو و پەوشتی چاک و گەورەیی و نازادیی و جوامیری و... رازاندۆتەوه.

بەندە یێ دەسەلات که لە میژە بۆ گرد کردنەوهی شوپنەواری میژوویی کوردان بەناو هەموو گوشە و قوژبێکی گیتی و بە تاییەتی کوردستانیدا گەراوم، بەهەموو هیت و توانایەکی خۆمەوه بەدل و گیان لە پەلو پۆو کۆشەوه دا بووم تا بە پشتیوانی خودای تاک و تەنها لە سەرەتای رۆژیکەوه که میژوو نووسراوتەوه، تا ئەمڕۆ ئەوهی که و دەدەستم که وتوو، کردوو تە کۆمەلەییکی چەند هەزار لاپەرەیی و ناویم ناوه «گەوهەر بیه گانه».

بەلام که لە لایەن ئەرکی چاپییەوه سەرنجم دایه، واکەرکەوت که بە یە کجار چاپکردنی ئەو کۆمەلە گەورەیه، ئەرکیکی گەوره و قورسی هەیه و پێداویستی پوول و دراویکی زۆره و ئەویش لەم رۆژەیدا که ئیسمه له پەواندزی له پەلو پۆو کەوتووین و پەریشانین، هەلناسوورئ. جا لە رووی ناچار بیهوه پارچه پارچه بلاوی دەکەمەوه؛ بەو چەشنه هەموو کەسیکیش دەتوانی بیکرئ و هیچ کەسیش له خۆیندەوهیدا دلگیر نابیت.

ئەو پارچە یەم کردە دووبەند: یەکەمینیان باسی چلۆنی پادشا و فەرمانرەوایانی دۆستیک دەگرێتەوه که له «دیار بەکر» و «ئەرگیش» و «تبلیس» و جزیره و مووسلدا دەستەلاتدار بوون. بەندی دووهمین لەبابەت ژیان و فەرمانداری پادشایانی «هەزبانی» دەدوئ که له «ئاردهوئیل» و «مەراغه» و هەموو پارچەکانی تری «ئاورایه گانی» دا فەرمانرەواییان کردوو ناویشم نا «پیشکەوتن» ی رەگەزی کوردان و فەرمانرەوایی دوو بنه ماله و نازادییان.

بەندی ییکەم

دەولەتی دوشتیگ - باز^(۱)

لە ساڵی ۳۵۶ - ۱۵۴۸۹

گەلیک میژوونووسانی کوردستان که دەستیان (قەلەم) دەگریت، لە پیشی هەموو چتیکی گەوهەری و پیش دەستیان و دەسکە گۆلی تەرازووی گۆتتیان سەلاحەدین و بنه ماله ی ئەیووبییانە. هەرچەندە عەدالەت و سەخواوەتی سەلاحەدین رۆژەلات و رۆژتاوای پر کردوو، ئەو قارەمانە دادوهر و پریشان و شکۆبە ئەک تەنها بە تەنێ مایه ی سەر بلندی کوردانەو بەس بەلکو هەموو موسولمانیک شانازی پێتە دەکات. بەلکو سەرەرای ئەوهش گەلیک پادشا و شاهەنشاهی خواوند سوپا و قۆشەن و تەخت و تاج و دراوی پریشان و شکۆی دیکەش له کوردان هەلکەوتوون و میژیی نوسان که میان لیدوون و لەبەر ئەوهی که کورد بوون، جیگا و پایه ی ئەوانیان بەهیند نەگرتوون. منیش جاری لێرەدا بە کورتی هیندیک له سەردەم و چاخی شاهەنشاهی تیان دەدویم؛ تاکو له خۆیندەوارانی خۆشەویستی کورد ئاشکرا بیت که «شەرەفنامە» و «ئیبین خەلدوون» و «ناسخ التواریخ» ی ئیران وه چەند کتیبیکی تری میژوویی لەسەر ئەوه ریککەوتون چەند شاهەنشاهیکی که لە ژێر عینوانی «دەوری سەلتەنەت» دا بلاو دەکرێنەوه، هەموویان خواوندی سکه بوون و خوتبەیان بەناوی خۆیان خۆیندۆتەوه، وه له ژێر دەستی هیچ بێگانە یەکیدانە بوون. ئەمەش هیندیکە له بەرگی یەکەمی میژووی «گەوهەری یە گانه» که دێرێکی کوردانە وه له دانراوەکانی خێوی زاری کرمانجییە. بەندی یەکەمین باسی حوسینی کوری دوشتیگ دەکات که له ئەرکیش (ئەردیش - ئەرجیش) و «دیار بەکر» و «جزیره» یدا فەرمانرەوایی فەرمووه.

(۱) ئەو نوسخە یە ئەم بابەتە ی له روو نووسراوتەوه، چاپی گیو موکریانییە - ف-

چلۆنی حوسین و ناوی و ژبانی

حوسین کوری دوشتیکی، لهقه‌بی سولتان شوجاع و ناوبانگی «باز» بو. ده‌لین له‌به‌ر ته‌رده‌ستی و چالاک و زۆر هه‌لمه‌ت بردنی بۆ سه‌ر دوزمان هیندیکی به «با» و هیندیکی به «باز» یان ناو ده‌برد.

حوسین پیاویکی زۆر ئازا و به‌سه‌لیقه و په‌زا شیرین و گه‌له‌په‌روه‌ر و دادخواز و به‌حه‌میته و سه‌خی و دل‌فراوان و به‌جهرگ و خوهره‌وشت به‌رز و رووخۆش و به‌سام و دلیر و پالنه‌وان و تیزبیر و خیرخواز و به‌به‌خشیش و تیگه‌یشتوو و زانا بو. هه‌رکه‌سیکی له هه‌ر لاییکه‌وه په‌نای بۆ ببردبايه، په‌ناشی ده‌دا و کۆمه‌کیشی ده‌کرد. ده‌ستی هه‌زار و ده‌ستکورتانی ده‌گرت، له هه‌ر شویتنیکه‌وه هه‌ر لایقه‌وماویکی چووبا به‌لای، به‌ناز و نیعمه‌ت و دل‌تیک پیرشادی و خویشیبه‌وه په‌وانه‌ی ده‌کرده‌وه و به‌بێ خه‌م و په‌روۆش به‌هه‌موو جوهره‌ دل‌خوازیکه‌ی خۆی ده‌گه‌یاند. له هه‌ر لایقه‌وماویکی پیاوانی گه‌وره و به‌هیزی له‌سه‌ر وه‌خه‌ر ده‌بوون، به‌گیان و دل‌ بۆی ده‌کوژان، ده‌نگی پیاوه‌تی و ئازایی و بانگی به‌خشیش و جوانمێری له‌نیوه‌ هه‌موو کوردستاندا بلاویوه. له لای هه‌موو که‌سیک خوشه‌ویست بو، دۆست و دوزمن هه‌زیان لێ ده‌کرد. له جیگایان و ولاتاندا به‌چاکه و پیاوه‌تیان هه‌لده‌گۆت.

حوسینی کوری دوشتیکی له عه‌شیره‌تی «هه‌موودی» له سالی ۳۲۴ له دیاره‌که‌ر له دایک بووه.

دوشتیکی بابی، گه‌وره‌ی عه‌شیره‌ت بو، ئامۆزای دوشتیکی ده‌ستی به‌سه‌ر عه‌شیره‌تی «هه‌موودی» دا کیشا دوشتیکی به‌رامبه‌ری نه‌کرد، چووه‌ نیو شاری دیاره‌که‌ر و به‌مه‌ئمووریه‌تیکه‌ی چکۆله‌ به‌سه‌ری ده‌برد. له سالی ۳۲۸ دا به‌کۆمه‌گی هیندیکی له سه‌روکی عه‌شیره‌تان، دوشتیکیان برده‌وه نیو خۆیان و «ئاوده‌ل» ی ئامۆزایان گرت و عه‌زلیان کرد.

حوسین تاكو عومری ده‌گاته دوازه‌هه‌ سالان له‌کن مامۆستای به‌تاییه‌تی ده‌خویند، دوو سالی به‌سه‌ر له دیاره‌که‌ریدا به‌ته‌حسلی عیلم مه‌شغوول بو.

له سالی ۳۳۹ دا هیندیکی له عه‌شیره‌تان سه‌ریان له دوشتیکی بلن‌کرد. حوسین له‌به‌رئه‌وه خویندنی به‌ردا و رووی کرده‌ نیو عه‌شایری خۆی له حدوودی جزیره‌دا. رۆژتیکه‌ی هه‌تا ئیواره‌ شه‌ریکی وایکرد که هه‌موو تیره‌یه‌کی تیدا واقمان. مندالیکه‌ی وا به‌و

چکۆله‌ییبه‌ی ئه‌وه‌نده ئازا و په‌شید و بێ ترس بیت. له‌به‌ر هه‌لمه‌ت و ئازایی حوسین، دوزمن شکسته‌ی تینده‌که‌ویت و به‌گه‌لیک تالان و خووشی و شادیبه‌وه گه‌رانه‌وه.

له‌وتیوه شه‌هره‌تی بنچینه‌گیربوو؛ رۆژ به‌رۆژ ناوی بلن‌بوو. له هه‌موو لاییکه‌وه پۆل به‌پۆل لێ قه‌وماوان په‌نایان بۆ ده‌برد. دوشتیکی بابی له ته‌ربییته و پریگای چاک نیشاندانیدا قسووری نه‌کرد.

حوسین بۆ ده‌رووشتی خۆی ده‌ستی درێژکرد و هه‌مووی خسته بن ئه‌مر و فه‌رمانیبه‌وه. هه‌موو نزیکان گه‌وره‌یی و حوسینیان قبول‌ده‌کرد. چاکه و پیاوه‌تی و سه‌خواه‌تی، دلی عه‌لمه‌ی جه‌لب کردبوو. له سالی ۳۴۵ دا هیندیکی له جزیره‌ی خسته ژیر ئه‌مریه‌وه. له سالی ۳۴۶ دا چووه سه‌ر «سعیرد» و «بتلیس»؛ له پاش گه‌لیک شه‌روشه‌ر گرتی. له‌وه سه‌فه‌ریدا ناویان نا «با».

له‌به‌ر زوو به‌په‌له‌چوون و شه‌رکردن و قه‌لا و شاران گرتنی وه‌کو «با» چوون و به‌وینه‌ی «باز» تیرووه‌هاتن له دوزمن، پتییان گوت «باز».

هه‌ر له‌وه سالیدا ناوی ئه‌میرییی له سه‌رخۆی دانا. له‌شکر و قشونیکه‌ی که له ده‌ستیدا بوون، کردنیه‌ په‌سمی. ۲ هه‌زار سوار و پیاده‌ی له‌کن بوو. هه‌ر ۳۰۰ ساری خسته بن حوکمی سه‌ر کۆماریکه‌وه؛ ناوی نا «سه‌روک». ته‌واوی سوار و پیاده‌کانی خسته ژیر فه‌رمانی «خودتیه‌ند» ی برای گه‌وره‌یه‌وه.

له سالی ۳۴۸ دا دوشتیکی بابی حوسین وه‌فات ده‌کا. به‌شیه‌یه‌کی چاک له شاری سعیردا ده‌یشارنه‌وه.

ئه‌میر حوسین باز تا سالی ۳۵۶ بێ موقابه‌له و شه‌ر و کیشه له‌گه‌ل ریک‌خسته‌تی په‌عیته و ئومووری حوکمداری خه‌ریک بوو. له جیگایانی دووره‌وه قوه‌تی بۆ په‌یدا بوو؛ گه‌لیک سه‌روکانی کوردستانی موکریان و به‌به‌یان بۆ هات. هه‌مووی به‌ئیحترام و نه‌وازشه‌وه راده‌گرتن. ئه‌رازیکه‌ی که له ده‌ستی دابوو، رۆژ له‌گه‌ل رۆژ ده‌ستی به‌ئاوه‌دانی کرد.

چه‌ند عه‌شیره‌تیکه‌ی په‌وه‌ندی که له ژیر ئه‌مریدا بوون، هه‌مووی له گوند و شاراندا دامه‌زراند و تیجاره‌ت و کپیار و فرۆتن و چاندن و خانووبه‌ریان ده‌ست پتیکرد.

ئه‌میرباز له سعیردا قه‌لای قایم و به‌رزی بۆ له‌شکری بینا نا، به‌هه‌موو پتویستیکه‌ی قۆشه‌نی قایم کرد. له بتلیس له‌سه‌ر چیای شیمالی شه‌رقی شه‌ره‌وه قه‌لاییکه‌ی زۆر چاکی

دامه‌زراند، له ده‌ووری شار دیوارپکی پان و بلندی ریکخست و دوو ده‌روازه‌ی بۆ کرده‌وه. له‌سه‌ر هاتن و چوونی رووباریکی به‌ناو شاردا پاده‌برد.

له‌سالی ۳۵۰ دا چهند قه‌لایه‌کی له ده‌روپشتی بتلیس خسته ده‌ست. «ملازگرت» و «موکس» ی له‌سالی ۳۵۲ که‌وته ده‌ست، هه‌رییک پیاویکی سه‌رۆکی کوردانی له‌سه‌ر دانا.

له‌سالی ۳۵۳ دا هیندیگ گوندی عیسانی ئاین که له که‌ناری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی وان بوون، چووه سه‌ریان و گرتیانی. له ژێر دامینی چیا «سییان» که له رۆژئاوای گۆلی وان واقع له که‌ناری ده‌ریاچه له‌شکره‌زی کرد که بچیتته سه‌ر ئه‌رگیش (ئه‌رگیش)؛ له‌به‌رئه‌وه که له‌شکرپکی زۆری ئه‌میری ئه‌رگیش له شاردا بوو.

ئه‌میرباز نه‌یده‌ویست به‌شه‌ر و کوژتار بچیتته سه‌ریان؛ ئه‌میری دا له‌و جیگا له‌شکره‌دا، شارپکیان دامه‌زراند به‌ناوی باز. به‌یه‌کبوونی سه‌رۆک و گه‌وره‌و سوپاهی، به‌حوسینیان گوت «شاباز». ناوی ئه‌و شاره‌یان نا کرده‌وه‌ی شاباز. ئه‌و شاره له ده‌وری ئه‌یووبییاندا مه‌لیکی عادیل برای سولتان سه‌لاحه‌دین که گرتی ناوی نا عادیل که‌وباز. ئه‌مپۆکه به‌عادیل جه‌واز ده‌ناسریت.

له‌مودده‌تی دوو سالاندا شاری شاباز ئه‌وه‌نده زلبوو که له ده‌روپشتیدا شارپکی و پهدا نه‌ده‌بوو؛ دوکان و بازار و خانووبه‌ره و ئاوه‌دانپکی زۆریان دروست کرد و بوو به‌مه‌رکه‌زپکی کرین و فرۆتن. چهند که‌شتیپکی چاکیان خسته ده‌ریاچه‌وه. مالی کرپاریان له‌وان و ئیران و موکریان و هه‌کاربه‌وه دینا شاباز، چتمه‌کیان تا‌کو لازستان و گورجستان ده‌چوو.

له‌سالی ۳۵۵ دا ئه‌میری ئه‌رگیش به‌له‌شکرپکی زۆره‌وه هاته سه‌ر شاری شاباز. له چوار سه‌عانه رپگایپکی دووری شار هه‌لیدا.

حوسین شاباز له‌شکرپ سه‌روبه‌ر کرد و له ۱۱ی شه‌والدا له شاری ده‌رکه‌وت و له به‌رامبه‌ری دوژمن پاره‌ستا. ده‌سته‌سوارپکی له دامینی شه‌رقی سپانه‌وه ناره‌ سه‌ر رپگای ئه‌رگیشیان له دوژمن گرپدا.

دوژمن له‌وه بچ خه‌به‌ربوو که رپگای لی گیراوه و پشتیوانی له مه‌رکه‌زه‌وه بۆ نایه‌ت. ئه‌و رۆژه هه‌ردووک لا بۆ لیکدان ناماده‌بوون. ئه‌گه‌ر دوژمن به‌گه‌یشتنی شاباز به‌له‌نگازی بوایه، مومکین بوو موه‌فه‌ق بیت؛ چونکو سواره‌کانی شاباز هیشتا نه‌گه‌یشتبوونه جیگای

دلخواز. شاباز هه‌رکه گه‌یشتنی له شه‌ر سستی کرد تا‌کو پشتی دوژمن له هاتوچوون گری ده‌دری. ئه‌و شه‌وه‌ش تیپکی پیاده‌ی بۆ کۆمه‌گی سواره‌کان نارد. سواره‌کان که یارمه‌تیان بۆ هات بوونه دوو ده‌سته: ده‌سته‌یه‌ک له‌گه‌ل هیندیگ پیاده له‌ژێر فه‌رمانی «مه‌ردان» ئه‌میرپکی جزیره‌دا چوونه سه‌ر ئه‌رگیش. هیندیکیشیان له‌سه‌ر رپگای هاتوچوواندا جیگاگیربوون.

که به‌یانپیان به‌سه‌ر داها هه‌ردووک لایان بۆ خوینرژتنی یه‌کتی شالاویان هینا. تا‌کو رۆژئاوا بوون شه‌ر و کوژتاریکی واکرا که باوک کوری خزی نه‌ده‌ناسیبه‌وه. دوژمن له هینر که‌وت و ته‌واو تاریکی پهدا نه‌ببوو، ئه‌میری ئه‌رگیش به‌دیل گیرا و سپا رووی له هه‌لانن کرد. ده‌نگی هه‌لات هه‌لات گویی عاله‌می پر کرد. له هه‌رلا‌ییکه‌وه تیبیان رۆهاتن؛ گه‌لیک پیایان به‌ئه‌سیر گرتن و گه‌لیک ئه‌شیایان به‌تالان هینا ده‌ست. هه‌موو سوپاهی شاباز له تالان و مالی دوژمن تیربوون و به‌شادی و خوشی و به‌مالپکی زۆر و گه‌لیک دیله‌وه گه‌رانه‌وه شاری شاباز. سڅ شه‌و و سڅ رۆژان له‌نیو شاردا شادمانی و چرخان کرا.

شاباز هه‌موو له‌شکره‌که‌ی به‌خه‌لات و دیاری و ئافه‌ربن و به‌خشیش دلخوازی کرد. رۆژی چواره‌م که له شادی به‌شکردنی تالان و مالی دوژمن ئاسوده بوون، شاباز ئه‌میری دایه ۲ هه‌زار سوار و پیاده بۆ کۆمه‌گی ئه‌وانه‌ی که چوونه ئه‌رگیش بکه‌ونه رپگا. له ژێر فه‌رمانی ئه‌میر خوابه‌نده‌ی برابرا به‌رپیکردن؛ بۆ خوشی تا جیگای هه‌لاتنی دوژمنیان له‌گه‌ل چوو. ئه‌میر خوابه‌نده‌ی روو به‌ئه‌رگیش بزووت.

شاباز ئه‌میری دا ته‌واوی له‌شکر و سوپاهی له شاری شاباز ده‌رکه‌ون و بچنه‌ ئه‌و مه‌یدانه‌ی که شه‌ری لیکرابوو. هه‌موو له‌وئ خبه‌وت و خه‌رگیان هه‌لدا.

ئه‌میر خوابه‌نده که گه‌یشته نزیک ئه‌رگیش، ته‌ماشای کرد «ئه‌میر مه‌ردان» جزیره‌ی شاری ده‌وره‌ داوه و هه‌موو رپگایپکی له هاتوچوویان گرپداوه؛ ده‌سته‌جی ئه‌میری دا قاقه‌زپکیان بۆ ریش سپی و که‌یخودایانی شار نووسی که: «ئه‌میری ئیوه له‌کن شا ئیخسیره و هه‌موو له‌شکره‌که‌تان به‌دیل گیراوه. ئیوه‌ش له‌ناو شاردا ده‌وره بدرین و ئه‌زه‌ت بکیشن چاک نییه؛ له هینچ مه‌ترسن و هه‌مووتان لای ئیمه موخته‌ره‌م و خوشه‌ویستن و شابازیش به‌دادو عه‌داله‌ته، هه‌ز به‌زه‌ره‌ر و زیانتان نا‌کا و له رپگای دۆستایه‌تی و مبه‌ره‌بانپیه‌وه پیتان ده‌لیم که شه‌ر مه‌که‌ن و ده‌روازه‌ی شاری بکه‌نه‌وه. ئه‌وه‌نده بزانی ئه‌گه‌ر ۱۰ سال له ده‌وره‌ی ئه‌رگیش دابنیشین، هیشتا به‌جیه‌یشتنی مومکین نییه؛ هه‌تا وه‌ده‌ستی نه‌خه‌ین ناگه‌رپینه‌وه...».

ئه‌هالی جوابیان داوه: «ئیمه بۆ خۆمان حوکمداریکمان له‌نیو خۆماندا قه‌رار داوه و هیچ ئیوه نانسین...».

ئه‌وه جوابه‌یان بۆ شاباز نارد و هه‌موو گفتوگۆیه‌کیان عه‌رزکرد. حه‌ززه‌تی شاباز فه‌رمووی: «له‌گرتنی هه‌راسان مه‌بن، له‌ئه‌زیه‌تدانی ئه‌هالیشدا خۆ بپاریزن؛ هه‌تا به‌که‌یفی خۆیان بپزار نه‌بن لینگ مه‌دنه‌ سه‌ریان».

میر خواجه‌نده له‌هه‌ر چوار که‌ناری دیواری قه‌لای شاره‌وه خپه‌وت و ده‌ستگای هه‌لدا و دانیشته‌. شاباز که‌ ته‌ماشای کرد گرتنی ئه‌رگیش دوور ده‌کیشیت، له‌جیگای له‌شکرگاهی ئاوپکی بیبا نا و ناوی نا «هه‌لات». هه‌موو پیاوان و سه‌رکۆماران و سه‌رۆکان، مال و مندالی خۆیان هینا ئه‌وی. ئه‌وانیش به‌ئاسوده‌یی و عه‌داله‌تگوسته‌ری و که‌یفخۆشی رایان ده‌بوارد. ئه‌وه‌ شاره‌ ئه‌مڕۆکه‌ به‌«خه‌لات» ناو ده‌بریت که‌ که‌وتۆته‌ نیوان شاباز و ئه‌رگیشه‌وه. موده‌ی ۵ مانگیک له‌گه‌ل گرتنی ئه‌رگیش و ئاوه‌دانی «هه‌لات» خه‌ریک بوون. له‌ سالی ۳۵۶ ی هیجریدا ئه‌هالی ئه‌رگیش زۆر وه‌ته‌نگهاتن؛ ته‌ماشایان کرد له‌ جیگایه‌که‌وه کۆمه‌گیان نه‌کردن. هه‌موو سه‌رۆک و سه‌ردارانی شار له‌ شاره‌وه‌ چونه‌ خزمه‌ت ئه‌میر خواجه‌نده. ئه‌ویش به‌لوتف به‌خپه‌هاتنی کردن.

له‌ ۲۲ی په‌ببعدا به‌شادی و خۆشی چونه‌ نیو شاره‌وه. خه‌به‌ری گرتنی شاریان نارد خزمه‌ت شاباز، له‌ناو هه‌ردووک لایاندا شادمانی و خۆشی ده‌ست پیکرا. له‌ ئه‌رگیشدا ده‌ستکرا به‌ته‌رکیباتی له‌شکر و پیکخستنی ئومووری شار.

شاباز له‌ جه‌مادی ۱ دا واریدی شار بوو؛ ده‌رکی داد و سه‌خواه‌تی به‌سه‌ر ئه‌هالیدا کرده‌وه. هه‌موو ئه‌هالی یه‌ک به‌یه‌ک بۆ به‌خپه‌هاتن کردنی چونه‌ خزمه‌تی. له‌ پاش چه‌ند رۆژتیک دارودیواری قه‌لای ده‌ره‌وه‌ی شار که‌ له‌به‌ر ده‌ست لیدانی ویران ببوو، چاکیان کرده‌وه و له‌ نیوه‌راستی شادا خانوویکی شاهانه‌یان بۆ حوکمدار دروست کرد. له‌شکر و قشورن دامه‌زران و سه‌رۆکانی له‌ناو خانووی ئه‌میری پێشوویدا دانیشتن.

شاباز له‌ سالی ۳۵۸ دا به‌ر به‌دیاره‌که‌ بزووت. شاری ئامه‌د و میافاروقینی گرت و هه‌موو قه‌لا و جیگایانی قایمی ئه‌وه‌ ده‌ورپشته‌ی خسته‌ ده‌ست و چونه‌ سه‌ر په‌ها؛ ئه‌ویشی خسته‌ ژێر په‌نجه‌وه. سه‌لته‌نه‌ت و حوکمداری خۆی دامه‌زراند و هه‌موو سنووری خۆی پیکخست.

ئومه‌را و سه‌رۆکانی هه‌سنکیف و جه‌زیره و بۆتان و سروج و نسپین په‌عه‌یه‌تی شابازیان قبوول کرد. میرانی هه‌کاری ده‌ستایه‌تبیان له‌گه‌ل په‌یدا کرد و بنچینه‌ی ریککه‌وتنیان

دامه‌زراند و دیاره‌که‌ری کرده‌ پایته‌خت.

حوسینی برای له‌ ئه‌ردیش دانا. به‌لوتف و ئیحسان و نازادی دلی عه‌ره‌بانی بادیه و سووریای گرتبوو. له‌به‌ر زۆرداری و نه‌ترسانی و نازایی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی به‌غداوه به‌«ئه‌بو شوجاع» یان نیتوورد. له‌سه‌ر مینه‌به‌ران ناوی خه‌لیفه‌ و بازبان خۆینده‌وه. له‌ سالی ۳۶۰ دا دوو پارچه‌ دراوی به‌ناوی خۆی کۆلی و ناوی نا «شوجاعی».

سولتانی میسر موعزودین بیللا له‌ سالی ۳۶۲ دا دیاریکی زۆر چاکی به‌قازی خۆیدا بۆ نارد. پیرۆزی پادشاهی دوشتیکی لێ کرد و ناوی نا «مه‌لیک شوجاع».

هه‌رچه‌نده به‌و ناوانه‌ دلخۆش نه‌بوو، به‌نازایی و ده‌ستووردی خۆی پشت توندبوو؛ به‌لان ناویانگیشی زۆری کۆمه‌گی کردبوو، هیز و قووه‌تی په‌یدا کردن چاکی ده‌ستگرت. له‌ هه‌رلاییکه‌وه له‌سه‌ری خپوونه‌وه. گه‌لیک چاوی له‌ زیادکردنی موڵک بوو؛ بۆ فه‌ری زۆر ده‌کۆشا.

کوران بویه که‌ «به‌غدا» یان گرت. له‌ ته‌ئریخی ۳۶۴ دا چوه‌ سه‌ر ماردین، گرتی و له‌شکرکی زۆری برده‌ سه‌ر مووسل. به‌ختیاری کوری بویه ده‌وره‌ی مووسلی داوو.

مه‌لیک شوجاع له‌گه‌ل به‌ختیار شه‌رپکی خۆیناوییان که‌وته‌ نیوانی؛ شه‌ر که‌وته‌ گه‌ره‌کی غه‌ربی شیمالییه‌وه.

ته‌عه‌به‌ی هه‌مدانی داوای مامله‌تی لێ کرد. له‌به‌ر زۆری دوژمن گه‌رانه‌وه‌ی به‌مه‌سه‌له‌ت زانی؛ به‌سه‌ر قه‌لا و جیگایانی کوردستاندا گه‌راوه. هیندیکی له‌ هه‌کاری گرت و چونه‌ سه‌ر «کاوا» ش که‌ به‌«دارده‌مشت» ناسراوه. له‌ ئه‌حوالی میژیدا له‌ جنووبی ده‌ریاچه‌ی واندا هه‌لکه‌وتوووه. گرتی و چوه‌ سه‌ر قه‌لای وان. له‌ پاش ۳ مانگ ده‌وره‌دانی، گرتی. ئه‌وه‌ بۆ کوردان بوو به‌باندیه‌کی ته‌واو؛ چونکه‌ له‌ ده‌ست ئه‌رمه‌نیاندا بوو، ئه‌وانیشیان له‌ نیوانی وه‌ده‌رنا. له‌ پاش ریکخستنی حکومه‌ت، سه‌عه‌یدوده‌وله‌ی برای کرده‌ حاکم له‌ قه‌لای واندا و گه‌رانه‌وه‌ و چونه‌ ئه‌ردیش.

ته‌ماشای چلۆنی گه‌رانی شاری کرد. پتوبسته‌یه‌کی که‌ به‌ره‌عه‌یه‌ت و ده‌وله‌ت لازم بوو، بۆ جیبه‌جی کردن. حوسینی برای ناونا شه‌ره‌فوده‌وله. موده‌تیک بۆ ئاسوده‌گی له‌ویدا دانیشته.

له‌ سالی ۳۶۶ دا گه‌راوه‌ دیاره‌که‌ری. خاکی کوردستانی له‌ژێر په‌نجه‌ی هیندیکی سه‌رکیشانی هه‌مدانی و کوری بویه و ئه‌رمه‌ن ده‌رخست و هه‌مووی خسته‌ ژێر فه‌رمانی

پادشاهی تی خویه وه. بۆ بلندی و یه کبونیان گه لیک کۆشا.

له سالی (۳۶۷)دا، عه زه ولدده وه له ی بوویه بی له شکرکی زۆری ناره سهر کوردستان له ژیر فه رمانی «ئه بووه فا» ناویکی ئه میری کورداندا. ته عله ب حه مدانی له دهستی هه لات. مندالانی به ختیاریشی له گه ل خۆی هینابوو، په نا بۆ ئه میری نوسیبین ده بن که له تهره ف مه لیک شو جاع بازه وه داندرا بوو.

که شاباز ئه مه ی بیست، به له شکرکی قورسه وه چوه سهر نوسیبین تا کو خاکی خۆی له فیتنه بیاریژی. ته عله ب له خۆی ترسا بوو له گه ل هیندیگ له ئومه رایانی عهره ب له وپوه به دزی خۆیان ده گه یه ننه میافاروقرین. له ویش خۆ ناگرن هه لدین ده چنه «ئه رزنه ی رۆم».

«ئه بووه فا» که ده گاته نزیک خاکی شاباز قاقه زیککی لی نویسی که: «هیندیگ هه لاتوانی فیتنه خواز روویان له خاکی تو کردوه؛ تکاتان لی ده که یین که بۆ لایردنی ئه وانه به گورجی کۆمه گیمان بکن».

شاباز له گه ل عه زه ولدده وه نامه نویسی ده کهن و به دۆستایه تی ریک ده کهن.

له که ناری فوراته وه بۆ ره قه و بیره جک و عینتاب و سۆرک و خاکی رۆمه وه کۆمه گی ئه بووه فای کرد.

ئه بووه فا هه تا چونه ئه رزه رۆم که وتنه سهر ته عله بی حه مدانی و ده ستیان نه که وت و گه رانه وه.

شاباز بۆ نوسیبینی میهمانی بۆ ئه بووه فا دروست کرد و نزیک چوار رۆژان ئیحترامیکی چاکی گرت و گه رانه وه بۆ مووسل.

گه رانه وه ی ئه بووه فا بوو به سه به بی دۆستایه تیکی ته واو له گه ل عه زه ولدده وه. له پاش چهند جاران نووسین و هاتوچۆکردن له نیوانیاندا شاباز ئه بووه فا و کورپی عه زه ولدده وه ی به گریو هینانه دیاربه کر؛ بۆ خۆشی چوه دیتنی عه زه ولدده وه.

له مووسلدا هه موو ئومه را و وزه رایانی عه زه ولدده وه و ئه هالی شاری مووسل بۆ پیشوازی شاباز چونه ده ری و عه زه ولدده وه له بۆ خۆشی له پاشان ده رکه وت. به خۆشی و شادمانیکی ته واو هینایانه نیو شاره وه. که عه زه ولدده وه له چاوی به شانویازو وریایی ئه و پادشا گه وره هیمه ته که وت، گه لیک ئه ندیشه و ترسی که وته دلّه وه. دلی لی پیس کرد، به چاویکی زۆر ناحه ز و دوژمنایه تییه وه ته ماشای نیونیوچاوانی ده کرد.

شاباز که له وریایی و تیگه یشتندا هه موو که س ئافه رینیان لی ده کرد زۆر زوو

تیگه یشت. هه موو چتیکی به ته جره به ده خوارد و ده ست و پپوهندی خۆی تیگه یاندبوو.

عه زه ولدده وه ی به په نهانی ئومه را و سه رۆکانی خۆی راسپاردن که بۆتان هه لکه وت بیکوژن. به لان مه یداننی فیللی که م بوو.

شاباز که شه وی به سه رداهات چاوی له نۆکه رانی خۆی داگرت و به گورجی خۆیان سازکرد. به سی ته پله و نه قاره له مووسل ده رکه وتن. چوونه سه ر ژه نگار (شنگال) و گرتیان و خۆیان تیدا دامه زراند و زوو پیوانی ناره نوسیبین و ره ها و ئه و نزیکانه هه تا له شکر خرکه نه وه. عه زه ولدده وه که ئه وه ی بیست، گه لیککی ترسی لی په یدا بوو.

شاباز قاقه زی مامله تی بۆ نارد و گوئی: «به شه رتی ژه نگار بدا به من له گه ل ده وروپشتی ده ستی لی هه لده گرم». عه زه ولدده وه ده ستی له ژه نگار به ردا، گریوه کانی بدریته وه. باز ناردی به چاکی و خزمه ت و پیاره تی ئه بووه فا و کورپی عه زه ولدده وه ی بۆ مووسل به ری کردنه وه.

مه رجی مامله تیان له سالی ۳۶۸ ی مانگی موحه رهم تا چوار سالان بوو؛ له سه ر ئه مه هه ردووک لایان پیک شاد بوون.

شاباز که ئه و مامله ته ی کرد، له گه ل کوردستانی ئاوریا به گان و ده وله تی هدوبان و ئه میری هه ولیژی بناغه ی دۆستایه تی ریکخست.

شا ئیبراهیمی کورپی مه رزه بان پاشای ئاوریا به گان گرتی بیکه تی له گه ل گرتدا.

شاباز که له هه ر چوار که ناری خۆی ئه مین بوو، له گه ل ئاوی خاک و کیشوه ری خه ریک بوو. قه لای دیاربه کری دروست کرد و دیواریکی به هه ر چوار ده وه ی شاردا کیشا به «بورگ» (برج) ان توندی کرد، له «فیک» دا، کوتادژ (قه لای) یه ک هه بوو له بنچینه وه تازه ی کرده وه.

دژی ماردین چهند جیگاییکی لی رووخابوو؛ دروستی کرده وه. له دیاربه کریدا مزگه وتیکی زۆرچاکی به دوو مناره وه دامه زراند و ناوی نا شو جاعی. قه لای «میافاروقه یین» ی له سه ردا دروست کرد. تا مووده تی سی سالان له گه ل ئاوه دانی و دروستکردن خه ریک بوو. له چیا ی جزیره دا گه لیککی دژ و جیگایانی توندی دامه زراند. بۆ گرتنی مووسل و خاکی عیراق ئاماده یی ده کرد و له شکر و قۆشه نی ساز ده کرد و چاره وانی ته واو بوونی وه ختی مامله تی بوو. رۆژ به رۆژ قوه وت و له شکر پیویستی ده ناره نوسیبین و ژه نگار و خاپوور. له سالی ۳۷۲ دا به ته وای وه خت خه لاس بوو.

عه زولددهوله مرد. شاباز ئەمەى بەدەرفەت زانى، ناردى له هەموو لایینکەوه لەشکرى بەراوکرد و ژەنگارى کرده لەشکرەبز.

سەمسامودەولهى کورپى عەزولددهوله که ئەمەى بیست، گەلێکى ترس لێ پەیدا بوو. بە ئەبى سەعد بارامدا لەشکرێکى زۆر قورسى ناردە سەر شاباز.

له سنوورى ژەنگاردا هەردووک لا بەرامبەرى یەکتەرى لەشکریان راگرت. بە ئەوێل هەلمەت سەعد بارام شکاو پرووى له هەلاتن کرد. لەشکرى باز کهوتنە سەریان تا نزیکى مووسڵیان کردن. بارام خۆى کوتا نیو شارەوه. لەشکرى شاباز له دوو سەعاتیىکى مووسڵدا هەلیدا، بۆ ماندوو حەسانەوهى سوپاهى.

ئەهالى مووسڵ بەتکارکردن دەرکهوتنە دەرەوه و لەبەر شاباز پارانهوه که مۆلەتیان بدا بەمەرجى سێ مانگان شارى تەسليم کەن، هەردووک لا لەسەر ئەوه راوهستان. سەمسامودەوله که ئەو شکانەى بیست، سوپاهێکى بێژمارى بەراو کرد و لەژێر فەرمانى ئەبوقاسم سەعیدى کورپى حاجبدا له خاکى سۆرانەوهى ناردیه سەر خاکی باز. له هەولێرەوه بەچایاندا هیندیک ئومەرایانى کوردستانیان هەلخەلەتاند. له هەکارىبەوه بۆ سەر وان خشان.

شا که ئەوهى بیست، ئەمیر عەلى کورپى پشتووى خێوى دژى فیک، لەسەر لەشکرى مووسڵ دانا و بۆ خۆى چوو شارى «کاواش» (داردەهیشت). له مانگی جەمادى یەكدا له جینگایەكى که بە «بیاجالیا» دەناسرێ، رێگای بەسەعیدى کورپى حاجیب گرت و له پاش گەلێک له دەیلەمیان کوژتن و تالان و مالتێکى زۆر، لەشکرێکى زۆرى بەدیل گرت.

سەعید هەلات و بەهەزار دەرەسەرى خۆى رزگارکرد. له گەلێک جینگایاندا بەشەو دەکەوتەری، هەتا خۆى گەیاندهوه مووسڵ. شاباز ئەو ئیخسیرانەى ناردنە ئەردیش و بۆ خۆیان گەرانەوه دیاربەکر. بەمەشى هیندەى دیکە ناویانگی پەیدا کرد.

ئەهالى مووسڵ بەدڵ حەزبان دەکرد که شار بکەوێتە دەست کوردانى شاباز. له میژبوو بەئاواتەوه بوون له دەست زولمى ئومەرایانى دەیلەم رزگار بن.

باز که هاته دیاربەکر، له مانگی شەعباندا بوو، رەمەزانی بەناسوودەبى بەسەربرد. رۆژى چوارەمى جیژن بۆژەنگار چوو. قاقەزى له ئەهالى نووسى و دلخۆشى دانەوه و گوتى: «هەرچەند حکومەتى بووبەش کوردن و له ئیمەن، بەلان لەشکر و ئومەرای سوپاهى، گەلێکیان له تورکانى دەیلەمن. ئیمە هەر میللەتیکین، هەر من له تورکمانان

چاکترم بۆ ئێوه...» و گەلێکى پەند دا دان.

هەموو ئەهالى لهبەرئەمە بەهەموو گەوره و سەرۆکانیانەوه بەربوونە بێر و ئەندێشەکردنەوه. ئەمەیان بەمەسلەحت زانى که پادشای خۆیان بێت، نەوهک بیانیتیک. بەکۆمەلە دەستورديان کرد و دەیلەمیانیان هەموو دەرکردن و جواپیان نارد بۆ شاباز. شاباز بەلەشکر و هێزەوه له ۱۰ مانگی سەفەرى سالى ۳۷۳ دا بەشادی و خۆشبییهوه چوو نێو شارى مووسڵ و هەموو دەروپشتى قایم کرد و حکومەتى تیدا رێکخست و خۆى وەخرکرد که بچیتە سەر بەغدا و دەیلەمیان لەویش دەرخوا. ناردیه کوردستان، له هەموو کەنارى دەولەتییەوه لەشکرى بەراوکرد و بەچاکی مووسڵى رێکوپێک کرد. گەلێکى داد و بەخشین و پیاوئە نیشانى ئەهالى دا. دەزگای دادخوای لەسەر هەمووان کردەوه. پەردەى بەر دەرگای بۆ هەموو ئەهالى هەلداربووهوه. فەقییر و بێدەست و کەوتوانى بەبەخشیش داين تیرکردبوون. میهرەبانى و دلخۆشى دانەوه و زمانى خۆشى دلێ عاله مى جەلب کردبوو. مزگەوت و عیبادەتخاناییتىکى زۆرى ئاواکردنەوه. له مەجلیسیدا عولما و زانا و پێشکەوتوو و سەرۆکى ئەهالى تیدا دادەنیشتن.

له سالى ۳۷۴ دا بەر بەبەغدا خشا. له نزیک تکریت سەمسامودەوله لەشکرێکى زلى له ژێر فەرمانى زیار شەهرا کوبەدا ناردە بەرامبەرى شاباز. له پاش گەلێک کوژتار زیار هەلات و تەواوى گرانبارى و ئەسبابى شەریان بەجیهیتشت و خۆى کوتا تکریتەوه. لەشکرى کوردان تالانێکى زۆریان دەست کەوت و لەشکرێکى بێژماریان له زیار بەدیل گرت و کەوتنە سەریان و دەورەى تگرتیان دا.

خەلیفە له بەغداوه هیندیک زانایانى بۆ ئیسلامى هەردووک لایان ناردە خزمەت شا. شاباز لەبەر فەرمايشى خەلیفە بەمە رازى بوو که کورپى بووبە دەست له مووسڵ بەردات. ئەوهیان کردە مەرج و سنوورى مولکیان کردە نزیک تگرت.

که زیار دووچارى ئەو شکستەبە بوو، زۆرى لێ دلگیربوو. یەکیکى له لەشکریانى خۆى باتینى (باطنى) که له فیتلکردندا زۆر بەکار بوو، ناردیه مووسڵ که بەجووتیکى دەستى کەوێت باز بکوژیت. ئەویش له تگرت دەرکەوت.

که باز بۆ راوکردن له شار دەرچوو، له یەك دوو سەعاتیىکى مووسڵدا چادریان بۆ هەلدا، ئەو باتینییە پەنای [پێ] برد. هەرچۆنیک بوو شەوئى لەنێو چادردا شیریکى داھنایى، له ترسى گرتنى هەمان بەلێدانى شیرەکه له چادر دەرکەوت. [پێنى وابوو] که

کوشتی؛ به‌لآن شیره‌که له لینگگی باز که وتیموو. زوو خوئی گه یانده ئه و پیاوه. پاسه وان پیتیان زانی و ئه و پیاوه‌یان گرت و پارچه پارچه‌یان کرد.

باز برینی ئه و نه‌نده کاریگهر نه بوو که له کار بکه ویت؛ به‌لآن شه‌ش مانگ به‌ده‌رمان کردنیه‌وه خه‌ریک بوو، تا خوا شیفای دا و چاک بووه‌وه.

له سالی ۳۷۷ دا شه‌ره‌فودده‌وله‌ی بوویه -که حوکمداری به‌غدا بوو- له‌ژئیر ئه‌مری ئه‌بوئه‌سر خواشاده له‌شکرکی زۆری نارده سه‌ریان، هه‌موو عه‌ره‌بی به‌نی عوقه‌یل و به‌نی نومه‌یر بوون.

باز بو‌یان ده‌رکه‌وت. له پاش شه‌ر و کوشتاریکی زۆر په‌ریشانی کردن و هه‌لاتن. خواشاده قاقه‌زبکی له شه‌ره‌فودده‌وله نووسی که چلۆنی ئیمه و سه‌ره‌بهرده‌مان په‌ریشانی و شکان بوو.

شه‌ره‌فودده‌وله له‌شکرکی قورسی له عه‌ره‌بی دیکه بو‌ خپرکرده‌وه، له ئینتیهای سالی ۳۷۸ دا هاته سه‌ر خاکی مووسل. شا «ته‌لیعه‌تووه‌وله‌ی» برای نارده پیش دوزمن، له پاش کوشتاریکی زۆر ته‌لیعه‌ت شه‌هید کرا؛ به‌لآن سه‌رداران کوردان شاردیانه‌وه. له سه‌ر شه‌رکردن راوه‌ستان تاکو دوزمنیان شکاند و به‌شادی و تالانیکی زۆره‌وه گه‌رانه‌وه مووسل. له سالی ۳۷۹ دا هیندی‌ک فیننه که‌وته نیتو کورانی ده‌یله‌مه‌وه و شه‌ره‌فودده‌وله مرد. چهند کورپکی حه‌مدان له سووریا‌دا به‌سه‌ریان ده‌برد، هاتن و گه‌لێکیان له‌شکر له عه‌ره‌بی عوقه‌یلی و نومه‌یر گرد کرده‌وه که بینه سه‌ر مووسل.

به‌خت یاری نه‌کردن و هه‌لاتن و په‌نایان بو‌ محه‌مه‌دی کوری موسه‌یه‌ب، ئه‌میری به‌نی عوقه‌یل برد تا کۆمه‌گیان بکات.

ئه‌هالی مووسل به‌په‌نهانی له‌گه‌ل ئه‌بو‌تاهیری حه‌مدانی رێک که‌وتن و محه‌مه‌د ئیبنی موسه‌یه‌ب، شیخی عه‌شیره‌تی عوقه‌یل پیکه‌وه مه‌رجیان کرد که مووسل له باز وه‌رگره‌وه. مووسل و ده‌وروشستی بو‌ کوری حه‌مدان بچ و نوسیبین و جزیره بو‌ کوری موسه‌یه‌ب بچ. له سه‌ر ئه‌وه هه‌ردووک لایان له‌گه‌ل مووسل رێک که‌وتن. کوری حه‌مدان له رۆژه‌لاته‌وه چوو هه‌ر سه‌ر مووسل.

شاباز بو‌یان ده‌رکه‌وت؛ ئه‌هالی له ژووره‌وه ده‌ستیان به‌سه‌رکیشی کرد. له‌شکر کوردان له‌گه‌ل عه‌ره‌بان به‌شه‌ر هاتن. گه‌لێکیان له کوری حه‌مدان کوژت. بو‌ ته‌ره‌فی رۆژئاوای شار هه‌لاتن، له‌شکر کوردان که‌وتنه سه‌ریان، مووسل ده‌روازه‌ی رۆژئاوایان له کوری

موسه‌یه‌بی عوقه‌یل کرده‌وه و له پشته‌وه شیربان له کوردان نا.

مودده‌ی ۱۰ رۆژان کورد که‌وتنه نیتوانی ئه‌هالی شار و کوری موسه‌یه‌ب و کوری حه‌مدانه‌وه، له شه‌ره‌دا باز له مه‌یدانی کوشتاری‌دا ئه‌سپی سه‌رسمی برد و له سه‌ر زین هه‌لدێرا. له ۲۰ جه‌مادی ۲ هه‌مادا ۳۸۰ هه‌مادا کۆچی دوایی فه‌رموو.

له‌شکر کوردان که ته‌ماشایان کرد بچ پادشا مانه‌وه و نه‌یانزانی چ به‌سه‌ر شاباز هات، که‌وتبوونه نیتوانی ئاواره‌وه. نه رێگای گه‌رانه‌وه‌ی شار و نه چوونی چیسایان هه‌بوو. به‌ناچاری شکسته‌ی تیکه‌وت و مووسلیان به‌ردا و گه‌رانه‌وه دیاره‌که‌ر.

عه‌لی خوشکه‌زای باز که ئه‌میری کوردانی پشتیوی بوو، له فنیک دوو فرسه‌خێک له جزیره دوور داده‌نیشان، له شه‌ره‌دا ئه‌میری نوسیبین و ژه‌نگار بوو، نه‌به‌هیشته‌وه قووه‌ته‌هه‌ بلابیتته‌وه، هه‌مووی خستنه ژئیر فه‌رمانی خو‌یه‌وه.

له‌شکر حه‌مدانی که به‌وه سه‌رکه‌وتن، له نیتو کوژراواندا لاشه‌ی شابازیان دۆزییه‌وه و بردیانه مووسل و له خانووی حوکومه‌تدا به‌مردوویی به‌داریاندا کرد. چهند رۆژتیک به‌داره‌وه ما. به‌لآن ئه‌هالی مووسل گوتیان درۆیه ئه‌وه مه‌لیک شوجاعباز نییه، پیاویکی وا ئازا... به‌لام ئاگادار نه‌بوون له‌مه‌ که قه‌زاوقه‌ده‌ر کومه‌گی... کردبوو، نه‌کو هه‌رگیز... له پاش چهند رۆژان ئه‌هالی لاشه‌که‌یان به‌ئیحترامه‌وه له داره‌که کرده‌وه و بردیان ناژتیان.

عه‌لی کوری باز له سالی ۲۸۱ تا ۴۰۳ هه‌

که مه‌لیک شوجاعباز وه‌فاتی فه‌رموو، مه‌لیک عه‌لی دووباره به‌ناوی دوشتیکی بناغه‌ی حوکمداری خوئی دامه‌زرانده‌وه و ته‌واوی قووه‌ت و له‌شکر خالی خستنه ژئیر فه‌رمانه‌وه، هه‌موو ئومه‌را و سه‌ردارانیشی له سه‌ر وه‌خپوون، پیاویکی ئازا و کاربن و په‌شید و راست و به‌میهره‌بان بوو، ته‌واوی کوردانیکی ئه‌وه خاکی که له‌ژئیر ده‌وله‌تی شوجاع دوشتیکی بازدا بوون، بچ نیگه‌رانی پشتیان گرت. له هه‌موو لاییکه‌وه بو‌ی هاتنه خزمه‌تی و دیاری و پیشکه‌شیان هینا.

له مانگی شه‌والدا کورانی حه‌مدانی به‌له‌شکرکی زۆر و بچ حیسابه‌وه به‌تالان و کوژتار و... که‌وتنه نیتو کوردستانه‌وه. هه‌ر جیگه‌بێکی گه‌یشتنی له بنچینه‌یان ده‌ره‌تیا. زولم و جه‌ور و درنده‌یی و شه‌رزییان له قانونی به‌شه‌ریه‌تدا تپیه‌راند. له ژئیر حوکمداری عه‌بدو‌للای کوری حه‌مدانیدا هه‌یچ نه‌ما که به‌سه‌ر په‌عیه‌ت و بیده‌ست و ژن و مندالان نه‌یکه‌ن. ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌میلله‌تی مه‌زلوومیان کرد، فه‌رهنگ و چه‌لیپان به‌سه‌ر

موسلمانانیا ناندانه هیئنا بوو.

ئهمیر عهلی له میافاروقینه وه له شکری بهراو کردبوو هیندییک چلونی نیوانی ریکده خست. له یهکی مانگی زلیقه عدهدا ئهمیر عهلی به قووه تیکی زیاده وه چونه پیش دوژمن. له پاش کوشتار و پهریشانی دوژمن، عهبدوئلای کوری حمدانی به دهستی کوردان ئیخسیر کرا. ئهو سه رکه وتنه بو میر عهلی سه ربه رزیکی ته وای به خشی، گه لپکی تالان و ئه سباب دهست کهوت و دوژمنی له بهر یهک له توکوت کردن.

له دواي ئهو سه رکه وتنه بلندی و به رزیبه، به ئی احترامه وه عهبدوئلای کوری حمدانی بهردا و ناردیه وه مووسل.

ئه بوتاهیری حمدانی گه لپک له عهبدوئلای برای توندبوو که چۆن گیران. عهبدوئلای پالوانی و نازایه تی میر عهلی بو گپراوه و پیی گوت چاکتر وایه له گه ل میر عهلی دوشتییک مامله ت بکریت. عهبدوئلای بو ئه وه کوشا.

ئه بوتاهیر له شه پرکندا چی بوو، هه موو پییو سستیکی شه ری حازر کرد. له ۱۱ ی سه فهری سالی ۳۸۱ دا له شکریان کرده دوو قوول و بو چونه سه ر خاکی کوردستان ناماده بوون.

میر عهلی بو بهرام به ریبیان له دیار به کر ده رکهوت و له نزیک ژهنگار گه یشته له شکری دوو برایی کوری حمدانی. هه ردوولا له شکریان راگرت و لیکیان دا، گه لپک له کورانی حمدانی کوژران و عهبدوئلای به دیل گیرا و تاهیر بو سووریا هه لات. ته وای له شکریان له دهست میر عه لیدا ئیخسیر کران، مال و ئالات و چتمه کی له شکر و دانه ویله بیکی زور کهوته ژیر دهستی میر عه لیه وه و عهبدوئلای ناردی دیار به کر و به ئه زیهت و ناسازیکی زور توند خستیه به ندیخانه وه.

هه ر به و سه رکه وتنه رانه وه ستا و بهر به مووسل چون. له سالی بیژراوا ۸- ره بیعی یهک- چونه نیو مووسله وه. له ویدا دستی به داد و عدل و سه خا و که ره م کرد و ناوی خوی نا پادشا و جاری ده ولته و ئیستیقلال و نازادی و سککه ی به ناوی خوی لیدا.

له مانگی جه مادی یه کدا محمه دی کوری موسه یه ب چونه سه ر نوسیبن. میر عه لی له شکری هه ناردی سه ری، شه رتیکی شیر ناسایان له گه ل عه ره بان کرد. بیجگه له محمه د عوقه یلی نه بی رزگار بوو، پیاویتیکی به ساغی له دهست کوردان ده رنه چون و هه موویان کوشتن. میر عه لی شا که چلونی ده ولته تی له مووسلدا ریکخست، ئه رده شیری کوری

هورمز که یه کتیک بوو له ئومه رایانی له شکری، به تاییه تی له سه ر مووسلی دانا و گه رانه وه دیار به کر.

پادشای میسر چند مه لاییکی به دیاری و چتی چاکه وه ناردی خزمهت عه لی شا بو تکا کردنی بهردانی عهبدوئلای کوری حمدانی. عه لی شا بو دلخوشی پادشای میسر، عهبدوئلای بهردا، به و مه رجی که له خاکی کوردستانیدا نه مینت و نه چیته وه عیراقیش و له گه ل عوله مایه کانی ناردیه حه له ب.

موقه لید کوری عوقه یلی شیخی عه شیره تی عه ره ب له ته ره ف نوسیبنه وه به له شکریکی زوره وه و به کومه گی به هائوده وله ی بوویه چونه سه ر عه لی شا. وه کو محمه د به نده خوی نه گرت و شکا و بو کومه گی ناردیه کن به هائوده وله. به لان له ده رو پیشتی خاپوور و نوسیبن و ئه و جیگایانه له راورووت کردن رانه ده وه ستان و له شیوه ی رتگریدا له که ناری فوراتدا ده ژیان.

عه لی شا له ته ره ف خه لیفه ی عه باسیبانه وه فه خروده وله یان ناورد. له سالی ۳۹۲ دا هه ر به و جزه به داد و ره شیدی و نازیبه ده ژیان. تا له سالی ۳۹۴ دا له گه ل کورانی بوویه ریک کهوتن و خوتبه یان له سه ر مینبه ران به ناوی خه لیفه ی قادر عه باسی و به ناوی فه خروده وله ئهمیر عه لی شا خوتندراوه.

له سالی ۴۰۳ دا شه ره فودده وله ی کوری بوویه گه لپکی حه ز له فه خروده وله ده کرد و هیندییک عه ره بی به نئه سه د و ئه میرتیکی عه ره بی به قراوش مه شهوور له سنوراندا راورووتیان ده کرد. به کومه گی شه ره فودده وله ی بوویه و فه خروده وله ی پادشای دیار به کر چونه سه ر ئه و عه ره بانه و له نیوه شه ودا شه وی جومعه ی ۱۱ ی سه فهر، فه خروده وله له چادردا کوژرا؛ کهس نه یزانی کت بوو. له شکری کوردان کشانه وه و مووسلیان بهردا و گه رانه وه دیار به کر.

ئه حمه دی کوری مه روانی برای ئه میر شاعه لی وه لیعه هد بوو، به گورجی له ئه وه لی ره بیعی دووه مدا، دهستی به سه ر خاکی خویاندا کیشا و گه لپک دلی ئه هالی و سه ردار و سه رکومارانی راگرتبوو، هیچ که سیک به به راوه ژووی ئه و نه بزوتنه وه. زورچاک له سه ر تهخت دانیشتن.

ئه‌همه‌دی نەسروددهوله له ساڵی ٤٣٠ تا ٤٥٣ هـ

که عه‌لی فه‌خرودهوله‌ی برای شه‌هید کرا - هه‌روه‌ک له پێشدا گوتمان - ئه‌حمه‌د نەسروددهوله له دیاربه‌کرتیدا وه‌لیعه‌هد بوو؛ ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو مو‌لک و ده‌وله‌ت و خاکی عه‌لی کیشا و ئالای پینکه‌تای به‌رزکرد، سکه‌ک و خو‌تبه‌ی به‌ناوی خو‌ی و قادری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی لێدا و خو‌تندیه‌وه. ده‌رگای داد و په‌عه‌یه‌تیه‌روه‌ی له‌سه‌ر ئه‌هالی کرده‌وه. به‌چاکه و نه‌وازش دلی هه‌موو ژێرده‌ستان و ئومه‌رایانی کیشابونه لای خو‌ی و خو‌شی پێ خو‌شه‌ویست کرد. زۆر ئازا و به‌ته‌گبیر و تیگه‌یشتوو بوو، پیاوانی سوپاهی زۆر خو‌شده‌ویستن. له‌گه‌ڵ خوله‌فای عه‌باسییان و کو‌رانی بوویه ناشتی و دۆستایه‌تیه‌کی زۆری هێنا پێشه‌وه. هه‌موو دۆست و دو‌ژمنیه‌کی به‌خو‌شی ده‌لاوانده‌وه، وای نه‌ده‌کرد که هیچ هاوده‌راوسیه‌کی ده‌نگی لێ ده‌رکه‌ویت، زۆری هه‌ز له حی‌شمه‌ت و جیگا و سه‌لته‌نه‌ت ده‌کرد. ده‌لێن هه‌میشه ٣٠٠ جاریه‌ی نایاب و جوانی له سه‌رای حکومه‌تیدا هه‌بوو. له‌گه‌ڵ که‌یف و شادی و به‌خشیش و پیاوه‌تی خه‌ریک بوو. زۆر خو‌ی له خو‌ین پزاندن ده‌پاراست. خۆمه‌تی دینی زۆر کرد. مزگه‌وتانی ئاوه‌دان ده‌کرد و مه‌لا و عوله‌مایانی له مه‌جلیس داده‌نا و چاکه و ده‌ستگیری ده‌کردن. له ساڵی ٤١٠ دا سه‌فیریه‌کی ده‌وله‌تی کوردستان، دوشتیه‌ک نارده ئه‌سته‌نبول کن ده‌وله‌تی رۆم و سه‌فیریه‌کی نارده میسر کن سو‌لتانی میسر و سه‌فیریه‌کی نارده به‌غدا کن خه‌لیفه‌ی عه‌باسییان. ئه‌میر سلیمانی کو‌ری کرده وه‌لیعه‌هدی خو‌ی له‌سه‌ر جزیره و بو‌تانی دانا و بو‌ خو‌شی له میافاروقیندا کو‌شک و باله‌خانه و دیوانی دروست کردبوو. گه‌لێک جارن ده‌چووه دیاربه‌کر و نزیه‌کی مانگیکی لێ داده‌نیشت و ده‌چووه وان و ئه‌ردیش و خه‌لات و ده‌گه‌راوه.

له ساڵی ٤٠٨ دا خه‌لیفه‌ قادر، به‌نه‌سروددهوله‌ی له‌قه‌ب لێنا.

له ساڵی ٤٢٩ فیه‌تنه‌ی تورکمانانی غه‌ز که‌وته نیو ئاسیاوه و به‌سه‌ر کوردستانی ئاوربایه‌گاندا هاتن و ده‌وله‌تی هه‌زبانیه‌یان په‌ریشان کرد و مه‌راغه که پایته‌ختی کوردستانی هه‌زبانی بوو وێرانیان کرد، له‌ژێر فه‌رمانی گوگناش و مه‌نسورا روویان له کوردستانی هه‌کاری کرد و گه‌لێکیان کورد کو‌ژت و زۆریان ته‌تک و سووکی به‌سه‌ر نامووسی روو داپۆشراواندا هێنا.

کورده‌کانی هه‌کاری هه‌موو مال و خانوویان به‌ردا و روویان کرده چیایان و خو‌یان له دژ (قه‌لا) یاندا قایم کرد.

ئه‌حمه‌دشا نەسروددهوله به‌یه‌کیک له وه‌زه‌ره‌یانیدا قاقه‌زه‌یه‌کی له ئۆرتوغرو‌لی سه‌لجوقی نووسییه. به‌غدا، ره‌زاله‌ت و وه‌حشه‌تی تورکمانانی پێ راگه‌یاند، له‌ویدا ده‌لێ: له‌وه ته‌عه‌روزاته‌ی که تورکمانان کردوویانه ده‌ستیان لێ هه‌لناگرم. له پاش نارده‌ی ئه‌وه به‌هه‌موو کورده‌واری راگه‌یاند و خو‌یان خر کرده‌وه و هه‌لمه‌تیان برده سه‌ر تورکمانانی غه‌ز. ١٧٠٠ که‌سیان لێ کو‌ژتن و ٧ ئومه‌را و ١٠٠ سه‌رکو‌ماری تورکمانانیان به‌دیل گرت. ته‌واوی چتمه‌ک و چه‌ک و جلیان لێ تالان کردن. کو‌مه‌له‌ی تورکمانانیان بلاو کرده‌وه. ولاغی سواری و باره‌به‌ریان پێ نه‌هێشتن و هه‌موویان لێ گرتن.

هێندیه‌ک له‌غه‌زی دیکه له‌سه‌ر بلاو بووه‌کان وه‌خه‌ریبون و خو‌یان خزانده‌وه زۆزان. له ساڵی ٤٣٣ دا گوندی بازیدی هه‌سه‌نیه‌یان له رۆژه‌لاتی جزیره و بو‌تانه‌وه تالان کرد و گوندانیان سووتاند.

میر سلیمانی کو‌ری نەسروددهوله که حاکمی خاکی جزیر و بو‌تان و چیای زۆزان بوو، له‌گه‌ڵ مه‌نسوری ئه‌میری غه‌ز که‌وته سه‌روبه‌ندی مامله‌ته‌وه که به‌ئاسووده‌کی له خاکی کوردستان ده‌رکه‌ون.

ئه‌میر مه‌نسور قایل بوو به‌مه‌رجی ئه‌م زستانه له‌وی دانیشن و له به‌هاریدا روو بکه‌نه شام و برۆن.

که مامله‌تی میر سلیمان له‌گه‌ڵ غه‌زبان رێک که‌وت، میوانیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی دامه‌زراندبوو. سه‌رۆک و ئومه‌رایانی غه‌ز له‌گه‌ڵ سه‌رداری گه‌وره‌یان مه‌نسور که هه‌مووی هێنانه نیو ژووره‌وه، میر سلیمان به‌له‌شکری خو‌ی چوارده‌وری گرتن و ده‌ست و پیتی هه‌مووانی گریدان و خستنیه نیو زیندانه‌وه. غه‌زه‌کانی دیکه‌ش - که له‌ناو کوردستاندا بوون - هه‌موویان به‌ره‌و شام و مووسل هه‌لاتن و میر سلیمان وه‌ دوویان که‌وت و کو‌ژتاریه‌کی له ژماره‌ به‌ده‌ری لێکردن و شیریه‌ تینان، هه‌تا له هه‌موو خاکی خو‌ی دوورخستنه‌وه. له پاشان ئومه‌راکانیسه‌ی له سنووری خو‌ی وه‌ده‌رخست و به‌ریدان، به‌لان گه‌لێکی تالان و مالی لێگرتن.

کورده‌انی بشنۆبی له خاکی خو‌یاندا دیسان ده‌ستیان به‌کو‌ژتانیان کردن و بو‌ سه‌ر مووسلیان لێ خو‌ربین و گه‌لێکیان مال و چه‌ک و ئه‌سپ و چوارپێیان لێ گرتن.

له ساڵی ٤٣٦ دا نەسروددهوله دوشتیه‌ک ئه‌میری به‌عیسکانی ئه‌میری کو‌ری هه‌مید که حاکمی «عقره» (ئاگرێ) بوو کرد که بو‌ سه‌ر مووسل به‌خشیه‌ت و قه‌راوشی عه‌ره‌ب له مووسل ده‌رکات.

قەرراوش که تهماشای کرد ناتوانی بهرامبهری ئەمیر عیسکان بکا، به پنهانی چەند پیاویکی چاپلووسی نارده کن ئەمیر حەسەنی مووشکی هەزبانێ خێوی قەلای هەولێر که لە گەڵ ئەمیر عیسکان بە شەر وەرە، ئاکرێ و جزیره و زاخۆت بۆ دەخەمە سەر هەولێر. بە دەسیسە و فیتنه بلندی کرد هەتا هێزی حکومەتی دوشتیکی پێ بشکێنێ؛ چونکو زۆری ترس هەبوو، ئەو دوو ئەمیرە کوردانە یە گەژ یە کدا کردن.

لە و دەمەدا مەلیک عەزیزی بوویە لە دەست مەلیک مالیچار و کورانی بوویە پەنای بۆ نەسروددەولە دوشتیکی برد. بە وەش ئەمەندە ی دیکە دەولەتی دوشتیکی قووەتی پەیدا کرد و پیاوی لە شکرێ زیادکرد و گەلیکیان کۆمەگی نارده کن ئەمیر عیسکان.

قەرراوش که ئەوێ زانی زیادتری کۆمەگی ئەمیر حەسەنی مووشکی کرد؛ بە لانی بە سەر قەرراوش داهاات و هەموو عەرەبیکی لێ دڵگیربوو و لە دەور و پشتهی کشانەوه و لە هەموو لاییکەوه سەرکێشیان لێ کرد.

زەعیموددەولە برای قەرراوش لە گەڵ برازای قورەیشی کورێ بەدرانی کورێ موقەلید لێیان بوو بە شەر و کوشتار و قورەیش سەرکەوت و زەعیموددەولە هەلات و پەنای بۆ ئەمیر سلێمانی دوشتیکی برد.

سەسروددەولە لە میژبوو لە کەلێن دەگەرا که تۆلە ی خۆیان لە قەرراوش بکەنەوه و زوو ئەمری بە ئەمیر سلێمانی کورێ و ئەمیر عیسکانی ئاکرێ دا که لە شکرێکی زۆر خرکەنەوه و بچنە سەر مووسل گورج بە لە شکرێکی قورسەوه هەستا و چوونە سەر مووسل.

قەرراوش بۆیان دەرکەوت. فرسە خێک لە دووری شار بە گژ یە کدا چون. گەلیک لە عەرەبان بە کوژت چون و قەرراوش لە دەست ئەمیر سلێماندا دیل بوو و تەسلیم بە زەعیموددەولە بیان کرد.

زەعیموددەولە که تهماشای کرد دۆزمنی - که کوردن - قووەتیا پەیدا کردووه، ترسا که مووسلی لە دەست دەرکەوێت؛ بە گورجی مەملەکەتی داوه بە قەرراوش و بەریدا و نارديهوه مووسل.

کورد که ئەوێان زانی، ئەمیر سلێمان زۆری پێی دڵگیربوون، بە لانی تەواوی ئەسیرانیان لە گەڵ خۆیان برد و گەرانەوه خاکی دوشتیکی و گەلیکیان مال و چەک و تالان دەست کەوت.

لە پێشدا باسکرا که مەلیک عەزیزی کورێ بوویە پەنای بۆ نەسروددەولە برد، گەلیکیان

ئیحترام گرت و سەراپتیکی تایبەتیا بۆ چۆلکرد و هەموو خزمەتیکی لە دەولەتی کوردانەوه درایی. مەلیک عەزیز پارچە یاقووتیکی زۆر گەوره و بە قیمەتی پێ بوو، نەسروددەولە بە ۱۰۰ هەزار دیناری لێ کڕیوو؛ لە سالی ۴۵۱ دا بە دیاری نارديه کن سولتان توغول بەگی سەلجوقی.

ئەو سولتانە جوابی لێ نارده: بە چ جۆرێکی دەتوانم سوپاسی بە جێبێنم، ئەوێندە دەلێم تا من لە بەغدا سولتان بم، هەر کۆمەگێکم لێ بخوازیت مەرچی لە گەڵ دەکەم که کورتایەتی نەنوێنم».

نەسروددەولە لە سالی ۳۵۴ دا و لە مانگی زیلحەجەدا مرد.

سلیمان نەسروددەولە ی کورێ نەسروددەولە لە سالی ۴۵۳ تا ۴۷۵

که شا ئەحمەد نەسروددەولە مرد، ئەمیر سلیمان لە سەر تەختی باوکی دانیشت و داوودەستووری باوکی گرت؛ بە لانی پایتەختی برده میافارقین و دیاربه کری دا بە سەعیدی برای. زۆر بە چاکی حوکمداریان دەکرد و بۆ لابردنی دۆزمن دەکۆشا. لە سالی ۴۶۰ دا سەعیدی کورێ نەسروددەولە لە دیاربه کردا و هفات دەفەر مووێت. نەسروددەولە ئەویشی خستە ژێر حوکمی خۆیان و هەموو ئوموورێکی رێکخست و لە سالی ۵۷۴ دا کۆچی داوایی فەرموو. لە زەمانی ئەودا هیچ واقیعه بەک نەقهوماوه.

مەنسوروددەولە ی کورێ نەسروددەولە لە سالی ۴۶۵ تا ۴۷۸

که سەعیدی کورێ نەسروددەولە مرد، بە ئەمری سلیمان نەسروددەولە لە سەر دیاربه کر دانیشت. که نەسروددەولە مرد میراتی هەردوو برایی گرت و سککە ی بە ناوی خۆی لێدا و خوتبە ی بە ناوی خەلیفە ی فاتیمییه ی میسر خوێندەوه. ئەو خەبەرە که بە خەلیفە ی بەغدا گەیشت، زۆر پێی عاجز بوو.

لە سالی ۴۷۷ هـ دا خەلیفە ی عەباسی ئەمری بە فەخروددەولە ی نەسر کورێ جەهد تەعلەبی که وەزیری خەلیفە بوو لە میژبوو لە کورانی دوشتیکی دڵگیربوو، لە بەر دەستدرێژی و لینگدانیا بۆ سەر تەعلەبی ئەمیری مووسل، ئەویش لەو بنەمالە یه بوو. هەمان که خەلیفە ئەمری پێدا لە شکرێکی قورس هەلگری و بچیتە سەر دەولەتی دوشتیکی لە دیاربه کر و جزیره دا و بیگریت.

مەنسور دوشتیکی ئەوێ بیست، داوای کۆمەگی لە هیندیکی دراوسی و ئومەرایانی دەور و پشتهی سنووری کرد.

شهره‌فودده‌وله‌ی عوقه‌یلی خیتی موسل بۆ کۆمه‌گی ناماده بوو؛ به‌له‌شکریتی گه‌وره‌وه له‌پیش کوری جوهریر راه‌ه‌ستان، له‌ پاش کوشتار و شه‌کردن مه‌نسورود ده‌وله‌ی دوشتیکی له‌ ده‌ست کوری جوهریر هه‌لات و ده‌وله‌تی دوشتیکی که‌وته ده‌ست کوری جوهریر. له‌ سالی (٤٧٨) ی زیله‌حیجه‌دا مه‌نسورودده‌وله‌ هه‌لات و چوه‌ جزیره. که له‌ ده‌ست کوری جه‌هیر ده‌ریاز بوو، له‌ هیندیکی قه‌لایان و جیگیاندا خۆی قایمکرد و هیندیکی قوه‌تی گرد کرده‌وه و چهند قه‌لاییتیکی له‌ جزیره و بۆتان و هه‌کاریدا له‌ ده‌ستداما.

له‌ سالی ٤٨٩ دا هیندیکی له‌شکری خیتی موسل به‌قورسی له‌ قه‌لای جزیره‌دا ده‌وریان دا، له‌ پاش ده‌وره‌دانی دیواریان کونکرد و چوه‌نه ژوره‌وه. مه‌نسورودده‌وله‌ که‌وته ده‌ست تورکمان برا پگرمشی سه‌لجوقی. له‌ سالی ٤٨٩ دا و له‌ مانگی موچه‌ره‌مدا له‌ ماله‌ جووله‌که‌یه‌ک گرتیان و له‌ به‌ندیان کرد.

٢٨ مانگ به‌لیدان شه‌هیدیان کرد و چوار کوری له‌ پاش به‌جیما. به‌لان ده‌وله‌تیان ئینقرازی کرد و دواپی هات. ١٣٣ سال به‌حوکمداریان رابوارد و سککه و خوتبه به‌ناوی خۆبان بوو.

(به‌یاری خوا به‌ندی بیکه‌م ته‌واو بوو)

به‌ندی دووه‌م

ده‌وله‌تی هه‌زبانی له‌ ئاوربایه‌گاندا

له‌ سالی ٣١٠ - ٥١١ هـ .

که ئاوربایه‌گان که‌وته ژێرده‌ستی عه‌باسییه‌کانه‌وه، عایله‌ی فه‌روخشا له‌ حوکمداری ده‌ستیان کورت بوو، که‌وته ژێر نه‌مری عه‌باسییه‌نه‌وه. ئیبراهیمی کوری محه‌مه‌دی کوری بیژنه‌نی کوری رۆسته‌می کوری فه‌زلوون، تازه‌مانی مه‌هدی که‌وته سه‌روکاری حکومه‌ت و ره‌شیدی کوری کرده‌ والی ئاوربایه‌گان.

له‌ سالی ١١٦٤ ره‌شید ئیبراهیمی کرده‌ نه‌دیم، له‌ حوکمداری عه‌زلکرد. که ره‌شید بوو به‌خه‌لیفه، ئیبراهیمی له‌گه‌ل خۆی برده‌ به‌غدا و کردیه هه‌مه‌کاره‌ی خۆی. له‌ پاش دوو سالان خستیه وه‌زاره‌ته‌وه. له‌ویشدا زۆر بلن‌دبوو، هه‌موو ئوموورتیکی هارونه ره‌شیدی خسته ژێر په‌نجه‌وه.

که ره‌شید مرد، ئیبراهیم له‌ به‌غداوه بۆ ئاوربایه‌گان هه‌لات و له‌ قه‌لای «چران» له‌ کۆنه «لاگیان» (لاجان) دا خۆی گرتوه و کچیکی نه‌میری موتاوی هینا و له‌و کچه کوریتی بوو ناوی لیتنا «ده‌یسه‌م» نه‌و کوره به‌ته‌ریبه‌تیکی شازادانه به‌خپوکر، به‌هه‌موو جوړه ئاداب و حوکمداریک مه‌شقی پی ده‌کرا. له‌ سالی ٢٨٨ هـ دا یوسف ساج له‌ شاره‌زوره‌وه به‌ر به‌ئاوربایه‌گان هجوومی کرد.

ده‌یسه‌م له‌نیوه هه‌موو کوردستاندا ناوی کردبوو؛ هه‌موو که‌سێک بۆ ته‌دبیر ده‌هاتنه‌ کنی و ئومه‌را و حوکمدارانێکی مه‌شوه‌رتیان پی ده‌کرد. یوسف ساج موحتاج بوو له‌گه‌ل ده‌یسه‌م رێککه‌ویت. پیایوی نارده‌ کنی و له‌گه‌ل خۆی رێکخست.

نه‌و ساله‌شی گه‌لێ به‌به‌لا و ناخۆشی بوو. چاو قوولکه‌ و مردن نه‌وه‌نده بوو، لاشه‌ی پیوان سه‌گ نه‌ی ده‌خوارد.

ده‌یسه‌م به‌گه‌لێک شرووتان جوابی داوه. یوسف به‌زۆری کرد و مومکین نه‌بوو به‌پی ده‌یسه‌م روو له‌و جیگیانه‌ بکا. له‌ سالی ٢٩٦ دا له‌گه‌ل ده‌یسه‌م له‌ موباحه‌سه‌دا بوو،

ههتا لهسهر ئهوه كه هه موو ئوموورى لهشكرى له دهست دهيسه مدابى، پىككهوتن و بهكۆمهله روويان كرده ئاوربايهگان.

دهيسه لهگهله كوردانى موخابه ره كرد هه له لايه گيانه وه تاكو درباى قه زوين ته واوى كوردستانى ئاوربايهگان لهگهله دهيسه پىك كهوتن. دهيسه بى ئه زيهت ئاوربايهگانى خسته ژير حوكمه وه تا سالى ۳۰۵ه لهگهله يووسف به پىكته تى حوكمدارى ئاوربايهگان بوون و لهو مودده ته دا ته واوى ئه هالى كرده ته ره فدارى خوئى. هه رچيه كى بوو هه ره دهيسه م بوو.

له سالى ۳۰۴دا يووسف له دهست كهوت و كهس نه ده چوه كنى. له خه لافه تى موقته ديردا «موونيس» ناويكى نوكه رى يووسف ساج ده سيسه يه كى دامه زراندا، به ته شوبقى موقته ديرى خه ليفه ي به غدا روحي هه موو ئه هالى ئاوربايهگانى بولاي خوئى كيشابوو.

كوردستانى ئاوربايهگان رووى له پشيووى كرد و جوولانه وه. له سالى ۳۰۵دا «سبك» ي پياوى يووسف ساج زورى له موونيس كرد ئه و جىگايه ي خسته دهست خوئى. كوردستان ئه و نه ده دى ديكه رووى له تىكچوون كرد؛ تا سالى ۳۱۰ه كوردستان وه كو گىژه لووكه ي ليهات. هه ره لهو ساله دا دهيسه م فيكرى خوئى خر كرده وه و به هيزى خوئى ته كانى دا گوئى هونه رى له هه مووان رفاندا و به گورجى ئه وانى هه موو دربه در كردن و خوئى خسته مه يدانه وه؛ سه رى هه موو سه ره قانى نه رمكرد و دهستى هه موو دهست دريژانى پرى.

ئىستىقلالى كوردستانى ئاوربايهگان

دهيسه م ئالاي بيكه تاي له كوردستاندا به رزكرد. يووسف له نيو گيانيدا ده ژيا. هه موو ئوموور هه ره ئه بوو. يووسف له خوئى گه يشتبوو، به جار يكى دهستى له هه موو ئوموور يكى به ردا؛ هه رچون يكى دهيسه م رازى بوايه، يووسف ده مى نه ده كرده وه. دهيسه م گوشه و قولينچى كى كى كوردستان نه ما نه يگر يت و له شكرى به قوه وت و پياوانى دلاوهرى له سه ره داده ني ت. دونياى ئه مين كرده وه و هه موو ئه هالى هينا وه ژير حوكمى خوئيه وه. له سالى (۳۱۶ه) دا يووسف مرد. دهيسه م بى ره قيب و به رامبه رى بى هاوال ماوه. دهستى به ته شكىلاتى له شكر و مه ئمووران كرد، هه ره كه سى كى له خوئى نزيك و له سه ره مه زه هب و ميلله تى خوئى بوو دايدنه نا. به جار يك به غداى نه ناسى و به ته نه ا ئالاي كوردستانى بلن دكرد. ئه رده وي تل (ئار دوييل) ي كرده پا يته خت و دهستى كرد به پىكو پىكى له شكر و

مه ملكه تدارى و ره عيه ته په روهرى. دهستى عه داله تى كرده وه و ده رگاي زولم و ته عه دداى داخست. هه ركه سى كى بوئى زولمى لى به اتبايه به جه زاي خوئى ده گه ياندا. هه ره چوار كه نارى ئه رده وي تل كرده قه لا و ديوار و خه نده قى كى قوولتى له دره وه ي ديواره كه ي كوئى و پرى كرد له ئاو. هه ره چتى كى كه بو له شكر لازم بوو، رى كى خست. هه موو سه ردار و سه په هدار و مه رزه بانانى له كوردان دانا؛ چونكو له پيشدا هينديك له بىگانان تى كه له به له شكرى ببوو، هه مووى در كردن بى جگه له هينديك ده يله مى نه هيشته وه. له هه ره جىگايى كى كه كه مى ك ترسدار بوو قه لاي لى دروست كرد و گه وره يه كى به له شكروه نارده سه رى. بو ته ماشا كردن و رى كخستنى شار و قه لا و ره عيه ت و له شكرى به مودده تى كى كه به نه فه سى خوئى هه موو ئاوربايهگان گه را و ناوى خوئى نا «شا». لهو سه فه ره دا نوكه رى كى خوئى كه به «وشمگيرى كورى زباد» مه شوور بوو، به دزيبه وه زور كه سى خسته دهست كه له هه قى دهيسه م شادا پيسيه كى بكه ن و فه سادى كى به رباكه ن، به به هانه ي ئه مه وه كه دهيسه م شا ئه شه رى مه زه هب و وشمگير و ئه وانى كه له گه لى رى ككه وتن خاريجى مه زه هب بوون؛ ته عه سووبى ئاينى و فيتته ي مه زه هب بيان خسته پيشه وه.

دهيسه م شا به زووبى گه راوه و ئه و ئاوره ي كوژانده وه و وشمگير له دهيسه م شا رزگار بوو و چوه راجيس و گه لى كى زه ويوزارى خسته دهست و ته پلى حوكمدارى خوئى له راجيس لى دا.

ئو بزوتته وه ي وشمگير بوو به ناگادارى يكى چاك بو دهيسه م شا.

له وه ش گه يشت كه مه يدان نه دات به و جوژه كه سانه، حاكم و قازى و سه ره ههنگ مه رزه بانى له هاو فىكرانى خوئى دانانه سه ركار و به داد و ره عيه ته په روهرى دهستى به حوكمدارى كرد.

له سالى ۳۲۶ه دا «سبكه» ي بى ژراوى پياوى يووسف ساج دووباره هه واى شو رشى كه وته مى تشكيه وه و ناوى خاريجى «باتينى» كرده ئاله ت، گه لى كى كورد له سه ره گر دبوونه وه و ته ماعى كى زورى له رى گاي دينه وه خسته پيش. به دزيبه وه قوه تى كى زورى په يدا كرد؛ تا فرسه تى دهست كهوت، له گه ل ئه و هيزه په لامارى بو گه لى ك قه لا و جىگايانى دهيسه م شا برد. له شكرى ئه و جىگايانه شى له گه ل كهوت. به بى ئه زيه ت زور جىگايانى گرت.

دهيسه م شا كه بو مامله ت كو شا فايده ي نه به خشى، چونكو حه زى نه ده كرد كورد له گه ل

کورد به شه پر بدا. ئەوجاره که به ناچارى له شکرى تى زۆرى خر کردهوه که بچیتته پیش «سبکەرى». له ناکاو له شکرى سبکەرى دەرەى ئەردەوێلى دا دەیسەم شا پیادهى له دەرەزەى رۆژەهەڵاتەوه بۆ دەرخواست و پشتى سبکەرى گرت. له پاش کوژتار و خوین رشتنى تى زۆر، سبکەرى هەلات و پرووى کرده موکران (موقران - موکریان) و پەناى برده بهر ئەمیری دەرەه (میانداو). ئەویش پەنایدا و له شکرى تى تهواوى بۆ گرد کردهوه و پیکهوه چونه سەر دەیسەم شا. له پاش گەلیک کوژتار دەیسەم توانای راورهستانی نهما؛ چونکو تهواوى کوردهواری کهوتنه لای دۆژمنیهوه به ناچارى هەلات و چوو بۆ راجیس (تاران) و پەناى برده بهر و شمگیر که له پیشدا باسکرا که حوکمدارى راجیس بوو. ئەویش پەنایدا و گەلیکی دلخۆشى داوه. بۆ کۆمهگی به شه رتیک لیبی قبول کرد که له ژیر فرمانی و شمگیردا بکریت، دەیسەم شا له بهر ژبانی هاتووی لی قبول کرد و له گەل و شمگیر شه رتنامه یان مۆکرد، که هەر ساله ی ۱۰ ههزار دینار بداته راجیس و ئەویش له هه موو وهختی کیدا له شکرى بداتى و کۆمهگی بکا. له سەر ئەوه له شکرى تى زۆرى دا به دەیسەم شا.

سبکەرى که بیستی دەیسەم به قوه تهوه گه راوله شه رتنامه ی له گەل و شمگیر مۆکردوه، بیجگه له هەلاتن چاره ییکی نهما؛ پرووى خۆی کرده «وان و ئەرگیش» و له و چیا یانهدا هیندیك ئەرمه نى عاسی ببوون، دهستیان کرد به راورووتی ئەرمه نییان و له گەل دهست و پیتوهدى خۆی پرویان کرده زۆزان. دهسته ی ئەرمه نییان لیبیان وه خۆکه وتن و دهستیان کرد به کوژتاریان. له پاش گەلیک یه کتر کوژتن گەلیک پیاوانى سبکەرى و هاوالانى مردن و چەند نۆکه رتیکى پەرشانى له دهستدا ماو له رەزاله تىکی زۆر پیس خۆی گەیانده کن قه لای ترم «ته رگه وه». که «سان» ی کورى سبکەرى له ته رەف دەیسەم شاهه حاکمى ئەوی بوو. ئەویش خاوه ندی لیکرد و له گەل قوه تىکی زۆر چونه سەر قه لای ترم.

میلله تى کوردان که زانییان دەیسەم شا گه راوله سه رتهخت، له سبکەرى وه خرپوون؛ لینگیدیان دانج و شکاندیان.

سان و سبکەرى خویان له پیش رانه گرتن و هەر به کوژتار هەلپان برین، ههتا له خاکی ئاوربایه گانیان بهر به عیراق ئاواکردن. سان پەناى بۆ ناسروددهوله ی حەمدانى مووسل برد و هیندیك پیاوانیشی چونه به غدا و پەنايان بۆ خه لیفه برد.

ناسروددهوله ی حوسینی کورى سه عیدی ئامۆزای له شکرى تى زۆرى دایه سام و سبکەرى و به قوه تىکی زۆرهوه چونه سەر دەیسەم شا. که له مه يدانى شه ردا لیکیان دا

نه یان توانی له به ردهم دهیسەم شا راورهستن و به شکاوی و پەرشانى گه رانه وه مووسل. دەیسەم شا له سەر پەیمانی و شمگیر پابه نده ماوه و حوکمداریی هه موو ئاوربایه گانی له دهستدا بوو، له شکر و قوهوت و گه وره یی رۆژ به رۆژ له زیادى بوو.

یه کیك له وزه رایانى دهیسەم شا که ناوی «عه لی کورى جه عفر» بوو، له دهیسەم شا دلگیربوو، هەلات و چوو قه لای ترم و پەناى برده بهر محمه دى کورى موسافیر که یه کیك بوو له ئومه رایانى دهیسەم شا و له بنه مالە ی میرانى کوردان بوو. له ته رەف دهیسەم شاهه ئەمیری حکومه تى کوردان و ئەرمه نییان بوو؛ له و خاکیدا و له و دەمیدا.

«هۆزان» و «مه رزه بان» که هه ر دوو کیان کورى محمه مد بوون له باوکیان عاسی بوون و تهواوی خاک و سه لته نهت و ئەماره تیان خسته دهست و باوکیان له قه لای ترمدا له به ندی کرد. ئەو دوو برایه له هه موو لاییکه وه دهستیان به سه رکیشی کردبوو. هه رچیکو عه لی کورى جه عفر بوو پەناى برده بهر مه رزه بان و دهستی به فه سادی و ته شویشات کرد و مه رزه بانى خسته سەر هه وه سی سه لته نه تى ئاوربایه گان و به هه زار فیلان تیبی گەیانده.

سه رکیشی مه رزه بان له دهیسەم شا

مه رزه بان چونکو جاهیل بوو به غرووری جحیلی ته فره ی خوارد و به قسه ی عه لی کهوته سه ما و دهستی به قوهوت وه خرکردن کرد. عه لی ته شکىلاتى بۆ کرد و وه زارهت و ئیبداره ی بۆ ته رتیب دا.

هۆی دووری عه لی له دهیسەم شا و ئیتفاقی له گەل مه رزه بان ئەمه بوو که دهیسەم شا له سه ر قه ولی ئەشعەرى بوو، عه لی و مه رزه بان موخالیف بوون؛ عه لی «باطنی» (باتینی) مه زه ب و مه رزه بان شیعه بوون. له سه ر دهیسەم ریک کهوتن و دهستیان به به یانات و ئینزار و ته شویقی خه لئ کرد و ئومه را و گه وره ی له شکرى دهیسەم میان به لوتف و تهمه ع جه لب و به ئەفسانه و درۆ هەلپان خه له تانندن و دهستیان به خو وه خرکردن کرد و زۆر که سیان له سه رۆک و گه وره و سه ردارانى دهیسەم میان هینا دهست. دهقیقه یه ک له فه سادى و ریکخستنی نیفاق غافل نه بوون و قاقه ز و چه په ریان له سه ر یه ک و به دزییه وه دهنارده نیوه راستی کوردستان. دایه له جاسوس و پیاواناردنیان کۆتاهیبیان نه ده کرد، تا فه سادى تى تهواویان خسته ناو له شکرى دهیسەم هوه. که هه موو لایه کیان پرکرد له ته شویقانى فه سادى و ئەمنیه تیبیان له له شکر و سوپا و ئومه رایان حاصل کرد. بانگی شه ر و کوژتاریان لیدا.

مه‌رزهبان به‌نه‌فسی خۆی چوو‌ه نی‌و کوردستانه‌وه و ده‌ستی به‌ته‌شویقات کرد و خه‌لقی مایل به‌خۆی ده‌کرد. کورپیک بوو چاپلوس و عه‌بیار و خۆش‌روو، زوو ئینسانی ئیقناع ده‌کرد. ده‌ری کوردستانی نه‌هیشته‌ نه‌گه‌ڕی.

ده‌یسه‌م که ته‌ماشای کرد که‌سیکی له‌ پشته‌وه نه‌ما و هه‌موو که‌وتنه‌ لای مه‌رزهبانه‌وه و زانی بێ فایده‌ خوی‌ن ده‌ڕۆی، هه‌ردووک ته‌ره‌ف کوردن و کوردان ده‌کوژرین، به‌ناچاری هه‌ستا له‌گه‌ڵ وه‌زیره‌کانی و که‌سانیک‌ی له‌گه‌ڵ چوون، روویان کرده ئه‌رمه‌نستان و په‌نایان بو «سه‌جایی» ی کوری «دیرانی» برد. ئه‌ویش پێشوازی کردن و پیاوه‌تییه‌کی ته‌واوی کرد و زۆر خه‌مه‌تی کردن. مه‌رزهبان که‌ زانی ده‌یسه‌م شا هه‌لاته‌وه، ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو کوردستانی ئاوریا‌یه‌گانیدا گرت و ده‌ستی به‌ته‌شکیلات و زۆری و جه‌ور کرد.

کورده‌واری له‌ کاریکی که‌ کردبوویان، زۆر په‌شیمان بوونه‌وه. ئیختلافاتی مه‌زه‌هب په‌یدا بوو. هه‌رچیکو مه‌رزهبان به‌نه‌فسی خۆی بووه‌ خاریجی و ئه‌وانیش ئه‌شعه‌ری بوون.

ته‌فه‌رقه‌ ده‌ستی پیکرا، زۆری پێنه‌چوو عه‌لی کوری جه‌غه‌ریش ئه‌و حا‌له‌ته‌ی پێ چاک نه‌بوو. ته‌ماشای کرد نه‌ ئی‌داره‌ و نه‌ قه‌واعید و نه‌ زا‌کون و نه‌ ریعایه‌ت و نه‌ گه‌وره‌یی و چکۆله‌یی نی‌یه‌. زانی بێ‌فایده‌یه‌ و له‌م مو‌لکه‌ زایع ده‌بیت. له‌ ژیره‌وه‌ ده‌ست‌بردیک‌ی کرد و چهند که‌سیکی له‌ وه‌زیران و گه‌وره‌ و ئومه‌رایانی هه‌لگرت و به‌ری خۆی داوه‌ لای ده‌یسه‌م شا و پشتی له‌ مه‌رزهبان کرد. ته‌واوی ما‌ل و مندا‌ل و که‌سوکاریان هه‌لگرت؛ ئه‌وه‌نده‌ی له‌شکر و نه‌فه‌ری ده‌یله‌می بوو کوژتیان و ئه‌وی مانه‌وه ئی‌تاعه‌ی ده‌یسه‌م شایان پیکردن.

ده‌یسه‌م شا که‌ ئه‌و خه‌به‌ره‌ی بیست، له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ گه‌وره‌ و پیاوانی خر‌کرده‌وه‌ و هه‌جوومی کرده‌ سه‌ر ئاوریا‌یه‌گان. به‌بێ ده‌سایس و ته‌شویقات ئه‌وانه‌ی که‌ لای مه‌رزهبان بوون هه‌لاتن و خۆیان خسته‌ لای ده‌یسه‌م شا.

عه‌لی کوری جه‌غه‌ر وه‌زیری، ناشتی هینا پێش و ته‌وریزی ته‌سلیم کرد. له‌ ته‌وریزه‌وه‌ به‌ره‌و «ئاردوبیل» چوون.

عه‌لی هه‌لات و چوو‌ه لای مه‌رزهبان و ده‌ستی به‌ته‌داره‌کی جه‌نگی کرد. تا ئه‌و له‌گه‌ڵ مه‌رزهبان خه‌ریکی ئه‌مه‌بوون، ده‌یسه‌م شا که‌وته‌وه‌ ئه‌رده‌وێل.

سالیکی نه‌کی‌شا مه‌رزهبان و عه‌لی ده‌وره‌ی ئه‌رده‌وێلیان دا. ده‌یسه‌م شا که‌وته‌وه‌ ده‌غده‌غه‌، به‌ناچاری ما‌ل و مندا‌لی خۆی هه‌لگرت و چوو له‌ ترم دانیشته‌ و ده‌ستی له‌ حوکمداری هه‌لگرت. موده‌ته‌ی حوکمداریی ئه‌و ۲۱ سا‌ل بوو.

ده‌وله‌تی موسافیر له‌ سا‌لی ۳۳۱ تا ۵۱۰ هـ

ده‌وله‌تی موسافیر له‌ ئاوریا‌یه‌گاندا قه‌راری گرت؛ حکوومه‌تیکی کوردیان ته‌شکیل کرد. بابوای‌پیریان وه‌کو محمه‌د وه‌کو موسافیر له‌نی‌و کورداندا له‌ ما‌له‌ میرانی کورده‌واری که‌ له‌ نی‌وانی ئه‌رده‌وێل و ئه‌ستره‌ بوون، به‌چهند پشت‌تیک‌ی له‌گه‌ڵ بنه‌ما‌له‌ی ده‌یسه‌م شا ده‌گه‌یشتنه‌ یه‌ک که‌ ئه‌مرۆکه‌ به‌ «تالشی» مه‌شه‌هورن.

ده‌وله‌تی موسافیر به‌نی‌وی با‌پیری مه‌رزهبان ده‌کریت.

مه‌رزهبانی پیکه‌م پادشای ده‌وله‌تی موسافیر له‌ سا‌لی ۳۳۱ - ۳۴۶ هـ

مه‌رزهبان کوری محمه‌دی کوری موسافیر له‌ قه‌لای ترم له‌ سا‌لی ۳۱۴ دا له‌ دایک بووه. له‌ سا‌لی ۳۳۱ دا له‌سه‌رته‌خت دانیشته‌.

له‌ سا‌لی ۳۳۲ دا تایفه‌ییکی له‌ عرووسی قافقاز (قافقاز) ه‌وه‌ هه‌جوومیان کرده‌ سه‌ر ئاوریا‌یه‌گان و شاری «هه‌رزع» یان گرت و زۆر که‌سیان کوژت و قه‌تل و عامیان کردن و هه‌یچیان نه‌هیشتن، ژن و مندا‌ل و پیاویان کوشتن و هه‌موو دوکان و ما‌لیان خاپوور کردن.

مه‌رزهبان له‌شکرکیکی زۆر و زه‌وه‌ندی لێ دنه‌نگدان و چوونه‌ سه‌ریان. له‌ پاش کوشتاریکی زۆر ده‌ریان کردن و شاریان لێ خاوی‌ن کردنه‌وه‌، به‌لان عرووسان زۆریان زه‌ره‌ر له‌ کوردان دا. خوداش زوو یارمه‌تی مه‌رزهبانی دا و موه‌فه‌ق بوو.

که‌ حادیه‌ی عرووس ته‌واو بوو، هیندیک ئه‌حوالی کوردستان که‌وته‌ قه‌لقه‌له‌وه‌. مه‌رزهبان له‌ حه‌ره‌که‌ی ده‌یسه‌م شا ترسا و قاقه‌زی له‌ سه‌جایی ئه‌رمه‌نییه‌وه‌ نووسی بو ته‌سلیم کردنی ده‌یسه‌م شا که‌ نه‌وه‌کو دیسان له‌و کیشه‌کی‌شه‌دا ته‌ماعی سه‌لته‌نه‌ت بکاته‌وه‌. سه‌جایی بو‌ راگرتنی جیگای، پادشایه‌کی وا که‌ به‌میوانی له‌ په‌نایدا دانیشتیوو گرتی و به‌ده‌ست به‌ستراوی ته‌سلیمی دوژمنی کرد.

له‌ سا‌لی ۳۳۳ دا مه‌رزهبان ده‌یسه‌م شای له‌ به‌ندێ کرد و له‌ که‌مالی ئیستراحه‌دا ده‌ستی به‌سه‌ر کی‌شا. مه‌رزهبان به‌ته‌واوی و بێ کی‌شه‌کی‌ش حوکمداری کرد، تا سا‌لی ۳۴۶ موده‌ته‌ی حوکمداری ئه‌و سا‌ل بوو. له‌ دوا‌یی زستانیدا کوچی دوا‌یی کرد و کوری له‌ پاش به‌جی‌ما: جه‌ستان، ئیبراهیم، ناسر.

دهولتهی ههزبانى - هوکمدارى ههسوودان

ههسوودان كورپى محهمهدى كورپى موسافير له زهمانج كه مهزهبان بوو به پادشای ههمهدانى و برأى كرده وهليعههدى خۆى، له سالى ناوبراودا جهستانى كورپى مهزهبانى كرده وهليعههدى ههسوودان؛ بهلام بهدزيبهوه وهسيهتى كرد له لای وهزيران و كه لایان و تهنبهه كرده كه من مردم جهستانى كورم پادشايه و وهليعههدى ئه و ئيبراهيم و ناسر بن؛ له پاش ئه وان ههسوودان بكه نه پادشا.

مهزهبان كه له سالى ٣٤٦ دا مرد، وهزيرهكانى له سه ره وهسيهتى مهزهبان جهستانيان كرده پادشا.

جهستان دهستى به تهرتيبات و ئيداره كرد و ئه رده و پيلى كرده پايتهخت.

ههسوودان فيرارى كرد و چوه مهراغه و ئيعلانى حكومه تىكى كوردى موسته قىللى كرد. ههسوودان بو خۆى بوو به پادشايىكى موسته قىل له مهراغه.

جهستان كه ئيستىلاى حكومه تى ئه رده و پيلى كرد، له سالى ٣٤٦ دا دهيسه م شای ده رخت و كوژتى كه نه وه كو ته ماع له هوکمدارى بكا. به لان به كوژتنى دهيسه م شا ئاسوده دانه نيشت؛ كورپىك بوو مايل به كه يف و زهوق و ئاگای له ئوموورى هوکمدارى نه ما. به ته واوى به زهوق و ئاههنگى راده بوارد. ئه و حاله تا سالى ٣٤٩ دهوام ده كا. له سالى ناوبراودا پياويك له ئه ولادى موكته فى بيللاى عه باسى په يدا بوو، دهستى كرد به ئيديعايان و ته شوبقاتى دىنى و ره زای خودا و پيغه مبه ره و ئيجراى شه ريعهت و ئيزه ارى حهق و عه دالهت و فه رمايشاتى خودا و پيغه مبه رانى كرده ئالهت و په رده ي ته زويرى گرت هوه.

دهرکهوتنى فيتنه ي خهلافهت و ئاورى نه سادى

ئه و پياوه ههروه كو ئه جدادى، په رده ي داو و حيله ي گرت هوه. بانگى خودا گه وره يى و پيغه مبه ره حهقى به گوپى كوردانى ساده و دلئى مسكىنى بئى بيردا دا و نيدای حهق و شه ريعهت په رستى كرده زنجيرىكى درؤ و ده له سه. حهلقه حهلقه به نيوى ئيسلاميه يهت و ديانهت دانا و دانه ي ته سبيح و داوى به رمالى بو گرتنى بئى هؤش و هه ژاران داناوه و دهستى به هه لئه تاندىن كرد. دلئى خهلقى به ناوى خهلافهت و ديانهت جه لب كرد، خستيه گوپيانه وه كه خودا منى بو هيدايه تى ئيوه نارده وه و غه بىرى من خودا پياوى چاكى خهلق

نه كرده وه. ئه ولادى پيغه مبه رم و جه ددم منى كرده وه كيل. خولا سه ريگای فيل و ئه فسوونىكى كه به دهرس له مامؤستايان وه رگرتبوو، بو غه ش و ئيخدا عناسى، به شه رتى زيادى له وانيشى به كار برد؛ تا گه ليك پياوانى ئيخدا ع كردن و به موسته جبر بيللا خۆى مه شهوور كرد و جه معيه تىكى زؤرى خسته ژيتر داوى مه كر و حيله وه.

«نه عيم» ئه مبيرى موقران له كيو و ئه رازى مابه بنى ورمى و وانى دايه؛ ئه و زاته ش به ده سايسى وى هه لئه تا و شه رت و شه رو تيان له سه ره ته عه هوداتى ئاتى كرد و ئيتفاقيان كرد كه: من كوژه گيت ده كه م و له شكرت بو وه خر ده كه مه وه ئاوربايه گان بگرين به مولكى بو من بميئته وه، منيش كوژه گيت ده كه م بچؤ سه ره به غدا و بيه به خه ليفه؛ كه بوويه خه ليفه، ئاوربايه گان بو من بيت. موسته جبر به وه رازى بوو.

نه عيم له هه موولا ييكه وه له شكرى بو ده نگدا و ئه سپايى شه ريان ئاماده كرد و روويان له ئاوربايه گان كرد و له كيوانى موقران به ربه ورمى و خۆى و سه لماس هاتنه خوارى. له ولاشه وه جهستانى كورپى مهزهبان و ئيبراهيمى برأى به له شكرىكى زؤروه بو بان هاتن و به رامبه رى له شكرى نه عيميان كرد له دهشتى سه لماسيدا ليكيان دا. له پاش شه ر و كوژتارىكى زؤر نه عيم بئى هيزبوو، هه لات و به په ريشانى به رى خؤيدا كيوان.

هه سوودان ئه و حاله ته ي به فرسه ت زانى و خۆى ئاماده كرد و غارىدا سه ره برازاكانى ئيبراهيم و گرتنى.

ناسر خۆى خسته موقران و دلخؤشى بو موسته قبه ل و پيشوويان، خهلقى خسته ژيتر چهك و سيلاحه وه. له شكرىكى چاكى خر كرده وه و هاته سه ره ئه رده و پيل. له شكرى ناسر له وهختى موحاسه رده دا داواى دراويان كرد. به زمان و حيله رايگرتن تا له گه ل جهستانى برأى بوونه يهك و به ييكده ستى چوونه به رامبه رى ماميان. زؤر كه س كوژران و تالان كران و جيتگايان ويران و كاو ل بوون و له هه ر دووك لايان زه ره ره كهوت و ديسان نه يانته وى به رامبه رى ماميان بكه ن. تاليب به سولج بوون و كهوتنه ژيتر ئيتاعه ي هه سوودانه وه. ماميان قبولئى كردن و ته واوى زهوى و سه لته نهت و گه نجينه و له شكره كيانى خسته ژيتر حوكمى خؤبه وه و ئه وانيشى هه ره يه كه ي خسته سه ره وه زيفه يهك تا به ته واوى ئه ميينى كردن. له دوايى هينانیه ژيتر چنگى خؤيانه وه و به دايكه وه له به ندى كردن و هه موو ئاوربايه گانى خسته ژيتر ده ستيه وه و ئيسماعيلى كورپى خۆى كرده وهليعههدى خۆى و ئه غله ب قه لا و جيتگايانى مه حكه مى دا بئى.

ئىبراهيمى كورى مەرزەبان بۆرگارى براكانى چوۋە مەراغە و لەشكرى كيشا. ھەسوودان كە بىستى، جەستان و ناسر و داىكىيانى كوژت. بەلەز ئەمرى دا بە «جەستانى كورى سەر مەزن» بۆ لەشكر و سوپا خىركردنە و بۆ كوژتارى ئىبراهيم موھەبىيا بوو. لەشكرى بۆ تەواو بوو، چوۋە سەر ئىبراهيم لە مەراغەدا.

ئىبراهيم كە وايزانى ھەلات و چوۋە ئەرمەنستان. لە سالى ۳۴۹ دا كورى سەر مەزن، مەراغەى گرت و ئىستردادى كرد و چوۋە سەر ئەرمەنستان تىكويپىكى دا و تەختوتاراجى لى ويران كردن. ئەو حكومەتەى لەنيوانى لا برد، ئەو زەوى و شارانەى ھەموو خستە سەر مەراغە و بە مەراغەى گرپدان.

لەو چاخ و ھەختەدا خەبەرى مردنى ئىسماعىلى وەلىعەھدى ھەسوودان ھات و بەگوپى ئىبراهيم گەبىشت، دەستى كرد بەقوۋەت و ھەخىركردن و لىنگى دا سەر ئەردەوئىل و گرتى.

ھەسوودان ھەلات و پرووى لە دەپلەم كرد. ئىبراهيم تا حدودى وەدوكتە و تەواوى ئەملاكى مامى زەوت كرد و تالان و مالىكى زۆرى دەست كەوت و گەراۋە قەلاى ترم.

«قاسمى كورى مەنسەلى» بەسوپەھدارى لە تەرەف ھەسوودانەو ھاتە سەر ئەردەوئىل و ديسان گەراندىانەو. قاسم لەشكرى زۆر بوو، چوۋە سەر ئىبراهيم و كوژتارىكى زۆربان كرد. ئىبراهيم نەيتوانى بەرامبەرى بىكات و ھەلات و چوۋە رەى (تاران) پەناى بۆ روكونوددەولەى بوويە برد. روكونوددەولەى بوويە قىبوولى كرد و ئوستاز ئەبولفەزلى كورى عەمىدى لەگەل نارد و بەكۆمەگى سوپا و قشونى داىب و بەجەبەخانەو ھاتن تا ھەموو ئاوربايەگانى گرت و ھەموويان كەوتنە ژىردەستى ئىبراهيمى كورى مەرزەبان.

ھۆكمدارى ئىبراهيمى كورى مەرزەبان

ئىبراهيم بەكۆمەكى روكونوددەولە تەواوى ئاوربايەگانى خستە ژىر ھۆكەمەو. جەستانى كورى سەر مەزنىش ئىتاعەتى كرد و كوردستانى ئاوربايەگان بەجارىك سەريان بۆ دانەواند و بەپادشای خۆبان قىبوول كرد.

كورى عەمىد قاقەزى بۆ روكونوددەولە نووسى كە ھەموو ئاوربايەگانمان كرده يەك وجود و بۆ من رىعايەتتىكى چاك دەكەن. ئەم دەكەى ئاوربايەگان بۆ من بىت و سىكە و خوتبە بەئىتوى تۆ بىت و لە ژىر ئىدارەى ئىوھدا حكومەت بەئەمارەت بەخەمە ژىر ھۆكمى خۆمەو ھەمن بىمە ئەمىريان.

روكونوددەولە حاشاى كرد و لە جوابىدا دەنووسى: «كەسىكى پەنا بۆ من بىنى و تەلەبى

كۆمەگىم لى بىكات، خىانەتى لەگەل ناكەم؛ زوو بگەرتو» لە پاش ئىستراخەتى مەملەكەت، كورى عەمىد گەراۋە. ئاوربايەگان بەموسستەقىللى لە دەست كورداندا ماوہ و ھۆكومەتى كوردى دەوامى كرد. ئەحوالى ئىبراهيم تا سالى ۳۸۰ بەبى دەنگى راپرد. تەئرىخىكى كە لەوئوھ تا دەورى ھەسووزانى كورى كلاس باس بىكا. ۋە دەستمان نەكەوتوۋە. بەلان ئەوئەندە دەزانرەت كە ھەسووزان بوو بەپادشا و لەسەر ھۆكمدارى باقى ما.

ھۆكمدارى ھەسووزانى كورى كلاسى كورى راپىدى

لە پاش برايمى كورى مەرزەبان راپىدى كورى بوو بەھۆكمدار. لە پاش ئەو كلاسى كورى راپىدى بوو بەھۆكمدار. چلۆنى ئەحوالى ئەو ھۆكمدارەمان بەچاكى لى ئاشكرا نەبوۋە. لە ۋەختى نووسىنەوھى ئەم كىتەبەدا تەئرىخىكى كە بەموفەسەلى باسى ئەوانە بىكا دەستگىرمان نەبوۋە. لە سالى ۳۸۰ تا ۴۸۰ ھ بەچاكى ۋە دەستمان نەكەوت. بەلام ئەوئەندەى كە لىمان ديار بووبىت، ھەسووزانى دووھم كە لە سالى ۴۱۵ دا بۆتە ھۆكمدارى كوردستان، ھەروەكو پىشوانى، بەئەمرى ھۆكمدارى راپوارد و لە سالى ۴۲۰ دا خىلىكى عەشائرى توركمانان لىنگىيان داىە سەر ئاوربايەگان.

ھاتنى توركمانانى غەز بۆ كوردستان

غەز قەبىلەيەك بوون لە توركمانانى بوخارا و كەوتنە ژىر فەرمانى سولتان مەھمۇدى سەبەكتەگىن و بلاۋبوونەو ۋ دەستيان بەتالان و كوشتارى ئەھالى ئاسيا كرد و تىپىدا دەم شىرن بوون. گەلنىكىان بۆ لای ئەسپەھان چوون.

لە سالى ۴۲۰ دا ئەمىرى ئەوتىيان كوژت. ئەو ئاجوۋجانە ھىندىكىان بۆ چىباى يەكجار چوون لەكن خوارەزم و ھىندىكىان بۆ ئاوربايەگان جوۋى بوونەو لە ژىر فەرمانى چوار ئەمىراندان: «توقا، گوگتاش، مەنسور، دانا» بەتالانكردن و كوشتار چوونە تەورپز. لە پاشان چوونە مەراغەى پايتەختى كوردستانى ھەزبانى.

لە سالى ۴۲۹ دا لەوئوھ روويان كرده كوردستانى دوشتىك لە جزىرە و دياربەكر. «بوستانى» لە «دائىرەتولەعارىف» دا دەبىتت: زۆر لە تايغەى كوردانى ئەو جىگايانە كۆمەگىان كردن، لەو ۋەختىدا پادشای ئاوربايەگان ھەسووزانى كورى كلاسى كورى راپىدى بوو. ھەسووزان بەھەموو ئىكرامىك پىشوازى كردن و ھەموو ئەھالى و گەورە و ئەعيان ئىستقبالىان كردن و موساھەلە و تەوازوع و ئىكرامىان بۆ نواندن؛ فايدە بەخش

نه بوون. به ته هديد و ترس و شهر و لوتف و مهرحمهت ديسان به كار نه هات. چونكه قهوميكي غه درناوهری كيبوی و موته وه حيش بوون؛ مهنه عهت و دهولهت و پوول و مال و مولك و ئه رازی كوردستانيان ديت، حشمهت و دهبده به و سهروه تيان چاوپيچكهوت؛ هه رچه نده كورده واری رتيگای نه رميان نيشاندا بان، ته ماعيان لي زياتر ده بوون. هه رچه ندى كوردان جه بائهت و بيده ستی و لاوازيبان بو كرد بان، ئه وان چاكثر قوهه تيان نيشان ددها. له شكري تورك له شارستان و دپهاتاندا ده ستیان به رزه زالهت و تالان و كوشتار و ده ستدريژي كرد و بو پيشه وه نزيكيان كرد. تا سالی ۴۲۹ داخيل به مه راغه بوون.

له كوردستاني ئاوريايه گاندا ته شويشات و فيتنه و فه سادبان له عه قل و شه ره فی به شه ری به دهر كرد. ئه وهی ئيسلاميهت پيی ناخوشه و ئه وهی به شه ر ئيكره ای ده كا و حه یوان پيی رازی نييه، ئه و ميلله ته موته وه حيشه ئه دا يان ده كرد. نه چاك و نه خراپ، نه ژن و نه مندال نه مان كه ده ستی زولم و ئه زيه تی ئه و زالمانه يان نه گات. نه ناموس و نه مال ما. كه داخيل به مه راغه بوون قه تل و عاميان كرد. له پيشدا هه تكي ژن و كچی باكيه ريان ده كرد، له پاشانيش ده يانكوژتن. نه قديه و حه یوانات و مال و پووليان تالان كرد. مزگهوت و عيماراتيان سووتاند.

كورده واری كه وایانزانی به دزييه وه وه خپوون و به يهك دلئ ئيتفایان كرد. به گه ل وه خپوون و كوومه كران و ده ستیان به بيير و ئه ندیشه كرد. يهك ده ست بو يهك سوپنديان خوارد. به هه موو جوړيک بو دهرخستنی ئه و فيتنه يه ئيتفایان كرد.

هه سووزانیش له گه ل «ئه بوله يجاى كورى ره يبو دده وله» ئيتفایان كرد و ئه وانیش له گه ل ره عيهت و ته به عه ی خويان رتيك كه وتن. خولاسه هه موو ره عيهت و ئه مير و گه وران يهك ده ست و يهك دل بوون و بو ده فعی ئه و ئه شرار و بيديانه.

ئه هالی كه ئه مه يان كرد، توركان زانيان و جلّه وى هه لائن و فيراريان گرت هه ست و به ره و ره ی (تاران) چوون و ته ركی كوردستانيان كرد. ئه هالی له هه موو لايتكه وه تيبان خوړين و ده ستیان به كوژتاريان كرد.

هه سووزان له ته ورتزه وه قيامی لي كردن. ئه وانه ی كه ئيقامه تيان كردبوو، خويان خستبووه ژيتر عاده تی كورديشه وه خه لاس نه بوون و كوژتيانن؛ هه تا كوردستانيان له و فه سادانه پاك كرده وه. له سالی ۴۳۲ تا سالی ۴۳۹ له هه موو خاكيتكي كورده واریدا كوشتار بوو. له سالی ۴۳۲ دا زه ويانی كوردستانيان پاك كرده وه. كوردستان له پاش ئه و شه ره ش تا ۱۴ سالان به ره حه تی و سه ربه ستی له ژيتر فه رماني هه سووزاندا رايوارد.

- ئيستيلای دهولهتی سه لجووقيان له ئاوريايه گاندا -

بنه ماله ی سه لجووقيان، توركيكن كه له نيوانی چين و توركستان به ره وه ندى ده ژيان. ئه وان توركماني ته ته ر و خه تا و غه ز بوون، كه وا خريپوونه وه.

سه لجووقی عه شيره تتيكن له غه ز. بو به يان پي ده لئين سه لجووقی كه سيكي كه پيشره وی كرد ناوی سه لجووق بوو. ئه و بنچينه ی حوكمداری بو دامه زراندن؛ له به رئه مه به و ناوه يان ده ناسن.

سه لجووقی له ولاتی خویدا هينديكي سه ركيشی كرد له پاشان هه لالت و چوه جوندی نشاپوور له سه ر جه يحوون. له وئ موسلمان بوو. ئه و دهر و پشته ی خسته ده ست. كه سانيتكي كه نه ياری بوون لا بييردن و به ئاسووده گی بوو به به گيتكي چكوئه و له ويدا مرد.

ئورتوغروولی كورپی مكایلی كورپی سه لجووق له گه ل مه سهوود [سه بوكته گين] به شه ر هات و به سه ريدا زالبوو. خوړاسان و نيشاپووری لي گرت و كرديه پايتهخت. له سالی ۱۵۳۲۹ ناويان نا مه ليك موعه زه م.

مه سهوود له شكري خر كرده وه و له گه ليان به شه ر هات و تيشكا و سه لجووقی سه ركه وتن و له وئوه روويان له خاكی ئيران كرد. ئاوريايه گان و خووزستان و كوردستان ئه وانه يان گرت.

له سالی ۱۵۴۶ ئه رتوغروولی سه لجووقی رووی له ئاوريايه گان كرد و ته مای ته ورتيزی هه بوو. هه سووزانی كورپی كلاسی كورپی راويدی پادشا بوو؛ پايتهختی ته ورتيز بوو. پيشوازی له ئورتوغروولی كرد و به هه موو سوپاسي كه وه ئيتاعه ی كرد و خوتبه ی به ناوی وی خوینده وه، سه رداريكي خو ی به گرتو له لای ئورتوغروول دانا.

له و ته ئريخه دا كوردستاني ئاوريايه گان كه وته ژيتر ئينتدابی سه لجووقيا نه وه، ته واو به موسته قیللی نه ما و له ژيتر ئيداره ی ئه واندا ده ژيا. له سالی ۱۵۷۰ يا ۱۵۵۸ هه سووزان وه فات ده فه رمووی، ئيبراهيمی كورپی له سه ر ئومووری حوكمداری دانا.

ئيبراهيمي كورپی هه سووزانی دووهم

كه باوكی مرد له سه ر عه هدی ئه و وئيداره ی سه لجووقيايان ده وامی كرد و به ئه مری حوكومهت راگه يشت. ئه حوالی ئه و به بيدهنگی رابرد. له سالی ۱۵۹۰ ئيبراهيم وه فات ده كا.

ئهحمه دئیلی کوری ئیبراهیم کوری هه سووزان

ئه میر ئهحمه دئیلی کوری ئیبراهیم ساحیبی مهراغه و به عزی لهقه ته عاتی ئاوربایه گان بوو. له پاش باوکی بوو به پادشا و پایتهختی برده مهراغه، تا سالی ۵۱۰ به پهحه تی و سه رهستی راییوارد. پیاویتک بوو به شه هامت و ساحیب ئیقتدار و سابیت قهدهم و رهشید و مودده بیر و بهحمه میت و وهته نپهروهه و میلله تخواز و بهئه خلاق و عادیل و بۆ پیشکه وتنی کوردان دهکوشا. له ته عمیرات و ئاوه دانی و تهرتیباتدا ساعی بوو.

له سالی ۵۱۰ دا تهفته گین ساحیبی دیمه شق بۆ زیاره تی سولتان دپته بهغدا. ئومهرا و پادشایانی کورده واری بۆ دیدهنی هاتبونه بهغدا و له سهرای سولتان محمه مهدی سه لجووقیدا میوان بوون. هه رهچیکو سولتان محمه مد بوو له ئه میر ئهحمه دئیل دهترسا؛ چونکه رۆژ به رۆژ له ته رهقی و پیشکه وتندا بوو. ئه ندیشه و فیکری لئ دهکرد و به هانه ی بۆ پهیدا نه ده بوو؛ له زاهیریشدا ده رهقه تی نه ده هات. خولاسه له دلدا هه راسی لئ هه لگه رابوو، تا ئه و رۆژه به به هانه ی هاتنی ئاقابه گ و ده عوه تی ئه میر عه داله تپه نا و ته واری ئه میرانی کوردستانی کرد و به دزیبه وه ده ستووری دا به هیندیک له نوکه ران و ده ساییسیکیان چاکرد و به قه راراتی هاتوو دامه زرا که ئه میری موعه زه م بکوژیت. یاقووت ساحیبی «معجم البلدان» ده بیژیت: «رۆژی زیفاهت هه موو میرانی کوردستان له مه جلیسدا دانیشتبوون و ئه میر ئهحمه دئیل له ته نیشته ئاقا به گ بوو. له ناکا و پیاویتکی په ریشان دهستی راستی به په رۆ به سترابوو، وه کو بریندار بیته و ابوو، هاوار و گریان وزاری ده ست پیکرد و به زه لیلی ده پاراوه و دادو بیته داد و ئه مانیتکی بوو که ئه و هه موو مه جلیسه ته حه یوری کرد و ده لئ: «ئامان ده خیلویم بگه نی»، ئه میر ئهحمه دئیلی سافدل و به مه رحه مه ت دلئ پی سووتا و غافل له حیله و درۆ شه فه قه تی کرد و له جیگای خوئی ته کانیدا و چوو دهستی بگریته. ئه و زالمه له خودا نه ترسه، خه نه ره یکی رووتی له ده ستدا بوو، شالووی برده سه ره میری کوردان و خه نه ره یکی حه واله ی سینگی میری کرد. میر گرتی و خه نه ره که ی له ده ست ده رخست و به زه وی دادا و خه نه ره یکی له زگی ئه و حه رام زاده یه دا و ورگی دری، یه کیتکی دیکه لنگی دا سه ره میر، ئه ویشی خست و خه نه ره یکی گه یانددی و ئه ویشی کوژت. هیشته له سه ره ئه و بلنده نه بووه یه کیتکی دیکه ش هه لاته سه ری؛ ئه ویشی کوشت. ئه م حه ره که یه له ئه هالی مه جلیس زۆر خو ش هات و ئافه رینییان له ته ره دهستی و ره شاده تی ئه میر کرد و ده نگی «چاکت کرد چاکت کرد» له میرانی کوردان په یدا بوو.

ئاقا به گ له م حادیسه یه ترسی لئ په یدا بوو، وه یزانی که ئه و داوه بۆوی داندراوه و سولتان بۆ کوژتنی ئاقا به گ ئه و فیله ی خسته پیشه وه.

ئاقا به گ له م فیکره دا بوو دی که سولتان به دزیبه وه ئیشاره ی کرده کوژتنی ئه میری کوردان. یه ک ده فعه هجووم کرا سه ره ئه میری وه ته نپهروهه. له پاش چه ند که سه ییک برینداری و کوشتن، ئه میر به دهستی مونا فیقانی به دنیبه ت شه هید کرا و ئومه رای کوردان یه ک ده فعه تیکچرژان و قهستی سولتانیان کرد و وه بهر نه که وت.

له پاش چه ند که سی کوشتن، ئاقا به گ لیتی مه علوم بوو که ئه و بۆ کوردانی به ده بخته؛ شه رتی بی... و بی غیره تانه که به ئاشکرایی ناتوانین کار بکه ن و که س بکوژن، میهمانی خو بان سه ره ده برن.

له پاش ئه میر ئهحمه دئیل، حکومه تی کوردانی هه زبانی ده وامی بوو تا سالی ۶۵۴. ئه و وه خته ی که هۆلاکو خان ئاوربایه گانی وه کو باقی شاره کانی ئاسیا گرت، ئه وده می پادشای کوردانی هه زبانی له مه راغه دا و کچیتکی ئه و عائیله یه بوو. ئومه رای مه غۆل ئیستیلائی ئاوربایه گانیان کرد و مه راغه بوو به پایتهختی ئیلخانییان.

حوکمدارانی کوردانی ئاوربایه گان به رایبی و دوایی ئه وان له ته ئریخی موفه سه لئ ئاوربایه گانماندا به دووردریژی به یاریده ی یه زدانی پاک باسی ده کریته.

(به پشتیوانی خودا ته و او بوو)

سه رچاوه کان:

- ۱- شه ره فنامه ی. ئه میر شه ره فخانئ بتلیسی. به فارسی.
- ۲- مرآت العبد (ته ئریخی عمودی)، سه عید پاشای دباربه کری، به تورکی.
- ۳- معجم البلدان، یاقووت حه مه وی. به عه ره بی.
- ۴- دائره المعارف، بیترۆس بوستانی. به عه ره بی.
- ۵- ته ئریخی ئیبن خه له کان، قازی عه بدوله رحمانی هه ولتیری.
- ۶- ته ئریخی هه کاری و بۆتان و بادینان. به زمانی فارسی. کرده وی عه بدوله رحیم هه کاری- ده ستنوسه.
- ۷- ته ئریخی موفه سه لئ نازه ر بایجانی کوردستان. به پینوسی میرزا ئیبراهیم قازی سابلانغی. به زمانی فارسی. ده ستنوسه.

تاریخی هوکمدارانی بابان

له کوردستانی شاره زوور و ئه رده لاند

له سالی ۶۳۶ ی هجرییه وه هه تا سالی ۱۲۷۴ هـ

س . ح . م . ک . ی . ن . ۱۹۲۰

له منه وه وینه یی به دبه ختی یادگاری چاره ره شی
میینه ته وه به غه م و دهر د و داخه وه له رۆژی ره شی

تاریخ حکمرانی

بابان

له مورخستان

شماره زور و نه راولا ندا

له سالی ۶۳۶ ی هجره وه

هه تا سالی ۹۲۷۴ ه

پیشدهستی

له بهر ئه وهی که له پیشه‌نگی به‌رگی یه که می «ئاو پێکی پاشه‌وه» دا به‌دوور و درێژی له میژوو مایه‌ی ناو و جیگا و زه‌وی شاره‌زوور زۆر قسه‌هاژۆترا، به‌پێوستم نه‌زانی له‌م جزمه‌دا دووباره‌ی بکه‌مه‌وه. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی خوینده‌وارانی ئه‌م جزمه‌ نه‌زان نه‌بن، هینده‌یان عه‌رز ده‌که‌م که. ئه‌م خاکه‌ پیرۆزی و پر مه‌ینه‌ته‌ی پشت و په‌نای کوردانه‌ی فریادپه‌سه له سالانی دوو هه‌زار و دووسه‌د و هه‌شتا و شه‌ش پێش میلادی عیساوه له دهستی جه‌وری هه‌مورایی که به‌سه‌ر کوردستاندا درێژ بوو، کوردپێکی له‌و جه‌وره‌ هه‌لده‌هاتن له‌ خاکی کێوانی ئه‌کباتان و زاغۆسدا خۆیان په‌نه‌هان ده‌کرد، کۆبونه‌وه و شارپێکی گه‌وره‌یان ئاوا کرد و ناویان نا «شاره‌زوور». هه‌ر خاکی که وتبووه ژێر په‌نجه‌ی ئه‌و کوردانه‌وه به‌شاره‌زوور ناسران.

کورده‌کان له‌و خاکه‌دا گه‌ردبوونه‌وه و مودده‌تی په‌نجا و پینج سال ده‌وامی کرد هه‌تا هه‌موراییان گرت و کورتیان و ئه‌و پۆژه‌یان نیو نا نه‌ورۆژ.

ئه‌و خاکه‌ پۆژ به‌پۆژ ئاوه‌دان بوو و ته‌ره‌قی کرد، هه‌تا زه‌مانی ئه‌سکه‌نده‌ر. ئه‌و شاره‌ له‌ ته‌ره‌ف ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه به‌ئاو، قوم کرا و وێران بوو. که ئه‌و جیگایه‌ ئه‌مپۆکه‌ به‌ده‌ریاچه‌ی زرتیار (خولبار) ده‌ناسرێ.

خاکی شاره‌زوور له‌ پۆژی ناولیتانییه‌وه هه‌تا ده‌وری ئیسلامی عیباره‌ت بوو له‌ ئه‌کباتانه‌وه شه‌رقه‌ن و زاخۆ غه‌ریه‌ن و ده‌ریاچه‌ی ورمی شیماله‌ن و خاکی بابیل و خاکی ئیلام جنویه‌ن. به‌لام له‌ پاش ئیسلامییه‌ت له‌ قرمیسینه‌ [و] هه‌تا زتی گه‌وره و له‌ جه‌به‌ل حه‌مرینه‌وه هه‌تا خاکی موکری، له‌ ده‌وری عه‌باسیه‌کاندا هیندپیک جار خوزستانیش و ئه‌لوه‌ند و دینه‌وه‌ر به‌شاره‌زوور ده‌ژمێردان؛ ئه‌و حاله‌ هه‌تا ده‌وری چه‌نگیز ده‌وامی کرد. هه‌روه‌کو له‌ به‌رگی یه‌که‌م و دوویه‌می ئه‌م کتێبه‌دا باسکران و درێژه‌ی قسه‌مان پێ دا‌بوو.

له‌ پاش ده‌سته‌لاتی چه‌نگیزه‌کان خاکی شاره‌زوور بوو به‌ پینج پارچه‌ و هه‌ر پارچه‌ یه‌ک چۆمپێکی گه‌وره‌ی کوردستانی کرده‌ تخووب. هه‌روه‌کو له‌ خاپووره‌وه هه‌تا سه‌ر زتی گه‌وره به‌ «بادینان» و له‌ زتی گه‌وره هه‌تا زتی گچکه به‌ «سۆران»، له‌ زتی گچکه‌وه هه‌تا دیاله

به‌ «بابان»، له‌ پۆژه‌هه‌لاتی دیاله‌وه هه‌تا هه‌مه‌دان به‌ «ئه‌رده‌لان» وه له‌ شیمالی زتی گچکه‌وه هه‌تا جا خه‌توو به‌ «موکریان» ده‌ناسران.

شاره‌زوور که له‌ پاش ئیسلامی تخووبی پۆژئاوای زتی گه‌وره بوو، بوو به‌ چوار پارچه‌؛ هه‌ریه‌ک که‌وته ده‌ست مندالێکی نیرینه‌ی بابا ئه‌رده‌لانی که دامه‌زرتنه‌ری بنه‌مائه‌ی بابان و ئه‌رده‌لان و سۆران و موکریانه‌؛ هه‌روه‌کو له‌م کتێبه‌ به‌دوور درێژی لیتیان ده‌دویم.

قه‌لا و شاره‌زوور که له‌ ده‌ست بنه‌مائه‌ی باباندا بوو، ئه‌مانه‌ی ژێره‌وه عه‌رز ده‌کرین: «زه‌لم» شه‌میران، هاوارسیمان، راودان، گولعه‌نهر، نه‌وی، می‌شیله، مه‌هران، ته‌نووره، هه‌ولیر، خه‌فتیزه‌کان، کلوس، نشکاش، سروچک، سینه، حه‌سه‌ن ئاوا، قزیلجه، قه‌رده‌اغ، شارباژێر، دینه‌وه‌ر، ده‌رته‌نگ، قرمیسین.

یه شموت له سهر ئه و قه راره دهستی له شاره زوور هه لگرت.

قوباد له تهرهف هه لاکۆ خانه وه به «بابا» ناونرا؛ یه عنی بابی گه وره. یه شموت له قه بی له سهر زیاد کرد و پیتی گوت بابا ئه رده لان؛ یه عنی بابه گه وره یکی که پیتی ده لاین نیر. ئه و جا به قوباد بیان ده گوت بابا ئه رده لان و ئه و له قه به ی بۆ بوو به ناو؛ و به حوکمداری شاره زوور ناونرا. بابا ئه رده لان له گه ل پیکخستن و دامه زرانندی حکومه ته که ی خه ریک بوو.

بابا ئه رده لان له عه قل و ته دبیر و کاربینی و مه شه وه تدا زۆر تیگه یشتوو بوو. له زرنگی و نازاییدا یه که پیاویک بوو دلێ کورده کانی گرت. به به خشین و نازایی ناوبانگی ده رکرد. که م که مه له شکر و گه نجینه و مائی زیاد کردن. ته واوی شاره زوور پارچه یه ک له قرمیسینی خسته ژیر حوکمه وه. له گه ل ئیلغازیه کان ئیداره یه کی چاکی ده کرد. له سالی ۱۶۷۵ د قوباد مرد. کلۆل که کوربه گه وره ی بوو له جیگایدا به حوکمداری دانیشته.

حوکمداری کلۆل کوری قوباد بابا ئه رده لان

که قوباد مرد، کلۆلی کوربه گه وره ی به حوکمداری قه راری گرت و له دامه زرانندی میللهت و ئیداره یدا بوو. براکانی نه ختیگ ته مای سه رکیشیان کرد. کلۆل به ته دبیر و چاکه، زوو فریایان که وت، پیتی پی گرتن. مه یدانی بزووتنی پی وه ته نگه تیان و بی دهنگی کردن، به به خشین نه یه تیشته بکه ونه کیشه وه؛ به نه سیحهت دايمه زرانده وه. کلۆل به بی شه ر و ئه زبهت ۲۵ سال به حوکمداری به سهری برد و مه مله که تی به ئاسوده گی ئیداره کرد، سالی ۱۶۹۹ مرد.

حوکمداری خدر کوری کلۆل

که کلۆل مرد، خدر له سهر حوکمداری شاره زوور قه رارگیربوو و دامه زرا و دهستی کرد به ئومووری حوکمداری و له گه ل له شکر پیکخستن خه ریک بوو. مه مله که تی روو له ئاوه دانی کرد و به ره به ره له هه موو لاییکه وه ئاسایش و ره عیه ته په روه ری دهست پیکرد.

هه تا سالی حه وت سه د و بیست ده وامی کرد؛ که مرد ئیلیاس کوری خدر بوو به حوکمدار. له پاش ئه و خدر کوری ئیلیاس کوری خدر له سهر ته ختی حوکماری دانیشته.

له دوا ی ئه و حه سه ن کوری ئیلیاس که وته سه ر حوکماری شاره زوور. له پاش ئه و بابلوی کوری حه سه ن شه حنه تی شاره زووری دهست که وت و مرد. له دوا ی بابلوی کوری ئه و که

به ندی یه که م

حوکمداری ئه رده لان له شاره زووردا

سالی ۴۹۸ حکومه تی کوردی دوشتیگ له دهست کوری جهیردا وه رگه را و مه نسوور شاه به دهست تورکمانه وه به کورژت چوو. چوار کوری له پاش به جیما. یه کیتیگان که ناوی فه یروز بوو په نای برده لای سه رخابی کوری به دری حه سه وه ی که پادشای شاره زوور و دینه وه ر بوو.

مودده تیک له نیو عه شیره ته کانی گۆراندایا به سهر کرده یی رابوو. ئه و فه یروزه مودده تیکی دوور له خزمهت ئه و پادشایانه به سهری برد.

له پاش ئینقرازی حکومه تی حه سه وه ی [که] سالی ۱۶۳۰ د ناوی خوی نا قوباد ساسان. فه یروزی کوری مه نسووری دوشتیگ که له پیداش هه وا ی حوکمداری بنه ماله ی خوی له ده ماغدا بوو ده جو لاه و به قوباد ساسان ناوبانگی کرد. له نیو کوردی گۆرانه وه روو به شاره زوور چوو، به په نهانی خه لکی له سه رخوی گرد کرده وه و له چیاکاندا قوه تیکی زۆری په یدا کرد. له نزیک «گول عه نهر، هه له بجه و خولباره وه» روو به کیتو و چیاکان خشا و که وته چیا یانی ئاوربایه گانه وه.

موزه فه ره دین گوکبه ری خیتی هه ولیر که ئه وه ی زانییه وه، له شکر تیکی قورسی نارده سه ری و له نزیک قه لای «نهوی» له شکر هه ولیر شکا.

ئه و زاته روژ به روژ هیزی په یدا کرد و له شه رقی شاره زووردا چه ند قه لایه کی خسته دهست. له ئاوربایه گانه وه له گه ل تاتاران پیککه وت.

سالی ۶۳۶ قوباد له گه ل ئه میر شه ره فه دین جه لالی خیتی هه ولیر شه ریکی کرد و شکا و به ناچاری خوی گه یانده نیو گۆران. هه ر به و جوژه قوباد له ده سیسه و شه ر و هجووم رانه ده وه ستا. تا کو سالی ۶۵۶ هه لاکۆ داخیل به عیراق بوو.

یه شموت میرزا کوری هه لاکۆ له کرمانشا ته مای عیراقی کرد. قوباد هه ستا چوو له گه ل یه شموت خوی پیکخست. حکومه تی ئیلغازی قوباد بیان به ئه میری شاره زوور قبول کرد.

مونزیر بوو کرا به حوکمداری شاره زوور.

شهره فنامه و میژوونوویسه کانی دیکه ش ههر به و جوړه ناوی ئه و پینج حوکمرانه ی کوردانیان نوویسیوه ته وه. که سبک سهریهورد و وه قایعی ئه وانه ی شهرح نه کردوه؛ ئیمه ش ههرچنده له ته واریخاندا گه راین چتیکمان له سهریهوردی ئه و حوکمدارانه دهست نه که وت که له م کتیبه دا لیبی بدویم؛ ههروه کو میژوونوویسه کانی دیکه به کورتی باسمان کردن. به لام له شهره فنامه و «ناسخ التواریخ» دا ئه و ونده نوویسراوه که ئه و پینج حوکمدارانه ی کوردان، سهد و په نجا سال به حوکمداری و به شه و که ته وه رایانباردوه و له هیندیک ته واریخانیشدا به سهد و پینج سال قه یدکراون.

ههر میژوونوویسینک که هاتوته باسی ئه و پینج حوکمدارانه به مه وهومی و بی دنگی و به بی دقعت باسیان کردوون؛ ههرچنده زاندراره که به راستی سهد و په نجا سال له کوردستانی شاره زووردا حوکمداریوون و خواوند له شکر و سوپاه و ره عیبت و به یداغ و ئیداره و سهر کرده و ناله تی شهر و کوژتار بوونیان بی شوبه یه، وه له گه ل حکومه تی مه غول و ئیلخانی و هی دیکه شدا عیلاقه دار بوون.

حوکمداری مه ئومونی کوری مونزیر کوری بابو

مه ئومون که مونزیری بابی مرد، بوو به حوکمداری شاره زوور و به بی شهر و کیشه و نه زیهت له ریک خستنی مهمله کهت و دامه زانندی میللهت و ئومووری ره عیبه تپه روه ری خه ریک بوو. به ئیستیقلالیهت و نازادی له شکر و سوپاهیتی ریکه وتووی به مه موو نالهت و چهک و پیوسته وهی دانا و بو ئاسووده گی مهمله کهت و تیک [نه] چوونی ناسایش، پاسه وان و سوپاهیان به کاربرد. مه ئومون به ده ولت و حه شم و له شکر زوری له نیو کوردستاندا ناویانگی کرد، به پیاوته تی و نازایی و سه خواوت و به خشش له رابردوه کانی زیاتر شوهره تگیر بوو.

سالی که ئه میر ته میوور و گوره کانی پروی له خاکی کوردستان و شاره زوور کرد، مه ئومون له گه لی که وته موخابه روه. به موساله مهت و سولج قه راریان دا. به ته دبیر و فیکر پیشی به ئه میر ته میوور گرت و نه یه هشت سبلاوی غه زه بی ته میوور به سهر کوردستانی شاره زووردا بیته خواری و مه یدانی نه دا شوړش و خرابی بکه و پته خاکیه وه. له پاش سولج له گه لیان، ئه میر ته میوور فه رمانی ئیستیقلالیه تی شاره زووری بو مه ئومون نوویسی و ته سدیقی کرد.

مه ئومون هه تا سالانی ههشت سهد و حه فتا و یهک به نازادی له کوردستاندا حوکمرانی کرد. که مرد سی کوری له پاش به جیما: بییک بیگه به گ، دووهم سورخاب، سییه م مه محمود.

مه ئومون له زه مانی خویدا هه موو مولکه کانی به سهر کوره کانی دابه شکرد. بیگه به گ - که کوره گه وری بوو - له سهر قه لایانی: (زه لم، ته فسوو، شه میران، هاوار، سیمان، راودان، گولعه نهر حوکمداری کرد.

قه لایانی: لوی، مشیله، مه روان، مه ربوان، ته نووره، کلوس، نه شگاشی خستبووه ژیر فه رمانی ئه میر سورخابی برابه وه و باقی خاکه کانی دیکه ی به سهر کوره گچکه که ی که مه محمود بیگ بوو به ش کرد.

حوکمداری بیگه به گ کوری مه ئومون به گ

بیگه به گ له زه مانی بابیدا وه کیل و وه لیعه هد بوو. که بابی مرد له جیگای بابیدا به ئومووری حوکمداری شاره زوور دامه زرا و قه لای زه لمی کرده پایته خت و براکانی به ریکی له گه لی پیکه اتن و سورخابی مامی دیسان به خویشی که وته ژیر ئه مری برازایه وه. به یه کدلی و یه کدهستی له گه ل حوکمداری خه ریک بوون و به بی کیشه براکان و مامی ههر یه که ی له سهر خاکی که له ژیر ئه مریاندا بوو، به ئه مارهت له ژیر حوکمی بیگه به گدا رایانده بوارد و له ره عیبه تپه روه ری و ناوایی کردنی شار و مهمله که تان ده کوشا. به تیجارهت و چاندن و کیتلان، میلله ته که یان هه وادار کردبوو.

به خویشی موده تی چل و دوو سال حکومه تی بیگه به گ به ئیستیقلالی رایبوارد.

که مرد دوو کوری له پاش به جیما؛ بییک ئه میر ئیسماعیل، دووهم مه ئومون.

له و زه مانه دا شاره زوور له عیلم و سه نعهت گه لیکی ته ره قی کرد و دیهات و شار و قه لاکانی زور به نفوس و ده وله مه ندبوون.

حوکمداری مه ئومونی دووهم کوری بیگه به گ

که بیگه به گ مرد، مه ئومون که کوره گه وری بوو له سهر مه سنه دی حوکمداری دامه زرا و دهستی به ئومووری مهمله که تداری و ره عیبه تپه روه ری کرد. له گه ل کاروباری حکومهت خه ریک بوو.

لهولاهه سليطمانی قانونی سولتانی رۆم دهستی به کوردستان گرتن کرد و له ههولێر زستانیک رایبوارد.

مه ئومون به هیندی نه گرت و نه هه ميبه تی پێ نه دا و به هه یچ کلۆچیک وجودی نه زانی. سولتان سلیمان له و مودده ته دا که له ههولێر ماوه، چاوی له شاره زوور پرپیوو؛ به لام چونکه قوه تهی له دهستدا نه بوو، له دلێ خۆیدا راگرت و له ههولێرهوه چوه به غدا و گهراوه نهسته مبول. سولتان سلیمان که گه یشته نهسته مبول قاقه زی بو هه موو ئومه راکانی کوردستان نوویسی که له ژیرفه رماندهی سولتان حوسینی ئه میری ئامیدیدا بچنه سه ر شاره زوور.

سولتان حوسین له ئومه رایانی کوردی شیمالی و بادینان گێراوه وله شکرکی قورسی له کوردستان کۆکردهوه و روو به شاره زوور کهوته رێگا.

مه ئومون به گ لهولاهه له شکرکی خۆی وه خپ کرد و پیشی پێ گرتن. له داوی شه ر و کوزتاریکی پێ ژمار، مه ئومون به گ له قه لای زه لندا خۆی قایم کرد و چوه پێش سولتان حوسین. له مهیدانی کوزتاردا دوو برای کورد بو بیتگانه شیر و خه نجه ری تیژ و برنده یان تیکن. له سه ر کبسه ی دوژمن هه ردوولای کورد گه لێکیان له به کتر کوزت.

سولتان حوسین که ته ماشای کرد ده ره قه تی نای، فیلبازی خسته پیشه وه و داوی مامله تی کرد و قاقه زکی په ند ئامیزی به ناوی دینه وه بو مه ئومون بیتگ نوویسی که ئیتاعه نه کردنی خه لیفه ی ئیسلام، بو ئیمان ره خنه و سووکی ده به خشی. به و ده سیسه یه مه ئومون بیتگ خه له تاندره و به وهی که سولتان حوسین ئه میرکی خۆشه ویستی کورد بوو، باوه ری پێ هات و له گه لێ رێکه که وت.

له پاش ئیتفاکردن و شرووت دانان، مه ئومون ده رگای قه لای کرده وه و سولتان حوسینی میوانداری کرد و چهند رۆژیک به ئاسوده گی رایبوارد. سولتان حوسین رووی له مه ئومون کرد و پیتی گوت ئه مرۆکه بو تو و اچاکه سوار بی و بچیه نهسته مبول و من ده ره وه ده به م به که یف وشادمانی بگه رپته وه سه ره نه ماره تی خۆت. به هه ر فیلبیک بوو مه ئومون به گ خه له تاندره و، له گه ل ئیسماعیل به گی برای هه ستان چونه نهسته مبول.

له به ختی ئه وان وای ته سادوف کرد له وده مه دا حکومه تی عوسمانی له ده ست حکومه تی سه فه ویدا شکسته یان تیکه وتبوو. له شکرکی ئیران روو به نه رزه رۆم رۆیشتبوون و عێراقی عه رب که وتبووه ته هلوکه وه.

عوسمانییه کان له خودایان ده ویست یه ک له ئه میرانی کورد بپته هه واداریان. له به ره وه سلیمان قانونی مه ئومون به گی نوازش کرد و به خه لاتکردن دلخۆشی داوه، وه لیوای حیلله ی به به ره ی و مولکیه ت پێ به خشی و فه رمانی بو نوویسی و لیوای حیلله که له نه ترافی به غدا یه به مولکی درا به مه ئومون به گ و لیوای «سرووچک» (که رکوک) بو ئیسماعیل به گ قه رار درا و هه ردوو برا به دلێکی شاده وه گه رانه وه سه ر لیوکانی بیژرا و ده ستیان به ئومووری حکومه ت کرد.

ئه گه ر له وده مانه دا که مه ئومون به گ گه یشته نهسته مبول وه زعیبه تی عوسمانییه کان له ده ست ئیراندا دووچار به شکسته نه بوایه، ئه و دوو ئه میره ی کوردان به ساغی له ده ست سولتان سلیمان رزگار نه ده بوون و هه ردوک ده کوزران؛ به لام به خت چاره یان هاوال بوو که عوسمانی موحاجی ئه و دوو ئه میرانه نه بوون.

حکومداری سورخاب به گ

ئه میر سه رخاب که مامی مه ئومون بوو، وه ختی چاوی به برازاکانی که وت که له گه ل مامله تیان چونه نهسته مبول، وایزانی جاریکی تر له ده ست سلیمان قانونیدا رزگاریوونیان نای. به ناچاری له گه ل شاه ته هماسب سه فه ویدا دهستی به موخابه ره کرد و له ته کیا رێکه که وت و گرتی ئیتفاق و دۆستایه تیان به ست.

سه رخاب له شارانی نه وی، میتشیله، مه ریوان، ته نووره، کلوس، نه شگاش له شکرکی کۆکرده وه و چوه سه ر خاکی برازاکانی و ئه وانیشی گرت و خستنیه ژیر فه رمانی خۆبه وه. له پاش دامه زراندنی ئومووری حکومه تیی و له شکرکی و نوازشی ئه هالی، دهسته له شکرکی هه لگرت و چوه سه ر محمه د به گ که برای خۆی بوو به نه زبه ت خستیه ده ست و مه مله که تی ئه ویشی خسته سه ر خاکی خۆی و به چاکی ته پلێ نازادی و سه ره خۆبی لیدا.

ئه میر سورخاب رۆژ به رۆژ قوه وت و هبزی پهیدا ده کرد و هه تا ده چوه له گه ل شا ته هماسپدا دۆستی و خۆشه ویستی زیاد ده کرد.

خاکی شاره زوور له وده مه دا رووی له ئاوی و ته ره قی کردبوو، له شکر و سوپا هیتیکی رێکه وتووی له ژیر چه کدا هه میشه ئاماده بوو. له چاندن و کپین و فرۆتندا گه لیک پێشکه وت بوو.

حکومه‌تی عوسمانی گه لیک ده‌سایس و فیل و حیل و چاوو‌راویان کرد که بیخه‌نه دست، نه‌یانتوانی و نه‌کوته داو و فیل‌ه‌وه. له نه‌تیج‌ه‌دا ناچاربوو بناغه‌ی دۆستایه‌تی و ئیتحادی له‌گه‌ل دامه‌زاند و حکومه‌تی بۆ ته‌سدیق کرد.

له سالی ۱۵۶۵ ئەلقاس میرزا برای شاه ته‌هماسب له پیتشدا په‌نای بۆ حکومه‌تی عوسمانی بردبوو که سلیمان قانونی یارمه‌تی بدات بۆ چونه‌وه ئیران و بوونه پادشا. به‌و ئومیده چند موده‌تیک به‌بی‌کاری و نه‌گه‌یشتنه دلخواز ده‌سو‌راوه؛ له دواییدا سلیمان قانونی تکانامه‌یه‌کی بۆ ئەمیر سورخاب نووسی که بیته‌نیوژی له نیوان ئەلقاس میرزا و شاه ته‌هماسبدا؛ به‌جو‌رتیک بکو‌شیت که ته‌هماسب، ئەلقاس میرزا به‌بی‌ته‌زیه‌ت و سه‌ره‌نشتی پی به‌خشیت و له گونا‌هی خوش بی.

ئەمیر سورخاب له‌و باب‌ه‌ته‌وه ده‌ستی به‌مو‌خابه‌ره‌کردن کرد و پیاوی له‌نیوانیاندا هاتو‌چوو. هه‌تا به‌جاریک ئەمنیه‌تی له شاته‌هماسب وه‌گرت که له گونا‌هی ئەلقاس میرزا به‌وردوو، به‌چاکی دلی پاک کردۆ‌ته‌وه.

له‌ولاوه ئەمیر سورخاب پیاویکی ئەمینداری خۆی له‌گه‌ل ئەلقاس میرزا خست و ناردیه ئیران. که گه‌یشته خزمه‌ت شاه ته‌هماسب، له‌ دوای چند رۆژتیک شاه ته‌هماسب به‌رئاوه‌ژووی وه‌عه‌ده‌ی کرد و ئەلقاس میرزای گرت و به‌زنجیر و پاله‌ه‌نده‌وه ناردیه قه‌لای قه‌هقه‌هه و حه‌پسی کرد.

له‌ولاوه ئەمیر سورخاب که له‌وه ئاگاداربوو زۆر وه‌ته‌نگه‌ات و دل‌گیربوو، وه‌ له بزووتنه‌وه‌ی ته‌هماسب رقی هه‌ستا و ده‌ستی به‌له‌شکر کو‌کردنه‌وه کرد که په‌لاماری ئیران بدات.

له‌ولاوه ته‌هماسب له بزووتنه‌وه‌ی ئەمیر سورخاب هوشیار کراوه و زۆر زوو فریاکه‌وت و چند پیاویکی زانا و کارپه‌زیری خسته‌نیوانی که مه‌یدان به‌شو‌رش نه‌دری. بۆ‌ه‌وه پیاوه‌کان چونه‌ لای ئەمیر سورخاب و به‌هه‌ر کلۆجیک بوو پیکه‌اتن و له‌سه‌ر ئەوه ئیتفاقیان کرد که سالی له‌ گه‌نجینه‌ی ته‌هماسب ده‌هه‌زار تومنه‌ زێر بدریته‌ ئەمیر سورخاب و به‌و ده‌ستوره‌ ریکه‌وتن.

له‌پاش ئەو موعاهه‌ده‌یه حکومه‌تی شاره‌زور به‌بی‌ده‌سایس ده‌تیا. هه‌رچه‌ند له پیتشدا ئەمیر سورخاب بۆ پشتیوانی یارمه‌تی له‌گه‌ل ئیران نوازش و منه‌تداریکی هه‌بوو، له‌به‌ر رۆژتیک ته‌نگ چاو‌پوشی له‌ گه‌لیک چت ده‌کرد. له‌ پاش موعاهه‌ده‌ ئه‌وانیشی فریتدا و له

هه‌موو ده‌سیسه‌یه‌ک بپاک بوو؛ بانگی سه‌ره‌خۆیی و جاری نازادی به‌گو‌تی دۆست و دۆژمندا کیتشا.

ئەمیر سورخاب ئەگه‌رچی بۆ به‌رابه‌ری و هه‌لمه‌تدانی سه‌ر دۆژمن هه‌میشه له‌ نماندا بوو و خۆی ده‌نواند، به‌لام له‌ ره‌وشتییدا شه‌ر و فیتنه و شو‌رش نه‌بوو؛ هه‌موو ده‌میک حه‌زی له‌ ئاسووده‌گی و بی‌ته‌زیه‌ت و دل‌نه‌نجی ده‌کرد. به‌جو‌زه‌ موده‌تی شیست و حه‌وت سال به‌ئیسیتیق‌لالیه‌تی ته‌واو رایبوارد و به‌حوکمداری کوردستانی شاره‌زووری به‌سه‌ربرد و به‌ئامورزی خودا شادبوو.

یازده‌ کوری له‌ پاش به‌جیما: حوسین، ئەسکه‌نده‌ر، سولتان، عه‌لی، یه‌عقوب، بارام، بسات، زولفقار، ئاسلمش، ته‌ه‌ سوار، سارۆ، قاسم).

حوکمداری ئەمیر محمه‌د کوری مه‌نمون

ئەمیر محمه‌د که باب و مامی مردن، به‌له‌ز له‌شکرکی ریکخست و چووه‌ سه‌ر حیلله و گرتی و گه‌راوه‌ سه‌ر سرووچک و خستیه‌ ژیر په‌نجه‌وه. حکومه‌تیکه‌ ریکه‌وتووی له‌و دوو پارچه‌ خاکه‌دا دامه‌زاند و له‌گه‌ل ئومووری ریکه‌وتنی ده‌کو‌شا و زۆر به‌تالوکه‌وه قووه‌ت و هیزی په‌یدا کرد و له‌شکر و پتوبستی ساز کرد و بۆ پیتشکه‌وتن ته‌قه‌لای دا که له‌ خاکی خۆیدا کار و ئیشی ریکخست و ده‌ستی به‌ره‌عیه‌ته‌وازی و دادخواهی کرد، میلله‌ت و سوپاهی به‌دان و به‌خشینی شادکردن. ئەوجا له‌شکرکی شه‌رکه‌ر و دلیری هه‌لگرت و چووه‌ سه‌ر خاک و زه‌وی مامی که شارانی قه‌ره‌داغ، شاربازیر، ئالان، مه‌هران، دلجوران بوون. له‌ پاش که‌میک شه‌ر و ته‌زیه‌ت میلله‌ته‌که‌ی به‌مه‌رج و قسه‌ی پیاوان ئاسووده‌ کرد و ئەو شارانه‌ی گرت و خستیه‌ سه‌رخاکی که له‌ژیر په‌نجی دابوو. که ئەو خاکه‌ پیرۆزه‌ی کوردستانی به‌ئه‌منیه‌ت و ئاسووده‌گی ریکخست، قاقه‌زیکه‌ی له‌ سلیمان قانونی نووسی که خاکی میراتی باب و باپیر و مام و برایانم به‌زۆری باسک و قولی خۆم خسته‌وه ژیر حوکمی خۆم. پتوبسته‌ به‌حوکمداریکی کوردستان و شاره‌زوورم بناسن و ئیسیتیق‌لالیه‌تی ته‌واوم بۆ ته‌سدیق بکه‌ن.

سولتان سلیمانی قانونی له‌و ئەمیره‌ تازه‌ پیکه‌یشتووی وربا و زه‌به‌رده‌سته‌ ترسی لی په‌یدا بوو و که‌وته ئەندیشه‌وه؛ ناردیه‌ سه‌ر سه‌دری ئەعزم رۆسته‌م پاشا و میری میران عوسمان پاشا تاکو له‌شکر کو‌یکه‌نه‌وه و پتوبستی چون و تیشووی ریکا سازکه‌ن و بۆ په‌لاماردانه‌ سه‌ر میر محمه‌د بکه‌ونه‌ ریکا و وه‌لامیشی دا به‌هه‌موو میر و حوکمداره‌کانی

کوردستانی شیمالی که بهله شکر کوردانهوه بچنه کومهگی و یارمه تی میری میرانی بهغدا و بههر کلوجیک بیت، خاکی شاره زوور له ژیر په نجهی میر محمه مد دهرخری و بکریتته خاکیکی به تاییه تی عوسمانی و له ژیر گهران و چاوه دیری بهغدا یا به خپو بکری. له سهر نه و ئه مره له هه موولاییکه وه له شکر بچونه سهر میر محمه مد کویونه وه و به هیز و ته و انایه کی ته و اووه و چونه سهر قه لای زه لم که پایته ختی ئه ماره تی میر محمه مد بوو.

میر محمه مد که له وه ناگادار بوو، له شکر خوی کرده چهند قولیک و پیشی به دوژمن گرت و شهر و کوژتار و خوینزیژی دهست پیکرا. مودده تی دوو سال له تخوویی شاره زوردا جهنگ و جیدال و شهر و کوژتار بوو. هه رچنده دوژمن کوشا و ته قه لای دا دهرقه تی میر محمه مد نه هات و نه یوانی بستیک له تخووب دهریازی.

میر محمه مد به په نهانی له گه ل شاه ته هماسی سفهوی ئیتفاقیکی دۆستانه و موعاهه دهیه کی سویند خواردی گرتدا که له شهری ئه مین بیت. شاهی بیژراو له هه موو پیوستیبه کدا یاریده دی ددا و به په نهانی هیزی ددا بی.

میر محمه مد له و مودده تی شه پو شوژدها به مەرگی خوی مرد. سهر کرده کانی سوپاه نه یانیه شت رۆسته م پاشا له مردنی میری کوردان ناگادار بی. به مەرگه به رابه ریان ده کرد وه مردنی میر محمه مدیان شارده وه. رۆسته م پاشا له پاش دوو سال شه روکیشه ناچار بوو دهستی له شاره زوور گرتن به ردا و کشایه وه پاشی؛ به له ز له شکر روو به به غدا سوورپانده وه و له ریگا به مەرگ گورفتار بوو. که خه به ری مردنی رۆسته م پاشا به ئهسته مبول راکه یشت، بالته چی محمه مد پاشایان بو گرتنی شاره زوور ته عین کرد و سه لاجیه تیکی ته و اوایان پیتدا.

بالته چی به رقی و توندیه وه له شکر یکی قورسی هه لگرت و روو به شاره زوور خشا. له وده مه شدا شاره زوور بی گه و ره و سهر دار مابووه. بالته چی شیری غه زه بی له کوردان نا، به کوژتار و ئاوه دانی ویرانکردن و زگی مندال و ژن هه لدرین دهستی به گرتنی کوردستانی شاره زوور و ئه رده لان کرد. سالی نۆسه د و شیست و نۆی هیجری هه موو خاکی شاره زوور و ئه رده لانی به ویرانکردن خسته ژیر حوکمه وه. کوردستان دووچار به له قه یه کی گه و ره بوو و گه لیک پیوانی ناوداری به قه ناره دا کران.

هه و ره کو له پیتدا گوترا سورخاب به گ به ته نی حوکومه تیکی ته شکیل کردبو له دهوری حوکمرانی حیلله و سرووچکدا بو خویان به ئازادی ده ژیان و له گه ل حوکومه تی ئیراندا

رپک که وتی بوون. بالته چی شاره زووری گرت، نه یوانی دهست باوینزیته نه و خا که وه، گه لیک ته قه لای دا و کوشا، نه شیا بیگرتیت.

حوکمداری سولتان عه لی کوری سورخاب

ئه میر سولتان عه لی که سورخابی بابی مرد له سهر حوکومه تی خوی قه راری گرت و دهستی به حوکمداری کرد. زور نه ژیا و گه لیک دهوامی نه کرد. سی سال به بی کیشه به ئومووری ره عیه ته په روه ری رایبوارد و مرد و دوو کوری له پاش به جیمان: یه ک ته یووورخان، دوو دم هه لۆ.

حوکمداری ئه میر بسات کوری سورخاب

که سولتان عه لی مرد، ئه میر بسات له سهر ته ختی حوکمداری دانیشت و دهستی به کار و پیشه ی حوکومه ت کرد. ته یووورخان و هه لۆ هه ر دوو ک په نایان بو حوکومه تی ئیران برد و چونه لای مونته شا سولتان ئه ستاجلوو که سهر داری سوپاهی ئیران بوو. ئه ویش مه سه له ی به شا ئیسماعیلی دوو ه می سفهوی راکه یاند؛ به لام کاروبار نه که وته کوشه وه، هه روه ها ماوه. هه رچهند مونته شا سولتان کوشا بو ئه و دوو ئه میرانه هیچی بو نه کرا. به لام ئه میر بسات هه ر له گه ل حوکمداری و ئیشوکاری مه مله که تداری خه ربک بوو، بو ریک خستنی ره عیه ت و شار و دیهاتانی خاکی خوی به گه رم له جوولانه وه دابوو و دلداری ده کرد.

ته یووورخان و هه لۆ له ئیراندا هه رچهند کوششیان کرد نه یان توانی بیزونه وه؛ به لام له هاو دهنگ زیادکردن ده کوشان. به و جوژه هه تا شا ئیسماعیلی دوو دم مرد به په نهانی هاوال و هاو دهنگی بو خوی پیتدا ده کرد و له گه ل گه لیک ئومه را و کار به دهستانی ئیران بیوون به یه کدل و رپککه وتوو. وه بو کوردستانی و هلامی هه ر له هاتو چوندا بوون. پشتیوان و یارمه تی لییان ده ویست.

به و چه شنه له ته قه لادا و ئیش دابوو، که شا ئیسماعیلی دوو دم مرد؛ به گورجی له شکر یکی جوان و شایسته ی پیکه وه نا و دهستی به سه رکیشی کرد و له هه موولاییکه وه په لاماری ئاویی و شار و دیهاتانی دا و رووی له خاکی مامی کرد و له شکر بو پیشه وه ئاژۆت.

ئه میر بسات له ولاره که زانی ته یووورخان و هه لۆی برازیانی روو به خاکی که وتنه ریگا،

لهشکری خۆی دهنگدا و چوو پیتشیان. ههردوولا مام و برازا بۆ یهکتر کوژتن خهنجهریان تیزکرد و شیریی بیدادیان تیکنا و دهستیان بهکوژتارکرد. له نهتیجهدا تهیموورخان بهزۆری بازووی گهلیکی زهوی و خاک له مامی گرت و لینگێ دایه سهر چهند نوقتهیهکی عهسکهربی عوسمانیان که له خاکی شارهزوردا بوون و کوژتنی و تالان و ئهسیریهکی زۆری لیکرتن. بهوه کاروباری تهیموورخان رۆژ بهرۆژ روو له بهرز و چاکی بوو. بهو تهزه چهند جارێک پهلاماری دوژمنی دا و عوسمانیهکانی بهزۆری شیر له شارهزور دهرکردن و مال و ئهسپاب و ئالته و چهکیکی بی ژماری لی ودهدست خستن و خاکی خۆی له دوژمن پاک کردهوه.

تهیموورخان له پاش ئهوه که پشتی عوسمانیهکانی له شارهزور شکاند و لهشکر و مالی فرهکرد و هیزی پهیدا کرد، دووجاری دیکه پهلاماری مامی خۆیدا که ئه میر بسات بو، شکاندی و ههموو هیتز و داراییهکی که ههیبوو لیتی گرت و ههچی له دهستدا نههیشت.

لهودهمهدا پهیدا بوونی تهیموورخان له کوردستاندا بوو بهمایه ی لهقهیهکی گهره دان له پهراسووی حکومهتی عوسمانی، وهشکستهی ئه میر بسات بوو بهشکانی عوسمانی؛ چونکه ئه میر بسات لهسهر کیسهی ئهوان دهکوژشا نهک بۆ میلیلهتی خۆی. عوسمانیهکان ئه میر بساتیان بۆ خۆیان دهژمارد و رۆژ بهرۆژ بهوهوه له شارهزوردا بنچینهیان دادههزراند و هیتز و تهوانای خۆی دهخسته کوردستانهوه و بهههموو جوړیک دهستدریژیان دهکرده سهر مولکی کوردهکان، ههروهکو پيشرهوی [قهمان (؟)] بوو. بهلام ئه میر تهیموورخان رینگای ئه و ئومیدهی لی برین و تهماعی لهو خاکه پیرۆزه و جوانه ی کوردستانی شارهزوردا لیتی گریدان.

حوکمداری ئه میر تهیموورخان کوری سولتان عهلی

ئه میر تهیموورخان که خاکی باب و باپیری خستهوه ژیر حوکمی خۆیهوه، بهداد و رهعیهتپهروه ری ناوبانگی کرد و لهگهڵ حکومهتداری و سوپا کوژدنهوه خهریک بوو وه بهههموو ئاوابیهکی خاکی خۆیدا دادخواهی راخست، که بهشانوشهوهکهتی دۆستانی بهبهخشین و دوژمنانی بههههشه راگرت.

سالی ۹۸۸هـ سولتان مورادی سالیس حوکمداری عوسمانی له ئه میر تهیموورخان کهوته نهندیشه و ترسهوه، له نهسته مبولهوه لهشکرهکی قورسی ریکخست و بۆ مووسلی نارد

که بچنه سهر ئه میر تهیموورخان. لهشکری عوسمانی له مووسلهوه روو بهههولیر له دهژله پهربهوه.

لهولاوه ئه میر تهیموورخان سوپاهیهکی گورجوگۆلی کوردستانی ههنگرت و چوو په پیش دوژمن. له پاش کوژتاری دوو شهو و دوو رۆژان، کوردهکان بهسهر دوژمندا زۆردار بوون و له راست و چهپیهوه پهلاماری ریزی عهسکهری دوژمنیان دا و تیکیان پیچان و بهشکانیهکی پیس ههلیانقهند و رقاندیانن.

لهو رۆژهدا عوسمانیهکان هینده بهپهله ههلاتن ئاگیان لهمه نهبوو که دهمهدهمی بههاره و زتی دهژله لافاوی دیته خواری و ئه مبهروه بهری چۆمی پر ئاو کردوو و بواردان نابی و له زتی گهوره پهینهوه ههچ نه دیتراوه. بهناچاری گهلیکیان بهسواری ملیان لهو دهریا و ئاوه نا که گۆبا دهپهینهوه، ههموو بهئاودا رۆیینه خواری و بهشی زۆریان کوژران و بهدیل گیران.

کوردهکان بهکهیف وشادمانی و تالانیهکی زۆرهوه گهرا نهوه ههولیر و لهشکری عوسمانی ئه وهندهی رزگار بوو، به په ریشانی بهر به مووسل ههلاتن.

که سولتان مورادیان لهوه ئاگادار کرد، زۆری پت تیکچوو و نهتیجهی ئه وهی بهفالیکی چاک نهکهوته بهرچاو. نفوسی خۆی و دهستهلاتی له عیراق و عاره ب و ئاوربایهگاندا بهشپهزیی کشانهوه پاشتی و کهوته بیرهوه و هیتز و بهرز تهیموورخانی له بهرا بهر خۆی و سهفه ری ئیراندا بهدیواریهکی ئهستور و پان و پر له چهکی له لادا زل و قورس و ههلماساو بوو. بزوتنی تهیموورخان لهپیش عهسکه ریدا و شکانی عهسکه ری عوسمانی بهمهیدان فرهکردن بۆ دوژمن و سهرمه شقی شه ری ئیران لهگهڵ عوسمانی زانی. له بهرته وانه که ههموو راست و دروست بوون سولتان موراد ناچار ما که خۆشهویستی و نوازی بکاته به رهه لستی ئاشوب و جهنگ و جیدال.

بۆ به دلخواز گهیشتن، گرتی قاقه زیهکی په ند ئامیهزی بۆ ئه میر تهیموورخان نوویسی که ئهوا خۆت نواند و شانوشه وکه تی تۆشایانی حوکمداری و گه وه ری و پیاوه تیه، ئهوا خه لاتیکی میری میرانی و فه رمانی حوکمداری شاره زورم بۆ ناردی و تکای قبول ده کریت.

سولتان موراد فه رمانیهکی میری میران و حوکمداری به توغرای ده ولته تی بۆ نوویسی و ئالا و ته پللی له گه ل شیریهکی به گه وه هر رازا وهی بۆ نارد و به تهیموورخان پاشا ناوی برد.

که ناردراوه‌کان به‌دیاری و خه‌لات و روتبه و نیشان و فه‌رمانه‌وه گه‌یشتنه لای ته‌یوورخان، به‌نیحترامه‌وه قبول کران.

که نه‌میر ته‌یوورخان ناردراوانی سولتان مورادی قبول کرد، قاقه‌زکی له جوابدا نویسه‌وه که به‌شهرتی نه‌مه‌مه‌وه روتبه و خه‌لاته قبول ده‌کا، چوار کوری خوی هه‌ریه‌ک له‌سه‌ر پارچه خاکیک به‌میریان بناسیت و ده‌سته‌لاتی که‌سیان به‌سه‌را نه‌بج و ته‌یوورخان حو‌کمداریکی سه‌ریه‌خوی سوتندخو‌ر بی له‌گه‌ل عوسمانیان و له‌ئوموری مه‌مله‌که تداریدا نازاد و موسته‌قیل خوی رابگریت و له‌وه‌ختی پی‌یوستدا هه‌ردوو لا یاریده‌ی یه‌کتری بدن وه‌نه‌گه‌ر ته‌یوورخان لیتی قه‌وما، حکومه‌تی عوسمانی چ به‌دراو و چ به‌سه‌که‌ر کۆمه‌گی بکات.

به‌جو‌زه گه‌لیک له‌نیوانیاندا نووسراو و پی‌او هاتو‌چویان کرد، له‌دواییدا سولتان موراد مه‌نشوریتکی به‌دل‌خوازی ته‌یوورخان نویسی و بوی نارد و تخوبی خاکی ته‌یوورخانیان دیارکرد و خاکی هه‌ر چوار کوره‌کانی دامه‌زراند و نه‌وانیشی له‌ده‌ستوریتک گرتدا که له‌ژیر فرمانی نه‌ودابن؛ تا‌کو دوزمن نه‌یانکاته ناله‌تی ده‌ست و هیچ ده‌سیسه‌یه‌ک له‌نیوانیاندا کار نه‌کات و خاکی کوره‌کانی به‌م جو‌زه دابه‌شکردن:

۱- سنه و حه‌سه‌ن ناوا و قزیلجه، بۆ سولتان علی

۲- میهره‌وان و مه‌ریوان بۆ میر موراد و میر بۆداغ.

۳- شاربازیر و دینه‌وه‌ر، بۆ به‌درخان

تا‌کو نه‌وه قه‌راره درا له‌شکریتکی برده‌سه‌ر دینه‌وه‌ر و به‌زۆر له‌ده‌ست قزلباشانی ده‌رخت و هینابه ژیر حو‌کی خویه‌وه و نه‌ویشی دا به‌به‌درخانی کوری. به‌وه‌چه‌شنه کوره‌کانی له‌سه‌ر نه‌وه جیگایانه دامه‌زراند و جیگای خوشی - که شار و قه‌لای زه‌لم بو- له‌ریک‌خستن و ناوکردنی ده‌کو‌شا.

له‌وده‌مه‌وه خاکی شاره‌زور کرابه دوو به‌ش، دوو ناوی له‌سه‌ر داندا؛ یه‌کیک بو به‌بابان و دوو به‌نه‌رده‌لان. هه‌روه‌کو له‌پیشدا باسکرا نه‌وه دوو نیوانه ناوی قوبادی باپیره گه‌وره‌یان بو. نه‌میر ته‌یوورخان پاشا نه‌وه‌ی باپیره له‌تکرد (بابا - نه‌رده‌لان) ناوی بابا درایه خاکی نه‌وه سنی کورانه‌ی که میر بۆداغ و میر موراد و میر به‌درخان بن؛ شاره‌کانی سولتان عه‌لیش که سنه و حه‌سناوا و قزیلجه بوون، به‌نه‌رده‌لان، ناوی لیتان و له‌قانونیتکی زۆرچاک گرتی دان که نه‌توان بیزوونه‌وه.

ته‌یوورخان پاشا به‌راستی زۆر بیرتیژ و چاو له‌بلندی و روو له‌به‌رزبونی هه‌بوو؛ گه‌لیک وردبینی و دوور نه‌ندیشی ده‌کرد. چونکه له‌تیراندا سه‌فه‌ویه‌کان ده‌م به‌ده‌م هیزبان په‌یدا ده‌کرد، له‌ولاشه‌وه عوسمانییه‌کان بۆ مه‌سه‌له‌حه‌تی کار و نیشی پارازتنی خویان، تخووبیان پر له‌موهیمات ده‌کرد، له‌به‌ر نه‌وانه ته‌یوورخان پاشا بۆ خاکی خو‌پارازتن، ناچاربوو که مه‌مله‌که‌تی بکاته دوو به‌ش: یه‌کی بۆ پیشه‌سه‌لستی تیران و دوو به‌می بۆ به‌راه‌ری عوسمانی. وای به‌چاک زانی که نه‌وه دوو پارچه‌یه هه‌ریه‌ک له‌گه‌ل یه‌ک له‌وه‌وو حکومه‌ته زه‌به‌ر ده‌ستانه بخاته‌ه‌اله‌میتکی سیاسییه‌وه و رابسته‌یه‌کی خسوسی پی‌ی دا‌مه‌زرتنی؛ تا‌کو هه‌ریه‌ک به‌واسیته‌ی یه‌که‌وه بتوان بژین و دووچار به‌شکسته و نه‌بوون نه‌بن.

نه‌وه نه‌ندیشی ته‌یوورخان پاشا، خاکی شاره‌زوری به‌دوو ناونا که یه‌کیک بابان و دوو به‌می نه‌رده‌لان، کرده دوو پارچه و له‌نه‌تیجه‌دا نه‌رده‌لانییه‌کان هه‌میشه سیاسی خویان له‌گه‌ل تیران و بابانییه‌کان له‌گه‌ل عوسمانییه‌کان راده‌گرت و له‌وه‌ختی ته‌نگی و لیتقه‌وماندا یه‌کتریان به‌خو‌ده‌کرد و بۆ کۆمه‌گی و یارمه‌تی ده‌ستی یه‌کتریان ده‌گرت.

هه‌روه‌کو له‌هاتو‌دا ده‌که‌وتیه به‌رچاو، به‌راستی ته‌یوورخان پاشا به‌فیکر و زرنگی خوی بناغه‌یه‌کی دامه‌زراند که نه‌وه بنه‌ماله به‌گه‌وره‌یی و شه‌ره‌فه‌وه چه‌ند عه‌سر ژیاون و ئیداره‌ی خویان کرد و حکومه‌تییان پایه‌داربوو. راگیرای نه‌وه بنه‌ماله‌یه له‌سایه‌ی ته‌دبیر و فیکر بلندی ته‌یوورخان پاشاوه بوو که زه‌مانیتکی دووردریژ ژیان و راوه‌ستاوبوون.

هه‌رده‌میتک دوزمن رووی له‌یه‌ک له‌وه‌خاکانه بکردبایه نه‌وه دیکه له‌حکومه‌تی دراوس‌ی داوای کۆمه‌گی ده‌کرد و براکه‌ی خوی له‌شهری دوزمن نه‌مین ده‌کرد. نه‌وه فیکره‌ش ببوو به‌مایه‌ی ده‌ستدریژنه‌کردنی دوزمن [و] بۆ ده‌سه‌لاتی تیران و عوسمانی به‌سه‌ریاندا، وه به‌جو‌پکردنه‌وه‌ی نه‌وه ناوانه له‌ژیر په‌رده‌یه‌کی که هه‌ریه‌ک حو‌کمداریکی سه‌ریه‌خون، له‌ده‌سایس پارازراو، له‌شهر و فیتنه و کوژتاری یه‌کتر، خویان دوور راگرتبوو. قسه‌ی به‌دبینی نه‌پیده‌توانی به‌گژی به‌کیاندا بکا و هه‌ره‌شه و دل‌خوشی دانه‌وه‌ی دوزمنه‌کانیشیان نه‌پیده‌خستنه سه‌ر هه‌وا و به‌رزبوون و که‌وتن.

میژوو نویسی به‌ناوبانگی عوسمانی له‌کتیبی «ابو الفاروق» به‌رگی چواره‌میدا ده‌لیت: ده‌وه‌ی ته‌یوورخان پاشا له‌کوردستاندا نه‌گه‌تیه‌کی گه‌وره‌بوو بۆ حکومه‌تی عوسمانی له‌شاره‌زور و عیراق و ناو‌ریه‌گاندا و ده‌ستی سیاسی عوسمانی کورت کردبووه‌وه و

ندهشیا لهشکریان بنیترتته سهر و رۆژ بهرۆژ سیاسهتی عوسمانی لهو خاکانهدا پاشهوپاش دهکشاوه. بهجارپیک قهتعی ئومید لهو سنج خاکه کرا و بهدهسیسهی تهیموورخان پاشا، ئومهراکانی کورد و ههوادارهکانی عوسمانی له ئیراندا روویان وهرگتپراوه؛ نه ئیران دهیتوانی حوکمیان بهسهردا بکات و نه عوسمانی پیتی دهکرا لهشکرکیشیان بکا و بچیتته سهریان.

سولتان لهسهر ئه و نازایی و زرنگیهتی له تهجاوزات و دهستدریژی تهیموورخان پاشا دهترسا له شهر و فیتنه و بزوتنهوهی ئه مین نه بوو؛ بۆ بیدهنگ کردنی ئه مری به وه زیری بهغدا کرد له خهزینهی خهرجوباجی بهغدا سالی سه د ههزار قورۆش پاره بدریتته تهیموورخان پاشا.

میژوونوبسهکانی عوسمانی له وه گه لیک داوون و ئیعترازبان له سولتان موراد گرتوه که ئه و پارهییهی دهیدا به تهیموورخان پاشا، حهقی بیدهنگی و نه بزوتنهوه بوو؛ بهلام به و پارهییهش تهیموورخان زیاتر کهوته بهرز نۆربینهوه.

تهیموورخان پاشا له ههر چوار که ناری خاکی خۆی تخووبی مهمله که تیبیهوه له گه ل قایمکردن و فره کردنی سنووری دهکۆشا؛ سوپاهیتیکی ریکخست و چووه سهر خاکی لورستانی گچکه و له پاش شهر و پهلاماردان چهند ناحیه بهکی لی گرتن و خستنبه سهر خاکی خۆی. عهلی بهگ شازادهی لورستان (شاویردی) به فیل و دهسیسه لهشکریتی قورسی هه لگرت و چووه گولعه نهر و له جیگایانی سهخت و دژواردا خۆی په نهان کرد و ریکا تهنگ و باریکهکانی گریدا و له نیوانی دۆل و گه لیتیکی که کهوتبووه نیو دوو شاخ و کیتی بلند و گه و ره، بۆ دامهزرا و هه موو ریکاکانیشی گرت.

تهیموورخان پاشا له لورستانه وه به که یفوشادی گه پراوه و به بی باکی له نیو خاکی خۆیدا جلهوی ئه سپی شوژ کرده وه و ئاگای له دهسیسه و فیلی شوویردی نه بوو. له سهر ته پۆلکهی ئه و شاخه بهرزانه سه ره و ژیر به دهشتی شاره زووردا چووه خواری، له پریکا شوویردی له پیتشه وه و دهسته لهشکرهکانیشی له هه موو بهرزی و دۆلیکدا لییان بلندبوون و له جیگایهکی زۆر تهنگ و بی دهسه لاندنا سهر و ژووریان لیگرتن و په لاماریان دانج.

تهیموورخان پاشا به ناچاری روویان تیکردن؛ بهلام چاره چی بوو؟ دهست به کوژتار کرا و دۆل و شیو و دهره پر له لاشه بوو. له دوا ی گه لیک شهر و ته قه لا، تهیموورخان پاشا له دهست شوویردی به دیل گیرا، شوویردی تۆله ی لی ئه ستانده وه و گه لیتیکی کوژتار لیگرتن

و تالانیتیکی بی ژماری لی وه دهست خستن. تهیموورخان پاشا و چهند ئه سیریتیکی دیکه ی هه لگرت و گه پراوه و چووه لورستان. باقی ماوه ی لهشکری تهیموورخان پاشا هه رچیه کی گیانی خۆی پی رزگارکرا به شپه زه بی و په ریشانی خۆی له مه بدانی مردن رزگارکرد و هه لات.

له پاش گه پراوه ی شوویردی، گه و ره ئومه رایانی کوردستان که و تنه نیوانی، به ته دبیر و پارانه وه، به هه ره شه و گه فکردن تهیموورخان پاشایان له دهست شوویردی رزگارکرد و گپرایانه وه سهر حوکمداری خۆی.

تهیموورخان پاشا که له و ئه ساره ته رزگار بوو، چهندیکی خۆی کوژ کرده وه و تۆزی به دنامی ئه و که و تنه ی له سهر شان وقولی ته کاند و به ته دبیر و چاکه گومی کرده وه و سوپاهیتیکی شه رکه ری ریکخست و هه ستا چووه سهر قه لای زپین که مهر، که هی سیامه نسوورکان بوو.

کوردهکانی سیامه نسووری له میژوونوبه دهسیسه خه له تابوون و رۆژ به رۆژ قووه تی دهخزانده قه لای زپین که مهره وه، له رۆژی که لین ده گه ران که هه لمه تیک بیه نه سهر خاکی تهیموورخان. ئه گه رچی خاکی زپین که مهر له ژیر ئیداره ی قزلباشاندا بوو، به لام به په نهانی له گه لیان ریک نه که و تبوون.

تهیموورخان پاشا هه میشه له وه ترسی هه بوو که رۆژیک ده بی له خاکی زپین که مهره وه زله یهک بخوا؛ جا ئه وه ناچاری کرد که لهشکریک بیاته سهر ئه و خاکه و بیگرت.

تهیموورخان پاشا که لهشکری خۆی له سنوور په رانده وه، روو به زپین که مهر خشا. له ولاره ئه میر یار سولتان خاوه ندی سیامه نسوور، دهستی به لهشکر کوژدنه وه کرد که پیش به تهیموورخان بگرت نه پرژا. که تهیموورخان دهستی به گرتنی خاک و زهوی کرد، ئه میر یار سولتان له قه لای زپین که مهر دا خۆی قایم کرد و هه موو په عیهت و لهشکری له وی خزاند و بۆ به راهه ری راهه ستا، تهیموورخان پاشا جگه له قه لای زپین که مهر هه موو ده و روپشتی گرت و خستنبه دهسته وه و چووه سهر قه لای زپین که مهر، ئه میر یار سولتان بۆ دهر که و ته دهری و شهر و کوژتار دهست پیکرا. مودده تی سنج مانگ شه رو شوو دهوامی کرد. له ئه و اخیری سالی نۆسه د و نوه د و هه شت تهیموورخان پاشا له مه بدانی شه ردا به دهست ئه میر یار سولتان به کوژت چوو؛ لهشکری بی سهر دار رووی له هه لاتن کرد.

حوکمداری ئەمیر هەلۆخان کوری سولتان عەلی کوری سورخاب

کە تەیموورخان پاشا کوژرا، ئەمیر هەلۆخان بۆ ئەوەی لەسەر حکوومەت قەراری گرت و ڕەعیەت و سوپای خستەژێر حوکمی خۆبەو و قاقەزێکی لە سولتان مورا نوویسی بەیانی ئیرادەقەندی تیدا کرد و لەگەڵ حکوومەتی قزلباش مەوهددەت و دۆستایەتی دامەزراند. لەگەڵ هەردوو حکوومەتان پێککەوت و تەپلی نازادی و سەرەخۆی لە خاکی شارەزووردا لێدا و لەسەر سوننەتی براکەشی، برازاکانی لە جیگای خۆیان دانانەو و کردنیە ئەمیر و ژێردەستی خۆی. ئەوانیش ئیتاەتیان کرد. لێرەدا بەجاریک بابان و ئەردەلان لێک جوێوونەو. ئەردەلانی لەگەڵ ئێرانیان ئیتفاقیان کرد و بابان لەگەڵ سولتانی عوسمانی پێک کەوتن هەروەکو دیتەگۆتن.

بەندی دووهم

حوکمدارانی بابان لە شارەزووردا

هەروەکو لە پێشدا لە سەر بهوردی بابا ئەردەلانی گوترا، بابا ئەردەلان شارەزووری خستە دەست خۆی و یەکێک لە کۆرەکانی نارد کە لەسەر قەلایانی نەوی، میتشیلە، تەنوورە، نشگا، میهرەوان دانیشیت و دەست بە ئەمارەت بکات. قەلای میتشیلە دا بە ئەمیر ئەبدالی کۆرە گورە خۆی.

ئەمیر ئەبدال لەویدا بە فرمانێ وایی رایبوارد و لەژێر حوکمی باوکیدا بوو، ئەو ئەمیرە بچوو کە لە هەموو شەڕ و شۆڕ و فیتنەبەک خۆی دەپارازت و لە خۆ بە خێوکردن بوو. هەتا بەمەرگی خۆی مرد. کۆری گورە - کە پیر بوو - کردیە جیگانیشینی خۆی و بە ئەمیر بوو ناوی دەرکرد.

حوکمداری ئەمیر بوو قوری میر ئەبدال

ئەمیر بوو قوری کە بابی مرد لەسەر ئەمارەت دانیشت و خاکی بابی خستە دەست خۆی؛ چونکە بابی لە هەموو شەڕ و شۆڕ و دووربوو، مووڵک و مال و دراو و ئالەت و پێوستییەکی زۆری خستبوو سەر بەک. ئەسپ و مالات و ئەسپاییکی بۆ ژماری پێکەو نابوو. ئەوانە بوون بە پشتگرتنی میر بوو قوری و دەست فرەیی و شەو کەت زیاد کردنی.

کە میر بوو قوری کەوتە سەر حوکمداری، بە جاریک ناوی حوکمداری خۆی گۆری و لە هەموو جیگایە کدا بە بابان ناوبانگی پەیدا کرد و بە راستی بابان لەم زاتە کە ئیمە لە سەر بهوردی دەدوین ئینتشاری کرد و دامەزێنەری ئەو ناو میر بوو قوری؛ ئەگەرچی لە پاش ئەو تەیموورخان پاشا دەکوژا کە ناوی بابان لەسەر خاکی یەکێک لە ئەولادەکانی دانی و بە بابان ناوبانگیان پێ بکا، بەلام میر و حوکمدارانی بابان لەو ئەمیرە گورەو دەست بە دامەزراندن دەکات.

لە گۆرینی ئەم نێویدا دلخوازی ئەو بوو لە مام و خزمەکانی رزگار بێت و نەکو و پتە ژێر حوکمیانەو. لە بەر ئەو هەمیشە لە نێو ئومەراکانی خۆیدا بە مەجلیسی دەگوت کە بابان

ئەردەلانی باپیرە گەورەیان ناوی قوباد بوو؛ مادامە لەو بنەچەکەین دەبێت بابان یاخود بابا قوبادیمان ناویبیرێ. بابا قوباد لە گوتندا درێژە، بابان چاکترە بەکاربیریت. لەسەر قەراری پیریۆداق بنەمالەیی بابان لەوێوە پەسند کرا و مێژوونوویسەکانیش بنەمالەیی بابان لە پیریۆداقەو دەست پێ دەکەن؛ ئەگەرچی تیرەپەکی ئەردەلانییەکانیش ئەو نیۆپەیان لەسەر خۆیان دانابوو، هەرەکو لە پێشدا بێژرا.

ئەمیر بۆداق بەسەخاوەت و کەرەم و تازایی و بەخشش ناوبانگی کرد و کەم کەمە بۆ بەرزبوون و سەرکەوتن خۆی بزاوت و دەستە و دائیرەپەکی قورسی دامەزراند. بەلوتف و داین لە هەرلاییکەو پیاویکی تازا و ناودار هەبوو بەدیە لای خۆی و سەرەرزێ کرد و هەر عولەما و پیاوچاکێک لە کوردستاندا بوو کردیە جیرەخۆر و هەواداری خۆی. دەم بە دەم هێزی پەیدا کرد و دەستە و پێوەندی زۆریوون، لەشکر و سوپاھێکی رێککەوتووی ساز کرد و جیرەیی بۆ پرینەو. کە سوپاھێ گەیشتە ئارەزوو و دلخوازی، هەستا بەقوووەتیکەو چوووە سەر ئومەرایانی زەرزا و بەشەر و کوژتار مەحالی لاجانی لە زەرزا ئەستاند و لەولاو بەسەر کۆنە لاجاندا گەراوە و لەژێر پەنجەیی سۆرانی دەرخت. بەو ناوونیشانیکی پەیدا کرد و هێز و توانای پێ زیادبوو. لەوتێوە چوووە سەر «سیوی» (شیوی - شۆ) و لە سۆرانی رزگار کرد و هەر بەو هێزەو چوووە سەر سندووز، ئەویشی لە دەست قزلباشان دەرخت و قەلای مارانی ئاوەدان کردووە و گەراوە قەلای مێشیلە، دەستی بەخۆ رێکخست کرد.

بەلوتف و کەرەم و پیاووەتی، عەشیرەتی موکری و بانەشی خستە ژێر فەرمانی خۆیەو. کە لەوانە ئاسوودە بوو، لەشکرێکی ئارەدە سەر عەشیرەتی کوردی مەشیا و ئەوانیشی ژێر فەرمان کرد و لەسەر هەر یەکیک لەوانەیی کردە میر سنجاغێک و ئەمیرێکی لە تەرەف خۆیەو لەسەر دانان و لە ژێر ئیدارەپەکی چاکدا رابگرتن. کە لەوێ ئەمەین بوو، لەشکرێکی قورسی ئارەدە سەر شارباژێر، لە دەست ئامۆزاکانی دەرخت و خستییە ژێر حوکمی خۆیەو. لەوێوە حکوومەتیکی جوانی رێکخست و بۆ هەر میر سنجاغێک تەپلێک و ئالایەکی بابانی بۆ ئاردن و داد و عەدالەتی لەو خاکەدا پان کرد، وە لەشکر و سوپاھێ خستە ژێر ئینتەزامەو و بۆ هەر میر سنجاغێک مێقداریک لەشکر و هەر لەشکرەیی ئالای خۆی و تەپلی بەتایبەتی بۆ قەراردان.

لە پاش ئەو کە ئەو هەموو ئیشە موهیمانەیی رێکخست، دووبارە ئاردی قەلای مارانی زۆرچاک قایم کرد، دیوار و کۆنگەرە و بۆرج و بارووتی بلند و سەختی لە دەورەدا دروست

کرد و لەشکرێ هەلگرت و چوووە سەر قەلای کەرکووک بەزۆری بازوو گرتی و کردیە ئەمیر سنجاغێکی بابان.

ئەمیر پیر بۆداق هەموو بزووتنیکی وەکو پادشایانی دۆنیایگیر و ابوو، لە گەلێک کار و پیشە و جوولانەو پەیدا کردا چتیکی بێ وینەیی بەبیرتیژی خۆی دەکردە دەستور کە لە هیچ حوکمدارەکانی دیکەدا پەیدا نەدەبوو؛ وە بۆ هەر یەک لە مەئموورەکانی خۆی دەستورێکی دامەزراندبوو، وە بۆ هەر میر سنجاغێک رەوشتێک و قاعیدەپەکی دانابوو کە بەئوموری مەملەکە تدارێ خەریک بن، وە هەر یەک تیپە لەشکرێکی بۆ ئاسایش و بەخێوکردنی رەعبەت دابوونی.

لەشکرێ پیاووە و سواری رۆژی دەبوایە دووجار مەشقی تیرەندازی و شیروەشینیی و نێزەبازی و ئەسپ ئازۆتن و بازدان بکەن. بۆ فێرکردنی ئەوانە پیاوانی زانا و تینگەیشتوو کردبوونە مامۆستای نیشاندانیان.

کە دوو ساڵ لە گرتنی کەرکووک بەسەرچوو، میر بۆداق لەشکرێکی تازا و شەرکەری هەلگرت و چوووە سەر قەلای شاری «شاه قولی» ئاوا (شەقلاو) ئەمیر سەیدی کوری میر شا عەلی سۆران لە وەکیلی برابەرەو، فەرمانرەوایی شاقولی ئاوا دەکرد؛ کە زانی حوکمداری بابان پووی لەو کردووە، هێزی شەرکەردن و تەوانای بەرابەرێ ئەوێ نەبوو؛ بەناچاری دەستی لە شاقولی ئاوا بەردا و کشاوە چوووە حەریر.

میر بۆداق بەبێ شەرکێشە گەیشتە شاقولی ئاوا و گرتی و لەگەڵ رێکی و دامەزراندنی ئومووری حکوومەتی خەریک بوو. دەستەپەکی سوارەیی خۆی تێدا بەجێهێشت و هەستا رێکخست چوووە سەر شاری حەریر. ئەمیر عیسای کوری میر شاعەلی - کە حوکمداری سۆران بوو - بەناچاری پایتەختی ئەمارەتی چۆڵ کرد و بەریدا و هەلات و پەنای بۆ کێو بەلندەکان و لێرەوارە پر دارە سەختەکان برد.

میر بۆداق بەبێ ئەزبەت چوووە حەریر و شار و دیوان و سەرای حوکمدارانێ سۆرانی گرت و خستییە دەست خۆی. چەند رۆژێک بەدامەزراندنی ئومووری ئەمنییەت و ئاسایش دان بەئەھالی و نوازش و دلخۆشی دانەوێ میلیلت و رەعبەت کۆشا و لەشکرێ ساز کرد و کەوتە کێوان و لێرەوارانەو؛ لە پشت میر عیساو ئەحوالی دەپشکنی.

ئەمیر عیسای کە تەماشای کرد لە شەر و کوژتار و بەرابەرکردنی زیاتر چارە نەماوە، بەتوندی جەلوی ئەسپی سوراڵدەو بەلەشکرێکی لە دەستیدا بوو، پێشی بەئەمیر بۆداق گرت.

دوو حوکمداری کورد بۆ کوژتنی یه کتر شیر و خه نجه ریان تیزکرد و به راهبر به یه کتری راههستان. شهر و کوژتار گهرم بوو، له ههردوو لاهه لاشه ی کورد کهوتنه نیو دۆل و شیو و گه لیبانهوه. سنج شهو و سنج رۆژ دهستیان له یهک بهرنه دا، ههتا له مهیدانی خوتناویدا میر عیسا کهوته بهر شیری برنده ی میر بۆداقهوه و کوژرا.

که لهشکری سۆران خۆیان به بچ خاوند و سهردار چاوپیکهوت، ههلات و کهوتنه کیوان له بهدیل چوونیان به چاکتر زانی. ههکه سهیکی خوشبهز و نازابو، دامینی کیوی گرت و له خوتنپهژی رزگار بوو.

ئه میر بۆداق که حوکمداری سۆرانی کوژت، که مییک کهوته دوو شکسته ی لهشکر و تالان و ئه سپاییکی زۆری دهست خست و گه لیککی به زیندوویی بهدیل گرتن و بهشادی و که یف گه راهه ههریر، هه موو ئوموور و کاری مهمله کهت و شاری ریکخست و ئه میر سنجاغیکی خۆی له سهه رانا و هینده ی پیوستنی لهشکری له ههریر به جیهیشت و بۆ خۆی سواربوو روو به پایته ختی بابان گه راهه دوایی.

ئه میر بۆداق که ئه وه هه موو خاكانه ی کرده مهمله که تی خۆی و دامه زانندن، به چاکه و داد و که ره م و نازایی و ته دبیر و زنگی خۆی مه لله تی خسته ژیر گه ران و ئیداره یه کی واهه. له وه خا که دا نه یار نه مان؛ دلای هه مووانی به خۆیه وه به ستبوو، هه ریه ک به چه شنه ره وشت و کاریک نوازش و دلپه زرای ده کردن، به پیاوه تی و زیانخۆشی، به توندی و هه ره شه و ترساندن، به ئینعام دان و به خشش دلای هه مووانی راهه گرت.

ئه میر شه ره فخانای بتلیسی له شه ره فنا مه یدا ده لیت: میر پیر بۆداق بابان هیندیک چتی ئیجاده کردبوو، چه شنه ئوموورانی ریکده خست که نه له وه پیش و نه له وه پاش هیچ ئه میریکی کوردستان بیری لای نه کردبوو وه کو:

ئه گه ره ته مای ژنه پینانی بۆ نوکه ریک یا ئه میر سنجاغیکی ژیرده ستی خۆی بکرده و بیخواسته با که ژن بۆ مه ئمووریکی خوشه و بست و کاریبندی بینیت، بۆ خۆی ده چوه خوازیبندی کردنی؛ به ناوی خۆیه وه داخوازی که چه که ده بوو. وه کو بۆی بگویتیه وه هه موو پیوست و که لوه پهل و چتمه کی بۆ ریک ده خست و شایی و هه لپه رین و خه نه به ندان و شیرینی خواردن و ده زگیرانی هه موو به ناوی خۆیه وه ده کرا. ته ماشای شه ره فی خاوند کچ و پیاوه که ی ژیرده ستی خۆی ده کرد، به گویره ی ئه وه خه رجی ده کرد و جلک و به رگی بۆ ده دا به دروون، وه دباری و جیاز و ته داره کی به وجۆره ته داره ک ده کرد. که ده بوو به شایی و

وه ختی ماره کردنی ده هات له نوکه ر یا مه ئمووره که ی - که دلخوازه بوو - ماره ی ده برا و بۆی ده گوازه وه. هه تا ئه وه رۆژه ی ماره ده کرا، هه موو که س و باوکی کچ و که چه که ش هه ر وایان ده زانی بۆ ئه میر بۆداق ده بی.

میر رۆسته می برای میر بۆداق له گه ل چه ند که سه یکی بی سه رو به ر ریک که وه تبوو که هینزیک په یدا که ن و میر بۆداق بکوژن، له ناحیه ی زه رزا برووزیان نه ستاند و له خۆکوژدنه وه خه ریکبوون و به ده سایس و قوه ت په یدا کردن ده کوژان و له وه دا هاوده نگی زۆر کردبوون.

میر بۆداق له بزوتنه وه ی میر رۆسته م ئاگادار کرا. به بچ دهنگی چه ند سواره یه کی هه لگرت و به به هانه ی راهه وه روو به ناحیه ی زه رزا رۆیشت. میر رۆسته م و هه واله کانی ده رده ست کرد و یه ک به یه ک کوژتنی و ئه وه تۆیه ی فه سادییه ی بریه وه. پیاویکی زرنگ و ئه مینی له سه ر ناحیه ی زه رزا دانا، له پاش ریکخسته وه ی ئه وه ناحیه یه گه راهه پایته ختی خۆی.

میر بۆداق که له وه سه فه ره گه راهه، بیسته وه که میر سه یدی ئه میری سۆران - که له پیشدا لایی دواین - له شاقولی ئاواوه روو به لپه ره واران و کیوه کان هه لاتبوو. له بزوتنه وه ی میر رۆسته م که لینی ده ستخست و له خۆکوژدنه وه و هینز په یدا کردن خه ریک بوو. ده ستویته ندیک زۆری له سه ره خۆی کوژدته وه. له نیو لپه ره وار و چیاکانی پشت هه ریردا ده ستی به ته ریده و ریکگرتن و ده ست درپه ی کردوو.

میر بۆداق لهشکریکی ریککه وتووی هه لگرت و چوه هه ریر که پیش به ئه میر سه یدی بگریت و ده رده ستی کات. چه ند رۆژیک به ته دبیره وه له هه ریردا دانیشت؛ رۆژیک به هه وای راو کردن سواربوو و رووی له کیوه کان کرد و ده ستی به سووراندنه وه و پشکنین کرد، که میر سه یدی ده ست بخا و بیگریت.

میر سه یدی له وه ئاگادار کرا که میر بۆداق له دووی ئه وه له کیواندا ده سوورپه ته وه؛ خۆی ساز کرد و چوه جیگایه کی که به «خروبیان» ده ناسرا. له جیگای سه خت و توند دامه زرا و ریکگه باریکه یه کی له نیوانی دوو کیوی بلندا به نیو دۆلپیکدا ده کشا و زۆر سه خت بوو. میر سه یدی پیاوانی نازای له ده ربه ند و گه لی ئه وه ریکگایه دا دانا. هه رده ولای کیوه کانیان گرت و تیدا په نهان بوون؛ به چاوه نۆری که لین و چوونی میر بۆداق دانیشتن. میر بۆداق به بچ باکی و ترس ده گه را، که گه بشته ئه وه ده ربه ند و ته نگایه وه، له نیوه راستی دۆله که دا

- که جیگای هه‌لاتنی نه‌ده‌بوو - پیاوه‌کانی میر سه‌یدی له پاش و پیشه‌وه و له دامپیتی کپوه‌که‌دا لیتی بلندیبوون و ده‌ستیان به‌کوژتاریان کرد؛ خستیانه نیوانی په‌لاماردانی. لهو هه‌موو نۆکه‌رانه‌ی میر بۆدایه‌کێک رزگار نه‌بوو؛ هه‌موو کوژران و میر بۆدایه‌کێش ئیخه‌ی له‌ ده‌ست دوژمن ده‌ر نه‌خست، کوژرا.

که میر بۆدایه‌کێ کوژرا، میر سه‌یدی له‌گه‌ڵ گرتنه‌وه‌ی خاکی سۆران و حوکمداری خۆی و ده‌رکردن و گرتنی بابان خه‌ریک بوو. هه‌روه‌کو له‌ جزمیکی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌ و به‌ندی خۆیدا له‌ باسی حوکمدارانی سۆراندا دپته‌گوتن، به‌دریژی ده‌بیژریت.

میر بۆدایه‌کێ به‌راستی پیاویکی ئازا و ره‌شید و دلپاک و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ر و وه‌ته‌نخوا و تپه‌گه‌یشته‌وو و زرنگ بوو. له‌ به‌خشش و دادخواهی و میلله‌ت نه‌وازیدا بی وینه‌بوو. له‌ ئاواکردنی شار و دپهات و پپشکه‌وتنی عیلم و سه‌رخستنی کرپن و فرۆتن و چاندن و جووتدا به‌کۆشه‌وه‌ بوو. له‌نیو کوردستاندا به‌چاکه‌ و پپداهه‌لگوتن ناوبانگی کردبوو. حوکمداریکی سه‌ره‌خۆ و نازاد و موسته‌قیل بوو؛ سککه‌ و خوتبه‌ی به‌ناوی خۆی بوو. له‌ خاکی خۆیدا ئالا و نیشانه‌ی حوکمداری بابان له‌وه‌وه‌ دامه‌زرا و بناغه‌یه‌کی چاکی دامه‌زرا.

شایه‌ر و بوژانی خۆش هه‌لبه‌ستی قسه‌جوان له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ داستان و سه‌ره‌هوردی میر بۆدایه‌کێ هه‌لبه‌ستبوو. ده‌نگیژ و گۆینه‌کانی خۆشخوان له‌ دیواندا بۆ پیاوه‌ گه‌وره‌کان به‌ئاوازیکی گه‌لیک جوان پپاندا هه‌لده‌گوت. ته‌واوی ژبان و کۆشیش و به‌خشین و ئازایی و ره‌شیدی، پیاوه‌تی و مه‌مله‌که‌ت گپیری میر بۆدایه‌کێان کردبوو به‌داستان و ده‌م به‌ده‌م بۆ به‌کتریان ده‌خوینده‌وه‌ و له‌ شاراندا ئه‌و داستانانه‌ ده‌نووسرانه‌وه‌ و له‌ به‌ر ده‌کرانه‌وه‌. داستانی کوژتنی به‌تایبه‌تی هپنده‌ به‌دل‌سۆزه‌وه‌ و به‌ئاخ و داخ و جگه‌رسووتانه‌وه‌ رپیکه‌رابوو، له‌ هه‌ر دیوان و جیگایه‌که‌دا بخویندراپایه‌ته‌وه‌ هه‌رکه‌سه‌یکی گوتی لئ بوایه‌ هپج نه‌ده‌بوو، دلئ نه‌سووتئ و چاوی پر فرمیسک نه‌بئ و نه‌گری و ئاخئ بۆ نه‌کیشیت.

حوکمداری میر بۆدایه‌کێ دووهم کوری میر رۆسته‌م

که میر بۆدایه‌کێ گه‌وره‌ کوژرا، وه‌جاخ کوژبوو؛ مندالی نیرینه‌ی له‌ پاش به‌جئ نه‌ما. سه‌رکرده‌ و کاربه‌ده‌ستانی حکومه‌ت و که‌بخودا و رپش سپی و هاته‌ پرووی میلله‌ت به‌کۆمه‌له‌ رپیکه‌وتن و میر بۆدایه‌کێ کوری میر رۆسته‌میان کرده‌ حوکمداری بابان. هپندپک له‌ ئاغایانی خاوه‌ند عه‌شیره‌ت و گه‌وره‌ی ئیلات سه‌ریان بۆ میر بۆدایه‌کێ چکۆله‌

دانه‌نواند و به‌گۆشه‌گپیری و خۆ تپه‌که‌ل نه‌کردن، بپده‌نگ بوون.

میر بۆدایه‌کێ دووهم که له‌ جیگای مامی دانپشت و ده‌ستی به‌حوکمداری بابان کرد و له‌گه‌ڵ دامه‌زراندنی له‌شکر و ره‌عیه‌ت خه‌ریک بوو.

ئه‌وه‌که‌سه‌نه‌ی له‌گه‌لی رپیک نه‌که‌وتبوون و به‌حوکمداری بابانیان نه‌ده‌ناسی، و رۆژ به‌رۆژ له‌ خۆکۆکردنه‌وه‌ و یه‌که‌گپیری ده‌کوژشان. میر بۆدایه‌کێ هه‌رچه‌نده‌ ته‌قه‌لای دا نه‌یتوانی نوازشیان بکات و دلپان بپنپته‌ ده‌ست. مووده‌تی دوو سالان له‌گه‌لیان خه‌ریک بوو؛ راپنه‌گرتن و نه‌بوونه‌ هه‌واداری. به‌خۆشی و هه‌ره‌شه‌ هه‌رچه‌نده‌ی کرد ده‌ره‌قه‌تیان نه‌هات. ئومووری حوکمداری هه‌موو ده‌مپک له‌ ده‌ست ئه‌و پپاوانه‌دا له‌ نه‌بوون و چووندا بوو؛ ئه‌و ده‌رد و داخه‌ لیتی بوو به‌نه‌خۆشی و کوژتی.

میر بۆدایه‌کێ دووهم له‌و ته‌قه‌لایه‌دا بوو، چهند که‌سه‌یکی به‌گ و خزمی دیسان که هه‌بوون له‌و قابیله‌ته‌دا نه‌بوون. هه‌رکه‌س به‌ره‌نگی خاوه‌ند دپهات له‌ دپه‌که‌دا دانپشت و ده‌ستی له‌ کار کپشاهه‌؛ به‌وه‌ش زیاتر میر بۆدایه‌کێ له‌کار که‌وت و ته‌نه‌ها ماوه‌؛ ئه‌وه‌ی لیتی بوو به‌که‌سه‌ل. برایه‌کی گچکه‌شی له‌ دپهاتی ماوه‌تدا پارچه‌ زه‌ویه‌کی له‌ دپهات خسته‌ ده‌ست و له‌گه‌ڵ چاندن خه‌ریک بوو. له‌ پاش میر بۆدایه‌کێ دووهم له‌و بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه‌دا پپاویکی قابیل نه‌بوو که‌بتوانئ ئومووری حوکمداری بخاته‌ ده‌ست خۆی، حکومه‌ت که‌وته‌ ده‌ست نۆکه‌رانی میر بۆدایه‌کێ گه‌وره‌وه‌ و رپشته‌ی فه‌رمانه‌رهبایی له‌ ده‌ست بنه‌ماله‌دا نه‌ما.

که به چاکی هه موو خاکه که ی دامه زرانده وه، هه ستا له شکرکی شه رکهری هه لگرت و چووه سهر شاری کفری (سه لاهییه) و به شه ر و کوژتار گرتی و خستیه ژیر حوکمی خۆبه وه و له سهر رهوشتی حوکمداریی بابان، میر سنجاغیتی له سهر دانا. به و قووه ته وه به نیتو خاکی خۆیدا گه راوه.

ههرکه سیک که مییک بۆنی نه یاری لیها تیبوو، وه یا بۆ سه رکیشی و شوړش ته قه لای دابوو، به لوتف و خووشی رامی کردن و ناسووده ی کردنه وه و گه راوه پایته ختی. وه له بنه مالهی بابان ههرکه سیک مابوون، له دیها تدا دانیشتبوون بۆ ئه مه ی نه بزونه وه، له هیزی خستق و بچ ده سه لاتی کردن.

پیر نه زهر به راستی پیاویکی به کوژشه وه بوو، حزی له فره کردنی مه مله که ت و ره عیه ت و کرین و فروتن ده کرد و بۆ ئاوه دانی و پیشخستنی خاکی بابان زۆر کوژا و بۆ ناسووده گی و دامه زرانندی ئه هالی گه لیک ته قه لای دا؛ به لام مهرگی بچ ئامان نه بهیشت به ئاره زووی خۆی بگاته دلخوازی. ئه گه ر چی به ته واوی هه موو خاکه که ی پیر بۆداتی گه وره ی وه ده ست خست و کردیه حکومه تیکی ئازاد، به لام گه لیک ئاره زووی مابوو موه فق نه بوو و مرد. له پاش مردنی پیر نه زهر خاکی بابان له ژیر چاوه دیری دوو ئه میراندا راده گیرا.

حوکمداریی میر سلیمان و میر ئیبراهیم

له دوری پیر بۆداتی گه وره دا میر سلیمان و میر ئیبراهیم، ههریه که له جیگاهه کدا میر سنجاغیک بوون و له دوری میر بۆداتی دووهم و پیر نه زهر دا له سهر وه زیفه ی خۆباندا مابوونه وه و شانوشه و که تیان به زیاده وه په یدا کردبوو. ههریه که له وان خاوند له شکر و هیزتیکی ته واوبوون و ئاله ت و چه کیان زۆربوو، له نیتو میلله تدا قسه ره وا و ده ست دریتبوون.

که پیر نه زهر مرد ئه و دوو ئه میرانه پیکه وه ریکه که وتن و له شکر و هیزتیکی هه یانبوو کردیانه یه که و بوونه یه که تن و یه که به دهن؛ وه کو گیانیتی که له دوو پیستدا بچ کوژان و ته قه لایان دا و هه موو خاکی بابان و شاره زووریان خسته ده ست خۆیان و به یه که تی حوکمداریه کی جوانیان پیکه وه دامه زرانند. مه یدانی شوړش و بزوتنیان بۆ که س به تال نه کرد که بنه مایه ی تیکدانی ئه و حکومه ته. دیوان و له شکر و ده زگای میره کانی رابردوو، ههرچونیتی هه بوو، به بچ شیواندن ده ستیان به سه ردا کیشا و هاویتیانه ژیر په نجه یانه وه. ئالا و نیشانه و رهوشتی حوکمداری و ناوی بابانیاں راگرت و به ختیوان

به ندی سییه م

حوکمداریی بنه مالهی نوکه ران [که] به بابان ناوبانگ گیربوون

ههره کو بیژرا، میر بۆداتی گه وره مرد پشتیوی که وته نیتوانی چند که سیک و حوکمداریی میر بۆداتی دووهمیان قبول نه کرد. که میر بۆداتی گچکه ش مرد، سهری کار له ده ست بابان ده رکه وت و گه یشته ده ست نوکه رانه وه؛ ئه وانیش ههر له سهر نیوی بابان حکومه ته که یان دامه زرانده وه و ئالا و نیشانه ی حوکمداریی بابانیاں قبول کرد و ده ستیان به حوکمداری کرد؛ وه ههره کو له ههر دوولا یه که به یه که دیته گوتن. وه میر و به گه کانی بنه مالهی بابان، سوورته تی ره عیه تیبی و جووت به نده یی و ئاغادیتیان وه رگرت، ههریه که مابوون که وتنه دیتییه که وه و پارچه زه وییه کیان ده ستخست و له گه ل ئاغایه تی خۆیان خه ریک بوون.

پیر نه زهری کوری پیر په یرام

پیر نه زهر یه کیک بوو له سه رکرده و میر سنجاغه کانی پیر بۆداتی گه وره. پیاویکی زرنگ و وریا و ئازا و کاربین و سه خی بوو؛ به به خشش و که رهم و دادخواهی هه موو ئه هالی کوردستان چه زیان لی ده کرد و خووشیان ده ویست. به تیکه یشتن و زانینی خۆی دلی کورده کانی کردبوو به هه واداری خۆی و هه موو میلله ت بۆ ریکه که وتنی ئومووری پیر نه زهر ده کوژان و له سهری کوپوونه وه؛ به گیان و به دل بۆی تیبوه چوون وه ته قه لایان بۆ ددها. پیر نه زهر له زه مانی پیر بۆداتی گه وره دا چونکه گه لیک ئیشوکاری گران و سه ختی که له ده ستدا دهبوو تیبیدا سه رکه وتبوو، له نیتو کورداندا ناوونیشانه یه کی چاکی په یدا کردبوو. له سایه ی ئه وه وه هه موو کوژشین و کرده وه یه کی به ئاسانی بۆی ساز دهبوو.

که پیر نه زهر که وته سه ر ئومووری کاربینی و خوواندن، ره عیه ت له سهری کوپوونه وه و له شکر و سوپاه و ئه سپایی پیوستی بۆ ریکه خرا و ئاماده ی حوکمداری بوو.

که پیر بۆداتی دووهم مرد ئالای سه ره خۆبی هه لدا و ده ستی به گرتنی خاکی بابان کرد و خستیه ژیر حوکمی خۆبه وه و هیواش هیواش ده ستی به ئاوه دانکردن و ریکوپیتی کرد.

کرد؛ هەر بهو دهستووره دهستیان به فرمانبره وایی و حوکمرانی کرد.

ئهو دوو ئه میره کورده دیسان هەر به ناوی بابانه وه - وه کو برایه کی راست - دهستی خوشه ویستیان پیکه وه گرت. میر سلیمان برا گه وه و میر ئیبراهیم خۆی به برا بچووک دانا. له شکلی جه مهوریه تدا مودده تی چهند سالان پیکه وه حوکم فرمانی کوردستان و بابان و شاره زووریان به ته وای کرد. دلگیری و نا ئه مینی و ره نجیده یه که به هیچ کلۆجیک پروینه دا، به دلپیک پاک و بی قریژه وه زۆرباش تیوه چون و ته قه لایان ددها و گه لیک به ئاسوده گی ده ئیان.

ناحه ز و نه کیش و قسه چین و دوو پروان که م که مه که وتنه نیوانیا نه وه و قسه یان هینا و برد. تۆی نه یاری خراپیان له به یندا چاندن. خوشه ویستی به دوژمنی گۆراوه. برایه تی کرا به نه یاری و یه که تی به کوزتار وهر گه را. گه رمیی ساردبو وه وه، کار که وته شیر و خه نجه ر، نه تیجه گه یشته جیگایه کی واهه ردوولا بۆ کوزتاری له شکر کیشیان کرد و به گژ یه کدا چون و کوزتار گه رم بوو؛ خوین رژا، چه ندیک شه ر و کوزتار ده وای کرد. له دواییدا ئه میر ئیبراهیم به ده ست میر سلیمان به کوزت چوو.

مودده تی نو سال حوکمداریه کی برایانه، به خوین رژتن و کوزتن نه تیجه به خش بوو.

حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم له مهیدانی شه ردا خۆی رزگار کرد و هه لات و چوه ئیران و په نای بۆ شاه ته هماسی سه فه وی برد (له پاشان لپی دده وین). له ئه میر ئیبراهیم سۆ کور به جیمان: ییکه م میر حاجی شیخ؛ دوو م میر ئه میر؛ سییه م میر سلیمان میر حاجی شیخ چوه ئیران و براکانی دیکه ی له کوردستان مانه وه.

حوکمداری میر سلیمان

که میر ئیبراهیم له مهیدانی شه ردا کوزرا، میر سلیمان به ته وای له شکره که ی میر ئیبراهیمیشی خسته ژیر په نجه وه. بهو هیزه وه چوه سه ر خاکی که که وتبو وه ده ست میر ئیبراهیمه وه و هه مووی گرت و هاو یژتیه سه ر به شه که ی خۆی. ئه و جا هه موو خاکی بابانی به بی ئه زیه ت و هاو الی و ده ده ست خست و ئومووری حوکمداری پیکه ینا و له شکر و سوپاه و گه نجینه ی کۆ کرد نه وه. مه مله که تدار و فرمانبره وایی به دادخواهییه وه له کوردستاندا دامه زراند. ئاسوده گی و ئه مانی خسته نیو خاکی بابان و شاره زووره وه. دهستی به میلیه ت نه وازی و ره عیه تپه روه ری و له شکر لا واند نه وه کرد.

له دهوری میر سلیماندا کوردستان ببوه به هه شتی به رین، کار و کاسی، کرین و فرۆتن و کیتلان و چاندن و بازرگانی سه ر که وت.

میر سلیمان به ئاسوده گیبه کی ته و او پا زده سالان حوکم فه رما بوو. نو سال به یارمه تی و هاو الی میر ئیبراهیم و شه ش سال به ته نهایی رایبوارد و زۆر به سه ره رزی و خوشی گوزهرانی کرد و مرد. چوار کوری له پاش به جیمان:

یه که م میر حوسین؛ دوو م میر رۆسته م؛ سییه م میر محمه د؛ چواره م میر سلیمان.

حوکمداری میر حاجی شیخ کوری میر ئیبراهیم

هه ره کو بیتر که میر ئیبراهیم به ده ست میر سلیمانی هاو الیه وه به کوزت چوو، میر حاجی شیخ چوه ئیران و په نای بۆ شاه ته هماسی سه فه وی برد و داوای یارمه تی و کۆمه گی کرد. شاه به هیندی نه گرت و جوابیشی نه دا که نایکا و به دا پۆشراوی ته فره ی ددها.

که میری بیتر او ته ماشای کرد له قه زویندا دانیشتن بی سووده، ناچار سواریبو پرو به کوردستان گه راوه دواوه. دهسته سواریکی ریکخست و چوه سه ر شارانی بنلین و دیاله و که لای کورد، میر عیزه دینی برای میر سلیمان - که له ته رف برایه وه فرمانبره وای ئه و جیگایانه بوو - له شکری کۆ کرده وه و چوه پیشی. هه ردوولا دهستیان به کوزتار کرد، له پاش گه لیک خوین رژتن میر عیزه دین له ده ست حاجی شیخدا به کوزت چوو.

میر حاجی شیخ له و خا کانه دا ئه ماره تی خۆی دامه زراند و دهستی به ته شکیلات و خه ریکی هیز په یدا کردن و خۆ کۆ کرد نه وه بوو. هه موو کورده کانی ژیر دهستی له فه رمانبره وایی و دادخواهی مه منون بوون، هه تا میر سلیمان مرد، گه لیک ناوبانگی په یدا کرد بوو.

که میر سلیمان مرد، حاجی شیخ سوپاهینکی شه رکه ری هه لگرت و چوه سه ر خاکی شاره زوور و بابان که له ژیر دهستی میر سلیماندا بوو. میر حوسین و میر محمه د و میر رۆسته می کورانی میر سلیمان، نه شیان به رابه ری بکه ن و خاکی باوکیان به ردا و پرو به ئیران په نایان برده بهر شاه ته هماسی سه فه وی.

میر حاجی شیخ که چوه سه ر خاکی میر سلیمان، به بی ئه زیه ت هه مووی بۆ سازکرا که بیگرت؛ چونکه له پیشدا له گه ل هه موو گه وره و ره ئیسه کانی ئه و خا که به قاقه ز نوویسین ریک که وتبوو و هه مووی کرد بوو نه وه هه وادار و دۆستی خۆی. له به ره ئه مه به بی موشکیلات

که له شکرې برد، نه هالی بۆ پيششوازی سازیبوون و خاکی بابانیاں به ته و اوای خسته ژتير په نجه وه.

که همموو خاکی بابانی که و ته دست و گه نجینه و ئالت و پیوستیه کی زوری په یادکرد و سوپاهیکی زور ریککه و تووی ریزکردن و ته پل و بانگی سه ره خوئی و نازادی به گوئی همموواندا دادا. هر سه ره قتیکی له به راهری بوو، لایبردن و بزوزه کانی به خوئی و زور پام کردن. ره عیهت و میلله تی به زیان و کرده وهی چاکه نوازشکرد و خوئی به حوکمداریکی موسته قیللی کوردستان ناونا.

له پیشدا باسماں کرد که میر حوسینی کوری میر سلیمان په نای بۆ شاه ته هماسب برد که یاریده ی بدات. شاه ی بیژراو له حاجی شیخ له نه ندیشه دابوو و ده ترسا که تما له خاکی ئیرانیش بکا، بۆ نه وه نه هیلتیت چی به خو فره کات، نه مری دا به چراغ سولتانی والی دینه و هر که به سوپاهی شه ره که ره یاریده میر حوسین بدات. نه ویش له شکرکیکی باشی هلگرت که روو به خاکی حاجی شیخ بیزوئته وه.

حاجی شیخ به ته رده سستی چوو پيشی و به سه ری دادان و گه لیک کی لی کوژتن و تالان و نه سیریک کی زوری لی گرتن. میر حوسین و براکانی چراغ سولتان به هه زار نه زیهت له و مهیدانه خوئناوییه دا خوئان رزگار کرد و هلالتن. میر حاجی شیخ به شادی و خوشییه وه گه پراوه خاکی خوئی.

شاه ته هماسب که له وه ئاگاداربوو، رقی هه ستا و نه مری دا گوگچه سولتان قاچاری والی هه مه دان که به هه موو هیزی خوئیه وه هه سستیت و ئومه را و له شکر کی نه و ده و روپشته ش هلگرتیت و بچیتته هاوار چراغ سولتان و میر حوسین.

نه و سه رداره گه و ره یه به له شکرکیکی قورسه وه روو به کرمان و دینه و هر چوو. له سه ر ریکاشیدا له شکر کی کوژده وه و گه پشته دینه و هر. له ویش هه وه له شکر کی خر کرده وه و به موهیماته وه روو به خاکی بابان چوونی نارزه و بوو.

میر حاجی شیخ له وه ئاگادارکرا. له شکر کی خوئی هلگرت و چوو سنووری دینه و هر. له ناکاو لینگی دا سه ر گوگچه سولتان و ده سستی به کوژتارکردن. له هه چوار که ناری له شکر به زییه وه په لاماری دوزمنیاں دا و هلتمه تیان برده سه ریاں.

له شکر کی گوگچه به شپرزیه یی و نیوه شه ریک و ته و او هلالتیک کی ده ست پچ کرد و شکان، له پاش گه لیک لاشه و مال و نه سپاب به جیهیشتن، که میکی گیانیاں له ده ست

له شکر کی جهنگاوه رانی میر حاجی شیخ رزگارکرد و له نیوانی دهر بازبوون.

میر حاجی شیخ به مال و نه سپاب و تالانیک کی بی ژمار و دیل گرتنیک کی زور گه رانه وه. له و دوو سه رکه و تنه دا له شکره کانی زور شادمان و به هه وه سبوون و له شه ر و کوژتار چیره بوون. نه و دوو جارانه میر حاجی شیخ له هه موو کوردستان و ئیران و رومدا ناویانگی شیران و پالنه وانانه ی کرد و دلئی دوزمنی خسته کرپه وه. شاه ته هماسب زیاتر هه راسان و بیزار و ته نگا و بوو.

که جاری دوو هم له شکسته ی گوگچه سولتان شاه ی ئیرانیاں ئاگادارکرد، دلتمه نگ و پر غه زه ب بوو؛ نه و شکانه ی به فالیک کی خراب زانی و ده ست لی هلگرتنیشی له لای چاک نه بوو؛ چونکه نه تیجه ی بی دهنگبوون دهبوو مایه ی دوزمن زیادکردن و بزواتی بزوزان و هیز په یادکردن و وه ته ما خسته ی میر حاجی شیخ. له به ره وه جاری سییه م له شکر نارده سه ری، ناچار بوو.

شاه ی بیژراو له شکرکیکی قورسی له ژتير فه رمانی عه بدو لالاخان ئیستا جلوی سه ردار له شکر کی ریکخست. هه موو پیوست و نه سپابی سه فه ری بۆ ساز کرد.

بابی موئه لیف و موئه ریخی مه شه وور شه ره فخان ی بدلیسی که میژوونویسی کوردان و نوویسه ری شه ره فنا میه، له گه ل نه و له شکره دا خسته ی ژتير فه رمانی سه ردار ی ناو گوتراو.

نه و له شکره قورسه له ریکای موکرپانه وه به لاجاندا له کیوه به رزه کانی قه ندیله وه، به ناحیه ی باله کاندان به ریکای گه لاله دا - که ریکایه کی سه خت و بلند و ته نگ بوو - به نیو لپره واره پر داره کاندان بزوتن.

شه ره فخان له ته ریخه که پیدا ده لیت: له ریکایه که وه رویشتن گه لیک جاران پیبا و به نه زیهت ده ی توانی خوئی رزگارکات؛ نه ویش له سه ر په سندکردن و شاره زایی میر حوسین و براکانی بوو.

میر حاجی شیخ له ولاره له شکر کی خوئی هلگرت و چوو پيشیاں، له نزیک جیکایه ک که به «گه لاله» ده ناسری، ریکایه تنگه کانی لیگرتن و هلتمه تی برده سه ریاں. له شکر کی ستاجلوی بۆ به راهری ناماده بوون، هه ردوولا ده ستیاں به کوژتاری یه کترکرد. پالنه وانانی بابان به ده ستو بردتر بوون. دوزمنیاں وه ته نگه یینا و له هه موو لاییکه وه کوئان کردنه وه و کوژتیاں. له پاش چهند سه عاتیک شه ر و شیربازی له شکر کی وه ستاجلوی خوئی نه گرت و پشتی دا و پرووی له هلالتن کرد.

خودانی شهره‌فنامه له باوکیه‌وه ده‌یگی‌پیتسه‌وه که بۆی گوتوو و ده‌لی: له‌شکری ئیستاجلو و هه‌ها پهریشان و شپرزهبون له هه‌لاتندا که‌وای به‌ریان و که‌وش و پیلایان لییان بوو به‌بار و فرییان دده‌ا و هه‌لده‌هاتن؛ هه‌تا کراسی به‌ریان له‌سه‌ر گیانیان گرانبوو و به‌پرووتی و پیتخواسی و بی به‌رگی له‌نیو لیره‌وانرادا به‌چیا به‌رزه‌کاندا سه‌رده‌که‌وتن و له ترسی گیانیان له‌و چیا به‌رزانه که به‌ره‌و ژوور ده‌چوون، وایان ده‌زانی به‌ده‌شندا ده‌رۆن. که له‌شکری ئیران شکا، سواره و پیاوه‌کانی میر حاجی شیخ که‌وته‌نه سه‌ریان و شیر و خه‌نجه‌ریان تینان و کوژتاریان لی کردن و له‌و له‌شکره قورسه، زۆرکه‌میان پرگاریبوون؛ ئه‌وانیش به‌پهریشانی و پیتخواسی پروتی، گیانیان له‌و مه‌یدانه خویناویه‌دا ده‌رپه‌راند و ده‌رده‌چوون. به‌و حاله‌وه چوونه‌لای شاوته‌هماسب و سه‌ره‌هوردیان بۆ گپه‌راوه.

شاهی گوتراو ئه‌وه‌ی له نه‌زانین و ناشاره‌زایی و بی ته‌دبیری میر حوسین و براکانی نه‌ژمارد و هه‌رسیکی گرتن و خستنیه به‌نده‌وه.

میر حاجی شیخ له‌و کوژتاره‌دا هه‌زار ئه‌سیر و مالتیکی زۆری ده‌ست که‌وت و سی پیاوی کوژرا و دوو هه‌زار که‌س له له‌شکری ئیرانی کوژتیبوو. هه‌رچه‌نده ئه‌سپاب و ئالات و چه‌ک و چادر و دانه‌وتله‌یه‌کی به‌له‌شکری ئیستا جلووی بوو له‌گه‌ل به‌رگ و جلکی پیاوه‌کانیش که هه‌لاتیبوون، که‌وته ده‌ست. به‌شادی و خۆشییه‌وه گه‌رانه‌وه. هه‌موو له‌شکر و پیاوه‌کانی میر حاجی شیخ له تالانگرتن و که‌لوپه‌ل وه‌ده‌ست‌خستن تیربوون و به‌که‌یف و په‌زمه‌وه چوونه‌وه مالتی خۆبان.

که شاته‌هماسب ئه‌و سی برابه‌ی گرت، موده‌تیک له به‌نددا بوون؛ به‌تکای هیندیکان به‌ردران. له پاشان که‌لینیان ده‌ست که‌وت و هه‌لاتن و چوونه خاکی رۆم و په‌نایان برده لای سولتان سلیمان.

سولتانی رۆم به‌جیره‌یه‌کی چاک ناردنیه خاکی رۆم ئیلی و کردنی به‌میر سنجاغ. نزیک شه‌ش سالان به‌و ئیشه رایانبارد. له‌گه‌ل سولتان حوسین میری ئامیدییان موخابه‌ره کرد که تکایان بۆ بکا تاکو بگه‌رینه‌وه کوردستان.

له‌سه‌رئه‌وه میری ئامیدی که‌وته موخابه‌ره‌کردن و تکا له سولتانی رۆم، هه‌تا گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول و له‌وتیه چوونه ئامیدی.

که میر حوسین و براکانی گه‌رانه‌وه ئه‌سته‌مبوول، سولتان سلیمان فه‌رمانی حوکمداری کوردستانی بابانی بۆ نوویسین و ئه‌مری دا به‌سولتان حوسین و هه‌موو ئومه‌راکانی

کوردستان که له‌وه‌ختی لزوومدا له‌شکر بۆ میر حوسین کۆکه‌نه‌وه و بچنه‌سه‌ر میر حاجی شیخ و ده‌ریکه‌ن و به‌زۆر میر حوسین بکه‌نه حوکمدار.

حوکمداره‌کانی کوردستان به‌له‌شکره‌وه بۆ یاریده‌دانی میر حوسین ئاماده‌بوون و له‌شکریان هه‌لگرت و روو به‌خاکی بابان خشان.

میر حاجی شیخ به‌هیز و قووه‌تیه‌وه چووه پیتشیان، له پاش گه‌لیک شه‌رکردن میر حاجی شیخ به‌سه‌ریاندا زالبوو و هه‌مووی شکاندن و به‌که‌یفه‌وه گه‌راوه خاکی خۆی. میر حوسین و براکانی به‌شپه‌زیی چوونه‌وه ئه‌سته‌مبوول و ناردانه‌وه بۆ رۆم ئیلی.

سالی نۆسه‌د و چل و یه‌ک سولتان سلیمان قانونی بۆ گرتنی به‌غدا له هه‌ولیه‌وه که‌وته ریگا و ده‌ستی به‌موخابه‌ره‌کرد و له‌گه‌ل میر حاجی شیخ بناغه‌ی خۆشه‌ویستی دامه‌زراند، ئیتفاقیان ده‌ست پیکرد. سولتانی رۆم به‌به‌هانه‌یه‌ک دیتنی میر حاجی شیخی خواست.

میر حاجی شیخ سه‌ره‌خۆ و بی پرسپاری که‌سێک که‌وته ته‌داره‌کی چوینه به‌غدا. هیندیک تیگه‌یشتوو و زانیانی میلله‌ت ئه‌وه‌یان به‌چاک نه‌زانی و بۆ نه‌چوونیان پێ گوت. ئه‌ویش گویدی نه‌ده‌کردن و ده‌زگای خۆی هه‌لگرت و که‌وته ریگا.

له ناحیه‌ی مه‌رگه له جیگایه‌ک دابه‌زی که چیشتان بخوا، له‌گه‌ل نوژی نیوه‌رۆ خه‌ریک بوو. کۆمه‌لیک کورد په‌لاماریان دا بۆ و له نوژی‌دا کوژتیان. ئه‌میر به‌گی برای بۆ به‌راهه‌ری ئاماده‌بوو، ئه‌ویشیان کوژت و چهند پیاویکی هاو‌فیکریان بوون کوژران.

میر حاجی شیخ دوو کوری له پاش به‌جیما: بیکه‌م میر بۆداق، دووهم میر سارم.

حوکمداری میر بۆداق کوری میر حاجی شیخ

که میر حاجی شیخ کوژرا به‌ئیتفاقی هه‌موو گه‌وره‌کانی کوردان میر بۆداقی کوره‌گه‌وره‌یان کرده حوکمداری بابان و هه‌موو له‌شکر و گه‌نجینه‌ی باوکیان خسته ژیر فه‌رمانیه‌وه.

له به‌غدا واقیعه‌ی میر حاجی شیخ به‌سولتانی رۆم گه‌یشت و سه‌ره‌هوردیان پیکوت. سولتانی هوشیار پیتشده‌ستی کرد، بۆئه‌وه‌ی قامکی تیوه‌ردانی بکه‌ویتته کوردستانی بابانه‌وه، گرتی فه‌رمانیکی توغرای به‌ناوی میر بۆداقی حوکمداری بابانه‌وه نوویسی و حوکمداری ته‌سدیق کرد و قاقه‌زکی تایبه‌تی بۆ کورده‌کان نوویسی که ئیوه موسلمانن و تایبعی شه‌ریعه‌تن و ده‌بی سه‌ر له فه‌رمانی خه‌لیفه‌ی ئیسلام نه‌پیتچنه‌وه و به‌هه‌موو

جوړتیک ئیتاعه‌ی بکه‌ن و ئیتاعه‌ی میر بؤ‌داق کردنتان له‌سه‌ر لازمه و ده‌بی به‌حوکمداریکی خوښه‌ویستی خوټانی بزنان.

له‌ودا سولټانی رۆم چاپلووسیپکی زۆر پری نواند و به‌نچه‌یکي خسته نیو کورده‌کانی شاره‌زوروه و بؤ ده‌سیسه‌ی پاشه‌رۆژ کارسازیی ده‌کرد. که میر بؤ‌داق بوو به‌جیگانشینیی باوکی، ده‌ستی به‌دامه‌زاندنی مه‌مله‌که‌ت و رپیک‌خستنی له‌شکر و ئاسوده‌گی په‌عیه‌ت کرد. به‌هموو ته‌رزتیک ئومووری حکومه‌تی بابانی پیکه‌یتنا و خاکی بابانی به‌چاکی کرده پارچه حکومه‌تیکي زۆرچاک و له‌ ئاواکردنی شار و باژیر و فره‌کردنی کرین و فرۆتن و گه‌وره‌کردنی فه‌رمانه‌روایی ته‌قه‌لای دده‌ا. به‌خوښی و نوازش هموو میلیله‌تی کرده موتیع و مونقادی خوئی.

میر بؤ‌داق به‌بی موناذه‌عه و شه‌ر و نه‌زیه‌ت شازده سال له‌سه‌ر خاکی بابان و شاره‌زور حوکمداریی کرد.

میر حوسپینی کوری میر سلیمان - که له‌پیشدا باسیان کردا- په‌نایان بؤ رۆم بردبوو، به‌تکای سولټان حوسپینی میری ئامیدی و به‌قاهه‌زی سولټانی رۆم، بؤ خاکی به‌به‌ گه‌رانه‌ویان له‌ ته‌ره‌ف میر بؤ‌داقه‌وه قسول کرابوو. له‌ نه‌تیجه‌دا ده‌سایسی دوژمن ده‌سته‌برداریان نه‌بوو؛ خستنیه‌ سه‌ر هه‌وا و هه‌وه‌سی حوکمداری. هه‌ستان به‌په‌نهانی روو به‌ئامیدی هه‌لاتن و په‌نایان بؤ میری ئامیدی برد.

حوکمداری بادینان عه‌ریزه‌یه‌کی دوورودرژیی بؤ نه‌سته‌مبول نارد که میر حوسپین ده‌یه‌ویست حکومه‌تی شاره‌زور له‌ژیر ئیداره‌ی سولټاندا بخاته ژیر حوکمی خوښه‌وه، به‌به‌گله‌گی یا میر سنجاغیکی رۆمی له‌سه‌ر دانیشیت، به‌شه‌رتی یارمه‌تی گرتنی له‌ ته‌ره‌ف سولټانه‌وه بیت.

خونکاری رۆم چتیکي لی خواسترا که هه‌میشه ئاره‌زوو و دلخوازی نه‌وه بووه. ده‌زه‌جی فه‌رمانی به‌توغرا بؤ میر حوسپین نویسی که به‌حوکمداری بابان نه‌سب و میر بؤ‌داق عه‌زل کرا و قاهه‌زی له‌ هه‌موو ئومه‌را و به‌گه‌کانی کوردستان نویسی که به‌هموو ته‌رزتیک له‌شکرکیشی پیوست بیت و هه‌رچیبه‌کی میر حوسپین بخوازیت، کومه‌گی بکه‌ن و بیبه‌نه سه‌رته‌ختی شاره‌زور و داینین و به‌زۆریی خاکی بابانی بؤ بگرن.

سولټان حوسپین حاکمی بادینان و گه‌لیک له‌ ئومه‌رایانی کوردستان له‌شکریکي قورسیان بؤ رپیک‌خست و هه‌ستان چوونه سه‌ر شاره‌زور.

میر بؤ‌داق بؤ نه‌مه‌ی خوینرژیی نه‌کریت، هه‌ستا روو به‌ئیران رۆیشت و په‌نای بؤ شاته‌هماسب ی سه‌فه‌وی برد و به‌ئیحترام و ئیکرامه‌وه قه‌بول کرا. میر حوسپین به‌بی نه‌زیه‌ت چوه شاره‌زور و به‌پشتیوانی حاکمی بادینان و ئومه‌رایانی کورد، ده‌ستی به‌فه‌رمانه‌روایی کرد.

له‌و مه‌سه‌له‌یه شه‌ش مانگ به‌سه‌رچوو؛ رۆسته‌م پاشای وه‌زیری نه‌عه‌مه‌ی رۆم له‌گه‌ل میر بؤ‌داق ده‌ستی به‌موخابه‌ره‌کردن کرد و دلخوازی داوه و ده‌ره‌هده‌ بوو که حوکمداری بابانی بداته‌وه. له‌ نه‌تیجه‌ی موخابه‌ره‌دا میر بؤ‌داق نه‌منیه‌تی په‌یدا کرد و رۆیشته نه‌سته‌مبول و به‌شه‌رت و قه‌راری نه‌مه که له‌ ژیر ئیداره‌ی رۆمدا بی، حکومه‌تی بابانی بی به‌خسراوه و خه‌لاتکرا و فه‌رمانی دووباره‌ی بؤ نویسراوه. میر بؤ‌داق که فه‌رمانی درایی، هه‌ستا روو به‌خاکی بابان گه‌راوه دوايي.

له‌ولاه میر حوسپین که له‌وه ناگاداربوو، که‌وته ته‌قه‌لاوه. که میر بؤ‌داق گه‌یشته جیگایه‌کی که به‌«راییه‌ی بؤ‌داق» ده‌ناسرا، میر حوسپین و براکانی به‌هه‌شت هه‌زار سوار و پیاده‌وه پیشوازی میر بؤ‌داقی کرد. شه‌ر و کوژتار گه‌رمه‌ی تی نه‌که‌وتبوو ده‌ که‌س نه‌کوژرا بوو، میر حوسپین و براکانی رویان له‌ هه‌لاتن کرد و به‌ری خوښان دایه‌ ده‌رگای سولټان. میر بؤ‌داق به‌شاد و خوښی له‌شکرانی نوازشکرد و بلاوه‌کانی گردکردنه‌وه و هه‌موو نه‌مین و ئاسوده‌ خاتری کردن و به‌که‌یفه‌وه چوونه‌وه شاره‌زور و ده‌ستیان به‌ئومووری حوکمداریی کرده‌وه.

که میر حوسپین هه‌لات و چوه نه‌سته‌مبول، سه‌ره‌وردیان به‌سولټان گوت و هیندی له‌ پاشا و پیشکاران تکایان کرد که کاروباری میر حوسپین راست بکه‌ن.

سولټانی رۆم فه‌رمانی نویسی که میر حوسپین و میر بؤ‌داق پیکه‌وه حوکمداری بابان بن و هیچ کامیکیان له‌ نه‌میری سولټان ده‌رنه‌چن.

میر حوسپین به‌تالوکه فه‌رمانه‌که‌ی هه‌لگرت و رویی له‌ شاره‌زور کرد و له‌ هه‌مولاییکه‌وه له‌شکر کورده‌وه و به‌قوه‌تیکي قورسه‌وه چوه سه‌ر میر بؤ‌داق. له‌ نیوانی هه‌ردوکان شه‌ر و کوژتار رويدا له‌ مه‌یدانی شه‌ر دا میر حوسپین و رۆسته‌م به‌گی برای له‌ ده‌ست میر بؤ‌داق به‌کوژت چون و به‌ته‌واوی مال و نه‌سپاییان به‌تالان گیرا و باقی له‌شکریکي له‌گه‌ل بوو به‌په‌ریشانی و شپه‌زیی له‌ مه‌یدانی شه‌ر رزگار بوون. میر بؤ‌داق به‌که‌یف و شادمانیبه‌وه گه‌راوه خاکی خوئی.

که خه بهری کوژتتی میر حوسین به سولتانی رۆم راگه یاندرا، که وته غه زه به وه و رقی ههستا و ئەمەری دا که هه مو ئومەرا و سەردارانێ کوردستان و سوپاھ و عەسکەری رۆم - که لەو نزیکانە بوون - به هه موو هیتزیکه وه بچنه سەر میر بۆداق و ته ئیدی بکەن. ئەو لەشکره قورسه به جارێک رۆو به کوردستانی بابان خشا.

میر بۆداق که وایزانی ته وانای به رابه ری نه بوو، له بهر چەند جار شه پرکردنی نه ده شیا شه پر بکات؛ به ناچارێ چوونه لای حاکمی بادینان و ههستا رۆو به نامیدی رۆیشت.

سولتان حوسین چلۆنه تی میر بۆداقی بۆ تهسته مبول نوویسی و تکای کرد له گوناھی بیووریت و له کرده وه و کوششی چاو بقوچیتیت و حوکمداری بابانی بداته وه و ئەمریش بدات که له شکره که ی چوونه شاره زوور بگه رینه وه، سولتان له گوناھی بۆداق گوزه شتی کرد؛ به لām له بری خاکی بابان ئە یاله تی عه ینتابی به سنجاغی دایی، به شه خاکی بۆداقی دا به وه لی به گ ناو پیاویکی نه ناسراو.

میر بۆداق به ناچارێ دهستی له زیدی باب و باپییری هه لگرت و چووه عه ینتاب و به میر سنجاغی دهستی به فه رمانه روه یایی کرد و شاره زوور که وته ژێر دهستی نه یارانه وه.

میر بۆداق موده تیک له عه ینتاب ماوه، له وده مه دا شازاده بایه زید و سه لیم له قۆنیه دا لیک دلگیر بوون و به گزبه کدا چوون. ئاوری شه ر و فیتنه ی ئەوان میری کوردان بۆداقی تیدا سووتا؛ چونکه دوژمن له هه چه وه به هانه ی ده گرت. ئەوه ببوو به وه سیله گۆیا ئەو دوو شازادانه که له قۆنیه گریبانگیری یه کتر ببوون له عه ینتاب میر بۆداق سه به ب بوو و له گه لیان ریکه وتوو و ئاوری فیتنه ی خستۆته نیوانیانه وه.

له سه ر ئەوه سلیمان قانونی میر بۆداقی خواسته شاری کۆتاهیه. به وه به هانه یه ی که گوترا، به داریدا کرد و خنکاندی و سه ره که شی به رمه وه کرا و له پینش باره گای سولتاندا چه قاندرا. دوو شازاده ی له گه ل یه ک شه ر بکەن، میریکی گه وره ی کوردان بکوژیت.

که میر بۆداق کوژرا چوار کوری له پاش به جیما: میر حاجی شیخ، میر حوسین، میر محمه د، میر سه یفه دین.

میر حاجی شیخ له گه ل بایه زید سولتان هه لاتن و په نایان بۆ شاته هماسی سه فه وی برد! له ئیران چه پس کران و له پاشان کوژران. میر محمه د له ته ره ف سولتانی رۆمه وه کرا به میر سنجاغی شاری «کستانه». میر سه یفه دین به مه رگی خۆی مرد، به وجۆره ئەو بنه ماله پووچکرانه وه.

حوکمداری میر خدر کوری میر حوسین کوری میر سلیمان

که میر بوداق ناردرا سەر سنجاغی عه ینتاب و وه لی به گ کرا به حاکمی بابان، میر خدر به واسیته و تکا بوو به شه ریکی وه لی به گ و پیکه وه حوکمدارییان ده کرد. له پاشان به فه رمانی سولتان ناحیه ی مه رگه و شارباژێر و ئە ترافانی درا به خدر و وه لی به گ له سه ر باقی خاکی شاره زوور دامه زرا. له دواییدا میر خدر به ده سیسه وه لی به گی له نیو برد و هه موو شاره زووری خسته ده ست خۆی. هه تا سالی ۹۹۱ شاره زوور له ده ست میر خدر دا بوو.

حوکمداری ئەمیره به گی کوری شیخ هه یده ری موکری

ئەمیره به گ له سالی ۹۹۱ هه روه کو خاکی هه ولیر و مووسلی خسته ژێر حوکمی خۆیه وه، حکومه تی بابان دیسان که وته سه ر موکریان. ئەمیره به گ که خاکی بابانی گرت، موده تیک میر خدری بابانی راگرت و نه یشکاند و ئیداره ی ده کرد. له پاشان میر خدر که وته خۆ رزگار کردن. ئەمیره به گ له وه ئاگادار بوو، خۆشییان لی بوو به شه ر و کوژتار، موده تیک به ناخۆشی رایان بوارد. میر خدر به مه رگی خۆی مرد و شه ر و کوژتاریش ته وا بوو؛ بنه ماله ی بابانیش دوایان هات.

حکومه تی بابان خرا سه ر موکریان و له وده مه دا ئەمیره به گ به سه ر خاکی ته وریز و مه راغه و دێ خۆرگان و ورمی و موکریان و مووسل و هه ولیر و بابان و شاره زووردا حوکمران بوو. خاکی بابان هه تا سالی هه زاری هه یجری له ژێر حوکمی ئەمیره به گ حوکمداری موکریدا بوو. خاکی بابان له وساره بی گه وره ماوه، عه شیره ته که بۆ خۆیان له گه ل ئیداره ی خۆیاندا خه ریک بوون و چوار هه زار سواره ی به چه کیان بۆ شه ر و پاسی مبلله ت راگرتبوو.

شه ره فنا مه ده لیت: به هه یج کلۆجیک ئیتاعه تی که سیان نه ده کرد و بۆ خۆیان حوکمداریان ده کرد. هه ر ئاغا یه ک له ئاغا یانی دته ات، گه وره ی ناحیه یه کی ده ره ه ده کرد بوو. دیسان ده لیت: هه یج حکومه تیک به زۆر نه یه توانیوه دراویکی سووریان لی وه رگریت. بابان به وجۆره مانه وه، وه کو کۆمه له عه شیره ته کان بۆ خۆیان ئیداره یه کی یه که تیان ده کرد و له کهس نه ده ترسان. هه روه کو به ته فسیل له به ندی داها توودا نیشان ده درێ.

به ندى چواردهم

سونى و شيعه يى (۱۰۵۵ - ۹۹۰)

هه چهنده له هه موو كوردستاندا شيرى تيرى ئه و دوو نيوه له سالى ۹۲۲ وه به گهرمى كورده كاني له مهيدانى خويتناويدا كه وزاند و دوو كورد به دوو نيوانه وه بو دوزمن به كترى بان ده كوژت؛ به لام له خاكي شاره زوردا چونكو حوكمدارىكى سه ره به خو له بنه ماله ي بابان نه مابوو، ميلله تى بى سهردار چاكثر بوون به ناله تى ده ست و بو خو به كوژدان ناماده تريبوون. پياويكى گهره ي بيرتير نه بوو بيته ديوارىكى قايم، ريگا به دوژمنانى بگريت. جا له بهرته وه هه موو روتيك كوردستانى شاره زور دوو چار به تالان و كوژتار ده بوو. ئيران به ناوى شيعه تيبه وه سىلاوى به لاي به سهر كورداندا داژوت و خونكارى روم به ناله تى سونيبه ته وه كورده كاني تووشى شهر و موسيبه ت ده كرد.

له هه ردوولا وه كوژتارى به كترى بان به غه زا ده زانى و هه ردوو حكومته ت ته ماي گرتنى خاكي به كترى بان بكرديا، چاووراوى ئه و ده وئاله وه پرند كوردى له بهر پيياندا ده چواند و كوردستانى تيدا ويران ده كرا.

وه كو له به ندى رابردودا باسكرا، شاره زور و خاكي بابان بى گهره و سهردار ماوه؛ مودده تيك له ژير فه رمانى حوكمداره كاني موكرى بان دابوو. سالى هه زار و سى و شه ش حافظ پاشاى سهردارى عه سكه رى روم له نه سته مبوله وه بو گرتنى به غدا كه وته ريگا. له مانگى شه والدا كه يشته مووسل. مير و به گ و رونه سايانى كوردستان خه له تاندران، به ناوى جيهادى نه عه زمه وه له گه قزلباش شه ركدن غه زا به و له سهر هه موو مووسلمانىكى سونى واجيبه به مال و گيان له و ريگايه دا تيهو چى. له تهره ف مه لا و روجانيبه كاني كوردستانه وه چاو و راوكرا.

شيخ شه مسه دينى نه قشبه ندى - به شيخي ورمى ناوبانگى كردبوو - پياويكى گهره و به دين و خاوند قسه و فه رمانه و اى كوردان بوو. كه وته نيو كوردستانه وه و ميلله تى خسته سهر هه وه سى جيهاد.

ئومه را و گهره كاني كوردستان به له شكر و هيزه وه روو به مووسل چون كه له گه سهردارى رومى بچنه قزلباش كوژتن و خاكي پاكي دارولسه لام له ده ست قزلباش رزگار كه ن.

كه به و قووه ته وه كه يشته مووسل، حافظ پاشا كه ليك شادمان بوو بچى ده بى شادمان نه بى؟ به بى نه زيه ت و مه سره ف له شكرىكى جه نگاوه رى مفتهى ده ست كه وت. به كه به كه گهره كاني بانگه يشتن كرد و پيى ده گوتن مه رقه دى ئيمامى نه عه زه م و حه زره تى غه وس و جونه يد و شيخ مه عرووفى كه رخی له ده ست قزلباشاندا كراوه به ته ويله و ئيمه ده بى له سهر خزمانى فه رزكه ين بو هيتانه ده ستى بان گيان فيداكه ين.

نه گهرچى وانه بوو و له تهره ف قزلباشانه وه بى ئيحترامى به سهر ئه و مه رقه دانده دا نه هاتبوو، به لام ئه و قسه به ده سيسه به كه به كاربوو له تهره ف سهردار و عه سكه رىكى خه ليفه وه روو به رووى مووسلمانىكى ده روون سافى كورد بيته گوتن.

چتيكى موهيم كه به مليون ليره ساز نه ده كرا، به قسه به كه زور كورت ده ست بكه وى بوچى ده بى نه ريگوتيا؟ حافظ پاشا له وه دا سى قووه تى په يدا كرد؛ به كه؛ له شكرى كه مبوو به كورده كان فره كرا؛ دووه م: كورد مال نه بوون و هه مبه شه جىگاي نه نديشه بوون و كه وتنه ده ست؛ سيبه م: پاره نه بوو؛ به ئومه را كاني كورد بو جيهاد له ريگاي دیندا يارمه تى كرا، دراو به موعاوه نه ت كوژكراوه و نه رزاق له كوردستانه وه جه لب كران.

حافظ پاشا به و قووه ته وه له مووسل بزوت و روو به به غدا كه وته ريگا. كه نزىك به غدا بوو، به ئومه را و له شكرى كورد شارى به غداى وه ته نگه يتنا و خسته ييه موحاسه ره وه. كورده كان پاله وانانه كوژشان و زور به گهرمى شارى بان ده وه دا و له هه موولا بيه كه وه ده ستى بان به هه لمه ت بردنى قه لا و په لاماردانى دوزمن كرد.

روميه كه كان له نيوانى خو باندا شو رشان تيكه وت. خوسره و پاشا ئاغاي به نيچه رى كه ته ماشاى كرد كورد به جىدى تيهو چوون و به غيره ت كيشى شه ر ده كن، زورچاك تيكه يشته به غدا به ده ست كوردانه وه ده كريتته وه. ناوبانگ بو كورده و نه وان هيج ئيستفاده به كه ناكه ن. خانه دانى به نيچه ريه كاني خسته سهر هه وه سى سه ر كيشى شه رنه كردن، تاكو كورد له وه دا پا به دار نه بن.

به نيچه ريه كان ئالاي سه ر كيشى بان هه لدا و چوونه لاي حافظ پاشا و به جوتندان به رابه رى بان كرد. له و نه سنايه دا نارداوى شاهى ئيران له مه جليسا دا بوو. له به رچاوى ئه و سووكيبان كرد و له سهردارى بان خست و پياويكى ديكه يان خسته سهر كار و گوتيان: ئيمه شه ر

ناکهین و حافظ پاشایان گرت و چادره‌که‌یان دراند و په‌تییان له ملی پاشا خست و هه‌تا مه‌قامی ئیمامی نه‌عزه‌میان به‌کیشه‌کیشی له‌سه‌ر پروان راکیشا.

ئه‌وده‌مه‌ی په‌نیچه‌ری له‌و سه‌رکیشیه‌ دابوون، کورده‌کان له‌ ده‌وری قه‌لا به‌را‌به‌ر به‌دوژمن شه‌ریان ده‌کرد و له‌ هیچ ئاگادار نه‌بوون؛ به‌لام له‌شکری ئیران له‌وه‌ خه‌به‌ردار کرابوو؛ به‌گه‌رمی بۆ کوژتار ده‌کوژشان. له‌وه‌دا گه‌لێک کورد له‌ نێوانیدا چوو. له‌ ئاخیردا به‌ناچار ی ده‌وره‌ی قه‌لایان به‌ردا و گه‌رانه‌وه‌ دوایی؛ چونکه‌ کۆمه‌گیان بۆ نه‌چوو و به‌چه‌ک و دانه‌ویله‌ یاریده‌ نه‌دران.

له‌ولاه‌و شاعه‌باسی سه‌فه‌وی له‌ هه‌مه‌دانه‌وه‌، به‌له‌شکرێکی گه‌رانه‌وه‌ به‌سه‌ر کوردستاندا روو به‌به‌غدا رکیفکوت بوو. هه‌رچه‌نده‌ ئا‌وایی کوردانی که‌ سوننی بوون و که‌وتبووه‌ پێشی وێرانی کرد و شیریی بێ درتیی له‌ میلله‌ت نا‌وه‌کو سیلاویکی خویناوی کوردستانی داگرت. که‌ گه‌یشته‌ شاره‌زوور هیچ ره‌حمی به‌میلله‌تدا نه‌هات و ورد و درشت و نیر و می‌ و هه‌رچیبه‌کی که‌وته‌ به‌ر شیریی شیعیه‌وه‌ ئه‌نجرا و که‌توپه‌ت کرا قه‌لای مه‌ریوان و زه‌لم و گولعه‌نهر روخاندان و سووتان، له‌وتیه‌ روو به‌به‌غدا بزووت و هه‌رچه‌نده‌ عه‌شایی کوردی که‌وته‌ ده‌ست به‌نا‌وی ئه‌مه‌وه‌ سوننیه‌ و کوژتنی لازمه‌، کوژران خان و دیهاتان سووتان و کرانه‌ خوڵه‌میش.

په‌نیچه‌ری هه‌ر له‌سه‌ر سه‌رکیشی خو‌یان ده‌وامیان کرد و روو به‌مووسل گه‌رانه‌وه‌یان قه‌رار دا. له‌و نێوانه‌دا دا‌و و ته‌له‌ بۆ کوژتاری کورده‌کان بوو.

شا‌عه‌باس هه‌روه‌کو گوترا روو به‌به‌غدا رۆیشت و کورده‌کان هه‌واداری غه‌زاو ته‌ره‌فداری رۆمی بوون، به‌په‌ریشانی و شپه‌زهبی روو به‌چیاکانی کوردستان هه‌لاتن و په‌نیچه‌ری روو به‌مووسل و دیاره‌که‌ هه‌تا گه‌یشتنه‌ حه‌له‌ب خو‌یان نه‌گرتوه‌ و فیراریان کرد.

که‌ شاعه‌باس گه‌یشته‌ به‌غدا، هه‌رچه‌نده‌ کوردی سوننی تێدا‌بوو کوژتنی. ته‌نه‌ها کوردیکی رزگاریبوو، هه‌لات و ما‌ل و ئه‌سپایی به‌ردا و رۆیشت.

کوردستانی شاره‌زوور دووچار به‌فه‌لاکه‌ت و ئه‌زیه‌تیک بوو نه‌بێته‌وه‌. دۆل و ده‌ر و کێوه‌کانی شاره‌زوور به‌خوین ره‌نگا‌وره‌نگ کرابوو. نه‌ ئیران په‌حمی پێده‌کردن و نه‌ رۆمی جگه‌رسۆز بێ به‌زه‌بیان پێدا‌بێ.

مودده‌تی سێ سالان کوردستانی شاره‌زوور و ئیران، به‌لکو کوردستانی شیمالی‌ش له‌ژێر تیغی برنده‌ی سوننیه‌ت و شیعیه‌تدا ده‌کوژرا و له‌ حاله‌تییکی په‌ریشانداندا له‌ کێو و چیا

سه‌خته‌کاندا خو‌یان ده‌پارازت و به‌را‌به‌ر به‌شاعه‌باس راده‌وه‌ستان و قوربانیان ده‌دا.

سالی ۱۰۳۹ په‌نیچه‌ریه‌کان خوسره‌و پاشا ئاغای خو‌یان کرده‌ سه‌دری ئه‌عزم و سه‌رداری سوپاه و خوسره‌و پاشا بۆ به‌غدا گرتن و تۆله‌ ئه‌ستانده‌وه‌ سوپاهییکی ریک‌خست و له‌ ئه‌سته‌مبووله‌وه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ مانگی ره‌بیعی یه‌کی ئه‌وساله‌دا گه‌یشته‌ مووسل. وه‌خت زستان و باران و ته‌ر و تووشی بوو؛ له‌ مووسلدا مانه‌وه‌ی قه‌رار دا.

میر و به‌گ و روه‌سایانی کوردستان دیسان بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ و غه‌زا له‌گه‌ل قه‌لباشاندا کۆبوونه‌وه‌ و به‌له‌شکرێکی قورسه‌وه‌ رۆیشتنه‌ مووسل و چوونه‌لای خوسره‌و پاشا که‌ گۆیا موجاهیدن و بۆ یارمه‌تی خه‌لافه‌تی ئیسلامی هاتوون. ئه‌و گه‌وره‌ و روه‌سایانی کورد هه‌ر ئه‌وانه‌ بوون که‌ یاریده‌ و کۆمه‌گی حافظ پاشایان کردبوو و له‌پێشدا له‌گه‌لی چووبوونه‌ به‌غدا.

خوسره‌و پاشا به‌به‌نه‌ی ئه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌فه‌ری به‌غدا‌یدا ئیحترامی نه‌گیرا و کورده‌کان به‌هیندیان نه‌گرتبوو و ئیتاعه‌تیان نه‌ده‌کرد، روو به‌رووی گه‌وره‌کانی کورد ترشی نواند و خۆی توندکرد و به‌بێ ئه‌هه‌میته‌تی ته‌ماشای کردن.

گه‌وره‌ی کورده‌کان له‌ خوسره‌و پاشا که‌وته‌ ئه‌ندیشه‌ و که‌ده‌ره‌وه‌، به‌بێده‌نگی له‌ مه‌جلیسی ده‌رکه‌وتن و له‌ جیگایه‌کی تایبه‌تیدا کۆمه‌له‌یان به‌ست و له‌سه‌ر ئه‌مه‌ قه‌راریان دا که‌ به‌بێ سوود و ئومید بۆ پیاویکی وا خۆ نه‌خه‌نه‌ ته‌له‌وه‌ و گیانی خو‌یان نه‌که‌نه‌ قوربانیه‌کی وه‌ها که‌ به‌بێ مایه‌ دل ره‌نج و خه‌منایکی کردن.

له‌پاش ئه‌م قه‌راره‌ به‌په‌نه‌انی له‌ ئۆردوگا ده‌رکه‌وتن و به‌ئاشکرایی به‌یداغی ئیرانیان هه‌لدا و بانگی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل رۆم و فه‌رمانبه‌رداری شاعه‌باسی سه‌فه‌ویان به‌گوێی خوسره‌و پاشادا دا. هه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ بلا‌وه‌ی نه‌کرد و له‌ هه‌موولا‌ییکه‌وه‌ هینزیان په‌یدا‌کرد و روو به‌چیا بلنده‌کان سه‌رکه‌وتن و له‌شکرێکی قورسیان کۆکرده‌وه‌ و قاسیدیکی توندپه‌وی خۆشبه‌زیان نارده‌ ئیران و قاقه‌زێکی زۆرجوانیان بۆ شا‌ نوویسی و خستیانه‌ سه‌ر هه‌وه‌سی بزووتنه‌وه‌.

مایه‌ی ئه‌وه‌نده‌ پروترشیه‌ هه‌موو ئۆمه‌راکانی کوردی له‌ خوسره‌و پاشا جوێ کردوه‌وه‌. خوسره‌و پاشا به‌ده‌ستی خۆی کورده‌کانی له‌ ده‌ست دا و کردنیه‌ دوژمن و بوو به‌سه‌به‌بی ئه‌مه‌ش که‌ ده‌ست له‌ چوونه‌ به‌غدا به‌ردات و بچیته‌ سه‌ر خاکی کوردستان. له‌ مه‌جلیسدا گو‌تووی نه‌چوونه‌ سه‌ر خاکی خان و به‌گی کورده‌ سه‌رکیشه‌کان مه‌مله‌که‌ت نه‌ سووتاندن و نه‌ کوژانیان و چوونه‌ به‌غدا کاری عاقلان نییه‌.

نه گهرچی کورد له پيشدا دوزمن نه بوون و هه موو هيز و پشتيووانی بوون و به ئاره زووی خوڤيان و دلپاکييانه وه بۆ کۆمه گي کردنی که مهربان گریدابوو، چونه لای و به یانی گیان فیدایی خوڤيان بۆ کرد؛ به لام نه و کورده کانی کرده هه واداری شاه و دوزمنی خۆی!

خوسره و پاشا قهراری له سهر نه مه دا که بچیتته سهر شاره زوور و مهمله که تی خانه سه رکیشه کان تالان کات و بیسووتینی و ویرانی کات و میلله ته که ش قه تلوعام کات و له پاشان بگه پیتته وه سهر به غدا. له سهر نه و قهراره عهسکه ری دهنگدا و روو به کوردستان ناژۆتی.

له نه وه لای به هاردا خوسره و پاشا به شار و باژێر سووتاندن و دیهات ویرانکردن و تالان و کورژتارکردن رووبه شاره زوور که وته ری، که گه یشته پردی سوور، «تالتون کۆپری» زتی گچکه هه ستابوو، لوورهی ده کرد. له کونده و مهشکه پردیان دروستکرد. له گه ل په رینه وه دانه ویتله و گرانبار و حه یوانات و عهسکه ره خه ربیک بوون، گه لیک حه یوانات و عهسکه ره و بار و ولاغ به ناودا چون و خنکان. هه تا بانگی شیوان هه ره له په رینه وه دا بوون. زۆر که میان بۆ رزگار بوو؛ گه لیکیان له به ری دیکه مانه وه، تا بۆ سه بینه بی په رنه وه، له که نار چۆمی دابه زین و مانه وه.

شه وی کورده کان له هه ردوولای چۆمه وه شه وه یخوونیان بردنی و مال و نه سپاییکی زۆریان برد و عهسکه ریکی بی ژماره یشیان کورژت، جبه چی باشی حه مزه ناغایان له که ناری چۆمی سه ربیری و سه بینه سهر و لاشه یان دۆزیه وه و مال و نه سپاب و جبه خانه به کی ئیواری په راندبوو یانه وه و له ده ست کورده کان پارێزرا بوون، نیوه شه و چۆم زیادی کردبوو، نه وانیشی بردبوو. هه ره له وشه وه دا له نهسته مبول کۆشک و به ره ی خوسره و پاشا ناوری تی به ربوو، به مال و منداله وه بیوون به خۆل و هه موو سووتابوون.

کورده کانی شاره زوور بۆ ده فعی به لا به راهه ری خوسره و پاشایان کرد و له پيشی رانه وه ستان، به لکو هیندیکیش پيشوازیان کرد. خوسره و پاشا به بی نه زیهت و شه روکیشه به شاره زووردا رویشته هه تا گه یشته قه لای گولعه نه به ره که له یه که قه لا سه خته کانی شاره زوور بوو. نه و قه لایه - هه ره کو باسکرا - له ته ره ف شاعه باسه وه ویران کرابوو، دیوار و بورجه کانی روخانرا بوو.

خوسره و پاشا بۆ نه مه ی بیکاته له شکرگابه ز و بۆ هه لمهت دانه سهر ئیران بیکاته ناوچه ی عهسکه ره، دهستی به دیوار و بورج و کونگه ره دروستکردنه وه ی کرد و دهسته

له شکرکی پازده هه زار که سیشی نارده سهر قه لای مهربان (که له مه پاش له چلۆنی گرتنی ده دوین) قووه تیکی کافیشی نارده سهر قه لای حه سه ن ناوا که مه رکه زی خانی نه رده لانی بوو، کۆشک و عیماره تیکی زۆر به ده زگا و عه جایب و غه رایبی تیدا دروستکرا بوو.

خوسره و پاشا بۆ ویرانکردنی نه و کۆشکه و سووتاندنی، نه مری دا و عهسکه ره که شی بۆی نارده که ویرانی که ن.

موراد به گ موته ریخی به ناو بانگی تورک له کتیبی «ابو الفاروق» به رگی پینجه م لاپه ره ی ۳۲۶ و له ژیر عینوانی «عه جم غایله سی» دا به م جوژه باسی کۆشک و سه رای نه حه مه دخان ده کات و ده لیت: زینات و سه نه ته تکار به کی له سه رای قه لاکه ی حه سه ناو دا به کار برابوو، جای ته حه بیور و ته عه جوب بوو. باخسووس ره سه مه کانی که له دیوار و ده رکه کانیدا دروست کرابوو، جالیبی دیقهت بوو. له ره غمی مه مالیکی دیکه ی ئیسلام که خوڤیان لی ده پارازت، کوردستان و عه جه مستان گه لیک ره غبه تیان خستبووه سهر ره سم و شکل و وینه، به تایبه تی وینه ی ژنی رووت و مندالی جوان و شکلی ده عبایانی کیتی مه رغووبتر بوون.

هیندیکی له میژوونو سه کانی دیکه زۆر به نه هه میه ته وه به و کۆشک و سه رایه ی حه سه ناوا هه لده لیت و له کتیبه قیمه تداره کانیا نا دا ده لیت سه رای نه حه مه دخان هه موو به شکل و ره سمی نایاب و به ره نگی جوان و قیمه تدار رازاندرابوو. به دراویکی زۆر و به فه نیتیکی میعماری و ئوسوولتیکی زۆر به دیع و گرانبه ها و به مه سه ره فیتیکی بی ژمار هاتبووه وجود.

خوسره و پاشای بیژراو به بی ته نه نی و ئینساف نه و کۆشکه نایابه ی به عهسکه ره کانی رۆم خراب کرد و ناوری تی به ردا و کردیه خۆله میش. نه و بزووتنه وه ی خوسره و پاشا ده ماری کورده کانی زیاتر گوشی و خوینی گه رمی نه و میلله ته ی چاکتر خسته جو ششه وه.

له وه موهیمتر و عه جایبتر سه ره بوردی سه ردار محه مه دخانی غه زوییه، که به بی گونا ه و سووچ، پارچه پارچه ده کرت. محه مه دخان حو کمداری غه زۆ سه ردارتیکی گه وره ی کوردستانی شمالی بوو. به هه موو له شکر کوردستانی شماله وه له گه ل خوسره و پاشا که وتبوو که له شه ری قزلباشدا یارمه تی بدات.

خوسره و پاشا به له شکره که یه وه خستبوویه ژیر حیمایه تی قلیبجیزاده ناو پیماویکی

تورکه‌وه و بۆ پیشه‌وه کردبوویه پیشمه‌رگه‌ی له‌شکری رۆمیان. له‌هموو جیگایه‌کدا پیشداربوو، دۆژمن شکین و عه‌جه‌مرفین بوو، به‌عیباره‌تیکی دیکه، وه‌زیفه‌ی محمه‌دخان رینگا پاک‌کردنه‌وه و دۆژمن له‌پیش لابرندی بوو، خوسره‌و پاشاش له‌دواوه ده‌چووهر سهر جینگای خاوتین و بی شه‌روشۆر.

محمه‌دخان له‌پیش عه‌سکه‌ره‌وه هم‌میشه به‌دوو سی مه‌نزل شه‌ری ده‌کرد و مه‌ردانه ده‌کووشا و شه‌عشه‌عه‌ی نازابه‌تی که‌وتبووه نیو رۆم و عه‌جه‌مه‌وه. ناویانگی پالنه‌وانه‌تی گوئی دۆست و دۆژمنی پرکردبوو.

خوسره‌و پاشا له‌و ناویانگه و خۆناسین دانی محمه‌دخان رقی بووه و نارديه دواى و خواستییبه لای خۆی و به‌بهانه‌گرتن لیتی توندبوو و هه‌ره‌شه‌ی لیکرد و له‌نیو خه‌لکدا شکاندى. خانى عه‌بیوری پالنه‌وانى حه‌میه‌مه‌ند، هه‌لگرتنى قسه‌ی ناغایه‌کی یه‌نیچه‌ری له‌لای زۆر سووکایه‌تی بوو، ده‌ستی دایه‌شیر و له‌کالانی ده‌رخست و دایه‌پینایه‌ سهر خوسره‌و پاشا. له‌وده‌مه‌دا حاجی ئیواد سلیمان که له‌هه‌یه‌ی خوسره‌و پاشا بوو، به‌ناو‌بۆی که‌وته پیشه‌وه و ده‌ستی بۆ شیره‌که راگرت، شیرى ئاودارى تیژ سی قامکی حاجی ئیوادى که‌په‌لکرد له‌کوله‌که‌ی نیوه‌راستی چادر که‌وت و قه‌لمی کرد و چادریان به‌سه‌ردا که‌وت.

خوسره‌و پاشا چونکو له‌که‌نار چادره‌وه بوو، زۆر به‌چالاکى له‌ژیری ده‌ره‌په‌ری و هاواری له‌عه‌سکه‌ر کرد، له‌نیو چادردا نه‌یانه‌پشت محمه‌دخان ده‌ست بزۆی بکا، له‌توپه‌تیبان کرد.

نۆکه‌ره‌کانی محمه‌دخان به‌شیر و خه‌نجر که‌وته نیو عه‌سکه‌ره‌وه و له‌پاش عه‌سکه‌ر کوژتینیکی زۆر، نه‌وانیش کوژران و په‌له‌په‌ل کران.

ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بوو به‌مایه‌ی شه‌روشۆر و تیکچوونی ئومه‌راکانی کورد و سه‌رکیشیان به‌جاریک که‌وته رینگا و ده‌ستیان له‌مه‌یدانی شه‌ری دۆژمن به‌ردا. خوسره‌و پاشا که‌وته ته‌قه‌لاوه؛ هه‌رچه‌نده رجاکار و ناویژیان خسته‌نیوانی چاره‌نه‌بوو. ناردی قلیچیزاده‌ی گرت و به‌سیداره‌ی داگرد و خنکاندی که‌ گویا ئه‌و فه‌سادیی کردوو که‌ محمه‌دخان بکوژیت؛ له‌تۆله‌ی ئه‌و فیتنه‌یه به‌جه‌زای خۆی گه‌یشت.

به‌و فیتله‌ی که‌ قلیچیزاده بی گوناھ کوژرا، کورده‌کانیش نهرم بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه له‌شکرگا، خوسره‌و پاشا به‌خه‌لاتکردن و به‌خشش و ئینعامیکی زۆر نوازی کردن و دل‌ی نه‌ستانده‌وه.

له‌ولاه‌وه شا عه‌باس که‌لینی له‌و شوژشه‌ ده‌ستخست و له‌شکرکی قورسی کیشا هم‌مه‌دانه‌وه که به‌سه‌ر عه‌سکه‌ری رۆمیاندا بدات. به‌په‌نهانی عه‌یارانی ده‌نارده‌ نیو عه‌سکه‌ره‌وه، به‌شه‌وه سه‌ری زابتان و زگی پیاره‌ گه‌وره‌کانیان ده‌دری و عه‌سکه‌ریان ده‌کوژت.

به‌و بزوتنه‌وه‌ی عه‌یاران، خوسره‌و پاشا و عه‌سکه‌ره‌که‌یان به‌جاریک هه‌راسان کردبوو. شه‌و نه‌بوو چادر و نه‌نبار و قۆرخانه‌ ئاوری تیبه‌ر نه‌ده‌ن.

خوسره‌و پاشای رۆم، محمه‌د ناوی به‌بلۆکیک عه‌سکه‌ره‌وه نارد هه‌یاره‌کان و جیگایه‌کانی دۆزیه‌وه و ده‌وره‌دران و ده‌ستیان کرد به‌کوژتار، له‌و عه‌سکه‌ره‌ چواریکی رزگار نه‌بوو و کوژرا؛ له‌نه‌تیجه‌دا نه‌حمه‌د هۆزه و هاوالانی که‌ عه‌یاربوون گیران و کوژران.

ده‌سته عه‌سکه‌ریکی خوسره‌و پاشا که له‌گول نه‌نباره‌وه ناردرايووه سهر قه‌لای مه‌ریوان، له‌شکری حه‌له‌ب و شام و نه‌دنه و سیواس و یه‌نیچه‌ری رۆم ئیلی، هه‌ریه‌ک به‌بیگلهریگی خۆیانوه پازده هه‌زار که‌س ناردرايوونه سهر قه‌لای بیژراو. ئه‌و له‌شکره به‌بی شه‌ری و نه‌زیه‌ت، چونه‌ نیو قه‌لاوه و زۆر به‌ئاسانی گرتیان و خسته‌یان ژیر حوکمیانوه.

زه‌ینه‌خان که له‌ته‌ره‌ف شاه‌ی ئیرانه‌وه به‌سه‌ردار سوپاهی ناودرايوو فریانه‌که‌وت که له‌پیش رۆمیاندا بگاته مه‌ریوان و یارمه‌تی ئه‌وی بکا. به‌چل هه‌زار سوپاهه‌وه گه‌یشته نزیک مه‌ریوان. که‌ زانی قه‌لا که‌وتوته ده‌ست دۆژمنه‌وه، بۆ شه‌ری و په‌لاماردانی رۆمی له‌شکره‌که‌ی راگرت و ئارایشی دا.

رۆمییه‌کان له‌شکری کورده‌کانیان کرده پیشمه‌رگه و ناردیان هه‌سهر له‌شکری ئیران و بۆشیان بوونه‌ دو‌مه‌بال. هه‌ردوو سوپا له‌به‌راهه‌ریه‌که‌تر ریزبوون و ده‌ستیان به‌شه‌ری و کوژتار کرد. له‌نزیک قه‌لای مه‌ریوان له‌مانگی نیسانی سالی ۱۰۳۹ کۆژتار و خوتن‌نیزی ده‌ست پیکرا و له‌موده‌تی دوو شه‌وه و دوو رۆژان کورده‌کانی ته‌ره‌فداری رۆم له‌شکری ئیران‌یان شکاند و په‌ریشانیان کردن. چهنده قه‌لا و ده‌فیل و هه‌زار که‌له‌ی سه‌ری پیاه و دوو هه‌زار نه‌سیریان به‌دیاری بۆ خوسره‌و پاشا نارد. ئه‌ویش له‌سه‌ر په‌وشتی خۆیان هم‌وو نه‌سیره‌کانی کوژت. هه‌رچه‌ند نه‌سیره‌کان پارانه‌وه به‌زه‌بیان پیتاندا نه‌هات. ته‌ئریخی «نه‌عجا» و «ابو الفاروق» ئه‌و کوژتاره‌ زۆر به‌ئه‌سه‌ف و وه‌حشه‌ت نه‌نگیزی ده‌نوویسنه‌وه.

له مانگی حوزه‌یرانی ئه و ساله‌دا هه‌مه‌دان به‌ده‌ست کورده‌کان گیرا و خرایه ژێر په‌نجه‌ی رۆمیا‌نه‌وه.

که خوسره و پاشا گه‌یشته سه‌ر حازروبازر، ئه‌م‌ری دا ئاوربان له شار و باژێر و باغوباغچه‌ی هه‌مه‌دان به‌ردا و تالانکرا و روخاندرا، به‌ره‌وشتی جه‌نگیزی و خوی خزیان میلیله‌تی بی گوناھ شیری تینرا و باغ و بیستانی جوان و ره‌نگینی سووتاندرا. خانوبه‌ره و کۆشکی نه‌قشکرا و په‌نگاوپه‌نگ و رازاوه‌ی ویران و خراب کران.

که شاریکی په‌نگین دووچار به‌و زله‌یه کرا خوسره و پاشا به‌شار و دیهاتی کوردستاندا جله‌وی به‌ر به‌به‌غدا سووراند، له کوردی لوړ و که‌لهوړ و گۆران و گه‌لباغی - که ئاوابیبه‌کانیان که‌وتبووه سه‌ر ریگا - له میلیله‌ته‌که‌ی ئه‌وی ده‌ست که‌وت کۆژا و هه‌رچه‌ند دیهات و ئاوابی هه‌بوو سووتاندرا و خراپوو، وه‌مال و ئه‌سپاییان به‌تالان برا.

باباخان حوکمداری لوړستان، بو ئه‌مه پیش به‌و سیلاوه خوتن خواره بگریت، له‌شکری هه‌لگرت و چوو ریگای پی گرتن و شیری تینان. ته‌واوی ئه‌و قۆل و ئه‌و ئۆردوه‌ی که‌سی و شه‌ش هه‌زار عه‌سکه‌ری شه‌رکه‌ری رۆمی بوون، مه‌حووکرانه‌وه و کۆژان. له‌ دوا‌ی ئه‌و خوسره و پاشا به‌له‌شکریکی پیبوو، گه‌یشته پیشه‌وه و ده‌ستیان به‌شه‌رکرد. له‌ دوا‌ی گه‌لیک کۆژتار، باباخان به‌دیل گیرا. خوسره و پاشا له‌ خووپه‌وشتی باباخانی خۆشی هات و حه‌زی له‌ قسه و گفتوگۆکانی کرد و له‌ کۆژتنی به‌ورد و کردیه نه‌دیگی خۆی.

له‌شکری رۆم له‌ مانگی ئه‌یلولدا گه‌یشته به‌غدا. له‌ تشرینی دووه‌مدا ده‌ستی به‌ده‌وره‌دانی به‌غدا و وه‌ته‌نگه‌یتانی کرد. میر جه‌مال و میر فه‌تاح که‌ هه‌ریه‌ک میریگی گه‌وره‌ی کوردان بوون و له‌ ته‌ره‌ف شاه‌ی ئیرانه‌وه فه‌رمانده‌ی سوپاھ و حاکمی به‌غدا بوون، بو به‌راهه‌ری رۆمیان راوه‌ستان و ده‌ستیان به‌نه‌هیشتنی نزیکبوونه‌وه‌ی رۆمیان کرد. له‌ ده‌وری قه‌لا نغوومیان لیدا و پر بارووتیان کردن، که‌ رۆمی نزیک ده‌بوونه‌وه‌ له‌ پریکا ئاوربان ده‌کردن. به‌و ته‌رزه‌ گه‌لیک عه‌سکه‌ر و چه‌ند پاشایه‌کی گه‌وره‌ی رومیانیان کۆژت و زه‌ره‌ریکی زۆریان لیدان.

چه‌ند رۆژیک له‌سه‌ریه‌ک به‌وجۆره‌ خوسره و پاشا ته‌مای هه‌لمه‌تدانی قه‌لای ده‌کرد و له‌ ته‌ره‌ف ئه‌و دوو ئه‌میره کوردانه‌وه به‌ته‌رزی بیژراو به‌راهه‌ریان ده‌کردن و له‌ هه‌موولا بییکه‌وه عه‌سکه‌ری رۆمی وه‌ته‌نگه‌اتن.

خوسره و پاشا به‌دلگیری و شکاوی عه‌سکه‌ره‌که‌ی هه‌لگرت و روو به‌چادری خۆی گه‌راوه

و له‌ داخان هه‌موو دونیای لی وه‌ته‌نگه‌اتبوو؛ به‌تووره‌بی و نیوچا و گرژی چووه چادره‌که‌ی. هه‌رچه‌ندی ده‌کرد ناوری رقی نه‌ده‌کۆژاوه و نارديه دوا‌ی باباخانی حاکمی لوړستان - که له‌پیشدا لیتی دوا‌ین - خواستیه پیش خۆی و پیی گوت: تو هه‌م کوردی و هه‌م شیعه‌ی. له‌لای چه‌ند که‌سیکت وه‌سیه‌ت کردوو ئه‌گه‌ر شه‌هیدکرای بده‌نه‌ که‌ره‌لا بتیژن. به‌و به‌هانه‌یه رقی ئه‌و دوو ئه‌میره کوردانه‌ی له‌سه‌ر به‌غدا بوون، به‌باباخانی رژت و ده‌زبه‌جی له‌به‌ر چادره‌که‌ی به‌سیداره‌یدا کرد و کۆژتنی. ئه‌و رۆژه (۸) هه‌شتی مانگی سه‌فه‌ری سا‌لی ۱۰۴۰ بوو که‌ ئه‌و پیاوه گه‌وره کورده به‌بی گوناھ خنکاندرا و کرا به‌قوربانی به‌هانه‌یه‌کی جه‌نگیزانه.

خوسره و پاشا به‌وه‌ش که‌فوکۆلی نه‌نیشته‌وه؛ ته‌مای ده‌سته‌او‌یژتنی کورده‌کانی شاره‌زوری کرد که‌ له‌ گه‌لیا شه‌ریان بو ده‌کرد. کورده‌کان نه‌یان‌هیشت خۆ بیژنویت، پۆل به‌پۆل و ده‌سته به‌ده‌سته له‌ له‌شکرگا ده‌رکه‌وتن، هه‌تا بوونه قووه‌تیکی واکه‌ خوسره و پاشا نه‌توانی ده‌زدریژان بو بکات. ئه‌و کۆمه‌له‌ روو به‌کوردستان گه‌راوه‌وه.

له‌ولاشه‌وه عه‌سکه‌ره‌که‌ش ته‌وانایی به‌راهه‌رکردنی میر فه‌تاح و میر جه‌مالیان نه‌بوو؛ له‌ ده‌وره‌دان سست بوون و له‌ شه‌رکردن ده‌ستیان کیشاوه.

خوسره و پاشا له‌ دوا‌ی گه‌راوه‌ی کورده‌کان، به‌په‌ریشانی و شپه‌زیبه‌کی زۆر پیس روو به‌موسول و له‌ویشه‌وه روو به‌ماردین هه‌لاتن؛ به‌هه‌زار ته‌زیه‌ت زۆرکه‌میان گه‌یشتنه‌ ماردین. له‌ ریگادا کورده دل برینداری جگه‌رسووتاوه‌کان ریگیان پی ده‌گرتن، به‌کۆژتن و به‌رووتکردن تۆله‌یان لی ده‌ستاندن. له‌وه‌دا گه‌لیک ته‌له‌فات به‌رۆم درا.

وه‌ختیکی خوسره و پاشا له‌ هه‌مه‌دانه‌وه روو به‌به‌غدا رۆیشت - وه‌کو باسکرا - پینج پاشا (که‌ ئه‌مانه بوون عومه‌ر، ئه‌بدال، به‌کر، مسته‌فا، ئیبراهیم پاشان) به‌قووه‌تیکی قورسه‌وه له‌سه‌ر شاره‌زور دانابوون. له‌ویدا به‌دامه‌زراندنی عه‌سکه‌ر و دانه‌ویله‌ و زه‌خیره وه‌خرکردن و تالانکردنی میلیله‌تی کورد خه‌ریک بوون که‌ له‌ وه‌ختی لزوومدا بیسه کۆمه‌گیده‌ری خوسره و پاشا و له‌ زه‌خیره ناردن بو عه‌سکه‌ر بکۆشن.

که‌ خوسره و پاشا له‌ به‌غداوه به‌شکاوی روو به‌ماردین هه‌لات، ئه‌حمه‌دخانی خاوه‌ندی قه‌لا و کۆشکی حه‌سه‌ناوا که‌ به‌دریژی باسکرا، له‌ناکا و به‌له‌شکر و هینزیکی قورسی کورد لینگ‌ی دا سه‌ر شاره‌زور و په‌لاماری رۆمیانی دا و شیری بی دریغی تینان و ده‌ستی به‌کۆژتاریان کرد و مال و ئه‌سپاب و چه‌ک و موهیماتیکی بی ژماری لی گرتن. ئه‌و پینج

پاشا ناوداره سەر عەسکەرە، بەهەزار فیل و حیلە بەتەنھا سوارە توانیان خۆ لە پەنجە ی ئەحمەدخان پزگارکەن؛ هەرچەند عەسکەر و چادر و ئەسپاییان بۆ ئەحمەدخان بەجی هیشت، بەسەلتە سوارە خۆیان گەیانەدە خوسرەو پاشا گیانیان بەساغی دەریاز نەکرد؛ خوسرەو پاشاش لە داخان هەر پینجی بەسیدارەدا کردن و خنکاندن.

ئەحمەدخان کەوتە دووی شکستە دوژمن و تۆپ و موھیمات و جەخانە و ئەسپاییکی بێ ژماری دەست کەوت و هەموو خاکی شارەزووری لە دوژمن خاوین کردووە؛ گەر پاشا سەر قەلای گولعەنەر، چەند رۆمیەکی تێدابوو کوژتنی و قەلاشی خستە دەست. شارەزوور لە ئەو ئەو سالی هەزار و چلدا کەوتە ژێر حوکمی ئەحمەدخانەو.

ئەحمەدخان بەداد و پەغیەتپەرەری، میللەتییکی لە دەست جەوری رۆمیان پەرگەندە ببوون، کۆی کردنەو و خاک و ناواییەکی سووتاو و وێران کرابوون، دروستی کردنەو، ئەھالی بەئاسوودەگی و خوشی دامەزراندنەو. وردە وردە کوردستان لە سایە حەمیەت و میللەتخواھی ئەو گەرە کوردەو ئەو ئەوان کران؛ جوت و کار و پیشە دەست پیکرا، کپن و فرۆتن کەوتەو ئیش. ئەگەر ئەو پیاو فریا نەکەوتبایە، گرانی و قاتی و نەخۆشی لە دوژمن زیاتر میللەتی قێکردبوو؛ هەموو لە پەڕیشانییدا دەمردن.

ئەحمەدخان لە لاییکەو لە گەل ریکی و پیکە مەملەکت و سوپا، لە لاییکەو لە گەل ئاواکردن و دێھات دروستکردنەو و پەغیەت کۆکردنەو خەریک بوو، لە لاییکە دیکەشەو بەگەرمی بناغە دۆستایەتی و خوشەویستی لە گەل سەفەویەکان دادەنا. بەو تەرەزە هەمیشە لە کۆشش و تەقەلادا بوو، هەتا پینج سالان کوردستانی لە ئەو ئەو چاکتر دامەزراندەو، وە بەئیستیقلالیەتییکی تەواو حاکمیەتی کرد.

سالی کووچەک ئەحمەد پاشا ئەمیری مەفرەزە دیار بە کر - کە رۆمی بوو - بەپەنھانی لە گەل ئەحمەدخاندا دەستی بەموخابەرە کرد و کەم کەم ناخۆشی نێوانی بەخۆشی وەرگەراند و بناغە تاشناییان دامەزراند.

شاسەفی سەفەوی - کە لەو ئەواندا بوو - رقی هەستا و لەشکرێکی گرانی لە ژێر فەرماندە سەردار سوپا رۆستەم خاندا ساز کرد بۆ ناردنە سەر ئەحمەدخان و سەر نزمکردنی، خەریکی ئامادەیی بوو، پێویستی ریکدەخست.

کە ئەحمەدخان ئەو زانیەو رۆستەم خان دەچیتە سەر، قاقەزی لە ئەحمەد پاشا نوویسی و داوای یارمەتی لیکرد. ئەویش هەتا لە سەرداری رۆمی گیراوە و بەئەستەمبوول

راگەیاندرە موددەتییکی بەسەرچوو. لە ناخیردا جواپی دراوہ کە: وەختی ئەو نەھاتووە کە دلی شای ئێران بۆ حوکمداریکی کورد بشکیتندری.

رۆستەم خان بەقووەتییکی چل هەزار کەسیبەو رۆو بە کوردستان بزووت و کەوتەری، نزیک بەخاکی ئەحمەدخان بوووە.

ئەحمەدخان لەشکری کوردەکانی هەلگرت و چوو پێشەو. لە مانگی زیلحیحە ئەو سالەدا گەیشتە دوژمن و سوپاکە ی ریزکرد. هەردوولا دەستیان بەکوژتاری بەکترکرد. لە نەتیجەدا لەشکری رۆستەم خان شکا. لەشکری ئەحمەدخان کەوتە دووی شکستە دوژمنیان، مال و ئەسپاییکی زۆریان کەوتە دەست؛ هەتا چەند زنجیرە فیل لە رۆستەم خان بەدیل گیران. مال و نەقدیە و چەک و چتی گرانبەهای بێ ژمار کەوتە دەست لەشکرانی ئەحمەدخان. بەشادی و خوشی گەرانیەو پاشی.

کووچەک ئەحمەد پاشا کە لەو ئەواندا بوو، سەربەوردی لە خۆی بەرەوژووتر دا و ئەمیری وەرگرت کە کەلین دەستکەوتەو و دەستەبەک عەسکەری هەلگرت و رۆو بەشارەزوور کەوتە رینگا و قاقەزیکی لە ئەحمەدخان نوویسی ئەوا بەعەسکەریکی قورسەو بەھاوارتەو هاتم و خۆراپگرە «بەعنی لەو ئەواندا نییە کە ئەحمەدخان دوژمنی شکاندەو» هەرەو کورەوشتی خۆیان خۆی بەنەزانیی نیشان دا و کەوتە رینگا.

ئەحمەدخان لەو گەیشت کە رۆمی بەفیلن و لە وەختی تەنگیدا دەستی کەس ناگرن؛ کە بۆ خۆیان لێیان قەوما زۆر زوو هاوار لە دراوسیپەکانیان دەکن. ئەحمەدخان ئەمەشی زۆرچاک زانیبوو کە کووچەک پاشا بۆ دەست بەسەر شارەزوور کیشاندەو چوونە ئێرانی کردۆتە بەھانەو ئەگەر لە گەل ئێرانی شەر بکات، شارەزووری بەزۆر دەکاتە لەشکر و رینگای هاتوچوون. کەوا بوو بەھەموو جۆریک سەرکەوتنی رۆمی لەو شەرەدا بۆ کورد چاک نییە و ئامادە و ئێرانی کوردستانە. ئەحمەدخان زانیی خۆی پەنھان کرد و بەتاشکرا رینگای راباردنی دا بەئەحمەد پاشا.

ئەحمەد پاشا بەعەسکەرە کە یەو بەشارەزووردا رۆیشت هەتا گەیشتە قەلای مەربوان، بەلام ئەحمەدخان لە کۆمەگیدا بچ دەنگی ئیختیار کرد و لە دانەوێڵە و تیشووداندا نەزانی و خۆ تینەگەیانندی کردە دەستوور. ئەحمەد پاشا عەسکەرەکی رۆو بەھەمەدان **ئاژۆت**. لەولاو رۆستەم خان لەشکرێکی قورسی هەلگرت و لە نزیک هەمەدان بەرابەر بەعەسکەری رۆمی راوہستا. رۆستەم خان زانیوویەو کە کوردەکان گۆشەگیرن، لە شەر

چیرپوو؛ له هه موو لاییکه وه دهستی به په لاماردانی عهسکه رکرد و له مانگی ره بیعی یه کی سالی ۱۰۴۶ شه دهستپیکرا.

ئه حمده پاشا ئه مری شه ری دا. عهسکه ره چه نده کوششیان کرد چاره یان له هه لاتی زباتر دهست نه کهوت، چونکو له هه موو بزوتنه وه به کدا به گه له ده کوژران و به دیل ده گیران. پاشا و عهسکه ره که ی له شه رکردن هه راسان بوون؛ ئه مری روو به شاره زوور گه رانه وه ی دا. عهسکه ره ریگای هه لاتی لی گیرابوو، هه چه نده ته قه لایان دا له مهیدانی کوژتار رزگار نه بوون. له شکری ئیران شیر ی بی دریغی تینابوون و له تویه تی کردن. له نه تیجه دا ئه حمده پاشا به دهستیکه وه شیر و به دهستی دیکه وه ئالا، روو به له شکری ئیران هه لمه تی برد و دهستی به شه پرکرد. هه تا کوژرا له مهیداندا پیوانه شه ری کرد. له نه تیجه دا هه م سه رعه سکه ره و هه م هه موو له شکره که ی روومی له دهست رووسته م خاندا نابوود بوون و هه موو ئاله ته کان که وته دهستیان و به شادی گه رانه وه هه مده دان.

ئه حمده دخان هیندیگ ئه نبار و ئه سپایی روومیانی له و شه رده دا دهست کهوت و له هه موو کوردستاندا له شکری خر کرده وه. له رووم و له ئیران که وته ترسه وه که له ناکا و هه لمه تی به رنه سه ری، بو خو یارازتن له شکری بلاونه کرده وه.

ئه حمده دخان له پاش سه رهوردی کووچه ک پاشا دهستی بو دو ستایه تی ریکه وته وه له گه ل ئیران کرد [دریژ] و نیوانی خو شکرده وه. هه میشه پیوا یان له هاتوچووندا بوو، تخوویی شاره زوور دامه زراوه. ئه و جا له گه ل ئیران بوو به سویند خو ر.

سالی ۱۰۴۸ سولتان مورا د رابیع بو گرتنی به غدا له ئه سته مبوله وه ده رکه وت. له مانگی شه عباندا له رپی مووسله وه گه یشته به غدا و ده وه ی دا. فه تاح خان حوکمداری به غدا - که له ته ره ف ئیرانه وه ته عیین کرابوو - (له پیشدا لیی دواین). بو به رابه ری سولتان مورا د خو ی راگرت و به چاکی شه ری کرد و له هه موو ده میکدا روو به هه لمه ت دانی سولتان په لاماری ده برد و ده یگیرانه وه دوایی. له نه تیجه دا سولتان مورا د که گه راوه روو به مووسل و دیاربه کر جله وی سوورانده وه. کورده کانی شاره زوور نه که م و نه زیاد خو یان تیته گه یاند و به هیندیان نه گرت و نه چوونه لای و نه پرسیاربان لی کرد.

ئه حمده دخانی حوکمداری شاره زوور له ریگایاندا له بری خزمه تکردنیان، تالانی له رووم ده گرت و ده یشکاندن.

مورادی رابیع له وه که کورده کان به به راوه ژووی ئومید کردنی بزوتنه وه، غه زه بناک و رقی هه ستاوبوو، له داخان رقی خو ی به گه وره شیخیکی کوردان رشت و تو له ی لی کرده وه و

به بهانه و فیله وه خنکاندی، له بری خه لات سیداره بوو. مورا د بیگ [له] ته ریخی «ابوالفروق» له بهرگی پیئجه مدا به م جو ره ئه حوالی ئه و شیخه گه وره ی کورده و خزمه ت و موکافاتی ده گیریتته وه و ده لیت: شیخیکی کورده که به شیخی ورمی ناوبانگی کردبوو و پوستنشینی نه قشبه ندی بوو، به نفوز و قسه ره وا و به قه در و قیمه ت و موخته دیر بوو. سولتان مورا د که له پیشدا سه فه ری ئیره وان و قافقاسی کرد، ئه و شیخه به قووه تیکی ته وای موریده کانیه وه گه لیک زور خزمه تی کرد و له ریگای رو میاندا شه ری کرد و مه مله که تی گرتبوون. له سایه ی نازایی و راستی و دینپه روه ری خو یه وه بیوو به خو شه ویستیکی چاکی سولتان مورا د. له سه فه ری به غدا ی سولتان مورا ددا ئه و شیخه کورده به هیندیکی ته و او وه بو پیشوازی کردن هه تا حه له ب چوو، به یانی ئیخلاس و راستکوشینی له لای سولتان کردبوو. له شه ر و کوژتار و ده وره دانی به غدا یا به دلایکی خاوین کوشینی چا که وه شه ری کردبوو. هه تا گه رانه وه دیاربه کر له گه لیدا بوو. سولتان مورا د له بری خه لات و به خشیش و ئینعام و موکافات که با تی ئه و هه موو خزمه ته ی شیخ تو له ی بو بکرا یا به، به ئه سه فه وه! خزمه ته که ی شیخ سیداره و خنکاندن نه تیجه به خشبوونی ره و ابوو؟

سولتان مورا د به ده سیسه ی ئه مه که گو یا کچی ئه میر فه خره دین مه عان ئوغلی که ئه میری دورزیه کان بوو، له پیشدا له دهست کووچه ک ئه حمده پاشا هه لاتبوو، له بهرگی نیرینه دا له لای شیخی ورمی خو ی په نهان کردبوو و شیخ رایگرتبوو. گو یا. شیخ له ئه سراری کیمیا و زیر دروست کردن ئاشنا بوو، ئه و عیلمه ی به سولتان نیشان نه دا بوو. هه رچه ند پادشا گه لیک له گه لی خه ریک بیوو، لیی شارده بووه وه و فیتری نه کردبوو. له به غدا که گه رابوونه وه گو یا له ریگایدا به هه ر جو ریک سولتان وه عده ی له شیخ وه رگرتبوو که گه یشته وه دیاربه کر، به هه موو ته رزیک حه قایقی زیر دروست کردن و عیلمی کیمیا و ره مل نیشان بدا، وه عده ی به جی نه هینا وه. ئه و بهانانه له شیخ شه مسه دین دو زرا نه وه و بوو به مایه ی خنکاندن. سولتان له سه ر ئه وه ئیعدامی کرد.

دیسان مورا د بیگ له بهرگی پیئجه می کتیبی «ابو الفروق» لاپه ری ۳۷۶ دا ده لیت: ئه وانه ی که بیژران سه به بی ئیعدامی شیخ نه بوون؛ به لام ده سیسه بوون. ئه سلی سه به ب نفوز و ئیقتیدار و قسه ره وایی شیخ بوو که به ئیعدام کردنی دا؛ چونکو هه موو کوردستان به چاو لی داگرتنیکی شیخ، به جاریک هه ستان و تیچوون و کهوته شورشیان به بی شک و شوبهه بوو.

ئەو شەوھە دەورەى مالى شىخ درا و گىرا و بەدارى خنكاندا ھەلئاسرا، قازىي پومئىلى خواجە سەعدەدەين زادە محەمەد ئەفەندى لە شىخ مېوان بوو، لەو كېشە و گرتنەدا ترسا و لە داخان گىانى دەرچوو و مرد.

كوژتنى شىخ شەمسەدين گەلىك لە كوردەكان گران ھات و تەئسىرئىكى زۆرى بەخشى. كوردستان كەوتە جۆششەو و لە ھەموولايئىكەو دەست بەسەركىشى كرا و بوو بەبەلايەكى بى دەرمان و ئاشووبىكى لە تەواناي رۆمیان بەدەر.

كوردستان چاغىكى زۆر بەپەشىوى و تىكچوونى رايبوارد و جارئك ئىران بەناوى شىعەيەتى و جارئك رۆمى بەناوى سوونىەتى دەستى داويتە كوردستانەو و ھىندىك جارئش كوردەكان ھۆشيان دەھاتەو بەريان نە دەبوونە ئالەتى ھىچ كامىكىان و سەربەخۆ دەئيان. ھەتا خودا فەقى ئەحمەدى دارەشمانەى لە بنەمالەى بابان نارد و جارى سىيەم خاكى شارەزورى لە دەسايىس رزگاركردەو و خستىە ژئير فەرمانى خۆبەو. لە بەندى پىنجەمى ئەم جزمەدا بەدرئى دىتە گۆتن.

بەندى پىنجەم

دامەزرانەوھى بنەمالەى ھوكمدارانى بابان

جارى سىيەم لە شارەزور ١٢٧٤ - ١٠٥٥

ھەرەكو لە بەندانى رابردودا بىئرا، ئۆمەراكانى بابان لە پاش پىر بوئاقى گەورە كەوتنە دىھاتى پژدەر و ماوئەتەو. لە ھوكمدارىبەو بوون بەئاغادى و كوئىخا و پىاوى فەقىر و بىدەسەلاتىشيان لى پەيداوو؛ ھەرەكو لە گەلىك بنەمالەى ھوكمدارانى دىكەش رويداو.

لە سالى ١٠٥٥ دا يەك لەو بنەمالە گەورەى دوودەمانە نەجىبە كەوتە نىو مەدرەسە و مزگەوتانەو و بەخوئىندن خەرىك بوو. لە پاش ئەو كە عومرى بەسى گەيشت و بوو بەفەقى، لە مەدرەسە دەرگەوت و ھەواى ھوكمدارى و ئاغايەتى و رەغىەتپەرەرى كەوتە سەربەو. بەبەخشش و پىاوئەتى ئىشتەھارى كرد؛ چەند نۆكەرىكى راگرت. چونكو لە دارەشمانە پىنگەيشت بە «فەقى ئەحمەدى دارەشمانە» ناوبانگى كرد.

فەقى ئەحمەد رۆژ بەرۆژ ھىزى پەيداكرد و دەست و پىوئەندى زىادكردن و چەند ئاوەدانىكى خستەژئير دەستەو؛ بانگى بنەمالەى بابان و زىندوو بوونەو بە كوردستاندا بلاوكردەو. لەو سالىدا دەستى بەبنچىنەى ھوكمدارى بابان كرد. ئەحمەدخانى ھوكمدارى ھەسەن ئاوا - كە لەسەر شارەزور فەرمانرەوايى دەكرد - بەلەشكرەو چوو سەر فەقى ئەحمەد و لە ماوئەت بەگژبەكدا چوون. ئەحمەدخان شكا و فەقى ئەحمەد سەرگەوت و ماوئەتى خستە دەست خۆى.

لە پاش ئەو شەرە سالى ١٠٥٦ فەقى ئەحمەد ھەموو عەشىرەتى پژدەر و شارى مەرگە و قەزاي شارباژئىرى لە ئەحمەدخان ئەستاند و خستىيە دەست خۆبەو و دەستى بەدامەزراندى رەغىيەت و لەشكر كۆكردنەو كرد. كەم كەم دەور و پىشتى خۆى قايىم كرد، رۆژ بەرۆژ ھىزى پەيداكرد، لە ھەموولايئىكەو مەللەتى پەراگەندە و پەرتىشانى لەسەر كۆبوونەو و چوو قەلاچوالانى كرده پايتەختى خۆى، ئومورى ھوكمدارى و فەرمانرەوايى تىدا دامەزراند.

فهقی ئەحمەد هەتا سالی ۱۰۶۰ تەواوی خاکی شارەزور و ئەترافی گرت و زۆر بەچاکی حکوومەتی بابانی ژیاندهوه، لەشکر و ئالا و تەپلی حوکمداری سەرەخۆی رێکخست. لەسەر مینبەر خوتبەیی بەناوی خۆی خۆیندەوه، حکوومەتیکی کوردیی زۆرچاکی دامەزراند، هەتا سالی ۱۰۷۴ بەئیدارەکردن و رەعیەتپەرەری و نفوز زیادتی و ئومووری حکوومەت پیکهیتان راییبارد و مرد، لەقەلاچوالان ناژترا.

حوکمداری سلیمان کوری فهقی ئەحمەد (۱۰۸۶ - ۱۰۷۴)

کە فهقی ئەحمەد مرد، میر سلیمان بەگ کە کورە گەورە بوو لە جینگای دانیشت. خاکی شارەزوری بەتەواوی هاوێژتە ژێر حوکمیەوه. جگە لە عەشیرەتی زەنگنە هەموو فەرمانبەرداری بوون؛ بەلام عەشیرەتی بیژرا و بۆ خۆیان لەسەر خۆیان فەرمانبەرەوا بوون و ئومەرای خۆیان لەسەر حاکم بوو، نەدەگەوتنە ژێر گەری کەسێکەوه.

میر سلیمان لە دەوری بابیدا ناودار بوو، بەهونەر و ئازایی و پالەوانی ناسرابوو، لە بابی زیاتر بۆ هێز و تەوانای دەکۆشا. سالی ۱۰۷۶ لەشکرێکی گرانی هەلگرت و چوو سەرخاکی ئەردەلان و شاری سنە و ئەترافی گرت و چوو سەر موکریان و شاری سابلأغیشی خستەژێر حوکمی خۆبەوه و لەقەلاچوالانی گرێدان و هەریەک لەوانە میر سنجاغیکی خۆی لەسەر دانان.

میر سلیمان بەدەستووریکی جوان بۆ پشتیوان زیادکردن و لەشکر ئینتزام پێدان، خانگ بەگی کوری و میر بەکرەسوور بەگی کورە گەورە و خالیدی برابچووکی خۆی کردنە میر سنجاغ و هەریەک لەوانی لەسەر پارچە مەملەکەتیکی دانان و لەشکرێکی رێککەوتووی بەهەموو پێویستیکیەوه بۆ قەراردان کە هەریەک لەوانە بۆ فرەکردنی خاکی خۆیان و گەورەبوونی شانیان بکۆشن.

لە سالی ۱۰۸۰ حکوومەتی رۆمی عوسمانی لەگەڵ حکوومەتی عرووس ئیعلانی حەربیان کرد. سولتانی رۆم بەناوی دین و جیهادی ئەعزەمەوه پیاوی نارده لای سلیمان و داوای یارمەتی و کۆمەگی لێکرد. تەئریخی جەودەت دەلێت: «حکوومەتی عوسمانی لە سلیمان پاشای بابانی ئیستمداد کرد، ئەویش بەئۆردوویکی موجهەزەوه بەهاواری سولتانەوه چوو».

میر سلیمان لەشکرێکی قورسی لە کوردستان کۆکردەوه، بەناوی جیهادهوه و بەدلێکی

پاکی دینداری و خوداپەرستیهوه روو بەمەیدانی شەر لە کوردستان مالوایی خواست و کەوتە رێگا، جەبەیهکی موهمی لە مەیدانی شەر دا خستە عۆدهوه. ئەگەر میر سلیمان لەو ساتانەدا نەگەیشتبایە پێش دۆژمن، لەشکر و ئۆردووی رۆمی دوچار بەرۆژتێکی وا تاریکیبوون بەپەرتیشانی و شپێزەیی لە پێشدهستی دۆژمن رزگار نەدەبوون. بەلام لەو وختە تەنگەدا فریای رۆمیان کەوت و بەشەو هەلمەتی بردهسەر عرووس و دۆژمنی لەبەرەک بلاوکردهوه. بەدەرەجەیهکی شپێزەکردن کە لە بری روو بەخاکی خۆیان دەریازبن، دەستەدەسته خۆیان داوینە نێو لەشکری کوردەکانەوه و بەدیل دەگیران و دەکوژران. بەو جۆرە هەموو لەشکری رووس پەرتیشان و شپێزە کرد.

تەئریخی جەودەت: کە «موژدەیی ئەو فهتھی کوردهکان بەپادشای رۆم راگەیاندر، لە تەرەف پادشاه شیریتی مورسەع و کەولێکی گرانبه‌های بۆ میر سلیمان نارد و ناوی نا پاشا و میری میرانی لەگەڵ فەرمانی بۆ نارد». بەراستی میر سلیمان پیاوانە و قەرمانانە دۆژمنیکی زەبەردەستی وەکو رووسی بۆ رۆمی شکاند و رۆمیەکانی لە ئەسارەت و پەرتیشانی رزگار کرد، ئالەت و ئەسپاب و جەبەخانەیهکی قورسی بۆ گرتن. بەو سەرکەوتنە میر سلیمان ناوبانگی پالەوانی و ئازایەتی بەدونیادا بلاوکردهوه.

بەلام ئەو شوهرتە لەبەرچاوی رۆمیاندا زۆر بەئەهەمیەت گیرا و بەگەورەیان ئەژمارد. ئەو فهتخ و زەفەرە بۆ میر سلیمان لەودەمەدا لە جینگایهکی وا کە دوور لە خاکی خۆی و لەنێو نەیار و بیگانەدا بوو، بەخالێکی چاک نەتیجەبەخش نەبوو. حکوومەتی عوسمانی کەوتە تەسەوراتەوه. بێکەم لەمەدا ئەندێشەیان کرد کە لە دەست عرووسدا شکابوون، میریکی کوردان رزگاری کردن نەک مەئمووریکی تورک، ئەوه لە نەزەر دۆژمناندا ئەهەمیەتی دەبەخشی. دووم میر سلیمان بەو ناوبانگە و بەفەتخ و زەفەر و نیشانەوه کە گەراوه کوردستان، دەبێتە باریکی گران لە سەریان و لە عرووسەکان زیاتر دەستدریژی بکات.

حکوومەتی عوسمانی لەسەر ئەمە قەراری دا کە ئەو پیاوه بەساغی گەرانەوهی بۆ کوردستان لە رەوشتیان دوور و بەرئاوه‌ژووی خۆیانە. لە بری منەتداری بەهەر وەسیلەیهک بیت کوژتن و لەناو بردنی تەبئیی بکری، چاکتر و نزیکتی دەستووریانە.

میر سلیمان کە بەفەتخ و زەفەرەوه لە شەر و کوژتاری عرووس دەستبەردار بوو، بەکەیفوشادمانی گەراوه و گەیشتە ئەدرنە، کە شاریکی گەورە عوسمانیان بوو. ئۆردوو بەچاوی قوماندانی و سەر عەسکەری پیشوازیان کرد و بەئیحترامەوه گەیاندیانە نێو

شاره‌وه. مودده‌تیک بۆ ماندوو حساندنه‌وه گۆیا رایانگرت؛ هه‌تا که‌لین ده‌ستخرا و شه‌وی له‌ خه‌ودا کوژرا. له‌شکر و پیاوه‌کانی هه‌رچییه‌کی له‌ پێشدا روو به‌وه‌ته‌ن گه‌رابونه‌وه‌ رزگاربوون. ئه‌وی مابوون، هه‌موو بچ سهر و شوپین کران.

جه‌نازه‌ی میر سلیمان له‌ سالی ۱۰۸۶دا له‌ گۆرستانی سولتان سه‌لیم ناژت‌را. مه‌دحی سلیمان پاشای کوری خالید پاشای کوری سلیمان پاشای گه‌وره‌ که‌ به‌میر سلیمان غازی ناویانگی کردبوو، له‌ ته‌ره‌ف مه‌لا ئیلیاسی سزینه‌ سالی ۱۱۲۳ گوتراوه‌ که‌ چووه‌ ئییران و شکاندی:

منم جادار کیخسرو خراجت گیر خاقانم
عجم را ضبط سیف آرم سلیمان ابن سلیمانم
زنوک رمح خون ریزم فلک آلوده میگردد
که گیو و بیژن و قارون ندارند تاب می دادم
ز بانگ طبل و کوس من که شیران درگریز آیند
هز براز جنگ من عاجز، که من شاه هز برانم
ه‌بقیصر پنجه می بازم به ایران تیغ می رانم
فرنگستان به جوش سلم و تور آرم که تورانم
کسی از بطن مادر می نیارد سر مگر بیرون
سمعنا گر نگوید سرزند بر تیغ برانم
فریدون وار می گردم، منوچهر طرح می رانم
کسی را کی رسد دستش به فرق طاق ایوانم
ز سحی بادپای من زمین در لرزه می آید
اگر عمرم شود باقی که در فکر خراسانم
سپاهان برسر راهست مگر تختش کنم او را
از آن حبشش کنم بخش که بنده‌ی شاه مردانم
زهر اطراف اعدایم که جمله در امان آیند
زروی حق امان دارم که من هم کوه آمانم

شاه سولتان حوسینی سه‌فه‌وی که‌ پادشای ئییران بوو له‌ سالی ۱۱۳۳دا که‌ سلیمان به‌گی غازی روو به‌هه‌مه‌دان گرتن چوو، ئه‌م قاقه‌زه‌ی به‌شعیر بۆ ناردبوو:

زنم آتش به‌کوردستان که‌ دود از هند بر خیزد
کشم تیغ حسینی را امان از روم برخیزد
مه‌لا ئیلیاس له‌ ته‌ره‌ف میر سلیمان به‌گی غازی‌وه‌ به‌و دوو شیعرانه‌ جوابی سولتان حوسینی شاه‌ی ئییران‌یان نوویسیه‌وه‌ و بۆیان نارد:

زنم آتش به‌ایران از سپاهان دود برخیزد
ز بیم تیغ خون ریزم صدای الحذر خیزد
شدم حارس به‌این سرحد پناه این بروبوم
کشم تیغ سلیمانی پناه قیصر روم

ئه‌گه‌رچی له‌ به‌یازی خه‌تدا ئه‌و شیعرانه‌ له‌ ته‌ره‌ف مه‌لا ئیلیاسه‌وه‌ به‌ناوی سلیمان پاشای دووه‌مه‌وه‌ قه‌یدکرا بوو، به‌لام ئه‌و ته‌ریخه‌ له‌ گه‌ل خانگ خان پاشا مونسه‌به‌تی زیاتره‌.

حوکمداری ئه‌میر به‌کره‌سوور کوری سلیمان پاشای بیگم (۱۰۸۶-۱۱۲۷)

سلیمان له‌ زه‌مانی خۆیدا به‌کره‌سووری کوری خۆی له‌سه‌ر چه‌ند پارچه‌ خاکیکی شاره‌زوور دانا‌بوو حوکمداری تیدا ده‌کرد و به‌ده‌به‌به‌یه‌کی چاکی راده‌بوارد. که‌ باوکی له‌ ئه‌درنه‌ کوژرا، بۆ خۆی له‌ کوردستاندا ئالای سه‌ریه‌خۆیی هه‌لکرد و به‌نازایی و ره‌شیدی گۆی هونه‌ری له‌ مه‌یدانی پیاوه‌تیدا برده‌وه‌ و به‌ره‌عییه‌ته‌په‌روه‌ری و جه‌نگاوه‌ری ناسرابوو. هه‌تا سالانی هه‌زار سه‌د و بیست و هه‌وت به‌دلئیکی ساز له‌ ئوموری حوکمداریدا رایده‌بوارد.

له‌و ساله‌دا حکومه‌تی سه‌فه‌وی له‌ ئییراندا دووچار به‌شکسته‌ ببوو. حکومه‌تی عوسمانی له‌ گرتنی ئییران که‌وتبووه‌ ته‌ما. شاته‌هماسی سه‌فه‌وی بۆ پیتش به‌فیتنه‌گرتن له‌ قه‌زوینه‌وه‌ رووی له‌ ته‌وریتز کرد. ده‌وله‌تی عوسمانی ئیبراهیم پاشا حاکمی ئه‌رزه‌رۆم بۆ گورجستان و عارف ئه‌حمه‌د پاشا بۆ ئییران و عه‌بدو‌للا پاشای کۆپری ئوغلئ حاکمی وان بۆ ته‌وریتز و سه‌سه‌ن پاشای والی به‌غدا بۆ کرمانشان مه‌ئموورکران. هه‌ریه‌ک به‌عه‌سکه‌ریکی قورسه‌وه‌ به‌گرتنی ئه‌و خاکه‌ بزوتن.

میر به‌کره‌سووری حوکمداری بابان چونکه‌ خۆی به‌حاکمئیکی سه‌ریه‌خۆ ده‌زانی، له‌ چوونی سه‌سه‌ن پاشادا که‌ناره‌گیری کرد. سه‌سه‌ن پاشا میره‌کانی زه‌نگنه‌ و باجه‌لانی خواسته‌ لای خۆی و به‌ناوی کیش و ئاینی سوونیه‌تی و شیعه‌تیبه‌وه‌ نوازشی کردن و دلخۆشی دانه‌وه‌

که بۆ چوونه سهر قزلباش که به شەرع بۆ سەر ئەوانه له سەر ئەهلی سووننهت و جماعت واجیبه، خه له تاندنی.

میر به کره سوور له وهدا به ته نها ماوه. که حه سه ن پاشا گه یشته کرمانشان ئەهالی کوردستان و خانک پاشای برایشی سه رزه نشتی میر به کره سووریان کرد، ئەویش به ناچاری له شکرکی هه لگرت و بۆ یاری ده دانی حه سه ن پاشا روو به کرمانشان رویشت و به هیز و تهوانای پالنهوانی کوردان کرمانشانیان گرت و خستیانه ژیر حوکمه وه.

له ولشه وه خانک پاشا به له شکرکی گرانی بابانه وه چوه شاری سنه و خاکی ئەرده لانی؛ به زۆری بازوو گرتی و خستییه ژیر حوکمه وه و رووی له سابلاغی موکری کرد، ئەویشی خسته دست و به له شکره وه بۆ یارمه تی حه سه ن پاشا چوه کرمانشان.

حسه ن پاشا والی به غدا که کرمانشان به ده ستی حوکمدار و میرهکانی کوردستان گیرا و خرایه ژیر حوکمه وه، به بهانه ی ئەوه که ئەمیر به کره سوور له چون درهنگی نواندوه، به خیانه تیان ژمارد و به هه واداری سه فه و ییهکانی قزلباشیان له قه له م دا و خوینی ئەو ئەمیره کوردیهان به حه لال دانا. له پاش ریکخستنی ئومووری کرمانشان ئەمیر به کره سووریان له نیتو مه نزلئ خۆیدا کوژت.

له بری چاکه له گه ل کردن و موکافات، به کوژتن جهزایان داوه. له وه ئومه را و گه ورهکانی کوردستان زۆر موته ئەسیر بوون، به لام دین و ئاین سکوتی پیکردن. جه نازه که ی ئەمیر به کریان برده قه لاچوالان و له وئ ناژتیان.

ئەمیر به کره سوور له کوردستاندا گه لیک خزمه تی چاکی کردن و ئاساری خه بریه ی زۆر به جیه یشت. له شاری کوئ مزگه وتیکی گه وره و مه دره سه یه کی بۆ ته حسیلی عیلم دامه زراند، ئەمپرۆکه ش ئەو ئاساره هه رماوه. له قه لاچوالان مه دره سه و مزگه وت و مه وقوفه جاتی دانا و له گه لیک شار و قه لایاندا بینای په رستگاهی دروستکردن و به دادخواهی و په عیه ت نه وازی و میلله ته په رستی ناویانگی کردبوو. عوله ما و خوینده وار و شاعیرانی چاکی له خۆکوژدنه وه و به جیره و شکارته و دلنه وازیکردن، له دیواناندا جیگای به رزی بۆ داده نان. له جووتبه نده بی و په نجبه ری زۆر هه ز ده کرد.

حوکمداری خانک پاشای کوری سلیمان پاشای بیگم ۱۱۵۴ - ۱۱۲۷

خانک پاشا له دهووری میر به کری برابدا به سه ردار سوپاهی رایده بوارد و هه موو کار و ئیشی حکومه تی له ده ستدا بوو. به ره شیدی و نازایی و جوامیری ناسرابوو. که به کره سووری برای کوژرا به خواستنی حه سه ن پاشای والی به غدا له ته ره ف سولتان ئەحمه د پاشای عوسمانی به میری میران و پاشا ناونرا و له سه ر کوردستانی بابان، شاره زوور، ئەرده لان، سابلاغ موکری، بانه، به حوکمداری دانیشت و له گه ل ئومووری مه مله که ت خه ریک بوو. زۆر به چاکی ئومووری مه مله که تی ریکخست و سوپاه و په عیه تی خسته ژیر فه رمانییه وه.

خانک پاشا به گرنتی سنه و خاکی ئەرده لان و موکری، ناویانگی کرد، شان و شه وکه تی زیاد کرد، ئەستیره ی به ختی تروسکاوه رووی له بلنذبوون و به رزی نواندن. به سه خاوه ت و پیاره تی و نازایی و دلاره ی دۆست و دوژمن بوونه هه واداری. به به خششان، دلئ چاک و خرابی گرت. په عیه ت و سپاهی و ژیرده ستانی به بوونی شاد و به خزمه تی سه ره رزیوونیان ده خواست. کاروباری خانک پاشا روژ به روژ بۆ پیشه وه ده چوو.

خانک پاشا له ته شویشاتی ئیران و له شکرکیشی عوسمانییان ئیستفاده ی کرد و ئومه راکانی کوردستانی ده م به ده م ده خسته ژیر فه رمانی خۆیه وه. له گه ل میرانی زهنگه و پاشایانی باجه لان ریککه وت و گرتی یه که تی به ست. ئەحمه دخانی بیگله ریه گی ئەرده لان که له ده ستی هه لات و رووی له دیاره کر کرد، به میر سنجاغی نوازی کردوه و برديه سنه و له ته ره ف خۆیه وه کردیه میر سنجاغی ئەرده لان. ئومه رایانی که له سوور و گوران و گولباغی دلخۆشی دانه وه و هه ریه کی به میر دانا و به له شکرپانه وه که وتنه ژیر رکیفیه وه.

خانک پاشا له وه خه ریک بوو بۆ خۆی له سنه دا دانیشت و له وه ختی کوژتنی ئەمیر به کره سووری برابدا، حه سه ن پاشای والی به غدا مرد. کرمانشان و ئەترافی بی سه ردار بوون و که لیتنی ده ست که وت و ئەو ده وروپشته شی خسته ده ست خۆی، له شکرکی قورسی ساز کرد و بۆ گرنتی هه مه دان ئاماده ی کرد. پیوانی پیشه وه ی له شکر هه تا ده وروپشته هه مه دانیان کردبوو به پاره وه ی تالان و بردن.

خانک پاشا که ته مای له هه مه دان کرد، قاقه زیکی له فه ره ی دوون خانی موکری نوویسی - که له وده مه دا حاکمی هه مه دان بوو - دلخۆشی داوه که هه مه دان به ده سته وه بدات. فه ره ی دوون خان شار به ده سته وه دانی بۆ نه ده کرا، به لام به ناوی شه رکردنه وه له شکر

هه‌لگرت و له شار دهرکهوت و رویشت و خوئی گه‌یاندە سوپاهی خانک پاشا و به‌عیزهت و شادمانی پیشوازی کراو ئی‌حترامی گیرا.

خانک پاشا له خووکۆکردنه‌وه و چوونه سهر هه‌مه‌دان خه‌ریک بوو، به‌له‌شکرێکی گرانی کوردستانه‌وه و به‌کوومه‌گی و یارمه‌تی میران و سه‌ردارانی کوردان، هه‌ستا چووه سهر هه‌مه‌دان و ده‌وره‌ی دا. ئه‌هالی هه‌مه‌دان به‌ئومێدی ئه‌مه‌که له تهره‌ف حکومه‌تی سه‌فه‌وییه‌وه کوومه‌گیان ده‌گاتێ، سێ مانگ به‌راهه‌ر له‌شکری کوردان خوێراگیری و شه‌ریان کرد، له دواییدا که ناومێد بوون، قه‌لایان به‌ده‌سته‌وه‌دا و له‌شکری کوردستان چوونه نیو شاره‌وه.

که هه‌مه‌دان به‌ده‌ست کوردان گیرا و که‌وته ده‌ست خانک پاشا، له‌ویدا حکومه‌تی دامه‌زراند و خسته‌یه ژێر ئینتزامه‌وه و ئومووری پێک‌خست و بو هه‌موو دایره‌یه‌ک مه‌ئموورانی بو دانا و ئه‌ترافی شاری به‌له‌شکر قایم کرد و ده‌وره‌ی شاری کرده له‌شکره‌به‌ز.

حکومه‌تی عوسمانی له‌ولاهه - هه‌روه‌کو باسکرا - ده‌ستی به‌گرتنی خاکی ئیتران کردبوو. له جیگای هه‌سه‌ن پاشای والی به‌غدا، ئه‌حمه‌د پاشای کوری هه‌سه‌ن پاشایان کرده والی و سه‌رعه‌سکه‌ر. موده‌تی سێ ساڵ هه‌مه‌دان له‌ژێر حوکمی خانک پاشادا بوو، سالی هه‌زار و سه‌د و سێ و پینج عه‌بدوهره‌حمان پاشا ناو به‌حاکمییه‌تی هه‌مه‌دان ته‌عیین کرا و ناردرا. خانک پاشا به‌ئی‌حترامه‌وه قبوڵی کرد و ئومووری بو دامه‌زراند و قووه‌تی له‌شکری خوئی گه‌رانده‌وه کرمانشان و بو خووشی چووه سنه.

سالی هه‌زار و سه‌د و سێ و شه‌ه ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا له تهره‌ف حکومه‌تی عوسمانییه‌وه به‌سه‌رداری ته‌عیین کرا، له‌گه‌ڵ هه‌نگیک سوپا بو هه‌مه‌دان که‌وته پێگا و داوای کوومه‌گی له خانک پاشا کرد که بچنه سهر شاسولتان حوسینی سه‌فه‌وی و خاکی که ئه‌فغان له ئیترانی گرتوه بیگێرێنه‌وه ژێر حوکمی عوسمانییه‌وه. ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا و سارۆ مسته‌فا پاشای حاکمی مووسل که گه‌یشتنه تخووبی خانک پاشا، فه‌رمانی سولتانی عوسمانییان ته‌قدیم کرد که به‌میری میران و به‌گله‌ریه‌گی کوردستان له‌قه‌ب کرا و خه‌لاتیکی لایق و نیشانه‌یه‌کی شایسته‌ی بو ناردبوو، دایه خزمه‌تی و ته‌کلیفی چوونه سهر سه‌فه‌وی و ئه‌فغانیان لێکرد.

خانک پاشا به‌ناوی ئیسلامییه‌ت و کیشه‌ی سونییه‌ته‌وه یارمه‌تی دانی ئه‌وانی قبوڵ کرد؛ هه‌رچه‌نده له‌فیتنه‌ی عوسمانییه‌ت ئه‌مین نه‌بوو و له پاشه‌روژ ترسیشی هه‌بوو، له‌گه‌ڵ

ئه‌و زانینه‌ش له‌شکرێکی قورسی له کوردستان هه‌لگرت و هه‌موو میر و به‌گی کوردانی له‌گه‌ڵ خوئی خست و هه‌ستان و روویان کرده هه‌مه‌دان. له‌و‌تیشه‌وه سوپاهی عوسمانی که‌م تا کورت که له‌گه‌ڵ عه‌بدوهره‌حمان پاشای والی هه‌مه‌دان بوون، هه‌لیانگرت و چوونه سهر زیرئاباد و به‌زدیگورد و فه‌ره‌هان. ئیلچیان نارد له‌لای ئه‌شرفی ئه‌فغانی که سولتانی سه‌فه‌وی ته‌سلیم کات و ده‌ست له سه‌رکیشی به‌ردات.

ئه‌شرف که ئه‌وه‌ی زانی، ناردی سهری شاسولتان حوسینی بری و دایه ئیلچییه‌کان و بو خانک پاشا و ئه‌حمه‌د پاشای نارد و به‌شیر و خه‌نجه‌ر جوابی دانه‌وه.

پاشاکان رقیان هه‌ستا روو به‌شاری به‌زد له‌شکران کیشا و هه‌ردوو له‌شکر له‌به‌زد به‌راهه‌ر به‌یه‌کتربوون. له‌ دوا‌ی کوژتار، کورد و رووم شکان و ئه‌فغان سه‌رکه‌وتن و خانک پاشا به‌له‌شکری شکسته گه‌رانده‌وه هه‌مه‌دان. له‌و شه‌ره‌دا گه‌لیک کورد و میره‌کانی بوون به‌فیدای ئه‌حمه‌د پاشای عوسمانی.

سالی هه‌زار و سه‌د و سێ و حه‌وت عوسمانییه‌کان له‌گه‌ڵ ئه‌فغانه‌کان بناغه‌ی مامله‌تیان به‌م جوهره دامه‌زراند که ویلایه‌تی خوزستان و لوړستان و فه‌یلی و کزاز و زنجان و سولتانیه و ئه‌رده‌وێل و روومیان و شه‌رقی عیراق و داروله‌رزه‌بان بو ئه‌فغان مینیته‌وه. خانک پاشا له‌و مامله‌ته‌ی ئه‌وان ئیستفاده‌ی ئه‌مه‌ی کرد که خاکی کرمانشان و دینه‌وه‌ر و زه‌هاو و سنه و بانه و سابلاغی موکری خسته سهر مه‌مله‌که‌تی خوئی و تخووبی به‌و دوو حکومه‌ته دامه‌زراند و کردیه موکری خوئی، له‌گه‌ڵ مه‌مله‌که‌تداریی ده‌کو‌شا.

سالی ۱۱۴۰ هه‌زار و سه‌د و چلی هیجری نادرشای هه‌وشاری له کێوانی لوړستانه‌وه روو به‌کرمانشان له‌شکری هاژووت. حوسین قولیخانی زه‌نگنه له‌سه‌ر تخووبدا سه‌رداریکی کوردان بوو، که‌وته له‌شکرگه‌ی نادره‌وه به‌سه‌رداری سوپاه و به‌پینج هه‌زار سواره‌وه ناردرا سهر کرمانشان که بیگریت. حوسین قولیخان له بروگۆرده‌وه به‌کێوانی فه‌یلیدا رویشت، له‌ولاهه هیندیک له کوردی ئۆزه‌گی و که‌له‌ور موخابه‌ریان له‌گه‌ڵ کرد و خواستیانه نیوخۆیانوه، چونکو سه‌ره‌په‌گی هاتوچووانی روومیان بوو بو به‌غدا و هه‌مه‌دان، ئه‌وانیش له‌وه بیزار بوون، ئه‌نبار و دانه‌وێله و چه‌کی روومیان گه‌لیک له‌وی بوو، هه‌موویان گرت، حوسین قولیخان به‌بی شه‌ر چووه نیو قه‌لاهه. چونکه بوخووشی په‌کیک بوو له کوردی زه‌نگنه و سه‌رداریک بوو له کرمانشاند، به‌واسیته‌ی خزم و که‌سیانه‌وه به‌بی ئه‌زیه‌ت چووه نیو کرمانشانه‌وه. له‌گه‌وره و سه‌رکرده‌کانی کوردی زه‌نگنه

و که لهوور حکومتیکی جوان و ئیداره‌یه‌کی شایسته‌ی دامه‌زراند، قه‌لا کۆنه‌که‌ی ویرانکرد و له‌وه قایمتر و پانتر قه‌لایه‌کی تازه‌ی دروست کرده‌وه.

خانک پاشا که له‌وه ناگاداریبو له‌شکرکی گران‌ی ساز کرد و داوای یارمه‌تی له ته‌یموور پاشای کوردی مللی حاکمی وان کرد.

ته‌یموور پاشا به‌گه‌لیک ئومه‌را و سه‌ردارانی کوردی وان و پاشایانه‌وه، به‌له‌ز بۆ یارمه‌تی فریای خانک پاشا که‌وتن، به‌ سێ هه‌زار له‌شکری کوردانه‌وه بۆ پیش نادرشا گرتن چوونه ده‌شتی مه‌لایر، که جی‌گایه‌کی پانویه‌رین بوو. له‌ولاه نادرشا له هه‌مه‌دان ده‌رکه‌وت، له‌وه ده‌شته‌دا پیشی به‌پاشا و له‌شکرانی کوردان گرت و له هه‌ردوولاه شه‌ر و کوژتار ده‌ست پیکرا. چۆمیک که‌وتبووه نیوانی هه‌ردووکان، ئه‌مبه‌ره‌وه‌به‌ر به‌گولله‌ی تفه‌نگ و توپ و خوماره‌یه‌کتیریان داگرت، له‌شکری نادر له‌لای راستیه‌وه له‌ چۆمی په‌رینه‌وه، شه‌رپوو به‌شیر و خه‌نجه‌ریازی؛ له نه‌تیجه‌دا کورده‌کان ده‌شتیان به‌ردا و روویان له دامینی کیتو کرد.

سه‌لیم به‌گی بابان له‌وه رۆژه‌دا گیرورداری پاله‌وانانه‌ی کرد و له‌نیو دۆست و دوژمندا ناویانگی شه‌ر و کوژتاری نواند و پیشی به‌له‌شکری دوژمن گرت و کوژتاریکی زۆری لیکردن و گه‌لیکی به‌زیندوویی دیل و مال و چه‌کیکی بی ژماری لی به‌تالان گرتن و له‌شکری نادرشای به‌پاشدا کشانده‌وه تاکو له‌ چۆمی په‌رانده‌وه.

به‌لام له‌وه شه‌ره‌دا گه‌لیک له پاشایانی رۆم که له تهره‌ف هه‌مه‌دان و ئه‌وه‌دووپه‌شتانه بوون، له‌گه‌ل له‌شکری پاشای حاکمی هه‌شته‌ر و له ده‌ست نادرده‌سه‌رپه‌ر بوون. عه‌بدوپه‌حمان پاشای والی هه‌مه‌دان له‌ولاه هه‌لات و روو به‌سه‌نه‌گه‌راوه. کورده‌کانی ئه‌رده‌لان و بابان ده‌ستیکیان به‌سه‌ر و پۆتراکیاندا هینا و گه‌رانه‌وه، باریکی پیتیان بوو لیتیان ئه‌ستاندن و روو به‌به‌غدا ره‌وانه‌یان کردنه‌وه. له‌وه مه‌سه‌له‌یه‌دا ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا زۆر دل‌گیربوو.

له‌پاش ئه‌وه شه‌ر و کوژتاره و سه‌رکه‌وته‌ی سه‌لیم به‌گی بابان، نادرشا ناچاربوو له‌گه‌ل خانک پاشا ده‌ستی به‌ناردراو و قاقه‌ز نووسین کرد و خووشی و دۆستایه‌تی که‌وته نیوانیان. نادرشا له‌وتوه که له‌گه‌ل خانک پاشا ئیتفاقیان گرتدا و له شه‌ری کورده‌کان ئه‌مین بوو، روو به‌ته‌وریز سوپاهی ناژۆت.

خانک پاشا که ته‌ماشای کرد نادرشا روو به‌ته‌وریز ده‌چیت، له‌شکرکی ریک‌خست له‌ژیر فه‌رمانی عه‌لی ره‌زاخانی موکریدا نارویه‌تخوویی میانداو که له نیوانی پارخاکانی

مه‌قدم و ده‌هده‌مدا هه‌لکه‌وتبوو.

ته‌یموور پاشای مللی که بۆ یارمه‌تی خانک پاشا له وانه‌وه چووبوووه شاره‌زوور، بۆ یاریده‌ده‌ری عه‌لی ره‌زاخان هه‌ستان چوونه میانداو و ده‌ستیان به‌قه‌لایه‌ندی کرد.

نادرشا له جی‌گایه‌کی که به‌سه‌فاخانه‌وه ده‌ناسری ئۆردوو به‌زی کردبوو که زانییه‌وه قه‌وتی خانک پاشا له میانداو دا کۆبوونه‌وه، وه‌ختی ئیواره‌ بنه‌ی له سه‌فاخان به‌جیه‌شت و به‌ده‌سته له‌شکره‌وه روو به‌میانداو کشا.

رۆژی دووی موچه‌رهم نزیک نیوه‌رۆ له‌سه‌ر چۆمی که له‌شکری عه‌لی ره‌زاخان و ته‌یموور پاشای لیبسو دابه‌زی، له‌مبه‌ره‌وه به‌ری چۆمه‌وه ده‌ست به‌تفه‌نگ و توپ کرا. هه‌تا شه‌وه به‌سه‌رداهات شه‌ر ده‌وامی کرد، که تاریکی شه‌وه رووی زه‌وی په‌شکرد، ته‌یموور پاشا له ریتی مه‌راغه‌وه روو به‌وان هه‌لات و عه‌لی ره‌زا خانیش به‌ناچاری روو به‌کیسه‌کانی شاره‌زوور کشاوه داویی. له‌وه رۆژه‌وه ده‌هده‌م و سابلاغی موکری له‌ژیر حوکمی خانک پاشا ده‌رکه‌وت و بوو به‌خاکی نادرشا و مه‌ئمووری له‌سه‌ر داندرار.

له‌ولاه ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که له‌وه ئه‌حواله‌ ناگاداریبوو، له گه‌رانه‌وه‌ی نادرشا ترسا. جوابی له خانک پاشا نارد که بۆ تخووب قایمکردن چی ده‌ویت تاکو یاریده‌ بدریت و بۆ به‌خیکردنی تخوویی عیراق له‌شکری له هه‌موو لایه‌که‌وه دامه‌زراند و له خاکی کورده‌ستاندا ده‌ست به‌ریکی و پیتیکی و قایمه‌تی کرا. ئه‌حمه‌د پاشا کوردی باجه‌لان به‌حاکمیه‌تی زه‌هاو داندرار و له‌شکرکی چاکی خرایه فه‌رمانیه‌وه.

خانک پاشا له ترسی نادرشا له‌شکری کۆکرده‌وه و ده‌ستی به‌ریک‌خستن کرد که نه‌بادا دوژمن له که‌لین دایه هه‌له‌ته‌تی بباته سه‌ری. تا سالی هه‌زار و سه‌د و چل و سپی هیجری له ئاله‌ت و چه‌ک و له‌شکر کۆکرده‌وه داوو. به‌دل‌خووشی دانه‌وه و نوازشی ئه‌هالی و په‌عیه‌تی ده‌کۆشا. خالید پاشای براشی کرده سه‌ره‌سه‌که‌ر و بۆ ئینتزامدان به‌میلله‌ت و سوپاه و مه‌مله‌که‌ت کردیه سه‌ردار و کاربه‌ده‌ستی.

له‌وه ساله‌دا ته‌هماسب شای سه‌فه‌وی له ئیره‌وانه‌وه روو به‌ته‌وریز کشا و له هه‌مه‌دان خوژی گرتیه‌وه. له‌شکری کوردی ئه‌رده‌لان و بابان له‌ژیر فه‌رمانده‌ی خانک پاشادا چوونه‌سه‌ری. له دپییه‌کی که به‌«گۆرخان» ناویانگی کردبوو، ده‌ست به‌شه‌رکرا. شاته‌هماسب شکا و نزیک پینچ هه‌زار سووار و پیاده و سوپاهی کوژرا، توپ و تفه‌نگ و چه‌ک و ئه‌سپاییکی زۆر که‌وته ده‌ست کوردانه‌وه. شا و چه‌ند که‌سیکی دی به‌هه‌زار مه‌راره‌ت

گیانینان پرگار کرد. کورده‌کانی همه‌دان و کرمانشایان خسته‌وه ده‌ست خۆبان و گه‌رانه‌وه. ئەحمەد پاشای والی به‌غدا به‌وه که‌یف خۆش بوو، له‌ولاه به‌له‌شکره‌وه چووه همه‌دان و حاکمی خۆبان له‌سه‌ر دانا و تخووبیان وه‌کو پیتشووی ده‌وری ئەفغان دامه‌زاند‌وه و له‌گه‌ڵ ریک‌خستن خه‌ریک بوون.

خانک پاشا عه‌لی ره‌زاخانی موکری ناره‌ده سه‌ر سابلاخ و ده‌ده‌م و گرتی و خسته‌یه ده‌ست و گه‌لی تالان و ئەسه‌پایی ده‌ست که‌وت. دیسان خانک پاشا ده‌ستی به‌دامه‌زاند‌وه‌ی مه‌مله‌که‌ت و زیاده‌کردنی سوپاه و له‌شکر کرد.

سالی هه‌زار و سه‌د و چل و چوار نادرشا به‌قوه‌تیتکی زۆره‌وه بو‌گرتنی به‌غدا به‌سه‌ر کوردستاندا چونی قه‌رار دا. له‌مانگی جه‌مادی دووه‌مدا له‌کیوانی لوپستانه‌وه روو به‌کرمانشان رویشته و گرتی. له‌ولاه خانک پاشا خۆی که‌ناره‌گیرکرد؛ به‌لام ئەحمەد پاشای باجه‌لانی ته‌قوییه کرد که له‌زه‌هاودا به‌راه‌بری بکا.

ئەحمەد پاشای والی به‌غدا که بیسته‌یه‌وه نادرشا روو به‌که‌رکووک و به‌غدا خپوه‌تی له‌ده‌شتی ماهیده‌شتدا هه‌لداوه، له‌شکر و هیمه‌تیک زۆری له‌گه‌ڵ چه‌ند پاشایه‌ک بو‌زه‌هاو نارد که پیشی پێ بگرن؛ چونکه‌ کلیلی به‌غدا و که‌رکووک زه‌هاو بوو. به‌ئاله‌ت و موهیمات قایمیان کرد و قه‌لا و جیگا سه‌خته‌کانیان به‌تۆپ و ئالاتی شه‌ر پرکرد و له‌عه‌سکه‌ریان کرده سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

نادرشا به‌خه‌یالی شه‌و نخوون، شاره‌زایانی هه‌لگرت و له‌کیوی گاوروان سه‌رکه‌وت و نزیک روژئاوا روو به‌دوژمنیان سه‌رو ژیر بوون. ئەو کپوه‌بلندانه و شیو و گه‌لی و دۆله‌ته‌نگ و رینگا باریکه‌کانیان بری و رویشتنه‌خواره‌وه، به‌شه‌و و روژتیک گه‌یشته سه‌ر ئەحمەد پاشای کوردی باجه‌لان؛ رکیفکوت چووه سه‌ر زه‌هاو. له‌گه‌ڵ سپیده‌ی به‌یانی ده‌وری ئەحمەد پاشای دا. روژی بیست و چواری مانگی بیژراو ده‌وره‌دران. له‌پاش که‌میک شه‌ر و کوژتار، ئەحمەد پاشای باجه‌لان و گه‌لیک له‌سه‌رکرده‌کانی کورد و پاشایانی رۆم له‌ده‌ست نادردا گرفتاربوون و به‌دیل گیران.

نادرشا گه‌لیک تالانی ده‌ست که‌وت و گرتی، له‌جیگای بلند و سه‌ختی ده‌وروپشتی زه‌هاو، چه‌ند برج و بارووی قایمیان دروستکرد. سوار و پیاده‌یه‌کی زۆری به‌دییه‌اتی کوردستاندا بلاوکرده‌وه و ده‌ستیان کرد به‌دانه‌ویله و چه‌وری و مه‌ر و مال و تیشوویه‌کی بێ ژماری کۆکرده‌وه له‌زه‌هاو ئەنباری کرد و له‌رینگای قه‌لای عه‌لی به‌گه‌وه روو

به‌که‌رکووک له‌شکری ئاژۆت. چونکه‌ ناشاره‌زابوون، سوار و پیاده‌یه‌کی له‌گه‌ڵ بار و بنه له‌چۆمی دیاله‌دا به‌ناوداچوون.

نادرشا به‌سوپاهه‌وه گه‌یشته خورماتوو؛ له‌شکره‌زی کرد. ده‌سته‌سواره‌ی بو‌ده‌وروپشتی که‌رکووک بلاوکرده‌وه، له‌هه‌موو ئاوابی و دییه‌تیکدا ده‌ستیان به‌دیل و تالانگرتن کرد و به‌جاریک ئەو ده‌وروپشته ژیر پێ کرا و وێرانبوو. له‌عه‌شیره‌تی به‌یات ده‌هه‌زار مالی کۆچدا و ره‌وانه‌ی خوراسانی کردن. نادرشا هه‌وت هه‌زار که‌س له‌شکری ناره‌ده سه‌ر قه‌لای که‌رکووک که‌ بیگرن و بو‌خۆشی روو به‌داشکۆری باری کرد. له‌رینگای قه‌ره‌ته‌په‌وه روو به‌به‌غدا رویشته. له‌ولاه لوتف عه‌لی به‌گ نایی ته‌وهریز به‌شه‌ش هه‌زار نه‌فه‌ر له‌شکری کوردی ئاوریاپه‌گان و موکری و ئەرده‌لان گه‌یشته له‌شکری نادر.

خانک پاشای بابانیش ده‌سته‌یه‌ک سواره‌ی بو‌نارد و بینای یه‌کیه‌تی له‌گه‌ڵ دامه‌زاند. سه‌لیم به‌گی براشی به‌و له‌شکره‌وه ناره‌ده یارمه‌تی و کۆمه‌گی کردیان. له‌قه‌ره‌ته‌په‌ قاقه‌زی خانک پاشایان دای، به‌ئیحترام و ئیکرامه‌وه به‌خیره‌اتنی کردن و به‌خه‌لات و به‌خشش دلخۆشی سه‌لیم به‌گی داوه.

روژی دووه‌م نادرشا که روو به‌به‌غدا رویشته، محه‌مه‌د پاشای کورد حاکمی کۆبی بو‌ یاریده‌دانی ئەحمەد پاشای والی به‌غدا که چووبوونه به‌غدا به‌چه‌ند پاشایانی رۆمه‌وه ده‌هه‌زار عه‌سکه‌ری کۆی و رۆمیان هه‌لگرت و چوونه پیتش نادرشا، له‌جیگایه‌کی به‌«ئینگجه» ناوده‌بری پیتشیان به‌نادرشا گرت و هه‌ردوولا ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتار کرد، له‌پاشان محه‌مه‌د پاشا و له‌شکر روو به‌به‌غدا فیراریان کرد، نادرشا هه‌مووی به‌دیل گرتن. نادرشا به‌شه‌ر و کوژتار رووی له‌به‌غدا کرد. روژی سه‌ شهمه‌ی دووی مانگی رهمه‌زان گه‌یشته که‌نار به‌غدا و له‌نزیک مزگه‌وتی براتی، ئەحمەد پاشا سه‌ هه‌زار له‌شکری له‌ژیر فه‌رمانی ئەحمەد پاشای والی ئورفه و قه‌ره‌مسته‌فا پاشا ناردنه‌ پیتشه‌وه.

نادرشا سواره کورده‌کانی قه‌لاچوالانی له‌ژیر فه‌رمانه‌ی سه‌لیم به‌گی باباندا ناره‌ده به‌راه‌بری رۆمیان. سواره‌کانی کورد به‌هه‌لمه‌تی شیرانه په‌لاماری رومیان دا و له‌سه‌ر بان و بن دیواری شاره‌وه به‌تۆپ و تفه‌نگ و خومپاره، کورده‌کانیان ئاورباران کرد. له‌وه‌شه‌ره‌دا کورده‌کان گه‌لیک به‌کوژتن چوون، رۆمی له‌که‌لیندا بوون و کوردیش له‌ده‌شتدا پاره‌ستابوون و شه‌ریان ده‌کرد. به‌ناچاری نادرشا تورکمانی گوگه‌لانی بو‌ یارمه‌تی کورده‌کان نارد، دیسان گه‌لیکیان لێ کوژرا و هه‌لاتن. به‌لام کورده‌کان به‌گولله و شیبیر به‌راه‌بری

رؤمیان کرد و سینگی گۆشتنیان کردبوو بهسه‌نگه‌ری گولله و توپ و تفه‌نگ. سواره‌ی ئەفغانی چوونه کۆمه‌گیان، به‌لام زوو رؤمی له جینگای خۆبانی هه‌لکه‌ندن و گێراییانه‌وه پاش.

له‌وه‌دا له‌شکری نادر شکا و کورده‌کان به‌هه‌زار کیشه‌ ئه‌وه‌ی رزگاربیون خۆیان گه‌یاند هه‌شکرگا؛ به‌لام نادرشا له‌ هه‌ر چوار که‌ناره‌وه به‌غدا‌ی ده‌ورده‌دا و خسته‌یه‌ ته‌نگانه‌وه. هه‌تا مانگی سه‌فه‌ری سالی هه‌زار و سه‌د چل و پینج ده‌وامی کرد.

به‌لام له‌ولاوه توپال عوسمان پاشای وه‌زیر به‌ سه‌د هه‌زار له‌شکره‌وه گه‌یشته که‌رکووک. ئەحمه‌د پاشای والی به‌غدا نادرشای وه‌ته‌نگه‌یتنا.

له‌ ئەواخیری مانگی بێژراودا نادرشا له‌شکره‌که‌ی له‌ برسان و تینووان مرد و کوژرا و په‌ریشان بوون. بۆ خۆشی روو به‌هه‌مه‌دان هه‌لات.

که‌ نادر شا هه‌لات و له‌شکره‌که‌ی مه‌حوو بووه‌وه، سه‌لیم به‌گی بابان به‌هه‌ر کلتۆجیک بوو، چه‌ند که‌سیکی که‌ له‌گه‌ڵی رزگاربیون هه‌لاتن و خۆیان گه‌یاند کوردستان. له‌ دوو هه‌زار کوردی ئه‌رده‌لان و پینج سه‌د کوردی موکریان یه‌کی لێ رزگار نه‌بوون و هه‌موویان کوژران و به‌دیل گیران. عوسمان پاشای توپال قاقه‌زیکه‌ی به‌هه‌رپه‌شه بۆ نادرشا نارد که‌ له‌ وه‌ختی خۆیدا ده‌گوتری.

هه‌روه‌کو بێژرا که‌ نادر هه‌لات، سه‌لیم به‌گی بابان گه‌راییه‌وه کوردستان. ئەحمه‌د پاشای والی به‌غدا له‌ میژبوو داخ له‌ دلی خانک پاشا بوو. ئەویش ده‌ترسا چونکه‌ پیاویکی ناودار و حوکمداریکی پالەوان بوو، له‌ شه‌ری ته‌هماسبی سه‌فه‌وی و گرتنی هه‌مه‌دان و مامله‌تکردنی له‌گه‌ڵ نادرشا له‌ ده‌شتی مه‌لایه‌ردا و یارمه‌تی جاری دوایی به‌نادرشا و گه‌لیک بزووته‌وه‌ی دیکه‌شی لێ به‌دل گرتبوو. هاتنی عوسمان پاشای توپالی به‌که‌لین ژمارد و شکسته‌ی نادری به‌غه‌نیمه‌ت زانی. به‌فیل خانک پاشای خواسته به‌غدا که‌ هیندیک مه‌سایل هه‌ن لێی ده‌دوین، خانک پاشا له‌وه‌ دردۆنگ بوو، وای به‌چاک زانی که‌ خالید پاشا بنیڕیته‌ لای توپال پاشا و به‌خه‌یره‌اتنی بکات و بناغه‌ی مه‌وه‌ده‌ت دامه‌زرینیته‌وه.

که‌ خالید پاشای خسته‌رێ و گه‌یشته که‌رکووک، توپال پاشا گه‌لیکی حورمه‌ت گرت و نوازش و ئیکرامیکی بێ ژماری نیشان دا و بۆ حوکمداری بابان نامزه‌دی کرد، به‌لام پیتی نه‌گوت و له‌ دلیدا رایگرت و نارديه‌ دووی خانک پاشاش که‌ بۆ نادرشا و مه‌سه‌له‌ی

تخووب مه‌شوه‌ره‌تیک بکه‌ن. به‌هه‌زار درۆ و فیل خانک پاشا خه‌له‌تاندره‌ و له‌ ری ده‌رخرا، خانک پاشا بۆ به‌خه‌یره‌اتن کردنی توپال پاشا به‌ هه‌زار سواره‌ی کورده‌وه‌وه چووه که‌رکووک و سه‌لیم به‌گی کرده‌ وه‌کیلی خۆی و له‌ قه‌لاچولانی دانا. که‌ خانک پاشا گه‌یشته که‌رکووک، عوسمان پاشا له‌ پاش میوانداری و ئیحترام گرتنی به‌خۆشی خۆی نارديه‌ به‌غدا، ئەحمه‌د پاشا چتیکه‌ی له‌ خه‌ودا چاوی پێ نه‌ده‌که‌وت، به‌ئاشکه‌را دیتی، شه‌وی له‌ خه‌ودا خنکاندی و سه‌ینه‌ی پازده‌ی ره‌بیع جه‌نازه‌که‌ی نارده‌وه‌ کوردستان.

حوکمداری خالید پاشا برای سلیمان پاشای بیگم (۱۱۵۵ - ۱۱۶۵)

هه‌روه‌کو له‌پیشدا گوترا، توپال عوسمان پاشای سه‌دری ئەعه‌زه‌می رۆم به‌ سه‌د هه‌زار له‌شکره‌وه له‌ ئەسته‌مبول ده‌رکه‌وت و پازده‌ی سه‌فه‌ری سالی هه‌زار سه‌د و چل و پینج گه‌یشته که‌رکووک و له‌ دیاره‌که‌ر و مووسله‌وه گه‌لیک له‌شکر و ئومه‌رای کوردیشی له‌گه‌ڵ خۆی خست. مووسل و هه‌ولیری پر له‌شکر کرد و به‌تۆپ و چه‌ک قایمکردن و ده‌ورپشتی کردنه سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌رێز، به‌زبانیکه‌ی دینی به‌سه‌ر ئومه‌را و گه‌وره‌کانی کوردا هات که‌ نادرشا شیعیه‌یه و له‌ به‌رابه‌ر خه‌لیفه‌ی ئیسلام شیریه‌ کیشاوه و شه‌ر له‌گه‌ڵ کردنی غه‌زایه و له‌سه‌ر هه‌ر مووسلمانیکه‌ی راست فه‌رزه که‌ له‌ رێگای دینی پاکدا بکۆشیت؛ ئەگه‌ر مرد و کوژرا ده‌چیته‌ به‌هه‌شت و ئەگه‌ر ما و سه‌رکه‌وت غازیبه‌ و گوناھی ده‌روا. به‌و قسه‌په‌ندانه هه‌مووی هینانه جۆش و خڕۆش. میر خانک پاشای حوکمداری گه‌وره و به‌شانی بابانی به‌و په‌ته‌ به‌کوژتنی فتوا درا که‌ له‌گه‌ڵ نادرشای شیعیه‌ ریککه‌وتوه. ئەگه‌ر ئەو ده‌سیسه‌یه نه‌بویه خانک پاشایه‌کی وا زه‌به‌رده‌ستی به‌هه‌یز چۆن ده‌چووه لای و به‌ده‌ست ئەحمه‌د پاشاوه به‌کوژت ده‌چوو. ئەو هه‌موو ئومه‌را و حوکمدارانیه‌ی کورد ده‌که‌وته‌ دووی.

که‌ خانک پاشا شه‌هید کرا، توپال پاشا خالید پاشای بابانی به‌پاشا نه‌سب و خه‌لاتی حوکمداری شاره‌زور و بابانی به‌سه‌ر شان دادا و فه‌رمانی سوڵتانی بۆ جه‌لب کرد. له‌ که‌رکووکدا هه‌موو ئومه‌رایانی کوردستانی شیمالی که‌ له‌گه‌ڵ بوون کۆی کردنه‌وه، به‌فه‌رمانب سوڵتان، خانگ پاشای بابان له‌گه‌ڵ دوژمنی ده‌وله‌تی عه‌لییه‌ ئیشتراکی کردبوو، فه‌توای کوژتنی درا و خالید پاشای برایش به‌پاشایه‌تی و ئەمیر و ئومه‌رای کوردستان و حوکمداری بابان و شاره‌زور سه‌رلێند و فه‌رمواریی (؟) بۆ خۆتێنده‌وه و شیرینی خورایه‌وه. هه‌موو ئومه‌راکانی کوردستان به‌وه مه‌منون بوون.

به‌راستی ئەو چاوو‌راوه‌ی عوسمان پاشا و خه‌لاتکردنه‌وه‌ی خالید پاشا و دل‌دانه‌وه‌ و

نوازشی کورده‌کان بووه شادی و که‌یفی ئومه‌رایانی کورد و برینی خانک پاشای ساریژکردن و شکسته‌ی نادرشا، ئەو چاوو‌راوه دیندارییه کورده‌کانی خسته سەر هه‌وه‌سی ئەمه که له هه‌موولا به‌که‌وه په‌لاماری له‌شکری نادرشا بدهن و له ناوی ده‌ژله دووری بخه‌نه‌وه و پینگای هاتوچوونی پیتوه‌ته‌نک بپین.

کورده‌کان به‌ناوی دینه‌وه ده‌ستیان به‌هه‌لمه‌تدانی نادرشا کرد و وه‌ته‌نگیان هینا و له نه‌جه‌ف و که‌ریه‌لا و کازمه‌بین و ئەترافی به‌غدایان ده‌رکرد و به‌شکسته‌یی هه‌تا نزیك هه‌مه‌دانیان تاژۆت. میرزا مه‌هدی خان خاوه‌ندی میژووی نادر، به‌دوو‌ردریژی ده‌لیت: کورده‌کان بوونه مایه‌ی شکانی شه‌وه‌که‌تی نادرشا؛ ده‌نا به‌سره و نه‌جه‌ف و که‌ریه‌لا و به‌غدا له ده‌ست رۆمیاندا نه‌ما‌بوو و هه‌موو گیرا بوون و ته‌مای گرتنی مووس‌لیشیان ده‌کرد. به‌لام کورد له هه‌موو قۆل‌یکه‌وه، دوو هه‌زار و چوار هه‌زار له‌شکر له‌ژێر ئیداره‌ی ئەمیریککی کورداندا ده‌ستیان به‌هه‌لمه‌تدانی له‌شکری نادرشا ده‌کرد، له به‌را‌به‌ر ئەوانه‌ راوه‌ستان نه‌ده‌بوو، له هه‌لاتن زیاتر چاره نه‌ما‌بوو.

تۆپال پاشا به‌به‌خشش و خه‌لات کورده‌کانی شاره‌زووری دل‌خۆشی ده‌داوه و رۆژ به‌رۆژ له شاره‌زووردا بناغه‌ی قایم کرد و ته‌شکیلاتی عه‌سکه‌ری لێ دامه‌زراند. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه عوله‌مایانی خسته‌بووه نیو کوردستانه‌وه و به‌ناوی سوونیه‌تی و شیعه‌یه‌تی، دلی کورده‌کانی له نادرشا ره‌ش ده‌کرد و بۆ شه‌رکردن چری ده‌کردن.

هه‌رچه‌ند به‌ئاشکرا کورده‌کان له‌گه‌لی ریککه‌وتبوون، به‌لام له بنه‌وه داخی خانک پاشای حوکمداری خۆبانیان له تۆپال پاشا له دل گرتبوو، ناچاری بینه‌نگی بوون.

بۆ رۆژێکی که‌لین سه‌لیم به‌گی ئامۆزای خۆی له قه‌لاچوالاندا هه‌شته‌وه که رۆژێک ده‌ست که‌وێت و به‌دل‌خواز بگه‌ن. خالید پاشای بابان، ئەو پیاوه له قه‌لاچوالاندا هه‌یزداریی و له ده‌ست ده‌رنه‌چیت، ئەگه‌ر نادرشا گه‌راوه، سه‌لیم به‌گ بیه‌ته‌ ته‌ره‌فداری نادر و خۆی حوکمداری خۆیان له رۆمیه‌کان بستی‌نه‌وه. سه‌لیم به‌گ بۆ ئەوه رۆژ به‌رۆژ له کۆشه‌وه و خۆ کۆکردنه‌وه‌دا بوو، رۆژ به‌رۆژ میلله‌ته‌که‌ی به‌مه‌ نوازش ده‌دا نه‌ب‌نه هه‌واری رۆمی و له‌گه‌ل میلله‌تی خۆیان خه‌ریک بن.

تۆپال عوسمان پاشا له نادرشا ده‌ترسا، خالید پاشای حاکمی بابانی کرده سەر عه‌سکه‌ر ئەمیش پاشای له‌گه‌ل خست و بیست هه‌زار سوپاهی کوردانیان هه‌لگرت و چوونه سەر چۆمی دیاله تۆردوو به‌زیان ده‌ست پیکرد. خالید پاشا که گه‌یشه‌ سەر چۆمی دیاله که هه‌شت فرسه‌خی که‌رکووک بوو. جیگا سه‌خته‌کانی کرده سه‌نگه‌ر و سوپاهی تیدا

دامه‌زراند. له پاش چه‌ندیک پۆلا پاشا و محمه‌د پاشا به‌له‌شکره‌وه چوونه یارمه‌تی خالید پاشا.

خالید پاشا نزیك مانگیك له دیاله خه‌ریکی ریک‌خستنی تۆردوو و جیگیان بوو، هه‌مووی دامه‌زراندن. عوسمان پاشای تۆپال له‌به‌ر دوو چت خالید پاشای خواسته‌وه که‌رکووک، یه‌که‌یک له‌به‌رئه‌وه بوو نه‌بادا له‌گه‌ل دۆژمن ریککه‌وێت و کوردستانی به‌ده‌سته‌وه بدات، دووهم بۆ ئەوه که له که‌رکووکدا چاوو‌راوی پێ بکا و قووه‌تی پێ بخاته ده‌ست و له رۆژی پیتوستدا به‌کاری ببات و خۆی پێ رزگار بکات، له‌لای خۆی دانینی به‌چاکتر زانی.

عوسمان پاشا که خالید پاشای گه‌راوه ئەمیش پاشای راته‌سپارد که به‌په‌نهانی بزووتنه‌وه‌ی نادرشا و کۆشش و کرده‌وه‌ی کورده‌کانی شاره‌زوور و ئه‌رده‌لان بپشکنی؛ ئەگه‌ر نادرشا له هه‌مه‌دانه‌وه رۆو به‌ئاو‌ریا‌یه‌گان رۆیشته به‌له‌ز له‌شکر بیه‌نه سەر کرمانشان. ئەو سێ پاشایانه شه‌و و رۆژ لهو پشکنینه خه‌ریک بوون.

نادرشا له بیست و دوو ره‌بیه‌ی دووهمی سالی هه‌زار سه‌د چل و پینچ له هه‌مه‌دانه‌وه که زانییه‌وه خانک پاشای بابان له‌به‌رئه‌وه‌ی که یارمه‌تی نادی کردووه و ئەحمه‌د پاشاش ئەمری به‌کوژتنی داوه و خالید پاشای براشی کرده حوکمداری بابان، گرتی و قاقه‌زێکی دوو‌ردریژی بۆ سه‌لیم به‌گی بابان نوویسی که تۆله‌ی مامۆزات له‌سه‌ر منه که بیه‌سته‌ستینه‌وه؛ دل‌گیر مه‌بن؛ ئەوا له‌قه‌به‌ی خانی و خه‌لانی حوکمداری کوردستانم بۆ ناردن. له‌و باب‌ه‌ته‌وه قاقه‌زێکی چاکی بۆ نارد و دل‌خۆشی داوه که پیاوه‌تی و نازایی له‌لای خۆت ئیسپات کردبوو، به‌وه‌ش له گه‌و دا‌بوو.

سه‌لیم خان به‌گ که قاقه‌زی نادرشای وه‌رگرت، به‌په‌نهانی یه‌کیه‌تی له‌ته‌کدا کرد و قه‌راریشی دا که خالید پاشا له جیگای خۆیدا به‌حوکمداری راگیراوه بیه‌ته‌وه و سه‌لیم خان به‌گیش خزمه‌تی بکات. به‌ه‌جو‌ره به‌په‌نهانی له‌گه‌ل نادرشا موخابه‌ره‌ی هه‌بوو و خالید پاشاش له که‌رکووکدا هاو‌ده‌نگ و هاو‌الی تۆپال شا بوو. بۆ کار ریک‌خستن و که‌لین وه‌ده‌سته‌هێنان له هه‌ردوو‌لاوه ئیستفاده‌یان ده‌کرد.

نادرشا له سه‌لیم خان به‌گ ئەمنیه‌تی په‌یدا‌کرد و واشی زانی به‌واسیته‌ی ئەوه‌وه له شه‌ری کوردستان و خالید پاشاش ئەمین ده‌بی. که له‌وه ترسی نه‌ما و دلی ئاسوده‌ بوو. چونکه هه‌روه‌ک باسکرا نادرشا له شه‌ری ده‌شتی مه‌لایه‌ر و جه‌نگ و جیدالی ده‌وره‌ی به‌غدا له سه‌لیم خان به‌گ و کورده‌کان چاو‌ترساو ببوو. که ئەو ترسه‌ی به‌گه‌و و مه‌رج و

خه‌لات و دیاری ناردن بۆ سه‌لیم خان به‌گ له لاییکه‌وه دانا، له رۆمیه‌کان ئه‌ندیشه‌ی نه‌ده‌کرد و لییان نه‌ده‌ترسا. گه‌لیک جارن له گه‌لیک شه‌راندا له ده‌ست کورد و ئومه‌را و پاشایانی کورد شکسته‌ی خواردبوو. هه‌رکه‌سیکی میژووی نادرشا بخوینیتنه‌وه تیده‌گا که شکسته‌ی ته‌هماسب شا له ئیره‌وان و شکسته‌ی نادرشا له قارس و ئیره‌وان و ته‌وریتز، شکسته‌ی نادرشا له خوراسان و لورستان، شکسته‌ی نادرشا له هه‌مه‌دان و مه‌لایه‌ر و به‌غدا، هه‌موو له ده‌ست کوردان خواردوو؛ خاسمه کورده‌کانی بابان دیواریکی سه‌خت بوون له‌پیش نادرشادا بۆ گه‌یشتنه‌وه رۆمی.

نادرشا به‌و قاقه‌زه‌ی ناردیه قه‌لاچولان، هه‌م برینی باسی خانک پاشای کولانده‌وه و هه‌م بۆ تۆله ئه‌ستانده‌وه پێیدا هه‌لگوتن و هوشیاری کردنه‌وه و هه‌م کورده‌کان له‌گه‌لی ریکه‌وتنیان به‌که‌لین زانی بۆ مه‌حووکردنه‌وه‌ی رۆمیان له‌شاره‌زوردا.

نادرشا که له کورده‌کان ئاسوده خاتریو، له‌شکری روو به‌دیاله سوار کرد و ریکای هه‌شت رۆژی به‌دوو شه‌و و دوو رۆژان بری، گه‌یشته سه‌ر رۆمیان. مه‌میش پاشا و هاوالانی که زانیانه‌وه نادرشایان گه‌یشته سه‌ر، له هه‌لاتن زیاتر چاره‌یه‌کی دیکه‌یان نه‌دۆزیه‌وه، هه‌موو ئه‌سپاب و ئالت و دانه‌وتنه و چادریان به‌ردا و روو به‌که‌رکووک ته‌کانیان دا و رۆیشتن. له‌شکری نادرشا تا پینج سه‌عات ریکای، که‌وتنه سه‌ریان و گه‌لیکیان به‌زیندوویی به‌دیل گرتن. کورده‌کانی - که له‌گه‌ل رۆمیان بوون - سواری ئه‌سپی خوێان بوون و هه‌ریه‌که بۆ مائی خوێان هه‌لاتن، به‌لام گه‌لیکیان لێ به‌کوژت چوو.

له‌ولاه توپال پاشا که له شکاوی مه‌میش پاشا و کورده‌کان ئاگاداربوو، ناردیه دووی خالید پاشای بابان که بنیریتنه دووی سه‌لیم به‌گ که قوه‌تی کورده‌کان کۆیکاته‌وه و بچیتنه سه‌ر نادرشا و پینشی پێ بگریته.

خالید پاشا له ریکه‌وتنی سه‌لیم به‌گ ئاگاداربوو، قسه‌ی توپال پاشای خسته پشت گوێ؛ به‌لام بۆ قایمکردنی قه‌لای که‌رکووک و سه‌نگه‌ر دروستکردن ته‌قه‌لایان دا، ده‌ورپشته شاریان قایم کرد.

عوسمان پاشا جوابی له قوچ پاشای حاکمی کۆی نارد که بچیتنه هه‌ولیت و شاری هه‌ولیت قایم کا و له‌شکریکی جه‌نگاوه‌ری تیدا دانیت.

توپال پاشا که‌وته ترسه‌وه به‌خالید پاشای گوت که له ژیر فه‌رمانده‌ی خویدا له‌شکر ده‌رخاته ده‌ره‌وه، خالید پاشا چاوه‌نوێری له‌شکری شاره‌زور کردنی پێ گوت و مه‌میش

پاشا و پاشاکانی دیکه ناردنه پینشه‌وه‌ی نیشان دا.

توپال پاشا به‌مه‌غرورانه بزوتنه‌وه، له‌شکری کورده‌کانی شیمال و سوژان و بادینان و شاره‌زوری له‌گه‌ل هیندیک رۆمیان له ده‌ری شار دامه‌زراندنی نیشانان و باقی رۆمی و ئه‌سته‌مبولی و غه‌یره‌شی له‌نیو قه‌لادا دانان و ده‌ره‌ی قه‌لای کرده خه‌ندهق و پر له‌ناوی کرد و کونگه‌ره و بورجه‌کانی قه‌لای پر له‌له‌شکری رۆمی کردن. چادر و ده‌زگاشی له ده‌رتی قه‌لاوه بۆ کورده‌کان و ئومه‌را و پاشایانی کورد هه‌لدا و کردنیه سوپه‌ری تیری دوژمن.

نادرشا که زانیه‌وه کورده‌کانی شاره‌زور له سوپاهی رۆمیدا ئاماده‌ی شه‌ربوون، له جیتگایه‌کی جه‌مشا له هه‌شت سه‌عاتی زه‌هاوه‌وه واقیعه، سواریو له‌شکری روو به‌که‌رکووک ئاژۆت، له هه‌موو سه‌ره ریکایه‌کدا به‌کوژت و ئاویی سووتاندن و به‌دیل گرتن و تالانکردنی کوردان خشا. له پازده‌ی جه‌مادی یه‌کدا بازارچه‌ی له‌یلان که سی سه‌عات له قه‌لای که‌رکووک دووره، ئه‌و جیتگایه‌ی کرده له‌شکره‌ز.

عوسمان پاشا له‌ولاه کۆمه‌لیک عه‌سکه‌ری له‌گه‌ل له‌شکری کوردان کرده پینشمه‌رگه بۆ به‌راهه‌ری نادرشای ناردن. له‌شکره‌کانی دیکه‌ی که له ده‌رتی شاربوون کردنیه تیپ و ده‌سته بۆ شه‌رکردنی راگرتن و بورج و قه‌لای که‌رکووکیشی قایم کرد.

رۆژی دووم نادرشا له‌شکره‌که‌ی خۆی کرده سی ده‌سته، ئه‌وانی ئازا و په‌شید بوون له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرتن و ئه‌وانیشی کرده سی قوول و باقی دیکه‌شی به‌دیهات و ئه‌ترافی که‌رکووکدا بلاوکردنه‌وه که ده‌ست به‌تالانکردن و کوژتار و ئاوه‌دانی سووتاندن و دیل گرتن بکه‌ن.

نادرشا به‌ده‌سته له‌شکریکی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرتبوو بۆ سه‌ر قه‌لای که‌رکووک ریکیکوت رۆیشت. له جیتگایه‌کی که به‌عه‌له‌مداران ده‌ناسریت به‌راهه‌ر به‌قه‌لای که‌رکووک راه‌ستا له‌ولاه له‌شکری کورد و رۆمی چوونه پینشه‌وه، هه‌ردوو له‌شکر به‌تۆپ و تفه‌نگ و به‌شیر و خه‌نجه‌ر هه‌لمه‌تیان دابه سه‌ریه‌ک و وه‌کو ئاوریکی سوژان روویان له به‌کتر کرد. کوژتار و خوین رۆژن ده‌ستپیکرا.

رۆمی که ته‌ماشای کرد شریقه‌ی تۆپ و ناله‌ی تفه‌نگ ده‌نگی داوه و هاوار و چریکه‌ی شه‌رکه‌ر مه‌یدانی پرکرد، له هه‌لاتن زیاتر ریکای رزگاربوونیان نه‌دۆزیه‌وه و جیتگای خوشاردنه‌وه‌شیان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، هه‌مووی پشتیان دا و هه‌لاتن. نزیک دوو هه‌زار

کەس لە پۆمی و کورد کوژران، ئەوانی لە شیر و تەفەنگ پزگار بوون سەریان لێ شێوا و [بۆ] چوونە کەرکووک نەوێران. ڕوو بە ئەرزە پۆم هەڵاتن و کوردەکانی لە دەرهەوی قەلابوون لە خاکی خۆیاندا شارەزابوون هەریەک لە لایبیکەوه خۆیان شارەدووه و چوونە مالی خۆیان و سەرکەردە و پاشایانی پۆمی خۆیان خزانده قەلاوه و دەروازەیان گرتدا.

نادرشا چادر و ئەسپاب و مال و دانەوێڵە و تالانێکی بێ ژماری دەست کەوت و ئەسپیر و حەبوانێکی زۆری خستە چنگ و ناردنیە لەشکرەزی خۆی. گرتی قاقەزێکی لە پاشاکانی پۆمی نوویسی و بۆی ناردن، لەویدا گوتبووی: نان و خواردنی پادشای خۆتان بە گیان نەکەوێ دوژمنتان دەورەیی داوان، کوژتاریکی زۆری لێکردن و گەلێکی لێ بەدیل گرتن و مال و چەک و ئەسپابێکی بێ ژماری بە تالان برد. بۆچی دەرگاتان لەسەر خۆتان گرتاوه و بۆچی پیاوانە مزی خۆتان نۆشی گیان ناکەن؟ بۆ تۆڵەکردنەوه لێیان دەرکەون و پەلاماریان بدن و لە خاکی نیعمەتپەرەوی خۆتانیان دەرکەن.

ئەو قاقەزەیی کە نوویسی دایە دەست ئەسپیریک و بۆ عوسمان پاشای ناردە نیو قەلاوه. موددەتیک چاوهنۆزی کرد و ڕاوهستا، کەسێک جوابی نەداوه، سواربوو ڕوو بە لەشکرگای خۆی گەراوه. سبەینی زوو دیسان لەشکری هەلگرت و چوو سەر قەلا و داوای پیاوانی شەرکەری کرد و کەسێک جوابی نەداوه. دیسان گەراوه چوو قەرارگا، ڕۆژی سێیەم هەرەها لە تەرەف عوسمان پاشا جوابی نەداوه. بەو جۆرە سێ ڕۆژ لەسەر بەک هەموو سبەینی بێک دەچوو بەردەمی قەلائی کەرکووک و سەرزنەشتی عوسمان پاشای دەکرد و بانگی دەکردن. سەرداری لەشکری بۆچی لە قەلادا خۆتان پەستاوتوو. کە جوابی دەست نەکەوت گەراوه داوه.

ئەو هەموو سەرزنەشتی نادرشا تۆڵەیی قاقەزێک بوو کە تۆپال پاشا لە وەختی هەڵاتنی نادرشادا بەگەش بۆی ناردبوو، ئەحمەد پاشای والی بەغداش بەشێعر هەرەشەیی لێ کردبوو.

نادرشاش کەوتە سەر هەوای گرتنی قەلائی سوورداش. بۆئەوه لەشکرێکی ساز کرد و ناردی، سوورداش قەلائیەک بوو دوو مەنزڵ لە دووری کەرکووک لەسەر کێویکی زۆر بلند و قایم دروستکرا بوو.

میرزا مەهدی خانی نوویسەری مێژووی نادرشا دەلێت: جینگا و ئەساسی کوردی «بنە و بلباس» بوو لە دانەوێڵە و تیشووی و مالمولک و پڕ لە دەولەت و تەوانای زیاد لە

قیاس بوو. ئیل و عەشیرەت و میللەتی ئەو دەوروپشته بۆ خۆ لەسەر ئیشی و ئەزبەت پاراستن لەو قەلائیە خزابوون، پڕیبوو لە کوردی شارەزوور و بابان و دەوروپشتی. لەشکر و ئالەت و ئەسپابێکی زۆریشی تێدا قایم کرابوو.

نادرشا لە ڕینگای ئاقلر بەندەوه لەشکری هەلگرت و چوو سەر قەلائی سوورداش دەورەیی دا، کوردەکان بۆ بەرابەری کردنی سازبوون، نادرشا لە هەر چوار کەنارەوه دەستی بە تۆپ و خومپارە و تەفەنگ هاوێژی کرد و قەلائی وەتەنگهینا و دەستە لەشکرێکی ناردە دیهاتی ئەتراف و دەستیان بە تالان و کوژتاری کوردان کرد. لە پاش سێ شەو و سێ ڕۆژ شەر و کوژتار، نادرشا بە گوللەیی تۆپ لایەکی دیواری قەلائی ڕوخاند و هەلمەتی دایە ژوورەوه و شەر و کوژتار کەوتە نیو قەلاوه، هەرچەندە کورد بەژن و مندال و پیاووه لەو قەلائیە دابوون، یان کوژران و یاخود بەدیل گیران و یەکیکی لێ پزگار نەبوون و لە زیندوو زیاتریوون. مال و دانەوێڵە و ئالەت و ئەسپابێکی زۆری کورد بە تالان چوو. نفووسیکی زۆری کوژرا و ژن و مندالێکی بێ ژمار زگ دران و بەدیل گیران. نادرشا کە قەلائی سوورداشی گرت و قەتلوعامی کرد، ڕوو بە خاکی کوردستان و شارەزوور جلهوی سووراند و دانەوێڵە و تیشووی بۆ جەمشا نارد کە ئەنبار کرێت.

کوردەکانی ئەردەلان و کرماشانی لە گەل ئومەراکانی شارەزوور و تەوابیعی هەرچەندە دانەوێڵە و حەبوانات و چەوری هەبوو دیسان کوژان کردەوه، بەیەک سم و ولاغی میللەتی کورد هەموویان کیشا و بردیانە ئەنباری کە لە جەمشا بوو. دووبارە مەئموورانیان دانا کە هەرچەکی دەست کەوتت لە دانەوێڵە بۆ جەمشاهی لێخوون. لەوهدا بەلایەکی گەوره و زەرەریکی بێ ژمار بەسەر کوردستاندا هات، بەموددەتێکی کەم لە گەنم و جۆ و نیسک و ماش و برنج و هەموو دانەوێڵە بەک و بز و مەر و ولاغ و هەموو چوارپێیەک لە کوردستاندا نەما؛ هەموو کۆکرانەوه و ناردراوە جەمشا کە ئەنبار بوو.

لە پاش ئەوه بنە و پێشباری لەشکری نادرشا چوو قەرەتەپە. کوردەکانی شارەزوور کە تەماشایان کرد نادرشا بنەیی بۆ قەرەتەپە چوو، دانەوێڵە و ئەنباریش بۆ دیالە دەچیتە جەمشا و ایانزانی کە نادرشا ڕوو لە هەڵاتن دەکا و لە ئێراندا چتیک ڕویداوه؛ بۆیە هەموو قوودەتەکەیی بەگەرمی لە جەمشا کۆ دەکاتەوه، ئەوهیان بە تۆپال پاشا ڕاگەیاندا، ئەویش گوتی: بەبێ درۆ نادرشا بێ هیز بووه و نەشیت شەر بکا، شارەزوور تالان دەکا و هەلدێ و دەپوا.

لەسەر ئەو فیکرەیی عوسمان پاشا لەشکرێکی خستە ژێر فەرمانی مەمیش پاشا و

ناردی که بکه‌ویتنه سهر نادرشا و له دهستی دهرنه‌کات، مه‌میش پاشا دوازده هزار پیای و نازا و شهرکه‌ری هل‌گرت و که‌وته‌ریگا.

له‌شکره‌زی نادر که قهره‌ته‌په بوو، ئه‌ویش له ئاغته‌په که له دهره‌ند به «ئاغته‌په‌ی دهره‌ند» (دهره‌ندی بازبان) ناوبانگی هه‌په له هه‌وت فرسه‌خی سوورداش هل‌که‌وتبوو که جیگایه‌کی سه‌خت و له‌نیوان دوو کیو دابوو، جگه له ریگایه‌ک بوچوونی نه‌ده‌بوو.

مه‌میش پاشا له‌و جیگا سه‌خته‌دا دهستی به‌سه‌نگه‌ر دروستکردن کرد و له‌شکری تیدا دامه‌زراند بو به‌راهه‌ری نادرشا ئاماده‌بوو. نادرشا له‌ولاه که زانییه‌وه له سوورداش له‌شکری ساز کرد و سواریو له ریگایه‌کی که مه‌میش پاشا ریتی پی نه‌ده‌برد و ریگا باریکه‌ی راوکه‌ران بوو، که‌وته ریگا. رۆژی شه‌مه‌ی به‌که‌می جه‌مادی یه‌ک وه‌ختی ئیواره له ریگای «بازین» (بازبان) هه‌و روو به‌دهره‌ند رکی‌شکوت رۆیشت، نزیکه‌ی سپیده‌ی به‌یانی خو‌بان گه‌یانه‌ نیو له‌شکری مه‌میش پاشاوه.

تۆپال پاشا، وه‌ختی‌کی مه‌میش پاشای نارد که بچیتته سهر نادرشا و شه‌ری له‌گه‌ل بکات، که‌وته بی‌ریه‌وه که نادرشا ده‌شکیت و ناوونیشان بو مه‌میش پاشا ده‌بیت، ئه‌ویش بی ناو ده‌می‌نیتته‌وه. هه‌ستا سواری ته‌ختی ره‌وان بوو و له‌گه‌ل له‌شکرکی زۆرچوو و گه‌یشته مه‌میش پاشا و له ری‌کخستنی سوپاه و عه‌سکه‌ر و سه‌نگه‌ر خه‌ریک بوون، هه‌تا له ناکاو ری‌بان گه‌یشته سه‌ری و شه‌ر و کوژتاری تی‌خستن.

که هه‌ردوو له‌شکر شه‌ر و کوژتاریان ده‌ست پی‌کرد تا‌کو نیوه‌رۆ له سوپاهی رۆمی ده هزار که‌س به‌کوژت چوو. سه‌ر عه‌سکه‌ری رۆم تۆپال پاشا که وای دیت هه‌لاتنی به‌پیاوه‌تی زانی و روو به‌که‌رکووک هه‌لات. «ئه‌للایار» ناو کوردیکی گه‌رایلی له ریگا پی‌گه‌یشت سه‌ری پری و که‌لله‌که‌ی به‌نیتزه‌وه کرد و برده پی‌ش نادرشا.

که سه‌رکرده کوژرا، هه‌موو له‌شکره‌که چاویان به‌که‌لله‌سه‌ره‌که که‌وت، هه‌رچه‌کی مابوون خو‌بان ته‌سلیم کرد. نزیک نیوه‌رۆی ئه‌و رۆژه نادرشا به‌سه‌ر هه‌موو قووه‌ته‌که‌ی عوسمان پاشا و مه‌میش پاشادا زال بوو. بژاردیان ده هزار که‌س کوژرا و سه‌ هزار بریندار و ساغ به‌دیل گیران، له‌وانه پینج هه‌زاری کوردی شاره‌زور و هیدیکه‌ی کوردی شیمالی و رۆم بوون. نادرشا له‌و شه‌ره‌دا تالانیککی بی ژمار و زۆری ده‌ست که‌وت و به‌شاد و که‌یفه‌وه گه‌راوه قهره‌ته‌په. له پاش دوو رۆژ له‌شکرکی قورسی نارد هه‌ر حیلله و نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا و به‌غدا که بی‌گرن.

که ئه‌و موزه‌فه‌ریه‌ته بو نادرشا روویدا ناردیه دووی خالید پاشای حاکمی بابان و

به‌عیزه‌ت و ئیکرامه‌وه پی‌شوازی کرد و به‌خه‌لات دل‌خۆشی داوه و به‌خانی له‌قه‌بی کرد و حکومه‌تی بابان و شاره‌زوری پی به‌خشیه‌وه و وه‌عه‌ده‌شی دایی که له هه‌موو ده‌می‌کدا یاریده‌ی بدات و بو کۆمه‌گی کردنی ئاماده‌بیت.

له قهره‌ته‌په‌وه روو به‌خورماتوو له‌شکرباری کرد. خالیدخان پاشای له‌گه‌ل خۆی برد که نوازی بکات و ئه‌مینی کاته‌وه، که گه‌یشته خورماتوو نادرشا حوکمی دا له خاکی شاره‌زور و کوردستانی باباندا، چ ئاواپیه‌ک ویران کرابی چاکی که‌نه‌وه و چ مالیک ئه‌ستیندراپی تۆله‌ی بو بکه‌نه‌وه. له چه‌ک و ئه‌سپاییکی تالانیان که له رۆمی ده‌ست که‌وتبوو، می‌قداریکی زیاده دوازده تۆپ و مالیککی زۆری دا به‌خالیدخان پاشا و به‌سه‌رفرازی و شادمانی ناردیه‌وه قه‌لاچولان.

خالیدخان پاشا که له‌کن نادرشا گه‌راوه ده‌ستی به‌ئاوکردنی دیهات و کوژدنه‌وه‌ی میلله‌ت و دامه‌زراندنه‌وه‌ی ره‌عیه‌ت کرد و بو ری‌کخستنی مه‌مله‌که‌ت و شار کۆشی کرد. ئه‌وانه‌ی دهره‌ده‌ر بی‌وون به‌راوی کردن و خستنیه‌وه سه‌ر ئیش و کار و پیشه و جووت و چاندن و کرین و فرۆتن و دادبستاد. که‌م که‌مه مه‌مله‌که‌تی شاره‌زور [رووی] له ئاوابوون کرد و جیگایانی کوردستانی که ژیر پیی بی‌وون و له ژیر سمی سواریانی نادر شادا کوژرابوون و خراپ و ویران کرابوون، ورده ورده رووی له ژیه‌انه‌وه کرده‌وه. ئه‌گه‌رچی سی‌لای دوو ده‌ریا له‌شکری رۆم و ئیران پایه‌مالی کردبوو، بووژاوه.

خالیدخان پاشا که به‌دامه‌زراندنی له‌شکر و کوژدنه‌وه‌ی ئه‌هالی تی‌کۆشا، چه‌ک و پی‌وستنی ئاماده‌کرد و قورخانه و ئاله‌تی فه‌راهه‌م دینا، ده‌روپشتی که‌وتبوونه ئه‌ندیشه‌وه. ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا له‌وه زۆر ترسی لی په‌یداوو، ده‌ستی به‌ده‌ست دریتی بو شاره‌زور کرد و ته‌شویشاتی خسته ئاوه‌دانیه‌کانی تخووبه‌وه.

ئه‌حمه‌د پاشا به‌ته‌مای گرنتی کوردستان له‌شکری کوژده‌وه که بچیتته سه‌ر حوکمداری بابان. له‌به‌ر پشیوی سنووری لوړستان ناچاری ئه‌مه‌بوو که هیندیک خیرخواهان ره‌وانه‌کات له‌گه‌ل خالیدخان پاشادا بناغه‌ی دۆستایه‌تی دامه‌زیتن و به‌هه‌ره‌شه و خواهی‌ش بیخه‌نه‌وه ده‌ست خو‌بان. به‌نیوژی هیندی که‌سان خالیدخان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا پی‌که‌وه ری‌ک که‌وتنه‌وه و به‌دۆستی رابواردنیان قه‌رار دا، هه‌ردوو له‌شکرکی بو سنووریان ئاژۆتبوو گپ‌رایانه‌وه دواپی، شو‌رش و فیتنه‌ی نیوانی لایرا و مامله‌تکردنیان له شه‌ر چاکتر زانی. به‌و جو‌ره خالیدخان پاشا له‌سه‌ر حوکمداری بابان جی‌گیروو و به‌داد و ره‌عیه‌تپه‌روه‌ری فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد.

هاتنی سیپه‌مینی نادرشا بۆ شاره‌زوور

میژوونوویسه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که حکومه‌تی ئه‌سته‌مبوول فته‌توایه‌کی ده‌رخست و ناردیه مووسل که شه‌رکردن له‌گه‌ل نادرشا، جیهادی ئه‌عه‌مه و کوژتنی له‌شکریانی بۆ ئه‌هالی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت غه‌زایه. به‌و مینواله دوورودریژ فته‌توایه‌ک له شیخولئیسلامه‌وه به‌ئیراده‌ی خه‌لیفه بۆ ئه‌هلی مووسل ناردرا بوو. ئه‌و فته‌توایه به‌نادرشا راگه‌یاندرایه به‌له‌شکریکی قورسه‌وه له ئیران ده‌رکه‌وت و گه‌یشته خاکی ئه‌رده‌لان.

سالی ۱۱۵۶ بیست و چواری په‌بیعی یه‌ک نادرشا به‌قووه‌تیکی زۆره‌وه گه‌یشته چوار فرسه‌خی شاری سنه، خیه‌وت و خه‌رگای هه‌لدا و له هه‌مه‌دانه‌وه ده‌سته له‌شکریکیشی به‌رێگای کرماشاندا بۆ سه‌ر به‌غدا په‌وانه کردبوو. خالیدخان پاشا و سه‌لیم به‌گی ئاموزای له‌گه‌ل وه‌زیرانی ده‌وله‌ت و که‌یخودای میله‌تی کورد هه‌ستان و چوونه پیشوازی نادرشا؛ له سنه گه‌یشته پیشه‌وه. نادرشا هه‌موو سه‌ردارانی ناره‌ پێشوازییان و به‌شان و شه‌ره‌فه‌وه چوونه پیشیان و به‌که‌یفوشادی گه‌یاندیانه له‌شکرگا، نادرشا به‌خه‌لات و نوازش و ده‌لخۆشی کردن و ئیحترامی گرتن.

له‌ولاه ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که له‌وه ئاگاداریبوو و زانیه‌وه حوکمداری بابان چووه‌لای نادرشا، گه‌لیتک دلگیر و په‌نجیده بوو. که له چوونینی له‌شکری نادرشا هوشیاربووه‌وه که له رێگای کرماشانه‌وه ته‌مای چوونه سه‌ر به‌غدایان کردوه، به‌هه‌لبه‌ستراوی ئه‌م قاقه‌زه‌ی بۆ نادرشا نارد که ده‌لیت:

ترا چون لقب ساریانی گریست

تمنای شاهنشهی به‌ر چیست

کسی درنجابت بود او شبان

نباید زدن دم ز گردن کشان

چوپان کار زاده‌ای بدرگ نابکار

توکی بوده‌ای شاه ایران دیار

خیالت که خندکار عبدالیست

یا شاه سلطان یا والیست

مکن یاد این مرز و این بوم را

زقرآن گواه غلغله‌ی روم را

چو خواهی بدانی حکایات را

الف لام بخوان تلک آیات را

اگر لشکر را شماره کنی

بباید نظر بر ستاره کنی

فرستم به‌خون کار سالی پیام

بباید برم لشکر مصر و شام

چنان‌ت بتازم که ای تورک تاز

ز داستان هایت بگویند باز

که نادرشا ئه‌و قاقه‌زه‌ی ئه‌حمه‌د پاشای وه‌رگرت، غه‌زه‌بناک و دلگیربوو، ئه‌مری دا به‌میرزا مه‌دی خانی وه‌قایع نیگار که به‌هه‌لبه‌ستراوی پیتی هه‌لکالیته‌وه. به‌م جوژه بۆی نوویسی و بۆی ناره‌وه:

مرا خوانده است احمد خیره سر

چوپان زاده‌ام او اعرابی پدر

تمامی عباد از ره معدلت

تفاوت ندارند به‌جز معرفت

نظرچون نماید خدادوند کل

اگر خار باشد نماید به‌گول

شبان‌ی ز دنیا اگر بود عیب

چرا کرد موسی برای شعیب

اگر شاه بودم اگر پاسبان

که باجی ندادم به‌شاهنشهان

زنامه نمودی سپهداریت

فزونی لشکر ز بسیاریت

فزونی لشکر نمودی شمار

به‌ئل ستاره بچرخ‌ی دوار

اگر لشکرت را شماره کنم

بباید نظر بر ستاره کنم

چو صبح سعادت نماید طلوع
ستاره ز بزمش نماید رجوع
چو خورشید تیغ شجاعت کشید
ستاره به بزم عدم سرکشید
نشستی به علقه به افسانه‌ای
بیرون آراگر مرد مردانه‌ای
چنانست بتازم که ای زن جلب
نه ایستی تو در مصر و شام و حلب

نادرشا له سنه چند رۆژتیک دانیشیت، هه‌تا له هه‌موو کوردستانه‌وه له‌شکری له‌سه‌ر کۆبووه‌وه. له پاشان خالیدخان پاشا ئاره‌زووی کرد که له ڕینگای قه‌لاچوالانه‌وه بچنه‌ سه‌ر به‌غدا. له‌سه‌ر ئه‌و ئاره‌زووه له‌شکر له ڕینگای خانه‌قینه‌وه که‌وته ڕینگا، نادرشا له‌گه‌ڵ ئومه‌راکانی کوردستان بۆ میوانی چوونه قه‌لاچوالان.

نادرشا و خالیدخان پاشا چوار رۆژ له قه‌لاچوالان مانه‌وه و روو به‌که‌رکووک رۆیشتن. له ناحیه‌ی له‌یلان له‌شکره‌زیان کرد.

ئه‌هالی که‌رکووک قه‌لاچوالان داخست نادرشا پازده‌ی جه‌مادی یه‌ک ده‌وره‌ی شاری دا به‌تۆپ و خومپاره ئاوربارانی ده‌ست پیتکرد. له پاش شه‌ش رۆژ ئاوربارانی، ئه‌هالی وه‌ته‌نگ هاتن. رۆژی بیست و یه‌کی مانگ ئه‌مانیان خواست.

که که‌رکووک گیرا له‌شکره‌تیک نارد هه‌ر هه‌ولتیر، له دوا‌ی گه‌لیک شه‌ر و ده‌وره‌دان به‌مامله‌ت هه‌ولتیریش ته‌سلیم بوو.

مه‌ئمووره‌کانی عوسمانی که له مووسل کۆبوونه‌وه، هاواریان له کوردی کۆزی و حه‌ریر و بادینان کرد. قۆچ پاشای کورد حاکمی کۆزی و حه‌ریر به‌له‌شکری کورده‌وه بۆ یارمه‌تیدانی چووه مووسل و به‌ناوی جیهاده‌وه له کوردانی ئامیدی و ده‌ووک و زاخۆ و دیاربه‌کر له‌شکره‌تیک قورسی بۆ کۆکراوه.

نادرشا له که‌رکووک بوو به‌په‌نهانی سه‌لیم به‌گی بابانی نامزده‌ی حوکمداری کرد. خالیدخان پاشا که له‌وه ئاگاداربوو به‌به‌هانه‌ی چوونه‌سه‌ر هه‌ولتیر هه‌ستا و روو به‌ئورفه په‌نای بۆ عوسمانیی برد. له مانگی ره‌جه‌بدا گه‌یشته ئورفه.

سالی ۱۱۵۷ هه‌وتی مانگی ره‌بیعی یه‌ک گه‌راوه مووسل و له مانگی شه‌والدا له مووسل مرد و جه‌نازه‌که‌یان برده‌وه قه‌لاچوالان. چوار کۆری هه‌بوو: سلیمان، محمه‌د، ئه‌حمه‌د، مه‌حموود.

حوکمداری سه‌لیم خان به‌گی بابان (۱۱۵۶ - ۱۱۷۱)

هه‌روه‌کو‌گوترا له که‌رکووک‌ه‌وه نامزده‌ی حوکمداری بوو. نادرشا که له که‌رکووک‌ه‌وه روو به‌هه‌ولتیر سواریبوو، چوونی خالیدخان پاشای بۆ ئورفه زانییه‌وه؛ به‌شیر و خه‌نجه‌ریکی گه‌وه‌ه‌ر به‌ند سه‌لیم خان به‌گی خه‌لات کرد و به‌ناوی «خان» فه‌رمانی حوکمداری بۆ نوویسی.

نادرشا و سه‌لیم خان به‌له‌شکره‌وه شه‌ویک له هه‌ولتیر مانه‌وه، بۆ سه‌به‌ینی روو به‌مووسل له‌سه‌ر زتی گه‌وره ئامبازی قۆچ پاشا بوون. شه‌ر و کۆژتار گه‌رم بوو، قۆچ پاشا زۆر به‌دلیرانه به‌راه‌ری کرد، به‌لام قووه‌تی نادرشا زۆتر بوو، قۆچ پاشا له که‌لینی شه‌ودا روو به‌مووسل کشاوه. نادرشا هه‌تا نزیک مه‌رقه‌دی یوونسی پیغه‌مبه‌ر که‌وته دوا‌ی و قاقه‌زیک‌ی به‌هه‌ره‌شه بۆ نوویسی. ئه‌هالی مووسل، که‌یخودا و پش سپی و عوله‌مایانی نارد له‌ی و به‌مامله‌ت ده‌ستی هه‌لگرت و روو به‌که‌رکووک له‌شکری کیشاوه دوا‌یی. له مانگی په‌مه‌زاندا له قه‌ره‌ته‌په‌وه سوپاهی دامه‌زاند و بۆ خۆشی بۆ زیاره‌تی عه‌ته‌بات رۆیشت.

هه‌ولتیر و که‌رکووک و کۆزی که‌وته‌ژتیر ئیداره‌ی سه‌لیم خانی بابانه‌وه و له قه‌لاچوالانی گرتا.

له پیشدا گوترا که ئه‌حمه‌دخانی سویحان و یردیخانی به‌گله‌به‌گی ئه‌رده‌لان چووبوه دیاربه‌کر، به‌ئومیدی گه‌رانه‌وه گه‌لیک چاوه‌رێ بوو. وه‌عه‌ده‌یه‌کی وای له تورک ده‌ست نه‌که‌وت بگه‌ریته‌وه؛ هه‌تا کۆ رۆمیه‌کان گه‌وره‌بوونی سه‌لیم خان و ده‌ستورده‌ی کورده‌کانیان چاوپیکه‌وت، به‌هانه له‌مه چاکتریان نه‌دۆزیه‌وه که ئه‌حمه‌دخان به‌خاته سه‌ر هه‌واداری حکومه‌تخواهی ئه‌رده‌لان و شاره‌زوور.

به‌ناوی ئاینه‌وه گه‌لیک به‌یاناتی خه‌لیفه‌ی بۆ نادرشا، ئه‌حمه‌دخان ئه‌و به‌یانانه‌ی بۆ هه‌موو ئومه‌راکانی کورد نارد و داوا‌ی یارمه‌تی لیتکردن. له عه‌شیره‌تی بلباس و بابان - که له شیعه‌یه‌تی دلگیربوون - نزیک هه‌شت هه‌زار کورد له دیاربه‌کر له‌سه‌ر ئه‌حمه‌دخان کۆبوونه‌وه.

له مووسلهوه بۆ سهر شاره زوور كهوتنه ئی. سه لیم خان كه ئه وهی بیسته وه قه لآ و شاره كانی قایم كرد و قاقه زتیکی بۆ شازاده نه سرو لآا میرزا نوویی و له سه ره بوردی ناگاداری كرد. مال و منداڵ و گه نجینه شی به موهیماته وه ناردده قه لآی سوورداش، بۆ خوشی له شكري هه لگرت و روو به ئه حمه دخان و مووسل چوو.

ئه حمه دخان له سه لیم خانی نوویی كه دهست لی بهردانی نییه و نه بیته مایه ی خوینرپیژی و كوژتاری كوردان.

سالی (۱۱۵۸) ی مانگی ره جهب له نزیك مووسل دوو له شكري كورد ئه مبازی په كتیرون، له دوا ی سئ شه و سئ رۆژ كوژتار، ئه حمه دخان شكاه. سه لیم خان له نیو دیله كاندا زابتیکی عوسمانی دهستكه وتبوو، بۆ نه سرو لآا میرزای به دیاری نارد. به شادی و خوشیه وه له دوا زده ی شه عباندا گه راوه قه لآ چوالان.

سه لیم خان هه ژده سال حوكمداری بابان و شاره زووری كرد، له بهر لوتف و پیاو تهی ئه و، له تیتی زل له عه شیره تی زهنگه له ماهیده شه وه چوو شاره زوور ئیسكان كرا. سالی ۱۱۶۴ هه زار و سه د و شیتست و چوار قۆچ پاشای كۆی و عوسمان پاشای بابان كوژران. سالی ۱۱۷۱ به ده سپسه ی وه زیری به غدا سه لیم خان به كوژت چوو.

حوكمداری سلیمان پاشای دووهم كوری خالید خان پاشا ۱۱۷۱ - ۱۱۷۷

كه سه لیم خان كوژرا به ته دبیر و هیزی خۆی و گه وره كانی كورد، بوو به حوكمدار. سالی ۱۱۷۲ چوو سه ر كۆی و له دهست سوورانی ده رخست و چوو سه ر حه ریر و گرتیه وه. ئه حمه د پاشای برا بچوو كی له سه ر دانا و محمه د پاشای برا بچوو كه كه ی دیکه شی كرده سهرداری سوپاهی خۆی.

سالی ۱۱۳۷ روو به ئه رده لان له شكري برد و چهند خاكیکی خسته دهست و له گه ل حوكمداری زه ند، بناغه ی خوشی دامه زراند.

سالی ۱۱۷۵ محمه د پاشای كوری خانك خان پاشا به له شكري قورسه وه بۆ گرتنی بابان روو به قه لآ چوالان رۆی. سلیمان پاشایش پیئشی پیئگرت و له دوا ی شه ر و كوژتار محمه د پاشای بیئرا به دیدل گیرا و له شكه كه شی شكاندره و محمه د پاشاش خنكاندره.

سالی ۱۱۷۶ محمه د پاشای كوری خالید پاشا - كه سوپاهداریو - به ئاره زووی حوكمداری له ژئیر حوكمی سلیمان ده رچوو و به له شكه وه چوو سه ر قه لآ چوالان. سلیمان

پاشا چوو به رابه ری و له «تاران» دهست به شه ر كرا. سلیمان پاشا شكاه و هه لات، محمه د پاشا گه لیکی تالان و دیل دهستخست.

سالی ۱۱۷۷ محمه د پاشا هیزی زیادبوو لیئگی دا سه ر سلیمان پاشا، له مه بدانی شه ردا سلیمان گیرا و كوژرا و له شكه كه ی بلاو كراوه.

حوكمداری محمه د پاشا كوری خالیدخان پاشا وه شهرو كوژتاری له گه ل

براکانیا ۱۱۷۷ - ۱۱۳۹

كه سلیمان پاشای كوژت، به زۆری خۆی له سه ر ته ختی حوكمداری بابان دانیشته و ئه حمه د پاشای برایش كرده حاكمی كۆی و حه ریر. زۆری پیئنه چوو برابه تیئان بوو به دوژمنایه تی و شوپش و فه سادیان كه وته نیوی. ئه و حاله گه لیکی به ده وام بوو، عوله ما و گه وره كانی كورد نیویژیان كردن و پیئکیان هینانه وه.

به لام محمه د پاشا له ئه حمه د پاشا دلپیس بوو به هه ر فیئلیك بوو ئه حمه د پاشا به میوانداری خواسته قه لآ چوالان و گرتی و له به ندی كرد.

مه حموود پاشا كه برا بچوو كتیئیان و هه واداری ئه حمه د پاشا بوو، كه لیئنی دهستخست و هه لات و چوو به غدا و په نای بۆ وه زیر عومه ر پاشا برد.

عومه ر پاشا رۆژیئگی وای له خوا دهخواست، چهند پارچه خاكیکی به پره (مقطوع) دایه مه حموود پاشا و به ئیحترامیئگی قورسه وه دلخۆشی داوه.

محمه د پاشا له وه ئه ندیشه ی پهیدا كرد، قاقه زتیکی له كه ریمخانی كوردی زه ند، پاشای ئیران نوویی و به ناوی كوردا به تیئیه وه داوا ی یارمه تی لی كرد و بۆ هه موو كوردستان خستنه ژئیر حوكمه وه و هه واداری كرد.

ئه گه رچی ئه وه ش ئاره زووی كه ریمخان بوو بۆ په كبوونی هه موو كوردستان ده كوژشا، به لام قاقه زی محمه د پاشا زیاتر خستیه سه ر هه وهس و بۆ چوو نه یارمه تی محمه د پاشا دهستی به ته داره ك گرتن كرد.

عومه ر پاشای وه زیر كه زانییه وه، هاواری له كه ریمخان كردوو، ده زبه جئ سوپاهیئگی باشی بۆ مه حموود پاشا فه راهم هینا و ناوی حوكمداری بابانی پیئوه هه لئاسی و ئاماده ی چوو نه شاره زووری كرد.

سالی ۱۱۸۷ چاو قۆلگه كه وته به غداوه و گه لیکی كوژتن و له دوژمن زیاتر ته له فیاتی

دا و پروو به کوردستانیش چوو؛ به لّام محمه پاشا به لهز میلله ته که ی بۆ جیگا فیتنک و کویستانان نارد و پیشی بهو به لّایه گرت.

سالی (۱۱۸۸) محموود پاشا به هه واداری حوکمداریه وه لهشکری پروو به شاره زوور ناژوت. محمه پاشا به بی شهر قه لاچوالانی بهردا و پروو به سنه په نای بۆ حوکمداری ئه رده لان برد و سه ربهوردی به که ریمخانی زهند راگه یاند.

مه محموود پاشا لهو ساله دا به بی شهر چوو په پایته ختی خو بان و له سه ر کورسی حوکمداری بابان جیگیس بوو، نه حمه د پاشای براگه وره شی له به ندیی رزگارکرد و به دلخوازی خو ی ته ختی حکومه تی پیشکش به کاکای کرده وه.

سالی ۱۱۸۹ محمه پاشا که گه یشتیوه سنه به یارمه تی که ریمخانی زنده وه سوپاهی کۆکرده وه و چوو سه ر نه حمه د پاشا و نزیک سئ سععات له قه لاچوالانه وه نه حمه د پاشا پیشی پی گرت.

هه رچه نده به سوپا محمه د پاشا هیزی زیاتر بوو، به لّام به خت هاوالی نه حمه د پاشای کرد. له دوا ی شهرتی قورس، محمه د پاشا شکا و لهشکری په ریشان و بۆ خو شی دهر به در بوو. به گه لیک نه زیهت خو ی گه یانده وه سنه. که ریمخانی زهند له وه ناگادار کرا، بۆ تۆله نه ستانده وه ی محمه د پاشا و گه یشتنه ئاره زوویکی که دلخوازی بوو چل هه زار لهشکری به سئ قۆلدا بۆ سه ر به سه ر و به غدا و شاره زوور ساز کرد.

عومه ر پاشا له پیشدا نه حوالی چوونی محمه د پاشا و حوکمداری نه حمه د پاشا و یارمه تی که ریمخانی زندی به نه سته مبول راگه یاند بوو. حکومه تی رۆم شاعیری به ناویانگ «وهیبه نه فندی» به سه فارهت نارد بوو شیراز له که ریمخان لوتف و میه ره بانای چاوپیکه وتبوو، به وه عدیکی سارد و بی بنه به ری کرابه وه.

لهشکری زهند قۆلیکی له ژیر فه رمانده ی که لب عه لیخان پروو به کوردستان بۆ یارمه تی محمه د پاشا که وته ریگا و قۆلیک پروو به به غدا به تالانکردن و کۆرتار رۆیشت.

خالید به گی بابان حاکمی مه نده لی بۆ پیشگر تیان چوو، له مه دیداندا کۆرتا و ده ور پشته به غدا تالان کرا قۆلی سیبیم بۆ سه ر به سه ر و به کۆرتار جله وکوت بوون.

سالی ۱۱۹۰ له به سه ره وه هه تا شاره زوور بوو به مه دیدانی تالان و به ره. نه حمه د پاشای بابان که له سنه وه بزوتنی که لب عه لیخان زهند و محمه د پاشای برای خو ی زانیه وه و تیگه یشت به رابه ری نه وانه نابج به ناچاری قه لاچوالانی بهردا و هیز و سوپا و گه نجینه ی

برده که رکوک. سوپاهی زهند به کوردستان گرتن و نه هالی وه ته نگه ینان شالوویان برد و ده ستیان به مه مله که ت گرتن کرد. که لب عه لیخان گه لیک ده ستریتی نواندی کرد.

هه ره که جلدی په که مینی میژووی جه ودهت باس دهکا، نهو هه موو فیتنه و شهر و کۆرتاره که کرا میلله تی کوردی به گژ په کتردا کرد و حوکمداره کانی بابانی کرده دوزمنی په کتر و برا له گه ل برادا خو پرتیژبوون، مایه ی هه موویان عومه ر پاشای به د نه ندیش بوونی بی شوبه یه؛ چونکه حه زی له ناسوده گی نه ده کرد.

سالی ۱۱۹۱ محمه د پاشای بابان که ورد بووه وه که لب عه لیخان به جار یک کوردستانی ویرانکرد و ته مای چاک نیسه، به په نهانی هیژیکی سازدا و پیشی ده ست به در تیژکردنی گرت و له سه ر نه وه نیوانیان تیکچوو و به شه ره اتن. له پاش کۆرتار محمه د پاشا شکا، که لب عه لیخان به رق هه ستاوی به نیو کوردستاندا پروو به ئیران گه راوه و هه رچیبه کی ده سته که وت کۆرتی و تالانی کرد و له کوردستان ده رچوو.

محمه د پاشا له دوا ی چوونی که لب عه لیخان به یارمه تی کورده کان چوو قه لاچوالان و له گه ل میلله ت و سوپاه و خو کۆکرده وه خه ریک بوو.

هه ر له و ساله دا که ریمخان که له سه ر بهوردی محمه د پاشا و که لب عه لیخان ناگادار بوو، له ژیر فه رمانده ی خوسره و خاندا سوپاهیکی قورسی ناردده سه ر محمه د پاشای بابان، له نه تیجه ی کۆرتاریکی زۆر خوسره و خان شکا و به شپه زه یی پروو به ئیران هه لات. محمه د پاشا له پاش تالان و دیلیکی زۆر وه ده سته خستن به شادمانی گه راوه قه لاچوالان.

سالی ۱۱۹۱ نه حمه د پاشا که له که رکوک بوو، سوپاهیکی باشی هه لگرت و چوو سه ر قه لاچوالان. محمه د پاشا بۆ به رابه ری برای خو ی لهشکری هه لگرت و چوو پیشی و شهر گه رم بوو. خوینی مه زلووم رژا، له تاخریدا نه حمه د پاشا سه رکه وت. محمه د پاشا لهشکری په رشویلاو بوو، به هه زار نه زیهت گیانی به سه لامه تی خو ی و چند سه رکرده یه کی ده رچوواندن و رزگار بوون و خو بان گه یانده سنه و په نایان بۆ که ریمخانی زهند برد.

نه حمه د پاشا سه رکه وت و مال و نه سپاییکی بی ژماری ده ست خست و به شادمانی پروو به قه لاچوالان چوو و له سه ر ته ختی حوکمداری بابان دانیشه وه.

حکمداری نهمهد پاشا کوری خالیدخان پاشا (۱۱۹۲ - ۱۱۹۴)

نهمهد پاشا که چووه سهر تهختی حوکمداری بابان به نوازش و دلخوشی دانهودی نهالی و سوپاهی، دهستی به حوکمرانی کردهوه.

سال ۱۱۹۳ محهمه پاشای بابان به یارمه تی که ریخانی زهد له شگری نهرده لان و ئیرانی هه لگرت و چووه سهر نهمهد پاشای برای. له ولاره جیگا بلند و سهخته کانی که وتیوننه سهر ریگا گرتنی و سوپاهی تپدا دامه زرانندن.

محهمه پاشا به بیباکی روو به قه لاجولان له شگری ناژوت هه تا گه بیشته دهره ندیگی تهنگه وه. له پریکا نهمهد پاشا دهره دا و شیرری کوژتاری تینان. له مهیدانی شهردا محهمه پاشای نه سیر کرد، دهره جی ههردو چاوی کوژی و کویری کرد و ناردیه قه لاجولان و له شکره که ی پهریشان کرا.

نهمهد پاشا به شادمانی و به بی ره قابهت دهستی به حوکمداری کرد و بناغهی مهوه دده تی له گه ل که ریخاندا دامه زرانند؛ چونکه که ریخانی کورد، له پادشا ناوداره کانی کورد بوو، نهمهد پاشا هزی ده کرد بو ئیتفاقیکی عمومی کوردستان له ژیر ئیداره ی پادشایه کی وادا بکوشتی، به لام عومر وهفای نه کرد.

نهمهد پاشا به که مالی نازادی و سه ره خوئی حوکمرانی کرد. خاکی درنه باجه لان، شاره زوور، که رکوک، کوئی، حریر، له ژیر حوکمیدا بوو.

سال ۱۱۹۴ نهمهد پاشا له «سیگره» به دهنه که یان برده قه لاجولان. دوو کوری ناودار و گرانبه های له دوا ی به جیما. به کیک ئیبراهیم، دووهم خالید پاشا، که هه ریه ک له جیگای خو یاندا باسیان ده کری.

حکمداری مهحموود پاشا کوری خالید خان پاشا ۱۱۹۴ - ۱۱۹۸

که نهمهد پاشا مرد، برا بچووی که مهحموود پاشا بوو، له سه ره تهختی حوکمرانی دانیش و له گه ل نهمهدا دهره جی عومر پاشا فیتنه نهنگیز و به دخواهی کوردی ئیداره ی ده کرد و به پنهانی ئیتفاقی له گه ل که ریخانی زهد گریدا.

لهو ساله دا حکومه تی عوسمانی بو کوژاننده وهی ناوری فیتنه، مسته فا ناویکی به سه لایه ته وه ناره به غدا، نه گه ر عومر پاشا سه ریچی بکات بی کوژیت. عومر پاشا به بی کیشه دهستی له وه زاره تی به غدا بهردا.

مهحموود پاشا بو ئیتفاقی نیوانی، عوسمان پاشای کوری خوئی به وه لام ناره به غدا و قاقه زیکی بو تازه کردنه وهی مهوه ددهت بو وه زیری تازه نارد.

والی به غدا به ده سهیسه ی خه زینه دار عه لی به گ هزی ده کرد ئیبراهیم پاشای کوری نهمهد پاشا بکه نه حوکمداری کوردستان. عوسمان پاشا سه رهوردی بو بابی نویسی و بو خوئی له چوونه لای وه زیری کورتی نواند.

عه لی به گی خه زینه دار، وه زیری هه واداری نهمه کرد له شکر بیاته سهر مهحموود پاشا. به لام له بهر بی هیزی نهوه یان پنهان راگرت و بهو واسیته یه که م که مه ساردی که وته نیوانی وه زیری به غدا و مهحموود پاشا وه.

وه زیری به غدا له شکرکی کوژ کرده وه. له پاشا چه ندجار خه یالاتی که بو خوئی بچیت، له شکره که ی ناره سهر مهحموود پاشا و به که م شه ریگ شکا و پهریشان کرا و گه راره به غدا جاری دووهم دیسان چووه سهر مهحموود پاشا و به شیرزه بی گه راره. مهحموود پاشا بهو دوو جار سه ره که وته، گه لیک تالانی دهست که وت و ناویانگی کرد.

وه زیری به غدا لهو فیله زیاتر چاره ی نه بوو که بنیریتنه دوو محهمه پاشای بابان و به کوژیش بیکاته تاله تی فیتنه و شه ر. عومر پاشا شو به هاوده نگی.

سال ۱۱۹۵ عومر پاشای کوژه وه زیری و محهمه پاشای بابان، گه لیک هاوالیان پهیدا کرد و به قوه تیکی ته واوه بو سه ره قه لاجولان ریشتن. مهحموود پاشا به سیاه وه پیشی پیگرتن. له دوا ی گه لیک کووتار، عومر پاشا و محهمه پاشا به ده سته که وتن. مهحموود پاشا سه ره دووکی کوژتن و ناوری فیتنه ی کوژاننده وه.

سال ۱۱۹۶ مهحموود پاشا له گه ل ئوموور خه ریک بوو، له ته ک نه میره دراوسیکانی کورددا بناغهی خویشی دامه زرانند و بو گه وره بوون تی کوژا.

سال ۱۱۹۷ وه زیری به غدا له شکرکی بو ئیبراهیم پاشای بابان ساز کرد و بو خوئی له گه ل که وت و روو به شاره زوور چوون. له نزیک که رکوک مهحموود پاشا پییان راگه یشت و دهستیان به ناواریانی به کتر کرد. له دوا ی که میگ شه ر، وه زیری به شکاوی بو به غدا گه راره. هه ر له نیوه ی نهو ساله دا جاریکی تریش عه لی به گی خه زینه داری له گه ل ئیبراهیم پاشا خست و ناردیه سهر شاره زوور. مهحموود پاشا نه بهیشتن نزیک به تخووی بن، شکاندن و پهریشانی کردن و به هه زار نه زیهت عه لی به گ و ئیبراهیم پاشا به ساغی خو یان گه یاننده وه به غدا.

سالی ۱۱۹۸ مه محمود پاشا بۆ ته ندیب و خستنه دهستی له شکرکی برده سه موکریان و له ریگای بلباسه وه روو به لاجان چوو. حوکمداری موکریان به تۆپ و تفهنگه وه، جیگا سهخت و تهنگه کانی قایم کرد و له که لیتندا دانیشته.

مه محمود پاشا به بی ته ندیشه له شکرکی ناژۆت، له تهنگه ی چۆمی نواده که داخیل به لاجان ده بی له تهرهف له شکرکی موکریانه وه ده وره دران و ناواری نییان ده ستی کرد. ئەو رۆژه هه تا ئیواره شه ر و کوژتار کرا. له تاریکی شه ودا مه محمود پاشا و له شکرکی که مابوون روو به جیا به رزه کانی قه ندیل هه لاتن.

موکریانییه کان له پیشدا نه ویشیان گرتبوو، سه ره و ژیر پییان دادان و کوژتاریان لیکردن. شه وی دوو شه مه ی مانگی ره بیعی یه کی ئەو ساله، مه محمود پاشا له ده ست موکریانیاندا به کوژت چوو. له شکرکی بابانی که مابوون به هه ر فیلتیک بوو جه نازه که ی مه محمود پاشایان دزیه وه و روو به قه لاچولان هه لاتن و هه موو نه سپاب و مالیان به دیل گیرا. مه محمود پاشا دوو کوری ناواری له پاش به جیما یه کیک عوسمان پاشا و دوو هم عه بدوره حمان پاشا؛ سه ره بوردی هه ره کیان به جوی له جیگای خۆیدا ده بیژرتن...

حوکمداری ئیبراهیم پاشا (۱۱۹۸-۱۲۱۸)

ئیبراهیم پاشای کوری نه حمه د پاشای کوری خالیدخان پاشای بابان - هه ره کو گوترا - هه ر له به غدا داده نیشت؛ وه زیره کان بۆ رۆژتیک رایانگرتبوو.

له مانگی سه فه ری ئەو ساله دا که زانیه وه مه محمود پاشا روو به موکریان له شکرکی برده وه، که لینی ده ستخست و روو به قه لاچولان رۆیشت و به قه قه ز و چاوو راو به شه ر و نه سیحه ت، نزیک قه لاچولان بوو. له وده مه دا ده نگی کوژتنی مه محمود پاشا پیدابوو؛ به مامله ت نه هالی بردیانه نیو قه لاوه و له سه ر ته ختی حوکمداری دانیشته.

ئیبراهیم پاشا چونکه پیایکی مه عاریفه ره ره و مه ده نی بوو، له هه موو لاییکه وه عوله مای به ناویانگی له خۆی گرد کردبوونه وه و مه درسه و مزگه وتی چاک بۆ دروستکردن.

سالی ۱۱۹۹ ئیبراهیم پاشا قه لاچولانی پێ ته نگ بوو. له ده سته ی شه ره زووردا له پانایی گۆشه یه کی ده سته ی سه رچناردا بناغه ی شاریکی زۆر گه وه ری دامه زراند و ناوی نا «سلیمانی». هه موو دایره و مه درسه و ماله کانی قه لاچولانی برده ئەوی و ده سته ی

به ریک خستنی شار و دامه زراندنی عوله ما و نه هالی کرد، سی سال له گه ل دروستکردنی شار خه ریک بوو.

سالی ۱۲۰۱ سلیمان به گی شاو یزاده ی کورد که له بنه ماله گه وره کان بوو، لینگی دابوه سه ر به سه ره و گرتی. سلیمان پاشای نوکه ریاب که وه زیری به غدابوو، له نه تیجه ته ندیشه ی کرد و کۆمه گی له ئیبراهیم پاشای بابان و فه تاح پاشای درنه و باجه لان خواست.

سلیمان پاشا له ژیر فه رمانده ی خالید ناغا و نه حمه د ناغا و که یخودا وه له شکرکی نارده سه ر سلیمان به گ و به شکاوی و په ریشانی گه رابوونه وه. سلیمان به گ رۆژ به رۆژ رووی له گه وره بوون کردبوو.

ئیبراهیم پاشا و فه تاح پاشا به قوه تیک قورسه وه ی کوردی بابان و کۆی و حه ریر و درنه و باجه لان گه بشته به غدا. سلیمان پاشای وه زیر له و قوه ته ته ندیشه ی په یدا کرد و ئەو قوه ته ی به فیل، به بهانه گرتن له شکرکه ی کوردستانی خسته ژیر فه رمانی خۆیه وه و بۆ به سه ره ی ره وانه کردن و ئیبراهیم پاشاشی عه زل کرد و عوسمان پاشای کوری محه مه د پاشای بابانی کرده حوکمدار و فه تاح پاشاشی لیخت.

عه بدولقادی پاشای نامۆزای ئەوی کرده حوکمداری درنه و باجه لان و له گه ل خۆی هه لگرت و چوونه سه ر سلیمان به گی شاو یز، به هه ر فیلتیک بوو له گه ل سلیمان به گ ریکه وتن و گه رانه وه به غدا.

مسته فا ناغای کوری نه حمه د ناغای که یخودا دلگیر ببوو، به په نهانی گرتن ئیتفاقی سه رکیشی له گه ل عوسمان پاشای بابان گرتا و ده سته ی به سه رکیشی کرد؛ له نه تیجه دا سلیمان به گ ناچار بوو نه رازی و نه ملاکی مسته فا ناغا و سلیمان به گی به زیاده وه پیدانه وه.

مسته فاناغا چوو له قه ره ته وره مان دانیشته. عوسمان پاشاش له پاش گه رانه وه ی له به سه ره روو به شه ره زوور رۆیشت و له گه ل ئومووری حوکمداری ریکخستن له سلیمانی دانیشته.

سلیمان پاشای وه زیر له دوا ی چه ندیک زانیه وه که عوسمان پاشا و مسته فا ناغا و سلیمان به گ پیکه وه ریک که وتوون، ناردی عوسمان پاشای بابانی گرت و خسته یه به نده وه و نه زیه تی دا، عوسمان پاشا له داخان نه خۆش کهوت. له به ندیان ده رخست و

ناردرايه مائه‌وه. عوسمان پاشا نه‌خوشيه‌كه‌ی دريژبوو، دهرد و داخی پي کيتشا و له سالی ۱۲۰۴د بهو داخه‌وه مرد.

له‌و ساله‌دا ئيبراهيم پاشا کرا به‌حکمدار سليمان پاشای کولمه له ئيبراهيم پاشا دوو دل بوو؛ بۆ به‌ره‌لستي ناردی ئاوره‌حمان پاشای کورپی مه‌حمود پاشای برده به‌غدا و بۆ حوکمداری ناوره‌دی کرد.

سالی ۱۲۰۴ی مانگی رهمه‌زان، ئاوره‌حمان پاشا کرا به‌حکمدار و ئيبراهيم پاشا عه‌زل کرا و ئاوره‌حمان پاشا ناردرايه سليمانی و ده‌ستی به‌فه‌رمان‌ره‌یایی کرد، هه‌تا سالی ۱۲۱۲ ئيبراهيم پاشا به‌گوشه‌گیری له به‌غدا و ئاوره‌حمان پاشا به‌حوکمداری له سليمانی رایانبارد.

سالی ۱۲۱۲ سليمان پاشا ناخوشي خسته نيوانی ئاوره‌حمان پاشا و ئيبراهيم پاشاوه. به‌بهانه‌یه‌ک ئاوره‌حمان پاشای خواسته به‌غدا و عه‌زلی کرد. ئيبراهيم پاشا ناردرا سليمانی، ئاوره‌حمان پاشا و سه‌ليم به‌گ له به‌غدا حه‌پس کران و نه‌زيه‌ت دران.

سالی ۱۲۱۳ له سليمانی چاو‌قولکه‌ی پيس پهدابوو، ميلله‌تی کوردی گه‌لیک پي مردن و مالی گه‌لیک کويروونه‌وه و نه‌مان.

سالی ۱۲۱۶ محمه‌د پاشای کورپی خالید پاشا کرا به‌حاکمی کوی و حه‌ریر و ناردرا و چوو ده‌ستی به‌حوکمداری کرد.

سالی ۱۲۱۸ ئيبراهيم پاشا به‌دلگیری چوو مووسل. له‌و ساله‌دا له‌وی وه‌فاتی کرد و له‌ ته‌ره‌ف وه‌زیری به‌غداوه حکومه‌تی بابان درا به‌ئاوره‌حمان پاشا.

حوکمداری ئاوره‌حمان پاشا

ئاوره‌حمان پاشا که له به‌نديخانه‌ پرگاربوو. ده‌ستی به‌هیز په‌یداکردن کرد و رۆژ به‌رۆژ له خۆ پرگارکردندا بوو. داخی وه‌زیر و محمه‌د پاشای کوی له دل گرتبوو، له که‌لین ده‌گه‌را.

سالی ۱۲۲۰ ئاوره‌حمان پاشا له‌شکریتی پازانده‌وه و پاشایانی کوی و حه‌ریری خواستن و به‌پارمه‌تی محمه‌د پاشای حاکمی کویه‌وه چوونه‌سه‌ر محمه‌د به‌گ ناو، له خاپوور شوړشی ده‌ست پي کردبوو شکانديان و به‌سه‌رکه‌وتن و به‌که‌یفه‌وه گه‌رانه‌وه. محمه‌د پاشای کوی به‌ته‌مای چوونه‌وه بوو. ئاوره‌حمان پاشا که‌لین له ده‌ستدانی له نازایی به‌دوورزانی؛ بۆیه هه‌تا چوونه که‌رکوک له‌گه‌ل خۆی برد.

که‌گه‌یشته ده‌شتی «فرقه» محمه‌د پاشای به‌سیداره‌دا کرد و خنکاندی و سه‌ربه‌وردی به‌عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا راگه‌یاندا و روو به‌شاری سليمانی که‌وته ریگا.

عه‌لی پاشا له‌وه زۆر دلگیر و رق هه‌ستاو بوو؛ خالید پاشای کورپی نه‌حمه‌د پاشای بابان که له ئامیدی بوو برديه به‌غدا و ناوی حوکمداری بابانی لینا و سليمان پاشای کورپی ئيبراهيم پاشای کرده حاکمی کوی و حه‌ریر و بۆ چوونه سه‌ر خاکی خۆیان له‌شکر و ته‌داره‌کی بۆ گرتن.

ئاوره‌حمان پاشا نه‌وه‌ی زانیه‌وه به‌له‌شکره‌وه روو به‌به‌غدا خشا و ده‌ستی به‌تالانگرتنی ده‌روپشتی به‌غدا کرد و عه‌لی پاشای وه‌ته‌نگه‌یتنا.

خالید پاشا و سليمان پاشای بابان بۆ به‌راهه‌ری ئاوره‌حمان پاشا له به‌غدا ده‌رکه‌وتن و ئاوره‌حمان پاشایان شکاند و که‌وته دووی.

ئاوره‌حمان پاشا له ده‌ربه‌ندی بازبان خۆی گرتوه و بۆ شه‌ر پيشی پي گرتن.

عه‌لی پاشا به‌سوپا‌هیکي قورسه‌وه چوو یارمه‌تی خالید پاشا، له ده‌ربه‌ندی بازبان به‌شیر و خه‌نجه‌ر و به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌ر و کوژتار کرا. ئاوره‌حمان پاشا نه‌شیا خۆراگری، به‌پینج هه‌زار مائه عه‌شایری کورده‌وه روو به‌خاکی ئه‌رده‌لان هه‌لاتن و په‌نایان بۆ ئه‌مانوللاخان برد. به‌ئیحترامه‌وه پيشوازی کرا و سه‌ربه‌وردی به‌فه‌تالی شای قاجار راگه‌یاندا.

سالی هه‌زار و سه‌د و بیست مانگی ره‌جه‌ب، سليمان پاشا بۆ کوی و حه‌ریر و خالید پاشا بۆ شه‌ره‌زور له‌سه‌ر ته‌ختی حوکمداری دانیشن.

عه‌لی پاشای وه‌زیر نه‌حمه‌د چه‌له‌بی به‌وه‌لام ساز کرد و دیاری و چتیکی زۆری بۆ شاهي ئیران پیدا نارد و ره‌وانه‌ی تارانی کرد که په‌نای ئاوره‌حمان پاشا نه‌دری.

له‌ولاه فه‌تالی شاش که چوونی ئاوره‌حمان پاشای بۆ سه‌نه بیسته‌وه، میرزا سادق‌خانی وه‌قایع نیگاری ناره‌ به‌غدا که نيوانی ئاوره‌حمان پاشا و وه‌زیر ریک‌خاته‌وه و حوکمداری شه‌ره‌زور بدریته‌وه ئاوره‌حمان پاشا.

وه‌قایع نیگار که گه‌یشته به‌غدا ئیحترامی نه‌گیرا و حوکمداری شه‌ره‌زوریش به‌خالید پاشا درابوو، به‌دلگیری روو به‌تاران گه‌راوه و شاهي ئیرانیسی له‌وه ره‌نجیده کرد.

سالی فه‌تالی شا بۆ ئیتفاق کردن ئاوره‌حمان پاشای بۆ تاران میوانداری کرد و به‌ره‌به‌ره شاهانه پيشوازیان کرد. مانگی ره‌بیع گه‌یشتنه تاران و به‌خه‌نجه‌ر و شیري کالان

زیر و گهوه‌ریه‌ند و به‌که‌ولتیکی سموره و شالیکی تورمه‌ی گرانبه‌های خه‌لات کرا، حکومتی کوردستانی شاره‌زوری به‌ئیستقلالیتیکی ته‌واو بو ته‌سدیق کرد و به‌له‌شکریتیکی قورسه‌وه‌ی به‌ری کرده‌وه که به‌زور بچیتته‌وه سهر ته‌ختی حوکمداری.

ناوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل نه‌مانوللاخانی نه‌رده‌لانی روو به‌گرنتی شاره‌زور گه‌رانه‌وه. شازاده محمه‌مد عه‌لی میرزا و ئیبراهیم خانی کوردی ده‌لو و محمه‌مدخانی کوردی شامبیاتی به‌سویاهی خویانه‌وه بو سهر به‌غدا له تاران ده‌رکه‌وتن. مانگی جه‌مادی یه‌ک گه‌یشتنه کرمانشان.

عه‌لی پاشا که له‌وه ناگادار کراسی هزار سوار و پیاده‌ی ساز کرد و پازده هزاری خسته ژیر فه‌رمانی خالید پاشا و سلیمان پاشای بابان و سلیمان پاشای که‌هییا که خوشکه‌زای خوی بوو، روو به‌ناوره‌حمان پاشای به‌ریکردن و پازده هزاریشی له‌ژیر فه‌رمانده‌ی فه‌تاح پاشای حاکمی باجه‌لاندا نارد زه‌هاو، خوشی هه‌تا «تاقی گه‌پرا» پانه‌وه‌ستا.

ناوره‌حمان پاشا و نه‌مانوللاخان بو‌گرنتی شاره‌زور له سنه ده‌رکه‌وتن و روویان له که‌رکووک کرد. له جیگایه‌کی پیتی ده‌لین جه‌مشا، سلیمان پاشا و خالید پاشا پیشبان پیگرتن و شهر گه‌رمه‌ی نه‌که‌وتن، نوره‌حمان پاشا شکا و روو به‌سنه هه‌لات و گه‌لیکی لی به‌کوژت چوو.

که مزگینی نه‌وه به‌عه‌لی پاشا راگه‌ی‌ندرا له زه‌هاوه‌وه به‌تالان و کوژتار چوو تاقی گه‌پرا.

نه‌وروزخانی ئیشیک ئاغاسی به‌سویاهی خویه‌وه بو یارمه‌تی شازاده چوو هه‌مه‌دان. له‌گه‌ل شازاده چونه که‌رند. عه‌لی پاشا له تاقی گه‌پرا سواربوو گه‌راوه زه‌هاو و چوو سهر چومی سیروان دابه‌زی.

نه‌وروزخان و محمه‌مد عه‌لیخانی شامبیاتی به ده هزار سواره‌ی کوردی «مه‌دانلوو جیهان به‌گلوو» وه به‌تالانکردن روویان له زه‌وی به‌غدا کرد. فه‌تاح پاشای باجه‌لان که‌میگ له به‌رابه‌ریدا کوژتا و روو به‌عه‌لی پاشا هه‌لات، نه‌وانیش له زه‌هاوه‌وه هه‌تا به‌عقوبه و مه‌نده‌لی کوژتار و تالان‌بان کرد.

فه‌ره‌جوللاخانی نه‌سته‌قچی پاشا و محمه‌مد وه‌لیخانی هه‌وشاری سفیارخانی کورد به‌چی هه‌وشاری به‌سواره‌ی کورده‌کانی هه‌وشاره‌وه بو یارمه‌تی نوره‌حمان پاشا که‌وتنه ریگا.

خالید خان پاشا و سلیمان پاشای بابان و سلیمان که‌هییا به‌سویاه‌وه روو به‌سنه رویشتن له که‌نار ده‌ریاچه‌ی مه‌ریوان روو به‌رووی نوره‌حمان پاشا بوون و نه‌مبازی به‌کتربوون‌بان یه‌ک بوو.

نه‌مانوللاخان و فه‌ره‌جوللاخان به‌له‌شکری کوردستانی نه‌رده‌لانه‌وه له راستی مه‌یداندا پاره‌ستان. کورده‌کانی هوزاره و هه‌وشار لای چه‌پیان گرت، نوره‌حمان پاشا به‌کوردی بابان و شاره‌زور و که‌له‌ور و زه‌نگنه و جاف و گوران‌وه له ناوچه‌دا دلی مه‌یدان‌بان ده‌ست خست و ریزبوون. خالید پاشا و سلیمان پاشا به‌له‌شکری کوردی کووی و حه‌ریر و که‌رکوکه‌وه به‌ره‌و رووی نه‌رده‌لانیه‌کان، نوکه‌ر و غولامی گورجی و عاره‌ب له‌گه‌ل سلیمان پاشای که‌هییا روو به‌هه‌وشاریه‌کان و عه‌سکه‌ری روو به‌ناوره‌حمان پاشا ناماده‌ی شه‌ریبوون و به‌توپ و تفه‌نگ یه‌کتریان ناوریان کرد.

له نه‌تیجه‌دا له‌شکری خالید پاشا و وه‌زیری به‌غدا شکا. سلیمان پاشای که‌هییا له‌وه شه‌رده‌ا به‌دیل گیرا و له پاش سالییک رزگاربوو. عه‌لی پاشا روو به‌که‌رکووک و به‌غدا هه‌لات و له‌شکری نوره‌حمان پاشا به‌کوژتار و تالان روو به‌ده‌وری به‌غدا رویشتن.

عه‌لی پاشا په‌نای بو شیخ جه‌عه‌ری نه‌جه‌فی برد که پیایویتیکی مه‌لا و موجته‌هیدی شیعه‌بوو. به‌رجای نه‌وه له‌شکری نوره‌حمان پاشا ده‌ستیان له شهر و کوژتار به‌ردا و گه‌رانه‌وه. نوره‌حمان پاشا له‌سهر حوکمداریی شاره‌زور دانیشتن.

سلیمان پاشای بابان گه‌راوه کووی و خالید پاشا چوو به‌غدا. له نه‌واخیری نه‌وه ساله‌دا شیخ جه‌عه‌ری نه‌جه‌فی بو رزگاریی سلیمان پاشای که‌هییا چوو تاران و له‌ولاوه فه‌یزی نه‌فه‌ندی له ته‌ره‌ف سه‌دری نه‌عه‌زمی عوسمانی و حاجی یوسف پاشاوه بو نه‌وه چوو تاران و که‌هییا‌بان رزگارکرد و بو ریگ‌خستنه‌وه‌ی نیوانی نوره‌حمان پاشا و عه‌لی پاشا، میرزا سادق‌خانی وه‌قایع نیگار له تاران‌وه چوو به‌غدا له ته‌ره‌ف ئیران و حکومتی عوسمانییه‌وه حکومتی شاره‌زور بو نوره‌حمان پاشا ته‌سدیق کرا.

سالی مه‌ده‌د ئاغای گورجی روژی سی شهمه‌ی سیزده‌ی ره‌جه‌ب، سبه‌ینی زوو چوو ژووری عه‌لی پاشای وه‌زیر و له‌سهر به‌رمالی نوژ کوژتی.

له‌وه ساله‌دا یوسف خواجه‌ی کوری محمه‌ده‌مین خواجه‌ی ساحیبقرائی به‌ده‌خشانی، کاری په‌ریشان ببوو. له به‌ده‌خشانه‌وه روو به‌میسر و مه‌ککه و سووریا رویشتبوو، په‌نای بو نوره‌حمان پاشا برد. زور به‌ئیحترامه‌وه رایگرت، پیایویتیکی زانابوو، نه‌م شیعه‌ری له‌سهر موری کوژی بوو:

ای خواجه چون به فردوسی برین شد زیناجهان
جانشین اوست یوسف، خواجهی صاحبقران

حکومته تی شاره زوور و نه هالی به غدا به و زاره تی سلیمان که هیا قه راریان دا له
مانگی موچه رهمی ۱۲۲۳د و زاره تی ته سدیق کرا.

ناورهمان پاشا به هه موو جوړتیک بو کاروباری ریکه خستن ده کوښا و دوو سالی ته و او
له گه ل هیتز په پیدا کردن خه ریک بوو. سالی ۱۲۲۳ ناورهمان پاشا که قه لای زه لمی له
مانگی سه فهدا گرت، سی توپی گه وره دی ده رخست و نه م شیعرا نه ی له گومبه زه که
به نوویسراوی چاوپیکه وت:

خان از بهی عیش و کامرانی
چون جزم شده ش جهان ستانی
در فصل بهار و ماه شوال
شد قلعه ی زلم فتح خانی
در سال هزار و بیست و شش را
آمد به حصول این امانی

(تخیراً فی ۲۸ شوال ۱۰۲۶)

له و ساله دا ناورهمان پاشا له شکری برده سهر سلیمان پاشای حاکمی کوئی. له پاش
شهر کردن دهره قه تی نه هات و گه راره.

له و ساله دا مانگی ره بیعی دوو، سلیمان پاشای که هیا بو خوئی و سلیمان پاشای بابان
به له شکره وه چونه سهر ناورهمان پاشا که دهریبه رین و سلیمان پاشای بابان بکه نه
حوکمدار. له پاش گه لیک شهر و چند کوژتار و که شاکه ش، له مانگی ره مه زاندا
ناورهمان پاشا هه موو خاکی خوئی خسته وه ده ست و سلیمان پاشای حاکمی کویش پروو
به که رکوکو فیراری کرد؛ کوئی که وته ده ست ناورهمان پاشا.

له سالی مانگی ره بیعی یه ک، به سهر عه سکه ری سلیمان پاشای بابان له شکری وه زیری
به غدا چوه سهر دهره و پشتی ماردین و به شکاوی پروو به به غدا گه راره. ناورهمان پاشا
به و شکسته یه دل قه وی بوو، له شکری کوژده وه و ناماده ی چونه سهر به غدا بوو.

له سالی سه فهدا ناورهمان پاشا پروو به به غدا ده ستی به گرتنی مه مله که ت و شار و
دیته ات کرد. له هه وتی ره مه زاندا گه بیسته که نار به غدا و له گه رکه کی نه عزمیه له گه ل
وه زیری به غدا شهر ی کرد و سلیمان پاشای بابانی به دیل گرت. نه هالی به غدا هه واداری

ناورهمان پاشا بوون، سلیمان که هیا پروو به ده شتی هه لات و له تهره فی عاره بی
رفاعیه وه گیرا و کوژرا.

ناورهمان پاشا چوه نیو شاره وه و به غدا ی گرت و نومووری تیدا دامه زراندا. فه یزوللا
که هیا و خه زینه دار و نیسماعیل ناغای کوژتن. سلیمان پاشای بابان و مووسا به گزاده
عه بدوللا به گ و مه حمود به گی کوپی خوئی - که هه واداری که هیا بوون - زنجیره بندی
کردن. له مانگی زیلقه عده دا ناردنی بو کوردستان و له شاری کوئی حه پسی کردن. له
پاش گرتنی به غدا خه زینه دار عه بدوللا ناغای کرده وه زیری به غدا.

ره نیسولکیتابی عوسمانی که ناوی حاتی نه فهدی بوو، له نه سته مبوله وه بو فیتنه
په پیدا کردنی نیوانی حوکمدار و پاشایانی کوردستان و به غدا نارد رابوو. له وده مه دا له
به غدا بوو عه بدوللا ناغای وه زیری تازه به نه یاری ناورهمان پاشا بزووت و له نیواندا
شورش ی په پیدا کرد. به ناچاری ناورهمان پاشا هاواری له تیران کرد که یاریده ی بدن.

حاتی نه فهدی به په نهانی نه حمده چله بی به وه لام بو تاران ناردنی ساز کرد و دیاریه کی
زوئی بو فهد تالی شا ریک خست و به ریک کرد.

نیوانی ناورهمان پاشا و عه بدوللا ناغای تیکدرا، له نیو شارا شهر و کوژتار ده ست
پیتکا، گه رکه کی که رخ که وتبووه ده ست عه بدوللا ناغای و ره سافه له ژیر حوکی ناورهمان
پاشادا بوو. به چاوپروای حاتی نه فهدی، نه هالی به غدا بوون به هه واداری عه بدوللا ناغای،
له نیو کوچه و کولانی ره سافه دا کوژتار دامه زرا.

ناورهمان پاشا به ناچاری له شار دهرکه وتبوو، له نزدیک گه رکه کی نه عزمیه له پر تاویدا
و له نه سپ به ربووه وه. نه هالی گرتیان و بردیانه لای حاتی نه فهدی به ندی کرد.

به په نهانی دیسان هیتزی په پیدا کرده وه، له پاش شه ش روژ حه پس دهرکه وت و شهرقی
شیمالی شاری خسته وه ده ست. عه بدوللا و ناورهمان پاشا له به غدا هه رکه س بو هیتز
زیاد کردن ده کوژشان. له وده مه دا حاتی نه فهدی ناور ه فیتنه ی ده کوژانده وه.

نه حمده چله بی بیستی زبلحیجه گه یشتی فهرمانی وه زاره تی بو عه بدوللا ناغای
گورجی و حوکمداری شاره زوور و کوئی بو ناورهمان پاشای هیتا، له سهر نه وه ناورهمان
پاشا پروو به شاره زوور گه راره.

سالی ۱۲۲۶ مانگی ره بیعی یه ک، حکومته تی عوسمانی بو نه هیتشتنی نی تفاق
ده ولته تی تیران له گه ل ناورهمان پاشای بابان، سه بد عه بدولوه اب نه فهدی و حیره ت

ئەفەندی و شاکر ئەفەندی بەسەفارەت ناردراڻە تاران؛ بەلام بەبێ گەیشتنە ئارەزوو گەڕانەو تەوڕیز و چوونە لای نایبوسەلتەنە و بۆ یارمەتی ئەدانی کوردان کەوتنە بێرەو.

لە یازدەمی جەمادی دوودا ئاوپەرەحمان پاشا بە یارمەتی گەورەکانی کورد، سلیمان پاشا و موسا بەگزادە عەبدوللایەگ و کورپی خۆی مەحمودبەگی عەفووکردن و لە حەپسی کۆی دەریخست.

خالید پاشای کردە حاکی زەهاو و مەحمودبەگی کورپی خۆی کردە حوکمرانی کۆی و حەریب. ئەحمەدبەگی ناردە سەر قەلای سەردەشت، بۆ نیگەهداری تەخووبی سوپاھیتیکی دا بێت و بۆ خوێشی لەگەڵ پێکی ئوموور خەریک بوو.

وێنەی سەرکردەبەگی
ئاورحمان پاشا
سەرکۆماری جاف میرەبەگ

شەری شازادە محەمەد عەلی میرزای قاجار لەگەڵ ئاوپەرەحمان پاشا

هەر لەو ساڵەدا بەواسیتهی سەفیری عوسمانییەو، نایبوسەلتەنە خەلە تاندرە و فەتالی شا خرا سەر ئارەزووی شکاندنی بابان و دەست بە تەدارەکی سوپاھ و بەهانه کرا.

مانگی رەجەب فەتالی شا ئەمەری دا بە محەمەد عەلی میرزا کە بچیتە سەر ئاوپەرەحمان پاشا و لەولای نایبوسەلتەنە لە تەوڕیزەو لەشکری ساز کرد. ئەحمەدخان کوردی مەقەم بەگەربەگی مەراغە و بوداقخان کوردی موکری حاکی سابلاخ، بە سوپاھی کوردی موکریان و بلباسەو لە پێگا و کێوانی بلباس روو بە شارەزوور رویشتن. نەروۆزخان عەزەدین لوی قاجار رووبە سەسەردەشت کەوتە رێگا. نەسروللاخان کوردی قەرە گۆیز و فەرەجوللاخان کوردی هەوشار و محەمەد حەسەن خان کوردی وڵدان و محەمەدخان کوردی دوللو لەگەڵ سوپاھی عەشیرەتە کوردەکانیان بۆ لای شازادە محەمەد عەلی میرزا چوون.

ئاوپەرەحمان پاشا لە هەموولاییکەو بۆ بەرابەری خۆی ساز کرد و لەشکری ئامادەیی شەڕکرد؛ لە پێتکا سلیمان پاشا لە بازبانەو بۆ کەرکووک و بەغدا فیراری کرد.

مانگی شەعبان خالید پاشای بابان و کورپکی ئاوپەرەحمان پاشا لەگەڵ شازادە ئیتفاقیان

کرد و پێگیان بەردا. شازادە بە یارمەتی خالید پاشاوە گەیشتە زەهاو، لەوێشەو چوو سەر چۆمی سیروان کە بچیتە سەر شارەزوور، لەولاشەو ئەحمەد بەگ سەردەشتی بەردا و روو بە شارەزوور کشاو.

ئاوپەرەحمان پاشا کە لەو دوولایەیی بەقوووەتەو ئەگادارکرا، شەریان نەکرد و شەریان بەچاک نەزانی و هیز و نەقدینە و سوپاھی هەلگرت و لە سلیمانی دەرکەوت و چوو شاری کۆی و دەستی بەسەنگەر و خۆ توندکردن کرد. لەودەمەشدا بیوسف خواجەیی بەدەخسانی چوو بەغدا.

کە ئەو بە شازادە گەیشتەو، خالید پاشای کردە حوکمداری شارەزوور و ناردیە سلیمانی. لە یەکی رەمەزاندە گەیشتە سلیمانی.

لە یازدەمی رەمەزاندە شازادە و سوپاھی کوردان روو بە کۆی کەوتنە پێگا، لە نزیک کۆیی شەڕ و کۆرتار دەست پێ کرا. شازادە گەلێک کۆرتاری لێکرا و پەڕیشان بوو. بە ماملەت شازادە گەراو و ئاوپەرەحمان پاشا لە کۆی ماو.

کە شازادە روو بە ئێران گەراو، ئاوپەرەحمان پاشا لە کۆی و حەریب لەشکری کۆکردەو و پێوستیی ساز کرد. لە مانگی زیلحیحەدا پەلاماری خالید پاشای دا. بەگرتنی ئاوی چووە بازبان. خالید پاشا لە زەهاووە روو بە بەغدا هەلات و بۆی دەرچوو.

ئاوپەرەحمان پاشا بەدەبەو چوو سلیمانی و دەستی بە حوکمداری کردەو و کەرکووک و کفری و باجەلان و زەهاو و کۆیی و حەریب و سەردەشتی بەمونتەزەمی خستە دەست خۆی و ئومووری تێدا دامەزراندەو و خەریکی هیزبوو.

حەزرتی مەولانا خالید لە رەمەزانی ئەو ساڵەدا لە هیندستانەو گەراو سلیمانی و دەستی بە نەشری تەریقەت کرد.

حکومەتی عوسمانی چونکە لە شان و شەوکهتی ئاوپەرەحمان پاشا دەترسان و لە شەری ئەمین نەبوون، وەلامیان بە عەبدوللای پاشای والی بەغدا دا بەقوووەتێکی قورسەو بەچنە سەری و دەریپەرین و خالید پاشا بکەنە حوکمداری بابان.

ئاوپەرەحمان پاشا بە هەموو جۆرێک خەریکی هیزبوو، لەگەڵ ئێران پێکەوتەو و سوپاھ و ئالەتی سازدا و هەموو تەخووبەکانی بە سوپا توند کرد.

سالێ ۱۲۲۷ مانگی جەمادی دوو عەبدوللای پاشای وەزیری بەغدا و خالید پاشا و سلیمان پاشای بابان، بە سوپاھی کورد و گورجی و رۆم و عەرەبەو روو بە شارەزوور لە بەغدا دەرکەوتن. لە ئەوێ رەجەبدا دووچار بە ئاوپەرەحمان پاشا بوون.

ناورپه حمان پاشا به له شکره وه چوه پيشيان. له کفری و ده لوه عه باس شه رتيکی خوتناوی کرا. خالید به گی برای ناورپه حمان پاشا و ئیسماعیل به گی گه وره ی عه شیرته تی کوردی «به یات» و گه لیک له شکر کوژران و زوریشی به دیل چوون. ناورپه حمان پاشا و کورانی وه لده به گی جاف و چهند که سیتیکی دیکه روو به کرمانشان هه لاتن.

خالید پاشا به زوریشی خوی چوه سلیمانی. له ناخری ره جه بدا له سهر تهخت دانیشته وه و سلیمان پاشاشی کرده حاکمی کوئی و هربر و عه بدوللا پاشاش چوه به غدا. ئیسماعیل خانی حاکمی نه وره ویتلی بولای فه تالی شا نارد، به بی گه یشتنه ناره زوو گه راوه.

له ولاره حکومتی عوسمانی له گه ل عرووسدا مامله تی کرد و ناوی حکومتی ئیران نه برابر بوو. نه وه بوو به مایه ی یارمه تی ناورپه حمان پاشا.

فه تالی شا له شکریتیکی باشی کوکرده وه و له ژیر فه رمانی فه ره جو للا خانی هه وشاری و ته هیروده وه له قاسمخانی قاجار قونلوو و سوپه دار یوسف خانی گورجی دا ناردنی بو کرمانشان.

شازاده محمه د علی میرزا بو نه مه که کوژتار نه بی مه هدیخانی کوردی که له هوروی نارد به غدا که به بی شه ناورپه حمان پاشا بگه ریتته وه شاره زوو. بو خوی و ناورپه حمان پاشا له شکران برده زهاو. مه هدیخان به دلخواز نه گه یشتنه وه گه راوه.

له یازده ی شه عبان له شکر کرا به سنج له ت. یه کییک له ریگی قه ره ته په وه، دوو هم له ریگی قزلرپو باته وه به تالان و کوژتار چوونه خواری. شازاده و ناورپه حمان پاشاش له زهاوه وه چوونه سهر چومی خانه قین.

له شکر نه و خاکانه یان هه تا به غدا ویران کرد و عه بدوللا پاشا به ناچاری شیخ محمه د جه عفری نه جافی بو پارانه وه نارد له لای شازاده و دیاربه کی زوریشی بو نارد. به وجوره ناورپه حمان پاشا دیسان چوه سلیمانی، له بیستی ره مه زاندا له سهر تهختی حکومتاری دانیشته وه. خالید پاشاش به هه لاتن رویشته به غدا.

ناورپه حمان پاشا دهستی به دامه زاننده وه کرد، له ولاره حکومتی عوسمانی که و تنه نه ندیشه وه و بو لبردنی ناورپه حمان پاشا ته قه لایان دا.

سالی ۱۲۲۸ نه سعه د پاشای که هیا داوای یارمه تی له ناورپه حمان پاشا کرد، به یارمه تی نه وان و عه شایری ده ورپشت له گه ل عه بدوللا پاشای وه زیری به غدا شه ریان کرد. عه بدوللا پاشا کوژرا و نه سعه د پاشا به وه زاره تی به غدا ته عیین کرا.

له و ساله دا جه لاله دین نه فه ندی بو تیکدانی نیوانی ناورپه حمان پاشا و حکومتی ئیران

له نه سته مبوله وه چوه تاران. له پاش گه لیک گف توگو قه رار له سهر نه مه درا سالی ده هه زار تومان له ته ره ف ناورپه حمان پاشا وه به حکومتی عوسمانی بدری، له بری مال و نه سپا بیکی له شه ر و تالان کردندا که وتبووه ده ست کورده کان.

ناورپه حمان پاشا نه وه ی قبول نه کرد و جوابی هه ردوولای دانوه. له سهر نه وه نیوانی کورده کان و نه سعه د پاشای وه زیری تازه تیکچوو؛ به لام به ته دبیری هه مووان به مه قه راریان دا که ناورپه حمان پاشا نه هه واداری عوسمانی و نه له گه ل ئیران رابیتته ی سپیان بمینیت؛ ناورپه حمان پاشا نازادی له گه ل هه ر کامیکیانا ئیتفاق بکات بتوانی، به شه رتی موساله مه ت.

ناورپه حمان پاشا به و موعاهه ده یه له هه موو چتیک ئاسووده بوو، له فیتنه ی نه م و نه و رزگار بوو، به که یف و شادی له گه ل حکومتاری خه ربک بوو.

له و ساله دا هه زره تی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی له به غدا دوو سال بوو ئیرشادی ده کرد، له مانگی زلیحجه دا چوه سلیمانی.

سالی ۱۲۳۱ بو دا قخانی حاکمی موکریان چوو بووه سهر عه شیرته تی بلباس شه ری کردبوو، قه بیله یه کی قورس له بلباس په نایان بو ناورپه حمان پاشا برد. له نزیک سوورداش و قه مچوغه دامه زاندران.

سالی ۱۲۳۴ داود پاشای گورجی له گه ل نه سعه د پاشا به شه ره ات و داوای یارمه تی له ناورپه حمان پاشا کرد و یاریده ی نه درا.

سالی ۱۲۳۴ ناورپه حمان پاشا به نامرزشی خودا شادبوو. چوار کوری له پاش به جیما: سلیمان پاشا، مه حمود پاشا، عه زیز به گ، عوسمان به گ. هه ر له زه مانی خویدا مه حمود پاشای کرد به جینوشین.

حکمداری مه حمود پاشا (۱۲۳۴ - ۱۲۵۳)

مه حمود پاشا له پاش بابی له گه ل ئیران بناغه ی خو شه ویستی دامه زاندا و به نومووری حکومتاری خه ربک بوو. دلی چاک و خراپی راگرت و عوله ما و مه شایخی کردنه هه وادار.

له و ساله دا مه ولانا خالید چوه به غدا و بوو به سه به بی نیوان خو شیی مه حمود پاشا و داود پاشای وه زیری به غدا. نه گه رچی مه حبه ت و خو شه ویستیان دوو سالییک چاک بوو

به‌لام شکسته‌ی رۆم له‌لای وان و بتلیس و مووش و بایه‌زید و قارس و ئه‌ردیش له‌ده‌ست حوسین خانی کورد سه‌ردار و ئه‌میری وان، بوو به‌مایه‌ی فیتنه و هه‌لمه‌تدانی شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا بۆ سه‌ر مه‌حموود پاشا.

سالی ۱۲۳۶ به‌ئیتفاقی مه‌حموود پاشا که قه‌راردرابوو محهمه‌د ئاغا که‌هیا به‌هه‌زار سواره و پیاوه‌ی بۆ یارمه‌تی چوه‌ شاره‌زور، له‌ولاه مه‌حموود پاشا به‌سێ هه‌زار پیاوی شه‌رکه‌روه له‌که‌نار چۆمی سه‌روان که‌یشته‌ که‌هیا.

له‌ولاه شازاده محهمه‌د عه‌لی میرزا به‌پاژده هه‌زار له‌شکرو ده‌ تۆپه‌وه له‌ زیلحیجه‌دا له‌ کرماشان ده‌رکه‌وت.

حه‌سه‌ن خانی والی فه‌یلی به‌ سێ هه‌زار شه‌رکه‌روه که‌یشته‌ی، له‌ نزیک خاکی شاره‌زور له‌شکره‌ز کرا.

مه‌حموود پاشا و محهمه‌د که‌هیا له‌ یاسین ته‌په‌دا سه‌نگه‌ریان کرد و پاژده تۆپیان دابه‌ست و ئاماده‌ی شه‌رپوون؛ ئه‌گه‌ر چی مه‌حموود پاشا له‌و شه‌ره‌ په‌شیمان بوو، به‌په‌نهانی وه‌لامی بۆ لای شازاده نارد؛ به‌لام کار له‌ کار ترازابوو.

رۆژی پاژده‌ی زیلحیجه هه‌ردوولا به‌تۆپ و تفه‌نگ شه‌ریان کرد، له‌ هه‌ردوولا که‌لیک کوژرا. مه‌حموود پاشا شکا و روو به‌که‌رکووک هه‌لات و مال و ئه‌سپاییکی بێ ژمار که‌وته ده‌ست شازاده‌وه و به‌بێ شه‌ر چوه‌ سلیمانی.

عه‌بدوڵلا پاشای کوری سلیمان پاشای کوری ئیبراهیم پاشای بابان - که له‌ پیشدا په‌نای بۆ شازاده بردبوو - کرا به‌حوکمداری بابان.

شازاده له‌ مانگی موچه‌په‌م له‌ سلیمانی بوو، له‌ مانگی سه‌فه‌ردا روو به‌گرتنی به‌غدا که‌وته‌ ریتگا، له‌ ده‌للو عه‌باس بوو شیخ موسای نه‌جه‌فی له‌ ته‌ره‌ف داود پاشاوه‌ ناردرا، له‌به‌ر نه‌خۆشی له‌ پێ که‌وتبوو و گه‌راوه‌ کرمانشان و له‌ تاکی گه‌رپا به‌و نه‌خۆشییه‌ مرد. له‌و مانگه‌دا چاو قوڵکه‌ و گرانه‌تا په‌یدا بوو؛ کوردستانی هیلاک کرد. مه‌حموود پاشا له‌ ترسی نه‌خۆشی له‌ که‌رکووک ماوه و عه‌بدوڵلا پاشاش له‌ سلیمانی دانیشته‌.

له‌ ئه‌واخیری ئه‌و ساڵه‌دا، شازاده حوسین میرزا بۆ شاره‌زور خسته‌ته‌ ده‌ست، له‌شکری برده‌ سه‌ر محالی مه‌نده‌لی و زریات و پایه‌مالی کرد و روو به‌شاره‌زور گه‌راوه‌. عه‌بدوڵلا پاشای بابان ته‌مای شه‌ری هه‌بوو؛ به‌لام نه‌خۆشی تاعوون که‌وته له‌شکری شازاده‌وه و زۆری کوژتن و به‌ناچاری چوه‌وه کرمانشان.

سالی ۱۲۳۷ که نه‌خۆشی ته‌واو بوو. ساغی که‌وته کوردستان، مه‌حموود پاشا له‌شکری کۆکرده‌وه و ته‌مای چوونه سلیمانی کرد. له‌وده‌مه‌دا له‌لای عه‌باس میرزای نایوسه‌لته‌نه‌وه محهمه‌د حوسین خانی ئیشیگ ئاغاسی له‌ ته‌وریزه‌وه که‌یشته‌ که‌رکووک. قاقه‌زیکي بۆ مه‌حموود پاشا برد که ئیتفاقیان له‌ نیتواندا دامه‌زێته‌وه.

مه‌حموود پاشا له‌گه‌لبان پیکهات و عوسمان به‌گی برابچوکی خۆی، له‌گه‌ل محهمه‌د حوسین خانی ناردنه‌ ته‌وریز و ئیتفاقنامه‌یان مۆرکرد و حکومه‌تی ئییران به‌حوکمداری مه‌حموود پاشا ئیقراری کرد و دوو فه‌وج سه‌ربازی ته‌وریز و مه‌راغه‌ی له‌گه‌ل ئیبراهیم خانی کوردی باکویدا ساز کرد و به‌خه‌لات و دیاری و ئیتفاقنامه‌وه له‌گه‌ل عوسمان به‌گی خستن و ناردنی.

عه‌بدوڵلا پاشای کوری سلیمان پاشا که له‌وه ئاگادار بوو، قاقه‌زی له‌ داود پاشا نوویسی و ئیتفاقی له‌گه‌ل کرد. خه‌لات و ئیتفاقنامه‌ی بۆ چوو.

مه‌حموود پاشا عوسمان به‌گی به‌رپیکرد و چوه‌ سه‌ر کۆبی و حه‌ریر و هه‌ولێر و له‌شکری کۆکرده‌وه و روو به‌سلیمانی له‌ بزوتندا بوو. عوسمان به‌گ و ئیبراهیم خانی که‌یشته‌ی، له‌ نیتوانی کۆبی و سلیمانیدا خه‌لاتی وه‌رگرت. عه‌بدوڵلا پاشا که ئه‌وه‌ی زانیه‌وه، په‌نای بۆ ئییران برد و سلیمانی به‌ردا.

داود پاشا له‌ولاه له‌شکرکی له‌ژێر فه‌رمانده‌ی محهمه‌د پاشای حاکی کۆبییدا ناردنه سه‌ر هه‌ولێر، ژن و مندالی مه‌حموود پاشایان بۆ مووسل سوارکرد که بیانباته به‌غدا. مه‌حموود پاشا له‌ سلیمانیه‌وه چوه‌ سه‌ر هه‌ولێر و ژن و مندالی برای له‌وی بوون، رزگاری کردن و شاری گرت و چوه‌ سه‌ر مووسل و ده‌وره‌ی دا. ئه‌هالی مووسل دایک و ژن و مندالیان داوه و گه‌راوه و چوه‌ سه‌ر کۆبی و محهمه‌د پاشای ده‌وره‌دا و شه‌ر و کوژتار گه‌رم بوو.

محهمه‌د پاشا پیاوانه به‌راهه‌ری کرد و چل و پینج رۆژ شه‌ر کرا. له‌ نه‌تیجه‌دا به‌شه‌رتی محهمه‌د پاشا به‌ساغی روو به‌به‌غدا ئییزن بدری، قه‌لای به‌ده‌سته‌وه‌ دا و بۆ خۆشی چوه‌ به‌غدا.

مه‌حموود پاشا کۆبه‌ی گرت و عوسمان پاشای برای له‌سه‌ر دانا. چارده تۆپیان له‌و شه‌ره‌دا ده‌ستکه‌وتبوو له‌ کۆبه‌ی به‌جی هیشته‌ و چوه‌ سلیمانی.

له‌و ساڵه‌ و له‌ مانگی زیلقیعه‌ مه‌حموود پاشا بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی دۆستایه‌تی و مه‌رح

دانان چووه تهریز و له گه‌ل نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزادا ریک که‌وتن و له نه‌واخیری زبلحیجه‌دا گه‌راوه و له سلیمانی دهستی به‌حوکمداری کرده‌وه.

له سالی ۱۲۳۸ داود پاشای وه‌زیری به‌غدا شیخ موسای نه‌جفی ناردده تاران که مهنده‌لی پی بدریته‌وه و له لایه‌کیشه‌وه له‌شکرکی له‌ژیر فرماندهی مه‌سرف نه‌فهنیدا ناردده سهر مهنده‌لی.

مه‌هدیخانی که‌له‌ور که له‌سهر نه‌وه قه‌لایه بوو، هاواری له مه‌حمود پاشای بابان کرد که فریای که‌ویت. هه‌تا مه‌حمود پاشا وه‌خو‌که‌وت، مه‌سرف نه‌فهنیدی مهنده‌لی گرت و مه‌هدیخانی به‌دیل برد.

له بیستی مانگی ره‌مه‌زاندان مه‌حمود پاشا گه‌یشته مهنده‌لی و دهستی به‌شه‌پرکرد. نزیک که‌وت سهد رومی گرت و کوژتتی و قه‌لای مهنده‌لیشی نه‌ستانده‌وه. له‌ولاشه‌وه شازاده محمه‌د حوسین میرزا به‌پنج هزار له‌شکره‌وه گه‌یشتی. له بیست و پینجی شه‌والدا واریدی مهنده‌لی بوو؛ به‌یانی منه‌تداری بو مه‌حمود پاشا کرد.

داود پاشا ناچار بوو به‌ماملته و به‌تکای نه‌م و نه‌وه مهنده‌لی پیدراوه و مه‌حمود پاشا بو سلیمانی و شازاده‌ش بو کرمانشان گه‌رانه‌وه.

له‌به‌ر ته‌شویشتاتی ئیران و عروس و شه‌روشتوری رومی و عروس، نه‌عه‌بدو‌للا پاشای بابان په‌رژا سهر نه‌مه‌بیته‌سهر شاره‌زور، نه‌مه‌حمود پاشا له‌جیگای خوی بزوته‌وه. عه‌بدو‌للا پاشا له کرمانشان دانیشته و مه‌حمود پاشاش به‌ئومووری حوکمداری رایده‌بوارد.

سالی ۱۲۴۵ له‌به‌ر فیتنه و شه‌ری نیوانی شازاده محمه‌د میرزا که‌ببوو به‌حاکمی «نه‌هاوه‌ند» و شازاده محمه‌د ته‌قی میرزای حیساموسه‌لته‌نه که‌حاکمی لوپستان بوو، پریشکی ناوری فیتنه‌یان وه‌شاره‌زور که‌وت.

مه‌حمود پاشا هه‌رچه‌نده‌کوشا، پینشی پی نه‌گیرا. حیساموسه‌لته‌نه له‌عه‌شیره‌تی کوردی باجه‌لان داوای یارمه‌تی کرد، نه‌وانیش له‌شکریان بو‌کو‌کرده‌وه، به‌لام گه‌لیکی به‌کوژت چوون.

جلدی یه‌که‌می میژوی قاجاری لاپه‌ره ۲۴۳ ده‌لیت: شا مورادبه‌گ ناو، که‌کوردیکی قه‌بیللی پرواندز بوو له‌به‌ر نازادی و ره‌شیدی خوی به‌سهر میری پرواندزدا زال بسوو. به‌فهرمانی نایبوسه‌لته‌نه عه‌باس میرزای قاجار حکومه‌تی کوپیی و هه‌ریی درابوویی.

سالی ۱۲۴۷ له نیوانی که‌رکووک و واندا سه‌رکیشیی دهستی پیکرد په‌لاماری

محالی لاجان و سابلاغی موکری دا. له نه‌واخیری زبلحیجه‌دا خوسره‌وخانی والی سنهی چووه سهر. له دهستی لاجان خوسره‌وخان شکا.

له‌وه وا دهرده‌که‌ویت کوپیی و هه‌ریی مووده‌تیکیی زوربوو له دهست باباندا نه‌مابوو. خاسمه له‌وه ساله‌دا میر محمه‌دبه‌گی حوکمداری پرواندز به‌له‌شکرکی قورسه‌وه له‌ده‌وری مووسل شه‌ری ده‌کرد و عه‌شیره‌تی کوردی یه‌زیدی ته‌ندیب ده‌کرد. (هه‌روه‌کو له‌جزمی سۆراندای لیتی ده‌دوین)

سالی که‌فه‌تالی شای قاجار مرد، شازاده محمه‌د حوسین میرزا ته‌مای سه‌ربلندی هه‌بوو. عه‌بدو‌للا پاشای بابان له کرمانشان بوو به‌حوکمداری شاره‌زوری دانا و دووسه‌د و په‌نجا سه‌رباز و چوار توپی له‌گه‌ل خست و ناردیه سهر سلیمانی، مه‌حمود پاشا به‌بی شه‌ری روو به‌کرمانشان له شاره‌زور ده‌رکه‌وت و عه‌بدو‌للا پاشاش چووه سلیمانی و دهستی به‌حوکمداری کرد و خاکی زه‌هاو و درنه که‌وته ده‌ست شازاده‌وه.

له‌وه ساله‌دا و له مانگی ره‌مه‌زان، به‌ه‌رام میرزا له‌ته‌ره‌ف پادشای تازه‌ی ئیران محمه‌د شای قاجاره‌وه کرا به‌حاکمی کرمانشان و له ریگای سابلاغ و سنه‌وه چووه کرمانشان. له‌شکر کوردی سنه له‌ژیر ئیداره‌ی میرزا هیدایه‌توللائی کوردستانیدا ناردرا که‌سیروان بگریته. سلیمان خان به‌له‌شکر عه‌شیره‌تی کوردی گۆرانه‌وه چووه سهر زه‌هاو.

نوروده‌هر میرزا که‌له‌ته‌ره‌ف حیشمه‌توده‌وله‌وه کرابوو به‌حاکمی زه‌هاو، نه‌شیا به‌راه‌یری بکا و هه‌لات. سلیمان خانی گۆران بوو به‌حاکمی زه‌هاو.

محمه‌دخانی سه‌رتیب ئیره‌وانی که‌له‌گه‌ل عه‌بدو‌للا پاشای بابان چووبوو شاره‌زور به‌دووسه‌د و په‌نجا سه‌رباز و چوار توپه‌که‌یه‌وه چووه کن به‌ه‌رام میرزا. که‌به‌ه‌رام میرزا گه‌یشته که‌نار سیروان، عه‌بدو‌للا پاشای بابان به‌چوار هزار سواره‌ی بابانه‌وه چووه‌لای به‌ه‌رام میرزا و ئیتفاقی له‌ته‌کدا کرد و فه‌رمانی حوکمداری و موعه‌ده‌ی که‌له‌گه‌ل محمه‌د حوسین میرزای هه‌بوو، تازه‌ی کرده‌وه.

عه‌بدو‌للا پاشا له‌دوای چهن‌دیک گه‌راوه شاره‌زور و به‌ه‌رام میرزاش روو به‌کرمانشان رویشته. له‌وه ساله‌دا کوپیی و هه‌ریی و هه‌ولیر له‌ده‌ست بابان ده‌رچوو و که‌وته ده‌ست نه‌میری مه‌نسور میر محمه‌د میری پرواندز. عه‌بدو‌للا پاشا و سلیمان پاشا نه‌شیمان به‌راه‌یری بکن.

سالی ۱۲۵۳ رانیه و قه‌مچوغه که‌وته ده‌ست میری پرواندزه‌وه و سلیمان پاشا مرد و نه‌حمه‌د پاشا له‌جیگه‌یدا کرا به‌حوکمدار.

شایه‌ری به‌ناوبانگ «نالی» ئەم سوکواریه‌ی له‌وده‌مه‌دا هه‌لبه‌ستوو و ته‌ئریخی دانانی سلیمان پاشا و حوکمداری ئه‌حمه‌د پاشایه:

تا فه‌له‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا سه‌د که‌وه‌که‌بی ئاوانه‌بوو
که‌وه‌که‌بی میه‌ری موباره‌ک ته‌لعه‌تی په‌یدا نه‌بوو
تا نه‌گریا ئاسمان و ته‌م ولاتی دانه‌گرت
گول چه‌مه‌ن په‌یدا نه‌بوو، هه‌م بۆی غونچه‌ وانه‌بوو
تا چه‌مه‌ن سه‌یرانه‌ جه‌م ئەسه‌لی دره‌ختی لانه‌دا
فه‌رعی تازه و جه‌زم و به‌رزی و بلندی بالا نه‌بوو
تا سلیمانان نه‌بوونه‌ سه‌دری ته‌ختی ئاخیره‌ت
ئه‌حمه‌دی موختاری ئیمه، شاهی ته‌خت ئارا نه‌بوو
گه‌ر قیاسی که‌ی که‌ هه‌شت بێتو نه‌تیجه‌ی بێته‌جێ
حه‌مدولیللا شا که‌ عالی جابوو خالی جا نه‌بوو
شاهی جه‌م جا نالیا (ته‌ئریخی جه‌م) (۱۲۵۴) ته‌ئریخیه
تا نه‌لێن له‌م عه‌سه‌رده‌ا ئەسه‌که‌نده‌ری جه‌م جا نه‌بوو

له‌به‌رئه‌مه‌ سه‌نه‌دیک‌ی شایسته‌مان له‌وه‌ ده‌ست نه‌که‌وتوو و بزانی عه‌بدوڵلا پاشا چۆن بوو به‌حوکمدار و سلیمان پاشا که‌ی حاکمی شاره‌زور بوو، هه‌ر هینده‌مان توانی باسیان بکه‌ین.

شێخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری غه‌رای کوردی به‌ناوبانگ له‌ غه‌زه‌لیکی میلییدا ده‌لێ:

له‌ بیرم دێ سلیمانی که‌ دارولمولکی بابان بوو
نه‌ مه‌حکوومی عه‌جه‌م نه‌ سوخره‌کیشی ئالی عوسمان بوو

پێویست نییه‌ ته‌واوی غه‌زه‌له‌که‌ بپێژرێ؛ چونکه‌ هه‌موو کوردیک‌ له‌به‌ریه‌تی و ده‌یزانی، به‌لام هه‌ر له‌وه‌ غه‌زه‌له‌دا و ئاگاداران ده‌کا که‌ عه‌بدوڵلا پاشا یه‌ک دوو شه‌ری له‌ ده‌وری به‌غدادا کردوو و به‌غدashi گرتوو، له‌ دووه‌مین شیعه‌که‌شیا ده‌لێ:

که‌ عه‌بدوڵلا پاشا چوو له‌شکری سنه‌ی شرکرد
ره‌زا ئەو ساله‌ عومری پینج و شه‌ش تیغلی ده‌بستانی بوو

ئهو شه‌ره‌ له‌ جلدی دووه‌می ته‌ئریخی قاجاری لاپه‌ره‌ ۳۸۰ دا به‌م جو‌ره‌ باس ده‌کا:

سالی ۱۲۵۵ عه‌بدوڵلا پاشای حوکمداری شاره‌زور به‌له‌شکری شاره‌زوروه‌ چوو سه‌ر زه‌وی کرمانشان و گه‌لیک خاکی گرتن و سووراه‌ سه‌ر سنه‌. له‌وه‌ چاغه‌دا ره‌زا قولیخانی

والی سنه‌ له‌ محمه‌د شای قاجار حوکمداری تازه‌ی ئیران کۆمه‌گی خواست. محمه‌د شا وه‌لامی دایه‌ که‌ له‌شکری کوردستان و کرمانشان له‌گه‌ڵ مه‌حمود پاشای بابان هه‌لگرتیت و بچیتته‌ سه‌ر عه‌بدوڵلا پاشا و په‌ریشانی کات و مه‌حمود پاشا بکاته‌ حوکمداری شاره‌زور.

ره‌زا قولیخان و مه‌حمود پاشا له‌شکر و موهیماتیکی زۆریان کۆکرده‌وه؛ هه‌شت تۆپ و جبه‌خانه‌ و پێویستییان هه‌لگرت و که‌وتنه‌ رێگا.

عه‌بدوڵلا پاشا که‌ ئەوه‌ی زانیه‌وه‌ له‌شکریکی شه‌رکه‌ر و زرنگ و نازای ریکخست و چوو په‌شیمان. به‌هه‌شت تۆپه‌وه‌ پێشوازیکردن، به‌جۆریکی وا چوو که‌ هه‌یج که‌س لینی ئاگادار نه‌بوو، زۆر به‌له‌ز هه‌لمه‌تی بردن و له‌نیو دۆلیکدا که‌لینی گرت هه‌تا گه‌یشتنه‌ پێشی. له‌ ناکاو په‌لاماری له‌شکری والی سنه‌ی دا و به‌گولله‌ و تۆپ و تفه‌نگ ئاوربارانی کردن.

له‌شکری والی باروبنه‌ و جبه‌خانه‌ و گه‌رانه‌یان هه‌موو به‌جیه‌تیت و روویان له‌ هه‌لان کرد. مه‌حمود پاشا و والی و چه‌ند سواریه‌ک به‌چه‌ند فیلێک خۆیان پرگار کرد، ماڵ و ئەسپاب و جبه‌خانه‌ و دیلیکی زۆر که‌وته‌ ده‌ست عه‌بدوڵلا پاشا و به‌شادمانی گه‌راوه‌ سلیمانی.

سالی ۱۲۵۹ ئەحمه‌د پاشای بابان له‌ شوێشی نیوان سووران که‌لینی ده‌ستکه‌وت و خاکی کۆبی و رانیه‌ی خسته‌وه‌ ژێر فه‌رمانی حوکمداریان.

سالی هه‌زار و دووسه‌د و شپه‌ست و شه‌ش ره‌سوول پاشای سووران ته‌مای په‌لاماردانی حاکمی بابانی هه‌بوو. ئەحمه‌د پاشا بۆ پێش به‌فیتنه‌گرتن، پیاوانی زانای ناره‌ لای ره‌سوول پاشا، له‌ دواي گه‌لیک هاتوچوون نیوانیان چاک بوو و بناغه‌ی دۆستی و میه‌ره‌بانیان دامه‌زراند.

هه‌ر له‌وه‌ ساله‌دا زۆری پێ نه‌چوو ئەحمه‌د پاشا هیندیک‌ عوله‌مای بۆ خوازگینی «فاطمه‌خان»ی خوشکی ره‌سوول پاشا ناره‌ رواندز که‌: بیدا به‌حوسپین به‌گی نامۆزای ئەحمه‌د پاشا.

بۆ نیوان گرتدان و خزمایه‌تی، ره‌سوول پاشا خوشکی خۆی دایه‌ حوسپین به‌گ و به‌ده‌ده‌به‌ی شاهانه‌ بووک گوێزایه‌وه‌ و له‌وه‌ دوو توخمه‌ پاکه‌ مسته‌فا زه‌هنی پاشا و حه‌مدی به‌گ دوو گه‌وه‌ری نادیده‌ په‌یدا بوون. حه‌مدی به‌گ له‌ به‌غدا بوو به‌موفه‌تیشی عه‌دلیه‌.

نه حمهد پاشا له بهرته و خزمایه تیه دهستی له خاکی دیره و حهریر بهردا و پیشکده ش بهر سوول پاشای کرد. خزمایه تی و دۆستایه تی نه و دوو بنه مالله گه وره یه گه لیک راگیراوبوو، هه تا سالانی هه زار و دووسه د و هفتا دوو نه حمهد پاشا حوکمداریکی نازاد و سه ربه خوئی کردوو و له گه ل سوړان موته فبق بووه.

له و ساله دا په سوول پاشا که و ته دهست رومیان و چوو به غدا و رواندز و خاکی سوړان پیکوتی رومیان بوو.

نه حمهد پاشا که و ته ترسه ووه و هه میسه له خو کو کور دنه ووه و جبه خانه و سوپا ریک خست خهریک بوو.

سالی هه زار و دووسه د و هفتا و چوار نه جیب پاشای والی به غدا، به نه مری عه بدوله جیدخانی سولتانی عوسمانی، له شکر و موهمیاتی هه لگرت و چوو سه ر خاکی بابان. که رکوک و هه ولیتری گرت و روو به شاری کوئی ریشته.

نه حمهد پاشا به سوپاهی کوردانه ووه گه یسته کوئی و قه لا و شاری قایم کرد و بیست هه زار سواره و پیاده و بیست دانه توپی پیبوو. له هه موولایه که ووه سه نگر و مه ته ریزی دروستکردن.

نه جیب پاشا که نزیک کوئی بوو، له شکری نه حمهد پاشای چاوپیکه ووت له چوون په شیمان بوو. ناله تی فیل و دهسیسه ی به کاربرد که هه میسه به ووه کاربان بو چووبوو سه ر. به بیان نامانی پر له ثایه ت و حه دیس و باس له خه لیفه و دین و شه ربه ت کردنی به نا و کورده کاندایا و کورده ووه و چنه د قاقه زکی بو مه لا و شیخه کانی کوئی و نیو له شکریان نویسی که شه ر له گه ل نه میرو لموئمین جایز نییه و نه وانیسی خه له تاند.

نه و ه ل که سیکی به و ژه ره گرفتاریو بیناشی (بریندار ناغا) ی سردار سوپاهی نه حمهد پاشا بوو. عوله ماکانی کوئیش خه له تاندرابوون. بریندار ناغا هه موو سوپاهی که ی کرده هاوده نگه خوئی که له گه ل سوپاهی خه لیفه دا شه رکردن کوفره. قهراری دا سبه ینی به بهانه ی جیره (معاش) خواستن سه رکیشی بکن و بچنه نیو عه سه کهری رومیان.

سبه ینی زوو بریندار ناغا ده چپته لای عه زیز مه سه رهی بابان و داوای جیره ده کا بو سوپاهی. مه سه رف ده چپته لای نه حمهد پاشا و سه رهوردی تیده گه یینی و پتی ده لی که به به یان نامه ی رومییه کان خه له تاون و بهانه مان پی ده گرن و به چاکی پیش پیگرتن له توندی چاتره. نه حمهد پاشا به توندی و تیژی به رابه ری کرد و نه مری شه ری دا که سوپاهی

ریزبوون و شه پیوری شه ر لیدرا، بریندار ناغا و سه رکرده کان نه مری ته سلیم بوونیان دا. به جاریک شه ش هه زار که س په رینه ووه و ته سلیم بوون.

جگه له نه حمهد پاشا و عه بدوللا پاشا و مه حمود پاشا، له گه ل چند سه رکرده به ک نه بی رزگاربوون، هه ر له ویتوه چوونه نه سه ته مبول و حکوومه تی بابانیس داوی هات و خاکی شاره زوو که و ته ژیر حوکی رومیانه ووه.

نه حمهد پاشاش به گه لیک وه زایفی وه کو والییه تی به سه ری برده و له نه سه ته مبول دانیشته ووه.

شیخ رهزا له دوامینی غه زه لیک مه شه وور به «رؤژی یه کشه مه که مه شه ووره به رؤژی نازار» نه م چند شیعه شی به نه حمهد پاشا هه لگوتوه که له نه سه ته مبول بوو:

نه مه دوو روزه که سه ر گه شته و حه بران ده گه ریم کیم هه یه غه یری وه لی نیعمه تی فه رخنده شیعار به عنی هه م نامی نه بی حه زره تی نه حمهد پاشا فه خری دین کانی که رهم به حری حه یا کوهی و یقار که فی زه ر به خشی که واه نه نه عی دوو و گه و هه ره وه کو به حریکه نه ساحیلی هه بیته و نه که نار ته بی جواد و که ریمی وه کو قانانی ده لیت «زه ر به قه نتار هه می به خشد» و وشتر به قه نتار تاوه کو ده وره بکات و بگه ری چه رخی فه له ک تاوه کو دیت و ده چی بیت و بچی له یل و نه هار به مورادی بگه ری شه مس و قه مه ر چه رخی فه له ک زفه ر و فه تخی قه رین به ختی مه عین تالیعی یار

شیخ رهزا دیسان له قه سیده یه کی فارسی له دواییدا به م چند شیعه مه دحی نه حمهد پاشا ده کات:

بیدار «رضا» هرزه مگو زانکه بدآید
برطبع ولی نعمت فرخنده سیربر
احمد لقب آن حاتم جم جاه که باشد
صد رتبه ز جمشید به اصل و به گوهربر

طهمورس و هوشنگ و کیومرذ و سیامک
جمشید کند فخر برین چار پدر بر
نسبت نتوان کرد بدین جمله‌ی معدود
آباء کرامش که نیاید به‌شمر بر

مه‌کتب و خویندن و علومی عه‌سکهری و فه‌نسی هه‌رب

ئوسوولی میلیله‌تپه‌روه‌ری و نیشتمانه‌خواهی

بنچینه و دانانی فیکری نازادی و رزگار بوون له سلیمانی

ئه‌گه‌رچی له کتیبی «میژووی سلیمانی» که ته‌ئریختیکی دووردریژی شاری سلیمانییه له
رۆژی دامه‌زراندنیه‌وه هه‌تا ئه‌مپۆکه، چلۆنی مه‌کتب و میلیله‌ت هوشیارکردنه‌وه و خزمه‌ت
و هه‌موو سه‌ربه‌ورد و وه‌قاییعانی به‌ته‌واوی تیدا بیژراوه و به‌م نزیکانه‌ش په‌رت ئه‌کریت؛
به‌لام وام ئاره‌زوو کرد خوینده‌واره خو‌شه‌ویسته‌کانی ئه‌م کتیبه‌ ناگادارکه‌م له «په‌راو»
(خزمه‌ت) و هه‌مه‌ت و هه‌میبه‌تی بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی کورد که بو کوردستان عموومی و
بو سلیمانی به‌تابیه‌تی نواندوو یانه.

هه‌رچه‌ند له‌به‌ر چاوان بنه‌ماله‌ی بابان پوچ بووه، به‌لام له سایه‌ی غیره‌تی به‌کو‌شه‌وه‌کان
تۆپتکی و ایان به‌واسیته‌ی مه‌کتب و خویندنه‌وه چاند که بیری میلیله‌تیبی و وه‌ته‌خواهی و
خه‌یالی نازادی له شاگرده‌کانی ئه‌و مه‌کتبه‌هاته‌پوو، له خاکی کوردستاندا له‌نیو هه‌موو
میشکیتکدا نه‌مام کرا و رواندرا.

هه‌روه‌کو له‌پیشدا بیژرا ئه‌حمه‌د پاشا که گه‌یشته ئه‌سته‌مبوول چه‌ند پیاوێکی گه‌وره‌ی
له‌گه‌ڵ چوو؛ یه‌کتیک له‌وانه سلیمان به‌گی قه‌واس بوو.

ئه‌و پیاوه گه‌وره‌یه تیکۆشا که له سلیمانییدا مه‌کتب بکریته‌وه و ئه‌حمه‌د پاشای
بابانیش یارمه‌تی کرد. به‌ته‌قه‌لا و کو‌ششی ئه‌و میلیله‌تپه‌روه‌روه، سالی هه‌زار و دووسه‌د
و هه‌شتا و پینجی هه‌جری له سلیمانی مه‌کتبه‌ی روشدییه‌ی ملکیه به‌چوار «صنف» (ریز)
کراوه. مندالانی کورد چوار سال له مه‌کتبه‌ به‌ئیان خویند؛ له پاشان ئه‌چوونه به‌غدا و دوو
سالیش له مه‌کتبه‌ی ئه‌عدادی به‌غدا ته‌حسیل ئه‌کرا و ئیکمالی سنفی موخه‌ره‌ج ئه‌بوون.
ئه‌وجا ده‌ناردانه مه‌کتبه‌ی ئه‌عدادی عه‌سکه‌ری ئه‌سته‌مبوول، ده‌ست به‌علووم و فه‌ن و
ئوسوولی عه‌سکه‌ری ئه‌کرا و تییدا ده‌کو‌شرا. له‌و مه‌کتبه‌ به‌زابتی سواره و پیاده و تۆپچی

و بیتری ده‌رئه‌چوون و روتبه‌ی گه‌وره‌یان ده‌ست ئه‌که‌وت.

له سایه‌ی ئه‌و مه‌کتبه‌ به‌گه‌لیک پیاوی گه‌وره و ناودار و هه‌میبه‌ته‌ندی کوردان
پینگه‌یاندران. له سالی هه‌زار و سێ سه‌د و یازده‌ی هه‌جری سه‌عید پاشای ره‌ئیس‌ی
شوورای ده‌وله‌ت که کوری سلیمان به‌گی قه‌واس بوو، کو‌شش و غیره‌تی فه‌رموو
مه‌کتبه‌یکی روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری به‌چوار سنف له سلیمانی کراوه. شاگردی ئه‌و مه‌کتبه‌
له پاش چوار سال ده‌رۆیشته به‌غدا و سێ سال ده‌یخویند و له‌سه‌ر ئاره‌زووی یان به‌زابتی
پیاده و یا سواره و یاخود تۆپچی ده‌رئه‌که‌وت.

ئه‌گه‌ر بیویستایه ده‌چوو بو ئه‌سته‌مبوول و ۳ سێ سالی تریش له مه‌کتبه‌دا ده‌یخویند و
به‌ته‌بیب یاخود به‌بیتر ده‌رئه‌چوو.

شاگرده‌کانی کورد هه‌میسه له ئه‌مه‌دا به‌رزتر و له شاگرده‌کانی نه‌کورد چاکتر و
زنگتر بوون و زووتر سه‌رئه‌که‌وتن. ئه‌هالی سلیمانی به‌ده‌ یازده سالیچ چاویان به‌چاکه و
خیری ئه‌و مه‌کتبه‌ که‌وت زۆرچاک تپوه‌چوون بو به‌رزی و پیشکه‌وتنی مه‌کتبه‌.

سالی هه‌زار و سێ سه‌د و بیست و پینج ئه‌هالی سلیمانی بو مه‌کتبه‌ی روشدییه‌ی
عه‌سکه‌ری عالیه و له مه‌کتبه‌ی به‌غدا چاکتر ده‌ستیان به‌موراجه‌عت و ته‌قه‌لا دا.
حکومه‌تی عوسمانی به‌ناچاری ئاره‌زووی میلیله‌تی به‌جیه‌تینا و مه‌دره‌سه‌یه‌کی زۆرچاک
دامه‌زراندرا. ئه‌و مه‌کتبه‌ به‌ شاگردی زۆرچاکی پینگه‌یاندا و به‌شه‌هاده‌تنامه‌ی ئه‌و مه‌کتبه‌،
شاگرد له هه‌موو مه‌کتبه‌ عالیه‌کانی مه‌مالیکی سائیره‌دا قبول ئه‌کرا.

کورده‌کان له سایه‌ی ئه‌و مه‌کتبه‌ به‌چاکانه‌ی سلیمانییه‌وه، زابتی عه‌سکه‌ری چاک و
قوماندانانی ناودار و مودیر و قایمقام و موته‌سه‌ریفانی غه‌ییور و مودیری مال و
موحاسبیان لی پینگه‌یاندران. له خاکی عوسمانیدا زیاترین سه‌رداره گه‌وره‌کانی ئۆردوو
سه‌دری ئه‌عه‌زم و سه‌فیره‌کانی تورک شاگرده کورده‌کانی ئه‌و مه‌کتبه‌ بوون. گه‌لیک
جینگای بلند و زلیان ده‌سه‌ده‌خست؛ چونکه زه‌کاوه‌ت و قابیلیه‌ت پیشی ده‌خستن. زرنگی
و نازاییان گه‌روه‌ی پێ ده‌بردنه‌وه. موهمترین وه‌زایفی حکومه‌تی عوسمانی له‌ژێر
ده‌ستیاندا بوو، کاری زل و گه‌وره‌ی حکومه‌ت به‌شاگرده کورده پینگه‌یشتوو ئه‌و مه‌کتبه‌
جیه‌جی ده‌کرا.

هه‌رچه‌نده حکومه‌تی بابان نابووت و پوچ کراوه، به‌لام به‌عیلم و مه‌عاریف و
ته‌حسیل، کورده‌کان زۆر ئیستفاده‌یان له مه‌کتبه‌ی سلیمانی کرد و ناوی بابانیا

به چاکترین بیر ژبیاندهوه و خاکی شاره زووریان کرده لانکی فنون و زانستی.

فیکری مبللهت و نیشتمانخواهی له و شاگرده پیگه یشتوانه زیندووکراوه که له سلیمانی خویندیان و چوون مه کته به کانی به غدا و نهسته مبولیان دیت و بوونه مه ئموور و گه رانه وه سلیمانی.

ئه مرۆکه ش ئه وانه ی له تورکیا و عیراق و سوریا وه زیفه ی گه وره بیان له ده ستدایه ، ده توانم بلیم ئه غله بی ئه و شاگرده کوردانه ن که مه کته بی سلیمانی پیگه یانده بوون.

به یارمه تی خودا جزمی به که می بهرگی سیپه م ته و او بوو، ده ست به جزمی دووه می بهرگی سیپه م ده که بین که باس له حوکمدارانن سۆران ئه کا.

وینه ی جهنگاوه ریکی کورد
(حه وسه د سال له مه پیتش)

وه رگیراو - مأخذ

- شه ره فنا مه . ته ئریخی کوردان ، بهرگی یهک ، فارسی ، چاپکراو .

- ته ئریخی نادر . بهرگی یهک ، فارسی ، چاپکراو .

- ته ئریخی قاجاریه . بهرگی یهک و دوو ، فارسی ، چاپکراو .

- ته ئریخی نه عیه . بهرگی یهک ، تورکی ، چاپکراو .

- ته ئریخی ابو الفاروق . بهرگی سیپه م و چواره م و پینجه م . تورکی چاپکراو .

- ته ئریخی جهوده ت . بهرگی سیپه م له لایه رده ی ۱۱۸-۱۲۹ .

- داود کتابی (طب) له حاشیه ی ئه و به خه ت و به زبانی تورکی له سالی ۱۱۱۰-۱۲۲۷ به کورتی ته ئریخی وه قایع و مردن و ژبانی حوکمداره کانی بابان نوویسراوه ، له سلیمانی له کتیبخانه ی شیخ ره سوولنی پلا وخۆر وه رگیراوه .

- به یازتیکی خه ت ، به ده ستخه تی ئه حمه ده گی زهنگنه له سالی هه زار و سه د و بیست و سه وه هه تا سالی هه زار و دووسه د و بیست و پینج به کورتی ته ئریخچه به کی بابان که له زه مانی خۆیدا بووه و بیستویه تی ، ئه و به یازه ئیستا له لای خۆمن .

- کۆنه به یازتیکی ده ستخه تی مه لا ئیلیاسی شایه ری سلیمان پاشای یه که می بابان و به یازتیکی ده ستخه تی مه لا مسته فا شایه ری خانک خان پاشای بابان له لای خۆمن ، باسی گه لیک وه قایعیان ئه کات و گه لیک شیعرن تیدان و ئیستیناد به شیعرن نالی و شیخ رهزا و قسه و گوته ی هیندیک زانایان .

میثروی
کورد و نادر شاه

له خاکی ئیرانا

کردهوهی

خپوی زار کرمانجی هوسین حوزنی موکریانی

مزی چاپ بوخواهندی کردهوهیه ههر دانه‌یک به ۵۰ فلسه

رواندز له مه‌زکهی زار کرمانجی دامه‌زرا ۱۹۳۴

پهرتی زار کرمانجی ۱۹

میرۆی

کوردونا در شاه

له خاکی ایرانا

کرده وهی

خیوی زار کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

منی چاپ بوخاوه ندی کرده وه یه

هه ردانه یک به ۵۰ فلسه

رواند ز له مه زرکه ی زار کرمانجی دامه زرا ۱۹۳۴

به رتی زار کرمانجی ۱۹

۱- سه‌رهووردیکی بچووکی نادر شا

بنه‌ماله‌ی نادر شا له خاکی هه‌وشاری موکریدا که نزیک «ساینقه‌لا» یه، پی‌نگه‌یشتوو. له چاخی پادشاهی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌ویدا ئەو بنه‌ماله‌ باریان کرد و چوونه خاکی خوراسان و له «ئه‌بیوهرد» دامه‌زران، که له شیمالی شاری مه‌شه‌ده. له‌وی که‌وتنه‌ نیو خیتلی کوردی «شادی» یه‌وه و چوونه «ده‌ستجورد و دهره‌جەز» دانیشتن.

نادر شا سالی ۱۱۱۰ی رۆژی شه‌مه‌ی ۲۸ی موحه‌ره‌م له قه‌لای ده‌ستجورد و دهره‌جەز له دایک بووه. به‌ناوی باپیرییه‌وه ناونرا «نه‌در قولی». له پچووکییه‌وه هه‌تا ته‌مه‌نی ۱۵ ساله‌گی، گه‌لیک کۆشه‌وه‌ی لی بیندرا که وه‌ک گه‌وران چووپی، له پاش ئەوه رۆژ به‌رۆژ گه‌وره‌یی و سه‌رداری و فه‌رمانه‌روایی لی دیار ده‌کرا و هه‌رچه‌کی بک‌ردبا‌یه روو له به‌رزی و سه‌رکه‌وتن بوو.

میرزا مه‌هدیخان خاوه‌ندی ته‌ئریخی نادری له لاپه‌ره ۱۶ی په‌راوییه‌که‌یا ده‌لیت «له ده‌می جوانبه‌هاری و گولزاری زنده‌گانی و کامه‌رانیدا، بابا عه‌لی به‌گی کۆسه ئه‌حمه‌د لویی هه‌وشاری، هه‌میشه له‌گه‌ل تورکمانان شه‌ر و کوژتاری ده‌کرد. له‌وده‌مه‌دا نادر شا که‌وته ریزه‌ی پیاوانی شه‌رکه‌روه و هه‌ر که‌سیکی خۆشی نه‌ویستبا پووچی ده‌کرده‌وه. له پاشان کچی بابا عه‌لی به‌گی ماره‌ کرد و کوپتیکی له‌و بوو و مرد. کچی دووه‌مینی ماره‌ کرد، دوو کوپتی لی بوو».

نادر شا له سایه‌ی غیره‌ت و کۆششی کورده‌کانی دهره‌جەز و که‌لات و تورکمانی ئەو جینگایانه، به‌سه‌ر گه‌لیک ئیل و خیتلی ئەو خاکه‌دا زال‌بوو؛ له‌وه‌وه هه‌وای کیشوه‌رگیری و بل‌ندبوونی که‌وته میتشکه‌وه.

میرزا مه‌هدی له ته‌ئریخه‌که‌یا ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ی نادر شا به‌مجۆره‌ ده‌نوسیت و ده‌لیت: «چونکه‌ چاویان پینکه‌وت و دیتیان که ساقی چه‌رخ می‌نایی له ساغه‌ری مانگ و رۆژدا خویناوی خه‌م ده‌رژیتیتته نیو جامی ئیرانه‌وه، حه‌ریفی توونگی تورفه‌ی زه‌مانه له‌به‌ر مه‌ستی خۆی کاسه‌ی له‌سه‌ری حه‌ریفاندا ده‌شکاند، جه‌رده و ریتگی فیتنه‌خوازی ده‌هر، ده‌ستی ته‌تاولی دریتژ کردبوو و ریتگی ئاسووده‌گی له دوور و نزیکان به‌ستبوو، ئەوه‌ش له هیممه‌ت و غیره‌تی نادر شا نه‌ده‌وه‌شاوه.

به‌ئیلها‌می خودای بی‌نیاز و به‌ربه‌ری به‌خت و چاره‌ی فه‌رخونده‌یی و به‌یارمه‌تی و عه‌زم بل‌ندی و هیممه‌تی ئه‌رجومه‌ندی ته‌وایفی ئه‌ک‌راد و دانیشستووی دهره‌جەز و که‌لات، ئەو خاکانه‌ی هیتایه ژێرده‌ست و له‌گه‌ل خۆبا رامیک‌کردن».

پیشداستی

له‌به‌ر ئەوه که سه‌ره‌وووردی نادر شا و پشتیوانی کورد له ته‌کیا و کرده‌وه و ئەندیشه‌ی ئەو له‌ته‌ک کورد و په‌وشت و ده‌ستووری کورد گو‌تیزینه‌وه‌ی له‌م جیگا بۆ ئەو جیگا و هیتان و بردن و بزاونتیان له ولاتی خۆیان بۆ خاکی بیانی، له‌گه‌لیک که‌س نادیار و له‌به‌رچاویان داپۆشراو و بزبووه، میژوونوسیکی چاپلوس و قسه‌ ریتکخه‌ری وه‌ک میرزا مه‌هدی - که ته‌ئریخی نادری نویسیوه‌ته‌وه - له‌به‌ر نیواخنی و پییدا هه‌لگوتن و قسه‌ ریتکخه‌ستان، راستیه‌که‌ی گوم و سه‌رگوزه‌شته‌کانی به‌په‌رده‌ی رپایی داپۆشبووه، ژیان و کرده‌وه‌کانی نادر و کۆمه‌گیده‌ره‌کان نادیار ماونه‌وه. جا بۆی تیکۆشام ئەم په‌راوییه‌ پچووکه‌ی میژووی کورد و نادر شا بخره‌وه روو.

بۆ وه‌ده‌ستخستنی میژووی راسته‌قینه‌که‌ی، جل‌دی دووه‌می سه‌رجان مال‌کوم ئینگلیزی و ساکیسی ئینگلیزی و شه‌هنه‌ی نادری و ته‌ئریخی نادر و «ناسخ التواریخ» ی فارسی و ته‌ئریخی جه‌وده‌ت و «ابو الفاروق» ی تورکی و ئاساری دیکه‌م ته‌ماشاکردن و ناچاربووم له هه‌موولایه‌ک بۆ وه‌ده‌ستخستنی راستیه‌که‌ی ته‌قه‌لا بده‌م.

به‌هیممه‌ت و غیره‌تی براده‌ره خۆشه‌ویسته‌کانم گه‌یشتمه دل‌خواز و ئەم په‌راوییه‌م نویسیوه‌وه و هیتانه روو تاکو هه‌وه‌سدار و خاوه‌ند ئاره‌زووه‌کانی کورد که خۆشبیان له میژوو خۆیندنه‌وه دپت، ئاگادار بک‌رتین له‌وه‌ی که: کورد بۆ نادر شا چۆن ببوون به‌پشتویه‌نا و ئەویش به‌چ جو‌رتیک پاداشی دانه‌وه. ئەم چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌م به‌ناوی «کورد و نادر شا» وه چاپ کرد.

پیشکه‌ش به‌زانا و تینگه‌یشتوو و میژووناسی خاوه‌ند هیممه‌ت و هونه‌رمه‌ند و گه‌وره‌ی کورده‌کان ده‌که‌م. ئومید وایه به‌خۆیندنه‌وه‌ی دل‌خۆش و به‌لیتوردبوونه‌وه‌ی شادمان و به‌هه‌وه‌سیکی جوانه‌وه په‌سندی بفره‌رموون و چاو له عه‌یب و که‌چی و خوار و خیتچی بپۆشن.

س. ح. حوزنی موکرانی

میرزا مه‌هدی زۆر درێژ له‌وانه‌ دو‌او‌ه و ده‌لێت: دوو تایفه‌ بوونه‌ مایه‌ی گه‌وره‌بوونی نادر شا، یه‌که‌میان کورده‌کانی ده‌ره‌جز و ئه‌ببوه‌رد، که‌ گه‌وره‌ترینی عه‌شایری خوراسان؛ دووهم هه‌وشاری.

٢- کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و شاه‌ته‌هماسبی سه‌فه‌وی و

مه‌مه‌د هوسین به‌گی کوری سام به‌گ

مه‌لیک مه‌حموود هاواری له‌ کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌ک کرد که‌ بۆ به‌رابه‌ری نادر شا یارمه‌تی بکه‌ن. کورده‌کان له‌ول‌او‌ه‌ گوتیان ئێمه‌ گوشه‌گیرین و تێکه‌ڵ به‌شه‌روشه‌رو نایین.

مه‌لیک مه‌حموود له‌ ره‌شیدی و نازایی ئه‌و کوردانه‌ی که‌ له‌ قه‌لا و شاخ و کێوه‌کانی خوراسانا بوون، گه‌لیک ده‌ترسا؛ له‌ خو‌شیرا نه‌ده‌دی که‌ ب‌رواته‌ سه‌ریان. به‌لام ٦٠٠٠ شه‌ش هه‌زار پیاوانی شه‌رکه‌ری هه‌لگرت و له‌ پێگای «را‌ده‌گان» هوه‌ روو به‌خه‌بوشان چوو. کورده‌کان پیاویکی ئیلچییان نارده‌ لای و پێیان گوت که‌ بزووتنه‌وه‌یه‌کی وا ده‌بێته‌ مایه‌ی سه‌رکێشی و دل‌گیری کورده‌کان و شه‌ر و کوژتار و خو‌تێرێژی په‌یدا ده‌بێ و شو‌رش و تێکه‌چووین ده‌که‌وێته‌ نیوانی. و‌اچاکه‌ به‌ی شه‌ر بگه‌رێته‌وه‌.

مه‌لیک مه‌حموود نارداوه‌که‌ی کورده‌کانی گرت و گو‌ی و که‌پووی بری و بۆ کورده‌کانی نارده‌وه‌. ئه‌و ئێشه‌ی مه‌لیک مه‌حموود بوو به‌مایه‌ و هه‌وینی شه‌ر و کوژتار له‌ خاکی خوراسانا.

هه‌موو کوردی ئه‌و خاکه‌ جه‌میان و کو‌بوونه‌وه‌ و هه‌رچی‌کی پێویستی شه‌روبوو رێکیان خست و ئاماده‌ی جه‌نگ و کوژتار بوون و هه‌لمه‌تیان برده‌ سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود. له‌ پاش گه‌لیک خو‌تێرێژی و کوژتار، مه‌لیک مه‌حموود سه‌رکه‌وت و کورده‌کان روو به‌چیا و کێوه‌ به‌رزه‌کانی خاکی خو‌بان هه‌لاتن.

مه‌لیک مه‌حموود به‌ی ئه‌زه‌ت شاری خه‌بوشانی گرت و بۆچوونه‌ سه‌ر قه‌لا و ئاوابیه‌کانی ده‌ره‌وه‌ش ئاماده‌یی کرد. به‌هه‌وای ئه‌وه‌ که‌ هه‌موو کوردی ئه‌و خاکه‌ بگه‌ریت و بیاننێرێته‌ «مه‌شه‌د». له‌ شکری هه‌لگرت و چووه‌ سه‌ر قه‌لای «زێران» که‌ دوو فرسه‌نگ له‌ خه‌بوشان دووره‌. به‌رقه‌وه‌ ده‌وره‌ی دا و وه‌ته‌نگی هێنا.

کورده‌کان داوای کو‌مه‌گیان له‌ نادر شا کرد. له‌ول‌او‌ه‌ نادر شا گه‌یشته‌ پێش و له‌ بار و جه‌به‌خانه‌ی مه‌لیک مه‌حموودی دا و هه‌مووی تالان کرد و گه‌لیکی لێ کوژتن. کورده‌کانی

زێران له‌ قه‌لا ده‌رکه‌وتن و هه‌لمه‌تیان برده‌ سه‌ر له‌شکری مه‌لیک مه‌حموود و ته‌نگیان پێهه‌لچنی و له‌ جیگای خو‌ی هه‌لقه‌ندرا. زۆر به‌شپه‌رزه‌یی له‌ سه‌نگه‌رێکی زۆر دوور له‌ مه‌یدانی شه‌ر خۆی گه‌ته‌وه‌ و که‌وته‌ سوپه‌ره‌وه‌ و مه‌ته‌رێزی گرت. له‌وده‌مه‌شا نادر شا گه‌یشته‌ پێش، ئه‌و روژه‌ هه‌تا ئێواره‌ کورد و نادر شا کوژتاریان له‌ مه‌لیک مه‌حموود کرد. که‌ شه‌و به‌سه‌رداهات مه‌لیک مه‌حموود گرانه‌بار و جه‌به‌خانه‌ و خپه‌وت و خه‌رگای به‌جێهێشت و به‌چه‌ند که‌سیکی له‌ ده‌ستیا مابوو، له‌ تاریکی شه‌وا گرێبانی له‌ مردن پرگار کرد.

له‌ول‌او‌ه‌ مه‌مه‌د هوسینخانی چه‌مشکه‌زه‌ک لینیکی دایه‌ سه‌ر سه‌عید سو‌لتانی تورکمان و شکاندی و گه‌لیک تالانی لێگرت و سه‌عید سو‌لتان هه‌لات و په‌نای بۆ نادر شا برد.

له‌وده‌مه‌دا ره‌زا قولیخان ناو سه‌ردار سوپاهێکی له‌ لایه‌ن شا ته‌هماسبی سه‌فه‌وییه‌وه‌ نارداوه‌ خه‌بوشان. شا ته‌هماسب که‌ گه‌یشته‌ خاکی خوراسان، تێگه‌یشتبوو که‌ کورده‌کان له‌ ته‌ک نادرا تێکه‌ڵن و یارمه‌تی ده‌که‌ن. ره‌زا قولیخانی نارده‌ کن کورده‌کان که‌ له‌وه‌ ده‌ست به‌رده‌ن و له‌گه‌ڵ شا ته‌هماسبدا رێکه‌که‌ون.

ره‌زا قولیخان که‌ گه‌یشته‌ خه‌بوشان قسه‌کانی شای به‌گه‌وره‌کانی کورد گوت و چاو‌روای ده‌ست پێکردن. «شاو‌یردی به‌گ» ی کوردی شه‌خ‌وان که‌وته‌ ئه‌ندیشه‌ی ئه‌وه‌وه‌ و دل‌ی نه‌رم بوو که‌ له‌گه‌ڵ شا رێکه‌که‌وێت. له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قاقه‌زێکی بۆ نادر شا ناردا که‌ ده‌ست له‌ ده‌وره‌دانی مه‌شه‌د به‌ردات؛ چونکه‌ له‌وده‌مه‌ی که‌ مه‌لیک مه‌حموود له‌ ده‌ست کوردا شکا و هه‌لات و روو به‌مه‌شه‌د رو‌یی، کورد و نادر شا ده‌ستیان لێ به‌رنه‌دا و هه‌تا بردیان له‌ مه‌شه‌دیان په‌ستاوت و له‌نیو شارا وه‌ته‌نگیان هێنا.

نادر شا که‌ ئه‌و نو‌بسه‌راوه‌ی پێگه‌یشت ده‌ستی له‌ شه‌ر به‌ردا و کشاوه‌ و چاو‌ه‌نو‌ری کرد. له‌ول‌او‌ه‌ ره‌زا قولیخان له‌شکرێکی له‌ کورده‌کان کو‌کرده‌وه‌ و له‌گه‌ڵ گه‌وره‌کانی کوردا روو به‌مه‌شه‌د له‌ خه‌بوشان ده‌رکه‌وت که‌ گه‌یشتنه‌ پێش، خه‌لکی مه‌شه‌د ده‌روازه‌ی شاریان بۆ کرده‌وه‌ که‌ ب‌رواته‌ نیو شاره‌وه‌.

مه‌لیک مه‌حموود زۆرچاک ره‌زا قولیخانی ده‌ناسی و له‌ ره‌هوشتی ئاگاداربوو. به‌ده‌سته‌ له‌شکرێکه‌وه‌ له‌ مه‌شه‌د به‌ده‌رکه‌وت و له‌ که‌لێنا دانێشت، هه‌رکه‌ ره‌زا نزیک بووه‌وه‌ مه‌لیک مه‌حموود خۆی گه‌یاندوه‌ نیو شار و گه‌ته‌وه‌ و تێیدا دانێشته‌وه‌.

نادر شاش له‌نیو فرسه‌نگی شاری، له‌شکره‌زی کردبوو. له‌ کرده‌وه‌ی خه‌لک و مه‌لیک

مه‌حموود و ره‌زا وردبووه‌وه، گۆشه‌گیر دانیش‌ت و له رِقان دهنگی نه‌کرد. که له دوامینی ئیش تیتگه‌یشت روو به‌ئه‌بیوه‌رد جله‌وی سووراند و گه‌راوه. ره‌زا قولی خان که له شه‌رکردن بیده‌ست و ته‌وانای به‌رامبه‌ری نه‌بوو، به‌ر به‌خه‌بوشان رو‌یشته‌وه.

ره‌زا قولی خان ۳ مانگ له خه‌بوشان دانیش‌ت و له گه‌ل له‌شکر کۆکردنه‌وه خه‌ریک بوو. له پاشان دیسان هه‌وای که‌وته سه‌ر که برواته سه‌ر مه‌شه‌د. کورده‌کانی هه‌لگرت و که‌وته ریگا. مه‌لیک مه‌حموود بۆی دهرکه‌وت و به‌شه‌ر و کورژتار شکاندی و به‌شپه‌زه‌یی روو به‌خه‌بوشان رفاندی.

سمه‌لیک مه‌حموود به‌و سه‌رکه‌وته هه‌وای لێ په‌یدا بوو، گرتنی خاکی دیکه‌ی که‌وته که‌له‌وه. مه‌لیک ئیسحاقی برازای خۆی نارده سه‌ر کورده‌کانی به‌یات و بۆ خۆشی گرتنی (نیشاپور)ی خسته‌پیش.

کورده‌کانی نیشاپور داوای یارمه‌تییان له کورده‌کانی که‌لات کرد. ئه‌وانیش له کوردی ئه‌بیوه‌ردو دهره‌جز و خه‌بوشان، کۆمه‌له‌یه‌کی چاکیان کۆکردنه‌وه و به‌له‌ز لینگیان دا سه‌ر مه‌لیک ئیسحاق و به‌که‌م شه‌رێک گه‌لێکیان لێ کورژت و په‌رشویلاویان کرد.

مه‌لیک ئیسحاق که له ده‌ست کورده‌کانا وه‌ته‌نگه‌یترا و هه‌لات چوو نیتو باخیکه‌وه که ده‌وری دیوار بوو. له‌ویدا خۆی قایم کرد. کورده‌کان ده‌وره‌یان گرت.

ئهو سه‌ره‌به‌رده که به‌مه‌لیک مه‌حموود راگه‌یاندرای، به‌له‌ز له مه‌شه‌د دهرکه‌وت که بگاته برازای. کورده‌کان و نادر شا چوون پیشیان پتگرت. له‌شکری کورد و مه‌لیک مه‌حموود شیری خوتنێرێکیان تیکنا و ته‌نگه‌یان به‌مه‌لیک مه‌حموود هه‌لچنی و سووراندیان، به‌لام له‌و شه‌رده‌دا کورد زۆریان لێ کورژان و بریندارکران و ئیبراهیم خانی برای نادر شاش بریندار بوو. کورد له‌به‌ر بیتاکی و ره‌شیدی و هه‌لمه‌ت‌بردن ده‌کورژان. هه‌وای تالانکردن و گه‌رانه‌وه. کوردی له دوامینا بلاوکرد.

میرزا مه‌هدی له ته‌ئریخه‌که‌یا له لاپه‌ره ۲۷ ده‌لیت: «چونکه کورده‌کان سه‌رکرده‌یه‌کی کامل رایان نه‌بوو، به‌تالان و ئه‌سپابیتی که‌وتبووه ده‌ستیان، سه‌ربه‌خۆ ریگای جیگای خۆیان گرت به‌پیش و رو‌یشتن».

مه‌لیک مه‌حموود له‌وه که‌لینی ده‌ست‌خست و سه‌رکه‌وت و چوو سه‌ر نیشاپور و ده‌وری دا. خه‌لکه‌که به‌مامله‌ت شاریان به‌ده‌سته‌وه‌دا، فه‌تح عه‌لیخانی به‌یات له لایه‌ن مه‌لیک مه‌حموود هه‌ کرا به‌حاکمی نیشاپور؛ هه‌روه‌کو له‌وه پیشیش هه‌ر حاکم بوو. له

دوای دامه‌زراندنه‌وه‌ی ئهو خاکه مه‌لیک مه‌حموود گه‌راپه‌وه مه‌شه‌د. له ریگادا له‌گه‌ل نادر شا به‌شه‌ر هات.

مه‌لیک ئیسحاق له دوای سه‌رکه‌وتنی مامی، به‌له‌شکره‌وه چوو سه‌ر خاکی «بوقمیج». خه‌لکه‌که‌ی هاواریان له نادر شا کرد و ئه‌ویش له‌گه‌ل ده‌سته له‌شکرێکی کورد، چوو سه‌ر مه‌لیک ئیسحاق.

مه‌لیک مه‌حموود که له‌وه ئاگادار بوو، چوو پیشی به‌نادر شا گرت و له دوای شه‌ر و کورژتار دووسه‌د که‌سی کورد له له‌شکری نادر شا کورژا و هی ماوی هه‌لاتن. نادر شا به‌دوو پیابوه‌وه له مه‌یدانی مه‌رگ خۆی له ده‌ست مه‌لیک مه‌حموود رزگارکرد و روو به‌که‌لات هه‌لات. مه‌لیک مه‌حموود به‌وه دل‌په‌ق و هه‌وادار بوو، روو به‌خه‌بوشان ئاژووتی و به‌زۆر خه‌بوسانی گرت.

له هه‌موو لایه‌که‌وه کورد کۆبوونه‌وه و نادر شایان پیش خۆیان دا و چوونه سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود و له خه‌بوشانیان ده‌رپه‌راند و شکاندیان. له‌و شو‌رش و کورژاره‌دا شا ته‌هماسب له هیچی نه‌بوو مه‌مه‌دخانی تورکمانی کرده سه‌رداری خوراسان و نارديه پیشه‌وه. فه‌تح عه‌لیخانی به‌یات له‌گه‌ل مه‌لیک مه‌حموود دل‌گیر بوو و له‌ژێر فه‌رمانی دهرکه‌وت؛ ئه‌ویش چوو سه‌ری و کورژتی و مه‌لیک ئیسحاقی کرده حاکم و ئومووری بۆ دامه‌زراند.

نادر شا ده‌سته له‌شکرێکی ریکه‌ه‌وتووی هه‌لگرت و چوو سه‌ر مه‌شه‌د. «پیر مه‌مه‌د» ناو که له لایه‌ن مه‌لیک مه‌حموود هه‌ کرابوو به‌حاکم به‌له‌شکره‌وه بۆ نادر شا دهرکه‌وت. له دوای کورژتار و خوتنێرێکی قورس پیر مه‌مه‌د ته‌نگه‌تاو کرا و شکاندرا و روو به‌مه‌شه‌د ئاژووترا. نادر شا به‌و هه‌تزه‌ی که هه‌یبوو روو به‌مه‌شه‌د چوو. مه‌لیک مه‌حموود له «کوهی سه‌نگین» پیشی پتگرت و له‌ولاوه مه‌لیک ئیسحاقیش له نیشاپور هه‌و چوو کۆمه‌گی مامی. نادر شا به‌له‌شکرێکی خوتنێرێکی کورده‌وه لینگیدا به سه‌ریان، مه‌لیک مه‌حموودیان تیکه‌وه‌پتچا و شکاندیان و توپ و جه‌به‌خانه و هه‌موو خه‌رگا و بار و بارخانه‌ی که‌وته ده‌ست کورده‌کان.

مه‌لیک مه‌حموود به‌شپه‌زه‌یی هه‌لات و چوو نیتو که‌لاوه. مه‌لیک مه‌حموود شو‌رشێکی خستبووه نیتو تورکمانی ئهو خاکه‌وه و هه‌موو بیتار ببوون، ناردی داوای کۆمه‌گی لێکردن. نادر شا که له‌وه ئاگادار بوو، چوو سه‌ر تورکمانه‌کانی «نه‌ساو» و هه‌مووی سه‌ر نه‌رم کردن و له‌شکرێکی لێگرتن و گه‌راپه‌وه سه‌ر مه‌لیک مه‌حموود و که‌لای مه‌شه‌دی ده‌وره‌دا.

مه‌لیک مه‌حموود بۆی دهرکه‌وت، نادر شا به‌فیتل هه‌لات له شار دوورکه‌وته‌وه، له‌پرتکا بۆی گه‌راوه و مه‌لیک مه‌حموودی شکاند و کوژتاری لێ کرد و هه‌تا له شاری مه‌شه‌ه‌دی په‌ستاوته‌وه و رفاندی.

۳- کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک و شاه ته‌هماسبی سه‌فه‌وی

شاه ته‌هماسب له ئاوربایگانه‌وه روو به‌خوراسان له‌شکری نازوووت. مه‌لیک مه‌حموود بۆ کاری سه‌لته‌نه‌ت بێتک جێکردن، چوو په‌پیشی و له مه‌شه‌هد دهرکه‌وت؛ هه‌تا «ئه‌سه‌فه‌راین» به‌رکێف کووت رویشته.

له‌وده‌مه‌دا شاه ته‌هماسب له (به‌ستام) دا به‌زیبوو، که له‌وه ئاگادار بوو، به‌له‌ز فه‌تعه‌لی خانی قاجار که سه‌په‌هدار بوو، ناردیه ناو کورده‌کانی جه‌مشکه‌زه‌ک که کوومه‌گی بکه‌ن. کوردی دلپاک که هه‌ر که‌سه‌یک په‌نایان بۆ بیا پشتیوانی ده‌که‌ن و یارمه‌تی که‌وتوو و بێ ده‌ستیان له‌کن سه‌رفرازی و پیاوه‌تیییه، له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌موو کورد کوپوونه‌وه.

نه‌جعه‌لی به‌گی کوردی شادی، جه‌عه‌فه‌ر قولی به‌گی کوردی شادی، شاویردی به‌گی کوردی شیخوان، محه‌مه‌د حوسین به‌گی کوردی سام به‌گی چه‌مشکه‌زه‌ک و گه‌وره و سه‌ره‌ات و کاربه‌ده‌سته‌کانی کوردی زه‌عه‌فران و قه‌ره‌چور، کوومه‌له‌یان به‌ست؛ به‌له‌شکه‌روه چوونه کوومه‌گی شا ته‌هماسب. مه‌لیک مه‌حموود که له‌وه ئاگادار بوو، به‌ناچار رووبه مه‌شه‌هد گه‌راوه.

کورده‌کان به‌که‌یف و خو‌شی و نه‌وازش، پادشاهی گه‌رۆک و حوکمداری بێ جێ و پێ و سو‌لتان بێ ته‌خت و تاج و بێ پایته‌خت و بێ سوپاه و بێ هه‌یزی سه‌فه‌ووبیان برده خه‌بوشان، ده‌ست به‌سه‌ینه له‌پیشی راوه‌ستان و که‌مه‌ری خزمه‌تبان بۆ گرتدا.

فه‌تخ عه‌لیخانی قاجار که وردبۆوه رۆژ به‌رۆژ کورد له‌ده‌روپه‌شتی شا ته‌هماسب کووده‌بنه‌وه، زۆری لێ گران ده‌هات و بۆ به‌ره‌ی کاری خو‌ی ئه‌وه‌ی به‌چاکه به‌راورد نه‌ده‌کرده‌وه و دوامینی بۆ خو‌ی به‌پیس ده‌زانی که‌وته ئه‌ندیشه و ده‌سیسه‌وه که به‌فیتل و خراپی نیوانی کورده‌کان و شاه ته‌هماسب تێکدات و کورده‌کان له‌به‌ریه‌ک بلاوکاته‌وه؛ تووی نه‌یاری و درکی دوژمنایه‌تییان بخاته نیوانه‌وه تاکو هه‌ریه‌ک بۆ لایه‌ک بلاوه‌یان تێکه‌یت و ئه‌وه‌ی له‌ دلێ خو‌یدایه، به‌جێ بێتیت و له‌ ئیش و کاری حوکمرانییدا ده‌ستدریژ بێت. ئه‌ویش له‌به‌رئه‌وه بوو که پیاوی وریا و ئیشگوزار و نازا له‌نیو کورده‌کانا هه‌بوو، ده‌ترسا که په‌شته‌ی کار له‌ ده‌ست فه‌تخ عه‌لیخان دهرخریت.

فه‌تخ عه‌لیخان بۆ گه‌یشتنه ئاره‌زووی خو‌ی که بلاوی کورد بێت ئه‌م شو‌رشه‌ی به‌رپا کرد: نه‌جه‌ف عه‌لی به‌گی کوردی شادی که سه‌رداریکی ناوداری کوردان بوو کردیه مه‌ئموور که له‌شکرێکی گرانی کورد هه‌لگریت و پرواته سه‌ر مه‌شه‌هد و بېگریت و ئومووری تێدا دامه‌زرینیت؛ هه‌تا شاه ته‌هماسب ده‌گاته په‌یشه‌وه.

ئه‌وه‌ش له تێگه‌یشتن و زانین دوور بوو که پیاویکی نازای وه‌کو مه‌لیک مه‌حموود به‌هه‌موو جه‌به‌خانه و له‌شکره‌وه له مه‌شه‌هد بێت و نه‌جه‌ف عه‌لیخان پروات بېگریت و پیاویکی وا گه‌وره بشکیتیت. له‌وه‌دا مه‌به‌سی فه‌تخ عه‌لیخان ئه‌وه‌بوو که رقی شا ته‌هماسب هه‌ستینی و نه‌جه‌ف عه‌لی به‌گ ره‌خه‌دار کات، ئه‌وه‌ی بۆ کرده به‌هانه.

نه‌جه‌ف عه‌لی به‌گ سه‌ری ئیعتزازی به‌رداوه و گوتی: ئه‌وه کارێک نییه له‌ ده‌ست من بێت، چونکه دوژمنی نیو قه‌لا له‌ ئیمه به‌هه‌یتره.

شا ته‌هماسب له فروفیلی فه‌تخ عه‌لیخان ئاگادار ببوو که مه‌به‌سی تێکدانی ئه‌و هه‌یزه‌یه، به‌لام له دوامینا ده‌سیسه‌ی فه‌تخ عه‌لیخان کاربگر بوو، شاه ته‌هماسبی فریو دا و بۆ گه‌یشتنه دلخوازی خو‌ی که تێکدانی ئه‌و هه‌یزه و ته‌فروتوونای کورده‌کان بوو، نه‌جه‌ف عه‌لی به‌گیان به‌خاین دانا و شای گه‌رۆک ئه‌و پیاوه گه‌وره کورده‌ی کوژت.

میرزا مه‌هدی له ته‌ریخی نادر لاپه‌ره ۳۳یدا به‌مجۆره ئاشکرای کردوو و ده‌لێت: «نه‌جه‌ف عه‌لی به‌گی شادی که سه‌ری ئیعتزازی هه‌ینا په‌یش، شاه ته‌هماسب به‌تیغی ته‌دبیری فه‌تخ عه‌لیخان له‌ گه‌رده‌نی دا».

کورده‌کان به‌وه که‌وته شو‌رش و پشیویه‌وه و هه‌موو کوپوونه‌وه و دیوانیان گرت و قه‌راریان دا و به‌کوومه‌له‌ رۆیین دیوانیان کونکرد و رۆیین سه‌ر «یام ته‌په» که فرسه‌نگێک له‌ خه‌بوشان دووره جه‌میان و چهند که‌سه‌کیان نارده کن نه‌در قولی (نادر شا) که پرواته نیویان. به‌وه هه‌موو کوردی خوراسان و له‌شکری ئوستراباد په‌شێو بوو و ده‌ستیان به‌تالان و کوژتاری ده‌سته و دا به‌ره‌ی شاه ته‌هماسب کرد.

نادر شا له «میاب» بوو که گه‌وره‌کانی کوردی گه‌یشتی و هه‌ردوولا پێکه‌وه گرتی به‌که‌تییان به‌ست، نادر و کورده‌کان بۆ یه‌که‌تریان سوپه‌ندخوارد و په‌یمانان به‌ست و کچی سام به‌گی سه‌ردار و وه‌کیلی هه‌موو کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌کیان بۆ نادر شا نامزه‌د کرد و بوو به‌ده‌زگیرانی. دووباره ده‌ستی دۆستی و خزمایه‌تییان دا به‌یه‌ک و گووشیان.

له‌ دوا‌ی ئه‌وه نادر شا و چهند که‌سه‌یک سواربوون و که‌وته رێگا و وه‌لامیان دا

به محمه مد حوسین به گی کوری سام به گ و به شاپوردی به گی شیتخوان که دست له شورش و کوژتار به ردهن هتا نادر شا ده گاتی. «موعیرولمه مالیک» ی نارد کن شا ته هماسب و فه تح علیخان که پیتیان بلتیت نهو جوژه بزوتنه وهیه شایسته ی شانی نهوان نییه و له ودهم و چاخه دا چتیککی وینه چوو دهیکهن؛ وچاکه خوژاگرن و که لپن له دست نه دن هتا کو نادر شا و کورده کان ده چنه لایان.

نه گه رچی فه تح علیخان نهو شورش و تیکدانه ی بو پایه داری و دامه زرانندی تاره زوو و دلخوازی خو ی به ریا کرد، به لام بهر تاوه ژوو روویدا و به راییه ک بو بو نادر شای کرد و خو ی تیدا چواند، ههروه کو دیتته گوتن و لیتی دهو پین.

که وه لامیان بو ناردن، سبهینه کورده کان و نادر شا پیکه وه روو به خه بوشان که وتنه ریتگا و رو پینه نیو شاروه و چاویان به شا ته هماسب که وت و تیتیان گه یاند و ریککه وتن و تاوری شورش کوژاندرایه وه.

محمه مد حوسین به گ کوری سام به گ کرا به حاکمی خه بوشان و ناویان نا محمه مد حوسین خان. به و جوژه کاروبار رووی له چاککی کرد.

سالی ۱۱۳۵ و ۲۲ مانگی موحه ردهم له خه بوشان ده ست به دامه زرانندی حکومه تی سه فه وی کرا. نادر شایان ناونا ته هماسب قوی. بو رو پینه سه ره مه شهه د له شکر کوژرایه وه، چونکه نهوه به تاره زوو کورده کان بو، هه موویان بو ته هماسب بوونه سوپا و به چه ک و مائی خو یانه وه چوو نه سه ره مه لیک مه حمودی سیستانی و ده وره ی مه شهه دیان دا و مه لیک مه حمودیان ته نگه تاو کرد و له هه موو لاییکه وه تیتی روو هاتن.

فه تح علیخان قاجار له و پیکه تی و ده ست پیکه رتنه ی کورد و شا ته هماسب و نادر شا دلگیر بو، مه دیدانی فروفیلی پی ته نگ ببوو و به به هانه ی چوو نه به ستام و له شکر کوژرده وه و هیز وه ده ست خستن ته مای ده رجوونی هه بوو. به لام کورده کان له ماکیان ههستی تو له که ریشه گیر و چه سپاوه، نهو که لپنه یان له ده ست نه دا و به له زیان کرد و داو و ته له به کی وایان دامه زرانند که فه تح علیخان و نهو قاجارانه ی که له ته کیا بوون، گیران و خرانه بن زنجیر و پاله هه ن و فه رنقه وه. کورده کان به په نهانی فه تح علیخانیان کوژت و که لله سه ریان برده به رده می شاه ته هماسب.

له پاش نهوه هه موو نومووری حکومه ت و له شکر و سوپاداری و په عیه ت خرایه ژیر چاوه دیری نادر شاه، که لب عه لی به گی کوری بابا عه لی به گ بو به «ئیشیک ئاقاسی

دیوانی». شاپوردی به گی شیتخوان کرا به حاکمی سه بزوار و «تفه نگچی باشی». له دوا ی نهوه به زوری بازووی کورده کان شاری مه شهه د گیرا و مه لیک مه حمود ناچار بوو په نا بو مه رقه دی تیمام رها بیا. که مه لیک مه حمود چوو سه ره مه رقه د و په نای برد و له حو جره به کدا گو شه گیر دانیش ت، هه موو پیتوستی حو کمداری و فه رمانر ه وایی که وته ده ست کورده کان و له دوا ییدا نهوانیش نهو ده ست ریش تان و به رزبوونه وه یان دا به نادر شا و کردیانه گه وره و سه ردار ی خو یان. نادر شا له پاش نهوه ناردی مال و منداله که ی له نه بیوه رده وه برده مه شهه د و له وی باغ ه ی دامه زرانند و شازاده رها قوی میسرزای کوری خو ی کرده فه رمانر ه وای «سه رحه دات».

که شاری مه شهه د گیرا و دامه زراندر، شا ته هماسبیش چوو خه بوشان و داوای نهو کچه ی کرد که درابوو به نادر شا و ده زگیرانی بوو. کورده کان که وتنه نه ندیش ه و فیکری نهوه وه تاوری شورش هه لئانیستته وه. له وده مه شدا، که نادر شا مال و مندالی برده مه شهه د، قاقه زیکیشی نویسی که ده زگیرانی خو ی ده گو پیتته وه. کورده کان بو نه وه ی پیتش به و فیتنه یه بگیری ت نهوه یان به نهانی به خیتو کرد و ناردنی کچه که یان بو خسته پاشان. بو نهو ته دبیره هه موو گه وره و ناوداره کانی کورد له خه بوشان گردبوونه وه و شاپوردی به گی شیتخوانیان خواسته خه بوشان که پیتش به و کاره بگرن.

له وده مه دا نادر شا قاقه زیککی بو محمه مد حوسینخانی کوردی چه مشکه زه ک نویسی که نهو کاره به تیغ نه بی ناپر مه وه. نادر شا له دوا ی نهو قاقه زه به له شکره وه له مه شهه د ده رکه وت و روو به خه بوشان ناژوتی.

محمه مد حوسینخان ناچار قاقه زه که ی نادر شای نیشان به ته هماسب دا. نهویش له شهوا هه موو چه ک و پیتوستی و له شکر و خه زینه ی به جیه پیتش و به په نهانی ته نها سواره خو ی گه یانده خه بوشان و په نای بو کورده کان برد و هاواری کرد که نادر شا ده یکوژت، کورده کان به خیتی کهن و له شه ری نادر شای بیارتین.

نادر شا سبهینه گه یشته له شکر به زی ته هماسب و له هه لاتتی ناگادار بوو، هه موو مال و گه نجینه و پیتوستی ته هماسبی بارکرد و ناردیه وه خه بوشان و هی مابووه وه باری کرد و بردی و گه راوه مه شهه د و دووباره روو به خه بوشان چوو و له «یوسف اوه» ناو جیتگیاه ک له روژتاوای خه بوشان دابه زی و ریتگیای هاتوچوونی له کورده کان گرتدا.

شا ته هماسب قاقه زی به هه موو لایه کدا بلاو کرده وه و هاواری له خه لکه که کرد و نادر

شای به‌خاینی خۆی دانا و داوای کۆمه‌گی کرد و بۆ کورده‌کانی ده‌روه‌شی نویسی که نه‌بته هه‌واداری نادر شا که رووی لی وه‌رگێران. به‌و جۆزه به‌هه‌موو لایه‌کا بۆ سه‌رکرده‌ی له‌شکر و گه‌وره‌کان قاقه‌زی بلاوکرده‌وه. نادر شا بۆ ئه‌وه‌ی پێش به‌و قسه و هه‌لبه‌ستانه بگری بۆ خۆی گه‌راوه مه‌شه‌هد.

له هه‌موو لایه‌که‌وه کورد و خه‌لکی خوراسان له ده‌وره‌ی شا کۆبوونه‌وه. نادر شاه که له‌وه ناگادار بوو، هه‌ستا چوو سه‌ره‌ر پێگای به‌وانه‌گرت و گه‌لێک کورژتاری لێکردن و هه‌ردوولا تێکچهرژان و شه‌ر گه‌رمه‌ی تێکه‌وت. له دوامینی شه‌را له یه‌که‌گه‌وره و سه‌رهاتووی کورده‌کانی شادی و له سه‌ردار و کاربه‌ده‌ستانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک جه‌غه‌رقولی به‌گ به‌گولله‌ی زه‌نبوره‌ک کورژا و کوردیکی زۆریش کورژان و به‌دیل گیران. پوژی دووم کورده‌کانی قه‌ره‌چور که له‌نیو کوردی خوراسانا به‌شیر و خه‌نجهر وه‌شاندن و شه‌رکردن ناویانگیان هه‌بوو و میرزا مه‌هدیخان له ته‌ئریخی نادردا زۆریان پێ هه‌لده‌لێت، ئه‌وشه‌رکه‌ر و ئازایانه به‌له‌ز فریای ته‌هماسب که‌وتن.

نادر شا وه‌ختی نیوه‌رۆ چوو پێشیان، ئه‌و پالنه‌وانانه وه‌کو شیر جهنگی په‌لاماری له‌شکری نادریان دا و ته‌نگه‌تاویان کرد و له‌شکره‌که‌یان وه‌تنگ هینا. نادر ناچار بوو پیاوانی زانا و تێگه‌یشتووی خسته پێش و پێکیان هینان و نادر گه‌راوه مه‌شه‌هد. ئه‌و شه‌ره له سالی «۱۱۳۸» دا بوو و کوردیکی زۆریش له هه‌ردوولا کورژان و بوون به‌گا‌وگه‌ردوونی دوو که‌سی خاوه‌ند هه‌وا و هه‌وه‌س. له‌شکری نادر شاش هه‌ر کورد بوون و له‌شکری شا ته‌هماسبیش هه‌روه‌ها کورد بوون. کورده‌کان به‌ده‌ستی خۆبه‌خۆیی تووشی کورژتار کران.

هه‌تا ئه‌وده‌مه بناغه‌ی پادشاهی ته‌هماسب له مازنده‌ران بوو، ناردی بردی خه‌بوشان و له‌ژیر فه‌رمانی محهمه‌د عه‌لیخانی قولله‌ر ئاقاسیدا ئه‌و بنه‌یه‌ی بارکرد و گه‌یاننده‌ی نزیک «جاجورم». په‌حیم خانی جاجورم چوو به‌سه‌ری دادا و هه‌موو بنه‌یه‌که‌ی تالان کرد و گرتی. محهمه‌دخان به‌هه‌زار ته‌زیه‌ت خۆی پێ پزگار کرا و هه‌لات و چوو که‌ن شا ته‌هماسب و بوو به‌هه‌لا‌یساندنی پشێوی.

که زستانی ئه‌و ساله به‌سه‌رچوو، له داوای نه‌ورۆز کورده‌کان سوپاهێکیان بۆ ته‌هماسب کۆکرده‌وه و چوونه سه‌ر مه‌شه‌هد. نادر شا پێشوازیی کردن و به‌شادمانی بردنیه‌ نیو شاره‌وه. له داوای چه‌ندیک ناردیان بنه‌ی حوکه‌مدارییان له په‌حیم خان ئه‌ستانده‌وه و بردیانه خه‌بوشان و دایاننا.

سالی ۱۱۳۹ شوکر به‌گی کوردی ده‌ره‌جز له‌شکری کۆکرده‌وه و ناردیه که‌ن عه‌شایری «مه‌روو» که یاریده‌ی بده‌ن. ئه‌وانیش له‌مه‌ر و سه‌رکێشیان کرد. نادر شا ئیبراهیم خانی زه‌هیروه‌وله‌ی برای خۆی نارد سه‌ر کورده‌کانی ده‌ره‌جز، ئه‌وانیش بۆ شه‌رکردن پێشیان پێگرت و ده‌ستیان به‌کورژتار کرد و ئیبراهیم خان ته‌نگه‌تاو کرا. له لایه‌که‌وه که‌لانته‌ری نیو شار و له لایه‌کی دیکه‌وه محهمه‌د حوسین خانی زه‌غه‌فران و شاپوێدی خانی شێخوان کۆمه‌له‌یان به‌ست و بۆ پشتیوانی و یارمه‌تی شوکر به‌گ، پیاوانی ئازا و په‌شیدیان نارد و ئیبراهیم خان ته‌نگه‌تاو کرا.

له‌ولاوه شا ته‌هماسب، نادر شای به‌له‌شکره‌وه نارد کۆمه‌گی ئیبراهیم خان. له‌وده‌مه‌دا کورده‌کان هیندیکیان ژن و مندال و باری خۆیان هه‌لگرته‌بوو و روو به‌خه‌بوشان ده‌رۆشتن و له‌بارکردنا بوون، له نا‌کاو نادر شایان گه‌یشته سه‌ر و به‌مال و منداله‌وه هه‌مووی کورژتن و که‌لوپه‌ل و «پێرۆ» (حه‌یوانات) یانی به‌تالان گرت و روو به‌ده‌ره‌جز رۆیشت.

کورده‌کان رۆیشتنه پێش و ده‌ستیان به‌شه‌ر و کورژتار کرد، له داوای خوتنرژتنیکی قورس، کورد ته‌نگه‌تاو کرا و شکاندرا و نادر شا سه‌رکه‌وت. کورد هه‌موو روو به‌خه‌بوشان هه‌لاتن و سه‌ردار سوپا و گه‌وره‌ی کورده‌کان سلیمان به‌گ له شه‌را که‌وته ده‌ست نادر شا و هه‌ردوو چاوی کۆلی و کۆیری کرد. نادر شا به‌وه‌ش ده‌ستی هه‌لنه‌گرت و به‌له‌ز هه‌ستا و رۆیشته سه‌ر خه‌بوشان و ده‌وره‌ی دا. له داواییدا کورده‌کان به‌مامله‌ت له‌گه‌لیا پێکهاتن، نادریش روو به‌مه‌شه‌هد گه‌راوه.

مایه‌ی ئه‌و هه‌موو کورژتاره‌ی نیوانی کورد و نادر شا، شا ته‌هماسب بوو هه‌روه‌که‌له پێشا بیژرا: کۆمه‌له‌ی کورد له‌سه‌ر نادر گردبوونه‌وه و بۆ ته‌هماسب جیگای ترس و ته‌ندیشه‌ بوو. جا له‌به‌رئه‌وه به‌په‌نهانی کورده‌کانی ده‌بزاوت که به‌گژ نادر شادا بیچن و ئه‌و یێکه‌تیه‌ تێک بده‌ن؛ چونکه بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی هه‌وای خه‌لافه‌تی ئیسلامیه‌ت و شاهنشاهی له‌سه‌ردابوو، نه‌یده‌ویست که‌سێک به‌ره‌هه‌ستی بیت. له‌به‌ر ناوی خه‌لافه‌ت زۆرچاک کورده‌ دینپه‌روه‌ره‌کانی پێ هه‌لده‌خه‌له‌تان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا شا ته‌هماسب زۆری ته‌قه‌لا دا که نادر شا به‌کورده‌کان به‌کورژدات. به‌لام کورده‌کان هه‌رچه‌ند لایه‌نی شا ته‌هماسب بوون و به‌پادشای خۆیان ده‌زانی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا کورژتنی نادر شایان له‌کن ناپیاوی بوو، ئومیدیکی زۆریان به‌نادر شا هه‌بوو.

۴- کوردی چه‌مشکه‌زهک و نادر شا

میرزا مه‌هدی خان له ته‌ئریخه‌که‌یدا ده‌لایت: «نادر شا له‌وه گه‌یشت و لیتی ناشکرا بوو که ته‌هماسب بو فیتنه نه‌نگیزی و شو‌رش په‌یداکردن «به‌یرام عه‌لیخانی» کوردی «به‌یات» ی نازیر و سه‌رکاری خۆی ناردبووه نیتو کورده‌کان، نه‌یره‌نگ و نه‌قشه‌ی بلاوی و په‌رشی په‌رت ده‌کرد. ئه‌ویش به‌مه تینگه‌یشت که ئه‌وه ئیسی ته‌هماسبه. ئه‌وه بوو به ۳ جار که کورده‌کان سه‌رکیشیان کرد و گیچه‌لیان هه‌لا‌بساند. نادر شا به‌چاکه و نه‌وازش رامی کردنه‌وه» (ته‌ئریخی نادر. لاپه‌ره ۴۰).

شا ته‌هماسب و ده‌ست و پیوه‌ندی که به‌چاکی له دلّی کورده‌کان گه‌یشتن، له‌گه‌ل نادر شادا خراپه‌ناکه‌ن؛ چونکه هی خۆیان و له خۆپانه. نادریش له‌وان ناکا چونکه پشتوپه‌نای که هه‌بج کورده‌کانن، شا له دل‌خوازیکی که بو لابرندی نادر شای هه‌بوو، نائومید بوو.

ئه‌گه‌ر چی ته‌ختی شاهیی ته‌هماسب وه‌کو بلتی ئاو به‌ئاره‌زووی با هه‌رده‌م بو لایه‌ک ده‌سووراند و تاجی حوکمداریی بی جیگا هه‌ر جاره له‌سه‌ر که‌سیک ده‌گه‌را، ئه‌وجاره‌ش چه‌رخه‌ی چه‌رخه‌ی گه‌رۆکیان روو به‌نیشاپوور گه‌راند.

نادر شا ئه‌وجا گرتی بیته‌تی و پیکهاتنی له‌ته‌ک کورده‌کانا گرتدا و بناغه‌ی دۆستی و به‌کده‌ستی دامه‌زراند. محمه‌د حوسینخانی حاکمی خه‌بوشان و کوری شاوریدی خان و سه‌رکرده و سه‌رهات و گه‌وره‌کانی کوردی شادی و قه‌ره‌چوری هه‌لگرتن و بو دیده‌نی ته‌هماسب چونه نیشاپوور. له دوا‌ی دیتن گه‌رانه‌وه مه‌شه‌د و نارديان ده‌زگیرانه‌که‌ی نادر شایان له خه‌بوشانه‌وه برده مه‌شه‌د و ماره‌یان کرد.

نادر شا له‌وده‌مه‌وه ئومیدی سه‌رکه‌وتن و کیشوه‌گیری و سوپا ده‌ست خست و پتوبست په‌یداکردنی توندبوو. به‌وه دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و پیکهاتنه‌ی له‌گه‌ل کورده‌کانا کردی شادمان بوو و زانی به‌وه ده‌توانی بگاته ئاره‌زووی فه‌رمانه‌روایی. جا ئه‌وجا له‌سه‌ر خۆی واجب کرد، که تیبکۆشیت، پتوبستی ئه‌و دل‌خوازه پیک بینیت و بو چونه پیش ته‌قه‌لا بدات؛ چونکه کورده‌کان بو سه‌رکه‌وتنی نادر پشتیوانیکی به‌هیزبوون و له پیش سه‌رکه‌وتن و چونه به‌ره‌ژوور به‌ره‌لستیکی سه‌خت بوون.

کورده‌کان رووی خۆشیان له هه‌ر که‌س کردبی، زوو به‌ئاره‌زوو گه‌یاندراره و پشتیان له هه‌ر که‌س کردبی خستویانه؛ نادر شا زۆرچاک له‌وه گه‌یشتبوو، بو‌به هه‌ر ته‌قه‌لای دا و به‌پراو و ته‌گبیر و چاکه بیانخاته ده‌ست، تا به‌نوازش و پارانه‌وه و شو‌رشی نیتوانی لابر و

بنچینه‌ی ئومید - که کوردبوون - هاوردیه ده‌ست.

نادر شا له سایه‌ی کورده‌کانی چه‌مشکه‌زه‌که‌وه هه‌ر له‌وه ساله‌دا هه‌موو پتوبستیکی فه‌رمانه‌روایی ریکخست و به‌پشتیوانی کورده‌ ناودار و قاره‌مانه‌کانه‌وه مه‌لیک مه‌حموود و خزم و براکانی و ئه‌فغانه‌کانی به‌جاریک کردنه ژێرده‌ست و هینانیه بن په‌نجی خۆبه‌وه.

سال ۱۱۴۰ نادر شا خاکی خوراسانی خاوتن کرد و له گری و بژاری پاک‌کرده‌وه له‌شکرکی زنگی سازکرد که بجیتته سه‌ر ئه‌سفه‌هان و لینگداته هیرات و جیگیانی دیکه.

شا ته‌هماسب به‌په‌نه‌نی قاقه‌زی به‌هه‌موولادا بلاوکرد و بو هه‌موو گه‌وره‌کانی نووییسی که نادر خاینی مولک و میلله‌ته و که‌س به‌قسه‌ی فریو نه‌خوات. به‌وه جو‌ره که‌میکی له کورده‌کانی خه‌له‌تاندبوو. خه‌بوشان نزیک بیوو وه‌کو جاری به‌رابی تیک بجیتته‌وه، محمه‌د حوسین خان و سه‌رکرده‌کانی شادی زوو فریای که‌وتن و دایانپوشییبه‌وه.

له دوا‌ی چه‌ندیک شاوریدی خانی شی‌خوان له‌به‌ر هیندیک ئه‌ندیشه ترسا و روو به‌عیراق هه‌لات. نادر شا له‌وه زۆر دل‌گیر بوو و گه‌لیکی لی گران هات. دووباره به‌ده‌سیسه‌ی ته‌هماسب هه‌لاتنی پیاوکی و گه‌وره‌ی کورد بوو به‌مایه‌ی شو‌رش و تیکچوونی کورده‌کان.

محمه‌د حوسین خان ئه‌و شو‌رشی هاندا. کورده‌کان به‌جاریک سه‌رکیش بوون و له ریزه ده‌رکه‌وتن. نادر شا وه‌لامی نارد که کوردی قه‌ره‌چور و شادی به‌له‌شکرپانه‌وه له له‌شکرگای پادشا ئاماده بن.

محمه‌د حوسین خان حاکمی جه‌مشکه‌زه‌ک کورده‌کانی بزوت و هانی دان له سملقان کوردیکی قورسیان خرکرده‌وه.

نادر شا له‌شکرکی له‌ژێر فه‌رمانی زه‌هیروده‌وله‌دا نارد سه‌ریان، کورده‌کان پیشیان پیگرت. له دوا‌ی شه‌ر و کوژتار ته‌نگه‌یان به‌ئیه‌راهم خان هه‌لچنی و هه‌لیانسووراند. ئه‌گه‌رچی کورده‌کان له پیشا روو له شکان بوون، به‌لام له شه‌را پییان چه‌قاند و راوه‌ستان و دلّیان توند راگرت، دلّیرانه به‌رامبه‌ر به‌ئیه‌راهم خان شه‌ریان کرد هه‌تا ئیه‌راهم خانیان شکاند. نزیک ۱۰۰۰ که‌سیان لی کوژتن و په‌رشویلاویان کردنه‌وه.

ئیه‌راهم خان زۆر به‌شپزه و په‌ریشانی خۆی رزگار کرد و چو له قه‌لای «یوزیاشی» دا سه‌نگه‌ری به‌ست و ۴ شه‌و له‌وتیدا خۆی راگرت. په‌حیم خان و ئه‌وانی دیکه روو به‌خاکی

خوبان هلاتن. تالانتيكي قورس كهوته دهست كوردهكان،

نادر شا له ودهمه دا چوو بووه سهر توركمانان، كه گهرايه وه، ناردیه دووی گه وره كانی كورد و به میهره بانوی و چاكه هینانییه وه سهر پښگا و ناشتی كرده وه و گهرايه وه مه شهه د .

سەفیه دین کرانی

سالی ۱۱۳۷ سەفیه دین كوردی به ختیاری له لینگى «كرانى» ههستا چوو «خه لیلاره» ی به ختیاری، له نیو قه بیله ی كورده كانا ناوبانگی كرد كه كورى سولتان حوسینی سەفه و بییه؛ باوكی له دهست ئەشرف ئەفغانیدا به كوژت چوو و گوتی كه ناوی پیشووی «ئەبوله عسوم میرزا» بووه و له ترسانا ناوی خۆی گۆریوه.

ئەو پیاوه كه گوتی شازاده یه، محمه د حوسینخان ی حاكمی به ختیاری ئەوه ی به فالیتکی چاك گرتوه و بۆ ئەمه كه هیزی قورس بكات، گه لیتکی چاو راو بۆكرد، سه رهات و سه رخیتلی كورده كانی لور و به ختیاری بۆ بانگ كرد و خستنیه سهر ههوا و هه وه سی كۆمه گی كردنی.

سەفی میرزا قاقه زی به هه موو لایه كا بلاو كرده وه و گه لیتك كه سی له سه ر خۆی وه خړ كرد و هیزی تکی چاكی په یاد كرد و له سه ر مینه ره ان خوتبه به ناوی شا ته هه ماسب و سەفی میرزا ده خویندرايه وه.

كورده كانی شووشته ر و كۆهكیلویه و سه ركرده و گه وره كانی عه شایری زۆر له سه رجما. پوژ به پوژ له و خاكه تین و هیزی بۆ په یدابوو و ته ختی حوكمرا نی دامه زران د. له به رئه وه كه پادشا گه ردانی و شوپش له خاكی سەفه ویدا په یدا ببوو، كه سیتك نه بوو كه پیشی پی بگرتیت و به رامبه ری راوه ستیت؛ به لام چونكه له و پیاوه دا جه وه هری پادشاهی نه بوو، كه لیتنیتکی وا گه وه ی له ده ستدا و له و چند مودده ته دا پارچه خاكیتکی له خاكی محمه د حوسین خان به ولاره ی نه خسته ده ست خۆی.

له وده مه دا ئەشرفی ئەفغانی له كرمان و ئەسفه هان حوكمرا ن بوو. شاته هه ماسب له قه زوین ده رخا بوو، له مازنده ره ان به گه رۆکی رایده بوارد. ناو ربايه گان و هه مه دان له ده ست كورد و عوسمانیدا بوون و خوراسان له ژیر په نجه ی كوردی جه مشكه زهك و مه لیک مه حموودا له دان و ئەستاندندا بوو. مه یدان بۆ ئەو پیاوه زۆر چۆل و فره هبوو؛ به لام بۆ خۆی بی جه وه ره بوو هپچی پینه كرا.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا و شا ته هه ماسب قاقه زکیان بۆ محمه د حوسینخان ی به ختیاری

نویسی كه ئەو پیاوه درۆزنه له بنه ماله ی سەفه وه ی نییه و به له ز پووچی كه ره وه. زۆر به تالوو كه تاجوته ختی سەفیه دین له ناوبرا و پووچ كرايه وه.

نادر شا كه له گه ل كورده كان ریككه وت، له شكری تکی قورسی پیکه وه نا و پوژ به پوژ بلن دبوو و ده ستی به كیشه گبیری كرد. به كه م چاخی هه موو خاكی ئیرانی خسته ده ست و چوو ه سهر هیرات و خاكی ئەفغانستان و له به ره یه کی بلاو كرده وه.

به پشتیوانی كورده كانی جه مشكه زهك، له نه در قولییه وه بوو بۆ ته هه ماسب قولی و نادر شا، كه ناوبانگی زرنگی و نازایی وه ها بلاو بووه، دوژمن كه وته ترس و له رزه وه. نادر شا له و سایه وه پیسكرا كه حكوومه تیتکی زلی عوسمانی وه ته نگ بیتیت و رووس داچله كیتیت.

كورده كانی شادی و زه عفه ره ان و قه ره چور له هه موو شه ر و شوپش و جبه انگیردا ره شهید و دوژمن به زین بوون و به جه نگا وه ری خوبان نواندبوو. شاره گه وره كان و قه لا سه خت و جیگا تونده كان به زۆری بازووی وان ده گبیرا و به پشتیوانی ئەوانه وه دوژمن ده رده په راندرا و ده ربه ده ر ده كرا. میرزا مه هدی له لاپه ره ۱۱۹ ی ته ئریخه كه یا ده لیت:

«له ده وه ی قه لای به عدا كه ئەحمه د پاشا و قه ره مسته فا پاشا بۆ به رامبه ری نادر شا نارد را بوون، فه وچ فه وچ له شكری خوبان ریز كرد و ره نگی شه ر و جه دالیان پرت.

له لایه ن نادر شاهه كورده كانی قه ره چور كرا نه مه ئموور كه ده ست به شیر و خه نجه ر خۆ بخه نه نیو ناوچه ی سوپاهی رۆمییا نه وه. ئەو پاله وانه جه نگییا نه به نووکی تیژی یم له زه تی هه نگوینی ژیا نیان له زاردا تال كردن».

ئەگه ره به چاكی له میژوو ه كان وردیینه وه و هه ر لاپه ره یه کی ته ئریخی نادر شا ته ماشا بكه ین پرن له نازایی و ره شهیدی میله ته تی حه قناسی كورد. به راستی بناغه ی حكوومه تی سەفه وه ی و هه وشار، كوردان دا یامه زران د و له سایه ی كۆششی ئەوانه وه بینا كرا ن.

سالی ۱۱۴۷ خانی خوارزم حوسین وه کیل یه مووتی به ۳ هه زار سواری توركمانه وه لینگیان دا سه ر خاكی «تالاغ و سملقان» كه جیگای كورده كانی جه مشكه زهك بوو. ئەوانیش له و ده مه دا خه ربکی جووت و دروینه و چاندن بوون، له ناكاو توركمان به سه ربانی دادا.

حاكمانی كورد كه له وه ناگا داربوون، چوونه سه ربان و گه لیتکیان لی كوژتن و ژماره یه کی زۆریان به دیل گرت و توركمانیان بلاو كرده وه. نادر شا كه ئەوه ی بیسته وه، هه موو گه وره و

حاکمانی خهلات کردن. (ته‌ئریخی نادری لاپره ۱۴۷).

سالی ۱۱۵۴ محمهد حوسین خانى چهمشکهزهک - که به‌گلر به‌گی خه‌بوشان بوو- له‌گه‌لئه‌للاویردی به‌گ و محمهد قاسم خان و خان و به‌گه‌کانی کورده‌کان، له‌شکریتی کوردیان کۆکرده‌وه و چونه سهر «ده‌رویش» ناوی به‌لخی.

ئه‌و ده‌رویشه به‌نیو ره‌وند و گه‌رۆکاندا چووه «به‌لخ» و له‌سهر قه‌بری «شامه‌ردان» که نزیک «به‌لخ» ه‌دانیشت و داوای مه‌هدییته و ساحیب زه‌مانی کرد؛ مو‌عجیزه و که‌راماتیکی زۆری دنه‌وند، له‌ئه‌هالی به‌لخ گه‌لیک که‌سی له‌ده‌روپشتی کۆببووه‌وه. عیسمه‌توللا ناو پیاویکی کرده سولتانی به‌لخ، هم‌موو تورکستان باوه‌ریان پی کرد. ئۆزه‌گییه و نیازخانی والی به‌جاریک خویان نا مستیه‌وه. ئاوی ده‌ستونیزیان به‌مته‌فهرک ده‌برد. هه‌رده‌مى والی که ده‌چووه لای روو به‌خاک و ده‌مه‌وروو ده‌کوت و که‌وشه‌که‌ی ماچ ده‌کرد. ده‌رویشی گوتراو دم به‌دهم هیزی په‌یدا کرد و روو به‌به‌رزى ده‌رۆیشت.

نادر شا چهند جار له‌شکری ناره‌ده سهر ده‌رویش، به‌شکاو و په‌ریشانی ده‌گه‌راوه، جاریک والی له‌شکری کرده سهر ده‌رویش و له‌ترسی نادر شا چوو به‌گرتیا و له‌دوامینا شکاندرا، له‌و شه‌رده‌ا گه‌وره‌ی به‌لخ و سه‌ر کرده و کاربه‌دهستیان لی کوزران. «ئۆزه‌گییه» به‌جاریک بوون به‌هه‌واداری و له‌شکریان بۆ کۆکرده‌وه و شه‌ریان بۆ ده‌رویش کرد و هه‌رکه‌سیکی خوراسانی یا پیاوی نادر شا یا قزلباش و په‌عیه‌تیکی ئه‌و خاکه‌یان ده‌ستکه‌وتبایه ده‌یانکۆرت.

نادر شا له‌وه هه‌راسان و بیچاره ماوه. محمهد حوسینخانى چهمشکهزه‌کی ناره‌ده سهر ده‌رویش. هه‌روه‌کو له‌پیشا گوترا محمهد حوسین خان رۆی و ده‌وره به‌لخی دا، ده‌رویش و سوپاهه‌که‌ی له‌ئه‌رک کۆبوونه‌وه و بۆ به‌راه‌ری کردن ناماده‌بوون.

کورده‌کانی شادی و زه‌عفه‌ران وه‌کو پلنگ له‌ئۆزه‌گییه‌کانیان دا و ده‌ستیان کرد به‌کۆرتاریان. رۆژی یه‌که‌مینى شه‌ر، عیسمه‌توللا ناوی ناوزه‌ده‌ی سه‌لته‌نه‌ت که‌وته ده‌ست کورد و کوزرا. رۆژی جومعه‌ی ۱۲ موحه‌رهم کورده‌کان ئۆزه‌گییه‌کانیان ته‌نگه‌تاو کرد و له‌هم‌موو لاییکه‌وه په‌یچه‌کیان دان و هه‌رچی کوزران و هه‌رچی ماوه به‌دیل گیران. ده‌رویش وه‌کو جارن گۆشه‌یه‌کی ته‌که‌یه‌ی شامه‌ردانی گرت و دانیشته‌وه.

خواجه نیعمه‌توللاى موته‌وه‌للی ئه‌و قه‌بره ده‌رویشی گرت و ده‌ستبه‌سته دایه ده‌ست محمهد حوسین خان؛ ئه‌ویش به‌زنجیرکراوی بۆ نادر شای به‌دیاریی نارد. هه‌واداره‌کانی

ده‌رویش هم‌موو په‌رش و بلاو کران و مایه شو‌رشه‌کانی گشت گرتن و به‌دلیکی شاده‌وه له مانگی جه‌مادی دووه‌مدا گه‌راوه خه‌بوشان. (ته‌ئریخی نادر - لاپره ۲۷۷).

له‌وه‌پیش محمهد حوسین خان کوریتی خۆی کردبوو به‌نایب و له‌سهر خاکی ئوسترابادی داناوو. قاجاره نه‌زانه‌کان له‌ده‌ستی وه‌ره‌ز بیوون، له‌تورکمانی یه‌موت هه‌واداریان په‌یدا کرد و ده‌ستیان دا جه‌رده‌یی و ریگری. له‌دوامینا هیزیان قورسکرد و به‌گژ کوری محمهد حوسین خانا چون؛ ئه‌ویش نه‌شیا به‌رامبه‌ری بکات و ناچار هه‌لات و روو به‌«به‌هودخان» چاپش سه‌رداری ئه‌تره‌ک، چوو که کۆمه‌گی بکات.

سالی ۱۱۵۸ محمهد حوسین خان بۆ نادر شای نویسی که قاجاره‌کان ده‌ستیان به‌سه‌رکیتی کردوو و ته‌مای هه‌ستان و ده‌ستدیزیان هه‌یه. ئه‌و قاقه‌زه‌ی محمهد حوسین خان له‌ماهیده‌شت (کرماشان) مانگی زیلحیجه‌ی ئه‌و ساله‌دا به‌نادر شا گه‌یشت. نادر شاش فه‌رمانی دا به‌محمهد حوسین خان که به‌له‌شکریتی قورسی کورده‌وه بپرواته سه‌ریان و له‌به‌ر یه‌کیان بلاوکات.

به‌گه‌یشتنی فه‌رمانی نادر شا ده‌زه‌جی محمهد حوسین خان به‌سوپاهیتی ریکه‌که‌وتوو کوردی سازکرد و چووه سهر ئوستراباد و به‌شه‌ر و کوزتار په‌لاماری قاجارانی دا و شکاندی و ئوسترابادی خسته‌وه ده‌ست.

سالی ۱۱۵۱ نادر شا له‌هیندستان بوو، وه‌لامی پیدرا که عه‌لی مه‌ردانخانی فه‌یلی، که له‌وه‌پیش له‌لایه‌ن نادر شاهه به‌ئیلچییه‌تی ناردرا بووه ئه‌سته‌مبوول، له‌گه‌رانه‌وه‌دا گه‌یشته سیواس و مرد.

نادر شا که له‌وه ناگادار بوو ده‌زه‌جی قاقه‌زیتی دیکه‌ی نویسی و حاجی خانى کوردی چه‌مشکهزه‌ک که چه‌رخه‌چی باشی سواره‌بوو، به‌سه‌فاره‌ت ناردیه ئه‌سته‌مبوول حاجی خان که چووه دیاری رۆم به‌که‌یف و شادمانی و گه‌وره‌یی پیشوازی کرا و جوابی درا و روو به‌ئیران گه‌رايه‌وه. نه‌زیف ئه‌فه‌ندی و حه‌نیف ئه‌فه‌ندی له‌لایه‌ن سولتانی رۆمه‌وه به‌سه‌فاره‌ت له‌گه‌لیان خست و ناردیانه ئیران. سالی ۱۱۵۴ حاجی خان له‌مازنده‌ران گه‌یشته‌وه له‌شکرگاهی نادر (ته‌ئریخی نادر - لاپره ۲۲۲).

سالی ۱۱۵۶ نادر شا که له‌ئاوربایه‌گان بوو به‌ریتگی کرماشانا چووه سهر به‌غدا. قوجه‌خانی کوردی شیخانی چه‌مشکهزه‌ک که سه‌ردار سوپاه بوو، له‌ریتگی «حویزه» و «فه‌یلی» یه‌وه بۆ گرتنی به‌سرا له‌شکری ئاژۆت. به‌گلر به‌گییه‌کانی حویزه و فه‌یلی و

سه‌بزه‌وار و شووشته‌ر و دیزفول و ئه‌عرابی ئه‌و جیگیایانه هه‌ریه‌ک له‌شکری خۆبان هه‌لگرتن و به‌بیکه‌تی روو به‌به‌سرا رویشتن و له‌شه‌تی دیجله‌ په‌رینه‌وه و خه‌ریکی گرتنی به‌سرا بوون. به‌کۆشش و ته‌قه‌لادان له‌مانگی جه‌مادی دووه‌می ئه‌و ساله‌دا هه‌موو خاکی به‌سرایان گرت و ده‌وره‌ی «قه‌لای قورنه‌» شیان دا و خه‌لکه‌که‌یان ته‌نگه‌تاو کرد.

نادر شا له‌ولاهه‌ چوه‌ سه‌ر شاره‌زوور و گرتی، هه‌ر وه‌کو که له‌هاتوودا لیبی ده‌دوین، وه‌ به‌زۆر شاره‌ زووی خسته‌ ده‌ست و چوه‌ سه‌ر به‌غدا و به‌مامله‌تکردن له‌ته‌ک حکومه‌ته‌تی عوسمانیدا پینکه‌ات.

قۆجه‌خانی که ئیمه‌ له‌م به‌نده‌دا مه‌به‌سمانه، سالی ۱۱۵۷ ده‌ستی له‌ ده‌وره‌دانی قورنه‌ به‌ردا و له‌ مانگی زبلیحه‌دا گه‌راوه و گه‌یشته‌وه له‌شکرگاهی نادر شا که له‌ خاکی ئه‌رده‌لان و له‌ ده‌وری شاری «سنه» بوو.

ه- کوردی لورستان و نادر شا

نادر شا که به‌زۆری باسکی پاله‌وانانی کوردی چه‌مشکه‌زه‌ک حکومه‌تیکی تازه‌ی به‌ناوی «هه‌وشار» (ئه‌فشار) هوه‌ دامه‌زراند، تاران و ئه‌سفه‌هان و شیراز و کرمانی گرت و خستنیه‌ ژێر په‌نجه‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایی خۆیه‌وه، ئه‌وجا جله‌وی روو به‌خاکی کوردستانی به‌ختیاری سووراند.

سالی ۱۱۴۲ی مانگی شه‌عبان گه‌یشته‌ کتبی کیلویه، کوژتاریکی قورسی له‌ کوردی به‌ختیاری و فه‌یلی کرد و گه‌لیکی به‌دیگرتن و چه‌ند هه‌زار مالی له‌ دوو عاشیره‌ته‌ بارکرد و ناردنیه‌ خاکی خوراسان. نادر شا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ روو به‌بروجه‌رد چوو. ئه‌حمه‌دخانی کوری قاسمخانی به‌ختیاری، که حاکمی به‌ختیارییه‌کان بوو، له‌ته‌ک خۆبا بردی ئه‌حمه‌دخان له‌ هه‌موو سه‌فه‌ره‌کانی نادر شا بو‌ ئاوربایه‌گان و خوراسان و هیرات و گه‌رانه‌وه‌ی بو‌ ئه‌سفه‌هان له‌گه‌لا بوو.

که نادر شا به‌ختیاری و فه‌یلی سه‌رکوت کرد، له‌شکرێکی لیگرتن. «که‌رمیخانی زهند» یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی که به‌سوپاهی له‌گه‌ل عه‌شیره‌ته‌کانیا که‌وته له‌شکری نادر شاهه‌.

سالی ۱۱۴۴ نادر پاشا گه‌راوه‌ ئه‌سفه‌هان، شاه‌شا ته‌هماسبی له‌ پادشاهی خلعت و ئیسماعیل میرزای کوری وی کرده‌ پاشا له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌حمه‌دخانی کرده‌وه به‌حاکمی به‌ختیاری و خه‌لاتی کرد و ناردییه‌وه سه‌ر خاکی نیشتمانی.

ئه‌حمه‌دخان که گه‌راوه‌ گه‌یشته‌وه خه‌لیئاوا ده‌ستی به‌فه‌رمانه‌ه‌وایی کرده‌وه، یه‌کیک له‌

به‌ختیارییه‌کان که ده‌ستی درێژبوو، سه‌ری بو‌ نه‌نواند و ملکه‌چ نه‌ده‌بوو. ئه‌حمه‌دخان بانگی کرده‌ کن خۆی. ئه‌و پیاوه‌ گه‌لیک قسه‌ی ناشایسته‌ و ناحه‌زی به‌ئه‌حمه‌دخان گوت و ئه‌ویش فه‌رمانی دا که دارکاری بکه‌ن و له‌ژێر داردا مرد. خزم و که‌سی ئه‌و پیاوه‌ له‌شکرکیشیان کرد و چوه‌نه سه‌ر ئه‌حمه‌دخان و له‌ دوا‌ی شه‌ر و کوژتاریکی قورس، به‌سه‌ر ئه‌حمه‌دخانا زالبوون و کوژتیان و باریان کرد و چوه‌نه «که‌رسیرات».

نادر شا که له‌و سه‌ره‌په‌ورده‌ دلگیره‌ ئاگادار بوو، فه‌رمانی دا به‌باباخانی چاپش که سه‌رکرده‌ی لورستان بوو، که بپرواته سه‌ریان و تو‌له‌ی ئه‌حمه‌د خانیان لێ بکاته‌وه.

باباخان له‌شکری هه‌لگرت و چوه‌ پینشیان، روژی ۲۹ی مانگی په‌بیه‌ی دووه‌م شه‌ریان کرد. نادر شاش له‌ولاهه‌ به‌له‌شکه‌وه‌ گه‌یشته‌ سه‌ریان، کورده‌کان ناچار سه‌رکیتوه‌ بلنده‌کانیان کرده‌ سه‌نگه‌ر و بو‌ به‌راهه‌ری ئاماده‌بوون. ۲۱ روژی شه‌ر و کوژتاریان کرد و له‌ دوامینا ته‌نگه‌ به‌کورده‌کان هه‌لچنرا و شکاندران و خوتنپه‌یژه‌کانی ئه‌حمه‌دخان له‌ ده‌ست نادر شا گرفتار بوون و کوژران و ۳ هه‌زار ماله‌ کوردی حه‌وت لینگ بارکران و بو‌ خوراسان به‌رێکران، حکومه‌تی به‌ختیاری و لورستان درا به‌فه‌تخانی کوری قاسمخان. ۱۹ی مانگی جه‌مادی دووه‌م نادر شا له‌ لورستانه‌وه‌ روو به‌کرمانش که‌وته‌رێ.

کوردی زهند که له‌ خاکی سی‌تلاو‌خو‌ر و سه‌راهه‌ند دانیشتیوون، نادر شا رقی لیبیان هه‌ستا و ۳۰۰ مالتیان لێ بارکران و ناردنیه‌ خوراسان. له‌ لایه‌ن باباخانی چاپش گه‌لیک له‌ سه‌ره‌ات و گه‌وره‌ که‌بخودایانی زهند کوژران و له‌ناو چواندران.

له‌ لایه‌ن نادر شاهه‌ ۱۰۰ هه‌زار تومان دراو داندران که ئه‌و عه‌شاییری کوردانه‌ی که‌وتبوونه به‌ر رقی نادر شا باربکرتن؛ به‌لام چونکه‌ چوه‌نه به‌غدا و شاره‌زووری له‌ پیش بوو، ئه‌و دراوه‌ی بو‌ گه‌رانه‌وه‌ دانا. که نادر شا چوه‌ سه‌ر به‌غدا شکاندران و به‌هه‌لاتن گه‌راوه‌ و نه‌په‌رژا ئه‌و عه‌شایرانه‌ باژووت. ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌ش هه‌ریه‌ک گه‌رانه‌وه‌ خاکی خۆبان و ده‌ستیان به‌سه‌رکیشی کرده‌وه.

ئه‌بو فه‌تخانی حاکمی لورستان هه‌موو کورده‌کانی له‌سه‌ر خۆی کوژده‌وه و ده‌ستی هێژ په‌یداکردنی نواند و هه‌تا ده‌گاته‌ خاکی فارس، کیشایه‌ ژێر فه‌رمانیه‌وه و له‌گه‌ل به‌ختیوکردنی ئه‌و خاکه‌ خه‌ریک بوو. نادر شا له‌ پاش چووینی دووه‌مین بو‌ سه‌ر به‌غدا، که گه‌راوه‌ له‌شکرێکی قورسی برده‌ سه‌ر ئه‌بو فه‌تخان. مه‌یدانی کوژتار گه‌رم بوو، ته‌نگه‌یان به‌ ئه‌بو فه‌تخان هه‌لچنی و ده‌وره‌ی شوشته‌ریان دا. له‌ پاش گه‌لیک کوژتار، شوشته‌ر

که‌وته دست و سووتاندنی و ویرانی کرد. ئەبو فه‌تخ زۆر به‌شپرزەیی گیرا. مانگی ڕه‌جه‌بی سالی ۱۱۴۵ له‌سه‌ر فه‌رمانی نادر شا سه‌رپرا و خاکی لورستان و به‌ختیاری درا به‌کوردەکانی چه‌مشکه‌زه‌کی خوراسان.

هەر کوردیکی له‌ده‌ست نادر شا ده‌ره‌ده‌ر ببوو، چوو ه‌کن محه‌مه‌دخانی بلووج. ئەویش له‌و کورده‌ بلاوانه‌ له‌شکرێکی ڕیک‌خست و له‌ کیتی کیلویه له‌ نادر شا سه‌ربلند بوو و له‌ خاکی شیرازا حکوومه‌تییکی دامه‌زاند (ته‌ئریخی نادر - لاپه‌ره ۱۳۷).

سالی ۱۱۴۶ نادر شا ئەمری دا که ه‌یندیک له‌ به‌ختیاریه‌ سه‌رکیشه‌کان بارکه‌ن و بیانه‌نه‌ خوراسان ئەو کورده‌ به‌ختیاریه‌یان کۆ کردنه‌وه و به‌مال و منداله‌وه باریان کردن. له‌ نیوه‌ی ڕینگادا هه‌موو به‌جاریک هه‌لاتن و روو به‌چیا و کیتوه سه‌خته‌کانی خۆیان بۆی ده‌رچوون.

باباخانی چاپشی حاکمی لورستان له‌شکری ئازوته سه‌ریان و له‌ پاش گه‌لێک خۆینزۆتن ه‌یندیک کوزران و ه‌یندیک ده‌رده‌ست بوون و به‌دیل گیران. ئەوه‌ی مابوونه‌وه باریان کردن و بردیانه‌ خوراسان و له‌ خاکی «جام» له‌ لای به‌ختیاریه‌کانی دیکه‌ی براویان دانان.

عه‌لی مورادخان به‌ختیاری

له‌پیشا لیبی دوواین، که کورده‌کانی لور و به‌ختیاریه‌یان ده‌برده‌ خاکی خوراسان و له‌ جام دایانده‌مه‌زاندن، زۆری پینه‌چوو که‌مه‌مه و پۆل پۆل گرتیانیان له‌و گیرۆده‌یه‌ ڕزگار ده‌کرد و بۆ خاکی خۆیان هه‌لده‌هاتنه‌وه. به‌و جوژه‌ گه‌لێکیان له‌ په‌نجه‌ی دیلی ده‌ره‌پین و له‌ کیتوه به‌رزه‌کانا کۆبوونه‌وه و سه‌ریان بلند کرد و گه‌رده‌نیان له‌ فه‌رمان وه‌رچه‌رخاند.

ئەو کۆمه‌له‌ زله‌ کۆبوونه‌وه و له‌ ژیر فه‌رمانی عه‌لی مورادخانی گه‌وره‌ی به‌ختیاریدا ئالای سه‌ربه‌خۆییان هه‌لدا و عه‌لی مورادخان له‌ هه‌لاتوه‌کان و له‌ کورده‌کانی نزیک و دووری خۆی ه‌ینتیک جوانی په‌یدا کرد و له‌گه‌ل پتیوست ڕیک‌خستن ده‌کۆشا.

نادر شا ده‌سته‌ سوپا و قۆشه‌نیکێ نارد ه‌ سه‌ر عه‌لی مورادخان. له‌ دواي که‌م شه‌رێک ئەو ئۆردوو به‌شپرزەیی گه‌راوه‌ دوايي. جاری دووه‌مین باباخانی چاپش هه‌موو گه‌وره‌ و خه‌وانین و سه‌رکرده‌ و سه‌ردارانی کۆکرده‌وه و له‌گه‌ل فه‌وجیک سه‌رباز و له‌شکری شوشته‌ر و کیتی کیلویه چوونه‌ سه‌ر عه‌لی مورادخان و نه‌شیان به‌سه‌ریا زالبن و به‌په‌ریشانی گه‌رانه‌وه.

سالی ۱۱۴۸ سولتان عه‌لی به‌گ و نه‌جه‌ف قو‌لی به‌گ که هه‌ردووکیان گه‌وره‌ی کوردی

چه‌مشکه‌زه‌ک بوون، له‌ له‌شکری ڕیک‌که‌وتوو، فه‌وجیکي سه‌رباز و له‌شکری کیتی کیلویه و شوشته‌ریان هه‌لگرت و چوونه‌ سه‌ر عه‌لی مورادخان؛ له‌ دامینی کیتی «سالم» له‌شکره‌زیان کرد. عه‌لی مورادخان قه‌لای «کوه» ی کرده‌ سه‌نگه‌ر و بۆ به‌رامبه‌ریان ئاماده‌ بوو.

له‌شکری نادر شا له‌ هه‌ر چوار که‌ناره‌وه ده‌وره‌یاندا و شه‌ر و کوزتاریان ده‌ست پیکرد. به‌ختیاری له‌سه‌ردا بۆ له‌شکری نادر شا چوونه‌ خواری و تا نیوه‌ی کیتی ڕویشتن و دوژمنیان ته‌نگاو کرد و شکاندیان و سولتان عه‌لی و نه‌جه‌ف قو‌لی هه‌لاتن.

عه‌لی مورادخانیسه‌ ده‌ره‌ی له‌شکری شوشته‌ر و کیتی کیلویه‌ی گرت و ته‌نگه‌تاوی کردن. له‌ دواي کوزتار ئەوانیش هه‌لچنران و روو به‌خاکی خۆیان هه‌لاتن. گرانه‌بار و جه‌به‌خانه‌به‌کی قورس که‌وته ده‌ست عه‌لی مورادخان و تالانیکی زۆر که‌وته ده‌ست سوپاهه‌که‌ی.

له‌وده‌مه‌دا نادر شا له‌ ئیره‌وان خه‌ریکی شه‌ری رۆمیان بوو و نه‌ده‌په‌رژا پرواته سه‌ر عه‌لی مورادخان و سه‌ری نهرمکا. ئەوه چاکتر بوو به‌مایه‌ی ه‌یز په‌یداکردن و په‌ره‌ ئاوێژتتی عه‌لی مورادخان و له‌شکر و پتیوست ڕیک‌خستن. به‌و که‌م چاخه‌ سوپای شه‌رکه‌ر و ئاماده‌ی گه‌یشته‌ ۵ هه‌زار که‌س.

عه‌لی مورادخان له‌ چپای «بروک» که سه‌ختتر و بلندتر و گه‌وره‌ترینی کیتوه‌کانی به‌ختیاری بوو، قه‌لایه‌کی زۆر سه‌خت و توندی دروست کرد و به‌جه‌به‌خانه و سوپا و توپ و چه‌رخه‌ دایمه‌زاند. (ته‌ئریخی نادری - لاپه‌ره ۱۶۷).

نادر شا که له‌ ئیره‌وانه‌وه گه‌یشته‌ قه‌زوین، له‌شکرێکی سواره‌ی له‌ کوردی خوراسان ڕیک‌خست، وه له‌شکری فه‌یلی و ئه‌رده‌لان و هه‌مه‌دانیشی له‌گه‌ل خستن و ناردنیه‌ سه‌ر عه‌لی مورادخان و ه‌یندیک له‌ جزایرچه‌ به‌تایبه‌تیه‌کانی خۆشی له‌گه‌ل خستن و به‌رێگای شوشته‌را ناردنی و له‌ ده‌شتی گورگانیسه‌ چهند فه‌وج له‌ ماروده‌شت و گروه‌ له‌گه‌ل له‌شکری کۆهی کیلویه و له‌شکرێکی زلیشی له‌ ئەسفه‌هانه‌وه بۆ هه‌زار چه‌مه‌نی به‌ختیاری په‌وانه‌ کرد. ئەو له‌شکرانه‌ هه‌ریه‌ک له‌ رێگای خۆیانه‌وه روو به‌عه‌لی مورادخان بزوتن و له‌ هه‌موولایه‌وه ده‌وره‌یاندا که نه‌هیلن له‌و ه‌یزه‌ به‌کیان لێ ڕزگار بیت.

نادر شاش له‌ولاوه‌ گرانه‌بار و ئەسپاب و جه‌به‌خانه و پتیوستی بۆ ته‌نگایی له‌ مه‌نزلی «چریاس» دانا و نه‌سرو‌للا میرزاشی کرده‌ بنه‌گذار و بۆ خۆشی به‌ه‌ینتیکه‌وه روو به‌کیتی به‌ختیاری ڕکیفکوت ئازووتی.

رژدی ۸ی جه مادی دووه می سالی ۱۱۴۹ نادر شا گه یشته دامینی کیتی بهختیاری که به کهمین دهسته شهرکه ریکی عهلی مورادخانی تیدا دانیشتیبوو و سه نگره ریان گرتیبوو و شهریان ده کرد.

نادر شا فرمانی دا به دهسته جه نگاوه ری کوردی چه مشکه زهک و پیاده ی نه فغانی که به لاماری بهختیاری به کان بدهن. بهختیاری به کان شیرانه هه لمه تیان برد و زور به نازایی لینگیان دایه سهر کورده کانی نادر و تیکیان پیچان. له دوا ی گه لیک کوژتار بهختیاری ناچاریبوو که سه نگر بگوینه وه. کورده کانی چه مشکه زهک له تاریکی شهوا چونه سهر قه لای «بروک» که جینگای عهلی مورادخان بوو له هه موو لاییکه وه وه ته نگیان هیئا.

عهلی مورادخان به دهسته له شکرکی له لای بوو له ناوی بروک په ریه وه، نه و چومه ده چوو دزفول. که په ریه وه پردیک له سهر نه و چومه بوو رووخاندی، له وده مه دا له شکرکی نادر شا که له هه زار چه مه نه وه ناردرابوو، گه یشته سهر عهلی مورادخان. ههردوو لا بو شهر تاماده بوون و دهستیان به یه کتر کوژتن کرد و نزدیک ۶۰۰ کهس له عهلی مورادخان کوژرا. سبه ینی له گه ل به یانی و سپیده دا نادر شا گه یشته سهر پردی بروک و فرمانی دا و دست به دروستکردنه وه ی پرد کرا و له شکرکی نادر پاشا له چومی په ریه وه. کورده کانی بهختیاری وه کو بالنده له شاخ و کتوه به رزه کان سهرکه وتن و بوی دهرچوون و له چنگی نادر شا رزگاریبوو.

نادر شا دهسته به دهسته و فوج به له شکر و سهر بازه کانی خسته نیو شاخ و کتوو و دو ل و شیوه کانی چیا بلنده کانه وه تا کو له هه لانه وه کان بگه رین و بیانگرن. نزدیک ۳ هه زار مالیان به دلیل گرتن و گه لیکیشیان کوژتن. به جاریک نه و میلله ته شپزه کران و په ریشان و نه بوو بوون.

عهلی موراد له کتوی «گورگنش» که له گه ل کتوی لوپرستانی فیللی ده بیته وه به یهک، خوئی دامه زراند و سه نگره ری گرت. له شکرکی نادر شا ده ورهیدا و ته نگره تاویان کرد. له دوا ی شهر و خوینرژتی عهلی مورادخان به دلیل گیرا و به مال و مندالییه وه بردیانه کن نادر شا. نادر شا که پوو و گوئی و لیبو و پی و ههردوو دهستی عهلی مورادخانی بری و ههردوو چاوی هه لکولی و له دوا ی دوو رژ کوژتی. پاشماوه ی له شکرکی عهلی مورادخان ناچاریبوو هاواریان له خان و بهگ و سهر کرده و گه وره کانی بهختیاری کرد که له کن نادر شا بوون، نه وانیش به گه له کومه له تکایان کرد و هه موو به خشران. به لام هه موویان بارکردن و بردیانه خاکی «جام» و دایامه زراندن و له کن نه وانی دیکه یان دانان که له وه پیش له وی

داندرابوون. نادر شا نزدیک مانگیک له و کتوو و شاخانه ی بهختیاری سوورا و پروو به نه سفه هان گه پراوه و ۹ی مانگی ره جه ب گه یشته وه نه سفه هان.

۶- کوردی موکریان و نادر شاه

کورده کانی موکریان له وه پیش سهر به خو ده ژیان و حکومتی تیکی نازادیان هه بوو، فهره ی دونخانی حاکمی موکری له لایه ن سولتان حوسینی سفه وی کرا به والی هه مه دان.

سالی ۱۱۳۳ فهره ی دونخان له تهک عوسمانی باند ریکه کوت و به بونه ی سونیه تیبیه وه له سفه وی به کان پچراوه و له گه ل حکومتی روما پیکهات و گه پراوه سهر خاکی خوئی و دووباره له موکریان دانیشت. چونکه بهختی سفه وی وه رگه پرا بوو، کوردی موکریانیش ناچاریبوو که بکه ونه ژیر ئیداره ی عوسمانی بانه وه.

له لایه ن حکومتی رومه وه عهلی ره زاخانی موکری کرا به فرمانرهای موکریان و له گه ل رومیانا بناغه ی دوستی دامه زراند.

سالی ۱۱۴۲ نادر شا له دوا ی گرتنی هه مه دان و سنه روو به ناواریا بیه گان ناژوتی، عهلی ره زاخان له شکرکی قورسی کو کرده وه که پیش به نادر شا بگری.

له لایه ن حکومتی رومه وه ته میور پاشای کوردی میلی که حاکمی وان بوو، به هاواری عهلی ره زاخانیانه وه نارد ته میور پاشا به له شکره وه گه یشته کومه گی عهلی ره زاخان له قه لای میانداو له شکرکی ههردوو لا بو پیش به نادر گرتن تاماده بوون.

نادر شا له ریگی بانه و سه قزه وه روو به «سه فاخانه» چوو. سه فاخانه ی هه وشیار که نیشتمانی باپیری نادر شا بوو، کردیه له شکره ز و بنه و گرانه باری به جیه تیش. بو خوئی و له شکرکی له دهستی بوو روو به عهلی ره زاخان رویش. بهری خوئی دا میانداو که له نیوانی مه قدم دهده مداهه لکه وتوو. له سهر چومی «جه خه توو» رووی به رووی عهلی ره زاخان و ته میور پاشا له شکرکی ریز کرد. ههردوو لا بو خوینرژتن روویان تیک کرد. شهر له پیشا به توپ و تفهنگ بوو له پاشان شیر و خه نجهر و قهره بینا که وته کار. نه گه رچی موکریانیه کان له پیشا زور دلیرانه و پاله وانانه شهریان ده کرد، به لام له پاشان وه تهنگ هیتران و شکاندران.

نادر شا کورده کانی موکری و میلی تیکه وه پیچا و روو به مه راغه هه لیبیرین گه لیک کوردی موکری که وته دهست نادر شا، زوریان کوژران و به دلیل گیران. توپ و جه به خانه و مالیکی زوری نه وان که وته دهست نادر شاه.

عەلی رەزاخان و تەیموور پاشا لە مەراغە خۆیان نەگرت و چوونە «دێخورگان». نادر شا چوو مەراغە و گرتی و گەڕایەووە سەر سابلاخ و ئەویشی گرت. خاکی دەهدهم و مەقەدم و مەراغە و سابلاخ کەوتە دەست نادر شا.

عەلی رەزاخان کە گەیشتە دێخورگان دەستی بە قاقەز نووسین کرد و بناغە ی پیکەتی لە گەڵ نادر شا دامەزراند و گەڕایەووە سەر خاکی موکری و بە فەرمانرەوای موکری دانراوە. نادر شا روو بە تەوڕیزی ئازۆت و لە سەهۆلان لە شکر بەزی کرد. تەیموور پاشاش چوو تەوڕیز. نادر شا. بە گژ تەیموور پاشادا چوو کۆژتاریکی قورسیان لیک کرد. لەو شەرەدا پاشا و عەسکەرێکی زۆر بە دیل کەوتە دەست نادر شا. جاری دووهم لە کیتی «خواجه میرخان» نادر شا و تەیموور پاشا شەرپکی قورسیان کرد و ژن و مندالتیکی زۆر بە دیل چوون. تەیموور پاشا تەنگەتاو کرا و هەلات و روو بە «سۆفیسیان» بۆی دەرچوو. لەویش پانەووەستا و بۆ «خوی» رویشت.

نادر شا کە تەیموور پاشای شکاند و چوو سەر تەوڕیز و گرتی، لە دواي دامەزراندنی شار، چەند پاشا و گەورەیهکی کە بە دیلی گرتبوون بەریدان و خەلاتی کردن و ناردنیهوه خاکی خۆیان (ت. ن. ل ۷۶).

نادر شا لەو دەمەدا کە لە تەوڕیز شەری دەکرد، خوراسان تووشی شوێش و پشپۆی ببوو؛ لەبەرئەوه «بێستوون بەگ»ی هەوشاری کردە حاکی تەوڕیز و بۆ خۆی بە ناچار ی روو بە خوراسان و هیرات چوو.

سالی ۱۱۴۳ شا تەههاسب لە شکرپکی قورسی پیکخست و روو بە ئاوربایهگان چوو کە ئییرهوان بگری؛ لە ریگای هەمەدانەوه مانگی جەمادی دووهم گەیشتە ئاوربایهگان. کە چوو تەوڕیز بێستوونخانی حاکی تەوڕیزی لیکخست و محەمەد قولبخانی کردە حاکم. لە دواي ئەوه بەری خۆیدایه ئییرهوان و دواي کەم شەرپیک شا تەههاسب شکا و روو بەسەلماس هەلات و گەراوه تەوڕیز. لەویش خۆی نەگرت و روو بەهەمەدان و ئەسفهان بۆی دەرچوو (ت. ن. ل ۱۰۲).

لەولاه سونعی پاشای عوسمانی لە ئاوی ئاراس پەریهوه و بە ۳ مانگ سەلماس و مەراغە و تەوڕیزی گرت. کوردهکانی موکری لە ژێر فەرمانی عەلی رەزاخان پیتشوازیی رۆمیانیان کرد و کەوتنە بن ئیدارە ی رۆمیانیهوه. دیسان عەلی رەزاخانیش بە حاکی دانراوه.

نادر شا لە پاش چوونە هیرات و خوراسان کە گەرایهوه ئەسفهان، دەزبەجی شا تەههاسبی لە شایه تی خست؛ لە دواي ئەوه بەسەر هەمەدان و کرماشان و شارەزوردا چوو سەر بەغدا هەرۆهکو لە هاتوودا دیتە گوتن، لەو پاش گەرایهوه کرماشان.

لە سالی ۱۱۴۴ ئەبالتی تەوڕیز لە لایەن نادر شاهه درا بە لوتف عەلی بەگ. لەولاه تەیموور پاشای کوردی مبللی بە لەشکری کورد و عەسکەری رۆمەوه چوو سەر تەوڕیز. خەلکی تەوڕیز دەستیان بە پیتشوازیکردن کرد و بە جارێک شاربان چۆل کرد. هەرچەندە لوتف عەلی بەگ تەقەلای دا و کۆششی کرد، نەشیا پیتش بەوانه بگریت. هەتا ئیواره لە گەڵ کوردهکانی خوراسان هەولیان دا چارهیان نەکرد؛ ناچار بوون لە تەوڕیز دەرکەوتن و روو بە مەراغە هەلاتن و لەویش ریگیان نەدان کە برۆنە نیو شارەوه. لوتف عەلی لە مەراغەوه روو بە «خەلخال» هەلات.

تەیموور پاشا لەولاه گەیشتە پیتش و تەوڕیزی گرت و لە گەڵ کوردهکانی مەقەدم و دەهدهم و موکریدا ریککەوت؛ بەلام زۆری بەسەر نەبرد و لە تەوڕیز دەرکەوت. چونکە لەو دەمەدا پۆلاد پاشا لە دیاله شکا و تۆپال عوسمان پاشاش لە شارەزور کۆژا. تەیموور پاشا کە لەوه ئاگادار بوو تەوڕیزی بەردا و گەراوه ئییرهوان.

لوتف عەلی بەگ کە زانییهوه تەیموور پاشا لە تەوڕیز دەرکەوتوه، هەستا چوو تەوڕیز و گرتییهوه و مەراغەشی خستە دەست. سالی ۱۱۴۵ تەوڕیز و کوردستانی ئاوربایهگان کەوتە دەست نادر شا.

نادر شا لە هەمەدانەوه رووی لە ئاوربایهگان کرد و فەرمانی دا کە پاپا عاشوورخانی سالی ۱۱۴۶ خاکی ورمی و ۳ هەزار مالە کوردی هەوشار - کە لە دەورپشتی ورمی (ارومیه) دانیشتبوون، باربان کات و بیانباتهوه نیشتمانەکی پیتشوویان کە ساینقه لای هەوشاری خاکی موکری بوو، رایانگریت هەتا نادر شا دەگاتە ئەوی و چاوی پێ بکەوێت و پەوانە ی خوراسانیان بکات.

عاشوورخان هەموو کوردهکانی هەوشاری سازکردن و لە ساینقه لای رایگریتن. نادر شا هەمووانی دی و دلخۆشی دانەوه و خەرج و دراویکی زۆری پیدان و بەئاسوودگی ناردنیه خوراسان و دایه زانندن. چونکە عەشیره تی خۆی بوون زۆری ریزلینان و سەرفرازی کردن.

نادر شا لە دواي ئەوه لە ساینقه لاهه چوو مەراغە، لەوی بوو کە عەلی رەزاخان موکری وعەبدوره زاق خانی کوردی مەقەدم چوونە لای و بە خەلات و نەوازش و بەخشش دلخۆشی دانەوه و هەموو سەرکرده و گەورەکانی ئاوربایهگانی یهک به یهک خەلات کردن و بە لەشکر

و قوشه‌نیان له ده‌دهم دانیشتن و چاوه‌نۆری مامله‌ت بوون له‌ته‌ک عوسمانیاندا. نادر شا ئەمری دانئێ یان سولج یان شه‌ریان له‌گه‌ڵ ده‌کهن، ئەوانیش به‌چاوه‌نۆری دانیشتن و نادر شاش بۆ گرتنی تالش روو به‌ئهرده‌ویل رۆیی.

سالی ۱۱۴۷ نادر شا له قه‌فقا‌ز شه‌ری ده‌کرد، خێلتی کوردی بلباس له «ترکه‌ش» هوه ده‌ستیان به‌سه‌رکیشی کرد و په‌لاماری موکریانیان دا و خاکی محال و سوندز و ده‌دهم و شنۆیان گرت و خستیانه ژێرده‌ستی خۆبانه‌وه، بۆ ورمیشیان ده‌ستدریژ کرد و هه‌ره‌شه‌یان له ورمی و ته‌وریز کرد.

سالی ۱۱۴۸ ئیبراهیم خانی زه‌هیروده‌وله‌ی برای نادر شا که سپه‌ه سالار و سه‌رداری هه‌موو ئاوربایه‌گان بوو، له‌گه‌ڵ شازاده نه‌سروللا میرزای کوری نادر شادا له‌شکریان هه‌لگرت و چوونه‌سه‌ر بلباسان و له‌ دوای شه‌ر و کوژتار، گه‌لیک له بلباسان کوژران و له دوامینا ته‌نگه‌یان پێ هه‌لچنرا و شکاندران و نزیک ۱۰۰۰ که‌سیان لێ کوژرا و هه‌لاتن و چوونه‌ترکه‌ش و سه‌نگه‌ریان گرت و بۆ به‌راه‌بیری ئاماده‌بوون. له‌و شه‌ره‌دا دوو پیاوی گه‌وره له بلباس کوژران و نزیک ۱۰۰۰ مالیان پووج کرایه‌وه.

کوردی شاره‌زوور و نادر شا

سالی ۱۱۴۰ نادر شا له کیتوه‌کانی لوړستانه‌وه چووه سه‌ر کرماشان. حوسین قولیخانی زه‌نگه‌نه، که سه‌رداریکی کورد و گه‌وره‌ی سوپای نادر شا بوو، به ۵ هه‌زار که‌سه‌وه چووه سه‌ر کرماشان و گرتی و گه‌لیک جه‌به‌خانه‌ی رۆمیانی تالان کرد. قه‌لا کۆنه‌که‌ی کرماشانی رووخاند و له‌و قامیتری دروستکرده‌وه.

خانه‌ک پاشای بابان که له‌وه ئاگادار بوو هاواری له ته‌یموور پاشای میللی کرد که کۆمه‌گی بکات. ئەویش به ۳ هه‌زار که‌سه‌وه فریای که‌وت، له ده‌شتی مه‌لایر بۆ پیش به‌نادر شا گرتن سه‌نگه‌ریان دروستکرد.

نادر شا له هه‌مه‌دانه‌وه روو به‌مه‌لایر چوو و له‌و ده‌شته‌دا هه‌ردوولا کوژتاریان لێک کرد. به‌گولله‌ی تۆپ و تفه‌نگ په‌کتریان ئاور باران کرد. گه‌لیک پاشا و حاکی هه‌شته‌ر و له ده‌ست نادر شا گرفتاریبون. عه‌بدوهره‌حمان پاشای والی هه‌مه‌دان بۆ سه‌نه هه‌لات.

سه‌لیم به‌گی بابان پیشی به‌نادر شا گرت و گه‌لیکی کوژتار لێ کرد. نادر له‌به‌رئه‌وه له‌گه‌ڵ خانه‌ک پاشای بابان رێک که‌وت و روو به‌ئاوربایه‌گان رۆیشت؛ هه‌روه‌کوله باسی موکریانا گوترا.

ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا له‌وه که‌وته ئەندیشه‌وه و قاقه‌زی بۆ خانه‌ک پاشا نویسی که هه‌موو سنووره‌کان به‌سه‌ختی بگری و ئەحمه‌د پاشای باجه‌لانی کرده حاکی زه‌هاو و له‌شکر و پیتوبست و جه‌به‌خانه‌ی بۆ نارد.

سالی ۱۱۴۳ شا ته‌هما‌سب که له ئیبه‌وان و ته‌وریزه‌وه به‌شکاوی روو به‌هه‌مه‌دان چوو، خانه‌ک پاشا له «گورگان» پیشی پیگرت و شکاندی و چه‌ک و تفه‌نگ و مالیکی زۆری لێ به‌تالان گرت.

سالی ۱۱۴۴ نادر شا به‌شاره‌زوورا گرتنی به‌غدا‌ی خسته پیش و مانگی جه‌مادی دووهم له کیتوه‌کانی لوړستانه‌وه روو به‌کرماشان چوو و گرتیه‌وه. خانه‌ک پاشا ته‌گه‌رچی گۆشه‌گیری نیشاندا به‌لام کۆمه‌گی ئەحمه‌د پاشای باجه‌لانی کرد و له زه‌هاو ئاماده‌بوون.

ئه‌حمه‌د پاشای والی به‌غدا که به‌یسته‌یه‌وه نادر شا له ماهیده‌شت خیه‌وتی هه‌لداوه و ته‌مای چوونه سه‌ر شاره‌زوور و که‌رکووکی هه‌به، هیندیک له‌شکر و چه‌ند پاشایه‌کی ناردنه زه‌هاو و جیگا سه‌خته‌کانیان به‌تۆپ و سه‌نگه‌ر دامه‌زاند.

نادر شا به‌ئومیدی شه‌وه‌یخون له کیتی «گاوروان» سه‌رکه‌وت و بۆ رۆژاوا روو به‌دورژمنی سه‌ره‌وژێر چوووه خواری و به‌شه‌و و رۆژیک ئەو ریتگا دوور و سه‌خت و بلنده‌یان تیکه‌وه پیتجا و رکتیفکوت هه‌لمه‌تی برده سه‌ر زه‌هاو و له‌گه‌ڵ سپیده‌ی به‌یانی گه‌یشته سه‌ر ئەحمه‌د پاشای باجه‌لان. رۆژی ۲۴ی جه‌مادی دووهم ده‌وره‌ی کورده‌کانی باجه‌لانی دا. له‌ دوای شه‌ر گه‌لیک له پاشایانی رۆم و ئەحمه‌د پاشای کوردی باجه‌لان و کورده‌کانی دیکه به‌دیل چوون.

نادر شا گه‌لیک تالانی به‌ده‌سته‌که‌وت و سواره و پیاده‌کانی به‌دێهاتی کوردستانا بلاوکرده‌وه، ده‌ستیان به‌دانه‌ویلّه و مه‌ر و چه‌ور کۆکردنه‌وه کرد و له ریتگای «قه‌لای عه‌لی به‌گ» هوه روو به‌که‌رکووک ئاژۆتی و له خورماتوو له‌شکره‌زی کرد و ده‌وروپشتی که‌رکووکی تالانکرد. ئەو خاکه به‌جاریک پێ په‌ست کرا و. له خێلتی به‌یات ۱۰ هه‌زار مالی بارکرد و ناردنیه خاکی خوراسان. نادر شا ۷ هه‌زار شه‌رکه‌ریشی نارد سه‌ر که‌رکووک و بۆ خۆشی له ریتگای قه‌ره‌ته‌په‌وه روو به‌به‌غدا له‌شکری ئاژۆت.

له قه‌ره‌ته‌په قاقه‌زی خانه‌ک پاشای بابانی پیگه‌یشت که به‌سه‌لیمی برای خۆبا ناردبووی؛ له لایه‌ن نادر شاهه سه‌لیم به‌گ نوازش کرا. رۆژی دووهم نادر شا بۆ به‌غدا ده‌چوو، له‌ولاوه محه‌مه‌د پاشای کورد حاکی «کۆی» له لایه‌ن ئەحمه‌د پاشای به‌غداوه

ناردرا بووه پيش نادر شا و له ئينگيچه پروبه پرووی به کتربوون و دهستيان هاوئيژته شهر و کوژتار. لهشکری ئەحمەد پاشا تەنگەتاو کرا و پروو بەبەغدا شکا و هەلات. کوردیکی زۆر لهو شهرەدا کوژرا و گەلیکیشی بەدیل گیران. نادر شا بهوهیز و توانایهوه رۆیشت، رۆژی سیتشه مهی ۲ مانگی رهمەزان گەیشته که نار بەغدا.

ئەحمەد پاشای بەغدا ۳۰۰۰ شه‌رکه‌ری له‌ژێر فرمانده‌ی ئەحمەد پاشای والی ئورفه و قهره مسته‌فا پاشادا ناردنیه پیتشه‌وه.

نادر شا فرمانی دا به‌سه‌لیم به‌گی بابان که به‌دهسته‌سوارهی قه‌لاجوانه‌وه هه‌لمه‌ت بباته سهر قهره مسته‌فا. ئەویش شێرانه هه‌لمه‌تی برد، به‌لام له دیوارانی قه‌لا و بورجی شاره‌وه به‌تۆپ و تفه‌نگ و خومپاره ئاورباران کران و گه‌لیک له کوردی قه‌لاجوان به‌کوژت چون.

نادر شا تورکمانی گوگه‌لانی ناردە پیتشه‌وه و سواره ئەفغانیش به‌کۆمه‌گیانه‌وه چون و سه‌رله‌نوێ شهر گهرم کرا. لهو شهر و کوژتاره‌دا تەنگە به‌نادر شا هه‌لچنرا و شکاندرا. کورده‌کان زۆر به‌شپه‌زه‌یی لهو مه‌یدانه‌دا خۆیان رزگار کرد.

ده‌وره‌دانی به‌غدا و شهر و کوژتار هه‌تا مانگی سه‌فه‌ر و سالی ۱۱۴۵ راگیرابوو. به‌لام له‌وده‌مه‌دا تۆپال عوسمان پاشای سه‌ره‌سکه‌ر به‌سه‌د هه‌زار شه‌رکه‌ره‌وه گەیشته که‌رکووک. له‌وه‌دا ئەحمەد پاشای والی به‌غدا نادر شای تەنگەتاو کرد، له مانگی سه‌فه‌را له‌شکری نادر شا برسی و تینوو مایه‌وه و په‌ریشان بوو، ناچار پروو به‌هه‌مه‌دان هه‌لات و گه‌راوه.

سه‌لیم به‌گی بابان به‌ئیزاو (ئه‌زه‌ت) خۆی و چهند که‌سیکی رزگاربوون و هه‌لاتن و چوونه‌وه کوردستان. له ۲ هه‌زار کوردی ئه‌رده‌لان و ۵۰۰ کوردی موکریان پیاوئیکیان به‌ساغی نه‌گه‌راوه و هه‌موو کوژران و مردن و به‌دیلچوون و په‌ریشان کران. ههر به‌وه جو‌ره له‌شکری نادر شا که دوو به‌شی له کورد پیکهاتبوو، هه‌مووی رزگار نه‌بوون.

که نادر شا هه‌لات تۆپال عوسمان پاشا گەیشته که‌رکووک ئەحمەد پاشای والی به‌غدا له خانەک پاشای بابان رهنجیده بوو، له‌وه که‌لینی ده‌ستکه‌وت و خانەک پاشای خواسته به‌غدا. ئەویش باوه‌ری نه‌ده‌کرد، خالید پاشای ناردە خۆشها‌تنی تۆپال عوسمان پاشا و بۆ خۆشی خه‌له‌تان‌درا و چووه که‌رکووک، سه‌لیم به‌گی کرده جیگان‌شینی. خانەکه پاشا که گەیشته که‌رکووک به‌خۆشی و نوازش راگیرا و ناردرا به‌غدا. به‌شه‌وه له خه‌وا خه‌فه کرا و کوژرا. سبه‌ینه‌ی ۱۵ ره‌بیع جه‌نازه‌که‌ی ناردراوه کوردستان و خالید پاشاشیان کرده فرمان‌ه‌وای شاره‌زوور.

تۆپال عوسمان پاشا به‌به‌خشش و هه‌ره‌شه‌وه دل‌خۆشی دانه‌وه‌ی شیعته‌تی و سونه‌تی هانی کورده‌کانی دا و بۆ شه‌ری چرکردن. خالید پاشای بابان و مه‌مش پاشای به ۲۰ هه‌زار که‌سه‌وه ناردە چۆمی دیاله و جیگا سه‌خته‌کانیان کرده سه‌نگه‌ر. پۆلاد پاشا و محه‌مه‌د پاشاش چوونه یارمه‌تی و کۆمه‌گی کردنیان. له پاش مانگیک و له‌سه‌ر خواستنی تۆپال عوسمان، خالید پاشا له دیاله‌وه چووه که‌رکووک.

سالی ۱۱۴۵ نادر شا قاقه‌زی بۆ هه‌موو گه‌وره‌کانی شاره‌زوور و سه‌لیم به‌گ نویسی و باوه‌ری پیکردن و بۆ خۆشی به‌له‌شکه‌روه چووه سه‌ر دیاله. ریتگای ۸ رۆژانی به ۲ شه‌وه و ۲ رۆژان پیتچاوه و گەیشته سه‌ر مه‌مش پاشا. ئەوانیش له هه‌لاتن به‌ولاوه چاره‌یه‌کیان نه‌دۆزیه‌وه، هه‌موو گرانه‌بار و جه‌به‌خانه‌یه‌کی که هه‌یانبوو به‌جییان هیشته و هه‌لاتن. له‌شکری نادر شا ۵ سه‌عات ریتگایان ئاژۆت و مال و چه‌ک و دیلیکی زۆریان لیگرتن.

تۆپال عوسمان پاشا ده‌ورپشتی قه‌لای که‌رکووکی سه‌ختکرد و به‌خالید پاشای گوت که سه‌لیم به‌گ بخواژتته که‌رکووک و به‌له‌شکه‌روه ناماده‌بی؛ ئەویش ئەوه‌نده به‌هیندی نه‌گرت. تۆپال عوسمان فرمانی دا به‌محمه‌د پاشای حاکی کۆی (قوچ پاشا) که برواته هه‌ولیر و له‌شکریکی قورس له کوردان تیدابیت و قه‌لای توندکات.

تۆپال عوسمان پاشا له‌شکری کوردی شیمال و شاره‌زوور و سۆران و بادینانی ناردە ده‌ره‌وه‌ی قه‌لای که‌رکووک و له سه‌نگه‌ردا دايمه‌زراندن.

نادر شا له‌ولاوه پروو به‌که‌رکووک بزووت و هه‌رچه‌کی ها‌ته‌پیتشی پایه‌مالتی کرد و ۱۵ ی جه‌ماد گەیشته بازارچه‌ی له‌یلان که ۳ سه‌عات له که‌رکووک دووره؛ ئەو پیتی کرده له‌شکه‌ره‌ز. تۆپال عوسمان له قه‌لادا خۆی په‌ستاوت. نادر شا له‌شکه‌ره‌که‌ی کرده ۳ به‌ش: ده‌سته‌یه‌کی له‌گه‌ل خۆیا هه‌لگرت و چووه سه‌ر قه‌لای که‌رکووک، ده‌سته‌یه‌کیشی به‌دیها‌تا بلا‌وکرده‌وه که تالان بگرن، ده‌سته‌یه‌کیشی له‌سه‌ر گرانه‌بار دانا.

نادر شا له «عه‌له‌مداران» پروو به‌قه‌لای که‌رکووک وه‌ستا و ده‌ستی به‌شه‌ر و کوژتار کرد. له‌شکری ده‌ره‌وه‌ی قه‌لا له ده‌ست نادر پاشا شپه‌زه کرا و شکاندرا و هه‌لاتن. چادر و تۆپ و جه‌به‌خانه‌یه‌کی قورسی که‌وته ده‌ست نادر پاشا. ئەو هه‌موو کوژتاره له له‌شکری تۆپال عوسمان پاشا کرا که‌سیک نه‌چوو به‌هاواریه‌وه. نادر شا ۲ رۆژ ده‌ره‌ی قه‌لای دا و شه‌رکه‌ریکی نه‌دی، قاقه‌زیکی زۆر سووکی بۆ پادشاکان ناردە نیو قه‌لاوه، ئەوه‌ش نه‌بیزاوتن. رۆژی سببه‌م هه‌روه‌ها که‌سیک وه‌لامی نه‌داوه.

نادر شا له شکرکیکی ناردده سهر قه لای «سوورداش» که له دهست بلباسدا بوو. میرزا مههدی له میژوو هکه یا ده لیت: جیگای نه ساسی کوردی «بنه و بلباس» بوو، دانه ویله و تیشو و مال و مولک و دهوله تیکی پر له قیاس و تهوانای تیدابوو. نیل و عه شیرت و گه لی نه و دهرو پشته، بو نه وهی خو بان له شو پش بیاریزن چوو بوونه نیو نه و قه لایه وه؛ چونکه جیگایه کی زور سهخت بوو.

نادر شا له ریگای «ناقله ربه ند» وه چوه سهر سوورداش و ده وهی دا. کورده کان بو شهر پیشیان پیگرت. نادر شا کورده کانی وه ته نگهینا و ده وهی دان و له قه لای په ستاوتن و دیهاتی نه و دهرو پشته شی تالان کرد. له دوی ۳ رۆژان شهر و کوژتار و قه لای ده وه دان، لایه کی قه لای روو خاند و له شکر ناردده نیو قه لایه و هه موو دانیشتوو و خه لکی قه لای به زن و منداله وه کوژتن و هه رچیه کی تیدابوو به تالان بردنی.

نادر شا که قه لای سوورداشی گرت روو به خاکی شاره زوور له شکر نیو تازوت و دانه ویله و تیشوویکی زوری کو کرده وه و ناردیه له شکر به زی «جه مشا». له پاش نه وه له شکر و بنه ی نادر شا چوو له قه ره ته په داندرا، به توپال عوسمان پاشایان گوت که نادر شا هه لدیت؛ چونکه هه موو هیزه که ی له جه مشا داناوه.

توپال عوسمان نه وهی به راست زانی و له شکرکیکی دا به مه مش پاشا که پرواته سهر نادر شا و نه هیلجی به بی شهر له شاره زوور ده رکه وی.

مه مش پاشا چوو «ده ربه ندی بازیان» - که ههوت فرسه نگ له سوورداش دووره - له شکر به زی کرد و سه نگه ر و مه ته ریزی دروست کرد و تیددا دانیشت.

نادر شا له سوورداشه وه له شکرکیکی هه لگرت و له پیاده ریگایه کی که مه مش پاشا گومانی پینه ده برد، تاژوتی.

رۆژی شه مه بیکه مینی مانگی جه مادی یه که م له ریگای «بازین» (بازیان) وه هه لمه تی برده سهر ده ربه ند و نزیک سپیده به سه ره له شکر مه مش پاشای دادا و دهستی به کوژتار کرد.

له ولایه توپال عوسمان پاشا که مه مش پاشای ناردده سهر نادر شا په شیمان بووه وه و گوتی نه و سه رکه و تنه زله به ده ست خو مه وه [بی و نابی] مه مش بیگات، بو نه و به دنامییه. سواری ته ختی ره وان بوو، روو به ده ربه ند له که رکووک ده رکه وت، ناگای له نادر شا برابوو. گه یشته نیو له شکر مه مش و خه ریکی له شکر ریگ خستن و سه نگه ر

دروست کردن بوو. له نا کاو نادر شایان گه یشته سه ری و دهستی به تالان و کوژتار کرد. به که م چاخیک ۱۰ هزار که سی له رومیان کوژت.

توپال عوسمان پاشا که و ابزانی، هه لاتی به شه ره ف زانی و ریگای که رکووکی گرت په پیش و بو ی ده رچوو. له ریگادا «ئه ل لایان» ناو کوردیک پی پی گه یشت و که لله سه ره که ی بو نادر شا به دیاری برده. هه تا نیو ده رۆی نه و رۆزه نادر شا هه موو هیزه که ی توپال عوسمان پاشای بلا و کرد و گرتنی و تالانی کردن و خستنیه ژیر په نجه وه. له وانه ۵ هزار کوردی ژووروو (شیمال) بوون. نادر شا له دوی نه و سه رکه و تنه خالید پاشای بابانی کرده وه به حاکمی شاره زوور، له شکرکیکی قورسی ناردده سه ر حیلله و که ره لا و نه جه ف که بیگرن و بو خو شی چوه خورماتوو، له دوا جار گه راه خاکی ئیران.

سال ۱۱۵۶ نادر شا به له شکرکیکی زله وه، جاری سییه م بوچوونه سهر شاره زوور و به غدا سوپا هیکی ریگ خست. چونکه فتوایه کی زور خراپ له نهسته مبوله وه نادر اربووه مووسل، نادر شاش له وه رقی هه ستا و به جاریک گرتنی شاره زوور و به غدای خسته پی شه وه.

عی مانگی ره بیعی یه ک نادر شا به له شکره وه گه یشته شاری «سنه» و دهسته له شکرکیکی ناردده سهر به غدا. خالیدخان پاشا و سه لیم به گی بابان چوونه پی شوازی و له سنه گه یشتنه نادر شا. زور به خو شی نوازش کران. هه موو گه وره کانی کوردی له سه ر کو بووه وه.

نه حمده پاشای والی به غدا که له وه ناگادار بوو، قاقه زیکی به هه ره شه ی بو نادر شا نارد. خالیدخان تکای کرد که نادر شا له قه لای چوالانه وه پرواته سهر به غدا. له شکر نادر شا له خانه قینه وه روو به به غدا رۆیشتن. نادر شا و نومه را و گه وره کانی کوردیش به میوانداری چوونه قه لای چوالان و چوار رۆژ له وی میوانداری کرا. له پاشا سواریوون و له نزیک که رکووک، له یلانی کرده له شکر به ز.

خه لکی که رکووک قه لایان گریدا و بو شهر ناماده بوون. نادر شا ۶ رۆژ قه لای ناو باران کرد و وه ته نگی هینا. رۆژی ۲۱ ره بیعی یه ک خه لکه که نامانیان خواست و نادر به که یفه وه برایه نیو قه لایه. رۆژی دووم له شکرکیکی ناردده سهر هه ولیتر، له پاش گه لیک شهر و کوژتار قه لای هه ولیتریش گیرا.

هه لاتی تووه کانی رۆم هه موو په نایان برده بوو بو مووسل و هاواریان له کورده کانی کو ی و

هه‌ربر کرد که به‌کۆمه‌گیانه‌وه بچن. قۆچ محهمه‌د پاشای حاکمی کۆی له‌شکری کوردی هه‌لگرت و چووه مووسل. له کوردی بادینانیش کۆمه‌گیان خواست؛ ئه‌وانیش فریایان که‌وتن و هه‌تێکی ته‌واوی کورد له مووسل کۆبوونه‌وه.

له‌وده‌مه‌دا خالیدخان پاشای بابان به‌به‌هانه‌ی چوونه‌ سه‌ر هه‌ولێر هه‌لات و چووه ئورفه. سه‌لیم به‌گی بابان کرایه‌ فه‌رمانه‌وای بابان، خه‌لاتکرا و ناویان نا «سه‌لیمخان».

نادر شا به‌له‌شکره‌وه له که‌رکوک ده‌رکه‌وت سه‌لیمخان له‌ته‌کیا چووه هه‌ولێر و شه‌ویک له هه‌ولێر مانه‌وه و بۆ سه‌به‌ینێ چوونه‌سه‌ر مووسل. له‌سه‌ر زبێ گه‌وره له‌شکری نادر شا و قۆچ محهمه‌د پاشا ئامبازی یه‌کتربیون. له دوا‌ی گه‌لێک شه‌ر و کۆژتار قۆچ پاشا هه‌لات و له تاریکی شه‌وا روو به‌مووسل گه‌راوه. نادر شا سه‌به‌ینێ چووه مووسل و له نزیک گۆزی یوونس پیغه‌مبه‌ر له‌شکره‌زی کرد.

خه‌لکی مووسل به‌گه‌وره و که‌یخودایه‌وه چوونه‌ لای. و به‌مامله‌ت ده‌ستی له شه‌ر و کۆژتار به‌ردا و گه‌راوه «قه‌ره‌ته‌په». له مانگی په‌مه‌زاند و بۆ زیاره‌تی عه‌ته‌بات چووه که‌ریه‌لا و نه‌جه‌ف. هه‌ولێر و کۆی و که‌رکوک که‌وته ژێر فه‌رمانی سه‌لیمخانی بابانه‌وه. ئه‌وه‌ش دوا‌یی هات.

له‌وه‌په‌ش ئه‌حمه‌دخانی کوری سو‌بحان و یردیخانی به‌گه‌ره‌گی ئه‌رده‌لان هه‌لات و چووه دیاره‌کر و له‌وێ مایه‌وه. له‌وده‌مه‌دا بۆ فه‌رمانه‌وایی ئه‌رده‌لان و شاره‌زوور رۆمیییه‌کان هانیان دا و خستیانه هه‌وه‌سی چوونه سه‌ر سه‌لیمخان.

ئه‌حمه‌دخان به‌ناوی خه‌لافه‌تی ئیسلامیه‌ته‌وه دا‌وای کۆمه‌گی له کورده‌کان کرد. به‌که‌م چاخیک ۸ هه‌زار کورد له دیاره‌کر بۆ ئه‌حمه‌دخان کۆبوونه‌وه. له بابان و بلباس ئه‌وه‌ی هه‌لاتبوون چوونه لای. له دیاره‌که‌ره‌وه بۆ مووسل و له‌وێشه‌وه بۆ سه‌ر شاره‌زووریان لیخوری.

سه‌لیمخانی بابان له‌شکری هه‌لگرت و چووه پێش ئه‌حمه‌دخان و له نزیک مووسل پێشی پیگرت. سالی ۱۱۵۸ دوو برا کورد ده‌ستیان به‌کۆژتاری یه‌کتار کرد. له مانگی په‌جه‌بدا ۳ شه‌وان خوینی یه‌کتریان رژت. له دوا‌ییدا ئه‌حمه‌دخان شکا و سه‌لیمخان سه‌رکه‌وت. له‌و شه‌ره‌دا زابیتیکی رۆم که‌وته ده‌ست سه‌لیمخانه‌وه و به‌دیاری بۆ نه‌سروللا میرزای کوری نادر شای نارد. سه‌لیمخان له ۱۲ی مانگی شه‌عبانی ئه‌و سا‌له‌دا گه‌راپه‌وه قه‌لاچوالان. سه‌لیمخان هه‌ر ۱۸ سا‌ل فه‌رمانه‌وایی بابانی کرد.

۸- کوردی تالش و نادر شا

کورده‌کانی تالش له ده‌وری پشینی سه‌فه‌وییه‌کان و سه‌رکینشی ئه‌فغان له خاکی ئیرانا گۆشه‌گیر بوون و هه‌ر هه‌تێده‌یان پیکرا که سه‌ره‌خۆ خۆیان به‌ختیو که‌ن.

مووساخانی سه‌رداری تالش که حاکمی ئوستراباد بوو، هه‌موو کورده‌کانی تالشی له‌ژێر فه‌رمانی خۆیا کۆکرده‌بوو وه و زۆرچاک به‌ختیو ده‌کردن. حکومه‌تی عوسمانی که خاکی قه‌فقازی گرت، مووساخان له ته‌کیانا ریککه‌وت و له‌سه‌ر حکومه‌تی خاکی خۆی دامه‌زراوه.

ئه‌یاله‌تی شیروان و داغستان درا به‌سورخابخانی له‌گزیه. کورد و له‌گزیه‌کان زۆر به‌شپه‌رزه‌یی رایانده‌بوارد؛ به‌لام چونکه هه‌ردوولا سوننی بوون و حکومه‌تی عوسمانیش هه‌روه‌ها، ئه‌وه‌یان به‌خواهی و ناخواهی په‌سند کردبوو و ناچار رایانده‌بوارد.

سالی ۱۱۴۶ نادر شا له ئاوریاپه‌گانه‌وه ته‌مای چوونه سه‌ر قه‌فقازی هه‌بوو، ئومیدیکێ قورسی [به] کۆمه‌گی و یارمه‌تی کورده‌کان بوو، هه‌روه‌کو هه‌موو کوردیک کۆمه‌گیان کردبوو. به‌و ئومیده مانگی په‌بیعی دووه‌م چووه ئه‌رده‌ویڵ و له‌ته‌ک مووساخانی تالشیدا موخابه‌ری کرد. مووساخان بۆ کۆمه‌گی کردن و یارمه‌تی په‌یمانی دا. نادر شاش ئه‌یاله‌تی شیروان و داغستانی به‌مووسا به‌گ به‌خشی.

کورده‌کانی تالش به‌بێ شه‌ر و کۆژتار و ئیزاو که‌وته ژێر فه‌رمانی نادر شاه. بۆچوونه سه‌ر خاکی شیروان و گه‌نج و تفلیس له‌شکریان بۆ کۆکرده‌وه.

نادر شا به‌له‌شکری کورده‌کانی تالشه‌وه په‌لاماری شیروانی دا و گرتی و چووه سه‌ر تفلیس و ئیره‌وان و گه‌نج و گرتنی. به‌دلێکی خۆشه‌وه ئه‌یاله‌تی مووساخانی خاوتین کرده‌وه و به‌بێ درک و زه‌حمه‌ت بۆی دامه‌زاندرا. کورده‌کانیش له‌و چوینه‌دا به‌دلێکی خاوتین کۆمه‌گی نادر شایان کرد. (ته‌ئریخی نادری - لاپه‌ره ۱۳۸).

۹- کوردی زه‌نگه‌نه و نادر شا و حوسین قولیخانی زه‌نگه‌نه

سالی ۱۱۲۰ حوسین قولیخان که‌وته ریزه‌ی ئومه‌رایانی سه‌فه‌وییه‌وه و له‌کن شا سولتان حوسینی سه‌فه‌وی زۆر به‌ریز بوو و گه‌لێک به‌خۆشه‌ویستی و ده‌ستدرتێزی راگیرا و رۆژ به‌رۆژ پایه‌ی بلند ده‌بوو.

سالی ۱۱۲۲ شۆرش که‌وته ئیرانه‌وه. توشمال (تایفه‌ی غلیجایی و ئه‌فغان که

سهرکیش بوون، که وتنه خاکی سه فیه و بیبه کانه وه. حوسین قولیخان له گهل و له یعه هد ته هماسب میرزایا چوه قه زوین که له شکر کوبکه نه وه و بو پیش به پیشوی گرتن، نه فغانه کان سهر نهرم کهن. ته هماسب که له ئیسفه هان دهرکه وت، نه فغانه کان زوریان هیئا و شار و حکومتیان گرت و خستیانه ژیر په نجهی خو یانه وه. ته هماسب میرزا که چوه قه زوین تیگه یشت که شا سولتان حوسین کوژراوه و له ناوچوه؛ خو ی به پادشا ناونا و له سهر ته ختی پادشاهی دانیش و له شکر و هیزی کوژده وه و حوسین قولیخانی کرده سهر دار سوپا.

سالی ۱۱۲۷ عه لی پاشای سهرعه سکه ری روم له گه نجه وه روو به نه رده ویل له شکر برد. له ولاره نه فغانه کان له کرده وه و تیگوشانی شا ته هماسب گه یشتن و له شکر تیگیان ناره سهر. ته هماسب و حوسین قولیخان روویان له ناوریابه گان کرد و چونه نه رده ویل و له وی جیگیربوون و دانیشتن.

که زانیانه وه عه لی پاشا روو به نه رده ویل ده چیت، ته هماسب و حوسین قولیخان له نه رده ویل دهرکه وتن و به ری خو یان کرده خاکی ره ی و روو به تاران رویشتن. له ریگادا حوسین قولیخان به گز قزلباشی سه لمانابادی چوو و له نریک تاران شکاندی. له ویوه روو به مازنده ران و ئوستراباد روین.

حوسین قولیخان که کومه گی شاه ته هماسبی ده کرد، وای به چاک زانی که فه تح عه لیخانی قاجار بکا به حاکمی «سه منان» و به هیزی که وه ناریه سهر تاران که به گز نه فغانا بچیت. فه تح عه لیخان له دوی چووین سستی کرد و گه راوه پاش.

حوسین قولیخان بهو ده ستوور و ئیزاوه به رای شا ته هماسبی ده کرد و به راستی و دروستی له گه لیا بوو و چاکه و باشی نیشان ددها و کومه گی ده کرد. له هیچ ئیزاو و شپرزیه کی که رووی ددها به جیتی نه ده هیشت و هیزی بو په یدا ده کرد و پشتیوانی و ته و انایی بو ریگده خست و هه تا گه یشته دهره ی نادری، هه موو ئیش و هیز و گه وره بی و پادشاهی ته هماسب، حوسین قولیخان بوو. هه موو لاپه ره کانی میژووی نه و چاغه ی ئیران شوکر و سوپاس و ستایشی حوسین قولیخانی زهنگه نه ده کهن.

سالی ۱۱۳۹ له لایه ن نادر شا و شا ته هماسبه وه حوسین قولیخان کرا به سهر دار سوپای گه یلانان و نادر را. نه و خاکه له ده ست «رووس» دابوو؛ حوسین قولیخان به زوری بازوو نه و خاکه ی له رووس پاک کرده وه و هه تا تخووبی خاکی ناوریابه گانی خسته ژیر

فه رمانی خو به وه. چه ند سهرکی شیتی که تیا بوون رامی کردن و حوکام و گه وره ی نه و خاکه ی هه موو هیئاوه ده ست و سهری پی نواندن و به جاریک ناسووده گی خسته نیویانه وه. (ته نریخی نادری. لاپه ره ۵۰).

سالی (۱۱۴۱) نه شرف عیلجای نه فغان که حوکمرانی نه سفه هان بوو، به له شکره وه چوو بو سهر خوراسان که ته هماسب له وی بوو؛ له لایه ن نادر شاهه شکاندر ا. نادر شا فه رمانی دا به حوسین قولیخانی زهنگه نه که به له شکر گه یلان و نه و خاکه وه بگاته نیوانی قه زوین و تاران و فریای ته هماسب بکه وی و به گز نه شرفه فدا بچیت.

قولیخان به له شکره وه روو به سابلانغی بو تاران رویش و له سابلانغ نه فغانی شکاند و چوه سهر قه زوین. له دهره وه ی شار سیدالخان (سیدال)ی سهر کرده ی نه فغان که حاکمی قه زوین بوو پیشی به حوسین قولیخان گرت و له دوی شه ر و کوژتار سیدالخان پوچ و په رشویلاو کرایه وه. سیدالخان هه لات و روو به نه سفه هان بوی دهرچوو. کوری سیدالخان له نه رگی قه زوین قه لابه ندیی کرد. حوسین قولیخان له پاش که میک دهره دان گرتی و قه زوینی له نه فغان پاک کرده وه و به نادر شای راگه یاند و ناغورخانی کرده حاکم و له سهری دانا.

نادر شا زور منه تدار بوو و ره زا قولیخانی شاملوی کرده فه رمانه وای قه زوین. حوسین قولیخانی به له شکره وه چوه سهر فه راهان و گولبایه گان که له وی له شکر روم هه بوو. به زور و شه ر و کوژتار نه و خاکه ی له رو میان پاک کرده وه. نریک ۴۰ روژ له وی رایبوارد فه رمانه وایی کرد.

سالی ۱۱۴۲ی مانگی شه عبان نادر شا چوه خاکی لوپستان و له بروجه رد دابه زی بوو. که حوسین قولیخان گه یشته له شکر به زی نادر، له لایه ن نادر شاهه نوازشکرا و نه یاله تی کرماشانی پندرا و به پینج هزار کهس شه ر کهر و نازاوه چوون سهر کرماشان وگرتی و ئومووری فه رمانه وایی تیدا دامه زراند. دیواری قه لاکه ی کون ببوو، روو خاندی و دیواریکی تازه ی بو دروست کرده وه.

چاخنی که خه لاتی نه یاله تی کرماشانی له به رکرد. ۵ هزار سواره و پیاده ی هه لگرت و له بروجه رد دهرکه وت. ریگای راستی نه گرت و له کپوه کانی فه یلیبه وه چوه خواری و هه تا دوو فرسه نگی کرماشان رانه وه ستا. حه سه ن پاشا که رو میبه کان کرد بو یانه والی نه و خاکه، چوه پیش. له دوی که میک شه ر تهنگه ی پی هه لچنرا و شکاندر ا. خیلتی

نۆزبه گیبیه و کهلهور نهختیک سهرکیش بوون، بهلام نهوانیش رامکران. حهسه ن پاشا جهبه خانه و توپ و بنه ی بهجههیش و ههلات. حوسین قولیخان چووه نیو شارهوه. حوسین قولیخان ههتا سالی ۱۱۶۰ هه ره لهسه کرماشان بوو، زور دلپاک و نازا و گهلیک پهراشی هه بوو.

عهبدولباقیخانی کوری حوسین قولیخان زهنگه نه

عهبدولباقیخانی کوری حوسین قولیخان له ته مهنی بیست سالییدا کهوته ریزی ئومهرا و گه و ره ی سوپاهی نادر شاهه. له بهر نازایی و زرنگی خوئی، رۆژ به رۆژ روو به ره و ژوور دهچوو و هه میسه له باره گاهی نادر شادا مده بیر و یه که زانای به تاییه تی و ئه مینداری هه موو ئوموو و ئیشیکی شاهی و خوشه ویستی هه موو سهر دار و گه و ره به که بوو.

سالی ۱۱۴۷ نادر شا که ده و ره ی «گه نجه» یدا عه لی پاشای والی ئه و جیگایه وه تنگ هینرا، ناچار بوو که چند که سیکی گه و ره ی شار به تیله چی و تکا کاری ره و انه ی لای نادر شا بکا تا کو به مامله ت پیکبین. ئه و گه و ره و که به خودایانه که چونه کن نادر شا و به خوئی برانه پیشگای و فرمانی تامانی نه و انه ی دا به عه بدولباقیخانی زهنگه نه و له ته کیانا ناردیه گه نجه. عه بدولباقیخان که چووه گه نجه عه لی پاشای به ده ستووری گه و ران نوازش کرد و به زیان خوئی دلنای کرد و هینایه سهر با و هری. له ۱۷ مانگی سه فهری ئه و ساله دا چند که سیکی دیلگیرای ئیرانی و هه موو جه به خانه و توپ و چه کی دایه ده ست عه بدولباقیخان و په میانان به ست که له گه لیا بجیته لای نادر شا.

عه لی پاشا له ته که عه بدولباقی خانا هه ستا چووه پیش ده می نادر شا. له دوا ی خه لات و نوازش دلنیا کرا. عه لی پاشا دیاری و پیشکه شیکی که بر دبووی، نواندی و به ره هبه ری و پشتیوانی عه بدولباقیخان ناردرایه قارس و به خوئی به ریبیان کرد و پاسه وان و پیاویان له گه ل خست و بردیان له قه لای قارس دایاننا و گه رانه وه.

نادر شا له دوا ی گرتنی تغلیس قاقه زیکی له سولتانی رۆمه وه بوئی چوو و تیبیدا نویسرا بوو که عه لی پاشای سهر له شکر ناردرایه لاتان تا کو بناغه ی دۆستی و ئاشناتی دامه زینیت.

نادر شا ئه و دیده نیه ی واگوزاری عه بدولباقیخان کرد و بو دیتنی سهر له شکر، عه بدولباقیخان داندرا که قسه ی له گه لا بکات و له ته کیا پیک بیت و هه رچونیک بچ، سوودی نیشتمانه که ی به جی بینیت.

عه بدولباقی خان له گه نجه دانیش و چاوه نۆری هاتنی ئه و سهر له شکره ی کرد، له مانگی رۆژووی ئه و ساله دا سهر له شکر گه یسته گه نجه. له پاش پیکه اتن و په میان گرتدان، عه بدولباقی سهر له شکر هه لگرت و بر دیه پیشگاهی نادر شا که ئه و ده مه له ده شتی موغاندا له شکر به زی کرد بوو. ته ئریخی نادر لاپه ره ۱۵۹ ده لیت:

له و ده مه دا هه موو ئومه را و گه و ره و سهر کرده ی سوپا و عوله ما و خوینده وار و تیگه یشتوی ئیران و کار به ده ست و زانا و فه رمانه واکان له و ده شته دا کو بوونه وه.

نادر شا له ده شتی موغان بوئی هه موو خه لکی ئیرانی کو کرد بوونه وه، که له سه ر ته ختی پادشاهی دانیش. له و کو مه له دا ره و شتی بینکه تی و دۆستایه تی و ده ست پیکه وه گرتنی حکومه تی ئیران و عوسمانی که هه ردوولا حکومه تی ئیسلامن، ده رمیان کرا. بوئه وه ی ۵ به ند (ماده) یان دانا که له خواره وه ده گوتری. ئه و به ندانه یان کرده بناغه ی پیکه اتن و پیکه تی و برایه تی:

۱) مه زه به ی جه عفه ری به مه زه به ی پینجه مین بنا سری.

۲) له مه که ی موعه زه مه بوئو مه زه به روکنیک دابندری تا کو به تایی جه عفه ری نوئری پی بکه ن.

۳) وه کو ئه میر جه جی میسر ئه میر جه جیک له لایه ن حکومه تی ئیرانه وه بنیرنه حیجاز.

۴) هه ردوو حکومه ت یه خسیر و دیله کان به یی فروتن به رده ن.

۵) وه کیل و سه فیری هه ربه ک له و دوو حکومه تانه له پایته ختی یه کتردا دانیشن. (دریژه ی ئه و ریککه وتنه له ته ئریخی نادر لاپه ره (۱۶۳) دایه).

نادر شا زنجیریک فیل و دیاری گرانبه های ناماده کرد که له گه ل سولحنامه که دا بو سولتانی بنیری. بو پیکه تانی ئه و ریککه وتن و پیکه اتنه، عه بدولباقیخانان په سند کرد و دیاری و پیشکه ش و په میان نامه که یان دا ده ست عه بدولباقیخان. مه لا عه لی ئه که بر مه لا باشی و میرزا ئه بولقاسمی کاشییان کرده هاوال و له گه لیان خست و قاقه زیکی چوونه سهر ته ختی ئیرانیان بو سولتان نویسی و ئه ویشیان پیدان.

عه لی پاشای والی مووسل که بو پیکه اتن هاتبوو له گه لیان که وت و روو به ئه سته مبول که وتنه ری. له لایه ن حکومه تی عوسمانییه وه به خوئی و شادی پیشوازیان کرا و به ده ده به و که یفه وه بردیانه ئه سته مبول و به نوازش برانه پیشگای سولتان و دیاری و پیشکه شه کانیان له گه ل په میان نامه که خرایه پیش ده می سولتان. به ندکهانی سولحنامه که

جگه له دووانی هه موو په سندن بوون. ئەو دوو بنده کاری عوله‌مای ئیسلامه و له‌وان ده‌پرسا و وه‌لامدرانه‌وه. ۳ به‌ند له سول‌حنامه‌که‌یان په‌سند کرد، دیاری و پیشکه‌شیتیکی زۆر قورس سازکران. مسته‌فا پاشای وه‌زیر و عه‌بدووللا ئەفه‌ندی ئەنه‌دۆلی و خه‌لیل ئەفه‌ندی قازبی ئەدرنه به‌سه‌فیر داندردان و له‌گه‌ل دیاری و پیشکه‌شه‌کان بۆ ئیتران ناردن ناماده‌بوون و له‌گه‌ل عه‌بدوولباقیخان خران و له‌ ریگای به‌غدا و ئەسه‌فه‌هانه‌وه روو به‌کرمان رویشتن.

سالی ۱۱۵۱ په‌نجای رۆژ پاش نه‌ورۆز که ۱۹ی موحه‌ره‌م بوو، له‌ نادراوا گه‌بشتنه پیشگاهی نادر شا. عه‌بدوولباقی قاقه‌ز و دیاری و میوانه‌کانی پیشکه‌شکردن. به‌که‌یفخوشتی میوانداری کران و زۆر به‌ریز جیگایان بۆ ریک‌خستن (ته‌ئریخی نادری لاپه‌ره ۱۸۱).

نادر شا هه‌ر له‌و ساله‌دا چوو هه‌ندستان و شاری «ده‌هله‌و»ی گرت. محمه‌د شای هه‌ند که له‌ ده‌هله‌و داده‌نیشت به‌له‌شکره‌وه چوو له‌شکرگای نادر شاهه‌ و چادری هه‌لدا و سه‌راپه‌رده‌ی حه‌ره‌می ئەو پادشایه له‌نیو له‌شکره‌زی ئیتراندا هه‌لدا.

میرزا مه‌دی له‌ ته‌ئریخه‌که‌ی لاپه‌ره ۱۹۴ ده‌لیت: عه‌بدوولباقیخانی کوردی زه‌نگه‌نه که له‌ ئەعازمی ئومه‌رایانی نادر شا بوو، بوو به‌مه‌ئموور که له‌ رکابی ئەو پادشاهه‌ی بی جیگایه‌دا هه‌موو ده‌میک ناماده‌ی حزوور بیت و بۆ پیوستی میوانداری و په‌وشتی خزمه‌تگوزاری به‌ریژته‌ سه‌ر جیبه‌جی هه‌تانی دلنه‌وازی و که‌یف خوشتی. پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌کو عه‌بدوولباقیخان له‌ لایه‌ن نادر شاهه‌ کرایه مه‌ئموور و پادشاهیکی وا گه‌وره‌ی هه‌ندستانی درا ده‌ستی.

نادر شا له‌ پاش ئەوه رۆژی دووشه‌مه‌ی بیکه‌مینی مانگی زیلحیجه روو به‌ده‌هله‌و له‌شکری ئاژۆت، رۆژی حه‌وتی مانگ له‌ که‌نار شار دابه‌زی و له‌شکره‌زی کرد.

عه‌بدوولباقی له‌ پیشگاهی محمه‌د شادا که‌مهری گریدابوو و به‌نوازش و چاکه‌ دللی ئەو پادشاهه‌ی خوش کردبوو. محمه‌د شا به‌تیرادیتنی عه‌بدوولباقی داوای کرد که به‌نادر شا بلتیت لیبی بگه‌رین بگه‌رپته‌وه نیو شاری ده‌هله‌و تاکو ته‌داره‌کی میوانداری بۆ نادر شا بگرت. رۆژی هه‌شته‌می مانگ محمه‌د شا عه‌بدوولباقیخانی هه‌لگرت و چوو نه‌ نیو شاره‌وه و ده‌ستیان به‌پیوست سازکردنی میوانداری کرد. رۆژی نو‌یه‌م نادر شا چوو ده‌هله‌و (دریژه‌ی له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۹۵ ته‌ئریخی نادر دایه‌)، ئەوه‌نده‌مان له‌و پیاوه‌ زانیوه که‌ گوترا.

۱۰- ته‌یموور پاشای میلیی

ته‌یموور پاشا له‌ سه‌ره‌هاتوی کورده‌کانی میلیییه. له‌ زۆر ده‌مانه‌وه له‌ته‌ک حکومه‌تی عوسمانیا شه‌روشه‌ری هه‌بوو و ته‌قه‌لای ئەدا و تیده‌کو‌شا که به‌سه‌ر خاکی ئەوا زال نه‌بن. به‌هه‌تزی ئیله‌که‌ی و پشتیوانی کورده‌کانه‌وه بوو به‌سه‌رداریکی گه‌وره و به‌ناوبانگ. له‌ پاشان حکومه‌تی عوسمانی ناچاری ئەوه‌ی کرد که بیکاته‌ میری میرانی کوردستان، له‌ پاش ئەوه به‌روته‌بی وزاره‌ت کرا به‌والی و حاکی ولاتی وان.

له‌ شو‌پشی سه‌فه‌وییه‌کان و پشتیوانی ئیتران و سه‌رکه‌وتنی ئەفغان و دامه‌زراندنی حوکمیکی تازه‌ی «غیلجای» دا ته‌یموور پاشا له‌ته‌ک میر و حاکم و به‌گ و گه‌وره‌کانی کوردی ئاوربایه‌گانا ده‌ستی به‌نو‌یسراو ناردن کرد و له‌گه‌ل‌یان پیکه‌هات و دللی گرتن.

له‌سه‌ر ئەوه ته‌یموور پاشا هه‌ستا چوو سه‌ر خاکی ئاوربایه‌گان (خوی سه‌لماس، ورمی، ته‌وریز، مه‌راغه‌ی گرتن و به‌پشتیوانی کورده‌کانه‌وه زۆر زه‌وی ده‌ستخست. له‌ ته‌ک عه‌لی په‌زاخانی موکریدا به‌له‌شکری کوردی موکریبه‌وه چوو مه‌اندواو که پیش به‌نادر شا بگرت. ته‌یموور پاشا له‌ جه‌نگاه‌وه‌ری نادر شا و فروفیلتی رۆم ناشاره‌زا بوو، له‌گه‌ل عه‌لی په‌زاخانا به‌دلگه‌رمی بۆ شه‌رکردن ناماده‌ بیوون؛ هه‌ر هه‌نده‌یان زانی نادر شا وه‌کو به‌لا که‌وته سه‌ریان.

سالی ۱۱۴۰ نادر شا له‌ هه‌مه‌دانه‌وه بۆ گرتنی ئاوربایه‌گان رووی له‌ «سنه» کرد. مانگی موحه‌ره‌م، عه‌لی په‌زاخانی موکری و ته‌یموور پاشا به‌له‌شکره‌وه چوو نه‌ نیوان ده‌ده‌م و مه‌قدم که «مه‌اندواو» بیت. له‌وه‌مه‌دا نادر شا گه‌بشته سه‌فاخانه‌ی هه‌وشار که خاکی موکریبه‌. بنه و گرانه‌باری له‌وی دانا و بۆ خو‌ی و له‌شکری به‌پرتاو چوو نه‌ مه‌اندواو و له‌ که‌نار چۆمی چه‌خته‌وو له‌شکره‌زی کرد و روو به‌رووی ته‌یموور پاشا و عه‌لی په‌زاخان راوه‌ستا.

ته‌یموور پاشا به‌پشتیوانی عه‌لی په‌زاخان و کورده‌کان و به‌ئومیدی پاشا و توپچی و چه‌رخه‌چییه‌کانی رۆمه‌وه به‌دلگه‌رمی بۆ پیشه‌وه ئاژۆتی و ریزی به‌له‌شکر گرت و مه‌ردانه‌ چوو مه‌یدانی شه‌ر و کوژتاره‌وه. ئەگه‌رچی له‌ یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا ته‌نگه‌ی به‌له‌شکری نادر شا هه‌لچنی و تیکه‌وه‌ی پیچا، به‌لام پاشا و له‌شکرو چه‌رخه‌چییه‌کانی رۆم پشتیان له‌ شه‌رکرد و روو به‌مه‌راغه هه‌لاتن و گیانیان له‌ مردن پرگار کرد.

ته‌یموور پاشا و عه‌لی په‌زاخان و له‌شکری کوردستان سپه‌نگیان به‌گولله‌وه ناو زۆر

نازایانه شهریان کرد و له کوژتار نه پرینگانه وه. که تاریکی شهو به سه رداها ت به هه ر بۆنه یه ک بووبی خۆبان لهو مهیدانه خویناوییه دا ده رباز کرد. ته میور پاشا و عه لی ره زاخان و چهند سوپاهیکی کورد روویان له مه راغه کرد. کورده کانی موکری به که و دوو تا کولوک بوئی ده رچوون و له ناوایی و دیهاته کانی خویانا گه یشتنه نیو مال و منداله که بیان و دانیشتن.

عه لی ره زاخان که گه یشته مه راغه، کورده کانی که له کن نادر شا بوون کرده تکاکار و بۆ خۆشی یه کسه ر قاقه زی بۆ نادر شا نویسی و بهو بۆنه یه پیکه اتن و گه راوه کن نادر شا و کراوه به حاکمی موکریان. به لام ته میور پاشا چووه «دی خورگان» و سه نگه ر و مه ته ریزی به رامبه ری دروست کرد و دانیشتن.

نادر شا له دوای هه لاتتی ته میور پاشا. به له شکره وه چووه سه ر مه راغه و گرتی و روو به دیخورگان له شکرئی ناژوته سه ر ته میور پاشا. رۆژتیک هه تا ئیواره ته میور پاشا له گه ل نادر شایا شه ری کرد و به تۆپ و تفه نگ کوژتاریان له یه کتر کرد. ته میور پاشا وه تنگ هات و له تاریکی شهوا په نای بۆ کیتی «سورخاو» برد که نزیک شاری ته ورپزه. نادر شا له شکره که ی کرده دوو بهش و لینگی دا سه ر کیتی سورخاو و ته ورپزه.

ته میور پاشا که له پاشا و له شکرئی رۆم و جهنگاوهری نادر شا و سه ر کرده کانی وردبووه وه، له هه لاتن به و لاوه چاره یه کی نه دۆزییه وه. مسته فا پاشای والی ته ورپزه و پاشاکانی دیکه ی کۆکردنه وه و له نیوه شهوا ته ورپزیان جیه یشت و روویان له «سه فه بیان» کرد، بۆی ده رچوون. له رۆمیبه کان هیند له ته ورپزه مابونه وه، که تیگه یشتن ته میور پاشا هه لاتوه ئه وانیش هه ریه ک به جوژتیک له شار ده رکه وتن و هه لاتن. رۆژی ۲۲ موچه رهم ته ورپزه به جاریک که وته ده ست نادر شاهه.

نادر شا که ته ورپزی گرت له خۆ سازکردنی چوونه سه ر خاکی قه فقا زدا بوو و بۆ گرتنی ئیره وان و قارس ناماده یی ده کرد. له وده مه دا وه لامی پیدرا که له هیرات و نه فغانستانه وه دوژمن لینگی داوه ته سه ر خاکی خوراسان. نادر شا ناچار بوو بۆ خوراسان چوو و لوتف عه لی به گی کرده به گله ر به گ و حاکمی ته ورپزه (ته رخی نادر، لاپه ره ۷۸).

ته میور پاشا له وده مه دا دوو که لینی ده ستکه وت: یه کتیک چووبنی نادر شا بۆ خوراسان و دوورکه وتنه وه ی له ناو ربا یه گان؛ دووه مین لیکه وتنی سولتان ئه حمده له پادشاهی و چوونی سولتان مه حمود بۆ سه ر ته ختی سه لته نه تی عوسمانی. له بهر ئه وانه ته میور پاشا

ده زبه جی له شکرئی له کوردی میلی و خیتی کوردی ئه و خاکه کۆ کرده وه و تیپتیک له شکرئی رۆمیبه یی هه لگرت و چووه ته ورپزه و لوتف عه لیخانی ده ره پرا ند و ته ورپزی گرت.

لوتف عه لیخان روو به مه راغه هه لات. عه بدوره زاخانی مه قده می حاکمی مه راغه ریگی نه دا که برواته نیو شاره وه، ئه ویش به ناچاری رووی کرده «خه لخال». ته میور پاشا دیسان خاکی ناو ربا یه گانی خسته ژیر فه رمانیبه وه (ته رخی نادر - لاپه ره ۱۲۴).

سالی ۱۱۴۵ نادر شا چووه سه ر شاره زوور و توپال عوسمان پاشای سه ر عه سکه ری رۆمی کوژت و له دواییدا چوونه به غدا و نه جه ف و که ره لا و گه راوه و له شکرئی قورسی نارده سه ر ته میور پاشا؛ بۆ خۆشی گه یشته «پانه» که خاکی موکریبه. ته میور پاشا که گه رانه وه ی نادر شای به یست و تیگه یشت که چووبته بانه، ناچار به بی شه ر ته ورپزی به ردا و روو به ئیره وان گه راوه. ته رخی نادر لاپه ره ی ۱۳۰ ده لیت: لوتف عه لی به گ له دوای ته میور پاشا چووه ته ورپزه، له پاشان نادر پیرا گه یشت.

سالی ۱۱۴۸ نادر شا چووه سه ر خاکی قه فقا ز. ته میور پاشا به ۶ هه زار سوپاهی کوردی «وان» و میلییه وه چووه تغلیس و له قه لای «لوری» به گز نادر شادا چوو و شکاندی و ته میور پاشا چووه تغلیس و له شکرئی ده وره دراو له تنگانیدابوون رزگاری کردن و بۆ له شکره ده وره دراوه که ی گه نجه ش دانه ویتله و پیوست و کۆمه گی نارد و به هیزه وه گه راوه قارس.

نادر شا که له ده ست ته میور پاشا رزگار بوو، پیمان گوت که ده ست له شکرئی رۆم له قه لای «قازان چای» و له کیتی «یقای قولو» به پاسه وانی دانیشتون. به له ز پیاده ی خسته پیشه وه و به به فر و ره چه شکاندن بۆ چوونه سه ربان که وتنه ری.

دۆل و شیوه کان پر له به فر و کرپوه لووس بسوون و زستانیش زۆر سارد و سه خت و به مز و تمه بوو. له بهر به فر زۆری ریگیان لی و نیوو و سه ره ده ربان نه ده کرد، له ریگی به کی که چووبوون به ناتومیدی گه رانه وه و روویان له قارس کرد.

ته میور پاشا ده رو ژووری شار و قه لای به له شکر و تۆپ و جه به خانه توند کرد، دیوار و کونگه ره ی شار و قه لای له له شکر پر کرد. به ۱۲۰ هه زار سواری کورد و عه سکه ر له شار ده رکه وت و چووه پیش نادر شا. هه ردوو لا بۆ به رامبه ری یه کتر له شکریان ریز کرد و به تۆپ و تفه نگ یه کتریان ناو رباران و به رشیلنگان دا. ئه و رۆزه هه تا ئیواری خوین ریژرا و لاشه که وت و کوژتاریکی قورس له هه ردوولا کرا. ئه وه رۆژتیک سه خت و نه گبه ت

[بو]، هردوولا دژی وایان چاوپیتنه که وتبوو. ئەو شەرە بە شەری «موراد تەپە» ناوبانگی هەیه.

سەربەهۆرد نوێسەرانی ئێران دەلێن: «نادر شا و میرزا مەهدی خاوەند تەئریخ - که نوێسەری بەتایبەتی بوو - لە دووری شەر لەسەر بەردێک دانیشتیبوون و تەماشای شەر و کوژتاریان دەکرد. نادر شا بەهەناسە ساردیبیەو بەمیرزا مەهدی گوت: ئەمە چ پۆژتیکە؟ ئەم هەواپە و بەفر و بەستەلەکه و زستانە سەختە و شەرۆشۆرە چۆن دەبینن؟» میرزا مەهدی بەم شیعەرە وەلامی داو:

هوا مخالف و همد سگ و نشیمن سنگ
بەجای نالە ی بریت صدای توپ و تفنگ

ئەو شەر و کوژتارە ۳ پۆژ لەسەر یەک بەریابوو؛ نادر شا تەنگەتاو کرابوو، زستانیکی زۆر سارد و بەفرێکی زۆر کەوتبوو، هەردوولا بەجاریک لە دەستوی کەوتبوون. نادر شا ناچاری پۆشیتنەو بوو و دەستی بەگەرانیوە کرد. ئەو خاکە ی بەجاریک تالانکرد و پوو بەئێرەوان پۆشیت.

تەیموور پاشا لە دوای ئەو کە نادر شای تەنگەتاو کرد و بۆگەرانیوەی ناچار کرد، ئەویش چوو قارس و دەستی بەهێز پەیداکردن کرد و هەر لە ئارپە «چای» ەو هەتا ئەرزەپۆم بەئالەت و لەشکر توندکرد و بۆ خۆشی لەبەر ساردوسری لە قەلای قارس دانیشت و چاوەنۆری بەهاری دەکرد.

نادر شا کە لە قارس گەرآو، ئێرەوان و تفلیس و گەنجە و ئەو خاکانە ی بەجاری گرت و پاشا و مەئموورەکانی عوسمانیشی گرتن؛ و هیندیکی کوژتن و هیندیکی بەدیل بەخیوکران و گەلێکیشی بەماملەت پیدانەو.

هەرۆکو لە باسی زەنگەکان لیتی دواین سەرما و بەفر و سەختی پیشی بەدلیری و نازیای نادر نەگرت و تەنگی و ئیزاو لە کردەو و ئارەزووی رانەگرت، دووبارە لەشکری هەلگرت و لە مانگی رەبیعی دووهمدا چوو سەر قارس و لەشکری ئازۆتە سەر تەیموور پاشا.

سلەو دەمەدا لە لایەن سولتانی پۆمەو فەرمانی ماملەتی درا و سولحنامە بەئەحمەد پاشادا ناردرا و گەیشتە ئەرزەپۆم. پاشایانی ئەو دەورۆشتەش قاقەزبان بۆ نادر شا نویسی و شەری نادر شایان لەسەر قارس کلاکرد. نادر شا بەماملەت پەیمانگیر بوو و بۆ کوژاندنەوێ شۆرشی داغستان لەشکرەکی روو بەداغستان و لەگزیبە کیشاوە.

مایە ی تیگچوونی حکوومەتی نادر شا

نادر شا کە تەمەنی گەیشتە دوامینی، حکوومەتەکی نزیکی کەوتن بوو. لەگەڵ خەلکەکه نامیهرەبانی دەست پینکرد و دلپەقی نواند و دەستی جەوری درپژ کرد.

نادر شا کە خاکی هیندستانی گرت دەولەت و سامانی ئەو خاکە ی دەستکەوت و خرچ و باجی سی سالانی پیتەخشین، بەلام لە دوایی لیتی ئەستاندەو. هەموو سەرماپە و دراوچتی گرانەهای هیندستانی بۆ «کەلات» بارکرد. کەلات کە پایتەختی بوو لە خوراسان، پۆژ بەرۆژ گەنجینە و دارایی لە کەلات کوژدەو و بەپۆنە ی کوژدەوێ ئەو سامانە دلێ هەموو خەلکی رەنجاند و ئەزبەت و جەوری فرە بوو.

نادر شا بەو کە لەگەڵ موسڵمانی سوننی بەمیهرەبان بوو و سەرپەستی و نازادی پیدای بوون، شیعیەکان لیتی دلگیر ببوون و بەبەدی ناویان دەبرد، ئەوێشی لە عولەما و موحتەهیدەکانی شیعیە دەزانی.

بۆ ئەزبەتدان ئەو گەلێکی دلیری کرد و هانی دا کە جەور و ئەزبەت رەوا بینیت، ئەو کەسانە ی کە هیشتا هەر رەگی شیعیەتیان دەبزووت، نادر شایان دردۆنگ کردبوو کە باوەریان پێ نەکات. لەسەر ئەو نادر شا باوەری بەهەموو خەلکی ئێران نەمابوو و ئەفغانیبەکان و تورکمانەکانی لەو داخانە هیئا بوو روو. ئومەرایانی ئەو دوو تیرەپە ی پیش خستبوون. ئەو ئومەرایانەش بەپشتیوانی ئەوێوە بەهەموو کلۆجیک دەستدریژیان بەسەر خەلکی ئێرانا دەکرد.

ئەوانە بوونە مایە ی تیکدانێ ئاسایش و دلگیری خەلکی ئێران لە نادر شا. هەموو هیزدار و خاوەند دەستەکان ناچاری سەرکیشی و بلندبوون ببوون.

خەلکی فارس، شیروان، مازندەران، لیکرا بەجاریک سەریان لە فەرمانی نادر شا پیتچاوە و ئاوازی سەرکیشیان بلند کرد.

ئەو سەرکیشیە رقی و دلگیری نادر شای هاندا و بۆ جەورکردن و هیزداری کرد، خەلکەکه لە ترسی خۆتێرێژی و گرمە و نالە ی رقی نادر شا مال و خانوهرەیان بەردا و روو بەچیا و کیتوکان هەلاتن و لەنیو ئەشکەوتانا سەرکیشیان کرد و بوون بەجەردە و رپگر و تەربدە.

مپژوونویسەکان دەلێن: نادر شا کە بۆ چوونەسەر عەلی قولیخانی برازای لەشکرکیشی کرد، لەودەمەدا لە سیستان تەپلی سەرپەخۆی لی دەدا. نادر شا رقی هەستا و فەرمانی

دا که چند شیعه به کی که له نیتو له شکر دابوون بکوژتین؛ به بی لیکدانه وه نهو فه رمانه ی دا. نادر شا له وده مه دا زور تیکچسو بوو و خوین بهری چاوی گرتبوو و له دیتن و لیکدانه وه و هلبژاردن که وتبوو.

نومه رایانی نادر شا له وه گه بشتن که هه موو ده کوژتین، کوژتنی نادر شایان خسته پیتش و ژیانی خویمان له مردنی نهوا دیت. له بهر نه وه چوار سهردار له شکر، ددانیان به جهرگ داهینا و دلّی خویمان توندکرد و بۆ کوژتنی نادر شا چوونه پیشه وه.

محهمه مد علیخانی هه وشاری و صالح بهگ سهرتیبی فه وچی خاس، شهو به بهانه ی کاری په نهانییه وه چوونه چادری نادر شا. پاسه وانه کان ده یاناسین و یتگیان دان. نهو چوار سهرکرده که چوونه چادره وه، نادر شایان وشیارکرد. نادر شا دوو که سی لیکوژتن. صالح بهگ له دوا ی کوژرانی دوو هاواله که ی بهو شیریه ی له دهستی دابوو له نادر شای دا و کوژتی.

میژوونویسه کان له وه که نادر شا دهست بزوی ده کرد، رقی له وانه هه لگرتبوو که ده ی کوژتن، حقی ده دهنی و ده لبتن حقی بوو. بۆ دامه زرانندی حکومهت و پیکخستنی نه مر و راگرتنی سه لته نهت، ناچار بوو و ابکا که ده یکرد، نه گهرچی له وهش زور خو ی ده پارازت.

به لام نه گهر دهستی له پادشاهی هه لگرتبا هم بۆ خو ی و هم بۆ میلله ته که ی که به چ نه زیهت و رنج و خوینرتی له دهست دوزمنی پرگار کردبوو و هینا بوویه رۆژتیک ی وا، نه وهش جیگای نومیید نه بوو. به لایه کی زور گهره ی له پیشه وه ده دی که دهستی هه لگرتبا.

نه فغان له ئیران دهرکردن و نه فغانستان گرتن و له تهک حکومه تی عوسمانی شهر و کوژتار و پرگارکردنی نهو خاکانه ی له دهستیان دابوو، کابول و قندههار هینانه دهست، به تازی و پرا و ته گبیر و ره شیدی نادر شاهه بوو، دوزمن و به دخوه کانی ئیران رامی خو ی کات و نهو خاکانه ش بگری که گرتنی.

گرتنی هیندستان و خاکی ئیران زل(؟) فره کردن و ئیران سهرخستن و میلله ته که ی به زور ناودارکردن، له تازی نادر شاهه بوو.

نه گهرچی نه وانه به خوینرتی هه زاران که س و پیوانی گهره هاتوونه دهست، به لام پادشاکانی رۆژه لات و ناسیا تا کو نهو رۆژه کیشوه رگیری و مهرز فره کردنیکی وایان بۆ

هه لته که وتبوو، به بی گونا ه و خوینرتی که بۆ نادر شا هه لته وتبوو دهستی داوه. نادر شا ده ولتهت و سامانیک ی له هیندستانی دهستخست بۆ نه مه بوو که سهرهت و حیسمهت و دارایی و گهره یی ئیرانی پیتشو تازه کاته وه و خه لکی ئیران دهنگ بهرز و پایه بلند و ناودارکا. په لاماردانی «بوخارا» شی بۆ شیری تیژ نیشان دان و هه لته تی شیرانه نوانندی بوو.

نیمه چ ته ماشای کیشوه رگیری و چ ته ماشای تازی و کارزانی و تیگه یشتنی بکه یین و چ له ته دبیر و نه ندیشه و بییر و لیکدانه وه ی وردبینه وه و کوشه وه و ته قه لاکانی بهک به بهک بخه یینه بهرچاو که بۆ ئیران و خا که کی ماندوو بووه و تیکوشاوه و نهو کاره گهره و دلّسوزی و پیانوه تیبه له وه بۆ ئیران به جی هینراوه بیخه یینه ته رازوی زانینه وه، نهو پادشاهه گهره یه و نهو قاره مانه تازی شایانی ستایش و سزاواری شوکرانه و ناهه رین پیاده لگوتنی چا که یه.

له بابهت تاین و کیش: نادر شا ده یه ویست که تاینی ئیران بگوری، نه ویش بوی بوو که خه لکی ئیران به بونه ی تاینی خو بانه وه - که هی سه فه و بیسه کان بوو- رۆژ به رۆژ سه فه وی و بنه ماله که یان ده که وتنه وه روو و خو شه ویست ده بوون. نادر شا ده یه ویست به تیکدانی نهو تاینه ی بناغه ی خو شه ویستی سه فه و بیسه کان تیک بدات و تیکه ل و پیکه لی تاین و کیشه تیکدراوه کان به راورد بکات و بیانکا به یهک،

عوله ماکانی دین له چاغی سه فه و بیسه کان، هه موو نیش و کار و نومووری فه رمانگوزاری حکومه تیان خسته بووه ژیر په نجه ی خو بانه وه.

نادر شا که له سهر ته ختی پادشاهی دانیشته لهو توشماله (طایفه) دلّگیربوو و ره شته ی کارگوزاری له دهست هه موویان دهره یینا و به جاریک له نیشی خستن. مه لا گهره کان چوونه کنی که جیگایه کی باش دهسته نه وه. نادر شا رووی تیکردن و گوتی: «نیه به چ جوریک نهو هه موو مال و ده ولتهت و دراوه ی میللهت ده خون؟» له وه لاما گوتیان: به کومه گی و یارمه تی جیره و معاش، نیمه هه موو عوله ما له مزگه وت دوعا بۆ ده ولتهت و حکومهت و پادشای نیه سلام ده که یین. نادر شا وتی: «له نیمه تاشکرا بووه که دوعای نیوه له لای خودا په سند نیبه و قسه کانتان رهوا نابی؛ چونکو هه تا نیوه له روودا بن میللهت بی رووه. هه تا نیوه سهرکه وتووین میللهت و کیشوه ر ژیر که وتوو و داماره. ده ولته مهنیدی نیوه مایه ی هه ژاری و فه قیری میللهت. کیشوه رگیری و ناسایش که به شیری تیژی پاله وانه کانی منه وه یه، وا دیاره نه وانه ناله تی دهستی قودره تی یه زدانی داوه ر بن.

که‌وا بوو ده‌ولت و مال و سه‌روهت و سامانی ټپوه ده‌بی بۆ جیره و معاشی پال‌ه‌وانه‌کانم پوخت بکړی».

ټو شه‌وه که نادر شا کوژرا، بۆ سبه‌ینی ټهمه‌دخان ټبدال‌تی به‌فه‌وجیک ټوزبه‌گی لینگی دا سهر خاکی ټیران. ټیرانیسه‌کان به‌نازایی له به‌رامبه‌ری راوه‌ستان. ټهمه‌دخان وه‌نه‌بی نه‌شیت ټیران بگری، به‌لام ههر به‌مه خاکی ټه‌فغانی له ده‌ست بمینیت، به‌مامله‌تکرده‌ن پیشی به‌ئیش گرت و گه‌راوه خاکی قه‌نده‌هار و ده‌وروشتی گرت و گه‌نجینه و مال‌یکي زور که له هیندستانه‌وه ده‌چوو بۆ نادر شا، گرتی و حکومه‌تی خوی پی دامه‌زراند. به‌وه ټومووری ټهمه‌دخان رووی له گه‌وره‌بوون کرد.

عه‌لی قولی‌خان برازای نادر شا که له سیستانا به‌سه‌رکیشی رایده‌بوارد، ټه‌ونه ټومه‌راکانی نادر شایان کوژت‌بوو چونه‌کنی و هانیاندا عه‌لی قولی‌خان چوو سهر خوراسان و گرتی و له‌سه‌رته‌خت دانیش‌ت و ناوی خوی نا «عه‌لی عادل شا» و نه‌سروللا میرزا و ټیمام قولی میرزا و ره‌زا قولی میرزاو ۱۳ کوپ و کوره‌زای نادر شای کوژتن. له‌وه بنه‌ماله‌یه ټه‌وه‌ی رزگار‌بوو «شاروخ»‌ی کوره‌زای نادر بوو که له تمه‌نی ۱۴ سالاندا بوو.

عه‌لی عادل شا بۆ ټه‌مه‌ی که حکومه‌ته‌که‌ی به‌چاکی سهر بگری «شاروخ»‌ی کرده پادشا و خوتنده‌ره‌کانی نادر شاش که محمه‌د قولی‌خان بوو گرتی و دایه‌ده‌ست خوانینه‌کانی حه‌رمی نادر شا. ټه‌وانیش گرتیان و له‌توپه‌تبان کرد.

ټیبراهیم خان که برای عه‌لی عادل شا بوو له لایه‌ن برایه‌وه فه‌رمان‌په‌وایی عیراقی ده‌کرد. له‌شکری هه‌لگرت و چوو سهر براکه‌ی و به‌گرتیا چوو و گرتی و هه‌ردوو چاوی کوټلی و ناوی پادشاهی له خوی نا. ټه‌میر ټه‌رسه‌لان فه‌رمان‌گوزاری ټاوربایه‌گان به‌ده‌ستیه‌وه گرفتار بوو و له‌ناوبرا.

ټیبراهیم خان هه‌رجه‌ند به‌له‌ز پیشکه‌وت، به‌لام زور نه‌ژیا و له‌شکریانی خوی گرتیان و بردیانه مه‌شه‌د و له‌گه‌ل عادل شا دایانه ده‌ست شاروخ، ټه‌ویش هه‌ردووکی کوژتن.

شاروخ کوری ره‌زا قولی میرزای کوری نادر شا بوو. دایکیشی کچی شا سولتان حوسینی سه‌فه‌وی بوو. چونکه لایکی جوانچاک و نازا و ته‌بیعت ناسک و خوش روو بوو، خه‌لکی ټیران به‌پادشایان په‌سند کرد. به‌لام به‌دبه‌ختانه ټیران پیشیو بیوو و ټیکه‌له‌چوو بوو. ههر هه‌واداریک هه‌وه‌سی فه‌رمان‌په‌وایی له میتشکا ده‌جوولایه‌وه و سه‌رلند بیوو.

میرزا سه‌ید محمه‌د ناو کابراهک که له چاغی نادر شادا هات‌بووه روو و ناسرابوو، له دایکه‌وه خزمی سه‌فه‌ویسه‌کان بوو، له‌وه شوژشه‌دا ټیرانیسه‌کانی فریو دابوو چاو و راوی ده‌کرد که شاروخ وه‌کو نادر شا باوه‌ری به‌کیش و نایین نیسه و بی دین و مه‌زه‌به. له‌وه رینگایه‌دا گه‌لک شیععی هه‌لخه‌له‌تاندبوو و فریوی دابوون. کوټه‌له‌یه‌کی زلی له‌سه‌رخوی کوژدبووه‌وه. به‌بی ټه‌وه‌ی که شاروخ بزانی هه‌لمه‌تی برد و شاروخی گرت و هه‌ردوو چاوی کوټلی و کویری کرد و له‌سه‌ر ته‌خت دانیش‌ت و ناوی خوی نا «شا سلیمان» و ده‌ستی به‌کیشوه‌رداری کرد.

یوسف عه‌لی سهردار سوپاهی شاروخ به‌سوپاهیکی زله‌وه چوو سهری و نه‌به‌یش‌ت تامی فه‌رمان‌په‌وایی بچیژتی و گرتی و کوژتی و شاروخی له‌سه‌ر ته‌خت داناوه و ټومووری پادشاهیسی خسته ژیر چاوه‌دیری خویه‌وه.

جه‌عفه‌رخانی کورد که سهردار سوپاهییک بوو، به‌هیز و ره‌شیدی ناوبانگی کردبوو، به‌له‌شکریکی شه‌رکه‌روه چوو سهر یوسف عه‌لی. له‌وه دای گه‌لک شه‌ر و کوژتار گرتی و کوژتی و ټوموور و ټیشوکاری پادشاهی خسته ده‌ست خوی، به‌لام زور نه‌ژیا.

میر عالم عاره‌ب به‌له‌شکریکه‌وه چوو به‌گرت جه‌عفه‌رخانا و کوژتی و شاروخی گرت و حه‌بسکرد. ټهمه‌دخان ټبدال‌تی له ټه‌فغانستانه‌وه چوو سهر خوراسان، له‌وه دای شه‌ر و کوژتار، به‌مه‌رج، میر عالیم له‌ناوبرا و ده‌ستی له‌وه‌ره‌دانی مه‌شه‌د هه‌لگرت.

ټه‌ویش له‌به‌رته‌وه بوو که خاکی ټیران هه‌تا سهر له ده‌ست ټه‌فغاندا نامینیت و ټه‌هالی ټیران ټیش و ژان و برینی پیشوویان له ده‌ست ټه‌فغانا ههر مابوو. له‌وه دوامینی ټه‌وه ټه‌ندیشه‌ی کرد بۆ ټه‌وه‌ی که ته‌نها خاکی ټه‌فغانستان له ده‌ست بمینیت و پادشای خاکی ټه‌فغانستان بی، له‌گه‌ل ټیرانا رتیکه‌وت و شاروخی له‌گرتیخانه‌ده‌رخست و پادشاهی ټه‌وی په‌سند کرد.

خه‌لکی ټیران شاروخی جه‌وانی کویریان له‌سه‌ر ته‌خت داناوه و هیندیک خاک له‌گه‌ل خوراسانا له‌ژیر فه‌رمانیدا ماوه. له‌وه دای ټه‌وه له‌گه‌ل فه‌رمان‌په‌وایی خه‌ریک بوو هه‌تا چاغی که ریمخانی زهند. که خاکی ټیران که‌وته ده‌ست که ریمخانی زهند، خانه‌دانی هه‌وشار پوچ کرایه‌وه. ته‌ماشای کتیبی ټیمه‌ی «کوردی زهند» بفه‌رموون. (به‌رگی دووه‌می سیرجان مالکم ټینگلیزی لاپه‌ره ۴۹-۶۰).

پهراوی چاپکراوی کردهوهکانی ختیوی زاری کرمانجی

- ۱- پیشه‌وای تاین شهریهت به‌کوردی.
- ۲- غونچه‌ی به‌هارستان میژووی کوردان.
- ۳- پیشک‌هوتن - میژووی دوو بنه‌ماله‌ی کورد که له ئاوربایه‌گان و دیاربه‌کردا فه‌رمان‌په‌وابوون
- ۴- میژووی ده‌وری ئە‌ماره‌ت له کوردستان سالی ۶۵-۶۵۶ هـ.
- ۵- ئاورپکی پاشه‌وه - حکومه‌تی به‌رزه‌کانی له حه‌لوان و دینه‌وه‌ر.
- ۶- ئاورپکی پاشه‌وه - حوکمدارانی کورد له هه‌ولپیر.
- ۷- ئاورپکی پاشه‌وه - پادشاهی چهند بنه‌ماله‌ له سالی ۴۷۸ - ۶۱۷ هـ.
- ۸- ئاورپکی پاشه‌وه - حوکمدارانی بابان.
- ۹- خۆشی و ترشی (بزنۆکه و مه‌رۆکه).
- ۱۰- ناودارانی کورد له ۱۲۰۰ هه‌تا ۱۳۰۰.
- ۱۱- میژووی کورد و نادر شا له خاکی ئیرانا.

ئه‌و کتیبانه‌ی چاپ نه‌کراون

- ۱- میله‌ته‌تی کورد.
- ۲- میژووی سه‌لاحه‌دین ئە‌یوبی
- ۳- وینه‌ی کۆلین (زه‌نگوغرافی) (له‌ژیر چاپ دایه).
- ۴- پزگاری له زانین.
- ۵- به‌کورتی میژووی په‌واندز (سۆران).

حوسپین حوزنی موکریانی

میثروی
شاهنشاهی

کوردی زهند

رواندز مهرکهزی زاری کرمانجی

حسین حزنی موکریانی

میروی
شاهه نشاهانی

کوردی زهه

رواندز مه زرکه ی زارکرمانجی

بهندی یه که مین

میژووی که ریخانی زهد و چهند گۆته یه که له ژیا نی پیشینی

که ریخان کوری ئیناک (ئیناخ) له توشمالانی کوردی زهد و له خیتلی لهک و سالی ۱۱۱۳ هيجری له دئی «په ربه» ی خاکی مه لایر هاتۆته جیهانه وه (ئه، ل ۱۵۵).

سالی ۱۱۴۰ نادر شا که خاکی لور و بهختیاری گرت و له خیتلی لهک چهند که سیتی که به زۆر وه گرته نیو سوپا هیه وه، که ریخان یه که یک بوو له وانه که نادر شا کردیه پیاویتی سوپا هی. له سوپا هیه وه بوو به خاوه ند پایه و گه و ره بوو. له ده وری عادیل شای برزای نادر شادا بوو به سه رتیپ و له وهش به ره و ژوورتر چوو و که و ته ریزه ی سه رکرده سوپا هیه که انه وه و هه تا له ته شویشاتی ئیران که لینی ده سته که وت و بوو به پادشا (ج، ب-۱)

که ریخان وه کو پیاویتی سوپا هی له له شکری نادر شادا په رای ده کرد. «ساکیس» ده لئ: «ههروه کو ئیمه له سه فه رمان بهیستو و مانه و زانیرو مانه ته وه، که ریخان پیاویتی به ره وشت و ده روون چاک و دل روون و خاوه ند ته ندیشه یه که خاوین بوو. له ته که سه رکرده کانی بهختیاری به یه که ته تی تیکۆشا و ن و ته قه لایان داوه».

ههروه کو له هه ر که سیکا چاو به رای نی نه دان و نه کیشان هه یه، ههروه ها عه لی مورادخانیس چاوی پی هه لئه ده هات و به خیلی به که ریم ده برد. «عه لی مورادخان» سه رکیشی کرد و به و بۆنه به وه بهختیاری په رشویلا و بوون و پوچ کرانه وه و کوژران.

له و ده مه دا که ریخان به هزی داد گوسته ری و دادخواهی و بهخشش و نیوچاوان خاوینیه وه، هه موو دلئیکی کیشابووه لای خۆی و هه وادار و پشتیوانی زۆر بیوو. له ئیرانی خواروودا بیوو فه رمان په وایه که سه ره خۆ (ساکیس).

که ریخانی زهد به دادگه ری و مه ردایه تی خه لکی کرد بوو به هه واداری خۆی و به و ره وشته چاکه یه وه به سه ر هه موو خانه کانی ئیرانا زال بیوو. ته گه رچی خاکی ئاوریایه گان له ده ست خانه کانی کوردا به ئازادی و سه ره خۆی راده گیرا، به لام ته وانیس فه رمان بهرداری که ریخانیان خسته ته ستۆه و به دیاری و باجدان که و تنه ژیر فه رمان بیه وه. عیراقی ئیران و فارس و گه لیک له خاکی خوراسان که و ته ده ست که ریخان.

که ریخان به و جوژه له ئیران بوو به پادشا و فه رمان په وایه، به لام ناوی شاهی نه ویست و به وه کیل ناوبانگی کرد؛ چونکه چاوه دیری خه لکی ئیرانی ده کرد.

ئه م په راویه م چۆن نوویسیوه ته وه

ئه گه رچی به راستی له ده می که وه خه ریکی نوویسینه وه ی میژووی پادشایانی کوردی زهد بووم، ناگام له سه رهوردی ته و بنه ماله گه و ره کورده هه بوو، له گه ل ته وه شا ته قه لام ته دا که زانینی خۆم بگه ینمه پایه ییکی وه ها که به دلخواز و به ئاره زوو بی، وه ده مه ویست ناگاداری خۆم هینده فره بکه م که خۆینده وه اره کان له لیورده بوونه ویدا دانه مین.

به کۆمه گی و یارمه تی زانا و تیگه یشتو وه کان ناگاداریه کی زۆرم له میژووی پادشایانی زهد په یدا کرد. به رگی دووه مینی «جه نه رال ساکیس» ی ئینگلیزم وه ده ست خست و له لایه نی زهنده کانه وه هه رچییه کی تیا بوو وه رمگیترا یه سه ر کوردی.

له دوا ی ته وه برا خۆشه ویسته کورده کان، وه هه وه سیان خستم که میژووی ته و بنه ماله کورده بکه مه په راوی (کتیب) سو چاپی که م، منیش له که لین و ده رفه تا کۆشام هه تا زانینی پیشووی ته و ده مه م کۆکردنه وه و به حه وت به ندم دامه زراند و کردمه ته م په راویه و ناوم نا «کوردی زهد یان میژووی شاهه نشاهانی کوردی زهد» له خاکی ئیرانا.

ناوی لیوه رگه کانیشم له لاپه ره ی دوامینی ته م په راویه دا نیشاندا و پیشکه ش به زانا و تیگه یشتو وه کانم کرد. له میانه ی قسه و سه ره ورداندا ناوی لیوه رگه کانم به پیتیک نیشان داون، وه کو «ب» بۆ به رگ و «ل» بۆ لاپه ره و «س» بۆ «ساکیس» و «ق» بۆ قاجاریه و «ئه» بۆ أجمل التواریخ و «ش» بۆ شمس الدین سامی و «ج» بۆ جه وده ت و «ع» بۆ علی ظریف الأعظمی.

نمونه یه که بۆ ته مه س-ب-۲-ل-۳۷۰ واته: ساکیس- به رگی ۲ لاپه ره ی ۳۷۰ و بۆ ته وانی دیکه ش ههروه ها به پیت نیشان دراون.

حوسین حوزنی موکریانی

سهرکه وټنی که ریمخان (۱۱۶۳ هـ / ۱۷۴۹ م)

تیران له و دهمه دا پشوی تیکه و تیبو و تیکچو و بوو. خوراسان له دست شاپو و خدا به ناسو و دهگی دهگه را و به خشی ده ژاندره. که ریمخانی زنده و محمه د حه سه نخانی قاجار و نازادخانی نه فغانی له سهر تاج و تخت شهربان ده کرد.

به چاو که ته ماشای هر کامیک له و سیانه بکرا با ده گوترا که سهرده که ون. به لام سهرکه و تن له دوامینی کوششدا له لایه ن که ریمخانه وه بوو (ساکیس).

هر به و جوړه که ریمخان که بوو به پادشای تیران، له لایه ن پادشای عوسمانی عه بدو له میدخانه وه، قاقه زیکی بو ناردرا و به پادشای تیرانی ناسی و نه و عه هد و په یانه ی که له چاخی نادر شادا کرابوو، بوی تازه کرده وه و تخوی خاکی تیا نیشان دابوو و بو نومه را و میری میرانی سنوری نویسی که نه و په یانه رابگرن و چاو ده پیری دراوسیه تی بکن و به راوه ژوو نه بزونه وه (جه و ده ت، لاپره ۱۰۹).

شهری که ریمخان و قاجار له مازنده ران دهستی پیکرد. له دوی شهر و کوژ تاریکی گران، قاجار که کان سهرکه و تن؛ به لام له ترسی نه فغانه کان دوا بیان به شهر که نه هیتا. نه فغانه کان گه یلانیا ن گرتیوو، که ته ماشای کرد قاجار که کان له شهری زنده کانا سهرکه و تن، دهستیان له گه یلان به ردا و گه رانه وه.

که ریمخان ده زیه جی و به له زه یزه که ی خوی گرد کرده وه که په لاماری نازادخان بدات نه ک قاجار که کان.

نه فغانه کان له قه زوین مانه وه. ده یان توانی شهر یکی قورس بکن و پیش بو خویان پاک که نه وه و دوژمن ده ریه پین؛ به لام له و لاه که ریمخان له نه سفه هان دهستی به له شکر کوژدنه وه کرد و بو پیشه وه ی ناژووت.

له دوی نه وه که ریمخان سالی «۱۱۶۶ هـ / ۱۷۵۲ م» له نه سفه هان ده ریه راندره و هه تا گه یاندرایه شیراز، تنه گی پی هه لچنرا. که ریمخان نه شیا خوی له شیراز رابگریت که پایته ختی پادشایه تی بوو، روو به «بوشیر» هه لات و له وی روسته م سولتان حاکمی «گه شتی» کرده هه وادار و لاگیری خوی و داوی یارمه تی و کومه گی لی کرد که فریای که ویت و به هاواریه وه بچیت.

له ریگای بوشیر تووشی کوسپه و تنه گی که گوره بوو، له دوی لیک که به «کوتالی ریج» ناوبانگی کرده وه، که ریمخان و له شکره که ی له نیو دۆل و نه والدا دانیشتن و چاو نه پری دوژمنیا ن ده کرد.

نه فغانه کان و ده وی که ریمخان که و تیبوون. نه فغانه کان له و کوسپه ته نگه دا پیرا نه گه یشتنه سهر نه وه که فریا که ون و خوژگار که ن. له ناکا و روسته م سولتان لینگی دا سهربان و تنه گی پی هه لچنین.

نه فغانه کان نه گه رچی گه لیک به ریه شیدی و نازایی به رامیه ریان کرد و مه رانه تیکو شان و به دبه ختانه له شکریه کان له شهر سست بیوون و سنگیان نه دا پیش و پشتیان له شهر کرد و هه لاتن.

که ریمخان هیریکی زورچاکی کوژده وه و چوه سهر شیراز. به زور شیرازی خسته وه دهستی خوی (ساکیس).

سهره و ریدکی دیکه ی که ریمخان ۱۱۷۱ هـ / ۱۷۵۷ م

مهیدانی شهری نازادخان له ناوریایه گان دامه زاندره، که نه وی ده می قاجار که کان ناوچه ی سه ختی خویان گرتیوو، نازادخان له ریزه ی هه وادارانی پادشاهییا ده رکه و ت؛ نه ویش له به رنه مه بوو له دوی گه لی شهر و شوپ و خوین رزاندن و کوژتار کردن و خه بات و کوژش خوی به دهستی که ریمخانه وه دا.

هر نومید و ناره زوویکی که هه بیوو، له که ریمخانه وه بوی وه دی هات له وه دا نه ژادی و به خشش، دادگه ری، بنچینه پاکی، میهره بانی که ریمخان خوی نواند و دلنه رمی لی ناشکرا بوو. نه یاره دوژمنه هره مه زن و زله گه وره یه کی وه کو نازادخان خوی هاویته به ربه ختی که ریمخان. هه رچیبه کی شایسته و چاکه بوو بوی به جیه پینرا. هه کرده وه یه کی جوان که هه بوو له ته کیا کرا. له نه وازش و خوشهاتی و په راپا که م و کورتی نیشان نه درا، به لام له به رابه ر او ه ستا وه کان ته نیا هه ر محمه د حه سه نخانی قاجار ما بوو.

محمه د حه سه نخان له سالی دواپی له شکر یکی قورسی برده سهر که ریمخان و دهستی به هه لمه تبردن و په لاماردانی که ریمخان کرد؛ به لام له دوامیندا گه یشته سزای خوی.

که ریمخان له دهستان نه ده شیا به رامیه ری دوژمن بکات، له شیراز خوی دامه زاندره و دهستی به داو و گری و له شکر خر کرده وه کرد. شهر که ر و خه زینه و زه خیره و دانه ویله و پیویستی خسته سهریه ک و هیزه که ی خسته نیو شاره وه. تاب و ته و انایه کی که هه بیوو گردی کرده وه و دراوسیه کانی به خراپی هیشته وه.

له دوی نه وه، نه و جا بو قاجار کوشتن و له ناو بردن، که و ته مهیدانی شهر و شوپ و نه یار

براندننه‌وه. به‌شهو ده‌ستی به‌شهر و هه‌لمه‌تدان کرد. قاجاره‌کان و هها شکاندران و بلاوکرانه‌وه و په‌ریشان بوون، نه‌ده‌په‌رژانه سهر ته‌وه که خو کو بکه‌نه‌وه. دوامین وه‌شاندن له لایهن شیخ عه‌لیخانه‌وه بوو. له‌شکره‌که‌ی که‌ریخان زور به‌چوستی شه‌ریان کرد و به‌چالاک‌ی سهرکه‌وتن.

محهمه‌د حه‌سه‌نخان ناچار مایه‌وه و له‌گه‌ل نه‌یاره قاجاره‌که‌ی خو‌یا شه‌ری نه‌کرد. ته‌وه هیزه‌ی که هه‌ببوو، بی‌ده‌ست و ناته‌وان که‌وته‌وه. محهمه‌د حه‌سه‌نخان هه‌تا له ده‌ستی هات خاکی گرت و بو سهرکه‌وتن تالوکه‌ی ده‌کرد و له دوامین ئیشا وای به‌سهرهات. که بو خو‌یزگارکردن و له شه‌ر و کوژتار پارازتن ده‌کوژشا و که‌وته ته‌قه‌لای هه‌لاتن و گیان له مردن ده‌ریاز بوون. له دواییدا نه‌یاره قاجاره‌که‌ی که‌وته سهری و کوژتی.

ته‌وه شه‌ر و کوژتاران‌ه‌ی خو‌به‌خو‌بی قاجار له‌گه‌ل یه‌کتر بوو به‌مایه‌ی سهرکه‌وتن و ریزگاربوونی که‌ریخان له دوژمنان، ته‌گه‌رچی که‌ریخان له شه‌ری ده‌شته‌کیا هه‌ر ته‌شکا، به‌لام له سایه‌ی پیاوه‌تی و گه‌وره‌یی و دلپاکی خو‌به‌وه پیتی گه‌یشت (ساکیس - به‌رگی دووه‌م).

چلۆنی و دامه‌زاندنی پادشاهی که‌ریخان

سالی ۱۱۶۳ که عه‌لیخان ئالای سهر‌به‌خو‌بی هه‌لدا و «میرزا ته‌بو توراب» ی که‌چه‌زای شا سو‌لتان حوسینی سه‌فه‌وی برده لای خو‌ی و ناوی نا «شا ئیسماعیل» و له‌سهر ته‌ختی فه‌رمانه‌وایی ئیرانی دانا و به‌ناوی ته‌وه‌وه هه‌موو خاکی ئیرانی خسته ده‌ست و ناوی خو‌ی نا «وه‌کیل».

سالی ۱۱۶۵ محهمه‌د حه‌سه‌نخانی کوری فه‌تح عه‌لیخانی قاجار که له سالی ۱۱۳۵ به‌ده‌ست نادرشا به‌کوژ چوو بوو، له تورکمان هیزکی په‌یدا کرد، له لایهن «ئوستوراباد» ده‌ستی کرده سهرکیشی.

هه‌روه‌کو گوترا که‌ریخان بو شکاندنی قاجاران شا ئیسماعیلی هه‌لگرت و به‌له‌شکرکی قورسه‌وه چوو سهر محهمه‌د حه‌سه‌نخان. له ئوستوراباد ده‌وره‌یدا و نزیک چل رۆژ ته‌وه شاره‌ی وه‌ته‌نگ هیتا.

محهمه‌د حه‌سه‌ن هه‌موو رۆژی بو شه‌ر ده‌رکه‌وت. تورکمان زورچاک شه‌ریان ده‌کرد. که‌مه‌رخان و شوجاعودینی زه‌ند له شه‌ردا کوژران. ته‌وه دووانه له گه‌وره و سهردارانی سوپای که‌ریخانی زه‌ند بوون.

شا ئیسماعیل چونکه مندال و نه‌زان و بی‌ته‌ندیشه‌بوو، وایزانی که‌ریخان شکا و محهمه‌د حه‌سه‌نخان سهرکه‌وت. له رووی نه‌زانیه‌وه هه‌لات و په‌نای بو محهمه‌د حه‌سه‌نخان برد. که‌ریخان له‌وه‌ده‌مه‌دا گوتی: «پادشاهیکی به‌دنه‌ک هه‌لات».

چوونی شا ئیسماعیل بوو به‌مایه‌ی دلگیری که‌ریخان. به‌ناچاری له‌شکره‌که‌ی هه‌لگرت و روو به‌تاران گه‌راوه،

خه‌لکی مازنده‌ران که هه‌واداری که‌ریخان بوون، له‌گه‌ل حه‌سه‌نخان به‌شهر هاتن. موقیمخانی «ساری» و سه‌بزه‌لیخان «لاریجانی» له‌شکرکی قورسیان هه‌لگرت و چوونه سهر محهمه‌د حه‌سه‌نخان و له فرسه‌نگیکی شاری «بارفروش» به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتر راهه‌ستان و بو کوژتار ساز بوون. له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا موقیمخان به‌گولله‌ی زه‌نبوره‌ک کوژرا و له‌شکره‌که‌شی شکاندران. لاشه‌ی موقیمخانیان هه‌لگرت و له‌سهر داریان دانا و سووتان‌دیان. ئاقا حه‌یدره‌ علی و حاجی قه‌مه‌به‌ر

وینه‌ی

محهمه‌د حه‌سه‌نخانی قاجار

عه‌لی که گه‌وره و سهرهاتی شار بوون، سهرپران. حه‌سه‌نخان له‌سهر مازنده‌ران بوو به‌فه‌رمانه‌وا.

له‌وه‌ده‌مه‌دا ته‌حمه‌د شای ته‌فغان چوو سهر مه‌شه‌د و گرتی، عیساخانی کوردی چه‌شکه‌زه‌ک ناچار په‌نای بو حه‌سه‌نخان برد. دوو پارچه ته‌لماس که هه‌ریه‌ک هه‌شت مسقال گرانییان بوو (۱- ده‌ریای نوور ۲- تاج ماه)، حه‌سه‌نخان ته‌وه دوو پارچه‌ی له‌عیساخان ته‌ستاند.

که‌ریخان که گه‌رایه‌وه تاران له‌گه‌ل له‌شکر و پیوست ریکخستن خه‌ریک بوو. به‌خو‌ی گوت پادشای ئیران و له‌سهر مینبه‌ر خو‌تبه‌یان به‌ناوی خو‌ینده‌وه. له سالی ۱۱۶۶ دا خو‌تبه و سکه‌که به‌ناوی که‌ریخانه‌وه ده‌ستپیکرا.

له‌وه‌ده‌مه‌دا حه‌سه‌نخان شا ئیسماعیلی کرده گۆپالی ده‌ست و پیشه‌ره و نه‌ردیوانی سهرکه‌وتنی خو‌ی. سالی ۱۱۶۸ محهمه‌د حه‌سه‌نخان چوو سهر گه‌یلان و گرتی و قه‌زوینی خسته ده‌ست و روو به‌عبراق بزوت، سهردار سوپا و کاربه‌ده‌ستانی زه‌ند بوو به‌رامبه‌ریکردن و پیشگرتنی که‌وته‌نه مه‌یدانه‌وه. له دوای شه‌ر و کوژتاریکی قورس

محهمه دخانی زهند و ۱۷ کهس به دلیل کهوتنه دست قاجاران.

کهریخان له وللاوه به سوپا هیچی زله وه چوه پیش حهسه نخان. له وپوه جله وی بهر به ئاوریا به گان سوورانند. نازادخانی ئه فغانی که له لایهن کهریخانه وه فرمانگوزاری ئاوریا به گان بو به ۲۰۰۰ پیاوی شه رکه ره وه چوه پیشی. له ۶ فرسه نگی «ورمی» شهریان دستپیکرد. له دواي خوتن پرتی و کوژتار، نازادخان هه لات، محهمه حهسه نخان به سهر ئه و خاکه دا خشا و کوژتاری کرد و روو به شوشی رژی. ئاوریا به گان دووچار به ویرانی و پتیهستی کرا.

محهمه حهسه نخان به ده ستوری ره شبگیری کهوته ئه و خاکه وه، ههر ئاوا بیهک و مالیکی کهوته پیشی سووتاندی و ویرانی کرد و روو به کاشان رژیشت.

شیخ عه لیخان زهند که له لایهن کهریخانه وه فرمانه وای ئه سفه هان بو، به سوپا هیچی قورسه وه چوه پیشی. محهمه حهسه نخان ریگی گوزی و روو به شیراز نازووتی. سالی ۱۱۷۱ له که نار شیراز کهریخان و قاجار به گزیه کترا چون. هیندیک سواره ی ئه فغان که له کن محهمه حهسه نخان بوون، به شه و هه لاتن و په نایان بو کهریخان برد. بهک له دواي یهک له شگری قاجار له محهمه حهسه نخان جو پبونه وه و تیکه ل به له شگری زهند بوون. کهریخان ته نگه ی به قاجار هه لچنی و شکاندنی و له هه موو لایه که وه تییان روو هاتن.

محهمه سه نخان و چند کهسیک له ده ستوپتونه ندی به زور گیانیان رزگار کرد و به پیاوه یی خوبان گه یانده مازنده ران. مال و ئه سپا بیتی زور کهوته دست زنده کانه وه.

کهریخان خاک و شارانی که محهمه حهسه نخان گرتی وونی، خستیه وه دست خوئی و له شگریکی له ژیر فرمانی شیخ عه لیخان نارد سهر ئوستراباد.

محهمه حهسه نخان له وه ده مه دا که میک تینی هاتبوه بهر، چند کهسیکی تورکمانی له سهر کوپبوه وه. شیخ عه لیخان هه تا گه یشته «فه یرووز کوه» رانه وه ستا. تورکمان که ئه و وه لامه یان پیگه یشت بلا وه یان تیکه وت.

له وللاوه شیخ عه لیخان روو به ساری چوو و به بی شه رگرتی. محهمه حهسه نخان رووی له ئوستراباد کرد و هه لات. حوسینخانی تورکمانی دللو که هه واداری قاجار بو، به له شگریکی له ده ستیا بوو چوه کن شیخ عه لیخان و سهری بو چه ماند.

شیخ عه لیخان له ساریبه وه چوه ئوستراباد. محهمه حهسه نخانی قاجار سه نگه ری

دروست کرد و بو بهرام به ری رانه ستا، هه ردوولا ده ستیان به کوژتار کرد.

شیخ عه لیخان بو ئه وه ی ئه و بنچینه پیسه هه لکه نی له که نار ده ریچه ی «ته به رستان» وه ریگی ئوسترابادی گرته پیش و محهمه حهسه نخان ناچار له ریگی خیابانه وه چوه خاکی «گولباد»، له وی له گه ل زهند به شه رهات و له که نار ده ری شه ریکی قورس کراو له دوا بیدا قاجار به ناچاری روو به ئوستراباد گه راپه وه.

شیخ عه لیخان له گولباده چوه ئه شه ف، محهمه حهسه نخان که گه یشته ئوستراباد هاواری له نه جه فغانی کوردی شادی کرد فریای که ویت. ئه وانیش به ۱۰۰۰۰ که سه وه چونه کومه گی و به بونه ی کورده کانه وه له ملا و له وللاوه ۶۰۰۰ کهسیکی دیکه ی له ده وره کوپبوه.

محهمه حهسه نخان به و له شکره وه چوه پیش له شگری زهند. له بیابانی «قرق» هه ردوو له شکر گریبان گریبون. له یه که مین هه لمه تدا نه جه ف عه لیخان شادی کورده کانی هه لگرت و به بی شه رکردن روو به خوراسان گه راره. محهمه حهسه نخان پیاوه کانی بو شه ر نارد و که میک ته قه لایان دا و ریگی خیابانیان گرته پیش و هه لاتن. محهمه حهسه نخان به ناچاری له گه لیان چوو.

شیخ عه لیخان به کوژتار کهوته سهریان، له و هه مووانه که سی له قاجاران رزگار نه بوو. محهمه حهسه نخان به دوو نوکه ره وه روو به لیره وار هه لاتن. کوردیک «سه بز عه لی» (سه وزالی) ناو کهوته سهریان و محهمه حهسه نخانی گرت و سهری بری و بو شیخ عه لیخان به دیاری بردو ئه ویش بو تارانی به ری کرد. ئه و که له سه ره یان برده پیش کهریخان.

مه ردی و پیاوه تی و دلپاکی کورد، لیره دا دیاری کرد که جلدی یه که می ته ثریخی قاجاریه لاپه ره پا زده به و جو ره لئی ده ویت: که سهری محهمه حهسه نخانیان برده پیش کهریخان زند، کهریخان له تاران له سهرای شاهی دانیشتبوو. بهک له قاجاران ئه و سهری له په شته مالیکه وه پیچابوو و به بی ترس برده به رده می کهریخان. له لایهن کهریخانه وه پرساری کرا که ئه وه چیه؟ پتی گوت: سهری محهمه حهسه نخانی قاجاره. کهریخان که ئه وه بیست له جیگی خوئی بلندیوو و به پیخواستی له سهرای پادشاهی چوه خواره وه، سهره که ی حهسه نخانی وه رگرت و به ده ستی خوئی شوشتی و مووی سهره که ی شانه کرد و گولاوی پبیدا رشاند و به ده ستوری گه وران سوکواری بو دانا و

به‌روشتی پادشاهی‌تی له تابوتی نا. هه‌تا ده‌روازی شار له پیش تابوته‌که‌وه رۆبشت، سرداران و سه‌رکرده‌ی سوپا و گه‌وره‌ی شاری هه‌تا گۆرستانی له‌گه‌لا نارد.

که شیخ‌علیخان له‌و شه‌رده‌ا سه‌رکه‌وت هه‌موو مازنده‌ران و ئوستراباد و گه‌یلان و خوراسانی خسته‌ده‌ست خۆی.

حه‌سه‌نخان که کوژرا، محه‌مه‌دخانی قوانلوی قاجار و ئاقا محه‌مه‌د و حوسین قولیخان کورانی محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان و ژن و مندالانی هه‌لگرت و له ئوستراباد وه‌پیی خستن و بۆ «گورگان» ی بردن. له دوا‌ی ئه‌وه بۆ چاره مان و روویان له ده‌رگای که‌رمیخان کرد، ئه‌ویش به‌گه‌وره‌یی رایگرتن و په‌وانه‌ی شیرازی کردن. له رووی میه‌ره‌بانی و دلخوا‌یینه‌وه وه‌کو شازاده‌یه‌کی به‌خپو ده‌کردن. ئه‌وه‌ش په‌روه‌رده‌یه‌کی وابوو که‌له دوامیندا کردنیه‌ خویخواری مال و مندالی خۆی.

سالی ۱۱۷۱ که‌رمیخان به‌بۆ کیشه بوو به‌پادشاهی‌کی سه‌ربه‌خۆی ئی‌یران و خاکی گه‌یلان، خوراسان، عیراق و ئاوریا‌یه‌گان، فارس، مازنده‌ران و ئه‌وانی دیکه‌ی به‌ته‌واوی گرت و له‌گه‌لا دراوسێ‌کانیدا به‌خۆشی بنچینه‌ی دامه‌زراند و دۆستایه‌تی خسته‌نیوانیان. که‌رمیخان به‌ره‌له‌ستییکی که له پیشی بوو نه‌یده‌هیشته بۆ تاره‌زووی فه‌رمانه‌روایی سه‌رکه‌ویت، ته‌نیا محه‌مه‌د حه‌سه‌نخان مابوو، ئه‌ویشی که کوژت ئیتر هیچ گری و کۆسپه‌بێکی له‌به‌رده‌م نه‌ما که بێته‌مایه‌ی سه‌رنه‌که‌وتن.

که‌رمیخان که کورانی محه‌مه‌د حه‌سه‌نخانی بردنه‌ شیراز، ئاقا محه‌مه‌دی کرده‌نوکه‌ر و حوسین قولیخانیشی کرده‌ فه‌رمانگوزاری «دامغان». حوسین قولیخان گه‌یشته دامغان و دامه‌زرا و زۆری پینه‌چوو، ده‌رگایییکی شو‌رشی بۆ کورده‌ دلپاک و بېباکه‌کان کرده‌وه، په‌گه‌زی تۆله‌کردنه‌وه بزواتی و ده‌ستی به‌سه‌رکیشی و جه‌رده‌یی کرد. ئه‌وانه‌ی له‌پیشا له‌ته‌کیا خراپه‌یان کرد. بوو گرتنی و کوشتنی و له‌وتیوه چوو سه‌ر ئوستراباد و ئه‌ویشی وه‌ته‌نگه‌یتنا، هه‌موو دوژمنه‌کانی پیشووی کوژتن و گه‌راوه دامغان. به‌و جو‌ره هه‌ر رۆژه به‌سه‌ر جیگاییکیدا ده‌دا و تالانی ده‌کرد.

محه‌مه‌دخانی سه‌واد کوهی که له‌پیشدا ناوی «دادۆ» بوو، له لایه‌ن که‌رمیخانه‌وه کرا به‌فه‌رمانه‌روای مازنده‌ران. قولیخان چوو سه‌ری و کوژتی. به‌وه هه‌موو مازنده‌رانی که‌وته ده‌ست.

که‌رمیخان که له‌وه ئاگادار بوو، وای به‌چاک زانی حکوومه‌تی مازنده‌ران بداته

مه‌هدیخانی کوری محه‌مه‌دخان و له جیگه‌ی باوکی خۆی دامه‌زینیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که تۆله‌ی باوکی له قولیخان بکاته‌وه.

مه‌هدیخان به‌هیتزیکه‌وه چوو «بارفۆش». له‌ولاوه قولیخان به‌شه‌و چوو سه‌ر بارفۆش و مه‌هدیخانی گرت و له به‌ندی کرد. دیسان هه‌موو مازنده‌ران که‌وته ده‌ست قولیخان، هه‌موو قه‌لا و جیگا سه‌خته‌کانی رووخاند و دوژمنه‌کانیشی کوژتن.

که‌رمیخان که ئه‌و وه‌لامه‌ی پۆ درا له‌شکریتی نارد مازنده‌ران و تورکمانی یوخاری باشیشی هاندا و چوونه سه‌ر حوسین قولیخان و گرتیان و کوژتیان. که‌رمیخان ئه‌و له‌شکره‌ی له ژێر فه‌رمانی زه‌کیخانی برایا نارد مازنده‌ران. له دوا‌ی کوشتنی حوسین قولیخان ئه‌یاله‌تی مازنده‌رانی دا به‌زه‌کیخان. ئه‌ویش که گه‌یشته مازنده‌ران ژن و مندالانی قولیخان و مورته‌زا قولیخانی کۆکردنه‌وه و بۆ قه‌زوینی ناردن. ئه‌و ئاگره‌شی به‌و جو‌ره کوژنده‌وه و هه‌موو قاجاره‌کانی بلا‌وکردنه‌وه. (ق. ب. ۱).

له‌شکر ناردنی که‌رمیخان بۆ سه‌ر خاکی عیراق (۱۱۸۹- ۵)

که‌رمیخان ئه‌گه‌رچی له‌ته‌ک حکوومه‌تی تورکی عوسمانیا نیوانی خۆشبوو و په‌یمانان له نیواندا هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر چهند چتییکی زۆر گه‌وره‌ی هاتوو له والی به‌غدا دلگیربوو و له سێ لاوه له‌شکری نارد سه‌ر خاکی عیراق و شاره‌زوور و هه‌لمه‌تی برده سه‌ر به‌غدا و به‌سرا.

۱- موته‌سه‌رپی خاکی بابان، محه‌مه‌د به‌گ له لایه‌ن عومه‌ر پاشای والی به‌غداوه له حوکمرانی خرا و مه‌حموود به‌گی برای ئه‌وی له جیگا دانا. محه‌مه‌د بۆ ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر حوکمرانی داندیته‌وه په‌نای بۆ که‌رمیخان برد. که‌رمیخان له‌و بابه‌ته‌وه قاقه‌زتیکی بۆ عومه‌ر پاشا نویسی. له لایه‌ن پاشاوه نویسراوه‌که به‌هیتنه‌گیرا.

۲- خه‌لکی ئی‌یران بۆ زیاره‌تی ئیمام حوسین له ئی‌یرانه‌وه چوون و له گه‌رانه‌وه‌دا مال و ئه‌سپابیان له لایه‌ن والییه‌وه تالان کرا و به‌ئه‌تک و سووکی ده‌رکرا‌بوون. که‌رمیخان ئه‌وه‌شی له عومه‌ر پاشا گه‌یاند، بۆ سوود مایه‌وه.

۳- له‌و ساله‌دا چاوقۆلکه‌که‌وتبووه خاکی عیراق و نزیکه‌ی سه‌د مال له (خه‌لکی ئی‌یران مردبوون و مال و ئه‌سپاب و شتومه‌کی ئه‌وانه له لایه‌ن والی به‌غداوه تالان کرا‌بوون. که‌رمیخان ئه‌وه‌شی دیسان بۆ عومه‌ر پاشا نویسی که بیداته‌وه، وه‌لامی نه‌داوه (ج. ب. ۱- ل- ۱۱۳- ۱۱۴- ۱۱۵).

۴- توشمالی «چرفه» ی که نزدیک سهد ماله زمیمی بوون، له عومهر پاشای خواستن که بو نیشتمانی خوئیانیان بنییریتتهوه، که کهوتبوه بهسرا و ئهوشی گویدیر نه کرد و نه بییهیست، لهسهر ئهوشا سه ربهوردانی گوتراو به نویسراوی بو ئهسته مبول نارد و له عومهر پاشای گازانده کرد. بهلام لهولاهه گهوره و خوانینی ئیران له دهوری که ریمخان کومه لیان بهست و پتییان گوت: «ئو خاکانهی که له وه پیتش هه لهسهر خاکی ئیران بووه و ئیستاکهش و اچاکه ئو خاکه بخریتته ژیر فرمانی خو مانه وه». بهراوردی قسهی هه مووان کرا و گوترا له وه پیتش که ریمخان که له ئاوربایه گان له ته که ئه فغانه کانا شه ری ده کرد، پادشای روم یارمه تی دوژمنی ده کرد و بو خراپه ی خاکی زهند ده کوشا (جهودهت).

چوونی نه زهر عه لیخان بو سهر درنه

نه زهر عه لیخان به سوپا هیکی قورسه وه چوه سهر درنه، میهرود، مهنده لی و به دره. ئه و خاکی هه موو به جاریک پامال کرد و روو به ده ور و پیتستی به غدا له بزوتنه وه دابوو. به زستان شاره زووری خسته دست و محمه مد شه فیع خان هه موو خاکی شاره زووری دهوره دا. به له شکر ئه دره لان و که له هوره وه به سهر خاکی شاره زوورا رویشت و هه تا نزدیک کهرکوکی گرت؛ له خودی شاره زوور ناوچه ی گریدا. روژ به روژ هیتزی له سهر کو بووه وه. له بهر شه رو شوپر و کوژتاری دهوره ی شار، به غدا تووشی نه بوون و تهنگی خوارده مهنی و دانه ویتله بوو. له لایه ن که ریمخان هه له شکرکی دیکه شی روو به «قارس» له ئاوربایه گانه وه به ری کرا. وه زیر «ئه حمه د عیزهت پاشا» ی مو حافیزی قارسیان وه تهنگ هینا.

چوونی عه لی مورادخان بو سهر شاره زوور

محمه مد به گی بابان، ههروه کو له پیتشا لپی دواین، له لایه ن عومهر پاشا وه له فرمانه وه ایی شاره زوور خرا و په نای بو که ریمخان برد. له دوای ئه وه که عومهر پاشا قسه ی که ریمخانی به هیتند نه گرت، که ریمخان له شکرکی بو عه لی مورادخانی خوارزای خو ی ریکخست و له گه ل محمه مد به گا بو شاره زووری به ریکردن.

لهولاهه عومهر پاشاش ۱۰۰۰۰ کهسی نارده قه لاچوالان که کومه گی مه محمود به گی بابان بکه ن. له دوای شه ر و کوژتاریکی زور محمه مد به گ له سهر فرمانه وه ایی بابان دانراوه.

چوونی سادقخان بو سهر به سرا - یه کی به هه ره م - ۱۱۸۹

سالی (۱۱۷۸) که ریمخان که وته سهر ئاره زووی گرتنی خاکی عیراق و شاره زوور و له گه ل سهر کرده و گه وره کانی ئه و خاکه دا دهستی به نویسراو ناردن کرد. چونکه خه لکی عیراق دادگه ری و میهره بانی که ریمخانیان په سند کردبوو و له رنج و دلگیریدا له دست عومهر پاشای والی به غدا ده ژبان، به چاکی پیتشوازی ئه وه بیان ئه کرد که بکه ونه ژیر فرمانی که ریمخانی زهنده وه.

له و ساله دا شیخ سلیمانی برا گه وره ی «به نی که عب» ی عاره ب به خیتله که یه وه په نای برده بهر که ریمخان. له خاکی «دورق» دا دامه زراندران و به خیتو کران (ع. ته ئریخی به سرا- ل- ۱۴۳).

فرمانه وه ایانی زهند به وجوره له گه ل خاکی عیراق خه ریک بوون و خه لکه که شی به هه موو جوژی نوازش ده کرد. محمه دی خه زینه دار له و ده مایا هان درابوو که له به غدا هه واداری بو پهیدا بکات و خه لکه که بکاته هاودهنگ (ع- ته ئریخی به سرا- ل- ۲۰۹).

سالی ۱۱۸۸ که ریمخان له گه ل پادشای عوسمانی عه بدو لحه مید خانا نیوانی - به و جو ره ی که له پیتشا لپی دواین- تیکچوو و جاری شه ری له ته کا کیتشا. له شکرکی ۱۲۰۰ که سی له ژیر فرمانی سادقخانا نارده سهر به سرا. شیخ سلیمانی به نی که عب به هه موو هیتزیکی که له دهستی هات به ئاره زووی خو ی له ته ک سادقخانا چوه سهر به سرا (ع).

له و ده مه دا موته سه لیمی به سرا سلیمان به گ که به سلیمان پاشای گه وره و به «ئه بوسه عید» ناویانگی کردبوو، له سالی ۱۱۸۲ وه له سهر به سرا بوو له شکرکی ریککه وتووی ساز کرد و له دوامینی ئیشا خو ی له شار په ستاوت و ده رازه ی قه لای له سهر خو ی به ست. نزدیک ۱۳ مانگ له نیو شارا به قه لا به ندی ماوه. سادقخان له شه ر و ده وره دانی شار ده ستبه ردار نه بوو. سلیمان به گ ناچار به مه رج خو ی به ده سته وه دا. ئه گه رچی هیتنه راوه ستانه ی بو گه یشتنی یارمه تی بوو، که نا ئومید بوو ده رازه ی شاری له سادقخان کرده وه (ع. ل ۱۴۴).

سالی ۱۱۸۹ ه / ۱۷۷۵ م سادقخان که شاری گرت، خه لکه که ی به خووشی و چاک نوازشکردن و له گه ل ئه و ئینگلیزانه ی که له به سرا بوون گه لیک چاکی کرد و نوازش و میهره بانی له ته کیانا نواند. سادقخان که له گه ل سلیمان به گدا ریککه وت شاری گرت، له

سهرهات و گهوره و بازگان و کار له دهستانی بهسرای چند که سیتی که گهل سلیمان به گارتن و له تهک خویا بردنیه شیراز و پیشککش به پادشای کاکای کردن و عهلی محمه دخانی خوارزای به ۱۲۰۰۰ که سه وه له به سرا دانا (ع).

عهلی محمه دخان نهو خاکه ی رۆژ به رۆژ رام ده کرد و ههتا نزیک به غدا و مونته فیکه خسته ژیر فرمانییه وه.

عهلی محمه دخان له شکریتی ۱۰۰۰۰ ی هه لگرت و چوه مونته فیک و ۲۰۰۰ که سی له ژیر فرمانی محمه دخان حوسیتخانی برای له به سرا دانا. محمه دخان حوسیتخانی له به سرا خهریکی به خپو کردن بوو و عهلی محمه دخان روو به مونته فیک ههتا فوراتی ناژووت. عاره بی مونته فیک له ژیر فرمانی «سامیر بن سه عدوون و سوهین بن عه بدوللا» دا چونه پیش له شکر کورد. عهلی محمه دخان فرمانی دا که شهر و کوژتار دهست پی بکریت (ع).

له شکر زهد له بهر توندی گه رما تهنگاو بیوون و هه چپیکو عاره ب بوون له گه رمای دهشتدا بی باکانه دهکوشان وشهریان ده کرد. له دوامینی شهر و کوژتارا کورد شکان و ههتا نزیک چۆمی فورات رانه وهستان. عاره به کانیش روو به خاکی خویان گه رانه وه.

له ولاره سادقخان که له وه ناگادار بوو، به له شکریتی قورسه وه له شیراز ده رکهوت و روو به به سرا که وه ری. سادقخان که گه یشته به سرا خیلی عاره بی له گهل شیخ سلیمانی به نی که عیب خست و له ژیر فرمانی عهلی محمه دخان و مه هدیخانی برای نارنیه سه مونته فیک که توله ی پیشو بستین. به دبه ختانه بهر ناوه ژووی نارزه ویان روویدا (ع).

له ولاره مونته فیکه کان بو به رامبهری راههستان. گه وه کانی عاره بی مونته فیک بو پیکه اتن پیایان نارده کن عهلی محمه دخان که شهر نه کن و به مخرج پیکه ون. عهلی محمه دخان چند په یمانیکی سهختی لی خواستن؛ نه وانیش نه وه یان نه ویست له سه شهر رقیان به ست.

ههردوو لا له خاکی «نه بی حه لانه» به گزیه کدا چوون. زنده کان له سه دهستوری تیپ شهریان دهست پی کرد، عاره بیش تاکو جووت و به هوسه کیشان په لاماریان ده برد. توژ و گه رمی، له شکر زهدی وه تنگ هینا. له ههردوو لاره کوژتاریکی فورس کرا، به لام له دوامینا له جهرگه شهرا عهلی محمه دخانی سهردار سوپاهی کوردی زهد و مه هدیخانی برای کوژران. له شکر بی سهردار شپزه بوون و زور و که می روو به به سرا هه لاتن.

جاری شهری تورکی عوسمانی له تهک کورده کانی زنده دا ۱۱۹۰

له بهر نه وه که کهریمخان له سی لاره له شکر ناژووته سه خاکی عیراق و به سرا، شاره زووری گرت و خاکی قارسیشی وه تنگ هینا، سولتان عه بدولحه مید خان سهردار و وه زیره کانی کوکرده وه و به به کیه تی په یمانیان کرد که بو سه کوردی زهد جاری شه پر کردن بکیشن و به سرا و خاکه کانی دیکه له کهریمخان بستیننه وه. له دوی چه ندجار کوپونه وه نهو په یمانه گریدا.

بو گه یشتنه نهو نارزه وه عه بدوللا پاشا کرا به والی به غدا و حه سهن پاشا بو مونه سهریفی شاره زوور داندرا و فرمان بو مته سه رپی قهره حه ساری میری میران محمه دخان پاشا، مونه سهریفی ناقشه هر، مونه سهریفی سیوره رک، مونه سهریفی بوذاق، گه وره ی نیلی کوردی میللی، دانیش تووی رهقه، خه لکی نه نادول، قاره مان، حه له ب، مه رعاش، رهقه، سیوره رک، مووسل، دیاربه کر نویسرا و به والی به غدا ناردران که هه موویان به له شکر و ماله وه بو کومه گی له گه لی بچنه به غدا و له گهل زنده دا شهر بکن. به وجوه له نهسته مبول نهو والییه بو له شکر کوکرده وه روو به به غدا که وه ریگا.

له لاییکی دیکه شه وه خه لات و دیاری گرانبه ها و فرمانیان بو خانه کانی تاوریا به گان نارد که س یارمه تی کهریمخان نه کن و له تهک روما پیکه ون. بو حوسین عه لیخانی ئیره وان ۲ هزار لیبه زهد و که ولتیکی سموره و شالیکی کرمان؛ بو ته رکه لیخانی تفلیس هزار لیبه زهد و که ولتیکی سموره و سه ریک نه سپ به رخت و زین و بهرگی به زپر و گه وه رازاندراو وه بو ته حمه دخانی خویی و ۱۵۰۰ لیبه زهد و که ولتیکی سموره ناردران، بو خانه کانی گه نجه، شیروان، نه خچه وان، قهره باخ و هی دیکه ش فرمان و تکانامه ناردران که به ناوی دینه وه یارمه تی روم بکن و له کهریمخان روو گه ران بن.

نه حمه دخان جه و دهت له بهرگی به که می میژووه که ی و لاپه ره ۱۲۳ - ۱۳۰ دا زور دووردریژ له وه دواوه و له دوامینا ده لیت: له بهر نه وه که مسته فا پاشای والی به غدا، به که ریمخان فریوی خوارد بوو، ناردرایه دیاربه کر و به قه لابه ندی گه توو بوو. له نهسته مبول نهو به تایبه تی پیایان نارد و سه ری بری و بردی نهسته مبول.

کوژتسی خالید پاشای بابان

خالید پاشا له شاره زوور بهرق ههستاوی چوو په نای بۆ که ریمخان برد و له وی فرمانتیکه وهرگرت و گه رایه وه: مه ندهلی، به دره و جه سانی به موته سه ریفی پچ به خشرای: له سه ره ئه و خاکه دهستی به فهرانه وایی کرد.

والی به غدا قاقه زتیکه بۆ نویسی و به فیتل و دهسیسه خه له تاندی و به مه رجی ئه مه که له که ریمخان روو گهردان بیت و بکه ویتته ژیر فهرانی رۆمه وه، له گوناھی ده بووریت. والی له گه له خه له تاندن و فریودانی خه ریک بوو، به په نهانی له شکره ریک ده خست که به چیتته سه ری.

خالید پاشا که له وه ناگدار بوو، به له ز بۆ که ریمخان نوویسی که فریای که ویت. که ریمخان فهرانی دا به نه زه ره عه لیخان که: له کرمانه وه به چیتته یارمه تی خالید پاشا. نه زه ره عه لیخان له پیتشا خان که له پوری به له ز نارد و بۆ خوشی به له شکره وه که وته ریگا.

والی به غدا له ژیر فهرانی باشچاوشی خویا له شکره ریکه له خه لکی به غدا نارد سه ره خالید پاشا و له پاشا که تخوداشی به دهسته له شکره که وه نارد. له ولاره خالید پاشا له کوردی قزلباش و له کوردی ئه و نیوانه له شکره ریکه هه لگرت و چوو به پیتشه وه و له که نار مه ندهلی به گرت له شکره به غدا یاچوو. له دوا ی شه ریکه قورس له کورد گه لی به کوژت چوون و شکسته یان تیکه وت. خالید پاشا و ناموزایه کی محمه د به گ و له هه واداران سی که س و «قه ره مان خان» و دوو نوکه ری به دیل گیران و سه ریان برا و بۆ ئه سه مبول ناردان و له لایه ن عه بدو له مه مید خانه وه توپیک که ولی سموره و شیریکه گه وه ره به ند به خه لات بۆ والی ناردرا.

شه ری محمه د پاشای بابان و سالی خانسی بانه ۱۱۹۱

والی مووسل حه سه ن پاشا به دیاری و خه لات و به خشش، دلخوشی محمه د پاشا و ناموزاکانی داوه و خه له تاندنی و له که ریمخانسی زه ندی پچرینه وه. ئه وانیش له گه ل فریودانی کوردی ئیرانا ته قه لایان ده دا و ده یانکرده هه وادار و یاری خویان.

محمه د پاشا له لایه ن حه سه ن پاشا وه کرا به چه ره چه باشی و بۆ چوونه سه ره خاکی زه ند هاندران. محمه د پاشا له ریگای سنه وه و ئه حمه د پاشاش له شاخه کانه وه ناردان سه ره کوردستانسی بانه و ئه رده لان؛ بۆ خوشی به سوپاهییکه زله وه چوو یارمه تییان.

سالی خانسی بانه که له وه پیتش دۆستی بابانه کان بوو، به وه که بابان بوون به هه واداری رۆم لییان دلگیر بوو، بۆ شه ریان سوپاهی ساز کرد و رۆژی ۱۴ ره بیعی به کی ئه و ساله، هه ردوو لا نزیک سی سه عات له یه کترین کوژتار کرد. سالی خان ناچار بوو که شاری بانه چۆل کات و بکه ویتته نیو شاخه به رزه کانه وه. له شکره محمه د پاشا که وته نیو شاره وه و تالان و ویرانی کرد و گه راوه. له سه ره ریگا تووشی هه ره بی ده سه لاتی بوون، گرتیان و کوژتیان و که لله سه ره کانسیان بۆ حه سه ن پاشا و له وه وه بۆ ئه سه مبولیان ناردن.

سالی خان هاواری له خوسره و خانسی والی کوردستانسی سنه کرد که کوژه گی بکات. که ریمخان فهرانی دا به خانانی موکریان و مه راغه و قه ره گوژر و هه مه دان که به له شکره وه فریای سالی خان که ون.

۲۷ی ئه و مانگه له شکره کوردی ئه و خاکانه روو به خاکی بابان چوون و هه ردوو لا بۆ کوژتار ری بوون و نزیک ۴ سه عات خوتنی یه کترین رژت. له و شه ره دا ۲ هه زار کوردی هه ردوو لا کوژران. بابانه کان خراب شکاندران. جه وده ت- جلدی یه که م - لا په ره ۱۴۳ ده لیت: له و شه ره دا ۲۳۳ که لله سه ره بۆ ئه سه مبول ناردرا.

پادشاهی که ریمخان له سالی ۱۱۷۲ - ۱۱۹۳ هـ / ۱۷۵۸ - ۱۷۷۹ م

که ریمخان له دوا ی ئه و کیتشه و شه ری و کوژتاران ته واو ۲۰ سال و چند مانگ له هه موو خاکی ئیرانا پادشاهییکه سه ره به خوی کرد، به بی شه ری و دوژمنایه تی و نه یاری فهرانه وایی به نازادی به سه ربرد و به خوشی خاکی ئیرانی راگرت. که ریمخان هه ره چند له خاکی ئیرانا نای پادشاهی به خویه وه نه نابوو و به «وه کیل» ناوبانگی کرد بوو؛ به لام به راستی فهرانه وای و پادشاهییکه به شان و نازاد و سه ره خۆ بوو. سککه ی له سه ره دراوی زیتر و زیو و مس به ناوی خویه وه لیذا و له سه ره مینبه ران خوتبه به ناوی ئه وه وه ده خویندرایه وه.

پایته ختی پادشاهی که ریمخان شاری شیراز بوو. میژو نویسی به ناوبانگی ئینگلیزی «ساکیس» له به رگی دووه می میژووه گرانبه ها که یا ده لیت: «ئه و کوشک و باله خانه و خانووبه ره جوان و خوشانه ی که ئه مپۆ له شیراز جیگای سه ربلندی و خۆ پیتواندنی گه له که یه تی، هه موو له سایه ی که ریمخانه وه یه. له بابته دادخواهی و دادگوسته ری و خوشرووی و میهره بانسی و دلسوژی که ریمخان له شیراز له هه موو که س گویدیر ده بووم و له خه لکه که م ده به سیست. خه لکه که ی شیراز زور باش له چاکه ی ده دان و که ریمخان چه نده

پیاویکی چاک بوو و دادگوستهر بوو بویان دهگپرامه وه. مه ته لیک بو ئه مه هه یه: که هینده خه لکه که ی خو شده ویست بو که یف و شادی و خوشی هان ددهان و بو شادی و چویی گرتن و زه ماوه ند ده بیزاوتن. له گه ره کیتی شیراز نه گه ر پوژتیک دهنگی موسیقا و گورانی نه هاتیا به، بانگی خه لکی نه و کووجهی نه کرد و پیتیانی نه گوت بچی له گه ره که که ی ئیوه دهنگی موسیقا ناییت؟ ده زبه چی ده یگوت: که له و گه ره که موسیقا لی بدریت و لیته درا، هه ره که شایه ریکی ئیرانی گوتوویه تی: «ئه هالی شیراز هه میسه له خوشی و که یف پیز پایدا به سه ریان دهر د. نه ویش که یفیتی و ا که چاخی بی کاری و بی ئیشییان له گه ل ژنی ماهرووه کانا راده بوارد. نه سته ره کان دهر دوشانه وه و له خوشیان هه موو دلک به که یف و هه موو سینه یه که به میهره بانی و شادمانی رایده بوارد».

که ریمخان له ته که خه لکی خاکی خو یا زور تیکه لی هه بوو. نه گه رچی له مانادا پیاویکی زور گه وره و به شان و شه و کت و فه ر بوو، به لام به گه وره بی خوی به ژیرده ست و ره عیه ت نه نواند بوو. که که ریمخان پوژی ۱۳ ی مانگی سه فه ر سالی ۱۱۹۳ به نامورزشی یه زدان شاد بوو که ریم خان که مرد له ته منی هه شتا سالیه بوو. ئیرانییه کان له ئاسووده گی و خوشی بی به ش و بی به ره مانه وه. مردنی که ریمخان بوو به مایه ی پشیوی دلکی خه لکه که، هه موو خه لک له سو بانی ره شپوش بوون و کوته لیان بو رازنده وه و به شین و گریان هه لیانگرت و بردیان نار تیان.

به ندی دووه مین

پادشاهی زه کیخان ۱۱۹۳ هـ / ۱۷۷۹ م

له دوا ی مردنی که ریمخان زور که س که وتنه سه ر هه وای پادشایی و بو گه یشتنه ئاره زوویان سه ریان به رز کرد. بنه ماله ی زه ند به شه ر و کوژتاری خوی به خوی و یه کیه تی نیوانی شکسته یان تینه که وت و نه پرانه وه، به لام شه ر کردنیان له گه ل قاچاران بوو به مایه ی سستی خستنه بناغه ی فه رمانه وایی و بی هیتز کردن و که م دهستی له شکر و سو یا و باره گایان.

که ریمخان جگه له سادقخان که سه ر کرده ی له شکر به سرا بوو، برایه کی دیکه شی هه بوو. به لام نه ویش زه ریرا بوو له دایکی بوو نه ک له بابی، نه ویش ناوی زه کیخان بوو که له دوا ی که ریمخان به جار تیک جاری سه ره خویی کیشا، به لام له دوامیندا ته بی کر او به خشرا هه ره که ده گوتری.

له پیشا لیتی دوا ی که زه کیخان بوو به فه رمانگوزاری مازنده ران و دامغان و حوسین قولیخانی له وی کوژت. له دوا ی مردنی که ریمخان له دامغانه وه به له شکر تیکی زله وه روو به پایته ختی شیراز گه راپه وه و هه موو خا که که ی به زور داگیر کرد. ته قیخانی زه ندی کرده فه رمانه وای «ره ی و فه یروز که» به لام هیتز تیکی به توانا له گه وره کانی زه ند قه لای شیرازیان گرت و نه بو فه تخانی کوری که ریمخانیان له سه ر ته ختی پادشاهی دانا و به پادشایان په سند کرد.

زه کیخان به پشتیوانی عه لی مورادخانه وه کوژشا و ناچار بوو که پادشا نه بو فه تخان په سندکا و بو له سه ر ته خت دانانی بکوژشیت و بو خوشی بکه ویتته ژیر فه رمانییه وه. له سه ر نه وه له شاری شیراز ۳ پوژ خوین ریژرا، گه وره کانی زه ند که بیوون به هه واداری چوونه سه ر ته ختی نه بو فه تخان و پادشایی نه و بیان ویست و هه موو خه لاک تکران و دلخوشی درانه وه.

سادقخان که له به سرا بوو له و سه ره یه ورده ناخوشه ئاگادار بوو که: که ریمخانی برای مردووه، به له ز به سرای به جیه یشت و بو ته خت و تاج و دهه ستخستن تالو که ی کرد، به هه لمه تدان رووی له شیراز کرد.

زه کیخان که نه وه ی به یسیت مه رجی کرد که هه موو ژن و منداله کانی سادقخان بکوژت. له شکر و خه لکه که که له وه گه یشتن هه موو به جار تیک روو گه ردان بوون و له ژیر

فهرمانی ده‌رکه‌وتن. زه‌کیخان ناچار بوو که خو له مه‌یدان رزگار کات و پروو به‌کرمان هه‌لئیت و بۆی ده‌رجیت. که زه‌کیخان له نیتوانی ده‌رکه‌وت، په‌نای بۆ قه‌لای «بام» برد که له نیتوانی خاکی کرمانایه. هه‌روه‌کو له باسی سادق‌خانا ده‌بیتژی، زه‌کیخان به‌و هه‌لاتنه‌ گرتیانی له په‌نجی شهری خۆبایه‌تی ده‌رخست و ئاسوده دانیشت.

به‌لام شازاده‌ی نه‌وجوان عه‌لی مورادخان له زه‌کیخان دلگیر بوو و به‌جاریک نیتوانی تیتکچوو. له‌شکره‌که‌ی هاندا که ئه‌بو فه‌تخ‌خان بکوژن. له‌شکرکی گران به‌ناوی جیگا نوشینی که‌رمیخانه‌وه ناردنه سهر ئه‌سفه‌هان که بیگرن.

زه‌کیخان له‌ولاهه هه‌رچه‌نده هیتیکی له‌ژیر فه‌رمانیا بوو هه‌لیگرت و پروو به‌ئه‌سفه‌هان رۆیشت و له نزیکه‌وه له‌شکره‌زی کرد و خه‌لکه‌که‌ی ئه‌و لایانه‌ی کۆکردنه‌وه. چونکه له‌وه پیش گه‌لیکیان خراپه کردبوو، دراویکی قورسی پادشایان خواردبوو، له‌به‌ر ئه‌وه ۱۸ که‌سی خسته‌نه‌ ژیر پرسیاره‌وه و له دواییدا کوژتنی. ئه‌و سهربه‌ه‌ورده بۆ زه‌کیخان دوامینی خراب بوو، دلێ له‌شکریان و خه‌لکه‌که‌ی لیبووه‌وه، سوپاهه‌که‌ی پروویان وه‌رگیرا و سهرکرده‌کانیشیان له‌گه‌ل که‌وت و په‌لاماری زه‌کیخانیان داو کوژتیان (ساکیس).

که که‌رمیخان مرد ئاقا محهمه‌دخانی قاجار له شیراز نۆکه‌ر بوو. خزم و که‌سه‌کانی خۆی هه‌لگرت و هه‌لات و گه‌یشته نیتو تورکمان و بانگی سهرکیشی دا و ده‌ستی به‌جهرده کۆکردنه‌وه کرد.

خان ئه‌بدال‌خانی کوردی جیهانه‌گی به ۵۰۰ سواره‌وه یارمه‌تی ئاقا محهمه‌دی دا چونکه له‌وه‌پیش له زه‌کیخان دلگیر ببوو. ئاقا محهمه‌د به‌پشتیوانی کورده‌کانی چه‌مشکره‌که‌وه رۆژ به‌رۆژ هیتزی ئه‌ستاند و ئیلی تورکمانی رامی خۆی کرد. له خاکی ئوستراباد و مازنده‌رانا ده‌بزووته‌وه (ته‌ریخی قاجار- جلدی یه‌ک- لاپه‌ره ۱۹).

عه‌لی مورادخان له ده‌وری زه‌کیخان و ئه‌بو فه‌تخ‌ان و

سادق‌خانی زنده‌دا و شهری له‌گه‌ل قاجاران

عه‌لی مورادخان بۆ زه‌کیخان له‌شکر هه‌لگرت و چوو تاران و له‌ویشه‌وه له‌شکر لاریجانی نارد سهر ئاقا محهمه‌دی قاجار و له‌گه‌ل جه‌غه‌ر قولیخانی برای ئاقا محهمه‌د شه‌ریان کرد و شکاندیان و شاری «ئامۆل» یان له سهرکیشه‌کان ئه‌ستانده‌وه. عه‌لی مورادخان به‌هه‌ر جوړیک بوو، ره‌زا قولیخانی برای ئاقا محهمه‌دی کرده هه‌واداری خۆی و

به‌گه‌ر ئاقا محهمه‌دیدا کرد. ره‌زا قولیخانی له سه‌واد کوهه‌وه چوو سهر ئوستراباد و گرتی و خاکی «وه‌رامین» ی خسته ده‌ست و هه‌موو سهرکرده‌کانی له ئاقا محهمه‌د پچریه‌وه و چوو تاران. عه‌لی مورادخان له‌و‌یوه ناردیه ئه‌سفه‌هان و له‌ویشه‌وه بۆ کن سادق‌خانی به‌ری کرد.

عه‌لی مورادخان له‌ولاهه بۆ به‌رامبه‌ری ئاقا محهمه‌د، له‌شکر ساز کرد و مورته‌زا قولیخانی و مسته‌فاخانی قاجاری بزواتن و له‌ته‌ک ئاقا محهمه‌د شه‌ریان کرد.

له «ساری» خان ئه‌بدال‌خانی کوردی جیهان به‌ییکیان گرت و سهریان بری و به‌دیاری بۆ ئاقا محهمه‌دیان نارد (ته‌ماشای کتیبی ئیمه‌ی ناودارانی کورد به‌رموون).

سالی ۱۱۹۴ ئاقا محهمه‌د به‌له‌شکره‌وه چوو سهر براکانی و شاری وه‌ته‌نگ هیتا و براکانی گرت و چوو سهر ئوستراباد و گرتی و چوو دامغانیشی خسته ژیر فه‌رمانیبه‌وه.

«قادرخان» ی عاره‌بی به‌ستام به‌فه‌رمانی عه‌لی مورادخان له‌شکر برده سهر ئاقا محهمه‌د. له دواي کوژتاریکی زل، ته‌نگه به‌قادرخان هه‌لچنرا و هه‌لات. دامغان به‌زۆر که‌وته ده‌ست قاجاران.

عه‌لی مورادخان له‌ژیر سهرداری ئه‌میر گۆنه‌خانی کوردی هه‌وشارا له‌شکرکی نارد سهر «مازنده‌ران». خه‌لکی لاریجانی به‌له‌شکره‌وه پیشوازیان کرد و سهریان بۆ نه‌واند.

ئاقا محهمه‌د هیتیکی نارد سهریان و له دوامینا زۆر پیس شکاندیان و پووچکرانه‌وه.

ئاقا محهمه‌د به‌هه‌موو هیتیکیه‌وه له «سه‌بزه مه‌یدان» چوو پیش ئه‌میر گۆنه‌خان. له پاش شه‌پرکردن، عه‌باس قولیخانی کوری ئه‌میر گۆنه‌خان کوژرا و محهمه‌دخانی لاریجانی بریندار بوو و مرد.

قاجار ئه‌میر گۆنه‌خانیان وه‌ته‌نگ هیتا و به‌کوژتار هه‌لیانبری. ئه‌میر گۆنه‌خان به‌شکاوی گه‌راوه تاران.

ئاقا محهمه‌د دیسان دامغانی گرت و چوو سهر سه‌منان، لاریجان و به‌ستام. له‌ولاهه عه‌لی مورادخان چوو ئه‌سفه‌هان و له‌شکر کۆکرده‌وه و چوو کرمانشان که هیتیکی گه‌وره وه‌ده‌ستخات. ئاقا محهمه‌د له‌و که‌لینه‌دا عه‌لی قولیخانی نارد سهر تاران و چه‌ند دیهاتیکی تالان کرد و گه‌راوه شاری ساری.

ئاقا محهمه‌د له‌شکرکی له‌ ژیر فه‌رمانی مورته‌زا قولیخانا نارد سهر گه‌یلان. «هیدایه‌توللاخان» که له لایه‌ن زنده‌کانه‌وه والی ئه‌و خاکه بوو، سالی ۱۱۹۵ سه‌نگه‌ری دروست کرد و بۆ شه‌ر ئاماده بوو. ۴۰ رۆژ شه‌ر و کوژتار کرا، قاجار له‌ دۆل و په‌سیوه‌کانا

هه‌لمه‌تبان بردنی، هیدایه‌تول‌لاخان له یه‌که‌میندا بۆیان ده‌ریه‌ری و ده‌ستی به‌کوژتار کرد و گه‌لیکی به‌دیل‌گرتن و زۆری شپ‌زه‌کردن و له‌سه‌ر خۆی لابردن (ته‌ئریخی قاجاریه‌ - جلدی یه‌که‌مین).

پادشاهی ئه‌بو فه‌تخان

هه‌ر وه‌کو گوترا به‌کوومه‌گی هه‌موو زهنده‌کان و عه‌لی مورادخان و خه‌لکی شیراز، ئه‌بو فه‌تخان له‌ دوا‌ی زه‌کیخان کرا به‌پادشا. به‌لام ئه‌و پادشایه‌ لاوتیکی نه‌وگه‌یشته و هم‌ژار و بیده‌سه‌لات بوو، هیچی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. به‌و ژبانه ۳ مانگ له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی دانیشته، له‌ دوامینا سادقخان به‌گه‌له‌کوومه‌له‌ی گه‌وره‌کان گرتی و له‌گه‌ل هه‌موو براده‌ره‌کانیا له‌به‌ندی کردن. له‌ دوا‌ی سادقخان له‌ ده‌ست عه‌لی مورادخانا کوژکران و به‌و جوژه‌ مردن.

به‌ندی سییه‌مین

پادشاهی سادقخانی کوری ئیناک

سادقخانی سه‌ردار سپاهی که‌ریمخان له‌ به‌سه‌ره‌ بوو. که‌ کاک‌ی مرد، به‌له‌ز به‌سه‌رای به‌جیه‌یشت و به‌له‌شکرکی له‌ ده‌ستی بوو لینگیدا سه‌ر زه‌کیخان. به‌لام له‌و ده‌مه‌دا زه‌کیخان بۆ ئه‌وه که (تووشی) شه‌ری یه‌کتی نه‌بی، روو به‌ «بام» چوو.

سادقخان به‌زۆر چوو سه‌رشیراز و گرتی. ئه‌بو فه‌تخان برازی که‌ کرابوو به‌پادشا له‌گه‌ل براکانی له‌به‌ندی کردن. ده‌ستی به‌دامه‌زاندنی شیراز کرد؛ به‌لام عه‌لی مورادخان نه‌بیه‌یشت ئاسوده‌ بی.

عه‌لی مرادخان که‌لینی مه‌یدانداری دابوو، چاو‌ه‌نو‌ری چاخ و ده‌می ده‌کرد، خۆی ئاشکرا کرد و په‌رده‌ی فری‌دا و به‌جاریک له‌سه‌ر ئه‌بو فه‌تخان به‌گژ سادقخان چوو و زۆر چاک شه‌ری بۆ کرد، به‌لام له‌ دوا‌ییدا که‌وته سه‌ر ئاره‌زووی ته‌خت و تاج و ده‌ده‌ست‌خستن. ده‌ستی کرد به‌پیتکه‌یتانی هه‌واداری و فه‌رمانه‌وا‌ییه‌کی که‌ له‌سه‌ریا بوو.

له‌ ژیر سه‌رداری عه‌لی ته‌قیخانی کوری سادقخانا له‌شکرکی به‌هیتز کوکرایه‌وه و ناردرایه سه‌ر عه‌لی مورادخان. له‌ دوا‌ی شه‌ر و کوشتار ته‌نگه‌ به‌عه‌لی مورادخان هه‌لچنرا و هیتزکی که‌ هه‌ببوو په‌رشوبلاو کرایه‌وه و شکاندرا. ئه‌و شازاده نه‌وجوان و لاوچاکه که‌ له‌وده‌مه که‌مه و زوو‌ده‌دا سه‌رکه‌وت و دوژمنیتی وازی به‌و چالاکییه‌ شکاند، پیتی گیتز بوو و هه‌وای که‌وته سه‌ر و ته‌شه‌خوسی لی‌ په‌یدا‌بوو، هه‌وای جه‌وانی و ئه‌و سه‌رکه‌وته له‌ هۆشی برد. له‌ کوژشک و باله‌خانه‌کانی ئه‌سه‌فه‌هاندایه‌که‌ یف و خۆشی و شادمانی رابوارد و له‌ ئیشوکاری له‌شکر و سوپا و فه‌رمانده‌هیا نه‌زان مابوو و له‌کوژشه‌وه‌ی دوژمن بی‌ ئاگادار ماوه و له‌به‌ر که‌ یف نه‌ده‌په‌ژایه سه‌ر شه‌ری نه‌یاریه‌زی و کیشوه‌رگیری.

عه‌لی مورادخان له‌وه که‌لینی ده‌ست که‌وت و له‌ نزیک هه‌مه‌دان هیتزکی ته‌واوی کوک‌رده‌وه و شه‌ریکی خویناوی کرد و له‌و شه‌ره‌دا زۆر چاک سه‌رکه‌وت و له‌ دوا‌ییدا هه‌لمه‌تی برده سه‌ر شیراز. عه‌لی مرادخان له‌سه‌ر ریتگایا ده‌سته به‌ده‌سته له‌شکرکه‌ی سادقخانی ده‌شکاند و ده‌چوو په‌یشی و هه‌تا گه‌یشته شیراز په‌یشی بۆ خۆی خاوتن کرده‌وه و به‌توندی شیرازی ده‌وره‌دا و له‌نیو شارا گرانی و نه‌بوونی خه‌لکه‌که‌ی په‌ریشان کرد.

سادقخان ۱۰۰۰ مالى بۆ دهرهوه له شار دهرخست، ههر بهو جوۆره ههموو پوۆژى مالى خه لکه کهى له شيراز دهرده کرد و له گه ل نه وه شا پيشى به نه بوون و گرانی نه گرت. دهره دان و وه ته نگه پينانى شيراز ۹ مانگ پراگيراو بوو، له دوامينا عه لى مورادخان به زور شيرازى گرت و سادقخانى هيناده ست و كوژتى و نه بو فه تخان و براكانى كه له به ندابوون، دهربخستان و چاوى كوژين (ته ئريخى جه وده ت- به رگى يه كه مين- لا په ره ۱۸۴).

سالى ۱۷۸۱-م كه عه لى مورادخان شيرازى گرت، سادقخانى وه ده ستخست و كوژتى و جگه له جه عفه رخان ههموو كوپه كانى سادقخانىشى كوژتن. به لام جه عفه رخان له وه پيش له تهك عه لى مورادخان نووسرا و وه لامى له هاتوچو دا بوو، نه وه بوو به مايه ي پرگار بوونى له كوژتن (ساكيس).

به ندى چواره مين

پادشاهى عه لى مورادخان ۱۱۹۶- ۱۱۹۹ هـ / ۱۷۸۲- ۱۷۸۵ م

عه لى مورادخان كه شيرازى گرت و بوو به پادشاهى ههموو خاكى ئيران و نه سفه هانى كرده پايته ختى خو ي و ده ستى به دامه زراندى له شكر و سوپا و سه ركرده و سه رداران كرد و كه ستيكى له پيش خو يا نه هيتشت به رابه رى بكات و به نه يارى پراوه ستيت.

سالى ۱۱۹۷ ئا قا محمه مد به له شكره وه چووه سه رگه يلان. نه گه رچى حاجى جه مالخانى باوكى هيدا به توللا خان له وه پيش خوشكى خو ي دابوو به محمه مد حه سه نخان و دوو كورى لى هه بوو و له نيوپانا خزمابه تى بوو، به لام له كوردى زه نديش روو گه ردان بسوو و په نا بو ئا قا محمه مد بردنى له لاي به دنه كى بوو و له گه ل نه وه شا له شكريكى رپكخست و چووه پيش ئا قا محمه مد و ده ستى به قاجار كوشتن كرد. به لام زورى پينه چوو ته نگه ي پيهه لچنراو روو به خاكى شيروان ده په راندررا و ئا قا محمه مد به بى شه ر چووه نيو شارى «ره شت» هوه.

له ولاره عه لى مورادخان له شكرى كرماشان و نه سفه هانى ساز كرد و نارديه تاران و په زاخانى زه ندى به قوشه نه وه ناره ئاوربايه گان؛ خاكى سابلاغى موكرى و مه قده مى كرده له شكرگا. كه هيزى ته واو كرد روو به گه يلان رويشت. جه عفه ر قولى براى ئا قا محمه مد له ولاره روو به ئاوربايه گان ده چوو، په زاخان پيشى پيگرت و پيى دادا و شكاندى و له ويته چووه قه زوين. مسته فاخانى قاجار له لايه ن ئا قا محمه ده وه ناردرا بوو كه زه نگان بگري، په زاخان چووه پيشى و تيكه وه ي پيچا و بلاوى كرد. ئا قا محمه مد ناچار روو به سارى گه پراوه. په زاخان كه ئيشوكارى ئاوربايه گانى به ره هم كرد، چووه تاران. حكومه تى رووس چونكه سوپند خو رى زه نده كان بوو كه له قاجاره كان وردبووه به ده ستىكى زور دوور كوومه گى ده كرين و روژ به روژ سه رده كه ون، «كرفسخان» ناو سه ردار پيكي خو بان به چه ند قازاخه وه ناره «نه شرف» كه بو جيتگا كرين و فرۆتن (بازار گه رى) قه لايه ك دروست بكن، كه شتسيكى زوربان له دهرباوه برد. به لام كرفسخان له برى كوومه گى زه نده كان، بوو به نيوپي رووس و قاجار؛ روژ به روژ به په نه نانى يارمه تى ئا قا محمه مدى ده كرد.

ئا قا محمه مد له پشيو نيوپانى زه نده كان گه ليك كه ليني ده ست كه وت. له شكريكى

ناماده کرد و بؤ گرتنی تاران که و ته ری و بؤ گرتنی همه دانیش جه عفره قولیخانی به سوپا هیکه وه به ریخست و هه تا نریک شاری تارانی تالان کرد و شاری ده ورده دا.

له و لاهه عه لی مورادخان چوه پیش جه عفره قولیخانی و هه تنگی هینان و به کوژتار ده ورده گرتن. عه لی قولیخانی هه و شار که له ته ک جه عفره قولیخانی بوو شکا و روو به خاکی خوی گه راه، له دوا که میکی دیکه ی کوژتار جه عفره قولیخانی شپرزه کرا و به چنه نه فیه ریکه وه له مهیدانی خوی رزگار کرد و بؤ کن برای هه لات و هه موو چک و چوتومه کیان تالان کرا.

ناقا محمه مد له ده ورده تاران به راو رووت خه ریک بوو، له شکری زهند که له تاران بوون چوونه پیشی و له و ده شته دا کاره ساتیکیان به ناقا محمه مد کرد که نه وسه ری دیار نه بی. ناقا محمه مد و چنه که سیک به هه زار نه زیه ت گیانیان له مردن رزگار بوو و به شپرزهی روو به ساری هه لاتن و گه لیک قاجار گرفتار بوون و کوژران.

عه لی مورادخان له شکری قورسی له نه سفه هان ریخست و له ژیر سه رکرده بی شیخ وه بیخانی کوره گه ورده خویا بؤ مازنده رانی به ری کرد. ۱۰۰۰ سواره ی لوپ و به ختیار و کوردی کرمانی هه لبارده ی له گه لیا ناردن.

شیخ وه بیخانی گه یشته «ره ی» محمه مد عه لیخانی فه رمان ره دوا «خوار» ی چوه کنی و خه لکی سه منان و لاریجانی له گه ل که وتن. وه بیخانی «چه مه نی لار» ی کرده له شکره ز و له هه موو لایه که وه هیزی له ده ورده کوپوه وه. عه لی مورادخانیش به له شکری قورسه وه له نه سفه هان ده رکه وت و گه یشته تاران.

ناقا محمه مد له شکری له ژیر فه رمانی «ره زا قولیخانی دولو» دا ناره پیش وه بیخانی و په لاماری کورده کانی دا. کورده کان زور چاک تییان روو هاتن و که میکی لی کوژرا و ۵۰ کهس و ۲ سه رکرده یان لی به دیل گرتن و قاجاریان شکاند. وه بیخانی ده سته له شکری بؤ پیشه وه ناژووت و بؤ خوی و گرانه باری چوه ده ماوه نند.

عه لی مورادخان که گه یشته تاران، فه رمانی به وه بیخانی دا که روو به فه یروز کوه بیجیت، شیخ وه بیس له شکری دا به مورادخانی ناموزای و بؤ «نور» ی به ری کرد؛ نیسماعیل خانی زنده شی بؤ دامغان ره وانه کرد. نه وانه به هیزی قورسه وه روو به مازنده ران چوون. له شکری زهند شاری شامل (بارفروش) و خاکانی دیکه یان گرت و ده ستیان به خاکی مازنده ران گرتن کرد.

عه لی مورادخان فه رمانی دا به زاهیر خانی خوشکه زای و زه کیخان که به سواره ی لوپ و به ختیار و باجه لانییه وه بچنه سه ر ئوستراباد.

محمه مد زاهیر خان به ۸ هه زار سواره ی کورده وه پرتاو چوو هه تا گه یشته که ناری ئوستراباد و سه نگه ریکی سه ختی دروست کرد و له هه ر دوو لاهه شه ر و کوژتار گه رمه ی تیکه وت. شه وی دوو هم بورجیکی بلندی له نیو شارا دروست کرد و له هه ر چوار که ناره وه ناقا محمه دیان وه ته نگ هینا، هه تا تووشی هه لاتنیان کرد، شاری ساری که وته ده ست وه بیخان. (ته ریخی قاجاریه - به رگی یه که مین - لاپه ره ۲۲).

له شکری ناماده کرد و بؤ شه ری ریخست که له مازنده ران ده ست به شه ر بکه ن. «ساکیس» له به رگی دوو مهینی کتیه که یا ده لیت: «شیخ وه بیخانی کوری عه لی مورادخان له ساری شه ریکی له ته ک قاجاریان کرد و قاجاریانی شکاند و ساریشی گرت. به لام نه و سه رکرده ی که وه بیخان وه دووی قاجاریانی خستبوو و دوژمنه شکاوه کی هه لده بری، به وه هیزی وه بیخان په رتوبلاو ببوو؛ به له ت و پارچه ی که وتبوونه دووی دوژمنی شکاندراو.

نه وه بوو که شکسته که وته نیو له شکری زنده وه و شاری ساریشی له ده ست ده رچوو. به ریاستی دوژمن له و بلاو بوونه وه ی له شکری زهند که لیتی ده ستخست و گه رانه وه سه ریان و سارییان خسته وه ده ست خویان، به وه ش راگیرا و نه بوو، هه موو مازنده رانیس تووشی پیشوی کراوه».

ناقا محمه مد که روژی لی بووه له شار ده رکه وت و هاواری له تورکمانی ده روپشت کرد که له گه ل زاهیر خانا شه ریکی قورسیان کرد و به زور بورجیکیان له کورده کان نه ستاند. ده سته له شکری قاجار به په نهانی چوون و پشتیان له کورده کان گرت؛ چونکه کورده کان له و خا که دا شاره زا نه بوون، قاجار له هه موو لایه که وه هه لمه تیان برده سه ریان و ته نگه یان به کورده کان هه لچنی و محمه مد زاهیرخان به ناچاری که شه وی به سه رداها ت روو به گورگان هه لات. ده سته شه رکه ریکی قاجاریان که وته دوو و محمه مد زاهیرخانیان گرت و بؤ ناقا محمه دیان برد و سه ریان بری. له شکری کورد گه لیک کوژران.

عه لی مورادخان له ژیر فه رمانده ی ناموزای خویان ۲۰۰۰ که سی ریخست و روسته مخانی زندی کرده سه رکرده و ناره «سه واد کوه». ناقا محمه مد، جه عفره قولیخانی ناره پیشی که به گزیبا بچی. له خاکی «زیراب» روو به رووی یه کتر بوون و

کوژتاری یه کتربان دهستپیکرد و له دواى شهر و خوینترژتن تهنگه به قاجار هه لچنرا و کورد سه رکهوت (ق).

عهلى مورادخان له دواى ئه وه په يمانىكى دوامىنى گريدا كه له شكركى زور قورس بنيرتته سه ر ئاقا محمه د و دوامىن به ئيشى بدات و له ره گوريشه يان ده رخت و بنچينه يان تيكدا. له وه ده مه دا وه لامى پين درا كه جه عفه رخانى كورى سادق خان له شكركى پيكه وه ناوه و هيزىكى زلى ريكخستوه و ته ماى هه يه له زهنگانه وه هه لكوتيتته سه ر ئه سفه هان.

عهلى مورادخان له گه ل ئه وه شا كه نه خو ش بوو، چاخيش زستانىكى توند و سارد بوو، ته ماى گه رانه وه ئه سفه هانى كرد. له وه ده مه دا عهلى مورادخان نه خو شى زگچوونى (ديزانترى) گرت، ناچار له تارانه وه روو به ئه سفه هان بارى كرد و نه خو شيبه كه ي رووى له خراپى بوو و له «سورچه خورت» ناو، جيگايه ك كه 9 فرسه نگ بو ئه سفه هان دووره، مرد. ساكيس ده لىت: ئه و جيگايه هه ر ئه و خاكه بوو كه نادر شا دوژمنى لى شكاند.

مردنى عهلى مورادخان بوو به مايه ي پشيوى ئيران و جوولانه وه ي جه عفه رخانى كورى سادق خان. له وه دوا بووه به ره لست و بو سه ركه وتنى قاجار كه لىنى دا. ئه گه ر له وه ده مه دا جه عفه رخان نه بزوتايه و عهلى مورادخان بو گه رانه وه ئه سفه هان ناچار نه كر ابايه، قاجار رۆژىكى واى نه ده دى كه بتوانى كيشوه رگيبرى بكات. چونكه عهلى مورادخان ئه و جاره په يمانى وه ها بوو كه به يه كجارى بنچينه ي قاجار ده رخت و له نيوانيان بيا، به لام به دبه ختانه هه ردوو به بى جى روويدا و به ختى قاجار يارى كرد و چاره ريشى زه ند خو ي نواند.

ساكيس ده لىت: «عهلى مورادخان له لاي ئاقا محمه دى قاجار زور به چاكي ناسرابوو، هه موو ده مى ده يگوت با چاوه نۆرى بكه ين هه تا ئه و پياوه گه وره كو پره له ناو ده چيت، ئه و جا نه ك له ئىستاوه رهنگه له پاشان سه ربكه وين ئه گه ر به ر به عىراق برۆين. چونكه عهلى مورادخان چاوىكى كو پره بوو، بو بى ئاقا محمه د به كو پرى ناو ده برد».

به ندى پينجه مين

پادشاهى جه عفه رخان كورى سادقا

۱۱۹۹ - ۱۲۰۳/۱۷۸۵ - ۱۷۸۹ (م)

جه عفه رخان له لايه ن عهلى مورادخانى زه نده وه كر ابوو به سه ردار سوپاهى ولا تى «خه مسه». جه عفه رخان چونكه له دا بكه وه بر اى عهلى مورادخان بوو، زورى خو شده ويست و له لايدا جيگايىكى به رزى درابووى، جه عفه رخان له خه مسه وه له شكركى ريكخست و چوه زهنگان و له و پوه بو چونه ئه سفه هان له زى كرد و به كۆمه گى و يارمه تى سه ركرده و سه ردارانى سوپا له سه ر ته ختى پادشاهى دانىشت.

مانگى ره بىعى يه كه مى سالى ۱۱۹۹ به ئومىدى ئه وه بو پيشه وه چوو كه ده ست به پادشاهى بكات و پشيوى نيوانى لابه رىت. شىخ وه يس خانى كورى عهلى مورادخانى خواسته ئه سفه هان كه بچيته سه رته ختى شاهى و ده ست به فه رمانه وايى بكات. شىخ وه يس خان به نه زانيبىكى زور گه وروه پشتى به جه عفه رخان به ست و پيى خه لته تا. ئه گه رچى باوكى جه عفه رخان به ده ست باوكى شىخ وه يس كوژرابوو، له گه ل ئه وه شا هه ستا به له شكره كه په وه چوه ئه سفه هان. ده سته جى گيرا و هه ردوو چاوى كو لرا و كو پره كرا (ساكيس).

ئه و ده مه دوو كه س بو وه ده سته ستنى ته خت و تاجى ئيران له ته فه لادا بوون: يه كه مين جه عفه رخانى زه ند و دوو مين ئاقا محمه دى قاجار. هه ردوو بو سه ركه وتن تالووكه يان ده كرد و له ده سته بردا بوون. كه ئاقا محمه د له مردنى عهلى مورادخان ئاگادار بوو، به تالووكه خو ي كو كرده وه و روو به عىراق بزوت. هه رچيبه كه هاته پيشى كوژتى و ئاوايه كانى ويران كرد و هه تا گه يشته شارى «قوم». نه جه ف عه لى خانى زه ند كه له لايه ن جه عفه رخانه وه فه رمانه واي قوم بوو، بو به رابه رى ئاقا محمه د له شكرى له شار ده رخت، كورده كان مه ردا نه تيكۆشان و به گه رمه له گه ل هه لمه تدا نا ته فه لايان ئه دا.

ئاقا محمه د په يامى دا به خه لكى شار كه له ته كيا ريك بكه ون، خه لكى قوم به گه له بوونه هه وادارى قاجاران و له پرپكا روويان له فه رمانى زه ند وه رگيبرا و شاربان به ده سته وه دا. نه جه ف خان به ناچارى له شكره كه ي هه لگرت و روو به ئه سفه هان هه لات.

ناقا محمه‌د له دواى گرتنى قوم چووه «کاشان» و عه‌لیخانی خه‌مسه و سه‌کرده‌کانی کوردی قهره‌گوټیز که له‌وه‌پیش هه‌واداری زهند بوون، وهرچه‌رخان و چوونه کن ناقا محمه‌د و له‌جه‌عفه‌رخان پروو گهردان بوون.

جه‌عفه‌رخان له‌شکری ساز کرد و له‌ژبیر فرماندهی نه‌حمه‌دخانی کوری نازادخانی نه‌فغان و ته‌قیخانی زهنددا ناردنیه پیش دوزمن. هه‌ردوو لا بۆ کوژتار ناماده‌بوون. له‌دواى خوټنژی و کوژتار نه‌حمه‌دخان ته‌نگه‌ی بی هه‌لچنرا و و شکاندر. جه‌عفه‌رخان که له‌وه‌ناگادار بوو هه‌موو مال و گه‌نجینه و ژن و مندال و له‌شکره‌که‌ی هه‌لگرت و نه‌سفه‌هانی به‌ردا و پروو به‌شیراز بۆی دهرچوو.

ناقا محمه‌د به‌له‌ز چووه سهر نه‌سفه‌هان و گرتی و تالانی کرد و گه‌لیکی له‌خه‌لکه بی چاره‌که کوژت، له‌ولاهه نه‌بدالخانی به‌ختیاری به‌۱۰ هه‌زار سوار و پیاده‌ی به‌ختیاری و گولبایه‌گان و فه‌یلی و فه‌راهان‌بیه‌وه چوونه یارمه‌تی جه‌عفه‌رخان و پروو به‌نه‌سفه‌هانی ناژووت هه‌تا گه‌بسته گوندی «عه‌سکه‌ران».

ناقا محمه‌د له‌نه‌سفه‌هان دهرکه‌وت و چوو پیشی پیگرتن و ده‌ستیان به‌شهر کرد. نه‌بدال خان له‌شهر و ته‌نگه‌ات و پروو به‌سه‌نگه‌ریکی که دروستی کرد بوو کشایه‌وه. بۆ به‌راه‌ری دامه‌زرا و به‌تفه‌نگ دوزمنیان ناو باران کرد و کوژتاریکی قورسیان کرد.

له‌وه‌شهره‌دا نه‌بدال خان و چهند سه‌رکرده‌یه‌ک به‌دیله‌گیران و ده‌ستبه‌جی سه‌ربران. به‌ختیاریه‌کان به‌بی سهره پروو به‌چیا و کتوی خوټان هه‌لاتن. ئیسماعیل خانی فه‌یلی برابه‌کی خوټی نارد کن ناقا محمه‌د و به‌نوازش گه‌راوه.

ناقا محمه‌د له‌نه‌سفه‌هان‌وه پروو به‌هه‌مه‌دان له‌شکری کیشا. خوسره‌و خانی والی کوردستان مامی خوټی نارد کن ناقا محمه‌د و نوازش کرا و گه‌راندرایه‌وه. ناقا محمه‌د له‌ویوه چووه تاران و مه‌هدیخانی کوری محمه‌دخانی سه‌واد کوهی به‌مه‌رجی نه‌وه که گیانی له‌نازار دووربی، شاری تارانی به‌ده‌سته‌وه دا. ناقا محمه‌د که شاری گرت مه‌هدیخان و دوو مامی و ناموزایه‌کی که هه‌واداری زهند بوون میلی له‌چاوی کیشان و کوټیری کردن. له‌پاشان به‌نه‌زیه‌ت کوژتندی و پارچه‌ی له‌شیانی له‌به‌ریه‌ک دهره‌ینان (قاجاریه).

ساکیس ده‌لیت: «ناقا محمه‌د له‌خاکی به‌ختیاریدا ده‌ستی بۆ سووران کرد، له‌دواى شیرزه‌یه‌کی زۆر پروو به‌تاران هه‌لات». له‌وه‌لاتنه و شیرزه‌یی ناقا محمه‌د چتییکی و امان ده‌ست نه‌که‌وت که لیره‌دا دریشه‌ی بی بده‌ین مایه‌ی هه‌لاتن و شیرزه‌بیش چی بووه؟ ساکیس

نه‌یگوتوه، به‌لام میژووی قاجاریه هه‌ره‌ینده‌ی لی دواوه که گوتراوه.

جه‌عفه‌رخان که له‌نه‌سفه‌هان دهرکه‌وت و گه‌یسته شیراز، کردیه‌وه به‌پایته‌ختی خوټی و ته‌داره‌کی فه‌رمانه‌وایی تیدا ری‌کخست و له‌شکریتی قورسی هه‌لگرت و پروو به‌نه‌سفه‌هان که‌وته ری‌گا. له‌وده‌مه‌دا ناقا محمه‌د پروو به‌تاران گه‌راپوه.

ساکیس که ده‌لیت: «ناقا محمه‌د زۆر به‌شیرزه‌یی گه‌راوه تاران» ده‌بی نه‌وه بو‌بیت. جه‌عفه‌رخان که گه‌راوه سهر نه‌سفه‌هان ده‌وری دا و به‌زۆر گرتیه‌وه.

باقیرخانی خراسکانی که له‌لایه‌ن ناقا محمه‌د کرابوو به‌سه‌ردار سوپاهی نه‌سفه‌هان گرتی و کوژتی و له‌شکریتی ری‌ککه‌وتووی له‌ژبیر سه‌رداری حاجی عه‌لی قولیخانی کارزونیدا نارد سهر کاشان و بۆ خوټی به‌له‌شکره‌وه پروو به‌گولبایه‌گان چوو و گرتی.

جه‌عفه‌رخان که له‌شهری قاجاران رزگار بوو چووه سهر هه‌مه‌دان، له‌وه‌پشویه‌دا ئیسماعیل خانی ناموزای جه‌عفه‌رخان له‌هه‌مه‌دان. به‌سه‌ریه‌خوټی ده‌ژیا و له‌پادشای زهند سه‌رکیش ببوو، جه‌عفه‌رخان چووه سهری و تووشی شهر و کوژتار بوو. له‌دوامین شهره ئیسماعیل خان سالی ۱۲۰۰هـ / ۱۷۸۶م له‌ده‌ست جه‌عفه‌رخاندا شکا و ناچار بوو که ده‌ست له‌وه‌خه‌یاله‌ به‌ردات (س).

جه‌عفه‌رخان که ئیشی ئیسماعیل خانی به‌ره‌م کرد چووه سهر خه‌مسه و گرتی و به‌له‌شکره‌وه پروو به‌نه‌سفه‌هان ری‌بیشه‌وه، که نه‌و خاکانه‌ی له‌دوزمن پاک‌کرده‌وه و دایمه‌زاننده‌وه و پروو به‌شیراز گه‌راوه.

جه‌عفه‌رخان که گه‌راوه شیراز خه‌ریکی خوټ ری‌کخستنی چوونه سهر تاران بوو، له‌دواى پیویست ناماده‌کردن هه‌ستا چووه سهر «یه‌زد» و فه‌رمانه‌واکه‌ی به‌یارمه‌تی «ته‌بس» بۆ پیش جه‌عفه‌رخان چوو. له‌وه‌شهره‌دا جه‌عفه‌رخان دیسان شکا، ناقا محمه‌د له‌وه‌که‌لیتی ده‌ست که‌وت و هه‌موو سه‌رکرده و گه‌وره‌کانی کرده‌هاوده‌نگی و به‌هیتزیکه‌وه چووه سهر جه‌عفه‌رخان. دیسان له‌نه‌سفه‌هان‌یان دهره‌پراند و هه‌تا له‌شیرازیان په‌ستاوت هه‌لیانبری (س).

ناقا محمه‌د له‌دواى نه‌وه گه‌راوه نه‌سفه‌هان و پرووی له‌«چه‌مندی سه‌نگباران» کرد. عه‌لیخانی خه‌مسه به‌هیتزیکه‌وه چووه پیشی و له‌دواى خوټنژی ناقا محمه‌د وه‌ته‌نگ هیترا و پروو به‌تاران رفاندرا. عه‌لیخان به‌وه‌سه‌رکه‌وتنه له‌شهر جیربوو و ده‌ستی به‌له‌شکر کوژدنه‌وه کرد (ق).

سالی ۱۲۰۱ هیدایه توللاخانی گیلانی که له وه پیش گوتمان بۆ شیروان ههلات، لهو سالهدا لهشکرکی ریکخست و بههواداری زهند گهراوه و گیلانی گرت و لهشکری سازدا و ههلمهتی برده سهر ئاقا محهمهد. له لایهن ئاقا محهمهدوه مستهفاخانی دوللو بهلهشکرهه پیشی بههیدایهتوللا گرت. نهیوان خانی گورجی بهسویاهیتکهوه پیشی پی گرت. له «رۆستهماوا» که ۱۰ فرسنگ له «رهشت» هوه دووره، مهیدانی شهپر کرایهوه و له دواي گهلیک کوژتار نهیوانخان وهتهنگهات و ههلات. هیدایهتوللاخان چوهه کومهگی، نهویش زۆر پانهوهستا و تهنگهتاو کرا و روو به«نهزلهی» ههلات.

مستهفاخانی دوللو دهستی ههلهنگرت و له نهزلهی دهوهی دا و شاری وهتهنگهینا. هیدایهتوللاخان ناچار بوو له تاریکی شهوا بهکهشتی له نهزلهی دهپهپری و وهبهرفهنگی کوردیکی تالشی کهوت و کوژرا.

لهو سالهدا ئاقا محهمهد چوهه سهر ئهسفههان و لهویوه چوهه سهر عهلیخانی خهسه و له دواي چهند شهپرک گرتی و له کوشکی «حهوت دهست» له ئهسفههان میلی له چاوکیشا و کوپری کرد.

لهویوه چوهه چهمنه گندمان و بروجرد و خاکی بهختیاری، ههمووی تالان و خراب کرد و گهلیک کوژتاری کرد و روو بهتاران گهراوه. جهعفهرخان لهشکرکی ههنگرت و چوهه یهزد. تهقیخانی یهزدی داواي یارمهتی له میرزا محهمهدخانی تهبس کرد و ههردوو بهسویاههوه چونه پیش. له دواي کهم کوژتاریک دوژمن شکاندرا و جهعفهرخان سهرکهوت و یهزدی کهوته دهست و دوژمنی پهرشویلاو کرد و روو بهئهسفههان ههلمهتی برد و جهعفه قولیخانی قاجار که له لایهن ئاقا محهمهدوه فهرمانگوزاری ئهسفههان بوو، لهشکری ههنگرت و لهشار دهرکهوت و چوهه پیش. نزیک ۱۴ رۆژ زهند و قاجار رووبهرووی یهکتتری شهپیان کرد، له دوامینا جهعفه قولی وهتهنگ هیترا و شکا و روو بهئهسفههان ههلات. جهعفهرخان لهبهرفه توندی و ساردی زستان گرتنی ئهسفههانی بۆ بههار ههنگرت و روو بهشیراز گهراپهوه.

ئاقا محهمهد لهسهره بهههرا چوهه ئهسفههان و بههیتزیک زلهوه بۆ گرتنی شیراز له شار دهرکهوت و رۆیی و ههر ئاواپی و خاکیکی کهوته پیشی ویرانی کرد و ههتا «تهختی جهمشید» ی ژیر پی کرد و گهراپهوه تاران (ج ا ق ل ۲۸).

لهو سالهدا مورتهزا قولیخانی قاجار له باکووه چوهه سهر گیلان. سلیمان خان فهرمانپهواکهی کوژت و نه میر محهمهد حوسینخانی ئهرجومهند و محهمهد حوسین ئاقای

نازیری له ژیان ناومیدکردن و گیلانی تالان کرد و گهراوه باکو.

جهعفهرخان ۳۰ ههزار کهسی ئازا و رهشیدی ههنگرت و بوگرتنی ئهسفههان له شیراز دهرکهوت و لوتف عهلیخانی کوپری خویشی کرده سهرکردهی سویاهیتک و بۆ لاری بهپری کرد. لوتف عهلیخان له دواي نهوه که لاری بهزۆر گرت و گهراوه و چوهه کرمان و لهبهرفه دووباره ئهسفههان جاریکی تریش له ئاقا محهمهد ئهستاندراپهوه و دیسان له دهستیان دهرچوو (ساکیس).

ئاقا محهمهد که لهوه ئاگادار بوو بهپرتاوی روو بهئهسفههان چوو. جهعفهرخان له چونهپیش سستی دهکرد و چاوهنۆری هیتزوو، بهلام ههروهکو گوترا مورتهزا قولیخان که گیلانی گرت ئاقا محهمهد کهوته ترسهوه و نهشیا روو بهجهعفهرخان پروات و ناچار بۆ تاران گهراوه.

جهعفهرخان بهو هیتزهوه چوو ههتا ئهسفههانی گرت و نهو خاکی له دوژمن پاک کردهوه و بهپریگای ههمهدان و خاکی بهختیاریدا گهراوه. سالی ۱۲۰۳ له زستانا بهدهسیسهی دوژمن کهنیزهیهکی پیشدهست لهگهڵ خواردنا ژههری دا بهجهعفهرخان و نهخۆش کهوت. وهیس مورادخان سهید مورادخان، شامورادخان که مامی عهلی مورادخانی زهند بوون و حاجی عهلی قولیخانی کازرونی که سهردار سوپا بوو، ئیبراهیم خانی کوپری ئیسماعیل خان که ئامۆزای جهعفهرخان بوو، ههموویان سالتیکی رهبهق له ئهرکی شیرازهندی بوون و دوو کهس له نوکهرانی جهعفهرخانیان کرد بوو بههاودهنگ، یهک «رهجب» و نهویدی «باقیر» ناویان بوو. بهو دوو نوکهرانهدا کهنیزهکهپیان خهلهتاند که ژههر بداته جهعفهرخان. بهشهو که ژههر بهجهعفهرخان درا نهخۆش کهوت نهو دوو نوکهرانه چونه بهندهوه و نهو پیاره گهورانپیان له بهند دهرخست و بردیاننه بانێ ئهرک و بهگوریس و چادرهوان خوێان داهیتزه خوارهوه و له گوشهیهکا پهنهان بوون.

سهید مورادخان لهسهربان مایهوه، سبهینێ که تاریکی لاچوو، یهکتیک له ژنهکان چاوی بهپیتگانه کهوت و هاواری کرد، جهعفهرخان بهو نهخۆشیهش دهستی دا شیر و بڵند بوو، شامورادخان کهوته بهر شیر و کهپووی بریندار کرد، ئیبراهیم خان بهگهسگ لهتهپله سهری دا و جهعفه کهوت و ئیبراهیم خان بهو شیرهی له دهستی بوو، سهری جهعفهرخانی بری. شهپزهیی کهوته شیراز و سهید مورادخان بهزۆر شیرازی خسته ژیر فهرمانی خو بهوه.

پایته‌خته‌کھی دامه‌زرا‌ند و له‌شکری کۆکرده‌وه، چووهر کرمان و له‌وێوه به‌خاکی به‌ختیاری و هه‌مه‌دان و یه‌زددا گه‌راوه شیراز. به‌و نو‌مایشه نه‌ختیک به‌هێت بوو و سو‌پا‌هێکی رێک‌خست که ب‌رواته سه‌ر ئه‌سه‌فه‌هان و تو‌له له ئا‌قا مح‌مه‌د ب‌کاته‌وه (ق، ج ۱، ل ۳۰).

ئا‌قا مح‌مه‌د له لوتف عه‌لی‌خان که‌وته ترسه‌وه و ده‌ستی به‌هێت خر‌کردنه‌وه کرد. سالی ۱۲۰۴ روو به‌ئه‌سه‌فه‌هان له تاران ده‌رکه‌وت و له دوای چوونه ئه‌سه‌فه‌هان رووی له‌شیراز کرد و له «مه‌نزلی به‌ی‌زا» که ۶ فرسه‌نگ دووری شیرازه، گرانه‌باری دانا و عه‌لی قولی‌خانی برای خو‌ی له‌وێ به‌جبه‌ب‌ه‌شت و بو‌ خو‌ی سو‌اره و پیا‌ده‌ی له‌شکری هه‌ل‌گرت و رێک‌پ‌کشوت چووهر سه‌ر شیراز.

پادشای تازه‌ی نه‌وجه‌وان به ۲۰ هه‌زار که‌سی شه‌رکه‌روه بو‌ی له شیرازه‌وه ده‌رکه‌وت و له نزیک «مه‌سجیدی به‌ردی» پێشی به‌دو‌ژمن گرت. ئه‌وه یه‌که‌مین جاره ئه‌و نه‌وجوان و نه‌وجا‌هه له ده‌وری پادشاهیا ب‌رواته شه‌روه. هه‌ردوو لا بو‌ شه‌ر ریز بوون. لوتف عه‌لی‌خان له پێش ۱۲۰۰ که‌سی بو‌ به‌رامبه‌ری جه‌عه‌فر قولی‌خانی قا‌جار ناره‌ پێشه‌وه و شه‌رپێکی خو‌یناو‌ییان کرد. لوتف عه‌لی‌خان ده‌سته له‌شکری هه‌ل‌ب‌ژارده‌ی ناره‌ کۆمه‌گی جه‌نگا‌وه‌ره‌کان، هه‌ردوو لا بو‌ یه‌که‌تر چوونه پێش و که‌وته نه‌یو جه‌رگه‌ی دو‌ژمنه‌وه. جه‌عه‌فر قولی قا‌جار له شه‌ر سست بوو و ته‌مای هه‌لاتنی بوو، ئا‌قا مح‌مه‌د ده‌سته پیا‌و‌ی‌کی ناره‌ یارمه‌تی برای. کورده‌کانی زه‌ند به‌گه‌رمه هه‌له‌تیان برد و مه‌یدانیان به‌دو‌ژمن وه‌ته‌نگ هێنا. قا‌جار که‌وته قوونه شه‌ر و هه‌راسان کران و لاشه‌ به‌سه‌ر لاشه‌دا ده‌که‌وت و ده‌کو‌ژرا. ئا‌قا مح‌مه‌د خو‌ی گرت و فه‌وجی‌کی دیکه‌ی له‌شکری ناره‌ پێشه‌وه که یاریده‌ی جه‌عه‌فر قولی برای بده‌ن. لوتف که‌ وایزانی ده‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی له شه‌رکه‌ران ناره‌ کۆمه‌گی پاله‌وانه‌کان که له مه‌یدان دا‌بوون. هه‌ردوو لا به‌و جو‌ره ده‌سته به‌ده‌سته پیا‌ویان ده‌ناره‌ مه‌یدانه‌وه و کو‌ژتار و خو‌ین‌ژنن ده‌کرا و درێژه به‌شه‌ر درا و لاشه‌ی سو‌ار و ئه‌سپ و پیا‌ده به‌سه‌ر یه‌ک‌دا ده‌که‌وت و هه‌تا ئی‌واره را‌گیرابوو. که رو‌ژ ئا‌وا بوو لوتف عه‌لی‌خان له‌شکری هه‌ل‌ب‌ژاره‌ی نیه‌وه لایه‌وه. ئا‌قا مح‌مه‌د له‌و له‌شکری هه‌ل‌ب‌ژاره‌ی نیه‌وه لایه‌وه کو‌ژرابوو، گه‌لێک پیا‌وانی ئازا و ناوداری له‌ناو چوو بوو. به‌شه‌و ته‌مای هه‌لاتنی کرد، به‌لام رێگا دوور دو‌ژمن نه‌وجه‌وان و به‌هێت و خو‌یندار بوو. له‌به‌ر ئه‌وه له خو‌ی پانه‌دی هه‌ل‌ب‌، ده‌سته له‌شکری نارد و له فرسه‌نگیک دووری شیراز سه‌نگه‌ریان دروست‌کرد.

که سه‌به‌ینێ رو‌ژ بووه‌وه لوتف عه‌لی‌خان وه‌کو پلنگی‌کی بریندار له قه‌لا ده‌رکه‌وت و روو به‌دو‌ژمن له‌شکری ریز کرد و بو‌ خو‌شی له نی‌ورا‌ستا نا‌وجه‌ی گرت و چاوه‌نو‌ری دو‌ژمن بوو.

به‌ندی شه‌ه‌مین

پادشاهی لوتف عه‌لی خانی کوری جه‌عه‌رخان

۱۲۰۳ - ۱۲۰۹ هـ / ۱۷۸۹ - ۱۷۹۵ م

له دوای کو‌ژتنی جه‌عه‌رخان شیراز پش‌پوی تیکه‌وت و به‌کۆمه‌گی سه‌رانی زه‌ند سه‌ید مورادخان بوو به‌فه‌رمانه‌وه‌ی شیراز. لوتف عه‌لی‌خان ئه‌گه‌رچی مندال و له ته‌مه‌نی ۱۸ سالی‌دا بوو، ئه‌وده‌مه‌ش له ولاتی لار فه‌رمانه‌وه‌یا بوو، که له ژه‌هردراوی بابی ئا‌گا‌دار بوو، به‌و هێزه‌ی که له ده‌ستیا بوو له لار ده‌رکه‌وت و رووی له بوشیر کرد و په‌نای بو‌ شیخ نه‌سر عاره‌ب برد که یارمه‌تی ب‌دات و باوکی رزگار کا.

شیخی جوامیری دلیری پیاو، به‌دل‌تکی خا‌و‌پنه‌وه یارمه‌تی کرد و له‌شکری بو‌ رێک‌خست و به‌چه‌ک و ماله‌وه کۆمه‌گی کرد. لوتف عه‌لی‌خان به‌و له‌شکریه‌وه چووهر سه‌ر شیراز و به‌زو‌ری بازووی خو‌ی و به‌پش‌تیوانی شیخ نه‌سر، شیرازی گرت و خو‌یندار و باو‌کو‌ژ و دو‌ژمنه‌کانی گرتن و له‌ناوی بردن. له‌وده‌مه‌دا سه‌ید مورادخان که به‌فه‌رمانه‌وه‌ی شیراز ناسرا بوو گرتی و کو‌ژتی. له دوای کو‌ژتنی سه‌ید مرادخان مانگی جه‌مادی دوو له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی دانیش‌ت و ده‌ستی به‌ته‌داره‌کات کرد. (ساکیس)

لوتف عه‌لی‌خان هه‌رچه‌نده لاو‌یکی زرنگ و دل‌یر و جه‌نگا‌وه‌ر و په‌شید و ئازا و به‌کاره بوو، به‌لام به‌دبه‌ختانه له به‌رامبه‌ر بیکه‌تی و تیک‌و‌شانی هه‌یتکی یه‌که‌ده‌ستی و یه‌که‌دلی قا‌جار که نایه‌ته دا‌پۆشین و له‌به‌ر بلا‌وی زه‌ند و شه‌ری نی‌وانی‌انا، هونه‌ری لوتف عه‌لی‌خان به‌ی‌ خو‌ن‌اندن ما‌یه‌وه. ساکیس ده‌ل‌یت: «لوتف عه‌لی‌خان له پێش ئه‌وه‌دا که بب‌یت به‌پادشاه به‌دلنه‌رمی و ئازایی و به‌خشش و پیا‌وته‌ی و دا‌گه‌ری نا‌ویانگی کرد بوو. ئه‌و شی‌وه و په‌و‌ش‌تانه له‌گه‌ل وریایی و زانستی و سه‌رکرده‌بیا له‌نی‌وه په‌رده‌ی دلی خه‌له‌که‌که و خزم‌ان‌یدا کارب‌گه‌ر ببوو و جیتی خو‌ی گرتبوو، هه‌موو به‌جاریک خو‌شیان ده‌و‌یست و په‌را‌ییان ده‌کرد. به‌لام که بووه پاشا و له دوای ئه‌وه که چووهر سه‌ر ته‌خت په‌نگی خو‌را‌گرتن و شاهه‌نشاهی وه‌رگرت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که زو‌ر جه‌وان و نازک ئه‌ندام و خا‌و‌ین بوو، هه‌ینده‌ی دیکه په‌سند کرا و شکلی‌کی چاکتری وه‌رگرت.

لوتف عه‌لی‌خان له دوای ئه‌وه‌ی که مانگی جه‌مادی دوو له‌سه‌ر ته‌خت دانیش‌ت و

که تماشای کرد که وتونته نیو سہنگرہوہ، بہدہستہیک لہشکرہوہ لنگی دا سہریان و دواۓ چند کہس کوژتن و بہدیلگرتن، لہ قاجار بزوتنہوہیک نہبوو، ہرہیک لہنیو سوپہریکدا خویان دامہزاندبوو. لوتف علیخان پیشی گرتن و دامہزرا.

ثاقا محمہد لہ شہوا و ہلامی دابو کہ لہشکری بگاتی، بہلام ناوریابہگان و خوراسان لہ شورشد بو، مازندہران کہوتبووہ پیشیو. ہر خانیک لہ خانہکان سہریان بلند کردبوو، کہسیک نہبوو بہاوارۓ ثاقا محمہد پروات.

ثاقا محمہد ہرچہند خاکیکی زوری لہژیر فہرمانیا بوو، بہلام رہنگی پادشاہی لی نہدراہو و بہسہرکیٹی راگیرابوون. ٹوہش بہنہبوونی ثاقا محمہد نہبوو، دہبوو؛ کہس گوئیڈیری نہدہکرد. مانگیکی رہبق لہنیو سہنگردا دہوردرا و مایہوہ و ہموو رژیٹیک لوتف علیخان پییدا دہدا و کوژتاری لی دہکرد. لہ لایہن ثاقا محمہدہوہ رژیٹیک پیشی پی نہگیرا و لہ سہنگر دہرنہکوت. لہ دوامینا ثاقا محمہد ہموو گرانہبار و چہک و جبہخانہی بہجی ہیشٹ، تہنہا سوارہ روو بہتاران ہلالت و رزگار بوو. لوتف علیخان ہتا نریک ٹہسفہہان و ہدووی کہوت و تالانیکی قورس و ۲ ہزار کہسی لی بہدیل گرت. (قاجاریہ)

لوتف علیخان بہشادی گہراوہ شیراز و دہستی بہتہدارک کرد و خہریکی ہیژ پیداکردن بوو بو چونہ سہر ٹہسفہہان و تاران. بہلام بہدہختانہ شیراز و ہکو جارن نہماہو و پیشیوہکی پہنہانی تیکہوتبوو؛ قاجاریش نہشیان خو لہپیش پادشاہی لاوچاک رابگرن. ٹوہ بوو ثاقا محمہد ناچاری ہلالتن کرا و بہشہرزیی روو بہتاران بوی دہرچوو. ہتا گہیاندرایہ ٹوہی لہ خوئی ناٹومید بوو و لہ ژبانی و ہرز کرا. (س)

لوتف علیخان ٹہگہرچی لہ پیشیو پہنہانی شیراز ناگادار بیوو، بہلہز بو پیشگرتنی دہکوشا و خہریکی کوژاندنہوہی ٹوہ ناورہ بوو، بہلام چارہکردنی زور دژوار بوو و دہرہقہتی نہدہہات.

لوتف علی خان لہ کرمان ۱۲۰۵ھ / ۱۷۹۰م

حاجی ٹیبراہیم خانی شیرازی کہ خاوند دہست و قسہرہوا و سہرہاتی شیراز بوو، لہ لایہن کہریمخانہوہ کرابو بہتاجبہخشی پادشایانی زہند؛ بہپہنہانی لہگہل ثاقا محمہد نیوانی چاک کرد بوو و ہر جوڑہ بزوتنہوہ و کردہوہ و ٹہندیشہیک لوتف علیخان کہ ہبوایہ بہثاقا محمہدی رادہگہیان و ہانی دہدا کہ لہشکر بباتہ سہر شیراز و بیگریٹ.

سالۓ ۱۲۰۵ لہسہرہ بہہاردا حاجی ٹیبراہیم بہپہنہانی نویسراویکی بو ثاقا محمہد نارد کہ لوتف علیخان لہشکریکی ساز کردوہ ہلہمت بداتہ سہر ٹہسفہہان و بجیتہ سہر تاران. ثاقا محمہد لہوہ کہوتہ ٹہندیشہ و ترسہوہ و لہشکریکی بو فہتخ علیخانۓ قاجار ساز کرد و ناردیہ ٹہسفہہان کہ بہرامبہر بہلوتف راوہستی. (قاجاریہ)

ثاقا محمہد سالۓ دوہم چوہ سہر ناوریابہگان و شہری تیا کرد. ٹہگہر بلیم لوتف علیخان نہیتوانی بجیت و پیشی پی بگریٹ، وا نییہ. بہلام لہشکریکی لہسہر ٹہژمار و کیسہی خاکی فارسی گرتبوو و نہیدہویست بیباتہ سہر قاجاریہکان، لہگہل ٹہوہشا پہلاماری کرمانی دا و فہرمانرہواکہی سہری بو نزم کرد، بہمہرجی ٹہوہ کہ خہرج و باجی بداتی و بکہویٹہ ژیر فہرمانی پادشاہی نہوجہوانہوہ؛ بہلام زوری لی نہکری کہ پرواتہ لہشکرگای پادشاہییہوہ.

لوتف علیخان ٹوہ ژیردہستیہ بچووکہی لہو پہسند نہکرد و مہرجی بہست کہ کرمان بگریٹ. چونکہ زستانہکہی سارد و بہستہلہک بوو، دانہوتلہشی ہیئندہ نہماہو و تیشوشی کہم بوو، ناچار دہستی لہو دہوردانہ بہردا و گہراوہ شیراز. (س)

لوتف علیخان کہ زستانی ٹوہ سالہی گہیانندہ سہری بہہار، خوئی ساز کرد و ۲۰۰۰۰ سوارہ و پیادہی جہنگاوری نامادہ کرد و میرزا عہدورہحیم خانی برای حاجی ٹیبراہیم خانیشی ہلگرت و چہند گہورہ و ناودارانی شیرازیشی لہگہل خوئی بردن و روو بہٹہسفہہان لہ شیراز دہرکہوتن و رژیستن، ہتا لہ «سمپرم بالا» دابہزین. حاجی ٹیبراہیم بو ٹہوہ کہ بکوشریٹ و تہقلہلا بدریٹ تاکو لہشکرہکہی لہ لوتف علیخان رووگہردان و سہرکیٹش بن، ہموو دہمی ولامی لہ ریگادا بوون و براکہی ہاندہدا کہ بہلہز لہشکرہکہی فریو دات.

فہتخ علیخان کہ ولعیہہدی ثاقا محمہد بوو، بہلہشکرہوہ بو لوتف علیخان چوہ پیشی و ناگای لہ پیلان و کوششی عہدورہحیم و براکہی ہبوو، پشتی بہوانہوہ توند بوو و بہبی ترس چوہ میدان. لہ خاکی «قہمشہ» راوہستا و ہردوولا کہم و زور بو بہکتر چوہنہ پیشہوہ. لوتف علیخان بو چاودہتری لہ دوور سہنگہری گرت. کہ شہو داہات عہدورہحیم لہسہر ٹہسپاردہی برای گہورہ و کاربہدہستہکانی فارس و سہرکردہ و سہردارہکانی، سوپاہی زہندی کوکردہوہ و بہچاپلووسی و فروفیل خہلہتاندنی و کاری گہیانندہ سہر ٹہوہ کہ بہجاریک بنچینہی کاری لوتف علیخان تیک بدن و لہسہر ٹہوہ

په‌یمان‌یان به‌ست که لوتف‌علی‌خان له پادشاهی بخهن. (ق)

له نیوه‌شه‌وا و به‌ده‌ستووری ئەو ده‌مه دوو، سی تهنه‌نگی سه‌رکیشی ئاوردرا. لوتف‌علی‌خان ناچار بوو ۳۰۰ سواره‌یه‌کی ئاماده کرد و هه‌رچییه‌کی له گه‌نجینه و مائی پی‌ده‌رچوو هه‌لیگرت و له تاریکی شه‌و له له‌شکرگا که‌ناره‌گیر بوو و روو به‌شیراز گه‌راوه که ژن و مندال و که‌س و گه‌نجینه‌کی رزگار کات.

به‌لام له به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شیییه‌وه کارتیکی دروستکراو و دامه‌زراو له لایه‌ن حاجی ئیبراهیم خان‌ه‌وه ریک‌خرا‌بوو، که لوتف‌علی‌خان شیرازی به‌ردا ئەو که‌وته ته‌قه‌لای کۆکردنه‌وه‌ی خه‌لک و هه‌موو چاکه و پیاو‌ته‌ی ئەو بنه‌ماله گه‌وره‌یه‌ی له‌بیر کرد و خه‌لکی شیرازی هاندا و شاری خسته دست خۆی و کۆششی کرد که سه‌رکرده‌کان و پاسه‌وانه‌کانی قه‌لا بگرت؛ به‌و جو‌ره‌ بو‌ی ریک‌که‌وت.

که لوتف‌علی‌خان گه‌یشته نزیک شار، به‌دبه‌ختانه ده‌روازه‌ی شار گری درا بوو. هه‌رچهنده ته‌قه‌لای دا هیچی بو‌نه‌کرا و له‌شکره‌که‌ی که ده‌شاردا بوون ریک‌گیان نه‌دا. له‌به‌ر ئەوه ناچار روو به‌که‌نار ده‌ریا و چیاکانی فارس هه‌لات که چاره‌سه‌ریکی خۆی و رزگار کردنی مال و منداله‌که‌ی بکات. (ساکیس)

حاجی ئیبراهیم به‌له‌ز قاقه‌زتیکی بو‌ ئاقا محهمه‌د نارد که به‌تالووکه سه‌ردار سوپاهیتیکی خۆی په‌وانه‌ی شیراز بکات و عه‌بدو ره‌حیم خانیش که فروفیله‌که‌ی سه‌رگیراو بوو، لوتفی‌علی‌خانی ده‌ره‌په‌راند و هه‌موو چه‌ک و سوپاه‌که‌ی دایه دست فه‌تح‌علی‌خانی قاجار. له‌ولاه ئاقا محهمه‌د میرزا په‌زا قولی نارد هه‌سفه‌هان و له لایه‌ن فه‌تح‌علی‌خانه‌وه مسته‌فاخانی قاجار و ۳ هه‌زار که‌سیشیان پیدا بار کرد و له‌گه‌ل ۱۰۰۰ سه‌ر ماینی چاکی هه‌لگرتن و بردنیه هه‌سفه‌هان. (قاجاریه)

لوتف‌علی‌خان که رووی له شاخه‌کان کرد په‌نای بو‌ شیخ‌بوشیر برد؛ به‌دبه‌ختانه ئەو شیخه‌ی که له‌وه‌پیش دۆستی بوو و ده‌ستی گرتبوو مرد بوو. له‌گه‌ل ئەوه‌شا ئەه‌گه‌رچی له‌وی هه‌لمه‌تی نه‌برایه سه‌ری، به‌لام کۆمه‌گیشی نه‌کرا. لوتف‌علی‌خان له «په‌نده‌ن ریک» هه‌تیکی چاکی په‌یدا کرد و له‌شکریتیکی پیکه‌وه‌نا و چوو سه‌ر شیخی بوشیر. له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تیا شیخی شکاند و له دوای ئەوه «کزروم» ی گرت و له‌ویدا بوو به‌فه‌رمانه‌وه‌وا. (ساکیس)

شهری ئاقا محهمه‌د له‌گه‌ل لوتف‌علی‌خان

له‌شکره‌که‌ی لوتف‌علی‌خان له شه‌ره‌کانی هاتوودا زۆر به‌ئازایی و ره‌شیدی خۆیان نواندبوو. له‌پیشا به‌سه‌ر ئەو هه‌یه‌دا زال بوون که ئاقا محهمه‌د بو‌ یارمه‌تی حاجی ئیبراهیم خانی ناردبووه شیراز ئەو له‌شکره‌ی که دووه‌مین جار بو‌ تو‌له هه‌ستاندنه‌وه‌ی ژیرکه‌وتنی پیشوو ناردرا‌بوو، بلاوی کرده‌وه. به‌راستی پادشای نه‌وجه‌وانی زه‌ند به‌مه‌ردانه دۆزمنی شکاند و له‌شکره‌که‌ی قاجار گه‌یاندرایه پایه‌یه‌کی وه‌ها که له‌نیو له‌شکرگا و قۆشه‌نه‌زا چادر و گرانه‌باریان تالان کرا.

ئه‌گه‌رچی له‌شکره‌ی قاجاری که له‌ژیر فه‌رمانی ئاقا محهمه‌ددا بوو هه‌ینه‌ زۆریو هه‌موو ده‌شت و دۆلی داگرتبوو، به‌لام لوتف‌علی‌خان به‌ئازایی و ره‌شیدی پیشی به‌و له‌شکره قورسه‌گرت، «پیشمه‌رگه» ی له‌شکریتیکی وا زلی شکاند و هه‌مووی بلاو و ته‌فروتونا کرد. له نیوه‌شه‌ودا هه‌لمه‌تی برده سه‌ر له‌شکره‌ی قاجار و له‌توپه‌تی کرد و له‌به‌ر یه‌کی په‌رشویلاو کرد و شکسته‌یه‌کی پیسی تیخت (ساکیس).

ساکیس مه‌به‌سی له شه‌ره‌کانی هاتوو به‌کورتی لیتی دو‌اوه. به‌لام ته‌ئریخی قاجاریه به‌دوور دیریتی لییان هه‌دویت و به‌راستی قسه‌کانی سه‌ره‌وه‌ی ساکیس ده‌لپت و به‌ده‌ستووری میژوونوبسیکی که‌ناره‌گیر باسی شه‌ره‌کانی ده‌کات.

لوتف‌علی‌خان که کزرومی گرت، له‌شکریتیکی که‌موکورتی ریک‌خست و چوو خاکی «خست». له زال‌خانی فه‌رمانه‌وه‌ی خست یارمه‌تی خواست، ئەویش به ۳۰۰ که‌سی سواره‌وه کۆمه‌گی کرد.

به‌و له‌شکره که‌مه‌وه چوو په‌یشه‌وه که شیراز بگرتنه‌وه. له خاکی «گویم» دابه‌زی و که‌لینی گرت. مسته‌فاخانی قاجار به ۶۰۰ سواره‌وه له‌ولاه ده‌هات. لوتف‌علی‌خان چهنده سواره‌یه‌کی نارد په‌یشی؛ له‌ولاه هه‌بدال‌خانی عه‌بدوله‌لیکی رووبه‌روویان بوو. پیاوه‌کانی لوتف‌علی‌خان دانئ و به‌گولله هه‌بدال‌خانیان داگرت و له هه‌سپیان به‌رداوه.

لوتف‌علی‌خان وه‌ک پلنگی زامدار له که‌لین ده‌رکه‌وت و هه‌لمه‌تی برده سه‌ر مسته‌فاخان. هه‌ردوو لا پیاوانه تیکۆشان، به‌لام له دوامینا قاجار وه‌ته‌نگ هه‌ینرا و شکسته‌یه‌کی خرابیان هه‌ینا و هه‌لاتن. گه‌لیک که‌س له مسته‌فاخان کوزران و به‌شپه‌زه‌بی گه‌یشته‌وه شیراز.

حاجی ئیبراهیم له‌و سه‌ره‌ه‌ورده که‌وته هه‌ندیشه و ترسه‌وه و به‌له‌ز وه‌لامی بو‌ ئاقا

محهمه نارد. ئاقا محهمه ۵ هزار كەسى بەجان محهمه دخاندا ناردە كۆمەگيان.

لوتف عەلىخان بەكەم دەمىك ۲ هزار كەسى كەوتە دەستەوہ. بەو ھېزەوہ چوہ پېش و لە «مەسجىدى بەردى» لەشكر بەزى كرد. كە لەشكرى جان محهمه دخان نزىك بووہوہ رېگای پى گرت و دەستى كرده كوژتار و برىنيان. قاجار تەنگە تاو كران و شكان و زۆر كەمىان بە پەريشانى لە مردن رزگار بوون و ھىدى كە ماہوون ھەلاتن و گرانە بار و چەكيان بە جىھىشت.

مستەفاخان بۆ يارمە تىيان لە شىراز دەر كەوت، لوتف عەلىخان دەستى بە كوژتاريان كرد و ھەلىبىرپن و ھەتا بردنپە خاكى «گولباد». مستەفاخان لەوہ ترسا كە لوتف عەلىخان شىراز بگرىت، لەو دەمەدا تەماى گەرانەوہى ھەبوو، لوتف عەلىخان چوہ سەرى و پىشتى پى گرت و نەپھىشت بگەرىتەوہ شىراز و ئەو ھېزەى شكاند و بلاوى كردهوہ و بەو سەركەوتنە لەشكرى زىاد بوو و ھىزى پەيدا كردهوہ.

سالى ۱۲۰۶ لوتف عەلى خان ھەموو خاكى فارسى خستە ژىر دەستبەوہ و گشت رېگايانى شىرازى پرى. مانگى رەبىعى دووہم شارى شىرازى دەرەدا و لە ھەر چوار لاوہ دەستى بە ھەلمە تەدانى شار كرد و لە دوامىنا شارى و تەنگ ھىنا و دوو دەروازەى گرت؛ بەو جوړە شىراز و تەنگ ھىنرا.

ئاقا محهمه لەو چاخەدا لە ئاوربايەگان بوو، بە لەز گەراوہ تاران و لەشكرىكى زۆر قورسى ھەلگرت و چوہ ئەسفەھان و لەو تۆہ گەلىك سوپاھى رېكخست و بە ھىزىكى زلەوہ چوہ شىراز. وەكو ساكيس گوتى لەشكرى قاجار ھەموو دەشت و بىباني پر كرد بوو و «مەنزىلى ئىرەج» يان كرده لەشكر بەز.

ئاقا محهمه لەو گەيشت كە لوتف عەلى خان ھىزى ھەيە، نەبوترا لەوہ بەولاوہ پرواتە پېشەوہ و لەو خاكەدا جىگىر بوو.

لوتف عەلىخان خۆى راگرت ھەتا شەو بەسەرداھات. جلدى يەكەم - تەئرىخى قاجارىيە - لا پەرە ۳۳ دەلىت: «كە تارىكى شەو بەسەرداھات لوتف عەلىخان وەك دىوى لە بەند رزگار بووى زنجىر پساندراو تىك لىنگى دا سەر لەشكرى ئاقا محهمەد. لە دواى ئىبراھىم خان كە پاسەوان و دىدەوانى شەو بوو، بە يەكەمىن ھەلمەت بەسەرىا زال بوو و ھىزەكەى بلاو كرد و ئىبراھىم خانى كوژت. وەكو سىلاوى بەلاخشاو كەوتە نىوجەرگەى سوپاھى قاجارەوہ، ھەتا نىوہ راستى لەشكر بە كوژتار و خوتنرژتن چوو. كوژتارىكى قورسى كرد و

لەشكرى قاجار پەريشان و سەرلېشىواو بوو. لە دواى گەلىك خوتنرژتى لە كەنار لەشكر راوہستا و فەرمانى دا بە عەبدوللا خانى مامى كە دەست بە شىرى پروت بگەوئتە نىو دوزمەن و كوژتار بكات.

عەبدوللاخان وەكو شىرى رق ھەستاو كەوتە نىو لەشكرى قاجارەوہ و شورش و ھاوارى لە دوزمەن خست. لە ھەموو لاىكەوہ كوژتار و بلاو كردن و پەريشانى و پەراگەندەبى ھاوئىتە نىو سوپاھى ئاقا محهمەدەوہ».

دىسان دەلىت: «لەو دەمى پەريشانى و پەراگەندەبى و لاشە لەسەر لاشە كەوتنى لەشكرى قاجاردا، ئاقا محهمەد سەرانى دەرگا و پىاوہ بە تايبە تىيەكانى پىشگای لە خۆى كۆكردەوہ و بۆ پاراستنى خۆى دە جىگايىكى زۆر جراپا بۆ راگرتن.

عەبدوللا خان لە دواى ئەو ھەموو كوژتار و خوتنرژتن و ئەتك و سووكىيەى كە بە لەشكرى قاجارى كرد، وايزانى كە ئاقا محهمەد لە نىواندا كوژراوہ و نەماوہ، كە بەو رەنگە لەشكرەكە پەريشان و شپرزە بووہ، لە بەر ئەوہ دەستى لە كوژتار بەردا و لە كەنارىكەوہ راوہستا».

لوتف عەلىخان وىستى كە لەو شەرەدا ھەموو خەرگاہى ئاقا محهمەد بگرىت و بە جارىك لەشكرى دوزمەن پوچ بكاتەوہ، بەلام وا تىگەياندرا بوو كە دوزمەن ھەلاتوہ، لە بەر ئەوہ پەلامار و خەرگا تالانكردى خستە سبەينى و دەستى لە شەر بەردا و چاوہ نۆزى سپىدە بوو؛ ھەتا ھىندەى زانى لە لەشكرگای دوزمەن بانگدەر بانگى سبەينەى دا. (ساكيس)

مىرزا فەخوللاى ئەردەلانى كە لە لاى ئاقا محهمەد بوو، لە پىشاش ناسراوى لوتفى عەلىخان بوو، بە چەند رەنج لەو مەيدانە خوتناو بەدا خۆى رزگار كرد و چوہوكن لوتف عەلىخان و مزگىنى ئەو سەركەوتنەى پىدا. لە بەر ئەوہ لوتف عەلىخان دەستى لە شەر بەردا؛ دنا ئەوہ نەبووايە ئەو شەوہ ئاقا محهمەد رزگار نەدەبوو. لەشكرەكەشى پوچ دەكراوہ.

لوتف عەلىخان ھەتا سپىدەى بەيانى لە دەور و پىشتى ئەو لەشكرە پەريشانە دەگەرا و چاوى لە رۆژ بوونەوہ بوو كە بە دىليان بگرىت. ھەر ھىندەى زانى بانگدەر بانگى سبەينەى لە لەشكرگای ئاقا محهمەد دا، لەوہ زانىيەوہ كە ئاقا محهمەد ماوہ و نەكوژراوہ ھەلىشەنەھا تووہ. لەوہ زۆر رقى ھەستا و دلگىر بوو و گەراوہ. (قاجارىيە)

چونکه ئاقا محهمه نه کوژرابوو و نه هه‌لشها تیبوو، له‌شکره‌که‌شی بۆ تالانکردن بلاو ببوونه‌وه، به‌دبه‌ختانه‌ ئه‌و شاهه ناودار و دلیر و تازایه و چاره‌شه ناچار کرا که هه‌ل‌یت و ده‌ست له ته‌خت و تاجی ئی‌ران به‌ردات و روو بکاته کرمان. (ساکیس)

به‌لام بانگی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه پشتیوانی‌کی گران و چاکی بۆ لوتف‌عه‌لیخان په‌یدا کرد. جاری ده‌ستی له شیراز به‌ردا و چوو سه‌ر کرمان و له رینگادا خه‌ریکی کۆمه‌گی په‌یدا کردن بوو.

ئاقا محهمه‌د رۆژی لێ بووه‌وه، له‌ولاه حاجی ئیبراهیم خانی شیرازی‌شی به‌هاواریه‌وه چوو و بردیانه نیو شاری شیرازه‌وه. ژن و مندالی لوتف‌عه‌لیخان و خیل و که‌س و خزمه‌کان و هه‌واداره زهنده‌کانیشی بارکردن و بۆ ئوسترابادی به‌ریکردن، له دوا‌ی ئه‌وه بۆ خو‌شی روو به‌تاران گه‌راوه. به‌لام گه‌لیک که‌سی له‌شیراز کۆکردن و کوژتنی (ق).

لوتف‌عه‌لیخان که له ئیبره‌جه‌وه روو به‌کرمان چوو، ده‌ستی به‌هه‌یز کۆکردنه‌وه کرد، به‌لام ئه‌و قاجاران‌ه‌ی که له دووی بوون له‌شکرکی قورسیان هه‌برو و نه‌یانده‌هه‌شت لوتف‌عه‌لیخان فریای هه‌یز په‌یدا کردن که‌و‌یت و گه‌یشتنه سه‌ری و به‌گه‌ژیا چوون (س).

کوران‌ی نه‌زهر عه‌لیخانی زهند له رووی نه‌کیشان و کینه‌وه و به‌شه‌و چوونه سه‌ر لوتف‌عه‌لیخان و کوژتاریکی زۆریان لێ کرد و گه‌ران‌ه‌وه. لوتف‌عه‌لیخان که زانی له کرمانا یاریده‌ نادریت رووی له خاکی «راور» کرد و میرزا محهمه‌دخانی راوری لێ بلند بوو. له دوا‌ی به‌گه‌ژدا چوونی ناچاربوو له‌و‌یتش رانه‌وه‌ستیت، له رینگای «چل پایه‌لوت» ده‌وه روو به‌ته‌به‌س چوو. له رینگادا که ده‌رۆیشتن چوار نۆکه‌ری له تینوانا مردن، که گه‌یشته ته‌به‌س ئه‌میر حوسینخانی حاکی ئه‌و‌یتی کرده هه‌وادار و ۳۰۰ پیاوی شه‌رکه‌ری بۆ کۆمه‌گی لێ وه‌رگرت.

لوتف‌عه‌لیخان به‌و هه‌یزه که‌مه‌وه ته‌مای گرتنی شیرازی کرده‌وه و لیبیدا چوو و به‌سه‌ر لوتدا ئازووتی و رۆیشته، که گه‌یشته خاکی به‌زد و «ته‌فت» ته‌مای بوو بازدات، به‌لام ته‌قیخانی به‌زدی به‌له‌شکره‌وه چوو و پیشی پێ گرت و نه‌به‌هه‌شت ته‌بیه‌ری.

جلدی به‌که‌می قاجاریه له لاپه‌ره ۳۴ ده‌ل‌یت: «لوتف‌عه‌لیخان وه‌کو به‌رقی تابناک که به‌سه‌ر خاک و خاشاکا پروا که‌وته نیویان و کۆمه‌له‌یه‌کی به‌شیر دووله‌ت کرد و هه‌یندیکی به‌دیل گرت و که‌می‌کشی له ده‌ست رزگار بوو». له دوا‌ی ئه‌وه که‌وته دوویان و تالانی لێ گرتن. له‌و‌یه‌وه روو به‌شیمال (ژوورو) رۆیشته. لوتف‌عه‌لیخان به‌کۆمه‌گی

دۆست و هاو‌ده‌نگانییه‌وه روو به‌خاکی «ئه‌بر کوه» پرتاو بوو و به‌زۆر گرتی و عه‌بدوللا خانی مامی له‌سه‌ر دانا و بۆ خو‌شی هه‌لمه‌ته‌ی برده سه‌ر «بونات و ئه‌سته‌هبات» و ئه‌و خاكانه‌شی گرت و لینگیدا به «دارا بگرد» و ئه‌و‌یشی گرت و په‌لاماری «نیرین» یشی دا و خستیه ده‌ست، به‌زۆر هه‌موو ئه‌و خاكانه‌ی هه‌ینایه ژێر فه‌رمانییه‌وه.

ئاقا محهمه‌د که له سه‌ره‌وردی لوتف‌عه‌لیخان ئاگادار بوو، له‌شکرکی ۸۰ هه‌زار که‌سی له‌ژێر سه‌رداری محهمه‌د حوسینخانی خالۆزایا ناره‌د پێش لوتفه‌لی خان، که نزیک خاکی ئه‌بر کوه بووه‌وه په‌لاماری نه‌سروللا خانی زهن‌دیان دا. نه‌سروللا خان به‌شه‌وه‌یخون پیاوی دادا و گه‌لیک کوژتاری له قاجاران کرد و ته‌نگه‌ی پێ هه‌ل‌یتان و شکاندنی. محهمه‌د حوسینخان روو به‌شیراز هه‌لات و گیانی له مردن رزگار کرد.

محهمه‌د حوسین له‌شکرکی دیکه‌ی هه‌ل‌گرت و له شیرازه‌وه روو به‌لوتف‌عه‌لی خان رۆیشته له خاکی «ته‌نگ گه‌رم» ده‌وه چوو له دامینی «خه‌رمه‌ن کوه» ی گه‌یشتی و هه‌ردوو لا بۆ به‌رامبه‌ری ریز بوون و ده‌ستیان به‌کوژتار کرد. ۱۵ رۆژ هه‌ردوو لا بۆ یه‌که‌تر کوژتن خه‌ریک بوون، لوتف‌عه‌لیخان ویستی که به‌شه‌وه‌یخون به‌سه‌ریاندا بدات؛ چه‌ند پاله‌وانیکی شه‌رکه‌ر و چه‌ند ناوداریکی هه‌ل‌بژارده‌ی ئاماده کرد.

له‌وده‌مه‌دا پیاویکی پێشکار که ناوی حاتم بوو، هه‌لات و په‌نای برده به‌ر محهمه‌د حوسینخان و له کۆشه‌وه‌ی ئه‌وی ئاگادار کرد.

که نیوه‌شه‌و به‌سه‌ردا هات لوتفه‌لی خان لینگ‌ی دایه سه‌ر دۆژمن. به‌لام له‌ولاه چونکه دۆژمن ئاگادار کرابوو، ئه‌و هه‌لمه‌ته به‌ سوود مایه‌وه و که‌می‌ک کوژتاری کرد و گه‌راوه. که سه‌به‌ینی رۆژ بووه‌وه لوتف‌عه‌لی خان له سه‌نگه‌ر ده‌رکه‌وت و به‌ره‌شیدی لینگ‌ی دایه سه‌ریان و به‌شیری رووت که‌وته نیتوجه‌رگه‌ی له‌شکره‌وه. ئه‌گه‌رچی له یه‌که‌مین شه‌ردا قاجار پیاوانه بزوتنه‌وه، به‌لام له دوا‌ییدا له به‌را به‌ر دلیریکی نه‌وجه‌وان خو‌یان پێ رانه‌گیرا و به‌ناچاری شکسته‌یان تیکه‌وت. محهمه‌د حوسینخان و چه‌ند که‌سیک به‌ئه‌زه‌ت رزگار بوون.

ئاقا محهمه‌د له‌وه گه‌یشت زۆر دل‌گیر بوو. گرتنی کرمان و رووخاندنی قه‌لای شیرازی خسته په‌یمان‌ه‌وه. فه‌تخانی قاجاری به ۱۰۰۰۰ سواره و ۵۰۰۰ پیاوه‌وه ناره‌د سه‌ر کرمان. ئه‌و له‌شکره به‌دیهات و ئاوابی تالانکردن رۆیشته و گه‌راوه ئه‌سفه‌هان. له‌و‌یه‌وه محهمه‌د ره‌زاخانی کرمانیان گرت و بردیانه تاران و کوژتیان.

سهری سالی ۱۲۰۷ مسته فاخانی دوللو له لایهن ناقا محمه دهوه ناردرا شیراز و قه‌لای شاری روو خاند و له گه‌ل زهوی پهستی کرد و گه‌راوه تاران، حاجی ئیبراهیم خانی شیرازی و گه‌وره‌کانی شیرازیشی هه‌لگرت و بردنیه کن ناقا محمه‌د.

لوتف عه‌لیخان که محمه‌د حوسین خانی قاجاری شکاند هه‌ر مال و پیوستی که به‌تالانی به‌دهست که وتیوو به‌سه‌ر له‌شکریانی دا به‌خشی و هه‌ستا روو به‌خاکانی نیوانی شیراز و ئەسفه‌هان و کرمان که وتیوو و دهستی به‌گرتن و کوژتاری قاجاران کرد و له هاتووچۆدا بوو. له دواییدا گه‌رایه‌وه «قاین» (ق).

له چاخی خویا ئەمیری ته‌بس پیی گوتیوو که په‌نا بباته کن ئەمیر تورای و ته‌میوو شا. لوتف عه‌لیخان ئەو قسه‌یهی له گوئی گرتیوو و به‌راستی روو به‌قه‌نده‌هار چوونی خسته پییش که په‌نا بباته به‌ر ئەمیری ئەفغانستان. له رووی به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شیییه‌وه به‌یستییه‌وه که ئەمیر مردوو، ناچار دهستی له‌و چوونه‌ش به‌ردا و که‌وته ئەندیشه‌ی ئەوه که روو له کوئی بکا و چ جیگا و خاکیک وه‌خۆی ده‌گری؟ (ساکیس).

لوتف عه‌لیخان له‌و ژیانه به‌دبه‌ختیییه‌دا به‌سه‌ری ده‌برد و بی چاره مابوو، نه‌یده‌زانی رووی له کوئی بکات و په‌نا بۆ کوئی ببات.

دوامینی ئەو سه‌ره‌هۆرده دنگیره ۸-۱۲/هـ/۱۷۹۴م

له‌وده‌مه‌دا که لوتف عه‌لیخان له ئەندیشه و خه‌یال و خه‌می ریگا په‌یدا کردندا بوو، بییری له‌وه ده‌کرده‌وه که روو له کوئی بکات، پیاوه زه‌نده‌کانی که له نیشتمان‌ه‌که‌یان دوور که‌وتیوو له گه‌وره‌ی «ده‌رمه‌شیر» نویسراویکیان بزی وه‌رگرت و بۆیان نارد که کۆمه‌گی ده‌که‌ن.

مورته‌زا قولیخان و زانا و عوله‌ما و سه‌ره‌اته‌کانی کرمان و مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای ئیمامی جومعه و که‌یخودایان و ریش سپی شار به‌جاریک په‌یمانیان گرتیدا که یارمه‌تی لوتف عه‌لیخان بکه‌ن و بیبه‌نه کرمان و بیکه‌ن به‌پاشا.

لوتف عه‌لی خان ئەوه‌ی به‌مزگینیه‌کی چاک زانی و ده‌ست و پیوه‌ندی کۆکردنه‌وه و به‌له‌ز که‌وته ته‌قه‌لای ئەوه‌وه که که‌لینی له ده‌ست نه‌دات، به‌و ئومیده مه‌رجی کرد که ده‌وره‌ی کرمان بدات و بیگریت و گه‌ل‌یکیش تیکۆشا که به‌خۆشی و پیکهاتن و به‌که‌تی کرمان بگریت و بیخاته ژیر فه‌رمانیه‌وه. به‌و سه‌ریاهه‌ی که له ده‌ستیا بوو چووه سه‌ر کرمان، عه‌بدو‌ل‌لای مامی خۆی نارد به‌پیشه‌وه که کرمان بگریت، ئەویش که چوو شاری ده‌وره‌دا و

وه‌ته‌نگی هینا، له‌ناکا و به‌بی ئەوه که دانیش‌توو‌ه‌کانی نیو شار ناگادار بن چووه ژوو‌ره‌وه و قه‌لا و شاری خسته ده‌ست.

پاسه‌وانه‌کانی ئەگه‌رچی له یه‌که‌مین هه‌لمه‌تا زۆر چاک تیکۆشان، به‌لام له دوامیندا شکان و به‌دیل گیران. له سایه‌ی عه‌بدو‌ل‌لای خان به‌و جوژه کرمان گیرا و که‌وته ده‌ست لوتف عه‌لیخان (س).

لوتف عه‌لیخان له دوای گرتنی کرمان، زۆر به‌چاکی له‌شکر و پیوستی تیا دامه‌زراند و له دوور و نزیک شاری سه‌نگه‌ر و سوپه‌ریکی زۆری دروستکردن و بو‌رج و باره‌وه قه‌لای شاری توند کرد و به‌تۆپ و خومپاره و چه‌ک پازاندنییه‌وه و له‌شکری تی خزاندن. جیگا سه‌خت و به‌رزه‌کانی کرمانیشی توند کرد، له کورد و ئەفغان و عه‌ره‌ب و سیستانی له‌شکریکی شه‌رکه‌ری پیکه‌وه نا و ساز کرد. رۆژ به‌رۆژ هیز و توانای کۆ ده‌کرده‌وه (ق).

ناقا محمه‌د ئەو بزوتنه‌وه و دامه‌زراندنه‌ی لوتف عه‌لیخان به‌چتیکی زۆر گه‌وره زانی و بۆ دوا‌رۆژ به‌زلی گرت و هه‌ر هیزتیکی که هه‌بیبو بۆ چوونه پیشه‌وه‌ی ئاماده کرد که هه‌لمه‌ت بباته سه‌ر لوتفه‌لی خان و دوایی به‌و کۆسپه و به‌ره‌ه‌لسته بدات و ریشه‌ی ئەو سوپه‌ر و په‌ردانه ده‌رخاتن که ده‌بئه په‌ندی پیکه‌وتن و مایه‌ی نه‌هیلان، بۆ پادشاهی و به‌ره‌ه‌لستی گه‌یشتنه فه‌رمانه‌وه‌ی ئیران (س).

ناقا محمه‌د سوپه‌هیتیکی زلی دا به‌فه‌تح عه‌لیخان و کردیه پیشه‌وه‌ی خۆی بۆ سه‌ر کرمان و بۆ خۆشی به‌له‌شکریکی گه‌لیک قورسه‌وه رووی کرده شاری «بابک» و به‌زۆر گرتی و قه‌لاکه‌ی روو خاند و چل که‌س له هه‌وادارانی لوتف عه‌لیخان خنکاند و گه‌لیکیشی خستنه چاله‌وه، خۆله‌بانی کردن و زنده به‌گۆر کۆرتنی. زۆر ئەتک و سووکی به‌سه‌ر ئەو خه‌لکه هه‌زاره‌دا هینا.

قاجاریه ده‌ل‌یت: له‌وتیوه به‌کوژتار و سووتاندن روو به‌کرمان رۆیشت و له چوار فرسه‌نگی کرمان دابه‌زی. ساکیس له کتیبه‌که‌یدا ده‌ل‌یت: «له چوار میل دووری رۆژا‌و‌ای کرمان دابه‌زی و کردیه له‌شکره‌بزه. ئەو جیگایه هه‌ر ئەوی بوو که لوتف عه‌لی خان کردبوویه له‌شکرگا و کرمانی ده‌وره‌دا.

لوتف عه‌لیخان بۆ شه‌ر له شار ده‌رکه‌وت و له نزیک شار پیشی به‌دوژمن گرت و هه‌تا ئیواره کوژتاری کرد و له دواییدا گه‌راوه نیو قه‌لاه.

رۆژی دووم دیسان به‌کوژتار په‌لاماری قاجاری دا و له دوای که‌میک قاجار زۆریان کرد

و لهشکری کرمانیان وه‌ته‌نگ هینا، به‌لام له بورجه‌کانی شاره‌وه به‌تۆپ دوژمن ناوبراران کرا. قاجار له‌وه‌دا زۆری کوژرا و به‌زۆری تۆپ په‌رشوبلاو بوو. له‌شکری زهند گه‌لیک دیل و تالانی گرت و گه‌راوه.

ئاقا محمه‌د که به‌چاکی له‌نازایی و کۆشش و جه‌نگاوهری لوتف عه‌لیخان ورد بوه‌وه تیگه‌یشت ده‌ره‌قه‌تی ناییت و به‌و جۆزه له‌ده‌ستیا شپه‌زه ده‌بیت، هینای له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ر بورجیک بورجیکی دروست کرد و له‌پیش هه‌ر سه‌نگه‌ریکیش سه‌نگه‌ریکی دامه‌زاند و خۆی و له‌شکره‌که‌ی تیخزاند.

میرزا ته‌قیخانی مستوفی له‌کتیبه‌ گرانبه‌هاکه‌یا که ته‌ئریخی قاجاریه‌یه ده‌لیت «په‌نجا رۆژ و شه‌وی کاری حه‌رب و زه‌رب به‌تۆپ و تفه‌نگ و خومپاره بوو. له‌هه‌ردوو لاره‌ له‌ بورجه‌کانه‌وه کاریزیان لی‌ده‌دا و بۆ به‌کتر چوون و له‌ژێر خاکه‌وه تووشی به‌کتر ده‌بوون و به‌خه‌نجه‌ر به‌کتریان ده‌کوژت. لوتف عه‌لیخان له‌ په‌وشت و ده‌ستووری شه‌ر و کوژتارا هینده زانا و تیگه‌یشتوو بوو به‌که‌م سوپاهیکی بیسه‌ر و پاوه له‌شکریکی ۱۰۰۰۰ که‌سی ئاقا محمه‌دی له‌ ژیان بیزار و له‌ گیان و زنده‌گانی وه‌رز کردبوو. ئاقا محمه‌د ده‌ستی به‌هاو‌یژتبايه‌ته هه‌ر فرۆفیل‌یکی جه‌نگه‌وه، ده‌گوترا که لوتف عه‌لیخان له‌ نیو دلی ئه‌ودایه که له‌پیش کردنیا ده‌ستی به‌پیش پیگرتن ده‌کرد و ئاقا محمه‌دی پێ ته‌نگه‌تاو و داماو ده‌کرد».

له‌ دوا‌ی ئه‌و شه‌ر و کوژتاره‌ زستان به‌سه‌رداهات. ئاقا محمه‌د بۆ له‌شکره‌که‌ خانووی دروست کرد، چونکه له‌ چاداران نه‌ده‌ژیان. لوتف عه‌لی خان ۱۰۰۰۰ که‌سی له‌ شار ده‌رخست و لینگه‌ دایه‌ سه‌ر دوژمنیکی له‌ سوپه‌ردا بوو. تییان رووه‌ات و ئه‌نباری زه‌خیره و جبه‌خانه‌ی تالان کرد و گه‌راوه نیو‌قه‌لاوه. چه‌ندجار له‌ دوا‌ی به‌کتر له‌ شار ده‌رده‌که‌وت و رکیفکوت هه‌تا نیو جه‌رگه‌ی دوژمنی داژووت و کوژتاریکی زۆری ده‌کرد و دیل و تالانی ده‌گرت و ده‌گه‌راوه (قاجاریه).

لوتف عه‌لیخان قاره‌مانی ره‌شیدی نه‌به‌ز ۴ مانگ به‌قه‌لابه‌ندی و ده‌ره‌دان شه‌ری ده‌کرد. گرانی و نه‌بوونی و بێ خواره‌مه‌نی و ده‌ست نه‌که‌وتنی پیویست که‌وتبووه نیو شاره‌وه، گه‌لیکی له‌ خه‌لکه‌که‌ پوچ کردبوو، زۆریان له‌ برسا مردبوون و گه‌ل زۆر ته‌نگاو ببوون. له‌شکری ئاقا محمه‌د له‌وه که‌لینی ده‌ستخست و په‌لاماری شاری دا. له‌ لایه‌ن پاله‌وانی ناودار لوتف عه‌لیخانی قاره‌مانه‌وه به‌کوژتار ده‌رکران و له‌ شار دوور خراوه‌وه (ساکیس).

سالی ۱۲۰۹ی رۆژی هه‌ینی و ۹ی مانگی ره‌بیعی به‌ک له‌ لایه‌ن ئاقا محمه‌ده‌وه هه‌لمه‌ت برابه‌ سه‌ر قه‌لای کرمان، له‌ هه‌ر چوار که‌ناره‌وه په‌لاماردان ده‌ست پیکرا. لوتف عه‌لی خان له‌ بورج و کونگه‌ری قه‌لا و شاره‌وه به‌تۆپ و تفه‌نگ دوژمنیان ناوبراران کرد. قاجار ملی پیوه‌ ناو له‌ گولله‌ نه‌سه‌لمیه‌وه، هه‌تا گه‌یشتنه‌ بن دیواری قه‌لا. له‌سه‌ره‌وه به‌تفه‌نگ و به‌رد دایانگرتن، قاجار له‌ دیواره‌کانه‌وه ده‌ستیان به‌سه‌رکه‌وتن کرد و چرژانه نیو شاره‌وه (قاجاریه).

هه‌ردوو له‌شکر له‌ کووچه و کۆلانه‌کانی شارا ده‌ستیان به‌شه‌ر و کوژتاری به‌کتر کرد. خه‌لکی کرمان گه‌لیکی کوژران. ئه‌و رۆژه هه‌تا ئیواری له‌نیو شارا خویترژتن و کوژتار کرا و هه‌موو بورجه‌کان که‌وتنه‌ ده‌ست دوژمن و خه‌لکی شار له‌وه‌وه وه‌رز بوون و که‌وتنه ته‌نگایکی قورسه‌وه.

لوتف عه‌لیخان خۆی راگرت هه‌تا شه‌و به‌سه‌رداهات و ده‌ستی له‌ شه‌ر به‌رنه‌دا، به‌لام له‌ تاریکی شه‌وا که‌لینی ده‌ست خست و له‌گه‌ل چه‌ند پیواییکی خویا له‌ شار ده‌رکه‌وت و رووی له‌ قه‌لای «بام» کرد که ۳۲۰ میل له‌ قه‌لای کرمان دووره. برابییکی گه‌وره‌ی بام که‌سه‌رکرده‌ی لوتف عه‌لی خان بوو، له‌و شه‌ره‌دا له‌ کرمان سه‌ردار سوپابوو شه‌ری ده‌کرد. ئه‌و گه‌وره‌یه که‌ چاوی به‌وه که‌وت که‌ شکاون و براکه‌شی له‌گه‌ل لوتف عه‌لی خان نییه، له‌وه‌وه تیگه‌یشت که‌ براکه‌ی کوژراوه یا که‌ لوتف عه‌لیخان هه‌لا‌توو که‌وتوته ده‌ست قاجاران؛ به‌وه باوه‌ری کرد و دلی پیس کرد و په‌یمانی به‌ست که‌ میوانیکی وا خۆشه‌ویست و گه‌وره و ره‌شیده و ئازا بداته ده‌ست دوژمن و له‌ مالی خویا بیگریت و ئه‌و ته‌تک و سووکییه‌ی ته‌ئریخی به‌سه‌ر خۆی بیتی.

لوتف عه‌لیخان ئه‌گه‌رچی له‌وه‌ش ئاگادار بوو، به‌لام باوه‌ری نه‌ده‌کرد ئه‌و پیاوه خراپه‌یه‌کی وای له‌ته‌کا بکات و خۆی به‌دنام کات (ساکیس).

محمه‌د ته‌قیخانی مستوفیش له‌ میژووی قاجاریه‌دا به‌و جۆزه ئه‌و ناپیاوی و به‌دی گه‌وره‌ی بام ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌لیت: «که لوتف عه‌لیخان چووه بام، سیستانیه‌کان تیگه‌یشتن که لوتف عه‌لی خان شکاوه و بێ هیژ ماوه. بۆ گرتن و پیشکه‌ش به‌ئاقا محمه‌د کردنی به‌ک دل‌بوون و ده‌ستیان له‌ به‌دنامی شوست.

له‌ پیشا ئه‌سه‌پیکی لوتف عه‌لیخان که‌نیوی «غه‌ران» بوو و له‌نیو هه‌موو به‌کسمانی جیهانا به‌ناوبانگ بوو، په‌لیان کرد.

لوتف علیخان که زانیه‌وه له چ کۆشه‌وه‌یه‌ک دان هه‌ستا خۆی بگه‌ینیتته‌وه غه‌ران تاكو خۆی له‌وه شه‌پۆله‌ پرزگار کات، که ته‌ماشای کرد ئه‌سپی په‌یکراوه، ده‌ستیان دایه‌ شیر و ته‌قه‌لایه‌کیان دا به‌لام چونکه نه‌گه‌ت هاتبوو، گیرا و به‌زه‌نجیرکراوی بو‌ ئاقا محهمه‌دیان نارد.

ساکیس له‌کتیبه‌ قیبه‌تداره‌که‌ی به‌رگی دووهم و لاپه‌ره ۳۶۴ دا ده‌لێت: «ئاقا محهمه‌د هه‌ردوو چاوی لوتف علیخانیه‌ ده‌ده‌ستی خۆی ده‌رخست و کویری کرد و بو‌ تارانیه‌ نارد. له‌وئ به‌ئه‌زه‌یه‌ت به‌سێداره‌یدا هه‌لا‌وه‌سی و کوژی».

عه‌بدو‌للا‌ خانی مامی لوتف علیخان گیرا و میلی له‌ چاو کیشرا و له‌ دواییا به‌ئه‌زه‌یه‌ت کوژرا. میرزا محهمه‌د علیخانیه‌ کاشانی برای فه‌تح علیخانیه‌ مه‌لیکوشوعه‌را که وه‌زیری لوتف علیخان بوو، له‌ دوای گرتن به‌ئه‌زه‌یه‌ت کوژرا و سه‌د که‌سی کوردی هه‌وشاری که له‌ کرمانا هه‌واداری زه‌ند بوون له‌ ناو بران و ژن و مندالی گه‌وره و سه‌ره‌اتی شاری بابک ناردرا نه‌ گوندی «که‌هک» له‌ نزیک شاری قوم و پیاوه‌کانیشی کوژتن. ۷۰۰ بنه‌ماله‌ی کوردی عه‌تا ئۆللا‌هی بارکردن و ناردنیه‌ ره‌ی. دوو دانه‌ ئه‌لماسی «گه‌وه‌هر» یه‌ک «ده‌ریای نور» و دووهم «تاجماه» به‌قۆلی لوتف علیخانه‌وه‌ بوون ئاقا محهمه‌د له‌ باسکی خۆی به‌ست و ۱۰۰۰ پیاوی هه‌لبژارده‌شی کرمانی له‌گه‌ل مورته‌زا قولی ناردنه‌ تاران. دیواری شار و قه‌لای کرمانی رووخاند. (ق)

له‌ دوای ئه‌وه‌ که لوتف علیخان گیرا و کوژرا، ئاقا محهمه‌د چوو هه‌ر کرمان و گرتی و جه‌ور و سه‌مه‌یککی بیژماری تیدا نواند. فه‌رمانی دا ۲۰ هه‌زار چاوی خه‌لکی کرمان ده‌ریخړی. مه‌ئمووری ئه‌و سه‌تم و بی‌ دادیه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌ی به‌جیه‌ینا، ئاقا محهمه‌د به‌ده‌ستی خۆی گلێنه‌ی چاوه‌کانی ئه‌ژماردن و له‌ ژماره‌دا دوو چاو که‌می هیتا، پرووی له‌ مه‌ئمووره‌که‌ کرد که‌وا بوو ئه‌و دوو چاوه‌ چاوی تۆن که‌ ماون و ده‌بی هه‌ردوو چاوی خۆت ده‌رخه‌ی.

ساکیس له‌کتیبه‌که‌یا ده‌لێت: «له‌ پێشای پیتی گوت که‌ ئه‌گه‌ر دوو چاو که‌م بیت ئه‌وا هه‌ردوو چاوی خۆت له‌ جیگایا ده‌رده‌خریت». به‌و جو‌ره هه‌رچه‌نده‌ نیرینه هه‌بوو کویرکران و ژن و منداله‌کانیشیان خرایه‌ ده‌ست سوپاهیبانه‌وه‌.

ئاقا محهمه‌د بو‌ ئه‌وه‌ی بنه‌چه‌که‌ی هه‌وادارانیه‌ زه‌ند کویر کاته‌وه‌ و په‌گه‌زیان ده‌ره‌یتیت، فه‌رمانی دا که‌ ۶۰۰ که‌له‌سه‌ر به‌ریت و به‌ ۳۰۰ که‌سی دیل هه‌لیگرن و به‌ریته‌ قه‌لای بام،

ئه‌وه‌یان کرد و له‌ بام سه‌ری ئه‌و ۳۰۰ که‌سه‌ی که‌ که‌له‌سه‌ره‌کانیان هه‌لگرته‌بوو بریان و له‌گه‌ل ۶۰۰ سه‌ره‌کانیان دانا، له‌و جیگایه‌ی که‌ لوتف علیخانیه‌ لیتگیرابوو ئه‌هرامیتی که‌ له‌ ۹۰۰ که‌له‌سه‌ره‌ دروست کرد. ساکیس له‌ دوای باس له‌وانه‌ کردن ده‌لێت: «سالی ۱۸۱۰م له‌ لایه‌ن پۆتینگه‌ر ده‌رخراوه و ئه‌و ئه‌هرامه‌ی به‌چاوی خۆی دیوه‌. ئه‌و پۆتینگه‌ره‌ی که‌ گوترا چوو هه‌ بام و چاوی به‌و ئه‌هرامه‌ که‌وتوه‌».

دیسان ساکیس ده‌لێت: «ئه‌و ده‌مه‌ که‌ چوو مه‌ کرمان، دیم خراپه‌یه‌کی له‌و ده‌مه‌دا کرابوو نمونه‌ی دیار بوو، بۆنی ویرانی و کاو‌لیه‌تی ئه‌وساکه‌ی هه‌ر لی‌ ده‌هات و هیتشتا هه‌ر نه‌هاتبووه‌ سه‌رخۆی».

شه‌مه‌دین سامی له‌ به‌رگی پینجه‌مینیه‌ لاپه‌ره ۳۹۹۲ی «قاموس‌الاعلام» دا ده‌لێت: لوتف علیخان سالی ۱۲۱۰ له‌ ده‌ست ئاقا محهمه‌د گرفتار بوو له‌ به‌ندیخانه‌دا کوژرا.

ئاقا محهمه‌د که‌ بناغه‌ی پادشایه‌تی زه‌ندی ویران کرد، ناردی قه‌بری که‌ریخانیان تیکدا و ئیسقانه‌کانی ئه‌و پیاوه‌ دادگه‌ر و گه‌وره‌یان ده‌رخست و بردیانه‌ تاران و له‌به‌ر ته‌ختی ئاقا محهمه‌دیان ناژت. وایان له‌ قه‌بر نابوو که‌ ئاقا محهمه‌د له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتیایه‌ هه‌ردوو پیتی ده‌که‌وته‌ سه‌ر قه‌به‌ره‌که‌ی که‌ریخان، ئه‌وه‌ هه‌رماوه‌ و ژیر پیتی هه‌موو پادشاکانی قاجار بوو.

که‌هیک له‌ سه‌ره‌شوریه‌ی حاجی ئیبراهیم خان

ساکیس ده‌لێت: حاجی ئیبراهیم خانی کوری حاجی هاشیم یه‌که‌ پیاویکی خوینخوار و له‌ ده‌وری زه‌نده‌کانا تاجبه‌خش بوو. بو‌ جه‌عه‌فرخان گه‌لیکی په‌رابی (خزمه‌ت) کرد، که‌ جه‌عه‌فرخان له‌ ئه‌سه‌فه‌هانه‌وه‌ روو به‌نیشتمانه‌ راسته‌قینه‌که‌ی - که‌ شیراز بوو - گه‌راوه‌، گه‌لیکی یارمه‌تی کرد و به‌کاری هات.

له‌به‌ر ئه‌و په‌رابیه‌ی جه‌عه‌فرخان کردی به‌که‌لانته‌ری شیراز و بو‌ حاجی ئیبراهیم ئه‌و پایه‌یه‌ هه‌روا راگیرا و مایه‌وه‌.

که‌ جه‌عه‌فرخان کوژرا، حاجی ئیبراهیم بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ لوتف علیخان بی‌ به‌پادشا، گه‌لیک ته‌قه‌لای دا و چاو و راویکی زۆری کرد و له‌و لایه‌نه‌وه‌ یارمه‌تیکی چاکی کرد و تیکۆشا هه‌تا لوتف علیخان بوو به‌پادشا و له‌سه‌ر ته‌خت دانیشت.

لوتف علیخان که‌ له‌ کرمان گه‌راپه‌وه‌ شیراز، له‌ لایه‌ن هه‌ندیک که‌سانه‌وه‌ هان درابوو که‌ حاجی ئیبراهیم له‌ ته‌کیا خراپ و به‌دبینه‌ و به‌هیندیک گونا هه‌رخه‌دار کرابوو. ئه‌و

پیاوه له ودهمه دا زور به هیز بوو، خاوه ند پشتوته و انا په کی زل بوو. ساکیس ده لیت: «وه کو مسمارک وا بوو» له بهر نه وه که زور چاک په رایې ده کرد، جیگای بلن دتر و پایه ی بهر زترینی دستکه و تبوو. چونکه دوامینی راستی و خزمه تگوزاری نه و، گه وره که ی به چاکی باوه ری پی هینا بوو. لوتف عه لیخان میهره بانې له ته کیسا هر هه بوو و خو شیده ویست.

میرزا مه هدی که ده فته ردار و خه زینه داری له شکر بوو، له چاخی جه عفه رخاندا به در او دزین په خنه دار و گونا هکار بیوو. جه عفه رخان له سه ر نه وه هه ردوو گوپی پری، به لام له کن لوتف عه لیخان هر له رو دا بوو و جیگای بیکی به رزی گرتبوو. زور چاک ده رقی، نه و دمه که جه عفه رخان کوژا که لله سه ره که ی له هرک هاویژ رایه خواره وه، و ایان بو لوتف عه لی خان گپراوه که میرزا مه هدی هه ردوو گوپی جه عفه رخانې به تو له نه ستان د نه وه بریوه و چاوی له مژی نه کداری خو ی قوچان دووه. نه و به دمه کیسه ی به خو ی رها دیوه، لوتف عه لی خان له سه ر نه و گونا هه گه وره یه رقی له میرزا مه هدی هه ستا. حاجی ئیبراهیم خان بو نه وه ی که لوتف عه لی خان له و نه ندیشه یه بسوور تینیت و میرزا مه هدی له و که وتنه بیار تیزیت و کراسی زاده گی و بی گونا هی له بهر میرزا بکات، نه و دهنکه دهنکه ی وه در خست و تکای کرد که لوتف عه لیخان مه هدی بیه خشیت و تووشی هیچ سه ره نگر تیه کی نه کا، به لام بپوه نه که ی جه عفه رخان له وه ده ستبه ردار نه بوو و هر ده یگوت و بو تو له له میرزا مه هدی نه ستان د نه وه هه ولی نه دا. هر چه ند ئیبراهیم خان که خوشه ویستی لوتف عه لیخان بوو و بو رزگار بوونی مه هدی کوششی کرد نه شیا، لوتف عه لیخان تالوو که ی کرد و به له ز فه رمانی دا که میرزا مه هدی له اور باویژن و بیسووتینن. به و جوړه هاویژ تیا نه نیو ناگروه و سووتان دیان.

ساکیس ده لیت: «حاجی ئیبراهیم بو خو ی بو سیر مالقولیمی گپراوه وه که سووتان دنی میرزا مه هدی بوو به مایه ی لابر دنی لوتف عه لیخان له سه ر ته خت. به لام وا در ده که ویت که ئیبراهیم خان نه و قسه یه ی بو نه وه بووه که خو ی له په خنه و گونا هه نازاد کات، دنا وه نه بی راستیه که ی نه وه بیت که ئیبراهیم به سیر مالقولیمی گوتوه».

میرزا ته قیخانې مستوفی له بهرگی یه که مینی لاپه ری ۵۹ ته رخی قاجار په دا سه ر بهوردی حاجی ئیبراهیم به مجوره ده گپرتنه وه: «له م دمه دا چونکه بو هر خه ته ریک خه ته ری و بو هر که مالیک عه یی که مالیکې له دووه، ده وله تی بیعتما دوده وه حاجی

ئیبراهیم خانې شیرازی، سه ره و ژیر بووه و وه رگه را».

وه کو له پیشدا گوترا حاجی ئیبراهیم و براکانی چاویان له نان و نمه کی گه وره ی خو یان قوچاند و خرا په بان له پاداشتی چا که ی پادشایان نیشان دا و سه ریان له فه رمانی لوتف عه لیخانې پادشای خو یان وه رگپرا، شاری شیراز و گه نجینه و گه وه هر و ژن و مندال و خزم و که س، له شکر و چه ک و مال و سه رمایه ی لوتف عه لیخانیان دا به ده ست ناقا محه مه دی قاجار.

ناقا محه مه دیش له تو له ی نه وه و به رامبه ر به و په راییه، روژ به روژ بلندی کرد و پله به پله سه ریخت و هه تا گه یان دیه پایه ی «وه زاره تی نه عزم» و له هه موو خاکی ژیر ده ستیا فه رمانه وا و قسه په سندی کرد.

ناقا محه مه د که تو ماری ژیانې پیچرایه وه و بو ی ده رچوو، ته پلې فه رمانداری و پادشاهی به ناوی فه تح عه لی شاهه لی درا، دیسان حاجی ئیبراهیم له جیگای خو یا پراوه ستا بوو، به لام نه و به بی پرسیار و گوید تری به سه ر هه موو گه وره و سه ره اتی حکومه ت و سه ردار و سه ره ننگ و سه رکرده کانی سوپا فه رمانی نه دا و به سه ر سه رانی ده رگادا زه به رده ست و زال بوو. کوړ و خزم و برا و برازاکانی هه ریه ک له شار و خاکیکا له نیو ئیرانا فه رمانگوزاریان ده کرد، دی و ناواییه ک نه ما بوو که به بی نه وانه کوپخا و گزیری له سه ر داندرای، ده ستیان له هه موو جیگایه کدا هه بوو و له هه موو مالیک و دلک ناگادار بوون.

نه وه نده ده ستدریژی و فه رمانه وایی له فه تح عه لی شا گران ده هات و له وه که وتبووه نه ندیشه و ترسه وه. روژ تکی وای له بهر چاوبوو که له جیگای لوتف عه لیخان داندری. نه گه ر ناقا محه مه دیک وه دی بیت، نه ویش به ده ردی لوتف عه لیخان گرفتار ده بی. له و ترسانه فه تح عه لی شا به په نهانی هه موو ژیر ده ست و سوپا و کار به ده سه کانی کرده هاوده نگی خو ی و بو دوا یی به ییشی حاجی ئیبراهیم بینن په ایمانیان گرتدا، به لام چونکه برا و خزمه کانی هه ریه ک له سه ر شار و خاکیکا بوون، زور به نه ندیشه و ناهسته و ترسه وه داو و ته له یان دامه زراند و که وتنه بزوتنه وه.

فه تح عه لی شا هر سه رکرده یه کی بو شاریک دانا، به مه رچی نه وه که هه موویان له یه ک روژا که یه که مینی مانگی زیلحیجه بیت کاری خو یان بینن، فه تح عه لی شا له تاران حاجی ئیبراهیم خه فه بکات، به و پیلانه هه و اداره کانی بلاو کرده وه و هه ریه ک فه رمانیکې

دا دهستیان و ناردنی. فه تح عهلی شا رۆژی بیتکه می مانگی زیحه جه حاجی ئیبراهیمی خواسته پیشگا و گونا و قاقه زه کانی که بۆ بیانیانی ناردبوو یه ک به یه ک به چاوی داداوه.

حاجی ئیبراهیم به دهستووری خۆی هه رچه ند چاپلووسی و زیاندریژی و فریو فیلتی کرد و به هانه ی نیشاندا، که لکی نه بوو، توو یکی چاندبوو دوو به وه و ئه وه ی که به سه ر گه وه و نه کداری خۆیا هینابوو دیتی و چیژتی.

فه تح عهلی شا ده زیه جی فه رمانی دا و هه ردوو چاوی ده رخرا. له بهر ئه وه که زبانی گه لیک به خراپه گه رابوو زبانیشی بری. زنجیر له مل و ده ست به فری فره و پی به کو ت و خه لیلی له گه ل ژن و مندالیا ناردیانه قه زوین و له وی هه موویان کوژتن.

له رۆژی یه که می زیلحیجه دا له هه ر شار و ئاوا ییه کی خاکی ئیرانا خزم و که س و هه واداریکی حاجی ئیبراهیم که هه بوو، گیران و کوژران و ره گ و ریشه یان ده رخرا و توویان له خاکی ئیرانا نه ما و هه موویان له ناو برد. ئه وه ی ئه و پیاوه به بنه ماله ی زه ندی کرد، هه مووی به سه ر خۆی هات؛ هه تا مندالیتیکی نیرینه و مینینه شیان نه ما و هه موو پووچ کرانه وه (ق).

به ندی هه وته مین

مه مه ده خانی کوری زه کیخانی زه ند

که لوتف عه لیخان گیرا و کوژرا، ئه ستیره ی به خنی کورد هه موو به جاریک و کوردی زه ند به تاییه تی رووی له کزبوون کرد و رۆژی قاجار پرشنگذار و تیشک هاو یژ بوو. له و ده مه دا که ئاقا مه مه د شیرازی خسته ژیر فه رمانی خۆیه وه، مه مه ده خانی زه ندی کوری زه کیخان به سه ردار سوپاهی لوتف عه لیخان له خاکی به ختیار بییه وه روو به خوزستان چوو بوو. که له و سه ره به ورده دلگیره ئاگادار بوو، ناچار روو به خاکی به سرا هه لات و گریبانی له په نجه ی دوژمن رزگار کرد. له به سه ر دانیش و چاوی له رۆژی که لیتن بری بوو.

سالی ۱۲۱۲ ئاقا مه مه د به ده ست کوردی شکا که وه به کوژت چوو و ئه وه به مه مه ده خان راگه یاندر ا. مه مه د خان خۆی کوژده وه و له خه لکه که ی خۆی و زه نده هه لاتووه کان هیزتیکی ریکخست و روو به خاکی ئیران هه لمه تی برد. له یه که مین په لامارا شاری «به هبه هان» ی گرت و کردیه ناوچه ی فه رمانه وایی. له ویتوه چوو «کازرون» و ئه ویشی گرت. له کوردی مه منی له شکر تیکی پیکه وه نا و به و هیزه وه چوو سه ر ئه سفه هان.

وه کیل حاجی مه مه د حوسینخانی به گلر به گی ئه سفه هان بۆ شه ر له شار ده رکه وت، له شکر ی برده پیش. له یه که مین هه لمه تا وه کیل له ده ست مه مه د خانا گرفتار بوو. له شکر و جبه خانه و توپ به دیلگیرا. که له شکر ی به گلر به گی شپرزه کرا، مه مه ده خان لینگیدا سه ر ئه سفه هان و گرتی و کردیه ئه یاله ت و میرزا عه بدلوله هابی مستوفی له سه ر دانا و بۆ خۆشی له «سه عاده تاوا» له شکر به زی کرد و ده ستی به هیز زیاد کردن کرد.

له ولاره فه تح عه لی شای قاجار له شکر ی هه لگرت و له ژیر فه رمانی حوسین قولیخانا ناردیه ئه سفه هان که پیش به مه مه ده خان بگریت. مه مه ده خان که وایزانی به له شکره وه چوو پیشی، له «جن» که جیگایه که، به رابه ر یه کتر راوه ستان و شه ریان هه لایساند و خۆین ریزرا، قاجار کوردی ته نگه تاو کرد و شکاندیانن و روو به سه عاده تاوایان گیرانه وه؛ حوسین قولیخان که وته دووی هه لاتووان.

خه لکی ئه سفه هان که شکاوی مه مه ده خانیان به یست به له ز چوو نه سه ر سه عاده تاوا و

مال و چنومه‌کی محمه‌دخانیان گشت تالان کرد و بردیان.

محمه‌دخان له و دستدریژی‌یهی خه‌لکه‌که ناگادار بوو، ناچار خوئی له و مه‌یدانه پشیتوه رزگار کرد و پروو به‌خاکی به‌ختیاری و به‌به‌هان گه‌راوه. نه‌جف خانی زه‌ندی نارده نیو کورده‌کانی به‌ختیاری که پشتیوانی و کومه‌گی بکن. یوسف خانی به‌ختیاری چاوی له نیشتمان خواهی قوچاند و پشتی له ره‌وشت و دستووری کوردایه‌تی کرد، به‌بی لیکدانه‌وه له‌نیو مالی خوئی میوانیکی و خوشه‌ویستی خوئی گرت و به‌زنجیرکراوی بو‌فه‌تح عه‌لی شای نارد.

یوسف خان که نه‌و به‌دئمه‌کیبیهی کرد و نه‌جف خانی نارده [کن فه‌تح عه‌لی شا]، فه‌تح عه‌لی شا ده‌زیه‌جی نه‌جف خانی له ده‌می توپ به‌ست و ناوری دا و کوژتی.

محمه‌دخان که نه‌وهی زانیبیه‌وه، روسته‌م خانی برزازی خوئی هه‌لگرت و په‌نای بو کورده‌کانی «باجه‌لان» برد، له‌نیو کوردی باجه‌لان و سیلاوخور کومه‌له‌بیکی له‌سه‌ر خوئی وه‌خر کرد و چوو قه‌لای سیلاوخور گرت.

نه‌زهر عه‌لی‌خانی باجه‌لانی به‌له‌شکره‌وه چوو سه‌ری، له‌ دواي گه‌لیک کوژتار محمه‌دخان گیرا و به‌زنجیرکراوی ناردرایه تاران.

له‌ کوردی باجه‌لان هونه‌رمه‌ند و نیشتمان خواهیکی دل‌سوژ که ناوی «مه‌هدی» بوو هه‌ستا و که‌مهری پیاو‌ه‌تی به‌ست و بوو به‌هه‌واداری محمه‌دخان. چه‌ند که‌سیکی کوژده‌وه و چوو پیشی پتبان گرت و به‌گژ پیاو‌ه‌کانی نه‌زهر عه‌لی‌خانا چوو و محمه‌دخانی به‌زور له‌ چه‌نگیان ده‌رخست و رزگاری کرد و که‌مهری پیشکاری له‌ پیشیا گرتدا.

محمه‌دخان که له‌ سایه‌ی ته‌قه‌لا و کوششی نه‌و ناوداره هونه‌رمه‌ندانه‌وه له‌ په‌نجیهی دوژمن رزگار بوو، نه‌وجا که‌وته ته‌قه‌لای هیژ په‌یداکردن و پشتیوان سازکردن و له‌ دوور و نزدیک له‌ ده‌وری کو‌بو‌ونه‌وه. له‌ کورد له‌شکریکی پیکه‌وه نا و له‌گه‌ل چه‌ک و پیویست ریک‌خستن خه‌ریک بوو. له‌ولاه فه‌تح عه‌لی‌خانی پادشای قاجار فرمائی دا به‌محمه‌د وه‌لیخانی والی گه‌زار و مه‌لایر و به‌حه‌سه‌نخانی والی فه‌لیلی و به‌ته‌قیخانی حاکمی بروجرد که هه‌ریه‌ک به‌له‌شکره‌وه بچنه سه‌ر محمه‌دخان و بو‌خوئی له‌شکریکی له‌ تاران‌وه نارد.

محمه‌دخان به‌و له‌شکره‌ که‌مه‌ی که له‌ ده‌ستیا بوو چوو پیشیان؛ له‌ خاکی سیلاوخور به‌گژبانان چوو. له‌ دواي گه‌لیک کوژتار ته‌نگه به‌له‌شکری قاجار هه‌لچنرا. ته‌قیخانی بروجرد برینیکی گرانی خوارد و به‌و برینه مرد. له‌شکری دوژمن شکان و توپ و جبه‌خانه و

دیل و مالیکی زور که‌وته ده‌ست محمه‌دخان و له‌شکر و ده‌سته‌که‌ی، به‌و سه‌رکه‌وته‌نه محمه‌دخان هیژی فره‌ بوو و ناویانگی کرد و پرووی له‌ به‌رزبوون نا.

له‌ژیر سه‌ردار سوپاهی محمه‌د وه‌لی خانا له‌شکریکی دیکه‌ی قاجار له‌ لایه‌ن فه‌تح عه‌لی شاه ناردرایه سه‌ر محمه‌دخان. له‌ نزدیک سیلاوخور شه‌ر و کوژتار ده‌ستپیکرا. له‌ به‌که‌مین شه‌را باوی کورد و شکسته‌ی قاجار بوو؛ له‌ دوامینا شه‌ر گه‌رمه‌ی تیکه‌وت و محمه‌دخانیان وه‌ته‌نگه‌ینا.

پوژی ۲۲ی زبلحیجه‌ی ۱۲۱۳ محمه‌دخان شیرزه کرا و هه‌لات. ته‌مای بوو پروو به‌به‌سرا بروات، به‌لام حه‌سه‌نخانی والی فه‌لیلی به‌خیانته و فیل چوو دل‌خوئی محمه‌دخانی دا و گرتی و زنجیری کرد و میلی له‌ چاوی دا و کویری کرد. ۱۰ی موحره‌م چاوی ده‌رخست و نارديه تاران. ۱۵ی مانگی سه‌فه‌ر فه‌تح عه‌لی شا له‌ دواي نه‌زیه‌تدان کوژتی (ق).

خانله‌رخانی کوری عه‌لی مورادخان

له‌ بنه‌ماله‌ی زه‌ند که پارازترایی و نه‌که‌وتبیتته ژیر په‌نجیهی جه‌وره‌وه، ته‌نها خانله‌رخانی کوری عه‌لی مورادخانی پادشای زه‌ند بوو؛ نه‌ویش چونکه‌ دایکی کچی محمه‌د حه‌سه‌نخانی قاجار بوو، له‌به‌ر نه‌وه که عه‌لی مورادخان مرد، له‌به‌ر خزمایه‌تی چوو له‌ی ئاقا محمه‌د و به‌خو‌شه‌ویستی راگیرا و کرایه پیش خزمه‌تی ئاقا محمه‌د. له‌ ده‌وری فه‌تح عه‌لی شادا نه‌و پایه‌یه‌ی هه‌ر به‌ختیو کرد و له‌ خوئی تیک نه‌دا.

خانله‌رخان پیاو‌یکی بی‌ده‌نگ و دیندار و زویان خو‌ش و ره‌وشت چاک و چاکه‌خوا بوو، هه‌موو دوست و دوژمنیک خو‌شیان ده‌ویست و ریزبان لی‌ده‌نا.

سالی ۱۲۴۳ محمه‌د قاسمخانی دامغانی له‌ شاری کرمان سه‌ری فه‌رمائی له‌ فه‌تح عه‌لی شا لوواند و که‌وته هه‌وای فه‌رمانگوزاری.

فه‌تح عه‌لی شا بو‌دامه‌زاندنی کرمان و دل‌خوئی دانه‌وه‌ی خه‌لکی کرمان خانله‌رخانی نارده کرمان.

نه‌و پیاو‌ه‌ دل‌پاکه که گه‌یشته کرمان چاوی به‌سه‌رکیشیی که‌وت، بو‌ئه‌مه که نه‌بیتته مایه‌ی شو‌رش، گه‌رانه‌وه‌ی به‌چاکتر زانی. له‌ پیشوی کرمان گه‌لیک دل‌گیر و ره‌نجیده بوو؛ به‌بی‌ده‌نگ پروو به‌تاران گه‌راوه و له‌ کرمان که‌وته ری.

محهمهد قاسمخانی سه رکیش فه رمانی دا به عه باس قولیخان ناوی کابراهه کی که سنه ناسی به ۴۰ که سه وه ناردی پینش خانله رخان که بی کوژن.

ئه و پیاوه بی ناوونیشانه که وته دووی. شه وی چوارشه مهی ۲۰ ی مانگی جه مادی دووه می سالی ۱۲۴۳ له قه لای «ریات باغین» له نا کاو به سه ر خانله رخان دادا و خوی و نوکهر و پیشکاریکی کوشتن و گه پراوه کرمان (قاجاریه).

ته و او بوو

به عداد - (۱) کانونی به که می (۱۹۳۲-م) (۱۶- رۆژوو - ۱۳۵۲)

حوسین حوزنی موکریانی

(لیتوه رگر - مه نخه ز)

ناوی په راو	به رگی - جلد	دانه ری	زبان	لا په ره
ته ئریخی ئیران	۲	جه نه رال ساکیس	ئینگلیزی	۳۷۰-۳۸۴
ته ئریخی قاجاریه	۱	میرزا محهمهد ته قیخان	فارسی	۶۵-۲
أجمل التواریخ	۱	میرزا محهمهد ته قیخان	فارسی	۱۵۵
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تورکی	۳۸۵۸
قاموس الاعلام	۵	شه مسه دین سامی	تورکی	۳۹۹۲
ته ئریخی به عداد	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۲۰۹-۲۱۴
ته ئریخی به سرا	۱	علی ظریف الاعظمی	عاره بی	۱۴۳-۱۴۶

پیراست

9	ده ستپیک
9	پیشه کی کوردستان موکریانی
49	غونچه ی به هارستان تاریخی کوردان
97	خۆشی و ترشی له نپو دلّ و دهره بیکی بی که سیدا هاوار و بانگیکی به راستیه
125	ئاوړیکي پاشه وه - (به ندی دووه م) حکومه تی به رزه کانی
149	به رگی دووه م ئاوړیکي پاشه وه جزمی چوارم پادشایه تی چند بنه مالّه بیکی کورد له کوردستاندا ...
179	به رگی دووه م ئاوړیکي پاشه وه جزمی به که م ئومه را و حوکمدارانی به ناوبانگی کوردستانی
203	میژوی ناودارانی کورد هی عه سری سیژده مینی هیجری له سالی ۱۲۰۰ هه تا ۱۳۰۰ هه
281	ئاوړیکي پاشه وه به رگی دووه م جزمی سییه م پادشایانی بنه مالّه ی عه لی گچکه و
329	دیژیکی پیشکه وتن میژوی دوو ده ولّه تی مه زنی «دوشتیکیاز - هه زانی» به
373	تاریخی حوکمدارانی بابان له کوردستانی شاره زوور و ئه رده لاندنا
489	میژوی کورد و نادر شاه له خاکی ئیرانا
543	میژوی شاهنشاهی کوردی زهند